

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

மூலமும் விளக்கவுரையும்

1

A.No. 15848

Q. 22 25/1

உரையாசிரியர்

முனைவர் கமலக்கண்ணன்

ஆழ்வார்களின் அமுதப்பாடல்களான

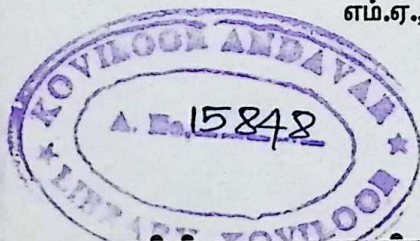
நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

மூலமும் விளக்கவுரையும்

முதல் தொகுதி

உரை ஆசிரியர்

டாக்டர் இரா. வ. கமலக்கண்ணன்,
எம்.ஏ., பி.எட்., பிஎச்.டி.

வரித்தமரானின் பதிப்பகம்

141, வடக்கு உஸ்மான் சாலை,

ஏ.ஆர்.ஆர். காம்ப்ளெக்ஸ்,

தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 814 23 77

முதல் பதிப்பு : 2001

உரிமை பதிப்பகத்திற்கே

ஒன்பது தொகுதிகளும் சேர்ந்து
விலை : ரூ. 1000.00

லேசர் அச்சு : எல் கே எம் கம்ப்யூட்டர் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை - 17. ☎ 436 11 41
அச்சிட்போர் : மதராஸ் ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை-5. ☎: 8546933

நாலாயிர திவ்யபப் பிரபந்தம்.

பன்னிரு ஆழ்வார்கள் பாடிய பாடல்கள் எண்ணிக்கை

ஆழ்வார்கள்	நூல்கள்	பாடல்கள்
1. பொய்கையாழ்வார்	முதல்திருவந்தாதி	100
2. பூதத்தாழ்வார்	இரண்டாம் திருவந்தாதி	100
3. பேயாழ்வார்	மூன்றாம் திருவந்தாதி	100
4. திருமழிசையாழ்வார்	நான்முகன் திருவந்தாதி	96
	திருச்சந்த விருத்தம்	120
5. நம்மாழ்வார்	திருவிருத்தம்	100
	திருவாசிரியம்	7
	பெரிய திருவந்தாதி	87
	திருவாய்மொழி (1-10 பத்து)	1102
6. குலசேகராழ்வார்	பெருமாள் திருமொழி	105
	(1-10 திருமொழி)	
7. திருமங்கையாழ்வார்	பெரிய திருமொழி	1084
	(1-11 பத்து)	
	திருக்குறுந்தாண்டகம்	20
	திருநெடுந்தாண்டகம்	30
	பெரிய திருமடல்	78
	சிறிய திருமடல்	40
	திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	1
8. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்	திருப்பள்ளியெழுச்சி	10
	திருமாலை	45
9. திருப்பாணாழ்வார்	அமலனாதி பிரான்	10
10. பெரியாழ்வார்	திருப்பல்லாண்டு, திருமொழி	473
11. ஆண்டாள்	நாச்சியார் திருமொழி	143
	திருப்பாவை	30
12. மதுரகவியாழ்வார்	கண்ணிருண் சிறுதாம்பு	11

3892

திருவரங்கத் தமுதனாரின் இராமனுச நூற்றந்தாதி 108

மொத்தப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 4000

No.	Name	Remarks
1	...	...
2	...	...
3	...	...
4	...	...
5	...	...
6	...	...
7	...	...
8	...	...
9	...	...
10	...	...
11	...	...
12	...	...
13	...	...
14	...	...
15	...	...
16	...	...
17	...	...
18	...	...
19	...	...
20	...	...
21	...	...
22	...	...
23	...	...
24	...	...
25	...	...
26	...	...
27	...	...
28	...	...
29	...	...
30	...	...
31	...	...
32	...	...
33	...	...
34	...	...
35	...	...
36	...	...
37	...	...
38	...	...
39	...	...
40	...	...
41	...	...
42	...	...
43	...	...
44	...	...
45	...	...
46	...	...
47	...	...
48	...	...
49	...	...
50	...	...
51	...	...
52	...	...
53	...	...
54	...	...
55	...	...
56	...	...
57	...	...
58	...	...
59	...	...
60	...	...
61	...	...
62	...	...
63	...	...
64	...	...
65	...	...
66	...	...
67	...	...
68	...	...
69	...	...
70	...	...
71	...	...
72	...	...
73	...	...
74	...	...
75	...	...
76	...	...
77	...	...
78	...	...
79	...	...
80	...	...
81	...	...
82	...	...
83	...	...
84	...	...
85	...	...
86	...	...
87	...	...
88	...	...
89	...	...
90	...	...
91	...	...
92	...	...
93	...	...
94	...	...
95	...	...
96	...	...
97	...	...
98	...	...
99	...	...
100	...	...

பதிப்புரை

சைவச் சான்றோர்களின் பன்னிரு திருமுறைகளைப் போலவே வைணவப் பெரியோர்களின் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தங்களும் பெரிதும் பாராட்டப் பெறுகின்றன.

வைணவ சமயம் இந்நாட்டின் பழம் பெரும் சமயமாகும். திருமால் வழிபாட்டைத் தமிழ்மொழியில் கிடைத்த முதல் முழு நூலாகிய தொல்காப்பியத்தால் உணரலாம். பரிபாடலும் பரந்தாமனின் புகழைப் பறை சாற்றுகிறது. திருமால் சீர் போற்ற ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் பன்னிரு ஆழ்வார்கள் தோன்றினர்.

பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், குலசேகர ஆழ்வார், நம்மாழ்வார், மதுரகவி ஆழ்வார் ஆகிய பன்னிருவர் பாடிய அமுதப் பாக்களின் தொகுப்பே நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் எனப்படும். நாதமுனி என்னும் சான்றோர் இதனைத் தொகுத் தவராவார். இத்தொகுப்பு முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி,

திருவாய்மொழி, இயற்பா என நான்கு பிரிவுகளாக விளங்குகிறது. திருமங்கை ஆழ்வாரும், நம்மாழ்வாருமே இதில் மிகுதியான பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர்.

நான்கு ஆயிரம் பாசுரங்களில் இறுதியாகவுள்ள இயற்பாவைத் தவிர, ஏனைய மூவாயிரம் பாசுரங்கள் இசைப் பாக்களாகும். எனவே, அவற்றிற்குப் பண் - தாளங்கள் முன்பு வழக்கி லிருந்தன. திருப்பல்லாண்டு தொடங்கித் திருவரங்கத்தமுதனார் பாடி அருளிய இராமனுசநூற்றந்தாதி ஈறாக இருபத்து நான்கு பிரபந்தங்கள் இத்தொகுதியில் உள்ளன. இவற்றிற்கு முன்னையோர் அருளிய வியாக்கி யானங்களும் உள்ளன. இவ்வியாக்கி யானங்கள் பெரும்பாலும் வட மொழி மிகுதியும் கலந்த தமிழ் நடையில் இருப்பதால், 'மணிப் பிரவாள நடை' என இவ்வுரைகள் வழங்கப்படும்.

அமிழ்தினும் இனிய இத்தெய்வப் பாசுரங்களுக்கு மரபுவழி உரை வகுத்துள்ள முனைவர் **கமலக்கண்ணன்** அவர்களுக்கு நன்றி.

- பதிப்பகத்தார்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீராம ஜெயம்

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகர் ஜீயர் திருவடிகளே அரண்

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

‘பரந்த சிந்தை ஒன்றிநின்று நின்னபாத பங்கயம்
நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்க வேண்டுமே’

– திருமழிசையாழ்வார்

‘எங்கெங்கு மகான்களும் ஞானிகளும்

இருக்கின்றார்களோ

அவர்கள் அனைவருக்கும் அடியேனின் பணிவான

வணக்கங்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்’

– ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமிகள்

பேராளன் பேரோதும் பெரியீர்!

அடியேன் பணிந்து நின்று சொல்லும் வினய விண்ணப்பம். ‘மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்ற’ ஆழ்வார்களால் திருமாவின் சிறப்பியல்புகளைக் குறித்துப் பாடப்பட்டது ‘நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்’ என்னும் இத் தெய்வப் பனுவல் ஆகும். திருமாவின் உயர் நலங்களில் ஆழ்ந்தவரால் திருவருட்பாக்களாகப் பாடப்பட்டமையாலும், தெய்வத் தொடர்புடைமையாலும் இது திவ்வியப் பிரபந்தம் எனப்படுகிறது. திவ்விய - தெய்வத் தொடர்புடைய; பிரபந்தம் - நூல், பக்திப்

பாடல்கள் என்ற நூல்வகையில் இதனைப் போன்ற பெருமையுடைய நூல்கள் இலக்கிய உலகில் மிகமிகச் சிலவற்றைத்தான் கருதுதல் கூடும்.

ஆழ்வார்கள்

ஆழ்வார்கள் என்னும் சொல்லுக்குப் பூர்வாசாரியர்கள் 'எம்பெருமானுடைய மங்கல குணங்களில் ஆழங்கால் படுபவர்கள்' என்று பொருள் கூறியருளினார்கள். இங்கு ஆழங்கால் பட்டவர்கள் என்றது, ஆழங்கால்படும் அறிவுடைய வர்கள் என்றபடி, எம்பெருமானுடைய குணங்களில் ஆழங்கால் படும் அறிவாவது, வேதத்தாலும் அளவிட்டு அறிய இயலாத எம்பெருமானுடைய எல்லாக் குணங்களையும் அவனருளால் அறிந்து அனுபவிக்கும் ஞானமாகும்.

ஆழ்வார்களுடைய அவதார வைப்பு முறை பின் வருமாறு:

“பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ் மழிசை
அய்யன் அருள்மாறன் சேரலர்கோன் - துய்யப்பட்ட
நாதன்அன் பர்தாள் தூளி நற்பாணன் நற்கலியன்
ஈதிவர் தோற் றத்தடைவாம் இங்கு”- உபதேசரத்தின மாலை

இவர்களுடைய அவதார காலம் துவாபரயுக முடிவிலிருந்து கலியுகத் தொடக்கம் வரையானது என்று குருபரம்பரை, திவ்விய சூரிசரிதம் முதலிய நூல்கள் கூறும். வரலாற்றாசிரியர்கள் இவர் களுடைய காலத்தைக் கி.பி. 5 முதல் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் என்று குறிப்பிடுவர். இவ்

ஆழ்வார்களின் அவதார முறைப்படி இவர்தம் பாசுரங்கள் தொகுக்கப்படவில்லை.

நாதமுனிகள்: (கி.பி. 825 - 918)

கால வெள்ளத்தாலும், போற்றுவாரின்மையாலும் எப்படியோ மறைந்து போன இப்பாசுரங்களை, நாதமுனிகள் என்னும் ஆசாரியர்களுள் முதல்வரான வைணவப் பெரியார் அரும்பாடுபட்டுத் திரட்டினார். வேதவியாசர் வேதங்களை நான்காக வகுத்துத் தொகுத்தது போல், நாதமுனிகளும் இப்பாசுரங்களை நான்கு தொகுதிகளாக்கி, ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் சற்றொப்ப ஆயிரம் பாடல்கள் அடங்கியிருக்குமாறு அடைவுபடுத்தினார். அவர், பாசுரங்களை 'இசைப்பா', 'இயற்பா' என்று பிரித்து இசைப்பாக்களை மூன்று தொகுதிகளாகவும், இயற்பாக்களை ஒரு தொகுதியாகவும் அடைவுபடுத்தி வெளியிட்டார். அத் தொகுதிகள் வருமாறு:

(அ) இசைப்பாத் தொகுதிகள்

1. முதலாயிரம்

இதில் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதல் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு வரை உள்ள ஒன்பது பிரபந்தங்கள் அடங்கும். மொத்தப் பாசுரங்கள்: 947.

2. பெரியதிருமொழி

இதில் பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் வரை உள்ள

மூன்று பிரபந்தங்கள் அடங்கும். மொத்தப் பாசுரங்கள்: 1134.

3. திருவாய்மொழி

இதில் அடங்கிய பிரபந்தம் திருவாய் மொழி மட்டும். பாசுரத் தொகை: 1102.

(ஆ) இயற்பாத் தொகுதி

4. இயற்பா

இதில் முதல் திருவந்தாதி முதல் பெரிய திருமடல் வரையுள்ள 10 பிரபந்தங்கள் அடங்கும். பாசுரத்தொகை: 593.

நாதமுனிகள் தாம் ஏற்படுத்திய 'திருவாய் மொழித் திருநாளில்' (அத்யயன உற்சவம் பகல்பத்து, இராப்பத்து) முதலாயிரத்தையும், பெரிய திருமொழியையும், திருவாய் மொழியையும் தேவகானத்தில் ஏறிட்டுச் சேவித்தார் என்றும், இயற்பாவை இயலாகச் சேவித்தார் என்றும் 'கோயிலொழுது' என்னும் நூலால் அறிகிறோம். (பக்கம் 23-25)

இச் செய்தி 'இசைப்பா', 'இயற்பா' என்னும் பாகுபாட்டைத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. இசைப்பாத் தொகுதிக்குப் பண், தாளங்கள் உள்ளன. 'பண் ஆர் பாடல் இன்கவிகள்' (திருவாய்மொழி. 10:7:5) என்று சடகோபரே அருளிச்செய்து இருப்பதும், அவரது சீடரான மதுர கவிகளும்,

‘தேவு மற்ற றறியேன்; குருகூர் நம்பி
பாவின் இன்னிசை பாடித் திரிவனே’

– (கண்ணிநுண்.2)

என்று கூறியிருப்பதையும் கொண்டு இதை அறியலாம். பெரிய திருமொழிக்குப் பண்தாளங்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து ஏட்டில் காணப்படுகின்றன.

‘இன்னிசையால் சொன்ன செஞ்சொல் மாலை’

– (பெரியதிரு. 2:8:10:2:10)

‘பண்ணார் பாடல்’

– (மேலது. 1:9:10)

‘பண்ணுள் ஆர்தரப் பாடிய பாடல்’ – (மேலது. 4:2:10)

‘பண்கள் அகம் பயின்ற சீர்ப்பாடல்’ – (மேலது. 6:9:10)

முதலியனவாக வரும் பெரிய திருமொழிப் பாசுரப் பகுதிகள் இத்தொகுதியும் ‘இசைப்பா’ எனத் தெரிவிக்கின்றன. இங்ஙனமே முதலாயிரத்திற்கும் பண், தாள அமைப்புகள் முன்பு வழக்கத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும். பெரியாழ்வார் பாசுரங்கள் பண்ணில் இயன்றவை என்பதை,

‘பட்டநாதன், பண்ணியல்நா னூற்றேழு பத்து மூன்றும்’

– (தேசிகப் பிரபந்தம், பிரபந்த சாரம் – 15)

(பட்ட நாதன் – பெரியாழ்வார்) என்ற வேதாந்த தேசிகரின் திரு வாக்கினால் அறியலாம். திருமழிசையாழ்வார் அருளிய இரு பிரபந்தங்களில், ‘திருச்சந்த விருத்தம்’ முதலாயிரத்திலும், ‘நான்முகன்

திருவந்தாதி' இயற்பாவிலும் சேர்க்கப்பட்டு முறைப்படுத்தி உள்ளமையை நோக்கினாலும், முதலாயிரத் தொகுதியில் உள்ள பிரபந்தங்கள் அனைத்தும் இசைப்பாக்களே எனத் துணிய இயலும். எனவே, இயற்பா தவிர ஏனைய மூன்று தொகுதிகளும் இசைப்பாத் தொகுதிகள் என்பது தெளிவாகும்.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி - இணைப்பு

மேல் கூறப்பட்ட பாகுபாடும், பிரபந்தங்களின் அமைப்பு முறையும், நாதமுனிகள் காலத்தில் வழங்கி வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இராமாநுசர் காலத்தில் வாழ்ந்தவரும், அவரால் ஆட்கொள்ளப் பெற்று அவர்தம் சீடரானவருமான திருவரங்கத்து அமுதனார் என்பவர் இராமாநுசர் மீது அருளியுள்ள 'இராமாநுச நூற்றந்தாதி' (108) இராமாநுசர் காலத்தில், இயற்பாத்தொகுதியுடன் சேர்க்கப்பட்டது என்பதைக் 'கோயிலொழுகு' என்னும் நூலின் மூலம் அறிகிறோம். (பக்கம் 36-37). அக்காலத்திலிருந்து முதலாயிரத்தில், 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை'ப் போல இயற்பாவின் இறுதியில், 'இராமாநுச நூற்றந்தாதி' எங்கணும் பெருவழக்காக ஓதப்படுவதாயிற்று. இன்றும் இது நடைமுறையில் உள்ளது.

யாப்புவகை

'இராமாநுச நூற்றந்தாதி' சேர்ந்த திவ்வியப் பிரபந்தம் இருபத்து நான்கில் இயற்பாப்

பிரபந்தங்கள் பதினொன்று. இவற்றுள் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாக்களில் அமைந்தனவும் இசைக்குச் சேரக்கூடியனவாகவும் உள்ள 'திருவிருத்தம்' 'இராமானுச நூற்றந்தாதி' ஆகியவை 'இயற்பா' என்றே பெயர் பெறுகின்றன. மற்றும், இயற்பாத்தொகுதியில் ஒரே பாடலாகவுள்ள 'திருவெழுகூற்றிருக்கை', 'சிறிய திருமடல்' 'பெரிய திருமடல்' என்ற மூன்றைத் தவிர ஏனைய எட்டுப் பிரபந்தங்களும் அந்தாதி வகை யாப்பில் அமைந்தவையாகும். அந்தாதிப் பிரபந்த வகையை தொடர்நிலைச் செய்யுள் வகையில் 'சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுள்' என வழங்குவர். இவை தொல்காப்பியர் கூறும் 'விருந்து' என்ற வகையில் அடங்கும். மேற்கூறப்பட்ட எட்டு அந்தாதிப் பிரபந்தங்களில், முதலாழ்வார் பாடிய மூன்று அந்தாதிகள், நான்முகன் திருவந்தாதி, பெரிய திருவந்தாதி ஆகிய ஐந்தும் வெண்பா அந்தாதிகள். இராமானுச நூற்றந்தாதி மட்டும் கலித்துறை அந்தாதி; 'திருவாசிரியம்' 'திருவெழுகூற்றிருக்கை' ஆகிய இரண்டும் ஆசிரியப்பாவால் அமைந்த பிரபந்தங்களாகும். 'திருவாசிரியம்' அந்தாதிப் பிரபந்தமாக அமைந்தும் இயற்பாவினுள்ள ஏனைய அந்தாதிப் பிரபந்தங்களைப் போல இறுதியும் முதலும் மண்டலித்து அமையவில்லை. திருவிருத்தம், சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் ஆகிய மூன்றும் அகத்துறைப் பிரபந்தங்களாகும். இம்மூன்றும் 'திருமடல்கள்' இரண்டும் கலிவெண்பாவால் ஆனவை.

ஆழ்வார்கள் வரலாறு

இனி, நாலாயிரத்திலுள்ள பிரபந்தங்களையும் அவற்றை அருளியுள்ள ஆழ்வார்களின் வரலாறுகளையும் காண்போம்.

முதலாழ்வார்கள்

பொய்கையார், பூதத்தார், பேயார் என்ற மூவரும் 'முதலாழ்வார்கள்' என்று வழங்கப் பெறுவர். இவர்களுடைய அவதாரங்களைப் பற்றி பின்னர் குறிப்பிட வுள்ளேன். இம் மூவரும் சுத்தச் சத்துவ குணத்தினர்; ஒருவரை யொருவர் அறியாமல் ஓடித்திரியும் ஞானிகளாய்த் திரிந்து, திருக்கோவலூரில் ஓர் இல்லத்தின் இடைக்கழியில் சந்திக்குமாறு திருவுளங் கொண்டதுமன்றித் தானும் கூறாழி வெண்சங்கேந்தி செந்தமிழ் பாடுவா ராகின்ற இவர்களைத் தழுவி நெருங்கி நின்று பின்னர், 'வையந்தகளி' 'அன்பே தகளி' 'திருக்கண்டேன்' என்கின்ற பாசுரங்களைப் பெற்றான் பெருமான் என்ற வரலாறு யாவரும் அறிந்ததே. இந்த வரலாற்றை,

'பாவரும் தமிழால் பேர் பெறு பனுவல்
பாவலர் பாதிநாள் இரவில்
மூவரும் நெருக்கி மொழிவிளக்கு ஏற்றி
முகுந்தனைத் தொழுத நன்னாடு',

என்று வரந்தருவாரும்,

- (வில்லிபாரதம் - சிறப்புப் பாயிரம். 9)

‘பாட்டுக்கு உரிய பழையவர்
 மூவரைப் பண்டு ஒருகால்
 மாட்டுக்கு அருள்தரும் மாயன்
 மலிந்து வருத்து தலால்
 நாட்டுக்கு இருள்செக நான்மறை
 அந்தி நடை விளங்க
 வீட்டுக்கு இடைகழிக் கேவெளி
 காட்டும்அம் மெய்விளக்கே’

– தேசிகப் பிரபந்தம். 89.

(பழையவர் - முதலாழ்வார்கள்; மாடு - செல்வமாகிய ஆன்மா; இருள் செக - அஞ்ஞானம் நீங்க; நான்மறை அந்தி - உபநிடதம்; நடை - வழி; வெளி - உபாயங்கள்) என்று வேதாந்த தேசிகரும் போற்றியுள்ளனர். அவரே இந்த வரலாற்றையும் ‘திங்கரும்பு கண்வளரும்’ (பெரியதிரு. 2:10:4) என்ற திருமங்கையாழ்வாரின் திருவாக்கையும் அடிப் படையாகக் கொண்டு, மூன்று ஆழ்வார்களைக் கரும்பினைப் பிழியும் மூன்று ஆலை உருளைகளாகவும், அவர்களால் நெருக்குண்ட பெருமானை நெருக்குண்ட இடமாகிய திருக்கோவலூர் அருகில் விளையும் கரும்பாகவும் அந்த எம்பெருமானின் எளிமைக் குணத்தைச் சாறாகவும் உருவகித்து ஒருவடமொழிச் சுலோகத்தாலும் (தேகளிச் ஸ்துதி, சுலோகம், 7) பாராட்டியுள்ளார். மேற்குறிப்பிட்ட திருக்கோவலூர் நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர், இம்மூவரும் திருவல்லிக்கேணியில் திருமழிசை யாழ்வாரைச் சந்தித்து அளவளாவியதாக வரலாறு கூறும். இவர்கள் காலம் கி.பி. 5இன்

பிற்பகுதியும் கி.பி. 6இன் முற்பகுதியும் எனக் கருதுவர் வரலாற்றாசிரியர்.

இவர்தம் அருளிச் செயல்களின் சிறப்புகள்

இம்மூவர்தம் பிரபந்தங்களும் இயற்பாத் தொகுதியில் முதல்மூன்று பிரபந்தங்களாக இடம் பெற்றுள்ளன என்பதை முன்பே கண்டோம்.

மூன்று திருவந்தாதிகளும் ஓசை அமைதி பெற்ற செம்பாகமான வெண்பாக்களாலான உயர்ந்த பக்திப் பாடல்களாகும். சொற்செறிவும் உயர்ந்த கருத்துக்களும் இவற்றில் உள்ளன. இம்மூவரின் கொந்தளிப்பற்ற அமைதியான பக்திப் பெருக்கினை இவர்களது திருப்பாசரங்களில் காணலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக.

‘கரு அரங்கத் துள்கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன்
திருவரங்கம் மேயான் திசை’ – (முதல். திருவந். 6.)

என்ற பொய்கையார் வாக்காலும்,

‘உளங்கோயில் உள்ளம் வைத்து உள்ளினேன் வெள்ளத்து
இளங்கோயில் கைவிடேல் என்று’- (இரண்டாம் திருவந். 54)

என்ற பூதத்தார் வாக்காலும்,

‘எஞ்சா இணையடிக்கே ஏழ்பிறப்பும் ஆளாகி
அஞ்சாது இருக்க அருள்’ – (மூன்றாம் திருவந். 18)

என்ற பேயாரின் வாக்காலும் இதனை நன்கு அறியலாம். பிறசமயக் கண்டனம் இவர்கள் பாசரங்களில் இடம் பெறவில்லை.

ஐந்து இந்திரியங்களையும் பட்டி மேயச் செல்லாதபடி அடக்கித், தம்மை அறிந்து தலைவனை அறியும் மெய்யுணர்வினரே அப்பெருமானைக் காணக் கூடும் எனவும் (47) நறுமணமாலையைச் சாத்தியும், அவனைக் குறித்து வேள்விகள் ஆற்றியும் தந்திர மந்திரங்களாலும் அவனை வழிபடுவதும் வழிபாட்டு முறைகளாகக் கூறுவர் பொய்கையாழ்வார்.

மேற் கூறியவாறு வழிபடுவதாலும் இறைவன் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதாலும் அடையும் பலனைப் பல பாசுரங்களில் இவர் கூறியுள்ளார். மனமாசுகள் தீரும் என்றும், அருவினைகள் சாரா என்றும் (43), குன்றனைய குற்றம் செய்யினும் குணங்கொள்ளும் பொன்னாழிக்கையான் ஆவான் என்றும் (41), ஆறிய அன்பு இல் அடியார்தம் ஆர்வத்தால் கூறிய சொற்களைப் புகழ்ச் சொற்களாக ஏற்பவன் என்றும், எனவே அவனை வழிபடுதலே சிறப்பென்றும் (35) கூறுவர். பெருமானுக்குப் பலவகையாலும் பணி செய்வதே மக்களுக்கு உரிய மேலான கடமை என்பதை உணர்த்த ஆதிசேடன் பலவகையிலும் புரியும் சேவையை விளக்குவதான,

‘சென்றால் குடையாம் இருந்தால்சிங் காதனமாம்
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் - என்றும்
புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்
அணையாம் திருமார்து அரவு’ - முதல் திருவந். 53

(மரவடி - பாதுகை; புணை - மெத்தை; புல்கும் - தழுவிக்கொள்ளும்) என்ற பாசுரம் படித்து இன்புறத் தக்கது.

எம்பெருமான் இவருக்கும் ஏனைய இருவருக்கும் காட்சி அளித்ததைக் குறிக்கும்.

‘நீயும் திருமகளும் நின்றாயால் குன்றெடுத்துப்
பாயும் பனிமறுத்த பண்பாளா! - வாசல்
கடைகழியா உள்புகா காமர்பூங் கோவல்
இடைகழியே பற்றி இனி’

- முதல். திருவந். 30

என்ற இப்பாசுரத்தை அகச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். களவழி நாற்பது என்னும் நூலைப் பாடிய பொய்கையாரும் இவரும் வெவ்வேறானவர் என்பதைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். (விரிவான விளக்கத்தை அடியேனின் முனைவர் பட்ட ஆய்வு நூலான ‘தொண்டைநாடும் வைணவமும்’ என்னும் நூல். பக்கம் 34-35இல் காண்க)

பூதத்தாழ்வாரின் பலபாசுரங்கள் (5,6,7,11) எம்பெருமானின் திருவடிப் பெருமையை ஏத்துபவையாக ஆமைந்துள்ளன. பொய்கையார், பக்தர்களின் மனம் இறைவனை எளிதில் நாடும் என்பதனை,

‘தாய்நாடு கன்றேபோல் தண்துழா யான் அடிக்கே
போய்நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து’ - முதல். திருவந். 30)

என்று கூறும் முறையைத் தழுவியே பூதத்தாரும்,

‘கோல்தேடி ஓடும் கொழுந்ததே போன்றதே
மால்தேடி ஓடும் மனம்’ - இரண். திருவந். 27)

என்று பாசுரம் அமைப்பார்.

மாதவனின் பெயரைச் சொல்லுவதே வேதங்களின் சாரம் என்று கூறும் பூதத்தார் (39) அதனை ஒதுமாறு தன் நெஞ்சத்தையும் (36, 44) பிறரையும் (53) ஆற்றுப் படுத்துவார்.

பேயாழ்வார் ஏழு பிறப்பிலும் எம்பெருமானுக்கே அடிமை செய்யும் பேற்றையே தனக்கு அருளுமாறு வேண்டுவார் (19). எம்பெருமான் தன் நெஞ்சத்தில் வலைப்பட்டு மெத்தெனவே நின்று, இருந்து, கிடப்பதைப் பேசுவார் (94).

இயற்கைக் காட்சிகள்

இம்முன்று ஆழ்வார்களின் பாடல்களிலும் இயற்கை எழில் நன்கு இயம்பப்படுகின்றது. அக்காட்சிகள் பெரும்பாலும் திருவேங்கடத்தைச் சுற்றியே அமைகின்றன. பொய்கையாழ்வார் 6 திருத்தலங்களையும், பூதத்தாழ்வார் 13 திருத்தலங்களையும், பேயாழ்வார் 15 திருத்தலங்களையும் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர். இவற்றுள் திருவரங்கத்தைப் பற்றி இவர்கள் முறையே $1+4+2 =$ ஆக 7 பாசுரங்களைப் பாடியிருக்க, திருமலையைப் பற்றி $10+9+19 =$ ஆக 38 பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளனர்.

இதனால் திருவரங்கத்தைக் காட்டிலும் திருமலையை முதலாழ்வார்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது என்பது இனிது விளங்கும். இவ்வகையில் பொய்கையாழ்வார் காட்டும் காட்சிகளைக் காண்போம்.

திருமலையில் வாழும் குறவர்கள் தங்கள் தினைப் புனங்களில் பட்டிமேயும் யானையைத் துரத்த வேண்டிப் பரண்களிலிருந்தபடியே கையில் உள்ள மாணிக்கக் கட்டியை அதன்மீது எறிவர்; அப்போது அங்குத் திரியும் மலைப்பாம்புகள் அந்த இரத்தினத்தைக் கண்டு, யானையை மேகமாகவும், இரத்தினத்தை மின்னலாகவும் எண்ணி மயங்குகின்றன. மின்னலுடன் இடிதோன்றும் என்றஞ்சி அவை புற்றினுள் புகுகின்றன. (38)

புனங்களில் பட்டிமேயும் யானையைத் துரத்தும் குறவர்கள் ஒருகையில் அம்பு தொடுக்கப்பட்ட வில்லையும் மற்றொரு கையில் கொளுத்திய தீவட்டியையும் கொண்டு யானையை அதட்டிச் செல்வர். யானை வெருவி ஓடும்பொழுது, விண்ணினின்றும் விழுமீன் தானாக அதன் வழியில் பேரொளியுடன் விழுவதைக் கண்டு அதனைக் குறவர்களின் கைத்தீவட்டி என மயங்கி மேல் செல்லாது திகைத்து நிற்கின்றது (40).

இனி பூதத்தாழ்வார் காட்சியைக் காணலாம்

திருமலையில் மதம் கொண்டு மனம் போனவாறு ஒருகளிறு திரிகின்றது. அது வழியில் தன் சிறந்த பிடியைக் காண்கிறது. அப்பிடி தன்னை மீறி அப்பால் செல்லாதிருக்க அதற்கு இனிய உணவு தந்து மன நிறைவு செய்விக்க விரும்புகிறது. எனவே அதன் முன் நின்று இரண்டே கணுக்களையுடைய மூங்கில் குருத்து ஒன்றைப் பிடுங்கி அருகிலிருக்கும் தேனில் தோய்த்துத் தருகிறது (75). இக்காட்சியையே

திருப்பிரிதிக் காட்சியாகத் திருமங்கையாழ்வார் காட்டுவர். (பெரிய திரு. 1:2:5). கம்பர் சித்திர கூடக்காட்சியாக மிக அழகுடன் காட்டுவார். (அயோத். சித்திர கூடம் - 10)

பேயாழ்வார் காட்டும் காட்சிகள்

திருமலையில் குறத்திகள் தம்கைகளால் மூங்கிலைப் பற்றி அதன்மேல் ஏறி விளையாடுவர். அம் மூங்கில்கள் சந்திரனை இராகுவிடமிருந்து விடுவிக்கும். அது நித்திய சூரிகளுக்குத் தலைவனான பெருமானுடைய திருத்தலமாகும். (72)

குரங்குகளின் செயல்கள்

கற்பாறையின் மீதிருந்த மந்தி, தன்னிடம் அன்புள்ள ஆண்குரங்கைப் பார்த்து, 'சந்திரனைக் கொணர்ந்து கொடு' என்று கேட்குமிடம் அத்திருமலையாகும். (58) அம்மலையின் ஒரு பக்தத்தில் சுனை நீரைப் பார்க்கும் ஆண் குரங்கு அதில் தன் நிழலைப் பார்த்து வேறொரு ஆண்குரங்காக எண்ணும்; நிழல் குரங்கு களாப் பழங்களைப் பறிப்பதாகக் கருதி, 'அதைப் பிடித்துத்தா' என்று அது கை நீட்டும் (68)

யானைக்காட்சி

திருவேங்கடவன் சந்நிதியில் தொண்டு செய்யச் செல்வோர் வாய்ப்புசி, கை கால்களைத் தூய்மை செய்து கொண்டு, மலர்களைக் கொண்டு செல்வது வழக்கம். இப்பழக்கம் விலங்கான

யானைக்கும் அமைந்துள்ளது என்கிறார்
பேயாழ்வார்.

யானை பொய்கையில் நீராடி, மலர்களைக்
கொண்டு கோயிலுக்குள் புக, மத்தகம்
கன்னங்களில் பெருகும் மதநீரால் வாய்பூசி, கால்
அளவும் பெருகும் மதநீரால் கால்களைக் கழுவித்
கொள்கின்றது. அம்மலர்களைக் கொண்டு தூவி,
திருமலையப்பனைக் கண்டு வணங்குகின்றது. (70)

முதலாழ்வார் பாடல்களில் வைணவ நெறி

முதலாழ்வார்களுடைய நூற்றந்தாதிகளை
மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். முதல் பிரிவு
பொதுவான கருத்துடையது. ஒவ்வொரு
செய்யுளிலும் திருமாலைப்பற்றி நேரடியாகவோ
மறைமுகமாகவோ குறிப்பிட்டு, அவர் காத்தல்
தொழிலைச் செய்ய வேண்டி மேற்கொண்ட
பலவிதமான அவதாரங்களையும் எடுத்துக்காட்டி,
இவற்றால் ஏற்படும் ஒரே முடிவு, 'திருமால்தான்
யாவற்றையும் காக்கக்கூடிய முழுமுதற்கடவுள்;
அவரைத் தவிர வேறொருவரும் பாதுகாக்க
வல்லவர் அல்ல' என்பது. வீடு பேற்றுக்குக் கீழான
சீல நலன்களை மற்றத் தெய்வங்கள் மூலம்
அடையக் கூடுமாயினும், அத்தெய்வங்கள்
விஷ்ணுவால் படைக்கப்பட்டவர்களே தவிர,
அவர்களாகவே உண்டாகவில்லை. அவர்களும்
விஷ்ணுவின் பாகமே ஆவார்கள். திருமாலே
எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுள் அடக்கி
யிருக்கிறார். ஆகவே அவர் தாம் முழுமையான

பலனைக் கொடுக்க முடியும் என இப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

முதலாழ்வார்கள் மூவரும் திருமாலின் மற்றைய அவதாரங்களை விட கிருஷ்ணாவதாரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு மெய் சிலிர்க்கிறார்கள். மேலும் திருமலைப் பெருமான் கண்ணனே என்றும் கருதிப் போற்றிப் பாடுகின்றனர். (முதல் திருவந்தாதி: 39; இரண். திருவந். 28; மூன். திருவந். 68; 71; 73; 75; 89)

ஐந்து இந்திரியங்களையும் அடக்கித் தம்மை அறிந்து, தலைவனையும் அறியும் மெய்யுணர்வினரே அப்பெருமானைக் காணுதல் கூடும் எனவும் (முதல். திருவந். 47) நறுமண மாலையைச் சார்த்தியும், அவனைக் குறித்து வேள்விகள் ஆற்றியும், தந்திர மந்திரங்களாலும் அவனை வழிபடுவதும் உரிய வழிபாட்டு முறைகள் என்பர் பொய்கையாழ்வார். இதனால் எய்தும் பலனைப் பல பாசுரங்களில் அவர் பாடியுள்ளார். மனமாசுதீரும் என்றும், அருவினைகள் சாரா என்றும், (மேலது - 43) குன்றனைய குற்றம் செய்யினும் குணங்கொள்ளும் பொன்னாழிக் கையான் ஆவான் என்றும் (மேலது-41) ஆறிய அன்பு இல் அடியார் தம் ஆர்வத்தால் கூறிய குற்றச் சொற்களைப் புகழ்ச்சொற்களாக ஏற்பவன் என்றும், எனவே, அவனை வழிபடுதலே சிறப்பென்றும் (மேலது-35) கூறியுள்ளார்.

இவ்விடத்து,

‘வண்டுபடி துளப மார்பனிடைச் செய்த பிழை
உண்டுபல என்று உணர்ந்தனரேல் - தொண்டர்செயும்
பல்லாயிரம் பிழைகள் பார்த்திருந்தும், காணும்கண்
இல்லா தவன்காண் இறை’

என்னும் அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமா
னாரின் பிரமேய சாரப் பாடல் இங்கு ஒப்பு
நோக்கத் தக்கது.

பூதத்தாழ்வாரின் பல பாசுரங்கள் (இரண்.
திரு. 5,6,7,11) எம்பெருமானின் திருவடிப்
பெருமையை ஏத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.
மாதவனின் திருநாமத்தைச் சொல்லுவதே
வேதங்களின் சாரம் (மேலது-57) என்று கூறும்
பூதத்தாழ்வார் அதனை ஒதுமாறு தம் நெஞ்சையும்
(மேலது - 36,44) பிறரையும் (மேலது-57)
ஆற்றுப்படுத்துவார்.

பேயாழ்வார் எழு பிறப்பிலும் எம்
பெருமானுக்கே அடிமை செய்யும் பேற்றையே
தமக்கு அருளுமாறு வேண்டுவர். (மூன். திரு. 18)
எம்பெருமான் தன் நெஞ்சத்தில் வலைப்பட்டு
மெத்தெனவே நின்று, இருந்து, கிடப்பதைப்
பேசுவார். (மேலது-94)

மூவர்தம் திருவந்தாதிகளின் முதல்
பாசுரங்களின் பொருளைக் காணுமிடத்துப்
பலவைணவ சமயக் கருத்துகள் அவற்றுள்
பொதிந்து கிடத்தலை அறியலாம்.

‘வையந் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கடரோன் விளக்காக - செய்ய

சுடராழி யானடிக்கே சூட்டினேன்சொன் மாலை
இடராழி நீங்குகவே என்று' - (முதல். திருவந். 1)

இது ஒரு சூரியயோதயப் பாட்டு. ஒரு விளக்குச் சுடர்போல் இளஞ்சூரியன் கிழக்குத் திக்கில் ஒளிர்கின்றது. அத் தீபத்திற்கு நெய் போல் இருக்கிறது கடல்; விளக்கின் தகழிபோல் தோன்றுகிறது பூமி; இச்சூரியன் ஆழ்வார்க்கு எம் பெருமானுடைய சுடராழியையும் நினைவூட்டு கின்றது. இவ்விளக்கைக் கொண்டு அச்சுடராழி வேந்தனைக் கண்டு பாடியதும், இடர்க்கடல் விலகி எங்கேயோ போய்விடுகிறது.

இத்திருப்பாசுரத்தில்,

வையம் - அகல்;

கடல் - நெய்;

சுடரோன் - விளக்கு;

என உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால் திரி குறிப்பிடப்படவில்லை; திருவரங்கத்தமுதனார் இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் இதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

'வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற எம்பொய்கைப்பிரான்

மறையின்

குருத்தின் பொருளையும் செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி

ஒன்றத்

திரித்தன் றெரித்த திருவிளக்கு'

- (இரா. நூற். 8)

மறையின் குருத்தின் பொருள், செந்தமிழ் - தன்னையும் கூட்டி - என்பது உபய வேதாந்தமாகும்.

‘அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா - நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினைன் நாரணற்கு
ஞானத் தமிழ் புரிந்த நான்’

- (இரண். திரு. 1)

என்பது பூதத்தாழ்வாரின் முதல் பாசுரமாகும். ‘அன்பைத் தகளியாகவும், ஆர்வத்தை நெய்யாகவும், இன்புருகு சிந்தையைத் திரியாகவும் கொண்டு எம்பெருமானுக்கு ஞானச்சுடர் விளக்கு ஏற்றினைன்’, என்கிறார். (உருவகம்) தகளி - அகல்; அன்பு, ஆர்வம், இன்பு என்றவை எல்லாம் பகவத் விஷயத்தில் தமக்குண்டான அன்பின் சிறப்பு நிலைகளாம். உலகில் பொருள்கள் பிரகாசிப்பதற்காக விளக்கேற்றுவர்; இவரும் தம் இயல்பு, பெருமானின் இயல்புகள் ஒளி விடுவதற்காக ஞானச் சுடர் விளக்கினை ஏற்றினார்.

‘நன்புருகி’ - நன்பு - ஆத்மா என்று பொருள். ஞான ஆனந்தங்களை உடையதாகையாலும், பெருமானுக்கு (பிறர்க்கு அடிமைப்படாமல்) அடிமைப்பட்டதாகையாலும் ஆத்மா நல்ல பொருள் என்ற காரணத்தினால் நன்பென்று இவர் ஆத்மாவுக்குப் பெயரிட்டனர். இத்தகைய விளக்கில் பேயாழ்வார் ‘இலட்சுமிநாராயண மூர்த்தியை’க் கண்டார்.

‘திருக்கண்டேன் பொன்னாழி கண்டேன் திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன் - செருக்கிளரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக்கண்டேன்
என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று’.

(மூன். திருவந்.1)

‘தகவுரை கூறி (புருஷகாரம்) சேதனனை எம்பெருமானிடம் சேர்ப்பிக்கும் பிராட்டியைக் கண்டேன்; அவருடைய சேர்க்கையாலே நிறம் பெற்ற திருமேனியைக் கண்டேன்; சூரியனைப் போன்ற அழகிய நிறத்தையும் கண்டேன்; போரில் சீறும் திருச்சக்கரத்தையும், மற்றொரு திருக்கையில் உள்ள வலம்புரிச் சங்கையும் சேவிக்கப் பெற்றேன்’, என்கிறார். நூல் இயற்றுவார் மங்கல மொழி முதலே வகுத்துக் கூறுவாராதலால் ‘திரு’ என்று தொடங்கினார். பொன் மேனிகண்டேன் - பொன்னின் நிறம் போன்ற நிறமுடையளான பிராட்டியின் நித்திய சேர்க்கையாலே அப்படியே பொன்னிறமாகப் பெற்றதாம் எம்பெருமானுடைய கரிய திருமேனியும். ஈற்றடியில் பெருமானை ஆழிவண்ணன் என்றது மிகப் பொருந்தும். பிராட்டி, சங்கு, கௌத்துவமணி முதலியவை கடலில் தோன்றியனவாதலால், அப்படிப்பட்ட பொருள்களை இன்று இக்கடலிலே காணப் பெற்றேன் என்கிறார் போலும்!

பரிபாடலில் குறிக்கப்பட்ட (13:14-25) தத்துவக் கருத்துகள் இவர்கள் பாடல்களில் விளக்கமாகக் கூறப்படவில்லை எனினும், குறிப்பாகப் புலப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதல் திருவந்தாதியில் 3 பாடல்களிலும் (12,29,92) இரண்டாம் திருவந்தாதி யில் ஒரு பாடலிலும் (24) திருமாலே ஐம்பூதங் களாகவும் இருக்கிறார் என்று கூறப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

ஆன்மா இறைவனை அடையும் வழிகள்

வைணவ சமயத்தில் இதற்கு இரு வழிகள் கூறப்படுகின்றன. ஒன்று பக்தி; மற்றொன்று பிரபத்தி; கரும, ஞான, யோகங்களின் மூலம் பக்தியோகம் சரியான பக்குவநிலை பெறுகின்றது. எப்பலனையும் எதிர்பாராமல் செய்யப்படும் கருமத்தால் மனம் தூய்மையடைகின்றது. இது ஆன்மா வழிபாட்டில் அழுந்த வழியாகவும் அமைகின்றது. கருமத்தின் அடுத்த நிலை ஞான யோகமாகும். இது,

‘ஞானத்தால் நன்குணர்ந்து நாரணன்தன் நாமங்கள்
தானத்தால் மற்றுஅவன்பேர் சாற்றினால் - வானத்து
அணியுமரர் ஆக்குவிக்கும் - (இரண். திரு. 2)

என்ற பாசுரத்தால் அறிய முடிகின்றது. வழிபாட்டின் மூலம் (தியானம்) ஆன்மா தன் உண்மை நிலையை உணர்ந்து, தான் அவனைச் சார்ந்து இருக்கும் நிலையை அறிகின்றது. அதன் பிறகு அது இறைவனை அடைய அவாக் கொண்டு, தியானத்தில் அழுந்துகின்றது. ஞானத்தைப் போல் பக்தியிலும் தியான நிலையுண்டு. இந்நிலையில்தான் ஆன்மா தனக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பினை அறிகின்றது.

‘உய்த்து உணர்வு என்னும் ஒளிகொள் விளக்கேற்றி
வைத்து அவனை நாடி வலைப்படுத்தேன்’

என்ற பேயாழ்வாரின் பாசுரத்தில் (94) இந்நிலையை அறியலாம். ஞானமே பக்தி நிலையாக முதிர்கின்றது. இதையே ‘ஞானம் கனிந்த நலம்’ என்று

அமுதனார் குறிப்பிடுவது நினைக்கத்தக்கது. (இராமா. நூற். 66) பக்தி முதிர்ந்து முழுநிலையை அடையுங்கால் ஆன்மா இறைவனையே காண்கின்றது. இந்நிலைமையை அடைய ஆன்மா - கடக்க வேண்டிய படி நிலைகள் வருமாறு:

ஆன்மீகத் தேடலின் அங்கங்கள்

1. தெய்வத்தைச் சந்திக்கும் ஆர்வம்
2. தெய்வ தரிசனத்துக்காகக் காத்திருத்தல்
3. ஆன்மாவின் இருண்ட நாள்கள்
4. ஆன்மாவின் கேவல்
5. தெய்வீகத் தோற்றம்
6. தெய்வத்துடன் சந்திப்பு

இப்படிப்பட்ட நிலைமையை அடைந்த ஞானிகளின் இதயத்தில் எம்பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டிருப்பானாம். 'திருப்பாற்கடல், திருமலை முதலிய இடங்கள் எம்பெருமானுக்கு இருப்பிடங்களாயினும், அவ்விடங்களில் எம்பெருமான் எழுந்தருளி இருப்பது, சமயம் பார்த்து ஞானிகளின் மனதிலே புகுவதற்காகவே யாம்' என்று பொய்கையாழ்வார் அறுதியிட்டு உரைக்கின்றார்.

'உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே உத்தம னென்றும்
உளன் கண்டாய் உள்ளுவா ருள்ளத் - துளன்கண்டாய்
வெள்ளத்தி னுள்ளானும் வேங்கடத்து மேயானும்
உள்ளத்தி னுள்ளானென் றோர்' - (முதல். திருவந். 99)

இவ்விடத்து, 'திருமாலிருஞ்சோலை மலையே' என்கிறபடியே, உகந்தருளின நிலங்கள் எல்லாவற்றிலும் பண்ணும் விருப்பத்தை இவனுடைய சரீரைக தேசத்திலே பண்ணும்'

"அங்குத்தைவாசம் சாதனம்; இங்குத்தைவாசம் சாத்தியம்"

'கல்லும் கனை கடலும்' என்கிறபடியே இது சித்தித்தால் அவற்றில் ஆதரம் மட்டமாயிருக்கும்' - என வரும் ஸ்ரீ வசன பூஷண சூத்திரங்களும் அவற்றின் பொருள்களும் ஒப்பு நோக்கி அறியத் தக்கன. (சூத்திரங்கள். 174.175,176)

இப்பாடலின் சிறப்பு நோக்கியே பேயாழ்வார் முதலிரு அடிகளை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு,

'விண்ணொடுங்கக் கோடுயரும் வீங்கருவி வேங்கடத்தான் மண்ணொடுங்கத் தானளந்த மண்' - (மூன். திரு. 40)

என்றமைத்துப் பாடியுள்ளார். திருமழிசையாழ்வாரும் அப்படியே முதலிரு அடிகளை அப்படியே எடுத்துக் கொண்டு,

'தன்னொப்பான் தானா யுளன்காண் தமிழேற்கும் என்னொப்பார்க் கீச னிமை' - (நூன். திரு. 86)

என்றமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

'எங்கும் எல்லாவற்றிலும் என்றும் நின்றருளும் பரம்பொருள் (omnipresence) இந்த மனித உள்ளத்துக்குள்ளேயே கோயில் கொண்டு நிற்கிறது' என்பதைப் பாடுகிறார்.

‘பாற்கடலிலும், வேங்கடத்திலும் காட்சி தரும் மூர்த்தி, மனித உள்ளத்திற்குள் உணர்வு நிலையிலேயே நின்றருளுகிறான்; எந்தத் துன்பம் உண்டானாலும் அவன் அருளைத் தேடுவாய்; உறுதியாகப் பெறுவாய்; பாற்கடலுக்கும் போகவேண்டியதில்லை; வேங்கட மலை மேலும் ஏற வேண்டியதில்லை; கொஞ்சம் தியானித்தா யானால் உள்ளத்திற்குள்ளேயே காண்பாய்’ என்று சொல்கிறார்.

இப்பாடலில் ஐந்து கருத்துக்கள் உள்ளன; அவையாவன:

1. உலகை ஆளும் கடவுள் ஒருவன் உண்டு
2. கடவுள் உத்தமன்; எனவே முடிவான நன்மைதான் அவனுடைய அருளாட்சியின் நோக்கம்.
3. கடவுள் என்றும் இருக்கிறான்.
4. எங்கும் இருக்கிறான்.
5. அவன் வெள்ளத்திலும், திருமலையிலும் இருக்கிறான் என்று பக்தர்கள் வழிபடுகின்றனர்; ஆயின் பகவானோ இவர்களுடைய உள்ளத்தையே பாற்கடலாகப் பரம பதமாகக் கொள்கின்றான்.

‘இவர்கள் காலம் வரை வேத விதிகளைத் தவறாது மேற்கொண்டுவந்த மிகவும் கடினமான பிராமணமதம், பாகவத மதமாகத் திருத்தப்பட்டது. இத்திருத்தம் பக்தி மார்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பக்தி

மார்க்கத் துறை ஏற்பட்டு, தெய்வவழிபாடு எளிதான வழியில் மாறி 'பிராமணமதம்' என்னும் கடின மதம் 'பாகவத மதம்' என்னும் சுலபமான மதமாக மாறி, இவ் ஆழ்வார்கள் காலத்தில் முற்றிலும் வேருன்றி நித்திய வழிபாட்டில் வழங்கப்பட்டு வந்தது' - என்கிறார். திரு. எஸ். கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் (ஸ்ரீ வேங்கடேச தேவஸ்தான வரலாறு' - முதல்பதிப்பு (மொழி) டி.வி.எஸ். ராகவன், (சென்னை 1984) பக். 32-34)

இனிமேல் நரகத்தின் வாயிலை யார் அடைவார்கள்? அதன் கதவுகளை நன்றாக அடையுங்கள்; ஏனெனில் இந்நாவலந்தீவில் இருப்பவர்களுக்குக் கண்ணபிரானின் திருவடிகளே சொந்தம்' - என்று பொய்கையாழ்வார் அறைகூவல் விடுகிறார். (முதல். திரு. 87) இதனால் இப்பக்திநெறி அக்காலத்தில் எவ்வளவு வலிவு அடைந்து விட்டது என்று தெரிகின்றது.

செந்தமிழால் திருமாலைப் புனைந்து பாடும் பெரும்பேறு தமக்கு வாய்த்ததை எண்ணிப் பூத்தாழ்வார் மகிழ்கிறார்.

'யானே தவஞ்செய்தேன் ஏழ்பிறப்பும் எப்பொழுதும்
யானே தவமுடையேன் எம்பெருமான் - யானே
இருந்தமிழ் நன்மாலை இணையடிக்கே சொன்னேன்
பெருந்தமிழ் னல்லேன் பெரிது - (இரண். திரு. 74)

யாப்பும் அணியும்

மூன்று திருவந்தாதிகளிலும் உள்ள முந்நூறு பாடல்களில் இரண்டாம் திருவந்தாதியில் உள்ள

19-ஆம் பாடல் மட்டும் இன்னிசை வெண்பா வாகும். இது இரண்டாம் அடியில் தனிச்சொல் பெற்று மூன்று விகற்பத்தால் அமைந்தது. ஏனைய 299 பாசுரங்களும் செம்பாகமான நேரிசை வெண்பாவால் அமைந்தவை.

முதல் திருவந்தாதி 47-ஆம் பாடலிலும், மூன்றாம் திருவந்தாதி 89 ஆம் பாடலிலும் பின் இரண்டடிகளில் ஆசெதுகை அமைந்துள்ளது.

மெய்ஞ்ஞானத்தால்
கைந்நாகம்

வேயங்கழை
தீங்குழல்

வெண்பாவின் ஈற்றடியின் ஈற்றுச்சீர் (நாள், மலர்) காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றைப்பெறும் என்னும் விதிக்கேற்ப ஈரசையில் முடியும்போது குற்றியலுகர இறுதி அமைய வேண்டும் என்பதும், முற்றியலுகர இறுதியும் அமையலாம் என்னும் யாப்பருங்கலக் காரிகை விதிப்படி (காரிகை எண். 29. பக்.76) மூன்று திருவந்தாதிகளிலும் அமைந்துள்ளது.

முதல் திருவந்தாதி 69-சொல்லு - முற்றியலுகர இறுதிச் சொல்

இரண் - "	88 - கதவு - "
மூன் - "	21 - வடிவு - "
மேலது - "	56 - பொலிவு - "
" - "	58 - வாழ்வு - "
" - "	62 - தாழ்வு - "
" - "	99 - சார்வு - "

இம்மூவரது அந்தாதிப் பிரபந்தங்கள் இவர்களது பழமையைத் தெரிவிக்கின்றன. வைணவ பக்தி இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளான இவர்கள் சைவபக்தி இயக்க முன்னோடிகளான காரைக்காலம்மை, திருமூலர் ஆகியோர் காலத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது அறியத் தக்கது. அம்மையார் அரி அயனின் இணைந்த உருவைக் கண்டு சமயப் பொறையும் இணைவும் இருந்த ஒரு காலத்தை, கருத்தைப் புலப்படுத்தியது போன்று பேயாழ்வாரும் ஒரே உருவில் திருமால் சிவன் கோலம் காண்கிறார்.

பரிபாடல், பாண்டிய நாட்டின் திருமாலிருஞ் சோலை மலையை முதன்மையாகப் புகழ், சிலப்பதிகாரமே திருவேங்கடத்தில் திருமாலின் நின்ற திருக்கோலத்தைப் பாடிப் பரவுகின்றது. முதலாழ்வார் மூவரும் திருமலையப்பனையும் அவன் வீற்றிருந்த வேங்கட மலையையும் புகழ்வது, பக்திப்பாடலின் தலச்சார்பாகிய பொதுமையை ஒட்டி அமைகின்றது. இறையில் இயற்கையையும் இயற்கையில் இறையையும் இணைத்துக் காணும் பாங்கும் இங்குக் காணத் தக்கது.

பிற சமயக் கண்டனம் இடம் பெறாமை, கொந்தளிப்பற்ற அமைதியான பக்திப் பெருக்கம் ஆகியன இம்மூவர் பாடல்களின் சிறப்புக் கூறுகளாகும். தலவழிபாடு இறைவழிபாட்டுப் பயனளிக்கும் என்ற எண்ணம் இவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. பக்திப் புலவர்க்குப் பொதுவான 'தன்னனுபவம் கூறல்' இவர்கள்

பாடல்களிலும் அமைந்து இவர்கள் இறைவனைக் கண்டமையைக் கூறுகின்றது. 'மாதவனின் திருநாமத்தைச் சொல்வதே வேதங்களின் சாரம்' எனச் சமய நெறி காட்டலும், எம்பெருமானின் திருவடிப் பெருமையைப் போற்றுவதால் வழிபாட்டு நெறிகாட்டலும் இவ் ஆழ்வார்களிடம் அமைகின்றன.

திருமழிசை ஆழ்வார்: காலச்சூழல்

பக்தி இயக்கத்தின் தொடக்கக் காலத்தில் வைதிக சமயப் பிரிவுகளான சைவமும் வைணவமும் புறச் சமயங்களான சமண, பௌத்த சமயங்களை வெற்றி கொள்வதில் முழுமையான கவனம் செலுத்தின - திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் சமண சமயத்தினருக்கு எதிராகப் பேரியக்கங்களை நடத்தியதைப் பக்தி இயக்க வரலாறு தெளிவுபடுத்துகின்றது. பல்லவன் முதலாம் மகேந்திர வர்மனும், பாண்டியன் நின்ற சீர் நெடுமாறனும் முறையே அப்பராலும், சம்பந்தராலும் சமணத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாற்றப் பெற்றனர். ஆளும் அரசர்களின் முழு ஆதரவு சைவ சமயத்திற்குக் கிடைத்தது. நில வுடைமையான வேளாளர் பெருமளவு சைவ சமயத்தின் சார்பில் குரல் எழுப்பினர்.

இத்தகைய வரலாற்றுச் சூழல் வைணவ சமயப் பிரிவுக்குத் தொடக்கநிலையில் வாய்த்ததாகத் தெரியவில்லை. முல்லை நிலத் தெய்வமான மாயோன் வேதக் கடவுளருள் ஒருவராகிய விஷ்ணுவோடு இணைக்கப்பட்டுப் பாகவத சமயம்

உருவாகிய நிலையில், அது பெரும்பாலும் நிலவுடைமையாளர்கள் அல்லாத ஆயர்களிடமும் கை வினைஞர்களிடமும் பரவியிருந்தது. அவர்கள் எண்ணிக்கையிலும் செல்வாக்கிலும் குறைந்தே இருந்தனர். வளர்ந்து பெருகிக் கொண்டுவந்த சைவ சமயம் சிவபெருமானைத் தவிர ஏனைய திருமால், பிரமன் முதலிய தெய்வங்களை மும்மூர்த்திகளில் இருவரை - முழு முதற்கடவுளாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல், சிவ பெருமானுக்கு உட்பட்ட சிறு தெய்வமாகவே காட்ட முயன்றது. சிவபெருமானின் அடியையும் முடியையும் திருமாலும் பிரமனும் தேடிய கதை இந்தப் பின்னணியில் உருவாக்கப் பட்டிருத்தல் வேண்டும். மேலும் 'அரியலால் தேவியில்லை' - அப்பர் - திருமாலைச் சிவபெருமானின் தேவியாகச் சித்திரிக்கும் போக்கும் தோன்றியது.

இந்நிலைப் பாட்டுக்கு எதிரான முடிவை எடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு வைணவ சமயம் தள்ளப்பட்டது எனலாம். சங்கரனையும் நாராயணனையும் ஒருருவில் வைத்துப் பாடிப் பரவிய நிலைமாறி, திருமாலின் பரத்துவத்தை - மேலாம் தன்மையை நிலை நிறுத்த வேண்டிய கடப்பாடு வைணவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. சிவபெருமான் கங்கையைச் சடையில் தாங்கிய வரலாற்றுக்கு எதிராக, திருமால் உலகளந்தபோது அவருடைய திருவடிகளில் அர்க்கியமாகப் பிரமன் பூசித்த புனிதநீரே கங்கை எனப்பட்டது. வைணவ குருபரம்பரைக் கதைகள் கூறும் திருஞான சம்பந்தர் திருமங்கையாழ்வாருக்குச் சீர்காழியில் வேல்

வழங்கிய கதையை இந்தச் சூழலில் விளக்க வேண்டும்.

இத்தகையதொரு காலகட்டத்தில் திருமழிசையாழ்வார் தோன்றுகிறார். அகச் சமயங்களான சைவ, வைணவப் போராட்டங்கள் வெளிப்படையாகக் கிளர்ந்து எழத் தொடங்கிய ஒரு காலத்தில் இவர் அவதரிக்கின்றார். வைணவ சமயத்தின் தனித்தன்மையையும் திருமாலின் பரத்துவத்தையும் உறுதியாக நிலை நிறுத்த வேண்டிய கட்டத்தில் இவருடைய வாழ்வு மலர்கின்றது. பல்வகைச் சமய நெறிகளையும், தத்துவங்களையும், யோக நெறியையும் கற்றிருந்த இவர், வைணவ சமயத்தின் சார்பாக அழுத்தம் திருத்தமாகப் பேசுகின்றார். இவரைத் தமிழ் வைணவ உலகு 'மறந்தும் புறந்தொழுவீர வைணவர்' என்று கொண்டாடுகின்றது.

இவரது வரலாறு 'திருச்சந்த விருத்தம்' - பாசர விளக்கம் - இடம் பெறுமிடத்து விரிவாக ஆராயப்படும். குருபரம்பரைகள் இவர் சைவராய் இருந்த காலத்தில் சிவ வாக்கியர் என்ற பெயருடன் இருந்தார் என்று கூறும். இச் சிவவாக்கியர் தேவார மூவர்க்கும், மாணிக்க வாசகருக்கும் கூடப் பிற்பட்டவராகப் பட்டினத்தாரால் திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவையில் (அடிகள். 30-33) குறிப்பிடப்பெறுகிறது. எனவே இருவரும் ஒருவராகார். குருபரம்பரைகள் கூறுவதை நாம் ஏற்பதாயின், திருமழிசையாரை முதலாம் சிவ வாக்கியர் என்று கொள்ளலாம்.

இவர் அருளிச் செய்தன நான்முகன் திருவந்தாதியும், திருச்சந்த விருத்தமும் ஆகும். 96 பாசுரங்களைக் கொண்ட நான்முகன் திருவந்தாதி முதலாழ்வார்தம் பாக்களைப் போல வெண்பா யாப்பில் அமைந்துள்ளது. 120 பாசுரங்களைக் கொண்ட திருச்சந்த விருத்தம் விருத்தப் பாக்களால் ஆகியது. ஆகவே இவர் ஒரு நூலில் முதலாழ்வார் களுடன் கைப்பிடித்துக் கொண்டு, மற்றொரு கையைப் பின் வருவோருக்குக் கொடுக்க இரண்டாவது நூலை விருத்தத்தில் பாடினார் எனலாம். இவர் மறந்தும் புறந்தொழா வீரவைணவர் என்பதை,

‘நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான் படைத்தான் -

யான் முகமாய்

அந்தாதி மேலிட்டு அறிவித்தேன் ஆழ்பொருளை
சிந்தாமல் கேண்மினீர் தோந்து’

- (நான். திரு. 1)

என்று பாடித் திருமாலுக்கே பரத்துவம் கூறுவதால் அறியலாம்.

கவிதைப் பொருள்

காதலும், வீரமும் கவிதைக்குரிய கருப் பொருளாக இருந்து வந்த பண்டைய இலக்கிய மரபை மறுத்து, எம்பெருமானே அச்சிறப்பிற்குரிய அரும்பொருள் என்று கூறிய முதற்கவி இவரே ஆவார்.

.....கவிக்கு

நிறைபொருளாய் நின்றானை நேர்பட்டேன் பார்க்கில்
மறைபொருளு மத்தனையே தான்'

(நான். திரு. 69)

பகவத் கீதையின் சாரமான சரமச்சுலோகக் கருத்தை அதாவது 'நீ என்னையே சரணமாகப் பற்றினால் நான் உன்னை எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பேன்; கலங்க வேண்டா' என்பதனை ஒரு பாசுரத்தில் மொழிகின்றார். அதன் பொருளினை அறியப் பெற்றவர்களே தத்துவஞானம் அடைந்தவராவர்; பிறர் பகைவராவர் என்று முழங்குகிறார்.

(நான். திரு. 71)

பக்தியோகம்

'பக்திசாரர்' என்ற பெயருக்கேற்ப, இவர் பக்தியே வடிவெடுத்த பரமயோகியாவர். இவருடைய பக்தியின் ஊற்றத்தை, 'திருமலை என்றவுடன் மோட்சம் சித்தமாயிற்று; வேதங்களின் வலையில் அகப்பட்டு, நிலையாயுள்ள திருமகள் நாதனின் திருவடிகளாகிய வலையில் அகப்பட்டுத் தடுத்து நிற்கின்றேன்' (நான். திரு. 40) என்று பாடும் இடத்து அறிந்து மகிழலாம். மேலும்,

'பெறற்கரிய நின்னபாத பக்தியான பாசனம்
பெறற்கரிய மாயனே எனக்கு நல்க வேண்டுமே'

- திரு. சந். விரு. 100

என்று வேண்டுகிறார். நான்முகன் திருவந்தாதி யிலும், (95)

‘கிளர்ஒளி என்கேசவனே கேடன்றி
ஆள்வாய்க்கு அடியேன்நான் ஆள்’

என்று வற்புறுத்திக் கூறுவதைக் காணலாம்.

இவர் மங்களாசாசனம் செய்த திருத்தலங்கள்
14 அவற்றுள் திருமலையைப் பற்றிய பாசுரக்
கருத்துகள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

‘நான்முகனும் சிவனும் எப்பொழுதும்
தாமரை மலர்களை இட்டு, அப்பெருமானைத்
துதிப்பர்; அப்படிப்பட்ட திருமலையைச் சென்று
வணங்குங்கள்.’ (நான். திரு. 42)

‘முன்பு இராவணன் தன் 10 தலைகளையும்
மறைத்துக் கொண்டு பிரமனிடம் வரம் பெற வந்த
போது, திருமால் குழுவியாய் பிரமன் மடியில்
இருந்து தம் திருவடியால் 10 தலைகளையும்
எண்ணிக்காட்டி, வந்தவன் யார் என்பதை
உணர்த்தினன்; அத்தகைய பெருமான் நிற்கு
மிடமான திருமலைக்கே விருப்பொடு செல்லுங்கள்’
(நான். திரு. 44)

திருச்சந்த விருத்தம்

இந்நூல் 120 பாசுரங்களைக் கொண்டது.
இந்நூலின் முதல் பாதியில் வைணவர்களின்
முக்கிய கொள்கையான திருமால்தான் எல்லாத்
தெய்வங்களுக்கும் மேலானவர் என்பதை நிலை
நிறுத்துகிறார். இப்பகுதியில் பாஞ்சராத்திரக்
கொள்கையான பரத்துவ, வியூக, விபவ,
அந்தரியாமித்துவ, அர்ச்சை முதலிய தத்துவங்

களைத் தெளிவாகக் கூறுகிறார். (இவை பற்றிய விளக்கத்தைத் திருச் சந்த விருத்தம் 17ஆம் பாசுரத்தின் தெளிவுரையில் விரிவாக அறியலாம்)

இப்பிரபந்தத்தில் ஆழ்வார், 'திருமாலே ஐம்பூதங்களுக்கும் உபாதாந காரணம் என்றும், உயிர்கள் இறைவன் காட்டக் காண்பன என்றும், அவன் கருணாமூர்த்தி என்றும், எல்லா உயிர்களும் அவனிடமே தோன்றி அவனிடமே ஒடுங்கும் என்றும், வேதங்களாலும் அவன் அறியப்படாதவன் என்றும், மக்களிடையே அவன் பலகால் பிறந்தமை, அவன் பத்துடை அடியவர்க்கு எளியன் என்பதை விளக்கும் என்றும், அவனே மூவகைக் காரணமும் ஆவான் என்றும் பலபட இறைவனின் பெருமைகளைக் கூறுவதை அறியலாம்.

ஐம்புலன்களை அடக்கி, நல்ல புலத்தின் வழிகளைத் திறந்து, ஞானச்சுடரைக் கொளுவி, என் பெல்லாம் நெக்குருக, உரோமம் சிலிர்ப்ப, உள்ளத்துள்ளே கனிந்தெழுந்ததோர் அன்பி னாலேயே இறைவனைக் காணலாம் என்ற உயரிய கருத்தினைக் கூறியுள்ளார்.(76) வைணவத் தத்துவக் கருத்துக்களைப் பல பாசுரங்களில் பாடியுள்ளார். முதல் பாசுரத்தில் இவை அமைந்துள்ளமையைத் தெளிவுரையில் காணலாம்.

இவர்தம் ஏற்றம்

இவர் இதர தெய்வங்களைக் கீழ்மைப்படுத்திப் பேசுகிறார். 'உருவினவாள்' உறையில் இடாதே முதல், நடு, இறுதிகளிலே மற்றைத்தேவர்களின்

பிற்பாட்டினைக் கூறுதல் முன்னாக, எம்பெருமானுடைய முதன்மையை எடுத்துக்கூறும் திருமழிசைப் பிரான். இவர்கள் தாம் கைக்கொண்ட பகைவர்களைக் கொல்லுதலாகிய செயலைச் செய்தபடியே இருப்பது போன்று, இவரும் மற்றைத் தெய்வங்களினுடைய தாழ்வையும், எம்பெருமானுடைய முதன்மையையும் தம்முடைய பிரபந்தங்களிலே ஆதியோடு அந்தமாய் மிக்க மாற்றத்தோடு அருளிச் செய்து போந்தவர்; எனவே இவர் உறையிடாதவர் எனப்பட்டார் என்பது இவருக்கு 'ஆசாரிய இருதயம்' தரும் ஏற்றமாகும். (155ஆம் சூத்திர விளக்கம்)

'பரம்பொருள் எது?' என்னும் வினாவிற்கு விடையாவது, 'எல்லாப் பொருள்களும் எப்பொருளினின்றும் தோன்றி மீண்டும் அப்பொருளிலேயே ஒடுங்குகின்றனவோ, அதுவே பரம்பொருள்' என்பதாகும். (உபநிடதம்) இதனை விளக்க ஓர் அருமையான உவமையை இவர்கூறுகின்றார்.

'கடல் நீரிலிருந்து அலைகள் தோன்றுகின்றன; மீண்டும் அவ் அலைகள் கடல் நீரிலேயே அடங்குகின்றன; அதுபோலப் பரம்பொருளாகிய திருமாலினிடத்திலிருந்து எல்லாப் பொருள்களும் தோன்றி, அப்பரம் பொருளினிடத்தே அனைத்தும் மகாப்பிரளய காலத்தே ஒடுங்குகின்றன' என விளக்குகின்றார். இது விசிப்டாத்துவிதக் கருத்தாகும்.

‘தன்னுளே திரைத்தெழும் தரங்க வெண்தடங் கடல்
தன்னுளே திரைத் தெழுந்தடங்குகின்ற தன்மைபோல்
நின்னுளே பிறந்திறந்து நிற்பவும் திரிபவும்
நின்னுளே அடங்குகின்ற நீர்மை நின்கண் நின்றதே’

– (திருச். விரு. 10)

எனவே, திருமாலை மூலப்பரம்பொருளை விளிக்க
வந்த விடத்து, ஞால நாதனே! புனிதனே! உத்தம!
வேதனே! ஈசனே! வேதகீதனே! வேலை
வண்ணனே! எனப்பல திருப்பெயர்களால்
பெரும்பாலும் ஓரொரு பாசுரங்களில்
குறிப்பிட்டவர், ‘ஆதிதேவன்’ என்ற பொருள்
பொதிந்த தொடரை 13 பாசுரங்களில் திரும்பத்
திரும்பக் குறிப்பிடுகிறார். (5,8,14,17)

இவர் திருமாலின் அவதாரச் செயல்களைப்
பலபடியாகப் பல பாசுரங்களில் போற்றிப்
பாடுகிறார். குறிப்பாக இவர் கூறும் செய்திகள்
சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றன.

‘சிங்கமாய தேவதேவ!

– (24)

‘வரத்தினில் சிரத்தை மிக்க வாளெயிற்று மற்றவன்
உரத்தினில் கரத்தைவைத் துகிர்த்தலத்தை ஊன்றினாய்’

– (25)

என்று ஆவேச அவதாரமாகிய நரசிம்மாவ
தாரத்தைப் பற்றி அடுத்தடுத்த பாசுரங்களில்
பாடுகின்றார். இதற்குரிய காரணம் யாதாக
இருக்கலாம்? சைவ சமயத்தின் தாக்கத்திற்கு
ஈடுகொடுக்க வைணவசமயம் வீறு கொண்டெழ

வேண்டும் என்னும் கருத்தை இவர் வலியுறுத்தவே இவ்வாறு பாடியுள்ளார் எனலாம்.

பக்திஉழவன்

பக்திநெறி இவர்காலத்தில் எவ்வளவு வேருன்றி நின்றது என்பதை இவர் திருமாலுக்கு இடும் ஒரு திருப்பெயரைக் கொண்டே அறிய முடிகிறது. 'பக்தி உழவன்' என்று இவர் அழைக்கின்றார். அப்பக்தி உழவனின் பழைய நிலத்தில் விதையும் இட வேண்டுமோ? என்று இவர் வினவுகிறார்.

'வித்தும் இடல் வேண்டும் கொல்லோ விடையடர்த்த
பக்தி உழவன் பழம் புனத்து' (நான். திரு. 23)

இவ்விடத்து,

'வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்'

என்னும் குறளின் அடியை எடுத்தாண்டுள்ளார். இவ்வகையில் திருக்குறளை தம் பாசுரத்தில் எடுத்தாண்ட முதல் ஆழ்வார் இவர்தாம்.

முக்கோல் பகவார்

சித்து, அசித்து, ஈசன் என்று வைணவ சமயத் தத்துவம் முன்றாக அமையும். அதற்கு அடையாளமாக வைணவசந்நியாசிகள், மடாதிபதிகள் முக்கோலைச் சேர்த்துக் கட்டித் தாங்கியிருப்பதை இன்றும் காணலாம். இவர்களைக் 'குடிசக சந்நியாசிகள்' என்பர் வடநூலார். கலித்தொகையில் முக்கோல் பகவரை வினாதல்

என்னும் துறையில் அமைந்த பாடல் உண்டு. (கலித் 9), இவர் அச் செய்தியைத் தம்பாடல் ஒன்றில் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

****
 'சிற்றெயிற்று முற்றல் மூங்கில் மூன்று தண்ட
 ரொன்றினார்
 அற்றபற்றர் சுற்றிவாமும் அந்தணீரரங்கமே'
 - (திருச். சந். விரு. 52)

அம்முக்கோல்பகவர் பற்று அற்றவர்களாய் வாழ்ந்து வந்தனர் என்ற குறிப்பும் இங்கு உணரத் தக்கதாம்.

இறைவன் புகழ் கிளத்தல், அவன் பெருமையை உணர்த்துதல் என்ற அடிப்படை நோக்கம் இவர் பாடலில் பொருந்துவதைக் கண்டோம். இறையுறை தனிச்சிறப்பும், அவன் கொண்ட அவதாரப் பெருமைகளும் பொருளாக அமைகின்றன. திருமால் தத்துவப் புலப்பாடாக இவர் பாடல்கள் அமைகின்றன. 'நான்முகன் திருவந்தாதி' என்று பிரமனின் பெயருடன் நூல் அமைவது திவ்வியப் பிரபந்த அமைப்பில் ஒரு வேறுபாடாம். இவ்வகையில் இவரது பெருமையும், இவர் வைணவ சமய மறுமலர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டமையும் நன்கு புலனாகும்.

பெரியாழ்வார்

இவர் பெரிய திருவடியின் அம்சமாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வேயர் குலத்தில் பாகவத சம்பிரதாயத்தைத் தழுவியிருந்த அந்தணர் குடும்பத்தில் ஆனிமாதத்துச் சுவாதி நட்சத்திரத்தில்

தோன்றினார். தந்தையார் முகுந்தாச்சாரியார்; அன்னையார் பதுமையார். விஷ்ணுசித்தர் என்பது இவரது பிள்ளைப் பெயர். நந்தவனம் அமைத்து நறுமணம் மிக்க மலர்களை விளைவித்து அவைகளை மாலையாகத் தொடுத்துத் திருமாலுக்குச் சாத்தும் திருப்பணியை மேற்கொண்டிருந்தவர் இவர். ஸ்ரீவல்லபன் என்ற பாண்டிய மன்னன் காலத்தவர் இவர். கி.பி. 690 - 775 வரை உள்ள - கோச்சடையன், நெடுமாறன், பராந்தகன் நெடுஞ்சடையன் என்ற மூவர் பாண்டியர் காலங்களில் இப்பெரியார் விளங்கி இருந்தவர் என்றே முடிவு கூறலாம். ஆழ்வார்கள் காலநிலை பக்கம். 102)

திருமாலின் பரத்துவத்தைப் பலரும் மகிழுமாறு வாதம் செய்து நிலைநாட்டியதற்காக மன்னனிடம் பொற்கிழி பெற்றுப் 'பட்டர் பிரான்' என்ற பட்டம் எய்தினர். இவர் காலத்தே அரசபுரோகிதராகவும் பரமபாகவதராகவும் விளங்கியவர், திருக்கோட்டியூர்த் தலைவரான செல்வ நம்பி என்னும் சீரியவர் ஆவர்.

இவரது அருளிச் செயல்கள்

இவர் இயற்றிய பிரபந்தங்கள் திருப் பல்லாண்டு (11 பாசுரங்கள்) பெரியாழ்வார் திருமொழி (461 பாசுரங்கள்) ஆகிய இரண்டும் ஆகும். இவை இரண்டும் தம் பெயருடன் பயன் உரைத்துத் தலைக்கட்டும் முத்திரைக் கவிகளைக் கொண்டும் முடியவல்லவை.

பெரியாழ்வாரின் அகத்துக்கு ஒரு திருவிளக்காய் வாய்த்தவர் ஸ்ரீ ஆண்டாள். துளசி வனத்தில் குழந்தையாய்க் கிடந்த அவரை எடுத்து வளர்த்து ஆளாக்கி அவர் மூலம் 'திருப்பாவை', 'நாச்சியார் திருமொழி' போன்ற பிரபந்தங்கள் தோன்றவும் காரணமாய் இருந்தவர் பெரியாழ்வார். தம் திருமகளை திருஅரங்கனுக்கே அர்ப்பணித்த தன் மூலம் இறைவனுக்கு மாமனாராகும் பெருமையும் பெற்றார். இவ்வாறு உலகுய்யுமாறு 85 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பெரியாழ்வார் தம் இறுதிக் காலத்தில் தாம் மிகவும் விரும்பிப் போற்றிய திருமாலிருஞ் சோலையில் தங்கியிருந்து பரம பதித்தார் என்பர்.

படைப்புகள் - சில கருத்துகள்

பெரியாழ்வார் செய்த நூல்கள் இரண்டும் திவ்வியப்பிரபந்தத்தின் தொடக்கத்தில் தோரண வாயில்போல் அமைந்தவை. முதலில் திருப் பல்லாண்டு; அடுத்துப் பெரியாழ்வார் திருமொழி. இவ்விரண்டையும் தனித்தனி நூல்களாகக் கொள்வர் தென் கலையார். வடகலை சம்பிரதாயத்தில் திருப்பல்லாண்டு பெரியாழ்வார் திருமொழியின் ஓர் அங்கமாகவே கொள்ளப் படுகின்றது. பெரியவாச்சான் பிள்ளை போன்ற உரை மன்னர்களும் திருப்பல்லாண்டுடன் சேர்த்து, பெரியாழ்வார் திருமொழி ஒரே பிரபந்தம் என்ற திருவுள்ளம் கொண்டவர்கள். பெரியாழ்வார் திருமொழியின் இறுதிப் பாசுரமாகிய 'வேயர் தங்குலத்து' (5:4:11) என்கிறதில், 'கோயில் கொண்ட

கோவலன்' என்ற சொற்றொடருக்கு வியாக்கியானம் செய்யுமிடத்தில்,

'திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி இவ்வளவும் இவர் மனத்திலிருக்கின்ற கிருஷ்ணன் தான்பிறந்த படியையும் வளர்ந்த படியையும் கேட்டான்' என்று கூறியிருப்பதனாலும், இதற்கு முன்னர் 'திருப்பல்லாண்டின் அர்த்தத்தை நிகமிக்கின்றார்' என்று பலமுறை கூறியிருப்பதனாலும் அது ஒரு பிரபந்தம் ஆனால்தான் 'தொடக்கம்' என்பதும் 'நிகமனம்' என்பதும் சேருமாதலாலும் இவர் கருத்துப்படி 'திருப்பல்லாண்டு தனிப்பிரபந்தமன்று' என்பது உறுதிப்படுகின்றது. திவ்வியப்பிரபந்தம் முழுமைக்கும் உரை செய்தவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை. எனினும் பெரியாழ்வார் திருமொழியின் முதல் நான்கு பத்துகளுக்கு அவர் செய்த வியாக்கியானம் கிடைக்கவில்லை. எனவே அப்பகுதிக்கு மட்டும் மணவாள மாமுனிகள் வியாக்கியானம் செய்துள்ளார்.

திருப்பல்லாண்டு

இது முதல் பிரபந்தமாகும். இதில் 12 பாசுரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பாசுரத்திலும் 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு' என்று சொல்லி இறைவனுக்கு நன்மையை வேண்டிக் காப்பிட்டிருப்பதால் இதற்குப் 'பல்லாண்டு' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. மேலும் இப்பிரபந்தம் 'பல்லாண்டு' என்று தொடங்குவது பற்றி 'முதற்குறிப்பு' என்னும் இலக்கணத்தால் இப்பெயர் பெற்றதாகவும் கூறுவர்.

முதலில் நிற்கும் 'திரு' என்பது மேன்மையையும் தெய்வத் தன்மையையும் உணர்த்துகின்றது.

பல்லாண்டு பாடுதலை 'மங்களாசாசனம்' எனக் கூறுதல் வைணவமரபு. மங்களம் - நன்மை; ஆசாசனம் - விரும்புதல்; 'நன்மைகளை விரும்புதல்' என்று பொருள். எம்பெருமானிடம் அவனுக்கே நன்மைகளை வேண்டி ஆழ்வார் பாடிய பிரபந்தமே திருப்பல்லாண்டாகும். இவ்வகையில் சைவத்தில் சேந்தனாரின் திருப்பல்லாண்டு பின்னர்த் தோன்றியது. இவையிரண்டும் இசைப்பாக்கள்.

தமிழ்வேதமான நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தின் தொடக்கத்தில் முதலில் இது அமைந்திருக்க என்ன காரணம்? வேதத்துக்கு முன்னும் பின்னும் எப்போதும் பிரணவத்தையே (ஓம்) ஓத வேண்டும். அது போலத் தமிழ் வேதமாகிய இதன் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் ஓதப்பட வேண்டியது ஓங்காரப் பொருளுடைய திருப் பல்லாண்டே.

'கோதிலவாம் ஆழ்வார்கள் கூறு கலைக்கெல்லாம் ஆதி திருப்பல்லாண்டு ஆனதுவும் - வேதத்துக்கு ஒமென் னுமதுபோல் உள்ளதுக்கெல் லாம்சுருக்காய்த் தான்மங் கலமாத லால்'

என்று மணவாள மாமுனிகளும் உபதேசரத்தின மாலையில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

அமைப்பு

12 பாசுரங்களைக் கொண்ட இப் பிரபந்தத்தின் முதற்பாசுரம் இரண்டு அடிகள்

மட்டுமே கொண்டது. எனினும் அதை ஒரு பாசுரமாகவே கணக்கிட்டுள்ளனர். ஏனைய 11 பாசுரங்களும் 4 அடிகள் கொண்டவை. முதல் பாசுரம் குறள் வெண் செந்துறை என்னும் யாப்பிலும், ஏனைய பாசுரங்கள் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்த யாப்பிலும் பாடப்பட்டுள்ளன. இவரது பாடல்கள் சேந்தனாரின் திருப்பல்லாண்டு போலப் 'பல்லாண்டு கூறுதுமே' என ஒரே வகையான மகுடம் கொள்ளவில்லை. 'பல்லாண்டு கூறுதுமே', 'பல்லாண்டு கூறுமினே', 'பல்லாண்டு கூறுவனே' எனப் பலமுடிவு பெறுகின்றன. ஆழ்வார் தம்முடன் அடியார் பலரையும் கூட்டிக் கொண்டு பல்லாண்டு பாடியதே இதற்குக் காரணமாகும். அவ்வடியார்கள் எம்பெருமானுக்கு என்றும் தொண்டு செய்ய விரும்புவோர், கைவல்யார்த்திகள் (கைவல்யம் - ஜீவன் தன்னைத்தானே அனுபவித்து நிற்கும் நிலை) ஐஸ்வர்யார்த்திகள் (செல்வவிருப்பினர்) என மூவகைப் படுவர். இவர்களை அழைத்துத் தம்முடன் சேர்த்துக் கொண்டே ஆழ்வார் இறைவனுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

இக்கருத்தைப் பொய்கையாழ்வாரின் பாசுரத்திலும் முந்துறக் காண முடிகிறது.

'எழுவார் விடைகொள்வார் ஈன்துழா யானை
வழுவா வகைநினைந்து வைகல் - தொழுவார்

- (முதல். திருவந். 27)

(எழுவார் - செல்வ விருப்பினர்; விடை
கொள்வார் - கைவல்யார்த்திகள்; வைகல்

தொழுவார் - முழுட்சுக்கள்). (இப்பாசுரப் பொருள் விளக்கத்தை இந்நூலில் முதல் திருவந்தாதி - விளக்கவுரையில் காண்க).

ஆழ்வார் பகவானுக்கு மட்டும் பல்லாண்டு பாடவில்லை; திருமகளாருக்கும், சுடராழி, சங்கம் இவற்றுக்கும் மங்களாசாசனம் செய்கிறார். 1,2 பாசுரங்களால் திருமந்திரப் பொருள் விளக்கப் பட்டதாகக் கூறுவர். மங்களாசாசனம் செய்தல் என்பது பெரியாழ்வார் திருமொழி முழுவதிலுமே காணப்படுகிறது என்பர் பெரியோர்.

‘பண்ணேர் மொழியாரைக் கூவி முளையட்டிப்
பல்லாண்டு கூறுவித்தேன்’

(3:3:9)

(1:9:5) (1:9:8) (2:10:2) ஆகிய பாசுரங்களையும் காண்க.

இவ்வாறே ஸ்ரீ ஆண்டாளின் திருப்பாவையில் 10, 21, 24, 26 ஆம் பாசுரங்களில் இப்பல்லாண்டு பாடும் முறையை அறியலாம். ‘பொலிக பொலிக’ எனத் தொடங்கும். திருவாய்மொழிப்பதிகம் (5-2) அடியார்களுக்குப் பாடிய பல்லாண்டாகக் கருதப்படுகிறது. ‘வீற்றிருந்தேழுலகம்’ என்னும் திருவாய்மொழியில் (4:5) நம்மாழ்வார், ‘பகவானுடைய நிறைவிற்கு’ மங்களாசாசனம் செய்ததாகக் கூறுவர்.

அளவிற் சிறிய இப்பிரபந்தத்தில் அர்த்த பஞ்சகமும் விளக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுவர்.

‘உண்டோ திருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப்பதோர் கலைதான்
உண்டோ பெரியாழ்வார்க்கு ஒப்பு ஒருவர்?’

- உபதேசரத்தினமாலை

பெரியாழ்வார் திருமொழி

ஆக்கியோரான பெரியாழ்வார் பெயரை முன்னிட்டு அவரது பிரபந்தம் ஒன்றுக்குப் 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' என்றே பெயர் வழங்குகிறது. நாச்சியார் திருமொழி, 'பெருமாள் திருமொழி' ஆகியனவும் இவ்வாறு பெயர் பெற்ற நூல்களே ஆகும். (திருமொழி - வேதம்; - 'திருமொழியாய் நின்ற திருமாலே' (இரண். திருவந். 64) என்கிறார் பூதத்தாழ்வார்.)

இத்திருமொழியில் 10 (அ)11 பாசுரங்கள் கொண்ட 43 பதிகங்கள் உள்ளன. பதிகம் - வைணவ மரபுப்படி 'திருமொழி' எனப்படும். பத்துதிருமொழிகள் கொண்ட ஒரு தொகுதி 'பத்து' எனக் குறிக்கப்படும். இதன்படி இதில் உள்ள பத்துள் ஐந்து ஆகும். ஐந்தாம்பத்து நிறைவடையவில்லை. நான்கு திருமொழிகளுடன் முடிவடைகின்றது. மொத்த பாசுரங்கள்: 461 ஆகும்.

முதற்பத்தில் உள்ளவை 9 திருமொழிகள் மட்டுமே. இதன் இரண்டாம் திருமொழி பதிகத்திற்குரிய எல்லையைக் கடந்து 21 பாசுரங்களைக் கொண்டுள்ளது. 'பன்னிருதிரு நாமப்பாட்டு' ஆதலின் பலன் கூறும் (பல சுருதி) பாட்டையும் சேர்த்து அதன் எண்ணிக்கை 13 ஆயிற்று. இவ்விரு திருமொழிகளையும் தவிர ஏனையதிருமொழிகள் யாவும் 10(அ) 11 பாசுரங்கள் கொண்டவையே.

இத்திருமொழி கண்ணனின் அவதாரச் சிறப்புடன் தொடங்குகிறது. 3ஆம் பத்து 6ஆம் திருமொழி முடிய - முதல் 25 திருமொழிகளில் கண்ணனது பிள்ளமைக் குணங்களிலும் இளம் பருவச் செயல்களிலும் ஆழ்வார் ஈடுபடுகின்றார். கண்ணனின் வளர்ப்புத்தாய் அசோதையாகவே ஆழ்வார் தம்மைப் பாவித்துக்கொண்டு பேசுகிறார்.

இரண்டாம் பத்தின் முதல் 'திருமொழியான 'மெச்சுதுசங்கம்' (2:1) கண்ணன் அப்பூச்சி காட்டி விளையாடுவதை விவரிக்கின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து வரும் பதினைந்து திருமொழிகளிலும் - 3ஆம் பத்து 6ஆம் திருமொழி முடியக் கண்ணனைத் தாய்ப்பால் உண்ண அழைத்தல், காதுகுத்துதல், நீராட்டுதல் முதலிய பல நிகழ்ச்சிகளைப் பாடுகிறார்.

இம்முன்றாம் பத்து 6ஆம் திருமொழியுடன் ஆழ்வாரின் கிருஷ்ணானுபவம் நிறைவடைகின்றது. எனினும் மேல் வரும் இரு திருமொழிகளில் இவ்வனுபவம் வேறுவகையாக வெளிப்படுகின்றது. ஏழாம் திருமொழி (3-7) மாயவன் மேல் மால் கொண்ட மகளின் நிலை குறித்துத் தாய் இரங்கும் பாசுரமாய் அமைந்துள்ளது. 'நல்லதோர் தாமரை' என்னும் எட்டாம் திருமொழியில் (3:8) கண்ணனோடு சென்ற மகளைக் குறித்துத் தாயானவள் வருந்துகின்றாள். இவ்விரு திருமொழி களும் நற்றாய் இரங்கல், உடன்போக்கு என்னும் தமிழ் அகப்பொருள் துறைகளைத் தழுவி யமைந்தவை.

9ஆம் திருமொழியில் (3:9) ஆயர் மங்கையருள் இருவருள் ஒருத்தி கண்ணனைப் பாடுகின்றாள். மற்றொருத்தி இராமனைப் பாடுகின்றாள். அவ் விருவரும் 'உந்தி பறத்தல்' என்ற விளையாட்டின்படி ஒருவருக்கொருவர் எதிர் நின்று ஆடிப்பாடுகின்றனர். பத்தாம் திருமொழி (3:10) இலங்கைக்குச் சென்ற அனுமன் சீதையிடம் கூறிய அடையாளங்களைத் தொகுத்துரைக்கின்றது.

'கதிராயிரம்' என்னும் 4ஆம் பத்தின் முதல் திருமொழியில் இறைவனைத் தேடுவாரும் அவனைக் கண்டவர் சிலருமாக - அவர்கள் பெற்ற அனுபவம் பேசப்படுகின்றது. இதனை அடுத்து எஞ்சியுள்ள 9 திருமொழிகளும் (4-2 முதல் 4-10 முடிய உள்ளவை) திருமாலிருஞ்சோலை முதலிய திருத்தலங்களையும் அவற்றில் கோயில் கொண்டுள்ள பெருமான்களையும் பாடும் முறையில் அமைந்துள்ளன.

ஐந்தாம்பத்தின் முதல் திருமொழியில் (5:1) ஆழ்வார் தம் தாழ்வு தோன்றப் பேசுகிறார். 'ஏழையேன் இடரைக் களையாயே' என்று விண்ணப்பிக்கிறார். அடுத்து இரண்டாம் திருமொழியில் (5:2) இறைவன் தானே விரும்பி வந்து அவருடைய உள்ளத்தில் புகுந்து நின்றமையால் தம் திருமேனி அவனுக்குத் திருப்பள்ளி ஆயிற்று எனக் கூறி அவன் காவலுக்காக வேண்டுகிறார். மூன்றாம் திருமொழியில் தம் உள்ளத்தில் புகுந்த திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானை 'இனி ஒருகாலும் போகவிடமாட்டேன்' என்று திருவாணையிட்டுத்

தடுக்கின்றார். 'சென்னியோங்கு' என்று தொடங்கும் நான்காம் திருமொழியுடன் 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' முடிவடைகிறது. இதில் எம்பெருமான் தம் உள்ளத்தில் புகுந்ததனால் தாம் பெற்ற பேறுகளை அடுக்கிக் கூறி அகமிக மகிழ்கிறார். 'பொன்னைக் கொண்டு' என்று தொடங்கும் பாசுரத்தில் இறைவனுக்குள் அவரும் அவருக்குள் அவனுமாக இருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் எய்திய நிலையை குறிப்பிடப்படுகிறது.

விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தத்தின் தனிச் சிறப்பையும் காட்டும் பாசுரம் இது. மேலும், 'விஷ்ணுவைச் சித்தத்தில் உடையவராக' (விஷ்ணுசித்தர்) வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய ஆழ்வார், 'விஷ்ணுவின் சித்தத்தில் உறைபவராக' முதிர்ச்சி பெற்றதையும் இது காட்டுகிறது. ஐந்தாம் பத்து முழுமை பெறவில்லை. ஆழ்வாரின் இறையனுபவம் முதிர்ந்து, கனிந்து அதன் பயனாய் அவனுள் அவரும், அவருள் அவனுமாக இடம் பெற்ற நிலையில் மேலும் பேச இடமில்லை. சொல்லும் பொருளுமற்ற சுகானுபவ நிலை இதுவாகும்!

கண்ணன் என்னும் கருந்தெய்வம்

எம்பெருமான் தன் அடியார்களிடத்துக் காட்டும் பரிவினுக்குத் தாயின் அன்பை உவமை கூறுவர். இம்மரபுக்கு மாறாகப் பக்தன் தன்னைப் பரிவுடையதாயாகவும் இறைவனைத் - தன் அன்பினைச் சொரிந்து வளர்க்கும் சேயாகவும்

காண்பது புதுமை ஆகும். அவ்வகையில் பாவனையினால் காலத்தால் கண்ணனுக்குப் பிற்பட்டவரான அவர், அவன் பிறந்து வளர்ந்த அந்தக் காலத்துக்கே சென்றார். அசோதையாகமாறி அவனைத் தொட்டிலில் இட்டுத் தாலாட்டினார்; அம்புலி காட்டினார்; குழல் வாரினார்; பூச்சுட்டினார்;

இடைக்குலப் பிறப்பை ஏறிட்டுக் கொண்ட பெரியாழ்வார் நான்கு வகையில் கிருஷ்ண லீலைகளை அனுபவித்தார். அவையாவன: 1. அசோதை நிலை; 2. கண்ணனைக் குறித்து முறையிட்ட ஆய்ச்சியர் நிலை 3. கண்ணன் மீது காமுற்ற திருவாய்ப்பாடிக் கன்னியர் நிலை 4. அக்கன்னியர் பற்றி இரங்கும் தாயரின் நிலை. இவற்றுள் அசோதை பாவனையில் ஆழ்வார் பாடிய பாசுரங்களே அதிகம். இவற்றை அடுத்து, ஆய்ச்சியரின் முறையீட்டையும் இரு திருமொழிகளில் (2:9:2:10) அருளிச் செய்துள்ளார். மேலும் கண்ணன்மீது கன்னியர் சிலர் காமுற்றதாகவும் அக்கன்னியர் நிலைகண்டு அவர்தம் தாய்மார் வருந்திக் கூறியதாகவும் பாடியுள்ளார்.

கண்ணன் பிருந்தாவனத்திலிருந்து வட மதுரைக்குச் சென்றதும் கம்சனைக் கொன்றதுமான பிந்திய சரித நிகழ்ச்சிகளை இவர் பாடவில்லை. அவற்றைப் பாடினால் அவருக்கும் கண்ணனுக்கும் இடையிலான தாய் - சேய் உறவுக்குப் பங்கம் வந்து விடுமன்றோ? அவனது குழலோசையை அனுப

வித்துத் தனியே ஒருதிருமொழி (3-6) பாடியுள்ளார் இவர்.

மானிடர், தேவர் முதலிய உயர்திணைப் பிரிவினரும், மாடு, பறவை மரம் முதலிய அஃறிணை உயிர்களும் தமக்கிடையேயுள்ள பேதம் கடந்து கண்ணன் என்னும் ஆனந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கித் திளைப்பதையே இவரது வேணுகான வருணனை நமக்கு விளக்கிக் காட்டுகிறது. ஆத்மாக்கள் பகவானைத் தேடுகின்றன; அவனும் அவர்களைத் தேடினான். 'குழலோசையில் விண்ணும் மண்ணும் குவிந்து மனம் உருகி எங்கும் காதுகளாய்க் கண்களாய் இசையின்பத்தைப் பருகுகின்றன' - என அறிஞர். ம. இராதாகிருஷ்ணப் பிள்ளை தரும் விளக்கம் இங்கு எண்ணிப்பார்க்கத் தக்கது.

பிள்ளைத்தமிழ் - முன்னோடி

'பிள்ளைத்தமிழ்' என்பது பிற்காலத்தே பெருகி வளர்ந்த ஓர் இலக்கிய வகையாகும்.

'குழவி மருங்கினும் கிழவ தாகும்' - என்று இதற்கான அடிக்கூறுகளைத் தொல்காப்பியத் திலேயே காணலாம். பிறப்பு, திருமேனி அழகு, தாலாட்டு, அம்புலி, செங்கீரை, சப்பாணி, தளர்நடை, அண்மை வருகை, புறம்புல்கல், அப்பூச்சிகாட்டல் அம்மம் உண்ணல், காது குத்தல், நீராட்டம், குழல்வாரல், பூச்சுட்டல், காப்பிடல் என்பன இவர் கொண்ட பிள்ளைப் பருவங்களாகும். இவற்றுள் முதலில் குறித்த பிள்ளைமைப்

பருவக் கூறுகளுள் செங்கீரை, தால், சப்பாணி, அம்புலி, ஆகிய சிலவே பிற்காலபிள்ளைத் தமிழ் நூல்களில் பருவப் பெயர்களாக அமைந்தன.

‘முன்வந்து நின்று முத்தம் தரும் என்முகில் வண்ணன்’

(1:7:4)

என்று பாடும் ஆழ்வார், ‘முத்தம் தா’ (3:3:2) என்று ஒரு பாடலை முடித்திருப்பதும் இங்குக் கருதத்தக்கது. இது முத்தப் பருவத்துக்குத் தோற்றுவாய் ஆகலாம்.

‘சிற்றில் சிதைத்து எங்கும் தீமை செய்து’

(3:2:2)

இதுசிற்றில் பருவத்துக்கு வித்து எனலாம். இவை தவிரப் பெரியாழ்வார் பாடும் தளர்நடை, அண்மை வருகை முதலியவற்றை ஒருவாறு வாராணை (அ) வருகைப்பருவத்தில் சேர்த்து எண்ணலாம். ‘காக்கையை வாவெனல்’ ‘அம்புலியை அழைத்தல்’ போல் உள்ளது. ‘மஞ்சனமாட நீ வாராய்’ என்னும் நீராடல் பதிகம் (2:4) பின்னர்ப் பெண்பாற் பருவத்துக்கு உரியதாய்ப் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. ‘காப்பிட வாராய்’ (2:8) என்று ஆழ்வார் பாடுவது, குழந்தையைக் காக்குமாறு கடவுளை வேண்டும் காப்புப் பருவமாக மலர்ந்திருக்கலாம். பூச்சி காட்டுதல், புறம்புல்கல் முதலியன சிற்றில், சிறு தேர் போலக் கொள்ளத்தக்கனவே. இவ்வாறு நோக்கினால் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பருவங்களாகப் பிற்காலத்தோர் குறித்தவை யாவும் ஆழ்வார் பாடல்களில் இடம் பெற்றதாகவே கருதலாம்.

வைணவ சமயக் கருத்துகள்

பலபிறப்பும் பிறந்து உழலும் உயிர்கள் வீடுபேற்றினை அடைவதற்கு வாய்ப்பாக அறிந்து கொள்ள வேண்டியவை பல உண்டு. அவற்றுள் 'அர்த்தபஞ்சக ஞானம்' முக்கியமானது. அது 5 வகைப்படும்.

1. இறைவனது இயல்பு. 2. ஆன்மாவின் இயல்பு. 3. ஆன்மா பயனை அடைதற்குரிய வழிகள் 4. ஆன்மா அடையும் பயன்கள் 5. அப்பயனை அடைவதற்குத் தடையாய் அமைந்தவை. இந்த ஞானத்தை மும்மறைப் பொருள்கள் விளக்குகின்றன. அவை:

1. திருமந்திரம். 2. துவயம். 3. சரமசுலோகம்.

இவற்றுள் திருமந்திரத்தைப் பதரிகாசிசிரமத்தில் நாராயணன் நரனுக்கு உபதேசித்தார்; துவயத்தை பரமபதத்தில் திருமகளுக்கு அவர் உபதேசித்தார். சரமசுலோகத்தை குருச்சேத்திரப் போர்க்களத்தில் அருச்சுனனுக்கு உபதேசித்தார்.

'ஓம் நமோ நாராயணாய' - என்பது திருமந்திரம். 'ஓம்' என்னும் பிரணவப்பொருளை நம, நாராயணாய என்னும் இருபதங்களும் விரித்துரைக்கின்றன. இவ்விரு பதங்களின் பொருளையே துவயம் விவரிக்கிறது. இத்துவயத்தின் பொருளையே சரம சுலோகம் விளக்குகிறது.

திருமந்திரத்தின் சிறப்பை மிக எளிமையாகப் பக்தனின் நெஞ்சில் பதியவைக்கிறார்.

‘நாடும் நகரமும் நன்கறிய நமோ
 நாராயணாய வென்று
 பாடு மனமுடைப் பத்தருள்ளீர், வந்து
 பல்லாண்டு கூறுமினே!’

இத்தொடரில் பிரணவத்தைக் குறிக்கவில்லை. ஆயினும் பிறிதோரிடத்தில் இறுதிக்காலத்தின் போது அதை 3 மாத்திரை அளவு உச்சரிப்பார்க்கு வீட்டுலகம் வாய்க்கும் (4:5:4) என்கிறார்.

நாராயண நாமத்தைச் சொல்லாத நாளே எனக்குப் பட்டினி நாள் (5:1:6) என்றும் கூறுகிறார். திருமந்திரத்தையும் அதன் பயனையும் பற்றி ஓரிடத்தில் மறைத்துப் பேசுகிறார்.

‘மூன்றெழுத்ததனை... கடிநகரே’ (4:7:10)

துவயம்

துவயம் என்பதற்கு இரு தொடர்களாலாகிய மந்திரம் என்பது பொருள்.

‘ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ சரணம் பிரபத்யே
 ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம’

‘பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டுப் பெருமானுடைய இருதிருவடிகளையும் உபாயமாகப் பற்றுகிறேன்’ - என்பது முதல் தொடரின் தெளிந்த பொருள். ‘பெரியபிராட்டியாரும் பெருமானுமாகிற சேர்க்கையில் என்றும் கைங்கரியத்தைப் புரிவேனாக’ என்பது பின்னைய தொடரின் தெளிந்த பொருள் ஆகும்.

‘திருமாலே! நானும் உனக்குப் பழுவடியேன்’ (திருப்பல் 11)

‘நின் திருஆணை கண்டாய்’

(5:3:2)

எனவரும் இடங்களில் ஆழ்வார் பெரிய பிராட்டியாரை முன்னிட்டே இறைவனின் திருவடிகளைப் பற்றுகிறார். திரு - ஸ்ரீ; திருமால் - வடமொழியில் ‘ஸ்ரீய: பதி’ என்பர்.

சரமசுலோகம்

‘ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ
அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷ யிஷ்யாமி மாக்ச:’

என்பது சரமசுலோகம். ‘உன் காரியத்தைச் செய்ய நானிருக்கிறேன்; நீ ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதே; உன்னுடைய எல்லாச் சுமையையும் என் தலையிலே வைத்துக் கவலையற்றவனாயிரு’ என்பது இதன் பொருள்.

‘தன்னடியார்..... ஆளாவரே’

(4:9:2)

இப்பாசுரக்கருத்தை நோக்கினால், தஞ்சம் என்று அடையத் தக்கவனும் சரணாகதிக்கு உரியவனும் திருமாலே என்பது இனிது விளங்கும்.

மேலும்,

‘செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்த
மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்’

(11:10)

என்னும் ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருவாக்காலும் இச்சரம சுலோகத்தை - மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தையை விட்டு சித்தர் குருமுகமாக கேட்டிருப்பார் என நாம் அறிய முடிகிறது.

ஐந்துநிலைகள்

இறைநிலை ஐந்து வகைப்படும். அவையாவன:

1. பரத்துவம் (விண்ணாட்டுநிலை)
2. வியூகம் (பிரிந்து நின்றல்)
3. விபவம் (பிறப்புநிலை)
4. அந்தர்யாமித்துவம் (உள்ளுறை நிலை)
5. அர்ச்சை (வழிபடுநிலை). என்பனவாம்.

பரமபதத்தில் இருக்கும் இருப்பு பரத்துவம்; பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டிருப்பது வியூகம்; இராமன், கண்ணபிரான் முதலான அவதாரங்கள் விபவம்; எல்லா உலகிலும் ஆத்ம வர்க்கங்களிலும் எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் உள்ளுறைந்து நிற்கும் நிலையே அந்தர்யாமித்துவம்; அடியார்களின் இல்லங்களில் தோன்றும் வடிவோடு திருவரங்கம், திருமலை முதலிய திருத்தலங்களில் கோயில் கொண்டிருக்கும் நிலையே அர்ச்சை. இவ்வைந்து நிலைகளையும் நம்மாழ்வார்தம்முடைய திருவாய்மொழியில் (6:9:5) 'விண்மீது இருப்பாய்' (பரமபதம்) மலைமேல் நிற்பாய் (அர்ச்சை) கடல் சேர்ப்பாய் (வியூகம்) மண்மீது உழல்வாய் (விபவம்) இவற்றுள் எங்கும் மறைந்துறைவாய் (அந்தர்யாமி) என்று போற்றக்காணலாம்.

எனினும் ஆழ்வார்களில் சிலர் ஒவ்வொரு நிலைகளில் பெரிதும் விரும்பி ஈடுபட்டதாகக்

கூறுவர் பெரியோர். முதலாழ்வார் மூவரும் பரத்துவத்திலே மண்டி இருந்தனர். திருமழிசையார் அந்தர்யாமித்துவத்திலே மூழ்கினார்; திருமங்கை மன்னரோ அர்ச்சையிலே தம்மைக் கரைத்துக் கொண்டார்; பெரியாழ்வாரும் குலசேகரரும் விபவத்தில் - அவதாரத்தில் ஆழங்கால் பட்டனர்; பொதுவாக நோக்குகையில் பெரிதும் அவர்கள் உகந்திருந்தது அர்ச்சாவதாரத்திலே ஆகும்.

‘ஆழ்வார்கள் பல இடங்களிலும் பிரபத்தி பண்ணிற்றும் அர்ச்சாவதாரத்திலே’ என்பது ஸ்ரீவசன பூஷணம் (சூத்.38) பெரியாழ்வார் கிருஷ்ணாவதாரத்திலே ஈடுபட்டார் என்பது நாமறிந்த ஒன்று. இராமவதாரம் பற்றியும் அவர் பாடியுள்ளார். அனுமன் சீதைக்குக் கூறிய அடையாளங்களை அவர் பாடுகிறார் (3:10) புதிய செய்தியாக ஒன்றையும் பாடுகிறார். (3:10:2). ஏகாந்தமான நேரத்தில் பிராட்டி இராமபிரானை மல்லிகை மாலையால் கட்டினாளாம். இச் செய்தி வேறு எந்த இராமாயணத்திலும் இல்லை, இது ஆழ்வார் தம்மானச அனுபவத்தில் கண்டறிந்து பாடியது.

அர்ச்சை

19 திவ்விய தேசப் பெருமான்களை இவர் பாடி மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார். வடபத்ரசாயி - வில்லிபுத்தூர் பெருமானைப் பற்றித் தனியே ஒரு பதிகம் பாடவில்லை.

‘மின்னனைய நுண்ணிடையார் விரிகுழல்மேல் நுழைந்த
வண்டு
இன்னிசைக்கும் வில்லிபுத்தூர் இனிதமர்ந்தாய்’ – (2:2:6)

என்று சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
ஸ்ரீ ஆண்டாளும் தந்தை வழியிலேயே

‘மென்னடை அன்னம் பரந்து விளையாடும்
வில்லிபுத்தூர்’ (நாச். திரு. 5:5)

என்று தம் சொந்த ஊர்பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பையே
தருகிறார்.

அந்தர்யாமித்துவம்

‘பனிக்கடலில்... உரித்தாக்கினையே’ – (5:4:9)

இறைவன் தமக்குள்ளே வந்து உளக்கோயில்
கொண்டிருப்பதைப் பல பாசுரங்களில் இவ்வாறு
வெளியிட்டுள்ளார்.

பரத்துவம்

‘பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து ஏத்துவர் பல்லாண்டே’
(திருப்பல். 12)

‘உய்ய உலகுபடைத்த மணிவயிறா’ (1:5:1)

‘ஏழுலகுண்டுமிழ்ந்தானே’ (5:1:2)

என்பவற்றால் பரத்துவம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வியூகம்

‘நீலக்கடலுள் நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்தான்’ (2:6:6)

‘உரக மெல்லணையான்’ (4:4:4)

‘பாற்கடலுள் பள்ளிகொள்கின்ற பரமமூர்த்தி’ (4:10:5)

என்பவற்றால் வியூகம் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாகவதர் பெருமை

வைணவ சமயத்தில் எம்பெருமானைக் காட்டிலும் அவன் அடியார்களுக்கே பெருமை அளிக்கப்படும். இதனை ‘அடியார்க்கு அடிமை செய்தல்’ (பாகவத சேஷத்துவம்) என்பர். நம்மாழ்வாரும் ‘பயிலும் சுடரொளி’ (3:9) ‘நெடுமாற்கு அடிமை’ (8:10) ஆகிய திருவாய் மொழிகளில் ‘அடியார்க்குகடிமை செய்வது’ பற்றிப் பரக்கப் பேசியுள்ளார்.

‘கேசவா! புருடோத்தமா! கிளர்

சோதியாய்! குறளா! என்று

பேசுவார் அடியார்கள் எத்தம்மை

விற்கவும் பெறுவார்களே’

(4:4:10)

‘பேசுவார் அடியார்கள்’ - என்பதன் பொருளை நோக்கலாம். கேசவா, புருடோத்தமா - என்று பேசும் அவர்களே அன்றி அவர்தம் அடியார்க்கும் தாம் அடிமை என்பது தோன்ற ஆழ்வார் இங்ஙனம் கூறியுள்ளார். ‘தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே’ என்பதால் அடியார்க்கு அடியனாகும் வைணவ நெறியை ஆழ்வார் தம்மூலம் உணர்த்துகிறார். இவ்வாறே அவன் திருநாமங்களைப் பிள்ளைகளுக்கு இட்டு உய்யுங்கள் என்றும் அறிவுறுத்துகிறார். (4:6)

பக்திநெறிக் கவிஞர்

எம்பெருமான் தன்னடியார்களுக்கு வழங்கும் வீட்டுலகம் பற்றியும் பெரியாழ்வார் குறிப்பிடுகிறார் (4:9:3). இவ்வாறு பல தத்துவக் கருத்துகளைப் பாடியுள்ள ஆழ்வார், ஒரு பக்தராக, பக்தி நெறிக் கவிஞராகவே உயர்ந்து நிற்கிறார்.

‘பாலேய் தமிழர் இசைசாரர் பத்தர் பரவும் ஆயிரத்தின்’

(1:5:11)

என்னும் திருவாய் மொழிக்குப் பொருள் கூறும் ஈட்டுரைகாரர்,

‘பாலேய்தமிழர் - என்றது முதலாழ்வார்களை; இசைகாரர் - என்கிறது திருப்பாணாழ்வாரை, பத்தர் என்கிறது பெரியாழ்வாரை’ என்கிறார். ‘கால் ஆழும் நெஞ்சு அழியும் கண் சுழலும் என்று இருப்பவர்களே பக்தர்கள்’ என்கிறார்.

‘காலும் எழா... சோலை எந்தாய்’

(5:3:5)

இப்பாசுரத்தில் பக்தர்களுக்குரிய மெய்ப்பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன. பக்தி என்ற சொல்லுக்குக் ‘கலந்திருப்பது’ (Participation) என்பது பொருளாகும். பக்தி வேறு; பக்தியினால் அடையும் பயன் வேறு என்று இவர் கருதாமல் பக்தி செய்வதையே பயனாகக் கொண்டார். இத்தகைய பக்தியைச் சாத்திய பக்தி என்பர். இவ்வகையில் அவர் ஒருசிறந்த பக்தி நெறிக்கவிஞராக விளங்குகிறார்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

பெரியாழ்வாரின் பெண்கொடி எனத் திகழ்ந்த இவர் வரலாறு திருப்பாவை - தெளிவுரையின்போது கூறப்படும். இப்பிராட்டி அருளிச் செய்தவை திருப்பாவை 30 பாசுரங்களும், நாச்சியார் திருமொழி 143 பாசுரங்களும் ஆகும். திரு - இலட்சுமி, அழகு, செல்வம், தெய்வத்தன்மை என்று பொருள். ஆகவே தகவுரை கூறுபவளான (புருஷகார பூதை) திருமகள் வழிபாடு, பாகவத சேஷத்துவமான பெருமானுக்கு அடிமை) ஆன்ம அழகு, இறைவனுக்குத் தொண்டு பூண்டு ஒழுகுதலாகிய கைங்கரியச் செல்வம், சீரிய பயனைத் தருவதற்கேற்ற தெய்வத் தன்மை ஆகிய பலவும் இவ்விரு நூல்களுள்ளும் இடம் பெற்றிருத்தலின் 'திரு' என்ற அடைமொழி இந்நூல் பெயர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திருப்பாவை

'பொருளால்' இந்நூலுக்கு இப்பெயர் அமைந்தது. 'நாமும் நம் பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்' (3) 'பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்' (13) என்பன இதனை வலியுறுத்தும் 'பாவை' - புதுமை, கன்னிப் பெண். கன்னியர் நோற்கும் நோன்பு 'பாவைநோன்பு'; மார்கழி நோன்பு. பாவையின் பெயர் நோன்புக்காகி, அது நோன்பைப் பற்றிக்கூறும் நூலுக்கு ஆகி வந்தது; ஆயினும் ஆன்ம அணியாக சேஷத்துவச் செல்வத்தையும் (எம்பெருமானுக்கு அடிமைப்பட்டு

இருத்தல்) பெருமான்முன் 'பதுமை' போலக் கிடக்கும் பகவானுக்கு வசப்பட்டிருத்தலையும் (பாரதந்திரியம்) குறிக்கின்றமையின் இந்நூல் 'திருப்பாவை' என்று பெயர் பெற்றதாகக் கொள்ளலாம்.

மூன்று பிரிவுகள்

இந்நூல் 3 பகுதியாக அமைந்தது. முதல் பகுதி முதல் ஐந்து பாசுரங்கள் - இது பாயிரமாகும்; நூலின் உயிர்நிலை; இது நூலின் பொருளைத் தெளிவாகக் காட்டுவது. இரண்டாம் பகுதி: 6 முதல் 15 முடியவுள்ள 10 பாசுரங்கள் இதில் அடங்கும். இப்பாசுரங்கள் ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும் (தமக்கு முன் தோன்றிய ஆழ்வார்களையும் பின் தோன்றவுள்ள ஆழ்வார்களையும் ஞானத்தால் அறிந்து) எழுப்புவதாக உள்ளுறைப் பொருள் அமையும். செல்வம், செயல், குணம் இவற்றில் 10 வகைப்பட்ட ஆயச்சிறுமிகளை அஞ்ஞானத் துயிலிலிருந்து ஞான விழிப்பிற்குக் கொண்டுவருவது வெளிப்படைப் பொருள். மூன்றாம் பகுதி; ஆயமகளிரை எம்பெருமானின் கைங்கரியத்திற்குத் தகுதியுடையவராகச் செய்வது இப்பகுதி. ஆக, இப்பிரபந்தம் அஞ்ஞானத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு ஞானம் ஊட்டி இறையுடன் கலந்து பேரின்பம் அனுபவிக்கச் செய்வதை விளக்குவதாகக் கொள்ளலாம்.

இப்பிரபந்தம் அர்த்த பஞ்சகமான, 1. ஈசுவர சொருபத்தையும் 1-5 பாசுரங்கள்) 2. ஆன்ம

சொருபத்தையும் (6-15) 3. பகவத் சொருபமாகிய இரட்சகத்துவம் (16-20). 4. ஆன்மாக்கள் கையற்று நிற்கும் நிலையும் உபாயமாகிய பிரபத்தியும் (21-25) 5. வீடுபேறு அடையும் நிலை (26-30)யும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

பாவை நோன்பு

‘கோகுலத்தில் உள்ள ஆயர்கள் மழை பெய்யாக் குறையை நீக்க வேண்டிக் கண்ணனைத் தலைமையாக நியமித்துத் தங்கள் பெண்களை மார்கழி நோன்பு நோற்கச் சொல்ல, அவர்கள் அதற்கு இயைந்து பெருமானையும் தோழியரையும் அதிகாலையில் துயிலுணர்த்தி அழைத்துக் கொண்டு, யமுனாநதியில் மார்கழி நீராடி நோன்பு நோற்று, கண்ணபிரானை நாயகனாகப் பெறும் தங்கள் விருப்பம் நிறைவேறப் பெற்றார்கள்’ என்பது பெரியவாச்சான் பிள்ளை அவர்கள் தரும் விளக்கமாகும். இச் செய்திக்கு ஆதாரம் ஸ்ரீமத் பாகவதம் - தசமஸ்கந்தம் - 22ஆம் அத்தியாயத்தில் உள்ளது. அதில் ‘யமுனா நதியில் நீராடி, ஈர நுண் மணலால் காத்யாயனீ தேவியின் உருவத்தை அமைத்து சந்தனம், மலர், தூபம், தளிர், பழம் இவற்றாலும் சிறந்த நைவேத்தியங்களாலும் அத்தேவியை வழிபட்டனர்’ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருப்பாவைப் பாசுரங்களின் ஈறுகள் தோறும் வரும் ‘எம்பாவாய்’ என்ற தொடர் காத்யாயனீ தேவியின் உருவத்தைக் குறிப்பதாகக் கொள்வது பொருந்துமாயின் தேவி சம்பந்தம் கூறப்பட்டுள்ளதாகக் கொள்ளலாம்.

இங்ஙனமே திருவாசகம் - திருவெம் பாவைக்குத் தலைக்குறிப்பாக சக்தியை வியந்தது' (சத்தி - உமாதேவி) என உள்ளது. இதனால் தேவியின் புகழ்ச்சியே திருவெம்பாவையின் கருத்தெனத் தெளிவாக அறிகிறோம்.

சங்க நூல்கள் இதனைத் 'தைந்நீராடல்' என்று கூறுகின்றன. பௌர்ணமியும் திருவாதிரையும் மார்கழிமாதம் 15ஆம் தேதியிலேனும், அதன் பின்னும் ஒன்று சேர்வது இயல்பு. அமாவாசை, பௌர்ணமிகளுடன் மாதம் முடிவு பெறுவதால் முறையே அமாந்தம், பூர்ணிமாந்தம் என்னும் பெயர் கொண்ட இருவகை மாதங்கள் வழங்கிவருகின்றன. பூர்ணி மாந்தம் என்ற முறைப்படி, மார்கழி இடையில் பௌர்ணமிக்குப் பின் வரும் மாதம் - அதாவது மார்கழியின் பிற்பகுதியும் தையின் முற்பகுதியும் ஆகும். அதனால் மார்கழி நீராட்டம், தைந்நீராட்டம் என்று இருவகையாகவும் அந்நீராடலைக் கூறுவது கூடும் என்றும் கூறுவர்.

திருப்பாவையில் இந்நோன்பின் செய்திகள் சில குறிக்கப்படுகின்றன. 'வையத்து வாழ்வீர்காள்' என்னும் 2ஆம் பாசுரத்தில், நோன்பு மேற் கொள்ளும்போது செய்ய வேண்டியவற்றையும், நீக்க வேண்டியவற்றையும் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. இந்நோன்புக் காலத்தே வழங்கும் வாத்தியங்களையும் விருதுகளையும் 'மாலே மணிவண்ணா' என்னும் 26ஆம் பாசுரத்திலும், நோன்பு முடிந்ததும் பெண்கள் கொள்ளும் கோலத்தை 'கூடாரை

வெல்லும் சீர்' என்னும் 27ஆம் பாசுரத்திலும், இந்நோன்பால் விளையும் பயன் மழை பெய்து நாடுசெழித்தலும் பசுவளர்ச்சியுமாம் என்பதை, 'ஓங்கிஉலகளந்த' - என்னும் 3ஆம் பாசுரத்திலும் இந்நோன்பைக் கன்னியர் நோற்பது நாம் ஒப்புயர்வற்ற தலைவரை அடைந்து உய்வதற்கே என்பதை - 'சிற்றஞ்சிறுகாலே' - என்னும் 29ஆம் பாசுரத்திலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு இம்மைப் பயன்கருதிக் கன்னியரால் ஆதியில் நடத்தப்பட்டுவந்த மார்கழி நோன்பானது, மறுமை கருதி அடியார்களால் ஈசுவரபரமாகப் பாடப்பெறும் பெருமையை அடைந்தது. ஆனால் இந்நோன்பின் பழஞ்செய்திகள் மறக்கப்பட்டும் கன்னிப் பெண்களால் இது கைக்கொண்டு நடத்தப்படாமலும் போயின. எனினும், மார்கழி உதயகாலத்தில் நீராடுவதும் அத்திவ்வியப்பிரபந்தங்களை ஒதுவதும், ஆராதனைகள் நடத்துவதுமாய் ஆடவர் பெண்டிர் என அனைவராலும் சமய ஆசாரமாகக்கொண்டு இன்றும் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றது.

மார்கழித் திருவாதிரை அன்று 'அக்காரடலை' நிவேதனம் செய்வதற்கு என்று, முதல் இராசராசசோழன் கோயிலுக்கு நிலங்கள் விட்ட செய்தி கல்வெட்டால் அறியப்படுகிறது. (Ep. Rep. 68 of 1914) இதனால் அக்காரடலை (சர்க்கரைப் பொங்கல்) அவ்விழாவிற்கு முக்கியமான தென்பது உணரப்படும். வைணவர்கள் 27ஆம் நாளன்று

அக்கார அடிசிலைப் படைப்பது இன்றும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சியாகும். திருவாதிரைக்களி எனச் சைவர்க்குள் வழங்குவதும் இத்தகையதே ஆகும்.

ஆண்டாளின் பக்திப்பாடலில் பாவனையான காதலையன்றி உண்மைக் காதலையே காண்கிறோம்.

1. மானுடப் பெண் தன்னோடுஒத்த ஒரு மானுடனைக் காதலிக்கும் பண்டைய அகமும்,
2. ஒரு சாதாரணப் பெண் தன்னோடு ஒவ்வாத, ஆனால் மனிதனான அரசனைக் காதலிக்கும் முத்தொள்ளாயிர அகமும்,
3. மானிடப்பிறவி பிறந்தும் மாயவனைக் காதலிக்கும் ஆண்டாளின் இறைக்காதலும் - தலைவனைப் பற்றிய அடிப்படையில் பெரிதும் மாறுபடுகின்றன.

பிற பல பக்திப் புலவரும் இறைவனைப் பலவடிவில், உறவுகளில் கண்டு அத்துடன் காதலனாகவும் காண, ஆண்டாள் இவ்வொரு உறவு நிலையிலேயே அணுகுதல் தனித்தன்மையாம். ஆடவர்கள் தலைவியாக நிற்கும்போது காதல், கற்பனைச் சார்புடன் அமைகின்றது. ஆண்டாள் காதல். உண்மை நிலையில் அமைகிறது. இதை முறையே மேட்டுமடை - பள்ளமடை என்பர். மேலும் மனிதக் காதல் என்ற நிலையில், காமன் நோன்பு, பாவையாடல் கூடல் இழைத்தல் போன்ற கூறுகளுடன் இலங்குகின்றது. இறைவனைக்

கணவனாக அடையவே காமனை வழிபடும் நிலை ஏற்படுகிறது. (நாச்சியார் திருமொழி 1,4)

கோபியருள் ஒருத்தியாக நின்று கண்ணனை ஆடை வேண்டலும் (3) சிறுமியருள் ஒருத்தியாக நின்று சிற்றில் சிதையேல் என வேண்டலும் (2) சூழலை நோக்கக் காதற்பாடலாக அன்றிச் சின்னக் கண்ணனின் சிறு குறும்புக்கு வருந்துவதையே வாய்ப்பாகக் கொள்ளினும், பாடல்களில் காதற்சாயல் பரவிக் காணப்படுகின்றது. ஆண்டாள் பாடலிலமையும் காமன் நோன்பே பின்பு பாட்டியல்கள் அதனைப் பெண்பாற் பிள்ளைப் பருவமாகக் கொள்ளக் காரணமாகிறது. அவ்வாறே கூடலிழைத்தல் பின்பு குறவஞ்சி முதலியவற்றில் வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைவன் வரக் குயிலைக் கூவ வேண்டல் (5) பின்னர் தோன்றிய மாணிக்கவாசகரின் குயில்பத்து போன்றது. மேகவிடுதூது (8) இயற்கைப் பொருளை விரித்து வருந்தும் காமம்மிக்க கழிபடர் கிளவி (10) ஆகியன மரபு தவறாமல் தொடர்கின்றன. கனவில் தலைவனைச் சேர்தலை அக மரபு காட்டினாலும், தொடர்ந்து மணப்பாடலாக அமைவதாலும் மதுகுதனன் கைத்தலம் பற்றல் என இயற்பெயர் கூறுவதாலும் புதுமை நலம் அமைகிறது. (6) அகநானூறு 186, 136 அகப்பாடலில் மணக்குறிப்புத் தந்த போதும், ஆண்டாள் பாடலின் விரிவு புதுமையானது. தலைவி தோழிக்குக் கூறும் நிலையில் இது இங்கு அமைய, சங்கம்

மருதப்பின்புலத்தில் அதனைத் தருகின்றது. சங்கை விரித்துப் பேசும் பாவையின் பாடல், இயற்கைப் பொருளை அழைத்துப் புலம்பும் பழைய மரபிலிருந்து சிறிது வேறுபட்டுத் தலைவனோடு தொடர்புடைய பொருளை விளித்தலாக அமைகிறது. (7) தலைவனின் நாடு, அருவி போன்ற உறுப்புகளைச் சிறப்பிப்பது போன்று இங்கு அங்கமான சங்கைச் சிறப்பித்தல் காணப்படுகிறது. தலைவன் தார் செய்த பூசலைத் தோழிக்கு உரைத்தலும் இயற்கையைக் கண்டு இரங்கலும் போன்ற பல நிலைகள் பொருந்த அமைகின்றது 'சிந்தூரச் செம்பொடி' என்ற பகுதி (9)

திருவரங்கச் செல்வனைக் காழுற்ற நிலையைத் தலைவிதானே அனைவருக்கும் உரைத்தலும், அவன் இணைவுக்காக உழலுதலும் (11) தானே தலைவன் இடம் தேடிப் போக விரும்புதலும், (12), தன் மயல் நோய் தீர்க்க மாயவனின் துகில், தார், மாலை, வாய்நீர், தாள்பொடி, தோள் ஆகியன வேண்டியரற்றுதலும் (13) மரபு நிலையில் இல்லாத புதுமை நிலைகளாம். பக்திக்கால அகக் கோட்பாடுகளாக இவை கொள்ளத்தக்கனவாம். காம மிகுதியால் இயற்கையை விளித்து மன உணர்வுக்கு ஒருவடிகால் காணும் பழைய மரபு இங்கு மக்களை விளித்துக் கூறும் நிலைக்கு மாறுகின்றது. மானிடக் காதலில், தலைவிதன் உறைவிடம் நீங்காது வரவு பார்த்திருக்கும் நிலை - இறைக்காதலில் மாறி அவனைத் தேடிச் செல்லும்

பாங்கினை உருவாக்குகின்றது. இறைவன் கோயில் கொண்டிருக்கும் இடங்களைச் சார்ந்து பதிகமும் பாசுரமும் பாடும் ஆழ்வார், நாயன்மார் வெளியீட்டு நெறி இவ்வாறு மறு உருக்கொண்டது எனலாம். விருந்தாவனத்தில் பரந்தாமனைக் கண்டமை (14) வினா-விடையாக அமைந்து இருவர் உரைவிரவும் உறழ்கலியை நினைவூட்டுகின்றது. தலைவியின் விருப்பம் இறுதியில் சென்று முடியும். அகநிலை நிறைவாக இது கொள்ளத் தக்கது.

கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்தபக்கத்திற்குப் பொருத்தமாக ஆண்டாள் அமைகிறார். தந்தையாகிய பெரியாழ்வார் குழந்தையாகக் கொண்டு பாடிய கண்ணனை, இவள் தலைவனாகக் கண்டு பாடியநிலையில் அணுகும் முறையும் வெளியீட்டுத் திறனும் மாறுபட்டு அமைகின்றன. 'வேதம் அனைத்திற்கும் வித்தாகும் கோதை தமிழ்' என்று போற்றிய பெரியோரின் பொன்னுரைகளை இங்கு நினைப்பது சாலப்பொருத்தமாகும்.

குலசேகராழ்வார்: (கி.பி. 7-8ஆம் நூற்றாண்டு)

'பெருமானை அறியாதார் பெருமானை அறியாதாரே'- குலசேகரப் பெருமானை அறியாதவர்கள், பெருமானாகிய ஸ்ரீ ராமபிரானை அறியாதவர்களே. இவரது வரலாறு பெருமாள் திருமொழி - தெளிவுரையில் காணலாம்.

இவர் அருளிய 'பெருமாள் திருமொழி 10 பதிகங்களில் 105 பாசுரங்களாக 1,2,3-பதிகங்கள் திருவரங்கம் பற்றியது; 4 - திருமலை பற்றியது. 5 திருவித்துவக்கோடு பற்றியது 6. ஆய்ச்சியர் ஊடி அமலனை என்கல். 7. தேவகி புலம்பல் 8. காகுத்தன் தாலாட்டு 9. தசரதன் புலம்பல். 10. இராமசரிதம் முழுமையும் குலசேகரப் பெருமாளால் பாடப் பட்ட பிரபந்தமாதலால் 'பெருமாள் திருமொழி' என்று இதற்குப் பெயர் அமைந்துள்ளது.

ஆலயம் (ஆ - ஆன்மா; லயம் - இலயிக்கும்; ஒன்றுமிடம்) போவதன் முக்கியமான நோக்கம் இரண்டு என்பதை இவர் பாசுரங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1. கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்டு கண்ணிணைகள் களிப்பதும், மலர்ச்சென்னி யால் வணங்குவதும், உள்ளம் மிக உருகுவதும், பூதலத்தில் புரளுவதும், மணத்தூணே பற்றி நின்று வாயார வாழ்த்துவதும்.
2. அடியார் குழாங்களுடன் கூடுவதும், அணியரங்கன் திருமுற்றத்து அடியார்கள் இன்பமிகு பெருங் குழுவு கண்டு இசைந் துடனே இருப்பது. 'ஆராத மனக்களிப்போடு அமுத கண்ணீர் மழை சோர நாளும் அரங்க நகரத்தானை நினைந்து, உருகி, ஏத்தி, வண்பொன்னிப் பேராறு போல வரும் கண்ணீர் கொண்டு, அரங்கன் கோயில் திருமுற்றம் சேறு செய் தொண்டர் தம் சேவடிச் செழுஞ் சேற்றையே தம் சென்னிக் கணிந்தவர்' இவர்.

பரமகாருணியனான எம்பெருமான் இவர்க்கு மயர்வற மதிநலம் அருள, அந்த ஞானத்தாலே அவனை அப்போதே காண வேண்டுமென்று விடாய் பிறக்க, பரமபதத்தில் சென்று அனுபவிக்கும்வரை ஆறியிருக்க இயலாமல், அங்குள்ள மேன்மைக்கு (பரத்துவம்) உறுப்பான குணங்களோடு, எளிமைக்கு (சௌலப்பியம்) உறுப்பான நீர்மை (சீலம்) முதலான குணங்களும் நிறைந்திருக்கும் திருவரங்கத்துப் பெருமானை அனுபவிக்க விரும்பினார். அரசுகாரியத்தாலும், பாகவத ததீயர் ஆராதனத்தாலும் தடைகள் உண்டாகவே, 'அரங்கத்தில் பள்ளிகொள்ளும் கருமணியை அடியேன் கண்டு களிப்பது எந்நாளோ?' என்று தம் ஆசையை வெளியிடுகிறார் முதல் திருமொழியில்' எம்பெருமானிடம் ஈடு பட்டவர்களுக்குப் படிப்படியாக நேரக்கூடிய

1. ஆனுகூல்ய சங்கல்பம் - இறைவனின் திருவருளைத் தொடர்ந்து செல்லுதல்,
2. பிரதிகூல்ய வர்ஜநதம் - அவனுக்கு உவப்பு இல்லாத வற்றை நீக்குதல்,
3. மகாவிகவாசம் - அவன் தன்னைக் காப்பான் என்ற நம்பிக்கை கொள்ளல்
4. கோபத்ருவரணம் - அவன் காவலை வேண்டி நிற்கல்
5. கார்ப்பண்யம் - தான்என ஒன்றுமில்லை என்பதை அறிதல்
6. தன்னிடம் அவனை அடைய எந்தக் கைம்முதலும் இல்லாமையை விண்ணப்பிப்பது என்னும் பிரபத்தி நெறிக்குரிய இயல்புகளில் பகவதானுகூல்ய சங்கல்பம் ஏற்பட்டிருப்பதை முதல் திருமொழியில் வெளிப்படுத்தினர்.

அவன் அடியார்கள் விஷயத்தில் அனுகூல்யம் பிறந்தபடியை 'தேட்டரும்' என்னும் இரண்டாம் திருமொழியில் வெளிப்படுத்தினார். இப்படி எம் பெருமானிடம் ஈடுபாடு அவனடியார்கள் அளவும் உண்டான பிறகு தேக ஆத்மா என்றிருப்பார், விஷயங்களிலே மண்டியிருப்பார் ஆகிய பிரதிகூலரோடு தமக்குத் தொடர்பு அற்றமையாகிற பிராதி கூல்யவர்ஜநம் ஏற்பட்டது என்கிறார் மூன்றாம் திருமொழியில். இப்படிப் பகவத் பாகவத விஷயத்திலே அனுகூல்யமும், பிரதிகூலரோடு பற்றற்றமையும் ஏற்பட்ட பின்பும் எம்பெருமானை அடையக் காணாமையாலே 'நமக்கு இம்மண்ணரசில் பற்று இருப்பதாக நினைத்துத் தன்னை அடைவிப்பதில் தாமதிக்கிறான் போலும்' என்று எண்ணி, அரங்கன் நிற்குமிடமான திருமலையிலே திருவேங்கட முடையானிடம் தமக்கு இம்மண்ணரசிலும், வானானும் செல்வத்திலும் பற்றின்மையை விண்ணப்பித்து, அவனுடைய திருமலையிலே ஏதேனும் ஒரு பொருளாகி அவன் பவளவாய் காண வேண்டும் என்னும் ஆசையை வெளிப்படுத்துகிறார் நாலாம் திருமொழியில்.

இவ்வளவு பிறந்த பின்பும் பேறு கிடைக்காததால், கைம்முதலில்லாமை (ஆகின் சன்யம்) வேறு எவரையும் புகலாகக் கொள்ளாமை (அநந்யகதித்துவம்) ஆகிய இயல்புகள் தமக்கு ஏற்பட்டிருப்பதைப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம்

கூறி திருவித்துவக் கோட்டம்மான் திருவடிகளில் விண்ணப்பம் செய்கிறார் 5ஆம் திருமொழியில். இவ்வளவிலும் பெருமானை அடையப் பெறாமையாலே துன்பத்தின் எல்லையை அடைந்து தலைவி நிலையைப் பெற்று, கூடுவது பிரிவது ஊடுவதாகும் படியாகிப் பாசரம் அருளிச் செய்கிறார் 6ஆம் திருமொழியில்

பகவத் விஷயத்தை அநாதிகாலமாக இழந்திருக்கிறோமே என்கிற வருத்தம் தலை எடுத்தலால் பிள்ளைப் பருவத்தின் அனுபவங்களை யெல்லாம் இழந்த தேவகி, கம்சவதத்திற்குப் பின் கண்ணனைக் கண்டவுடன் தான் இழந்ததை எல்லாம் சொல்லிப் புலம்பி, தான் நெடுங்காலமாக இழந்ததனால் ஏற்பட்ட வருத்தத்தை வெளிப்படுத்து கிறார் ஏழாம் திருமொழியில்.

தேவகி பாவனையில் இப்படிப் பாடிய பின்பு, கௌசல்யா தேவியின் பாவனையை அடைந்து, திருக்கண்ணபுரத்திலே ஸ்ரீராமனுக்குத் தாலாட்டுப் பாடுகிறார் 8ஆம் திருமொழியில். பின்பு தசரத பாவனையை அடைந்தவராய் 'இளமையில் அனுபவித்த இராமனுடைய இளமைப்பருவ வீரசரிதங்களை அனுபவிக்க முடியாதபடி தானே அவனைக் காட்டுக்கு ஓட்டும்படி ஆகிவிட்டதே' என்னும் 'தசரதன் புலம்பல்' பாசரத்தின் மூலம் தன் துன்பத்தைப் பேசுகிறார் 9ஆம் திருமொழியில். கீழ்த் திருமொழிகளில் பிறந்த துன்ப மெல்லாம் தீர, சக்கரவர்த்தித் திருமகன் நித்திய வாசம் செய்கிற

திருச்சித்திர கூடமாகிய திருப்பதியிலே, திருவவதாரம் தொடங்கித் தன்னடிச் சோதிக்குச் சென்றது ஈறாக, தம்முடைய ஞானத் தெளிவாலே சம காலத்திற் போலே அனுபவித்துப் பிரபந்தத்தைத் தலைக் கட்டுகிறார் 10ஆம் திரு மொழியில். இப்படிச் சக்கரவர்த்தித் திருமகனாகிற பெருமானிடமே தம் வாழ்க்கையிலும் பிரபந்தத்திலும் மிகுந்த ஈடுபாட்டைக் காட்டுகையாலே, 'குலசேகரப்பெருமாள்' என்று வழங்கப் படுபவரானார்.

'படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய் காண்பேனே' - என்று திருமலைப் பெருமானிடம் பிரார்த்திக்கையால் திருமால் திருக்கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் எம்பெருமான் திருமுன்பே உள்ள வாயிற்படி 'குலசேகரன்படி' என்று வழங்கப் படுகின்றது. இத்திருமொழிக்கு எம்பெருமானார் தன்னை ஒரு தலைவி நிலையில் கற்பித்துக் கொண்டு தனியன்பாடியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாம்.

நம்மாழ்வார்

நம்மாழ்வார் அருளிய ஞானச் செல்வமே ஸ்ரீராமானுஜ சித்தாந்தம். அதனால் இவரை 'ஸ்ரீவைணவ குலபதி' என்றும், இவர் அருளிச் செயல்களைத் 'தமிழ்மறை' என்றும் போற்றுவார். இவர் அருளிய நூல்களின் உள்ளுறையாவது.

1. திருவிருத்தம் - உலகக் கட்டிலிருந்து விடுபடல்.

2. திருவாசிரியம் - இறைவன் அருட்குணங்களில் பரமானந்தம் பொலிய அனுபவித்துப் பாடல்.

3. பெரிய திருவந்தாதி - பரமானந்தத்தை அனுபவிக்கும் ஆசைப் பெருக்கம்.

4. திருவாய் மொழி - இறைவன் தமக்கு அருளியது.

திருவாய்மொழி செந்தமிழ் வேதமெனப் போற்றப் படுகிறது. திருவிருத்தமும் திருவாய்மொழியும் அகத்திணை சார்ந்து அமைகின்றன. கட்டும் கழங்குமிடக் குறிபார்த்தல், வெறியாடல், மடலூர்தல் எனும் தமிழ் அகப் பொருள் நெறிகள் இங்கு அமைவதும் குறிப்பிடற்குரியன. இறைவனின் பெருமையை எடுத்தியம்பல், அவன் மேனியழகில் ஈடுபட்டு உரைத்தல், அவன் குணங்களைக்கூறி அடியார்க்கு எளியனாதலைச் சுட்டுதல், உயிர்த்தன்மையைப் பேசல், பக்தி இயல்புகளை விரித்தல், இறைஉறை தலங்களைப் போற்றல் எனப் பல பாடல் நிலைகள் பொருந்துகின்றன.

திருவிருத்தம் முழுமையும் (100 பாடல்) திருவாய் மொழியின் 27 பதிகப்பகுதிகளும் அகப்பொருள் சார்பு காட்டி அமைகின்றன. திருவாய் மொழியில் ஒரு பொருள் பற்றிப் பல (10) பாடல் இணைந்து அமையும் பாங்கு காணப்பட, திருவிருத்தம் பல உணர்வுகள் பற்றிய தனிப்பாடல் பலவற்றின் முன்பின் பொருள் இணைவு இல்லாத தொகையாகவே அமைகின்றது. அந்தாதி அமைப்பு

மட்டுமே இவற்றை இணைக்கின்றது. முழுமையும் அகத்துறைப் பாடலின் கோவையாக அமையினும், பிறப்பறுக்க வேண்டும் பக்தனின் விண்ணப்பமாக இது அமைவதால் இது அக இலக்கியமாக அன்றி உள்ளுறையாகப் பரமன் அனுபவம் வேண்டி அமைகின்றது என்பர். பிறபக்தி அகப்பிரபந்தம் போலன்றி இதன்கண் தலைவன் கூற்று அமையும் பாடல்கள் வருவது குறிப்பிடத்தக்கது (6,9,10,11,23,50,57,65,66,67). பாங்கற் கூற்றும் இடம் பெறுவது சுட்டத்தக்கது (94) பொருள் வயின்பிரிதல் (8) ஏறுகோள் கூறி வரைவு கடாதல் (21) தலைவன் மீண்டு வரும்போது பாகனொடுகூறல் (50) தலைவன் பாங்கனுக்கு உரைத்தல் (65-67) போன்ற அகத்திணைக்கே உரிய துறைகள் இங்கு அமைவதும் இது ஓரளவு பக்திக் காலக் கோவையின் அகப்பொருள் அமைப்பை ஒக்கின்றது.

திருவாய் மொழி இவ்வாறன்றி, பக்தியக நெறிகளுக்கு ஏற்பவே அமைந்து தலைவி, தோழி, தாய் ஆகியோர் கூற்றுகளையே தருகின்றது. அஃறிணைப் பொருள்களை விளித்துத் தூதுவிடல், பிரிவாற்றாமையில் வருந்துதல், மடலூரத்துணிதல், தலைவன் விரும்புவனவே தான் விரும்புதல்; உருவெளித் தோற்றம் கண்டு மயங்குதல், தலைவன் ஊர் நோக்கிச் செல்லத் துணிதல், ஆய்ச்சிக்காக நின்று கண்ணனைப் போகாதே எனல், காலந்தாழ்த்து வந்த தலைவனிடம் ஊடல், பொழுது கண்டு இரங்குதல், தலைவனைச் சார்ந்த பொருள்களால் அவனை நினைந்து தளர்தல் எனப் பல கிளவிகளும் சூழலும் அமைகின்றன.

தலைவி கூற்றுக்கு அடுத்த இடம் தாயர் கூற்று இடம் பெறுகின்றது (2:4; 4:2; 4; 5:6; 6:6; 7:2) இதில் தலைவனை நோக்கித் தாய், மகள் நிலை உரைத்தல், தலைவியின் நிலை கண்டு ஆவேசமோ என நோதல்; தலைவியின் நிலைக்கு அரங்கரை வினாதல் ஆகியன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. தோழிகூற்று மூன்று பதிகங்களில் (4:6; 6:5; 8:9) அமைகின்றது. வெறிவிலக்கு, தலைவியின் நிலையைத் தாய்க்கு உரைத்தல், அறத்தொடு நிலையால் அயல்மணம் விலக்கல் ஆகிய மரபு நிலைகளே இங்கும் பொருந்துகின்றன.

திருவாசிரியம்

7 ஆசிரியப் பாக்களால் அமைந்தது. இதுவும் அந்தாதிப் பிரபந்தமே. இதில் முதல் பாசுரத்தின் முதல் சீரும் இறுதிப் பாசுரத்தின் இறுதிச் சீரும் மண்டலித்து அமையவில்லை. சரணாகதி வழியை வற்புறுத்துவதே இப்பிரபந்தம்.

பெரியதிருவந்தாதி

இது எண்பத்தேழு வெண்பாக்களாலான அந்தாதிப் பிரபந்தம். முதற்பாசுரத்தின் முதற்சீரும் இறுதிப் பாசுரத்தின் இறுதிச் சீரும் மண்டலித்து அமைந்துள்ளது. இதில்பக்தி, பிரபத்தி வழிகளை ஆங்காங்கே காணலாம்.

திருவாய்மொழி பற்றி விரிவாகத் தனியே அதன் தெளிவுரை எழுதப்பட்டு உள்ள இடத்தே காணலாம்.

இறைநிலையில் வேத வேதாந்தங்களால் முடிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்ட பரம்பொருள் திருமாலே என்பது இவரது துணிபு. அப்பரமான்மாதன் போல நித்தியமாயுள்ள சித்து (அறிவுடைப் பொருள்) அசித்து (அறிவில் பொருள்) என்ற இரண்டையும் தன் உறுப்புகளாகக் கொண்டு இணைந்து - படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு ஆகியவற்றை நிகழ்த்தியவண்ணம் எல்லாக் கரணங்களும் தானேயாகி உள்ளது. அது தூலமாய் விரியும் நிலையே 'படைப்பு'; சூக்குமமாய்ச் சுருங்கும் நிலையே 'இலயம்' எனவும், இவற்றின் இடைப்பட்டதே 'காப்பு' என்றும் கூறப்படும். இம்முத்தொழில்களையும் அப்பரமான்மாவே மூவுருவாக நின்று இயற்றுகிறது என்பதும், இச்செயல்கள் எல்லாம் நித்தியமாகப் புரியும் அவன் மாயா விளையாட்டுகளே என்பதும் ஆழ்வார் கொள்கைகளாம்.

பரம்பொருளானது மூலத் தனிவித்து. தேவர், மக்கள் முதலிய சேதனர்களும் பிற அசேதனர்களும் அம்மூலவித்தின் பரிணாமமாக அமைந்தனவே. ஆதலால் மக்கள் தகுதிக்கும் பக்குவத்துக்கும் ஏற்பச் சமய பேதங்கள் அமைந்துள்ளன என்றும், அச்சமய தெய்வங்கள் யாவும் மூலப்பரம் பொருளின் திருவுருவங்களே என்றும், அதனால் அவரவர் தத்தம் கடவுளரை வழிபடக் குறைவில்லை என்றும் அவ்வழிபாடுகள் யாவும் முடிவில் முதற்கடவுளுக்கே - திருமாலுக்கே - உரியவாம் என்றும் இவர் கூறுவர்.

உய்யும் நெறி

சீவான்மா தன் மாயா பந்தங்களை அகற்றிப் பரமான்மாவை அடைவதற்கு ஆழ்வார் தெளிந்த உத்தமநெறி பிரபத்தி என்ற வழியாகும். அஃதாவது இருவகைப் பற்றும் அற்று, ஈசனருளையே இடையறாது நினைந்து, தனக்கொரு பாரமுமன்றி அவன் ஒருவனையே சரணடைதலாம். கீதை முடிவில் கண்ணபிரான் அருச்சுனனுக்குக் காட்டியருளியதும் இந்நெறியே. நேர்மையும் எளிமையும் யாவர்க்கும் உரியதுமான முக்திவழி இதுவே என்றும், பரமஞானிகளுக்கும் இது வேண்டத் தக்கது என்றும் ஆழ்வார் தெளிவாக அருளிச் செய்வார்.

ஈசனிடம் ஈடுபாடு

இனி, தாம் உகந்த பரம்பொருளான திருமால் காத்தல் தொழிலை மேற்கொண்டு உலகோர்க்கு அருள்புரிந்த அற்புத வரலாறுகள் ஆழ்வார் உள்ளத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அப்பெருமானது அவதார விசேடங்களிலும், திருக்கோயில் இருப்புகளிலும் ஈடுபட்டு, ஈசனருளால் முக்திபெற்ற அடியார்கள் எல்லாம் பிரபத்தி நெறிநின்று பேறு பெற்றவர்களே. அன்னோரைப் பின்பற்றித் தம் பக்திப் பெருக்கைச் செலுத்துவதற்கு இவர் பெரிதும் உவந்தருளிய அவதார மூர்த்தி கண்ணபிரானே ஆவார். இவ்வாறு கண்ணனைத் தாம் சிறப்பாகப் பற்றுவதற்கு அவன் தம் மனத்துள் நின்று கொண்டு, தன் காரியமாக எனக்கே ஆட்செய் எக்காலத்தும்

என்று இடைவிடாது உணர்த்தி வருதலே காரணம் என்கிறார் இவர்.

இவ்வாறு பகவானுடைய அருள் மழை ஆழ்வாரிடம் தேங்கிய நிலையில் 'அவனும்' இவரும் - தாயும் சேயும் போலவும், உத்தமத் தலைவன் தலைவியர் போலவும் ஒருவரை ஒருவர் ஆர்வத்தோடு பருகியும், சிறிது பிரியினும் தரிக்க மாட்டாது புலம்பியும், கூடியனுபவிக்கும் நிலையில் தன் வசமற்றும், புகழ்ந்து பாடியும் ஈடுபட்டு நிற்பர்.

பரமனை அடையும் பெரும் பேறு, அவனருளால் கைகூடுவதன்றிக் கேவலம் ஆன்மாவின் முயற்சியால் அடையக் கூடியதன்று என்பதே இவர் திருவுள்ளம். அவனது அருளுக்கு உரிய நிலைக்களமாகத் தன்னை ஆக்கிக் கொள்ளும் அளவே ஆன்மா செய்யக் கூடியதாகும். இவ்வாறு பகவான் இவருடன் இணைந்த நிலையில் இவர் அருளிச் செய்த பாசரங்கள் அருமை பெருமை வாய்ந்தவை.

ஆழ்வாரும் கவிஞர்களும்

இவர்தாம் அருளிய திருவாய் மொழியைத் தாமே பாடிய பிரபந்தமாகக் கூறவும் துணிந்திலர். பகவானே தம் வாக்கில் நின்று கொண்டு தம்மைத் தாமே பாடிய 'இருந்தமிழ்நூல்' ஆக அதனைக் கூறுகிறார். இங்ஙனம் எதிர்பாராத இறையருள் தனக்கு வாய்த்தது போலவே, 'இன்கவிபாடும் பரம கவிகளா'கத் தம்காலத்துள்ள புலவர்களிடமும் அவ்வருள் வெள்ளம் பாயத்தடையில்லை என்பதே

இவர் கருத்து. ஆகவே அப்புலவர் கூட்டத்தை நோக்கி, 'செஞ்சொற்கவிகாள், உயிர் காத்தாட் செய்ம்மின்' என்று கூவியழைத்துத் தாம் பெற்ற பேற்றை அவர்க்குக் கூறுவாராயினார்.

அகப்பொருள் துறைகளை இழிவான பொருள்களாகவே கொண்டு மக்களைத் தலைவராகப் பாடிவந்த பழைய புலவர் மரபை மாற்றி, அவற்றை உத்தமமான பகவத் விஷய காமமாக்கிப் பரமனிடம் காதல் பெருகப் பாடும் முறைக்கு வழி கற்பித்தவர்களுள் இவரும் ஒருவர் ஆவார். எம்பெருமானைத் தலைவனாகவும் சீவான்மாவைத் தலைவியாகவும் கொண்டு, அகப்பொருள் நயங்கள் அமைய ஆழ்வார் பாசுரங்கள் பலவும் விளங்குகின்றன.

ஈசுவர ரகசியம்

பரம்பொருளான திருமாலை சாம்ராஜ்ஜிய சக்கரவர்த்தியாகக் கொண்டு ஆழ்வார்கூறும் அரிய செய்தி ஒன்றும் இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது. 'சாம்ராச்சியக் கொள்கை' எனின் அது ஈசனதே ஆயினும் ஆட்சிக் கேடுகள் உடையது தானே? அம்முறையில் பகவான் ஆட்சியிலும் அமைந்த குறைகள் பல. அப்பிராகிருதமான பரலோகத்து ஆன்மாக்களை மாயாபந்தம் அற்றவராகவும், அதனால் அந்தமில் இன்பமான சுதந்தரம் பெற்றவராகவும் செய்து, பரமபிராகிருத உலகத்தவரான தேவர், மனிதர் முதலிய ஆன்மாக்களை மாயை வசப்படுத்திப் பெருந்துயரங்களில்

ஆழ்த்துகிறான். இத்தகைய ஆட்சியில் நீதிகளை எடுத்துக் கூறுவாரைப் பலவகையிலும் சோதிக்கிறான். அச்சோதனைக்குத் தாளாது நிற்பவரானால், அவர்க்கு வீடாகிய பதவி அளித்துத் தன் வயப்படுத்தி விடுகிறான். இவையாவும் அவனுடைய மாயமயக்குகளே. இம்மயக்கெல்லாம் நீக்கி, ஆன்மாக்கள் உய்யுமாறு செய்யும் திருவுள்ளம் அவன் பெருங்கருணையால் இவர்க்கு உண்டாயது. அதை இவர் தம் போன்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கலாயினர். மேலே கூறியபடி, பிராகிருத உலகத்தவரைச் சமய பேதங்களால் பிளவுபடும்படி செய்து வரும் ஈசனது மாயமெல்லாம் தன் தத்துவ நிலையை அறியாமல் உலகமக்கள் மயங்கும்படி வைத்த உபாயங்களே என்றும், இவ்வுண்மையுணர்ந்து, ஆன்மாக்கள் தன்னை ஒருமிக்கப் பற்றுவாராயின், நித்தியமாகத் தான் திருவிளையாடல் புரிவதற்கு வகுத்துக் கொண்ட 'லீலாவிபூதி'யான இவ்வுலகம் யாவும் பாழடைந்து போம் என்ற கருத்தே அவ்வாறு வேறுபடுத்துவதற்குக் காரணம் என்றும், இவற்றை நன்குணர்ந்து அனைவருமே அவனைச் சரணாகதியாகப் பற்ற விரையுங்கள் என்றும் ஆழ்வார் உபதேசிக்கிறார். யாவரும் ஒருங்கு திரண்டு சரணாகதியான சத்தியாக்கிரகத்தைப் பகவானிடம் புரிவோமாயின், அவனது மாய ஆட்சி முறை முற்றும் மாறவும், அதனால் மக்கள் எல்லாம் விடுதலை பெற்று நித்தியானந்த வாழ்வான சுதந்தரத்தை இம்மையிலே அடைந்து

உய்யும் தடையில்லை என்பது இவரது அற்புத உபதேசம். இங்கு அவரருளிய முடிவான பொன் மொழி.

‘ஒக்கத் தொழுகின்றிராகில் ஒன்றுங் கலியுக மில்லையே’ - என்பது. இவ்வாறே வேதாந்தமுடிவுகளான அரிய பெரிய தத்துவங்கள் இவரது அருளிச் செயல்களில் மலிந்து திகழ்கின்றன.

திருவாய்மொழியும் பிரம்ம சூத்திரமும்

பிரம்மம் என்றால் அது எத்தகையது? உயிருடைய பொருளா? சடப்பொருளைப் போன்றதா? இரண்டிற்கும் வேறுபட்டதா? (அ) இவ்விரண்டோடும் தொடர்புடையதா? அதற்கு உருவம் உண்டா? குணம் உள்ளதா? நிர்க்குணமா? இவ்வினாக்களுக்கு விடை அளிக்கிறார் நம்மாழ்வார்.

‘உயர்வற உயர்நலம் உடையவன்’ என்று குணக்குன்றாகச் சொல்கிறார். ‘மன்னுணர் வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன்’, மனத்தினாலும், பொறிகளாலும் அறிய முடியாதவன். ஆயினும் ‘உடல்மிசை உயிர் எனக்கரந்து எங்கும் பரந்துளன்’ என்று பரமாத்மா உள்ள நிலையை உணர்த்துகிறார். மேலும் இல்லதும் உள்ளதும் அல்லது அவனுரு’ என்று சொல்வதன்மூலம், இல்லை என்றே சொல்லும்படி உள்ளதும் பரிணாம மாற்றங்களை அடையக் கூடியதுமான சடப்பொருளைப் போன்றவனும் அல்லன்,’ என்றும் உள்ளதான இந்த ஜீவாத்மாவைப்

போன்றவனும் அல்லன்' என்று பரமாத்மாவின் தனித்தன்மையை உணர்த்துகிறார்.

உபநிடதங்கள், பகவத்கீதை, பிரமசூத்திரம் - ஆகிய மூன்றும் வேதாந்தத்தின் அடிநிலைகளாகும். பிரம்மசூத்திரம் - 'தத்வபரம்', 'உபாசநபரம்' என்ற இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. அது போன்றே திருவாய்மொழியின் முதல் பத்துப் பாசுரங்கள் 'தத்வபரம்' என்றும் இரண்டாம் பத்துப் பாசுரங்களை 'உபாசநபரம்' என்றும் பூர்வாசாரியர்கள் நிச்சயித்துள்ளனர்.

'தத்வபரம்' - என்ற முதல் 10 பாசுரங்கள் 'உயர்வற உயர்நலம் உடையவன்' என்று தொடங்கி, பரமாத்மா யார்? அவன் குணம் என்ன? செயல் என்ன? எத்தகைய பெருமைகளை உடையவன்? அவனுடைய செல்வங்கள் எவை? என்று அனைத்தையும் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

'உபாசநபரம்' - என்ற இரண்டாம் பத்துப் பாசுரங்கள்,

'வீடுமின் முற்றவும் வீடுசெய்து உம்முயிர்
வீடுடை யானிடை வீடுசெய்மினே'

என்று 4 முறை வீடு, வீடு என்று சொல்வதன் மூலம் நாம் அடையும் பயனை (வீட்டை) முதலில் சொல்லி, பரமாத்மாவுக்கும் நமக்கும் உள்ள உறவு என்ன? இந்த ஜீவாத்மாவின் நிலை என்ன? அவனை அடைய நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன? என்பவற்றை உணர்த்தி,

‘ஒடுங்க அவன்கண் ஒடுங்கலுமெல்லாம்
விடும்; பின்னுமாக்கை விடும் பொழுதெண்ணே’

- என்றும்

‘எண்பெருக் கந்நலத்து ஒண்பொருளிறில
வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல் சேரே’

என்றும் உணர்த்தி இந்த ஜீவன் அடையும் பயனையும் தெரிவிக்கின்றன. ‘பிரம்ம சூத்திரங் களில் பொருள் விஷயமாக ஐயம் விளையும்போது திருவாய் மொழியைக் கொண்டு அவ் ஐயம் தீரப் பெற்று சூத்திரார்த்தங்களைப் பாஷியக்காரர் நிர்ணயிப்பார்’ - என்பர் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார்.

நம்மாழ்வாரின் மனநிலைகள்

நம்மாழ்வாரின் நான்கு நூல்களினூடே ஆழ்வாரின் மனவளர்ச்சியை உணர்ந்து வெளிப் படுத்துகிறார் ஈட்டின் உரையாசிரியர் நம்பிள்ளை அவர்கள்.

1. திருவிருத்தத்தில் - இறை நுகர்ச்சிக்குத் தடையான உடல் தொடர்பினை வெறுத்து அதைப் போக்குமாறு வேண்டுகிறார்.

2. திருவாசிரியத்தில் - அங்ஙனம் வேண்டிய ஆழ்வாருக்கு இறைவன் தன்னுடைய எழிலைக் காட்ட, அதனை அனுபவிக்கிறார்.

3. பெரிய திருவந்தாதியில் - அவ்வனுபவத் தால் ஆசை கரை புரண்டு பெருகப் பேசுகிறார்.

4. திருவாய் மொழியில் - இறைவன் தனக்குச் சுவையைப் பிறப்பித்தபடியையும் அது பரமபக்தியாகப் பக்குவமான படியையும் பின்னர் உடல் தொடர்பு முற்றும் அறப்பெற்றுப் பேற்றோடு தலைக்கட்டிய படியையும் பேசுகிறார்.

ஆக, உடல் வெறுப்பு, ஆறியிருத்தல், ஆசை வளர்ச்சி, பேற்றின் மகிழ்ச்சி என்ற 4 மன நிலைகளை 4 நூல்களிலும் வெளிப்படுவதாக உணர்த்துகிறார் நம்பிள்ளை.

திருவாய் மொழி நூற்றந்தாதி

இத்திருவாய் மொழியின் சிறப்பை யெல்லாம் - ஒவ்வொரு பதிகத்தின் திரண்ட கருத்தை யெல்லாம்' செவ்விதின் ஆடியின் செறித்துஇனிது விளக்கும்' வகையில், 'திருவாய் மொழி நூற்றந்தாதி' என்னும் 100 வெண்பாக்களை அமைத்துப் பாடினார் மணவாளமாமுனிகள். ஒரு திருப்பதிகத்தில் கூறப்பட்ட சாரமான கருத்துப் பொருள், அத்திருப்பதிகம் சம்பந்தமான வெண்பாவில் அமைய வேண்டும். அதற்குமேல் அத்திருப்பதிகத்தின் முதற்செய்யுளின் முதலடியின் முதலிலேயுள்ள எழுத்தாயினும் அசையாயினும் சீராயினும், ஈற்றுச் செய்யுளின் ஈற்றடியின் ஈற்றிலேயுள்ள எழுத்தாயினும் அசையாயினும் சீராயினும் அந்த வெண்பாவின் முதலிலும் ஈற்றிலும் முறையே அமைய வேண்டும். அதற்கு மேல் ஆழ்வாருடைய திருப்பெயரும் அவ்வெண்பாவில் அமைய வேண்டும். அங்ஙனம் 100 வெண்பாக்களில்

அமைத்துப்பாடியுள்ளார். மற்றும் பல செய்திகளைத் திருவாய்மொழி - தெளிவுரை அமைந்து உள்ள இடத்தில் காணலாம்.

மதுரகவி ஆழ்வார்

இவரது வரலாறு பின்னர்க் கூறப்படும். இவர் தம்முடைய குருநாதர் மீது 'கண்ணிருண் சிறுத்தாம்பு' என்ற 11 பாசுரங்கள் அடங்கிய திவ்வியப்பிரபந்தத்தை அருளிச் செய்தார். இது நாலாயிரத்தில் முதலாயிரத்தின் இறுதிப் பிரபந்தமாக இடம் பெற்றுள்ளது. இது எட்டெழுத்து மந்திரமாகிய பெரிய திரு மந்திரத்தில் மிக முக்கியமான நடுப்பதத்தின் பொருளை விளக்குவதாகக் கொண்டுள்ளனர் வைணவப் பெரியார்கள். திருமாலடியாரைப் போற்றிப் புகழ்தல் பிறபல ஆழ்வாரிடமும் காணப்படினும் (அமலனாதிபிரான்1; பெரியதிருமொழி-2:6; திருவாய் மொழி-3:7; 5:2; 8:10) தலைமையளித்தல் இங்கே அமைகின்றது.

'வாய்த்ததிரு மந்திரத்தின் மத்திம மாம்பதம்போல்
சீர்த்த மதுரகவி செய்கலையை - ஆர்த்தபுகழ்
ஆரியர்கள் தாங்கள் அருளிச் செயல்நடுவே
சேர்வித்தார் தாற்பரியம் தேர்ந்து.

- உபதேசரத்தினமாலை

மேலும், திருவிழாக் காலங்களில் இறைவன் திருவீதிகளில் எழுந்தருளும்போது முன்னே தென்மொழி மறையாகிய திவ்வியப் பிரபந்தமும் பின்னே வடமொழி மறையும் ஒதப்படுதல் மரபு.

திவ்வியப் பிரபந்தம் ஒதப்படுகின்ற காலத்தில் திருவாய் மொழியும், அதன் சாரமான இக்கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பும் திருவீதிகளில் ஒதப்படுவது இல்லை. திருவாய்மொழியைச் சேவிக்கத் தொடங்கும்போதும் முடிக்கும் போதும் இப்பிரபந்தம் சேவிக்கப்படல் வேண்டும் என்பது பெரியோர்கள் நியதி.

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் (825-918) இப்பிரபந்தத் தினால் நம்மாழ்வாரை நேரில் கண்டு வணங்கி, அவரிடமிருந்து திவ்வியப் பிரபந்தத்தைப் பெற்று, உலகில் அறியாமை இருள் அகலப் பரவச் செய்து மக்களை உய்வித்தனர் என்பது உண்மை வரலாறு.

‘மாத்ரு தேவோபவ; பித்ரு தேவோ பவ;
ஆசார்ய தேவோபவ; அதிதி தேவோ பவ.’

‘மாதாவையும் பிதாவையும் ஆசாரியனையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் தெய்வமாகக் கொள்க’, என்பதற்கேற்ப ஆசாரியனுடைய பெருமையைப் பேசுகிறது இந்நூல்.

ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் கவிகள் நான்கனுள் மதுரகவி என்பது ஒன்று. அது இங்கு அக்கவியைப் பாடுகின்றவருக்கு ஆயிற்று. இவரது இயற்பெயர் இப்பொழுது நமக்குத் தெரிந்திலது. ஆழ்வார்களுட் சிலரை ஒவ்வொரு காரணம் பற்றிக் ‘குலசேகரப் பெருமாள், பாண்பெருமாள்’ என்று வழங்குவது போன்று இப்பெரியாரையும் ‘மதுரகவிப் பெருமாள்’ என்றும் வழங்குவர்.

‘மன்றே புகழும் திருவழுந் தூர்வள்ளல் மாறனைமுன்
சென்றே மதுர கவிப்பெருமாள் தென்தமிழ்த் தொடையில்’
சடகோபரந்தாதி

இறைவனுடைய திருவடி நிலைகளை நம்மாழ்வார் திருப்பெயரால் ‘ஸ்ரீசடகோபன்’ என்றும் ‘சடாரி’ என்றும் வழங்குவது போன்று, நம்மாழ்வார்க்குத் திருவடித் தொண்டராய் வாழ்ந்த இப் பெரியாருடைய திருப்பெயரால் நம்மாழ்வார் திருவடி நிலைகளை ஸ்ரீமதுரகவிகள் என்று கூறுதல் மரபு. இப்பிரபந்தத்திலுள்ள முதல் 10 பாசரங்களின் சுருக்கமாக, வேதாந்த தேசிகர் அவர்கள் அருளியுள்ள தேசிகப் பிரபந்தப் பாசரம் ஒன்றை இங்குக் குறிப்பிடுவது பொருந்தும்.

‘இன்பத்தில் இறைஞ்சுதலில் இசையும் பேற்றில்
இகழாத பல்லுறவில் இராக மாற்றில்,’
தன்பற்றில் வினை விலக்கில் தகவோக் கத்தில்
தத்துவத்தை உணர்த்துதலில் தன்மை யாக்கில்
அன்பர்க்கே அவதரிக்கும் ஆயன் நிற்க
அருமறைகள் தமிழ்செய்தான் தாளே கொண்டு,
துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டும்
தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார் கட்கே!’

— தேசிகப் பிரபந்தம்

... ‘அண்ணிக்கும் அமுதூறும் என் நாவுக்கே’—‘இன்பத்தில்’
— பாசரம் 1.

... ‘மேவினேன் அவன் பொன்னடி... திரிவனே’ —
‘இறைஞ்சுதலில்’
— பாசரம் 2.

- ... 'அடியேன் பெற்ற நன்மையே' - 'இசையும் பேற்றில்'
- பாசரம் 3.
- ... 'அன்னையாய் அத்தனாய்என்னை ஆண்டிடும் தன்மை
யான்' - 'இகழாத பல்லுறவில்'
- பாசரம் 4.
- ... 'நம்பினேன்... அன்பனாய் அடியேன் சதிர்த்தேன்
இன்றே' - 'இராகமாற்றில்'
- பாசரம் 5.
- ... 'இன்று தொட்டும் எழுமையும் எம்பிரான் நின்று
புகழ்ந்தேத்தவருளினான்' - 'தன்பற்றில்'
- பாசரம் 6.
- ... 'பண்டை வல்வினை பாற்றி அருளினான்'...
'வினைவிலக்கில்'
- பாசரம் 7.
- ... 'அருள் கொண்டாயிரம் இந்தமிழ் பாடினான் அருள்
கண்டார் இவ்வுலகினில் மிக்கதே' - 'தகவோக்கத்தில்'
- பாசரம் 8.
- ... 'மிக்க வேதியர் வேதத்தின் உட்பொருள் நிற்கப்பாடி'...
'தத்துவத்தை உணர்த்துதலில்'
- பாசரம் 9.
- ... 'பயன் அன்றாகிலும்... செயல் நன்றாகத் திருத்திப்
பணிகொள்வான்'... 'தன்மையாக்கில்'
- பாசரம் 10.

இவர் நம்மாழ்வாருக்குச் சில ஆண்டுகள் முன்னதாக அவதாரம் செய்தவர்.

இனி 'நம' - பதப்பொருள் இப்பிரபந்தத்தில் எவ்வாறு விளக்கப்படுகிறது என்பதைச் சுருக்கமாகக்காண்போம்.

பெரிய திருமந்திரத்தில், (ஓம் + நமோ + நாராயணாய)

1. பிரணவத்தால் உயிரின் இயல்பும்,

2. நம - பதத்தால் விரோதி, உபாயம் இவற்றின் இயல்பும்,

3. நாராயண - பதத்தால் இறைவனுடைய இயல்பும், அதில் ஏறி மறைந்துள்ள நான்காம் வேற்றுமையில் புருஷார்த்தத்தின் இயல்பும் கூறப்பட்டுள்ளன.

'நம' - பதத்தில் பாகவத சேஷத்துவமும் தேறிய பொருளாய்க் கிடைக்கின்றது.

... 'உற்றதும் உன்னடியார்க் கடிமை
மற்றெல்லாம் பேசிலும் நின்திரு எட்டெழுத்தும்
கற்று நான் - கண்ணபுரத்துறை யம்மானே!'

- பெரியதிரு மொழி (8:10:3)

என்று திருமங்கையாழ்வார் பேசுவார்.

'உற்றதும் உன்அடியார்க்கடிமை' என்கிறபடியே, இதிலே பாகவத சேஷத்துவமும் அநுசந்தேயம்' (முமுட்சு 89) என்று விளக்குவர்.

இதனை நோக்குங்கால், அகங்கார மமகாரங்கள் நீங்கி பகவானுடைய சேஷத்துவம் உள்ளபடி ஒளிரும் இந்த நமப்பதத்தில் அப்பகவா

னுடைய சேஷத்துவத்திற்கு எல்லை நிலமான பாகவத சேஷத்துவமும் அனுசந்திக்க வேண்டும். பகவத் சேஷத்துவத்திற்கு எல்லை நிலம் பாகவத சேஷத்துவம். பகவத் சேஷத்துவம் பிரணவத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பினும், அதனை மறைக்கும் அகங்கார மமகாரங்கள் அழிந்த இடத்திலேயே அது நன்றாய் ஒளிர்வது போன்று, அதன் எல்லை நிலமான பாகவத சேஷத்துவமும் இந்நமப் பதத்திலேயே தெளிவாக விளங்குகிறது. உலகில் தமக்குத் தொண்டு புரிவதைக் காட்டிலும் தம் குழந்தைகளுக்கு அன்புடன் தொழில் புரியும் போது பெற்றோர் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவர். அங்ஙனமே பெருமானும் தன் அடியார்களுக்குத் தொண்டு புரியும்போதே முழுமையான முகமலர்ச்சியை அடைகின்றான். ஆகவே, இதற்கு முன் கூறியவை யாவும், 'நம' பதத்தில் தோன்றும் மேற்பொருள்கள் என்றும், இப்பாகவத சேஷத்துவமே 'நம' பதத்தில் தோன்றும் உட்பொருள் என்றும், இதுவே இப்பதத்தின் உயிர்நிலை என்றும் கொள்க. இக்கருத்தை நம்மாழ்வார்,

'அடியார்ந்த வையம் உண்டு/ஆல்இலை அன்/னவசஞ் செய்யும்

படியாதும் இல்குழவிப்படி எந்தைபிரான் தனக்கு
அடியார் அடியார்தம் அடியார் அடியார் - தமக்கு
அடியார் அடியார் - தம் அடியார்அடி யோங்களை'

- திருவாய் 3:7:10

(அன்ன வசம் செய்யும் - திருக்கண் வளரும்படி ஒப்பு; குழவிப்படி - குழந்தை வடிவம்; அடியோங்கள் - அடிமைப்பட்டவர்கள்)

என்னும் பாசுரத்தில் பாகவத அடிமையின் பாரிப்பைத் தெரிவித்துள்ளார். எனவே 'அடியார்க்கு அடிமை' என்னும் பொருளை இப்பிரபந்தம் விளக்குகிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்

இவர், சோழ நாட்டில் திருமண்டங்குடி என்னும் சிற்றூரில் திருமாலின் 'வைஜயந்தி' என்னும் வனமாஸையின் ஒருகூறாக ஆடிமாதம் கேட்டை நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தார். பிள்ளைத் திருநாமம் விப்பிரநாராயணன் என்பது. இவர் வரலாறு திருமாலை - தெளிவுரை அமைந்துள்ள இடத்து விரிவாக உள்ளது.

இவரது அருளிச் செயல்கள்

திருமாலை (45 பாசுரங்கள்) திருப்பள்ளி எழுச்சி 10 பாசுரங்கள். முன்னது அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தத்தாலும், பின்னது எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தத்தாலும் அமைந்தவை. இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றின் அகச்சான்றாக,

'சூதனாய்க் கள்வனாகி' என்னும் பாசுரம் விளங்குகிறது. (திருமாலை. 36)

'மெய்யெலாம் போகவிட்டு விரிகுழலாரில் பட்டு
பொய்யெலாம் பொதிந்துகொண்ட போட்கனேன் வந்து
நின்றேன்'

மெய்ப்பொருள் நூலார் இவற்றை ஒரு சீவான்மா,
பரமான்மாவிடம் முறையிடுவதாகக் குறிப்பிடுவர்.
இவர் எம் பெருமானுக்குத் துளவத் தொண்டு
புரிந்து வந்த செய்தியை,

‘துளவத் தொண்டாய தொல்சீர்த்
தொண்டர டிப்பொடி’

(திருமலை 45)

‘தொடை யொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து
தோன்றிய தோள்தொண்டரடிப் பொடி யென்னும்
அடியனை’ (திருப்பள்ளி எழுச்சி 10)

என்பனவற்றால் அறியலாம்.

இவர் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்;
பிறசமயங்களைக் கண்டித்துப் பேசுவர். (திருமாலை
7, 8, 9,)

இவர் காலத்தில் அணியரங்கன் திரு
முற்றத்தை யோகியர்களான வைணவ அடியார்கள்
பலர் அணிசெய்து வந்த செய்தி.

‘மேம்பொருள் போகலிட்டு... அரங்கத்தானே’

– திருமலை – 38

என்று வஞ்சப்புகழ்ச்சி கொண்டு பாடுதலால்
அறியலாம்.

பத்தித் திறமும் ஞானமுமே சாதியைக்
காட்டிலும் சிறந்ததென்பது இந்த ஆழ்வாரின்
கொள்கையாக இருந்தது. இதனை,

‘பழுதிலா ஒழுகலாற்று... அரங்கத்தானே’ – திருமாலை 42

‘அமர ஓர் அங்கம்... நகருளானே’

– மேலது 43

எனவரும் பாசுரங்களைக் கொண்டு அறியலாம். 'வஞ்சமுக் குறும்பாம் குழியைக்' கடந்து சாதிச்சிறப்பினும் ஞானச்சிறப்பினை மிகப் பெரியதாக மதித்த உயர்குலத்துத் திருமாலடியாருள் இவ் ஆழ்வாரினும் சிறந்தார் வேறு ஒருவரும் இல்.,

இவர் வடநூற்பயிற்சி மிக்கவர் என்பதைக் 'கத்திரபந்து'வின் கதையாலும், (திருமாலை - 4). நமன் - முட்கலன் உரையாடல்களாலும் (திருமலை - 12) நன்கறியலாம்.

வடநூல்கள் ஒன்றிலும் 'காணப்பெறாத ஒருகதை - அணில்கள் சேதுகட்டலில் பங்கு பெற்றகதை - இவர் அருளிச் செயலில் காணப்படுகிறது. (திருமாலை - 27)

திருப்பள்ளி எழுச்சி - நாளும் காலையில் ஓதப்பட்டுவருகின்றதை வைணவ பக்தர்கள் அறிவர். திருமங்கையாழ்வாரும் இவரும் ஒரே காலத்தவர் என்று மு. இராகவையங்கார் கருதுவர். (கி.பி.7)

திருப்பாணாழ்வார்

இவர் 'கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி' நதிக்கரையிலுள்ள உறையூரில் திருமாலின் ஸ்ரீவத்சம் என்னும் கூறாகக் கார்த்திகை மாதம் உரோகணி நட்சத்திரத்தில் ஓர் அந்தணாளானது நெற்பயிர்க் கழனியில் தோன்றினார். பாணர் குலத்துப் பிறந்தவன் ஒருவன் இக் குழுவியை எடுத்து வளர்த்தான். விரிவான வரலாறு 'அமலனாதி பிரான்' தெளிவுரை உள்ள இடத்தில் காணலாம்.

(இவர் வாசித்த யாழிலிருந்து நாராயணன் என்ற திருநாமம் ஒலித்தது) நாரதமுனிவர் போன்று ஞானபக்தி வைராக்கியங்களும் இசைத்திறனும் முதிர்ந்துநின்ற பாணருக்குச் சேனை முதலியார் எழுந்தருளி ஒருவரும் அறியாவண்ணம் திரு விலச்சினை செய்து சென்றார். உலக சாரங்க முனிவர் பாண் பெருமானைத் தம் முதுகில் சுமந்து சென்று அரங்க நகர் அப்பன் முன்னர் இறக்கிவிட்டார் (இதனால் இவ் ஆழ்வார்க்கு 'முனி வாகனர்' என்ற மற்றொரு திருநாமமும் ஏற்பட்டது.) ஆழ்வாரும் அணியரங்கனது திரு மேனியைப் பாதாதிகேசமாகச் சேவித்து அதில் ஆழ்ந்து அதன் அழகை அனுபவித்தார். அந்த அனுபவம் பின்னானாரும் தெளிவாக அறிவதற்காகப் பத்துப் பாசுரங்களில் பாடி அருளினார். இறுதியாக,

‘அண்டர்கோன் அனியரங்கன் என் அமுதினக்
கண்ட கண்கள்மற் றொன்றினைக் காணாவே’

என்று தன் துணிவினை வெளியிட்டு மிகவும், மகிழ்வுடன் நிற்கையில் எம்பெருமான் அவரை அங்கீகரிக்க, அவரும் அனைவரும் காண அப்பெருமானது திருவடிகளில் கலந்து மறைந்தார். இவர் வாழ்ந்திருந்தது 30 ஆண்டுக்காலம் என்பர்.

இவரது அருளிச் செயல்

‘அமலனாதிபிரான்’ என்ற திவ்வியப்பிரபந்தம் ஒன்றே இவரது அருளிச்செயலாகும். இது நாலாயிரத்தில் முதலாயிரத்தின் இறுதியில்

‘கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புக்கு’ முன்னர் இடம் பெற்றுள்ளது.

இந்தத் திருமொழியில் இவர் அரங்கநகர் அப்பன் மீது கொண்டுள்ள ஆராக்காதல் தெளிவாகின்றது. இதனை வேதாந்த தேசிகர்,

‘காண்பனவும் உரைப்பனவும் மற்றொன் றின்றிக்
கண்ணனையே கண்டுரைத்த கடிய காதல்
பாண்பெருமாள் அருள்செய்த பாடல் பத்தும்
பழமறையின் பொருளென்று பரவுமின்கள்’

– தேசிகப்பிரபந்தம். 132

என்றுபாராட்டிப் பேசுவர்

பிரபந்தத்தின் சிறப்புகள்

பாதாதி கேசமாகச் சேவிப்பது இந்தத் திவ்வியப் பிரபந்தம். ஆசிரியத்துறை; 3ஆம் அடி நீண்டது.

1. முதற் பாசுரத்தில் பெரிய பெருமானின் திருவடிகளின் அழகு ஆழ்வார் மீது அலை பாய்ந்து அவரைப் பரவசமாக்கிய நிலை கூறப்படுகின்றது. ,

‘கமலபாதம் வந்தென் கண்ணின் உள்ளன்’ – என்கிறார். வைணவர்களுக்குப் பெருமானின் திருவடிப் பேறே அடையத்தக்க குறிக்கோள் பொருள் என்பது அறியத் தக்கது.

இரண்டாம் பாசுரத்தில்,

‘சிவந்த ஆடையின் மேலே சென்றதாம் என் சிந்தனையே’ என்கிறார் முதல் பாசுரத்தில். ‘கமல பாதம் வந்து’ என்பதும், இப்பாசுரத்தில்

‘சென்றதாம் என் சிந்தனை’ என்பதும் உற்று நோக்கத் தக்கவை. முதலில் எம்பெருமான் ஆழ்வாரை அடிமைகொள்ள மேல் விழுந்த நிலையும், பிறகு ஆழ்வார் சுவைகண்டு தாம் எம்பெருமான் மேல் விழுகின்ற நிலையும் தோற்றும்.

அடுத்து, முறையே பெருமானின் திருவுந்தி, திருவுதர பந்தனம், திருமார்பு, திருக்கழுத்து, திருவாய், திருக்கண்கள் இவற்றை ஆழ்வார் அனுபவித்த நிலைகள் பேசப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு திரு உறுப்பின் அழகிலும் ஈடுபட்டே ஆழ்வார் பெருமானின் முழுத் திருமேனியின் அழகினை அனுபவித்த நிலை கூறப்படுகின்றது.

‘நீல மேனி ஐயோ! நிறை கொண்டதென் நெஞ்சினையே’ என்று பேசி அவரது நெஞ்சு பரவசமாகப் பெற்ற நிலையினை இங்குக் காணலாம். இறுதியாக, ‘கொண்டல் வண்ணன், கோவலனாய் வெண்ணெய் உண்ட வாயன்’ தன் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த நிலை பேசப்படுகின்றது. இத்திருமேனியைக் கண்ட தன் கண்கள் பிறிதொன்றினைக் காணா என்று முத்தாய்ப்பு வைத்தது போல் பேசும் ஆழ்வாரின் மனநிறைவு இதில் தொனிக்கிறது.

முதல்பாசரம் - ‘அமலன்’ என்றும்,

இரண்டாம் பாசரம் - ‘உவந்த’ என்றும்,

மூன்றாம் பாசரம் - ‘மந்திபாய்’ என்றும் தொடங்குகின்றன. முதலெழுத்துகளைச் சேர்த்தால், ‘அ உ ம’ - என்ற பிரணவம் ஒலிக்கும்.

ஐந்தாம் பாசரம் - 'பாரமாய' என்றும்,

ஆறாம் பாசரம் - 'துண்டவெண்பிறையன்' என்றும்,

ஏழாம் பாசரம் - 'கையினார்' - என்றும் தொடங்குகின்றன.

முதலெழுத்துகளைச் சேர்த்தால் 'பாதுகை' என்று ஆகும். இது பிரணவத்தால் அடையப்படும் பேறு ஆகும்.

10 பாசரங்களிலும் பெருமாளையே பாடினார்.

ஐவகை வடிவு

'விண்ணவர் கோன்' - 'பரத்துவம்' குறிப்பிடப்பட்டது.

'அரவின் அணையான்' - என்றதால் 'வியுகம்' குறிப்பாகப் புலப்படுத்தப்பட்டது எனலாம்.

'அன்று நேர்ந்த நிசாசரரைக் கவர்ந்த வெங்கணைக் காசுத்தன்' என்றதால் 'விபவம்' குறிக்கப்பட்டது.

'என்னுள் புகுந்தான்' - அந்தர்யாமித்தவம் குறிப்பிடப்பட்டது.

'வேங்கடவன், அரங்கத்தம்மான்' - அர்ச்சை குறிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஐவகை வடிவும் அமையப் பாடியுள்ளார்.

திருமலை - முதலில் தோன்றிய திருத்தலம்; அர்ச்சாவதாரத்துக்குப் பொற்கால் பொலிய விட்ட

இடம்; பரமபதத்திலிருந்து திருமலைக்குவந்து அங்கிருந்து தான் திருவரங்கம் வந்து சேர்ந்தான். எனவே திருமலை வேங்கடவனை முதல் பாசுரத்தில் இரண்டாமடியிலே குறிப்பிட்டார். பின் 3ஆம் அடியில் 'நீள் மதிள் அரங்கத்தம்மானை'க் குறிப்பிட்டார்.

'கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே' - ஒளியுடல் ஆதலின் ஒளிக்க முடியாது.

மிளிர்ந்து - அலை எறிதல்; அகவாயில் உள்ள அன்பு வெளிப்பட்டு; கண் சிவந்து வெள்ள மிட்டுள்ளது.

நீலமேனி ஐயோ - (9) வியப்பிடைச்சொல்; இப்பாசுரத்தை அடிஒற்றியே கம்ப நாட்டாழ்வாரும்,

'வெய்யோனொளி தன் மேனியின் விரிசோதியின் மறையப் பொய்யோ எனும் இடையாளொடும் இளையானொடும்
போனான்

மையோ மரகதமோ மறிகடலோ மழை முகிலோ
ஐயோ! இவன் வடிவென்பதோர் அழியா அழகுடையான்'
- கங்கைப்படலம்

என்று பாடியுள்ளார் (மை - நிறம்; மரகதம் - நிறம் + ஒளி; மறிகடல் - நிறம் + ஒளி + தண்மை; மழைமுகில் - நிறம் + ஒளி + தண்மை + இயக்கம்) கோவலனாய் வெண்ணெய் உண்டவாயன்' - (10) ஆழ்வார்க்கு அரங்கன் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் உண்ட வெண்ணெய் நறுமணத்துடன் காட்சி அளித்தானாம்.

அரங்க நகரப்பனைக் கண்டதால் பெற்ற பயன்,

‘பாரமாய பழவினை பற்றறுத்து என்னைத் தன்
வாரமாக்கி வைத்தான்; வைத்ததன்றி என்னுள் புகுந்தான்’
(5)

என்று விம்மிதமடைகிறார்.

இங்ஙனம் ஞானம் பக்தி வைராக்கியமுடைய இந்த ஆழ்வார், ‘குளித்து மூன்றனலை ஒம்பும் குறிக்கொள் அந்தண்மைக்குரிய, பெருநிலையை’ அடைகின்றார் என்பது இங்கு அறிந்து மகிழ்த்தக்கது. இவரைத் தொண்டரடி பொடியாழ்வார் வாழ்ந்த காலமாகக் கருதுவர் பேராசிரியர். மு. இராகவையங்கார் அவர்கள். (ஆழ்வார்கள் காலநிலை - பக். 157)

இறைவனின் திருவடிகளைப் பாடுதல் என்னும் பொதுமரபின் வளர்ச்சி நிலையில் அனைத்துறுப்புகளையும் பாடும் சிறப்பு உருவாகியிருக்க வேண்டும். இதுவும் 9ஆம் திருமுறையின் பாதாதி கேசங்களும் பிற்காலப் பாட்டியல்கள் பாதாதி கேசமெனவும் கேசாதி பாதமெனவும் தனிப்பிரபந்தங்கள் உருவாகக் காரணமாக அமைந்தன எனலாம்.

திருமங்கையாழ்வார்

இவர் சோழ மண்டலம் திருவாலிநாட்டில் திருக்குறையலூரில் கள்வர் குலத்தில் திருமாவின் சார்ங்கம் என்னும் வில்லின் கூறாய்த் திருவவதாரம்

செய்தார். கலியன் என்பது பிள்ளைத் திருநாமம். (விரிவான வரலாறு பெரிய திருமொழி தெளிவுரை அமைந்த இடத்துக் காணலாம்.). இவர் 86 திருப்பதிகளை மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார். திருவரங்கம் பெருநகரின் சுற்றுமதில் எடுத்துள்ளார்.

இவரது அருளிச் செயல்கள்

இவர் 6 பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்துள்ளார்.

அவையாவன

1. பெரிய திருமொழி 2. திருக்குறுந்தாண்டகம் 3. திருநெடுந்தாண்டகம் 4. திருவெழுகூற்றிருக்கை 5. சிறிய திருமடல் 6. பெரிய திருமடல்.

இவற்றை 'மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர் கோனின் ஆறங்கங்கள்' எனக் கருதுவர் வைணவ சான்றோர். ஆனால் இவற்றை அந்தாதித் தொடையாக அருளிச் செய்திலர். பெரிய திருமொழி 11ஆம்பத்து 3ஆம் திருமொழி 10 பாடல்களையும் அந்தாதித் தொடையாக அமைத்துள்ளார்.

பாசரங்களால் அறியலாகும் வரலாற்றுச் செய்திகள்

1. இவர் ஆலிநாட்டுக்கும், திருமங்கை, குறையல் என்ற நகரங்களுக்கும் தலைவர் - 'கூரணிந்த வேல்வலவன் ஆலிநாடன் கொடி மாடமங்கையர் கோன் குறையலாளி' (பெ.தி. மொழி. 4:4:10)

2. பெருஞ்சேனை உடையவர், யானைப் படைக்குத் தலைமையும் போரில் அதனை நடத்தும் திறமையும் உடையவர்; பெரிய குதிரை வீரர்-

‘வாட்டிற் றானை மங்கையர் தலைவன்’ (மேலது. 10:9:10)

‘அமரிற் கடமா களியானை வலான்’ (மேலது. 2:4:10)

‘ஒன்னலர் தங்களை வெல்லும் ஆடல்மா வலவன்’
(மேற்படி. 5:8:10)

3. தமது பெருஞ்செல்வ நிலையையும், பெரிய வள்ளன்மையையும், அதனால் புலவர் போற்றும் தம்புகழையும், பொய்ம்மொழியொன்றில்லாத தம்மெய்ம்மைத் திறத்தையும், கைம்மாறு கருதாது மாநிலத்தார்க்கு வழங்கும் மாரி போன்றதம் பேரருளையும், தம் தமிழ்ப் பெரும்புலமையையும் கவிபாடும் திறத்தையும் பதிக இறுதிகளில் பாடுகிறார்.

‘வெந்திறற் களிறும் வேலைவாயமுதும் விண்ணொடு
விண்ணவர்க்கரசும்
இந்திறற் கருளி எமக்கும் ஈந்தருளும் எந்தை’
(மேற்படி. 1:4:7)

‘கற்றார் பரவும் மங்கையர்கோன் காரார் புயற்கலிகன்றி’
(மேற்படி. 3:2:10)

‘இருந்தமிழ் நூற் புலவன்’ (மேற்படி. 1:7:10)

‘பாடேன் தொண்டர் தம்மைக் கவிதைப் பனுவல்
கொண்டு’
(மேற்படி. 7:2:2)

4. 'பரம்பரையே திருமாலுக்கடியவரானவர் குலத்தில் உதித்தவராகவும்'

'தாய்தந்தையர் காலஞ்சென்றபின் தாம் அவ்வடிமைத் திறத்தில் முனைந்து நின்றவராகவும்'

'அதனால் தெள்ளியராய்த் திருமாலருளைச் சிக்கெனப் பெற்றவராகவும்'

'தம் குடும்பத்தை முற்றத் துறந்து'

'திருப்பதிகள் தோறும் சென்று பாடித் திருமாலடியாரென்று தேசமறியத் திரிந்தவராகவும்' தம் வாழ்க்கை வரலாறுகளாகப் பாசுரங்களில் குறிக்கிறார்.

'எந்தை தந்தை தம்மானென்றென் றெமரே மேழளவும் வந்து நின்ற தொண்டர்' (மேற்படி. 4:9:9)

'எம்மானும் எம்மனையும் என்னைப்பெற் றொழிந்த தற்பின் அம்மானும் அம்மனையும் அடியேனுக்காகிநின்ற... சுடரே' (மேற்படி. 7:2:3)

'கண்டவா திரிதந்தேனேலும்... சிக்கெனத் திருவருள் பெற்றேன்' (மேற்படி. 1:1:5)

'பிரிந்தேன் பெற்ற மக்கள் பெண்டிரென்றிவர் பின்னுதவா தறிந்தேன்' (மேற்படி. 6:2:4)

'தேசமறிய உமக்கேயாளாய்த் திரிகின்றேழுக்கு' (மேற்படி. 4:9:4)

இவர்க்குக் கலிகன்றி, என்ற ஒருபெயரும் உண்டு. 'கலியின் வலிமையை ஒடுக்கியவர்' என்பது

இதன் பொருள். மேலும், பெரிய திருமொழி 3:4:10 ஆம் பாசுரத்தில்,

ஆலிநாடன் - ஆலிநாட்டுத் தலைவர்,

அருள்மாரி - பக்தர்களுக்கு அருளைப் பொழியும் மேகம்,

அரட்டு அமுக்கி - தீங்குசெய்வோரைத் தலை எடுக்க வொட்டாமல் அமுங்கச் செய்பவர்,

அடையார் சீயம் - பகைவர்களுக்குச் சிங்கம் போன்றவர்,

மங்கை வேந்தன் - திருமங்கை நாட்டுக்கு மன்னர்,

பரகாலன் - எதிரிகளுக்குக் கூற்றுவன் போன்றவர்,

என்று பல விருதுகளைத் தமக்குரியனவாகக் குறித்துப் பாடுகிறார்.

பகல்பத்து - இராப்பத்துப் பெருவிழா

இவர் தமது 6 திவ்வியப் பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்த பிறகு திருவரங்கம் சென்று பெருமாள் திருமுன்பு திருநெடுந்தாண்டகத்தைத் தேவகானத்தில் இசைத்துப் பாடினார். பெரிய பெருமாள் அது கேட்டு உள்ளம் உவந்து, 'உமக்கு வேண்டும் வரம் யாது?' என வினவ, பரகாலரும், 'தேவரீர் மார்கழிமாதத்தில் கண்டருளும் அத்யயன உற்சவத்தில் நம்மாழ்வார் அருளிய திராவிட

வேதத்தையும் திருச்செவி சார்த்தி அருள வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, பெருமானும் அவ்வண்ணமே அருள்புரிகின்றார். அவர் ஆணைப்படி மங்கைமன்னன் ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து அர்ச்சை வடிவமான நம்மாழ்வாரை ஆண்டுதோறும் திருவரங்கத்திற்கு எழுந்தருளச் செய்து, அவர்முன்னிலையில் உபயவேதாந்த பாராயணத்தையும் சிறப்பாக நடைபெறச் செய்கின்றார். 10 நாள் விழா முடிந்தபின் மாறனை மீண்டும் திருக்குருகூருக்கு எழுந்தருளிச் செய்வித்து வருவாராயினர்.

இவ்விழா ஆசாரியர்கள் காலத்தில், மற்றைய ஆழ்வார்களுக்காகப் பத்து நாள் பகல் உற்சவமும் 10 நாள் முடிந்தபின் இயற்பா உற்சவமும் சேர்க்கப்பட்டு 21 நாள் விழாவாக வளர்ந்தது. பட்டர் காலத்தில் திருநெடுந்தாண்டகத்திலுள்ள சிறப்பை நோக்கிப் பகல் பத்துக்கு முந்தியநாள் திருநெடுந் தாண்டக உற்சவமும் சேர்க்கப்பட்டு இப்போது உள்ளபடி நடைபெற்று வருகின்றது. பிற்காலத்தில் ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து நம்மாழ்வாரை எழுந்தருளப் பண்ணுவதில் பல சிரமங்கள் ஏற்பட்டதால் திருவரங்கத்திலேயே ஆழ்வார்களுடைய உற்சவமூர்த்தங்கள் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு திருஅத்யயன உற்சவம் சிறப்பாக நடந்து வருகின்றது. காஞ்சி, ஆழ்வார் திருநகரி ஆகிய திருத்தலங்களிலும் இவ்வுற்சவம் நடந்து வருகின்றது.

திருக்குடந்தை ஆராவமுதனிடம் ஈடுபாடு

மறைந்து போயிருந்த திவ்வியப் பிரபந்தம் வெளிவருவதற்குத் திறவு கோலைத் தந்த ஆராவமுதனிடம் இவர் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர். பலபாசுரங்களில் அப்பெருமானைப் புகழும் இவர் (பெரி. தி. மொ. 3:6; 5:5:7; 7:3:3; 7:6:9; 1:1:2) திருஎழுசூற்றிருக்கை என்னும் சித்திரக்கவி பாடியும் அவனைப் போற்றுகிறார்.

திருக்குடந்தையில் சாரங்கபாணித் திருக் கோயில் நகர் நடுவே உள்ளது. இதன் கோபுரம் 'நிலைகளை உடையது. பெருமாள் சந்நிதியும் முன் மண்டபங்களும் ஓர் இரதம் போல் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. மண்டபத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் சக்கரங்கள், இரதத்தை இழுத்துச் செல்லும் குதிரைகள் இருக்கின்றன. இந்த அமைப்பில் - இரதபந்தமாக - திருஎழு சூற்றிருக்கையைப் பாடியுள்ளார். இது சரணாகதித் தத்துவத்தை விளக்குவதாகும்.

.....

'பரம! நின் அடியிணைப் பணிவன்
வரும்இடர் அகலமாற்றோ வினேயே' (திருஎழு. அடி 44-45)

இவர் தம்இறுதிக் காலத்தில் திருக்குறுங்குடியில் வாழ்ந்து திருநாடலங்கரித்தார்.

அகப்பொருள் மரபுப் பாடல்கள்

பக்திஅகப் பொருள் அமைந்த திருமொழிகள் பெரிய திருமொழியில் 23; திருநெடுந்தாண்டகத்தில்

2; மடல் 2; ஆக மொத்தம் 27 திருமொழிகள். இவற்றுள் தாய் பாவனையில் உள்ளவை 10 பதிகங்கள்; மகள் நிலையில் உள்ளவை 17 பதிகங்கள்; தோழிநிலையில் ஒன்றுமில்லை. தலைவியின் ஆற்றாமை கண்ட தாய் இரங்கல் பல பாடல்களில் அமைகின்றது. (பெ.தி.மொழி. 4:8; 5:5; 8:1; 9:9 - திருநெடுந். 11-20). தலைவிக்காக அவள் தலைவனை இரத்தலும் (2:7, 10:9) மகளது இளமைக்கு இரங்கி அவனை இயற்பழித்தலும் (8:2) போன்றவை பழமரபாக அன்றிப் பக்திக்கால அகமரபாக அமைவது தெரிகின்றது.

தலைவனின் உருவெளிப்பாடு கண்டமையைத் தலைவி கூறலும் (2:8) முன்னிலையாக அவனைக் கற்பித்துக் கூறலும் (3:6) தலைவனிடம் பெற்ற காதல் அனுபவத்தை மொழிதலும் (7:5, 7-9) பிரிவுக்கு இரங்கலும் (8:3, 9:3, 9:4, 11.1, 2.3) தூது விடுதலும் (3:6; திருநெடுந். 26,27) பறவை முதலியவற்றை மாயனை அழை எனலும் (10:10) ஐயம் கொண்ட பின்பு தெளிந்த தலைவன் இயல்பைத் தோழிக்குரைத்தலும் (9:2) தன் நிலையைத் தோழிக்குரைத்தலும் - (திருநெடுந். 21-25, 28, 29) எனத் தலைவி கூற்று பல்வகை வெளிப்பாடுகளைத் தருகின்றது.

உடன் போக்கில் சென்ற தலைவிக்காகத் தாய் இரங்கல் (3:7) நாம் முன்பு குறித்தபடி தூய அகக்காதல் நெறியாகி, பக்திக் காதலோடு ஒட்டாத நிலையில் உள்ளது. தலைவனைக் காதலித்தல் எனும் பொதுமைக்கு மேலும் ஒரு படிசென்று,

அவன் அருளி, அவளை அழைத்துச் சென்றதாக அமைவது புதுமை. பண்டை மரபுக்குகந்து பாடுதல் எனும் கவிஞர் நோக்கு இங்கு நிறைவேறுகிறது எனக் கொண்டாலும், 'மாதவன் தன் துணையா நடந்தாள்', 'மாதவனை மதித்தென்னை அகன்ற இவள்' எனப் பெயர் சுட்டும் தன்மை அமைவது மாறுபாடாகின்றது. இவ்வாறே தலைவி, தன்னைத் தலைவன் ஊருக்குக் கொண்டு போகும்படி வேண்டலும், (9:5), ஆய்ச்சியின் ஊடலும் (10:8) ஆண்டாள், குலசேகரர் பாடலிலும் காணப்பட்ட பத்தியகப் புதுமைகளாக அமைகின்றன.

இவரது மடல் பிரபந்தங்கள் இரண்டும் புதுமை புகுத்தி மடல்மரபில் ஒரு மாறுபாடு வகுத்தன. தொல்காப்பியத்தின்படி தலைவன் மடல் கூறலாமே அன்றி ஏறலாகாது; ஏறின் அது பெருந்திணையாம். சங்க இலக்கியத்தில், தலைவன் மடல் ஏறுவேன் என மொழிதலும் (குறுந்.17) மடல்மா ஏறத்துணிதலும் (குறுந்.182) ஏறியமையும் (கலித்.138) தரப்படுகின்றன. பெண்மடல் ஏறுவேன் எனக் கூறல் முதன்முதல் ஆழ்வார் பாடலிலேயே வந்து, பின்பு பன்னிரு பாட்டியல்

'மடன்மாப் பெண்டிர் ஏறார் ஏறுவர்
கடவுளர் தலைவராய் வருங்காலே'

(இளவியல் - 63)

என விதிவகுக்கவும் இடனளிக்கின்றது. 80 அடிகளால் சிறிய திருமடலும், 152 அடிகளால் பெரிய திருமடலும் அமைந்து, மடலேறத்துணியும் கடவுட் காதலுற்ற பெண்ணைத் தருகின்றன. மடல்

கலிவெண்பா வடிவில் அமையும் மரபும் இங்கே தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது. (விரிவான செய்திகளை மடல் தெளிவுரையில் காண்க) பெரிய திருமடலில் ஆழ்வார், தமிழ்நெறி பிறழ்ந்து பெண்பால் மடல் கூறியமைக்கு விதிசுட்டுகின்றார்.

‘மானோக்கின்

அன்ன நடையார் அலரேச ஆடவர்மேல்
மன்னும் மடலுரார் என்பதோர் வாசகமும்
தென்னுரையில் கேட்டறிவ துண்டுஅதனை

யாந்தெளியோம்

மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம்’

– (76-78)

இவரது அருளிச் செயல்களின் சிறப்புகள்

இவரது பாசுரங்களில் திருமாலுக்கே பரத்துவம் கூறப்படுகின்றது. அவரது அவதாரங்களும், அவற்றில் நிகழ்த்திய அரும் பெருஞ் செயல்களும் நயம்படப் பாராட்டப்பட்டுள்ளன.

ஏழுவிடைகளை அடக்கியது, விளங்கனி எறிந்தது, பேய்முலை உண்டது, மருதிடந்தது, குன்றெடுத்தது, அன்னமாய் அன்று அங்கு அருமறை பயந்தது, அந்தணாளன் பிள்ளையை அந்நாளளித்தது முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இளமை, செல்வம், யாக்கை என்ற மூன்றின் நிலையாமையையும் நன்குணர்ந்து அவற்றைப் பிறருக்கு வற்புறுத்தியருளிய பாசுரங்கள் நெஞ்சை உருக்கும் தன்மையன. (திருவிண்ணகர் மீதுள்ள பதிகங்கள்).

திருவெட்டெழுத்தின் பெருமை இருபதிகங்களில் மிக அழகாகப் பேசப்படுகின்றன. (பெ.தி. மொ.1:1; 6:10).

திருமாலைப் பலபடியாகப் புகழ்ந்துள்ளார். 'கற்றவர் உண்ணும் கலி' என்றும் 'அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் உள்ளவன்' என்றும், 'அடியார் உள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் குடியிருப்பவன்' என்றும், 'ஞானவிளக்காய் உள்ளவன்' எனவும், 'தானறியாத தன்மையன்' எனவும் 'நினைவார்க்குச் சேய்மையன்' எனவும், 'நேசமுடன் நினைவார்க்கு எளியவன்' என்றும், 'கரும்பு போன்று அடியார்க்கு இனிப்பவன்' என்றும், 'அன்பர் உள்ளத்தைக் கவரும் கள்வன்' என்றும், 'அன்னையும் அத்தனும் ஆவான்' என்றும் நெஞ்சு கனிந்து புகழ்வதைப் பல பாசுரங்களில் காணலாம்.

அசித்தும் வைணவ தத்துவங்களில் ஒன்று; எனவே, இவருடைய பாடல்களில் எழிலார்ந்த இயற்கை வருணனைகள் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன.

'ஆலிமாழுகில் அதிர்தரீ' அருவரை அகடுற முகடேறிப்
பீலிமாமயில் நடஞ்செயும் தடஞ்சுனைப் பிரிதி'

- (பெ.தி.மொ. 1:2:1)

என்பர். இங்கு உயர்வு நவற்சி ஏதும் இல்லை. வானம் இடித்து மழை பொழிய மலைச் சிகரங்களில் அமர்ந்து மயில்கள் தோகை விரித்தாடும் இடம் பிரிதி என்னும் திருத்தலமாகும்.

வதரி என்கிற திருத்தலத்தைப் புகழும்போது,

‘விலங்கலி லுரிஞ்சி மேல்நின்ற விகம்பில்
வெண்துகில் கொடியென விரிந்து
வலந்தரு மணிநீர்க் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிரமத்துள்ளானே’ – (மேலது. 1:4:3)

மலையிலிருந்து இழியும் கங்கையின் அருவி
வெண்துகில் கொடிபோல் இருக்கிற தென்கிறார்.

திருக்கோவலூர் என்னும் திருத்தல
வருணனை இயற்கைப் பொலிவுடன் விளங்குகிறது.

‘எழுந்த மலர்க் கருநீலம் இருந்தில் காட்ட
இரும்புன்னை முத்தரும்பிச் செம்பொன் காட்ட
செழுந்தநீர்க் கமலம்தீ விகைபோல் காட்டும்
திருக் கோவலூர்’ – (மேலது. 2:10:3)

வயல்களும் பொழில்களும் அமைந்த இத்திருத்தலம்
ஒரு பொற்கொல்லனின் களரி போல்
காட்சியளிக்கிறது.

நீரிலிருந்து வெளிப்பட்ட கருநெய்தற்பூ –
கரியாகவும்,

புன்னை மரங்களின் மொட்டு –
முத்துகளாகவும்,

புன்னை மலர்கள் மலர்ந்த நிலையில் –
பொன்னாகவும்,

தடாகங்களில் உள்ள தாமரைகள் – தீப்பிழம்பு
போலவும் தோற்றமளிக்கின்றன.

சுற்றிலும் உள்ள சோலைகளில் கமுக மரங்கள் உள்ளன. அவற்றின் நிறம் கருப்பு; பாளைகளின் நிறம் பசுமை; பாக்குப் பிஞ்சுகள் வெண்ணிற முத்துகளைப் போல் காட்சியளிக்கின்றன; பச்சை நிறக் காய்கள் மரகதம் போன்று காணப்படுகின்றன; பழுந்த செந்நிறப் பாக்குப் பழங்கள் பவளம் போன்று உள்ளன; பாக்கு மரங்களுடே வளர்ந்துள்ள சுரபுன்னையின் மொக்குகள் மலர்ந்து சோலையைப் பொலிவுறச் செய்கின்றன. (சுரபுன்னையின் மொக்குகள் மலர்ந்திருப்பது; கமுக மரம் ஒன்றே எல்லாவற்றையும் காட்டுகிறதே! இது என்ன புதுமை என்று நகைப்பது போல் உள்ளது).

‘கருங்கமுக பகம்பாளை வெண்முத் தீன்று
காய்எல்லாம் மரகதமாய்ப் பவளம் காட்டச்
செருந்திமிக மொட்டலர்த்தும் தேன்கொள் சோலைத்
திருக்கோவலூர்’
— (பெரி.தி.மொ. 2:10.7)

காழிச் சீராம விண்ணகரத்தைப் புகழும்
போது ஆழ்வார்,

‘உழுசே யோடச் சூல்முகமார் வளையளைவாய் உகுத்த
முத்தைத்
தொல்குருகு சிணையென்னச் சூழ்ந்தியங்க’ (மேலது. 3:4:2)

(சே-எருது; சூல்முகம் ஆர் - ஈனும் நிலை;
வளை - சங்கு; அளை - பொந்து; உகுத்த - ஈன்ற;
குருகு - கொக்கு; சினை - முட்டை).

என்று கூறினார். உழுகின்ற எருதுகள்,
குறுக்கும் நெடுக்குமாக ஓடின அதிர்ச்சியினால்
சங்குகள் முத்துகளை ஈன்றன. கொக்குகள்

அவற்றைத் தம்முடைய முட்டைகள் என மயங்கி,
அம்முத்துகளைச் சூழ்ந்து பறந்து கொண்டிருக்கின்றன. மயக்க அணி அமைந்த இப்பாசுரம்
ஆய்ந்து மகிழத்தக்கது.

திருக்கண்ணங்குடி பாசுரத்தில் வரும்
வருணனைப் பகுதிகள் கவர்ச்சியானவை.

‘அன்னமென் கமலத் தணிமலர்ப் பீடத்
தலைபுனல் இலைக்குடைநீழல்
செந்நெல்லொண் கவரியசைய வீற்றிருக்கும்
திருக்கண்ணங்குடி’ – (மேலது 9:1:5)

இங்குச் செங்கால் மடவன்னம் தாமரையாகிய
தவிசில் இலையாகிய குடைநிழலில் செந்நெற்
கதிர்கள் சாமரம் போட அரசு வீற்றிருப்பதாகக்
கூறப்பட்டிருப்பது கண்டு மகிழலாம்.

பழமொழிகள்

நம் தமிழகத்தில் வழங்கும் பல பழமொழிகள்
இவரது பாசுரங்களில் அமைந்து, அவர் கூறும்
கருத்துகள் தெளிவு பெறத் துணையாகவுள்ளன.

‘இருபா டெரிகொள் ளியனுள் ளும்புபோல்
உருகாநிற்கு மென் உள்ளம்’ (மேலது. 11:8:4)

கொள்ளி குழாய்வடிவினது, அதன் இருபுறமும்
நெருப்பு, அதன் உள்ளே அகப்பட்ட னும்புக்குத்
தப்பும் வழி இல்லை என்று கூறும் நயம் அறிந்து
மகிழலாம்.

‘இடையன் எறிந்த மரமே யொத் திராமே,
அடைய அருளாய், எனக்குன்ற னருளே’ – (மேலது. 11:8:6)

வயலாளி மணாளனை நோக்கி, 'உய்யும் வகையருள்', என்று வேண்டுகிறார். ஆயர்கள் மரக்கிளைகளை வெட்டி ஆடுகளுக்குத் தீனியாகக் கொடுப்பர். அக்கிளைகள் கீழே விழுந்தால், ஆடுகள் தழைகளைத் தின்பதோடு, மிதித்தும் வீணாக்கி விடும். எனவே கிளைகளை முழுமையாக வெட்டாமல், பாதி அளவு வெட்டி தொங்குமாறு விடுவர். அதை இங்குக் குறிப்பிடுகிறார்'. மரத்திலேயே கிளைகள் பொருந்தி இராமலும், கீழே விழுந்து காய்ந்த விறகாகப் பயன்படாமலும் - இரண்டும் கெட்டநிலையில் உள்ளன. அவ்வாறே நானும் இம்மை வாழ்வில் சிறப்படையாமலும், மறுமையில் பரம்பொருளை அடையாமலும் நான் இரண்டும் கெட்டநிலையில் இல்லாமல் அருள் செய்ய வேண்டுகிறேன்' என்கிறார். (இக்கருத்து சிந்தாமணியிலும் வருகிறது).

'வேம்பின் புழு வேம்பன்றி உண்ணாது'

இவ்வாறு 11ஆம் பத்து 8ஆம் திருமொழியில் 8 பாசுரங்களில் பழமொழிகளை அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

உவமைகள்

ஆழ்வார் தம் பாசுரங்களில் அமைக்கும் உவமைகள் கற்போர் கருத்தில் ஆழப்பதியும் வண்ணம் கற்பனை நயம் மிகுந்து அமைந்துள்ளன.

ஓரிடத்தில் பசு தன் கன்றை நினைவது போன்று தான் இறைவனை மறவாது அழைப்பதாகக் கூறும்,

‘கறவா மடநாகுதன் கன்றுள்ளி னாற்போல்,
மறவா தடியேன் உன்னையே அழைக்கின்றேன்’

(பெ.தி.மொ. 7:1:1)

‘உறியார்ந்த நறுவெண்ணெ யொளியில் சென்றங்
குண்டானைக் கண்டாய்ச்சி யுரலோ டார்க்கத்
தறியார்ந்த கருங்களிறே போலநின்று
தடங்கண்கள் பனிமல்கும் தன்மையானை’

(மேலது 2:10:6)

என்ற பகுதியில் கண்ணனை யானையாக
உவமித்துக் காட்டும் திறம் கண்டு களிக்கத் தக்கது.

சோழசிம்மபுரத்திலுள்ள (சோளிங்கபுரம்)
யோக நரசிம்மரை இவர் வணங்கிப் பாடுகிறார்.
‘வெல்லம் போல இனிப்புள்ள கனியாக
விளங்குகிறார்’ என்று போற்றுகிறார். ‘வெல்லக்
கட்டியையே விதையாகக் கொண்டு ஒருமரம்
உண்டாக்கி, அதில் பழம் பழுத்தால் எவ்வளவு
இனிப்பாக இருக்குமோ அவ்வளவு இனிமை
மிகுந்தவர்’ என்பது கருத்து. ஆதலால் ‘மிக்கான்’
என்றே இம்மூர்த்தியை நமக்கு அவர் அறிவிக்கிறார்.

‘மிக்கானை; மறையாய் விரிந்த விளக்கை என்னுள்
புக்கானைப் புகழ்சேர் பொலிகின்ற பொன்மலையை
தக்கானைக் கடிகைத் தடங்குன்றின் மிசை இருந்த,
அக்காரக் கனியை - அடைந்துய்ந்து போனேனே’

- மேலது. 8:9:5)

நாட்டுப்புறப் பாடல் அமைப்பு

மகளிரின் விளையாட்டுக் கூறுகளைத் தம்
பாசுரங்களில் இவர் அமைத்து உள்ளார். அவற்றுள்
திருச்சாழல் ஒன்று.

எம்பெருமானது எளிமையையும், உயர்வையும் (சௌலப்பியம் - பரத்துவம்) இரு பெண்கள் எதிரெதிராகக் கூறுவது இவ்விளையாட்டாகும். இவ்வகையில் 11ஆம் பத்து 5ஆம் திருமொழி முழுவதும் இவ்வகையில் அமைந்துள்ளது. இதன் இறுதிப் பாசுரத்தைக் காண்போம்.

‘கள்ளத்தால் மாவலியை மூவடிமண் கொண்டளந்தான்
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தான் என்பரால் காணேடி

— (எளிமை)

வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தா னேலும் கலிகன்றி
உள்ளத்தி னுள்ளே உளன்கண்டாய் சாழலே’ — (மேன்மை)

இவ்விடத்து இளங்கோவடிகளின் சிலம்பில் உள்ள ஆய்ச்சியர் குரவைப் பாடல் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. ஆனால் ஒரு வேறுபாடு. அடிகள் முதலில் உயர்வைக் கூறி பின்னர் எளிமையைக் கூறுகிறார்.

‘வடவன்றைய மத்தாக்கி வாககியை நாணாக்கி
கடல்வண்ணன் பண்டொருகால் கடல்வயிறு

கலக்கினையே — மேன்மை

கலக்கியகை அசோதையார் கடைகயிற்றால் கட்டுண்கை
மலர்க்கமல உந்தியாய்! மாயமோ? மருட்கைத்தே! —

எளிமை.

சிலப்பதிகாரம் - ஆய்ச்சியர் குரவை, முன்னிலைப் பரவல் வரிகள் 29-32 மற்றும் ‘பொங்கத்தம் பொங்கோ’, ‘குழமணிதூரம்’ என்ற தலைப்புகளைக் கொண்ட புதிய பாடல்களையும் இவரது அருளிச்செயலில் காணலாம். பறவைகளை நோக்கி மாயனை அழைக்குமாறு கூறும் முறையிலும்

அமைந்த பாடல்கள் (மேலது 10:10) கற்போர்க்கு இன்பம் ஊட்டுவன.

வரலாற்றுச் செய்திகள்

திருமங்கை மன்னன் அருளிய பெரிய திருமொழியில் பரமேச்சுர விண்ணகரப்பதிகமும் ஒன்று. (2ஆம் பத்து 9ஆம் திருமொழி) பரமேச்சுர விண்ணகரம் என்பது காஞ்சிபுரத்திலுள்ள வைகுண்டப் பெருமாள் கோயில் என்ற தலமாகும். இப்பதிகத்தில் இரண்டாம் நந்திவர்மனைப் பற்றிய செய்திகளைப் புகழ்ந்து கூறுகிறார். இம்மன்னனின் சேனாதிபதி உதயசந்திரன் என்பவன். இவன் தன்னரசனான நந்திவர்மனுடன் எதிர்த்த தலைவர்களை - மண்ணைக் குடி, நிம்பவனம், சூதவனம், சங்கரக் கிராமம், நெல்வேலி, காளிதுர்க்கம் என்ற களங்களில் நடந்த போர்களிலே வென்றதாக உதயேந்திர சாசனம் கூறுகிறது. அச்சாசனம் (S.I.II.P.362) கூறும் போர்க்களங்களுள்ளே - மண்ணைக்குடி, நெல்வேலி, காளிதுர்க்கம் என்பன ஆழ்வாரது பரமேச்சுர விண்ணகரப் பதிகத்தில் குறிப்பிடப் படுகின்றன.

'நிரந்தவர் மண்ணையில் புண்ணுகர் வேல்

நெடுவாயிலுகச் செருவில்முன நாள்
பரந்தவன் பல்லவர் கோன்'

(2:9:3)

'விடைத்திறல் வில்லவன் நெல்மெலியில் வெருவச்

செருவேல் வலங்கைப் பிடித்த
படைத்திறல் பல்லவன் கோன்'

(மேலது 2:9:8)

‘தேம் பொழிற் குன்றெயில் தென்னவனைத் திசைப்பச்
செருமேல் வியந்தன்று சென்ற
பாம்புடைப் பல்லவர் கோன்’

(மேலது 2:9:5)

மேலும் இத்திருமொழியில் 5,6 பாசுரங்களில்
பல்லவனின் கொடியைக் குறிப்பிடுகிறார்.

‘பாம்புடைப் பல்லவர் கோன்’ (5)

‘விடைவெல்கொடி வேல்படைமுன் உயர்த்த’(6)

விடை - இளம்பாம்பு; ‘பல்லவர்களுக்கு
முதலில் எருதுக் கொடி இருந்தது எனவும் பின்பு
நாகக்கொடி உண்டாயிற்று என்றும் சொல்லக்
கேள்வி’ - பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கரா
சாரியார்.

மேலும் 9ஆம் பாடலில்,

‘கறையுடை வாள்மற மன்னர் கெடக் கடல்
போல்முழங் கும்புரல் கருவாய்ப்
பறையுடை பல்லவர் கோன் பணிந்தபர
மேச்சுர விண்ணகரம் மதுவே’

என்று நந்திவர்மனின் பறையைக் குறிப்பிடுகிறார்.
அதனைச் ‘சமுத்திரகோஷம்’ என்று கல்வெட்டு
குறிக்கும். (பல்லவர் வரலாறு - பக். 178-179)
அப்பெயரின் தமிழாக்கமே ‘கடல்போல் முழங்கும்
குரல் கடுவாய்’ என்பது. இவ்வாறு இத்திரு
மொழியில் பல வரலாற்றுச் செய்திகள் அடங்கி
யுள்ளன.

சொல்வளம்

சொல்வளம் இலக்கிய இன்பத்திற்குப் பெருந்துணை புரியும் என்பது இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களின் கொள்கை. திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் அமைந்துள்ள சூழ்நிலையைப் பற்றிய வருணனைப் பகுதிகளில் சொல்வளம் சிந்தையைக் கவர்வதாக உள்ளது.

‘கந்தாரம் அம்தேன் இசைபாட, மாடே

களிவண்டு மிழற்ற நிழல் துதைந்து
மந்தாரம் நின்று மணம் மல்கும் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்’

– (பெ.தி.மொ. 3:8:1)

‘குழைஆட, வல்லிக் குலம்ஆட, மாடே

குயில்கூவ, நீடு கொடிமாடம் மல்கு
மழைஆடு சோலை மயில்ஆலும் நாங்கூர்
மணி மாடக் கோயில்’

(மேலது – 3:8:5)

‘மைவண்ண நறுங்குஞ்சிக் குழல்பின் தாழ,

மகரம்சேர் குழையிருபா டிலங்கி யாட
எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா இங்கே
இருவராய் வந்தார், என்முன்னே நின்றார்
கைவண்ணம் தாமரை; வாய் கமலம் போலும்;

கண்ணிணையும் அரவிந்தம்; அடியும் அஃதே
அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை கண்டும், தோழி!
அவரை நாம் தேவரென்றஞ்சி னோமே!

– திருநெடுந்தாண்டம் – 21.

இப்பாசுரத்தை அடியொற்றியே கம்பரும்,

‘இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த வண்ணம் இனிஇந்த உலகுக்
கெல்லாம்
உய்வண்ணமன்றி மற்றோர் துயர் வண்ணம் உறுவ
துண்டோ ?
மைவண்ணத் தரக்கி போரில் மழை வண்ணத்
தண்ணலே உன்
கைவண்ணம் அங்குண்டேன்; கால்வண்ணம் இங்கு
கண்டேன்’

– பாலகாண்டம், அகலிகைப் படலம்

என்று அழகுறப் பாடியுள்ளார்.

‘நாலுகவிப்பெருமாள்’ என்ற விருதுபெற்ற
இவர் விருத்தப்பாவின் உயர்நிலையை நன்கு
கண்டறிந்து எடுத்தாண்டுள்ளார்.

‘கலையும் கரியும் பரிமாவும்
திரியும் கானம் கடந்துபோய்
நிலையும் கணையும் துணையாகச்
சென்றான் வென்றிச் செருக்களத்து’

– (பெ.தி.மொ. 1:5:1)

இது ஒருவகை.

மல்லரை அட்டு மாள
கஞ்சனை மலைந்து சென்று
பல்லரசு அவிழ்ந்து வீழப்
பாரதப் போர்மு டித்தாய்

– (மேலது. 4:6:6)

இது மற்றொருவகை.

பகலும் இரவும் தானேயாய்
பாடும் விண்ணும் தானேயாய்

நிகரில் கடராய் இருளாகி

நின்றார் நின்ற ஊர்போலும் (மேற்படி. 7:5:5)

இது பிறிதொருவகை

வானோர் அளவும் முதுமுந்தீர்

வளர்ந்த காலம் வலியுருவின்

மீனாய் வந்து வியந்துய்யக்

கொண்டதண் தாமரைக் கண்ணன்

(மேற்படி. 8:8:1)

என்பது நான்காவது வகை. இங்ஙனம் அறுசீர் விருத்தத்தை மட்டிலும் எடுத்துக் கொண்டால் பலவகைகளைக் காண முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியக் காலத்திற்குப்பின் பக்தி இயக்கக்காலத்தில் யாப்பு முறையிலும் விறைப்பான நடைப்போக்கிலும் முற்றிலும் மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டன. சுற்றாரும் கல்லாதாரும் களிப்புடன் பாடுவதற்கு ஏற்பட சந்தக் கொழிப்பும் இசை ஏற்றமும் கொண்ட பாசுரங்கள் பெருகின. மக்கள் கூட்டமாகக் கூடி திருக்கோயிலைச் சுற்றிவந்து வழிபடும் முறைக்கு ஏற்றவாறு இசை இனிமையும் நடைஎளிமையும் கூடினமையால் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒருவித புத்துணர்ச்சி பிறந்தது.

‘பண் ஆர் தமிழ்’

(திருவாய். 9:8:11)

‘செயிரில் சொல் இசைமாலை’

(மேற்படி. 3:2:11)

‘இருந்தமிழ் நன்மாலை’

(இரண். திருவந். 85)

என்ற ஆழ்வார் பெருமக்களின் வாக்குகளாலேயே இப்பாசுரங்கள் இசையுடன் பாடப்படுபவை என்பதை வலியுறுத்தும். திருவாய் மொழி முழுமைக்கும், பெரிய திருமொழியில் சற்றொப்ப முக்கால் பங்கு அளவிற்கும் பண் - தாளக்குறிப்புகள் அமைந்துள்ளன. (இதுபற்றிப் பின்னர் விரிவாக ஆராயப்படும்)

படிமங்கள்

பாசுரங்களில் காணப்படும் படிமங்கள் பாட்டின்பத்தை மிகுவிக்கின்றன. 'படிமம்' என்பது சொற்களால் கவிஞன் புலன்களுக்குக் கவர்ச்சி யுடையதாகச் செய்யும் ஒருவகை உத்தியாகும். புலன்களின் மூலம் படிப்போரின் எழுச்சிகளையும் அறிவையும் கிளர்ந்தெழச் செய்தல் இயலும்; ஒரு கவிதையைப் படிக்கும்போது அக்கவிதையிலுள்ள சொற்கள் (அ) சொற்கோவைகள் சில பல படிமங்களை நம் மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றன. இவ் ஆழ்வார் பாசுரங்களில் இத்தகைய படிமங்கள் அமைந்திருப்பதால் பாசுரங்களைப் பயில்வோரின் மனத்தில் இவை தோன்றிக் கவிதை அனுபவத்தைக் கிளர்ந்து எழச் செய்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாகச் சிலவற்றைக் காணலாம்.

'பார் ஆயது உண்டு உமிழ்ந்த பவளத்தூண்'

(பெ.தி.மொ. 2:5:1)

'கான்ஆட, மஞ்ஞைக் கணம் ஆட, மாடே கயல் ஆடுகால் நீர்ப்பழனம்'

(மேற்படி. 3:2:1)

‘முன்னம் குறள் உருவாய் மூவடி மண்கொண்டளந்த
மன்னன்’

(மேற்படி. 9:4:2)

என்பன போன்ற சொற் கோவைகள் எழுப்பும்
படிமங்களைக் கண்டு மகிழலாம்.

கட்புலப்படிமம்

இவை படிப்போரின் மனதில் நிலையான
பதிவினை விளைவிக்கின்றன.

‘பவ்வநீர் உடை ஆடை ஆகச் சுற்றி
பார் அகலம் திருவடியா பவனம் மெய்யா
செவ்விமா திரம்எட்டும் தேர்ளா அண்டம்
திருமுடியா நின்றான்பால் செல்லகிற்பீர்’

(மேற்படி. 6:6:3)

எம்பெருமான் உலக உருவமாய் இருக்கும் நிலையை
அனுபவித்து மகிழ்கிறார். எங்கும் பரவியுள்ள
(விபுவான) எம்பெருமானுக்குக் கடல் நீர்
ஆடையாகின்றது. பூமிப்பரப்பு எல்லாம்
திருவடியாகின்றது; காற்று மண்டலம் திருமேனியா
கின்றது; திசைகள் எட்டும் திருத்தோள்களாகின்றன.
அண்டகடாகம் திருமுடியாகின்றது. இந்தப்
பேருருவம் கட்புலப் படிமமாக அமைந்துள்ளது.

செவிப்புலப்படிமம்

காதினால் மட்டும் கேட்டு உள்ளதைப்
பறிகொடுக்கச் செய்யும் படிமம் இது.

‘சிலம்பின்இடைச் சிறுபரல்போல் பெரிய மேரு,
திருக்குளம்பில் கணகணப்ப திருஆ காரம்

குலுங்க, நில மங்கைதனை இடந்து புல்கிக்
கோட்டிவைத் தருளியஎம் கோமான்'- (மேற்படி. 4:4:8)

இதில் 'கணகணப்ப' என்பது மட்டுமே செவிப்புலம் படிமம். சிறுபரல், பெரியமேரு, திருக்குளம்பு, திருஆகாரம், நிலமங்கை, கோமான் - இவை கட்புலப் படிமங்கள்; குலுங்க, இடந்து, புல்கி - இவை இயக்கப் புலப்படிமங்கள். இதில் வராக அவதாரக் காட்சியைக் கலவைப் படிமம் அற்புதமாகப் புலப்படுத்திக் காட்டுவதைக் கண்டு மகிழலாம்.

சுவைப்புலப் படிமம்

நாவினால் பெறும் அனுபவத்தைத் தரும் பாசுரங்கள் அதிகமாக உள்ளன. எம்பெருமானே 'ஆரா அமுதனாக' இருக்கும்போது அவனைப் பற்றிக் கூறும் பாசுரங்கள் மிகுதியாக இருப்பதில் வியப்பில்லை.

'வேங்க டத்துஅரி யைப்பரி கீறியை

வெண்ணெய் உண்டுஉர லின்இடை ஆப்புண்ட
தீங்கரும்பினை தேனைநன் பாலினை

அன்றி, என்மனம் சிந்தைசெய் யாதே'

-(மேற்படி. 7:3:5)

இதில் வெண்ணெய் உண்ணல் சுவைப்புலப் படிமம். எம்பெருமானைக் கரும்பு, தேன் பால் என்று உருவகம் செய்யும்பொழுது சுவைப் புலப் படிமங்கள் நம்மனத்தில் எழுகின்றன. அவனை அப்பொருள்களாகவே அனுபவித்து மகிழ்கிறோம். இவரே

‘திருமெய்யத்து இன்னமுத வெள்ளம்’ - என்று அப்பெருமானை உருவகித்து இனியராகும் போது நம் மனம் சுவைப்புலப் படிமத்தால் நிறைந்து விடுகின்றது.

நாற்றப்புலப் படிமம்

‘தேனார் பூஞ்சோலைத்
திருவேங்கட மலை’ (மேற்படி. 4:7)

‘விரைகுழுவும் மலர்ப்பொழில் குழ்
வித்துவக் கோடு’ - (பெரு. திரு. மொழி 5:1)

மூக்கினால் முகர்ந்து அனுபவிக்கக் கூடிய காட்சிகள் இவை.

நொப்புலப்படிமம்

தொடுவதால் அனுபவிக்கக் கூடிய படிமங்கள் இவை. ஆண்டாள் பாசுரத்திலிருந்து ஓர் எடுத்துக்காட்டு:

‘குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பா - (திருப்பாவை.19)

இதில் குத்து விளக்கு எரிதல், கோட்டுக்கால் கட்டில், நப்பின்னை கொங்கை, மார்பன் இவை கட்டிலப்படிமங்கள். மெத்தென்ற பஞ்ச சயனம் - நொப்புலப் படிமம்’ இக்கலவைப்படிமம் நம்மிடம் பாட்டனுபவத்தை மிகுவிக்கின்றது.

‘செற்றார்க்கு வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா’ (மேற்படி. 20)

இத்தொடரில் பயமாகிய சுரம் (காய்ச்சல்) நொப்புலப் படிமம்.

இயக்கப்புலப் படிமம்

ஒரு பொருள்(அ) மனிதனின் இயக்கத்தை விளக்குவது இப்படிமம்.

‘ஒண்மதியில் புனல்உருவி ஒருகால் நிற்ப

ஒருகாலும் காமருசீர் அவுணன் உள்ளத்து
எண்மதியும் கடந்து அண்டம்மீது யேகி

இடுவிசும்பி னூடுபோய் எழுந்து மேலைத்
தண்மதியும் கதிரவனும் தவிர ஓடி,

தாரகையின் புறந்தடவி அப்பால் மிக்கு
மண்முழுதும் அகப்படுத்து நின்ற எந்தை

மலர்புரையும் திருவடியே வணங்கினேனே’

– (திரு நெடுந். 5)

ஆழ்வார் திரிவிக்கிரம அவதாரத்தை அனுபவிக்கும் பாசரம் இது. இதில் புனல் உருவுதல், எண் மதியும் கடத்தல், அண்டம் மீது போதல், இருவிசும்பினூடு போதல், எழுதல், தவிர ஓடுதல், புறந்தடவுதல், அப்பால் மிகுதல் இவையாவும் இயக்கப் புலப்படிமங்கள். இவை ஒருங்கிணைந்து ‘ஒங்கி உலகளந்த உத்தமனை’ அற்புதமாகக் காட்டுவது கண்டு மகிழலாம்.

படிவங்களின் கலவை

பெரும்பாலும் படிமங்கள் தனித்து வருதல் அருமை; அவை கலவையாகவே கவிதையில் அமைந்து அவற்றிற்கு மெருகூட்டுகின்றன. ஆண்டாள் பாசரம் ஒன்றை நோக்குவோம்.

‘ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்றுநீ கை கரவேல்
 ஆழியுள் புக்கு, முகந்துகொ டார்த்தேறி
 ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து
 பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
 ஆழிபோல் மின்னி, வலம்புரிபோல் நின்ற திர்ந்து
 தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்
 வாழ வலகினில் பெய்திடாய் நாங்கரும்
 மார்கழிநீ ராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்’ - (திருப்.4)

ஆயர்பாடிச் சிறுமிகள் மழை தெய்வத்தை
 வேண்டுவதாக ஆண்டாள் பாடிய பாசரம் இது.
 ஆழியுள் புகுதல், ஏறுதல், சார்ங்கம் உதைத்தல் -
 இவை இயக்கப்பல படிமங்கள்; ஆழி
 மழைக்கண்ணன், ஊழி முதல்வன் போல்
 மெய்கறுத்தல், ஆழி போல் மின்னுதல் - இவை
 கட்புலப் படிமங்கள். இம்மூவகைப் படிவங்களின்
 கலவை பாட்டனுபவத்தை மிகுவிக்கின்றது.

தத்துவக் கருத்து; திருமந்திரப் பெருமை

எம்பெருமானிடம் நேராக எட்டெழுத்து
 மந்திரத்தைக் கற்ற ஆழ்வார் அதன் பெருமையைப்
 பல இடங்களில் பேசுகிறார்.

‘குலம்தரும்... என்னும் நாமம்’ -
 (பெரி.தி.மொழி. 1:1:9)

(நிலம்தரம் - தரைமட்டம்; நீள் விசம்பு -
 பரமபதம்; பெருநிலம் - கைங்கரியப் பதவி; வலம்
 - சக்தி; வெற்றி; ஆயின் - இதங்கள்)

‘எங்கு திருவெட்டெழுத்துக் கைபுகுந்த
 பெரியவர் கொண்டாடப் படுகின்றாரோ அங்கு

நோயும் பஞ்சமும் திருடர்களும் இருப்பது இல்லை'
(- நாரதீயம். 1:20)

'நாராயணா என்னும் நாமம்-

'எனக்கு என்றும்,

தேனும் பாலும் அமுதும் ஆய திருமால் திருநாமம்

நானும் சொன்னேன்; நமரும் உரைமின் நமோ

நாராயணமே'

- (பெ.தி.மொ.6:10:6)

அடியவர்களின் பெருமை

'ஆன்மா உய்வதற்காக இன்றியமையாதது அறிய வேண்டிய பொருள்கள் யாவும் பெரிய திருமந்திரத்திற்குள்ளே அடங்கியுள்ளன' - என்று முழுட்சுப்படி. (22) குறிப்பிட்டாலும், இவற்றுள்ளும் சாரமாய் அறியும் பொருள் 'அடியார்க்கு அடிமை' என்பது தேர்ந்த பொருளாகும் என்கிறார் இவ் ஆழ்வார்.

'மற்றும் ஓர் தெய்வம் உளதென் றிருப்பாரோடு

உற்றிலேன்; உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை

மற்றெல்லாம் பேசிலும் நின்திரு எட்டெழுத்தும்

கற்றுநான் கண்ண புரத்துறை அம்மானே' (மேலது. 8:10:3)

பகவத் சேஷத்துவத்திற்கு எல்லைநிலம் பாகவத சேஷத்துவம்; இதனைத் திருக்கடல் மல்லைத் திருப்பதிகம் (3:6) திருச்சேறைத் திருப்பதிகம் (2:6) ஆகிய இரண்டிலும் விளக்குவர் ஆழ்வார். இந்த இரண்டிலும் அங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் எம்பெருமான்களை இடைவிடாது சிந்திக்கும் பாகவதர்கள் தாம் ஆழ்வாரால் நினைக்கப்

பட்டவர்கள். அப்பாகவதர்களே தாம்
வழிபடுவதற்கு உரியவர்கள் என்கிறார்.

‘கானத்தின் கடன்மல்லைத் தலசயனத் துறைகின்ற
ஞானத்தின் ஒளியுருவை நினைவார்என் நாயகரே’
(மேற்படி. 2:6:3)

...‘கடல்மல்லைத்
தலசயனத்து உறைவாரைக்
கொண்டாடும் நெஞ்சுடையார்
அவர் எங்கள்குல தெய்வமே’ – (மேற்படி. 2:6:4)

‘தண்ணேற எம்பெருமான் தாள் தொழுவார்
காண்மின்என் தலைமே லாரே’ – (பெ.தி.மொ. 7:4:1)

பிரபத்திநெறி

இதுவே சரணாகதி நெறியாகும்; எல்லோரும்
எளிதாக மேற்கொள்ளக்கூடியது. ஆழ்வார்கள்
அனைவரும் பிரபத்தி செய்தது அர்ச்சாவ
தாரத்திலே ஆகும்.

‘திருமங்கையாழ்வாரும் முதலில்,
திருவேங்கடம் அடை நெஞ்சே’ (பெ.தி.மொ. 1:7)

என்று ஒரு முறைக்கு ஒன்பது முறை கூறியபின்
அந்த வேங்கடத் தெம்மானை நோக்கிப்
பேசுகின்றார்.

‘வேய்யம் பும்பொழில்குழ்
விரைஆர் திருவேங்கடவா!
நாயேன் வந்தடைந்தேன்
நல்கிஆள் என்னைக் கொண்டருளனே’
– (மேலது 1:9:1)

இப்படிப் பன்னிப் பன்னி உரைக்கின்றார்.
திருவிண்ணகர் எம்பெருமானை மங்களாசாசனம்
செய்யும் மூன்று திருமொழிகளும் சரணாகதி
நெறியை விளக்குவன வாகும். (6:1; 6:2; 6:3)
பிராட்டியை முன்னிட்டு சரணாகதி செய்வது
ஆன்மாவின் சொரூபமாகையால்,

‘தேன்உடைக் கமலத் திருவினுக்கு அரசே!

... .

நான்உடைத் தவத்தால் திருவடி அடைந்தேன்’

(மேலது. 1:6:9)

என்று பெரிய பிராட்டியாரை முன்னிட்டுப்
பிரபத்தி செய்வதைப் பாசுரத்தில் காணலாம்.
சரண் அடையும்போதே கூடா ஒழுக்கத்தை
நினைவுறுத்தும் பாங்கில்,

வம்புலாம் கூந்தல் மனைவியைத் துறந்து
பிறர்பொருள் தாரம் என்று இவற்றை
நம்பினார் இறந்தால் நமன்தமர் பற்றி
எற்றி வைத் தெரிஎழு கின்ற
செம்பினால் இயன்ற பாவையைப் பாவீ,
தழுவுஎன மொழிவ தற்கஞ்சி,
நம்பனே வந்துஉன் திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாள்!

(பெ.தி.மொ. 1:6:4)

என்ற பாசுரம் அமைந்து விடுகின்றது.

‘சேஷிபக்கல் சேஷபூதன் இழியந்துறை
பிரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாம் போலே’

– (முழுட்குப்படி – 147)

(சேஷி - இறைவன்; சேஷிபூதன் - ஆன்மா; பிரஜை - குழவி) பால் உண்ணும் பச்சைக்குழவி எங்ஙனம் தாயினுடைய மற்ற உறுப்புகள் யாவையும் விட்டு, தான் உயிர் வாழ்வதற்கு இடனாய் உள்ள அவள் கொங்கையில் வாய் வைக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சேஷியாகின்ற எம்பெருமானுடைய பல உறுப்புகளையும் விட்டு, தான் உய்வதற்கு இடனாய் உள்ள அவன் திருவடிகளையே சீவன் (சேத நன்) பற்றுகிறான் என்பதை இந்த வாக்கியம் புலப்படுத்துகின்றது

‘பிராட்டியும் அவனும் விடினும் திருவடிகள் விடாது, திண் கழலாயிருக்கும்’

- (முழுட்கு-146)

என்று விளக்குவர் அந்த ஆசாரியர்.

பிரபத்தி செய்வோருக்கு முக்கியமாக வேண்டப்படுபவை ‘ஆகிஞ்சந்யமும்’, ‘அனன்னிய கதித்துவமும்’. ஆகிஞ்சந்யம் என்பது கன்மஞான பக்திகளாகின்ற மற்ற உபாயங்களில் தொடர்பு அற்றிருக்கை. அனன்னிய கதித்துவம் என்பது, ஆன்மா பாதுகாப்பிற்கு எம்பெருமானைத் தவிர வேறொரு காக்கும் பொருள் அற்றிருக்கை.

‘நலந்தான் ஒன்றுமிலேன் நல்ல தோற்றம் செய்துமிலேன்’

- (பெ.தி.மொ. 1:9:4)

என்று இவர் கூறியுள்ளதால் இதனை அறியலாம். இவரது காலம் கி.பி. 776-881 என்று கொள்வர் ஆராய்ச்சியாளர்.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் இசை பற்றிய செய்திகள்

‘சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா’ என்றார் ஓளவையார். இயல், இசை, கூத்து (நாடகம்) என்ற முத்தமிழும் சங்ககாலத்திலிருந்தே வளர்க்கப்பட்டு வந்தன. இசை வாணர் பாணர் ஆவர். அவர்தம் மனைவியர் விறலியர் என்போர் இசைக்கும் கருத்துக்கும் ஏற்ப நாட்டியம் ஆடுவர். கதை தழுவிய நாட்டியம் பின்னர் நாடகம் என உருவாயிற்று.

சங்க காலத்தில் பரிபாடல் என்னும் இசைப்பாடல்கள் பல பாடப்பட்டிருந்தன. பரிபாடல்களுக்குரிய பண்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத்தில் இருந்த இசை நூல்கள் பலமறைந்தன. சிலப்பதிகாரத்தில் இசை, நாட்டியம் பல செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இசை ஏழு; அவை; குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன. இவை தமிழ்ப் பெயர்கள். மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம், ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம் என்பன வடமொழிப் பெயர்கள்.

சங்க இலக்கியத்தில் சிறப்புற்றிருந்த தமிழ்இசை, பக்தி இயக்கக் காலத்தில் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்தது. தேவாரம், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் ஆகியவற்றில் இவ்வளர்ச்சியை நாம் காண முடிகிறது.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்களை அருளிய ஆழ்வார்கள் பண்ணுடன் பாடினர்.

நாதமுனிகள் இசைப்பா என 3 தொகுதியாகவும், இயற்பா என ஒரே தொகுதியாகவும் இவற்றை வகைப்படுத்தித் தொகுத்துள்ளார். இனி ஆழ்வார் பாடல்களில் காணப்படும் தமிழ் இசைபற்றிய செய்திகளை நோக்குவோம்.

‘.. புதுவைப்பட்டன் உரைத்த தமிழ் இன்னிசை மாலைகள் ’ - (பெரியாழ். 1:6:11)

‘.. ஏரார் இன்னிசைமாலை’ - (மேற்படி. 3:1:11)

‘.. விட்டுசித்தன் சொன்னமாலை பத்தும் பண்ணின்பம் வரப்பாடும் பத்தர்’ - (மேற்படி. 3:4:11)

‘.. சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பது’ - (திருப்பாவை. 30)

‘.. கோதை இன்னிசையாற் சொன்னமாலை’ - (நா.தி.மொழி. 3:10)

‘.. கோதை இன்னிசையில் சொன்ன செஞ் சொல்மாலை’ - (மேற்படி. 12:10)

‘.. இன்னிசையில் மேவி சொல்லிய இன்தமிழ் மாலை’ - (பெருமாள். தி. மொ. 6:10)

‘.. குலசேகரன் சொன்ன நல்லிசைத்தமிழ் மாலை’ - (மேற்படி 7:11)

‘.. கலியன தொலிமாலை அரிய இன்னிசை பாடுநல்லடியவர்’ - (பெரி. தி. மொ. 1:2:10)

‘.. கலியன் பண்ணார் பாடல்’ - (மேற்படி. 1:9:10)

‘.. கலிகன்றி ஒலிசெய்தஇன்பப்பாடல் - (மேற்படி 1:9:10)

‘.. கலிகன்றி குன்றா இன்னிசையால் சொன்ன செஞ்சொல்மாலை’ - (மேற்படி 2:8:10)

‘.. சங்கத்தமிழ்மாலை’ - (மேற்படி 3:4:10)

‘.. நல்ல இன்னிசை மாலை - (மேற்படி. 3:5:10)

‘.. கலியன தமிழிவை விழுமிய இசையினொடு ஒலி சொலும் அடியவர் - (மேற்படி. 8:7:10)

‘.. இன்தமிழ் இன்னிசை மாலைகள்’ - (மேற்படி 8:9:10), (10:7:14)

‘.. கலிகன்றி குன்றா இன்னிசையால் சொன்ன செஞ்சொல் மாலை’ - (மேற்படி. 9:2:10)

‘.. பாலேய் தமிழர் இசைகாரர் பத்தர் பரவும் ஆயிரம்’ - (திருவாய்மொழி. 1:5:11)

‘.. வாமனனை இசைகூட்டி வண்சடகோபன் சொல் அமைபாட்டு’ - (மேற்படி. 2:4:11)

‘.. பண்தலையில் சொன்ன தமிழ் ஆயிரம்’ - (மேற்படி. 2:8:11), (6:1:11)

‘.. செயிரில் சொல் இசைமாலை ஆயிரம்’ - (மேற்படி. 3:2:11)

‘.. சடகோபன் சொல் பண்கொள் ஆயிரம்’ - (மேற்படி. 3:6:11)

‘.. செயிரில் சொல் இசைமாலை’ - (மேற்படி. 4:8:11)

‘.. சடகோபன் சொல் சந்தங்கள் ஆயிரம்’ - (மேற்படி. 10:9:11)

‘.. குருகைப்பிரான் அமுதத் திருவாய் ஈரத் தமிழின் இசை’ - (இராமானு. நூ. அ. 20)

இத்தொடர்களால் திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்கள் பண் அமைய இசையுடன் பாடப் பட்டவை என்பதை அகச்சான்றாக அறிய முடிகிறது.

பல்லாண்டு பாடல். பாடல் அமைப்பில் தாளக்கட்டு முதல் பாடலே தனிச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. தாலாட்டிசைக்காகப் பாடல் அமைப்பையே மாற்றி விடுகிறார் பெரியாழ்வார். (தாலாட்டுப் பாடல்கள் நீலாம்பரி இராகத்தில் பாடப் பெறும்)

மாணிக்கம் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி
ஆணிப்பொன் னால்செய்த வண்ணச் சிறுத்தொட்டில்
பேணி யுனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்
மாணிக் குறளனே! தாலேலோ!
வையம் அளந்தானே தாலேலோ!

ஈற்றடி நீண்டு மடிகிறது. முதல் மூன்றடியில் ஒழுகிய இசை நான்காமடியில் துள்ளிக் குதித்துப் பாய்கிறது.

‘காக்கையை வாவென அழைத்தல்,’
‘பூச்சுட்டல், ‘சீலைக் குதம்பை’ இசை நயம்.
ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு இசையமைப்புடையன.
‘பூச்சிகாட்டுதல்’ - ஈற்றடிநீளல். காது குத்தல்; நேரில்
கூறுவது போன்ற நாடக உணர்வுப் பாடலை
அத்தகு உணர்வை எழுப்பும் இசையில் பாடிச்
சுவைக்கலாம்.

திருப்பாவை - இதில் உள்ள பாசுரங்களை வேண்டுதல் இசையாகப் பாடுவதில் சுவை மிகுதி. திருச்சந்த விருத்தப் பாடல்கள் - இசையமைப்பு வேறுபாடுடையன; கருத்தும் இசையும் அரியன.

திருமாலை; 'பச்சைமாமலை போல் மேனி' - ஒழுகிய நடையில் வழியும் இசையுடையது.

பண்ணிசைப் பாடல்கள்

தமிழிசைப் பண்களில் பாடலாம். தமிழர் அறிந்த தாளம். முதிர்ந்த குறிஞ்சிப் பண்ணில் ஏழொத்து தாளத்தில் அமைந்த ஒரு பாடல்.

'வாலி/மாவலத் தொருவன துடல்கெட
வரிசிலை வளைவித்தன்று
ஏல நாறுதண் தடம்பொழி லிடம்பெற
இருந்தநல் இமயத்துள்
ஆலி மாழுகி லதிர்தர, அருவரை
அகடுற, முகடேறி
பீலி மாமயில் நடஞ்செயும் தடஞ்சனைப்
பிருதிசென் றடை நெஞ்சே!

- (பெரிய. திரு. மொ. 1:2:1)

திருச்சாளக்கிராமப் பாடல், செந்துருத்திப் பண்ணில் ஏழொத்து தாள அமைப்பு.

'தாயாய் வந்த' -

- (மேலது. 1:5:6)

இடையொத்து தாளத்தில் பாட வேண்டிய பாடல். சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்துள்ளது.

‘.. குருகைப்பிரான் அமுதத் திருவாய் ஈரத் தமிழின் இசை’ - (இராமானு. நூ. அ. 20)

இத்தொடர்களால் திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்கள் பண் அமைய இசையுடன் பாடப் பட்டவை என்பதை அகச்சான்றாக அறிய முடிகிறது.

பல்லாண்டு பாடல். பாடல் அமைப்பில் தாளக்கட்டு முதல் பாடலே தனிச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. தாலாட்டிசைக்காகப் பாடல் அமைப்பையே மாற்றி விடுகிறார் பெரியாழ்வார். (தாலாட்டுப் பாடல்கள் நீலாம்பரி இராகத்தில் பாடப் பெறும்)

மாணிக்கம் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி
ஆணிப்பொன் னால்செய்த வண்ணச் சிறுத்தொட்டில்
பேணி யுனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்
மாணிக் குறளனே! தாலேலோ!
வையம் அளந்தானே தாலேலோ!

ஈற்றடி நீண்டு மடிகிறது. முதல் மூன்றடியில் ஒழுகிய இசை நான்காமடியில் துள்ளிக் குதித்துப் பாய்கிறது.

‘காக்கையை வாவென அழைத்தல்,’
‘பூச்சுட்டல், ‘சீலைக் குதம்பை’ இசை நயம்.
ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு இசையமைப்புடையன.
‘பூச்சிகாட்டுதல்’ - ஈற்றடிநீளல். காது குத்தல்; நேரில்
கூறுவது போன்ற நாடக உணர்வுப் பாடலை
அத்தகு உணர்வை எழுப்பும் இசையில் பாடிச்
சுவைக்கலாம்.

திருப்பாவை - இதில் உள்ள பாசுரங்களை வேண்டுதல் இசையாகப் பாடுவதில் சுவை மிகுதி. திருச்சந்த விருத்தப் பாடல்கள் - இசையமைப்பு வேறுபாடுடையன; கருத்தும் இசையும் அரியன.

திருமாலை; 'பச்சைமாமலை போல் மேனி' - ஒழுகிய நடையில் வழியும் இசையுடையது.

பண்ணிசைப் பாடல்கள்

தமிழிசைப் பண்களில் பாடலாம். தமிழர் அறிந்த தாளம். முதிர்ந்த குறிஞ்சிப் பண்ணில் ஏழொத்து தாளத்தில் அமைந்த ஒரு பாடல்.

'வாலி/மாவலத் தொருவன துடல்கெட
வரிசிலை வளைவித்தன்று
ஏல நாறுதண் தடம்பொழி லிடம்பெற
இருந்தநல் இமயத்துள்
ஆலி மாமுகி லதிர்தர, அருவரை
அகடுற, முகடேறி
பீலி மாமயில் நடஞ்செயும் தடஞ்சனைப்
பிருதிசென் றடை நெஞ்சே!

- (பெரிய. திரு. மொ. 1:2:1)

திருச்சாளக்கிராமப் பாடல், செந்துருத்திப் பண்ணில் ஏழொத்து தாள அமைப்பு.

'தாயாய் வந்த' -

- (மேலது. 1:5:6)

இடையொத்து தாளத்தில் பாட வேண்டிய பாடல். சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்துள்ளது.

‘கொங்க லர்ந்த மலர்க்குருந்தம்
 ஒசித்த கோவலன், எம்பிரான்
 சங்கு தங்கு தடங்க டல்துயில்
 கொண்ட தாமரைக் கண்ணினன்
 பொங்கு புள்ளினை வாய்பி ளந்த
 புராணர் தம்மிடம் பொங்குசீர்
 செங்க யல்திளைக் கும்க னைத்திரு-
 வேங்க டம்அடை நெஞ்சமே! – (மேலது. 1:8:1)

படிக்கும்போதே ஒருவித இசை அமைப்பு.
 சொற்றொடர்களை அடுக்கியுள்ள முறையில்
 தாளக்கட்டு, அறுசீர் வகுப்பு.

மேகராகக் குறிஞ்சி

‘நீரார் கடலும்’ (மேலது. 1:10:3) ஏழொத்தில்
 அமைந்துள்ள இது நாற்சீரால் அமைந்துள்ளது.

பழந்தக்காரப் பாடல்கள் 5 சீர்கள். ஆனால்
 ஒருபாடலில் வேறுபாடு உள்ளது.

முனிவன் மூர்த்தி மூவராகி, வேதம் விரித்துரைத்த,
 புனிதன் பூவை வண்ணன், அண்ணல், புண்ணியன்,
 விண்ணவர் கோன்
 தனியன், சேயன், தானொருவன் ஆகிலும் தன்னடியார்க்கு
 இனியன், எந்தை எம்பெருமான் எவ்வுள் கிடந்தானே.
 (மேலது. 2:2:8)

இரண்டாம் அடி நீண்டுள்ளது.

தோடி இராகம் - 8ஆம் மேளகர்த்தா இராகம்.
 (அனுமத்தோடி) இப் பண்ணில் அமைந்த
 பாடல்கள் தேவாரம், திருவிசைப்பாவில் இல்லை.
 பெரியதிருமொழியில் 10 உள்ளன.

‘ஆங்கு மாவலி வேள்வியில்...

(மேலது. 3:1:5)

இப்பாடலில் 6 சீர்கள் அமைந்துள்ளன.

நாலாயிரதிவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்களில் (இயற்பா நீங்கலாக) அமைந்துள்ள பண்கள்

1. இந்தளம்	2. கவ்வாணம்
3. காந்தாரம்	4. குறண்டி
5. குறிஞ்சி	6. கொல்லி
7. கைசிகம்	8. சீகாமரம்
9. செந்துருதி	10. செருந்தி
11. தக்கராகம்	12. தக்கேசி
13. தோடி	14. நட்டபாடை
15. நட்டராகம்	16. நாட்டம்
17. நைவளம்	18. பஞ்சமம்
19. பஞ்சரம்	20. பழஞ்சரம்
21. பழந்தக்கராகம்	22. பழம்பஞ்சரம்
23. பாலையாழ்	24. பியந்தை
25. புறநீர்மை	26. முதிர்ந்த குறிஞ்சி
27. மேகராகக் குறிஞ்சி	28. வியாந்தம்
29. வியாழக் குறிஞ்சி	

ஆக 29 பண்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தேவாரத்தில் 23 பண்கள் உள்ளன.

சங்ககாலப் பண்களான குறிஞ்சி, நைவளம், பஞ்சரம் இதில் உள்ளன. தோடி, இந்தளம் உண்டு. பரிபாடலில் மிகுதியாகக் காணப்படும் பாலையாழ் பண்ணமைப்பில் பாடல்கள் உள்ளன. இவ்வாறு

சங்ககாலத் தமிழிசை தொடர்ந்து இடையறாது வளர்ந்து வருவதைக் காணலாம்.

தாளங்கள்

திவ்வியப் பிரபந்தப் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடுவதற்குரிய தாளங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. தேவாரப் பாடல்களில் தாளங்கள் குறிப்பிடப் படவில்லை. இசைப்பாடல்களுக்குத் தாளம் மிகவும் முக்கியம். தாளங்களைத் தட்டுதல் (அ) ஒற்றுதலை எண்ணிக் கணக்கிட்டுப் பெயர் கூறுவது இன்றுவரை உள்ள வழக்கம்.

தாளங்கள் - 7 வகை

1. இடை யொத்து	2. ஏழொத்து
3. ஒன்பதொத்து	4. கடையொத்து
5. மழுமுடித்தல்	6. மிடைந்தொத்து
7. முடுகின மிடைந்தொத்து	

ஒத்து - ஒற்றுதலைக் குறிப்பதாகக் கருதலாம். கடை, இடை, மிடை - தாளம் மிகும் வேக அளவைக் குறிப்பதாக நினைக்கலாம். முடுகின மிடைந்தொத்து - மிகவிரைவைக் காட்டுவதாக இருக்கலாம். ஒன்பதொத்து - ஒன்றின் எண்ணிக்கையில் அமைந்த பெயர். மழுமுடித்தல் - புரியவில்லை.

தற்காலத்திலும் 'லகு' வை எண்ணிக் கணக்கிட்டு 5 தாளங்களை வகுத்துள்ளனர். அவையாவன.

1. திஸ்ரம் - 3 லகு

2. சதுஸ்ரம் - 4 லகு
3. கண்டம் - 5 லகு
4. மிஸ்ரம் - 7 லகு
5. சங்கீர்ணம் - 9 லகு

இவை ஒற்றுதல் என்று கருத முடியாது. இது மாத்திரை குறிக்கும் பிரிவு (காலஅளவு), தட்டும் வீச்சுமுடைய கணக்கைக் கொண்ட தாளப் பிரிவு 7. அவையாவன.

1. துருவம்	2. மட்டியம்
3. ரூபகம்	4. ஜம்பை
5. திருபுடை	6. அடதாளம்
7. ஏகதாளம்	

‘லகு’ கணக்கில் 5 பிரிவு X ஒன்று கணக்கீடு 7 பிரிவு ஆக தாளவகை 35 ஆக அமையும்.

பண் - பற்றிய கருத்துக்கள்

ஆழ்வார்கள் பண்ணிசை பற்றி மிக உயர்ந்த கருத்துடையோர். பண் - இனிமை.

‘பண்ணுலாவு மென்மொழிப் படைத் தடங்கணாள்’ - (திரு. சந்த. விரு. 91)

‘பண்ணின் இன்பம் பெருகி ஊறும் பண்ணின்பம் வரப்பாடும் பத்தருள்ளார்’ - (பெரி.திரு.மொழி. 3:6:3)

‘பண்ணுறு நான்மறை’ - (நா. திரு. மொழி 5:11)

வுண்டு ஒலி கேட்டு இன்பம் - அந்த இன்பத்தில்,

‘பாண்தகு வண்டினங்கள்
பண்கள் பாடி மதுப்பருக’ – (பெரியாழ். திரு. மொ. 4:3:6)

வண்டுகள் பல சேர்ந்து ஒலி எழுப்புவது
பாணர் இணைந்து பண்ணிசைப்பது போல
உள்ளது. வண்டு ஒலியில் இசை உண்டு; இயல்
இல்லை; ஆகவே பாடலாகாது; அது பண்ணாகிறது.

கீதம்

இசைப்பாடலைக் கீதம் எனக் குறிப்பது
பக்திகாலத்தில் உண்டு. தேவாரத்திலும் உண்டு;
வேதியர் வேதத்தை இசையுடன் ஒதுவதைத்
திருமழிசையாழ்வார்

‘வேதவாணர் கீத வேள்வி’ – (திரு. சந்த. விரு.9)

கீதப்பாடல் மனிதனை மயக்கும்
ஆற்றலுடையது. அந்த மயக்கத்தில் மனிதன்
செயலிழந்து இன்பவுணர்வுடன் இருப்பதைப்
பெரியாழ்வார்,

‘அமுத கீத வலையால் சுருக்குண்டு’
(பெரியாழ். திரு. மொ. 3:6:6) என்கிறார். இங்குக்
கீதத்தின் இனிமையால் ஏற்படும் உணர்வை
வலையாகப் பெரியாழ்வார் உருவகம் செய்கிறார்.

துன்பஇசை

இசை துன்பத்திலும் எழுப்பப்படுகிறது. மனம்
வருந்திப் பாடுதல் புலம்பல் பாடல். பிணத்தைப்
பாடையிலேற்றிச் செல்லும்போது துன்பச்சுவை
ததும்பப் பாடுகிறார் பெரியாழ்வார்.

‘பாடிப்பாடியோர் பாடையிலிட்டு’ (4:5:8)

என்ற குறிப்பு இதைக் காட்டும். துன்ப இசை ஒலிக்கப் பாடியவாறு பிணத்தைப் பாடையில் சுமக்கும் வழக்கம் குறிக்கப்படுகிறது.

இசைக்கருவிகள் பற்றிய குறிப்பு அதிகமாக இல்லை. ஓர் இடத்தில் பல கருவிகள் குறிக்கப் படுகின்றன.

...

‘மன்னரஞ் சும்மது சூதனன் வாயில்
குழலின் ஓசைசெவி யைப்பற்றி வாங்க
நன்ன ரம்புடைய தும்புரு வோடு
நாரதனும் தத்தம் வீணை மறந்து,
கின்ன ரமிது னங்களும் தம்தம்
கின்ன ரம்தொடு கிலோமென் றனரே’

– (பெரியாழ். திரு. மொ. 3:6:5)

இங்கு, குழல், வீணை, கின்னரம் ஆகிய பண்ணிசைக் கருவிகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. வீணை, கின்னரம் – யாழின் இனம். பெரியாழ் வாரும் இசைக்கருவிகளைக் கையாளும் திற முடையவர். தன்னைப் பற்றிக் கூறும்போது,

‘குழல்முழ வம்விளம் பும்புது வைக்கோன் விட்டுசித்தன்’

– (3:6:11)

என்று குறிப்பிடுகிறார். குழல் பண்ணிசைக் கருவி; முழவம் – தாள இசைக்கருவி இரண்டையும் ஒருவரே இசைக்கும் திறன் பெறுவது கடினம்.

‘மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத’ - (நாச். திரு. மொ.6) இவை மங்கல இசைக்கருவிகள். முன்புள்ள நூல்களில் தண்ணுமை (அ) முழுவம். சங்க காலத்துக்கும் முந்தியது இது. இன்று திருந்திய வளர்ச்சி நிலை - மிருதங்கம்.

வேயங்குழல் பற்றிய குறிப்பு

‘மேட்டிள மேதிகள்’ - (திருப்பள்ளி. 4) ஆயர்களின் மூங்கில் குழலோசையும், ஆநிரைகளின் கழுத்தில் கட்டியுள்ள மணிகளின் ஒலியும் கலந்து இனிய இசையொலியாகி, திசையெல்லாம் பரந்து ஒலிக்கிறது. ‘ஏதமில் தண்ணுமை’ - (திருப்பள்ளி-9) கின்னரர் கீதம் பாடுகின்றனர். அவர்களிடம் கின்னரம் இருந்திருக்க வேண்டும். தண்ணுமை, எக்கம், மத்தளி, யாழ், குழல் முழுவம் ஆகியன கூடி இன்னிசை கூட்டுகின்றன. மத்தளி > மத்தளம்; முழவு வேறு; மத்தளம் வேறு. யாழ் - இக்காலப் பழக்கத்திலிருந்தது.

துடி - கருவி; உவமைப்பொருள் - ‘துடி கொள் நுண்ணிடை’ (பெரிய. தி. மொ. 1:2:3) ‘துடியிடை யார்’ - திருப்பள்ளி - 10.

துடி - பழமையான தாள இசைக்கருவி; அதைப் பெண்களின் இடைக்கு உவமையாகக் கூறுவது வழக்கம்.

பண்ணிசைக் கருவிகள்; யாழ், வீணை, கின்னரம், குழல், வேயங்குழல்,

தாள இசைக்கருவிகள்: 'முழுவம், தண்ணுமை, எக்கம், மத்தளம், துடி.

ஆழ்வார்கள் காலத்தில் தமிழர் இசை மிகச் சிறப்புற்று விளங்கியது. சங்க கால இசை வளர்ச்சி நிலை உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வளர்ச்சி தொடர்ச்சி அறாது நிலைத்துள்ளது. பண்ணமைப்பில் சிறப்பான வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இசையை மக்கள் விரும்பியுள்ளனர். அது இறை வணக்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டு ஒருதனித் தன்மை பெற்று உள்ளது. தமிழர் இசைமரபு இடையீடின்றி இயல்பாக வளர்ந்து வந்துள்ளது.

திருவாய்மொழி

பாகரங்கள்	திருமொழி பாடல் எண்.	பாடல் பெயர்	பண்	தாளம்
முதற்பத்து	1	உயர்வற	முதிர்ந்த குறிஞ்சி	ஏழொத்து
	2	வீடுமின்	"	"
	3	பத்துடை	நட்டபாடை	"
	4	அஞ்சிறைய	"	"
	5	வளவேழ்	செருந்தி	"
	6	பரிவதில்	முதிர்ந்த குறிஞ்சி	"
	7	பிறவித்துயர்	வியந்தம்	"
	8	ஒடும்புள்	இந்தளம்	"
	9	இவையும் அவையும்	கொல்லி	"
	10	பொருமா நீள்படை	தக்கராகம்	"

இரண்டாம் பத்து	1	வாயுந்திரை	புறநீர்மை	இடையொத்து
	2	திண்ணன் வீடு	தக்கராகம்	ஏழொத்து
	3	ஊனில் வாழ்	நாட்டம்	"
	4	ஆடி யாடி	"	"
	5	அந்தாமத்தன்பு	சீகாமரம்	நடையொத்து
	6	வைகுந்தா	பழந்தக்கராகம்	ஏழொத்து
	7	கேசவன்தமர்	தக்கராகம்	"
	8	அணைவது	இந்தளம்	"
	9	எம்மாவீடு	முதிர்ந்த குறிஞ்சி	"
	10	கிளரொளி	நாட்டம்	"
மூன்றாம் பத்து	1	முடிச்சோதி	இந்தளம்	நடையொத்து
	2	முந்நீர் ஞாலம்	சீகாமரம்	ஏழொத்து
	3	ஒழிவில் காலம்	பழந்தக்கராகம்	"
	4	புகழும் நல் ஒருவன்	நாட்டம்	ஒன்பதொத்து
	5	மொய்ம்மாம்	சீகாமரம்	இடையொத்து

	6	செய்யதாமரை	தக்கராகம்	ஏழொத்து
	7	பயிலும் கடரொளி	நாட்டம்	"
	8	முடியானே	இந்தளம்	"
	9	சொன்னால்	முதிர்ந்த குறிஞ்சி	"
	10	சன்மம் பலபல	நாட்டம்	"
நான்காம் பத்து	1	ஒரு நாயகம்	நாட்டம்	ஏழொத்து
	2	பாலனாய்	நட்டபாடை	ஒன்பதொத்து
	3	கோவை வாயாள்	தக்கேசி	ஏழொத்து
	4	மண்ணை	பஞ்சமம்	இடையொத்து
	5	வீற்றிருந்து	இந்தளம், குறிஞ்சி	ஒன்பதொத்து
	6	தீர்ப்பாரை	சீகாமரம்	இடையொத்து
	7	சீலம் இல்லா	பழந்தக்கராகம்	ஏழொத்து
	8	ஏறாளும்	நாட்டம்	"
	9	நண்ணாதார்	நட்டபாடை	இடையொத்து
	10	ஒன்றும் தேவும்	நாட்டம்	ஏழொத்து

ஐந்தாம் பத்து	1	கையார்	குறிஞ்சி	ஏழொத்து
	2	பொலிக	சீகாமரம்	இடையொத்து
	3	மாசறுசோதி	நட்டபாடை	ஏழொத்து
	4	ஊரெல்லாம்	புறநீர்மை	இடையொத்து
	5	எங்ஙனேயோ	கைசிகம்	ஏழொத்து
	6	கடல் ஞாலம்	சீகாமரம்	"
	7	நோற்ற நோன்பு	"	"
	8	ஆரா அமுதே	காந்தாரம்	"
	9	மானேய் நோக்கு	பஞ்சமம்	"
	10	பிறந்தவாறும்	காந்தாரம்	"
ஆறாம் பத்து	1	வைகல் பூங்கழி	நட்டபாடை	ஏழொத்து
	2	மின்னிடை மடவார்	சீகாமரம்	"
	3	நல்குரவும்	நட்டபாடை	இடையொத்து
	4	குரவையாய்ச்சியர்	தக்கராகம்	ஏழொத்து
	5	துவளில்	பஞ்சமம்	"

	6	மாலுக்கு	முதிர்ந்த குறிஞ்சி	"
	7	உண்ணுஞ்சோறு	பழஞ்சுரம்	"
	8	பொன்னுலகு	குறிஞ்சி	"
	9	நீராய் நிலனாய்	காந்தாரம்	"
	10	உலகம் உண்ட	பழம்பஞ்சுரம்	"
ஏழாம் பத்து	1	உண்ணிலாவிய	பழம்பஞ்சுரம்	ஏழொத்து
	2	கங்குலும் பகலும்	தக்கராகம்	ஒன்பதொத்து
	3	வெள்ளைச் கரிசங்கு	நட்டபாடை	ஏழொத்து
	4	ஆழியெழ	காந்தாரம்	"
	5	கற்பார்	நாட்டம்	"
	6	பாமரு மூவுலகும்	பாலையாழ்	ஒன்பதொத்து
	7	ஏழையார் ஆவி	"	ஏழொத்து
	8	மாயா! வாமனனே!	"	"
	9	என்றைக்கும்	நட்டபாடை	"
	10	இன்பம் பயக்க	பழம்பஞ்சுரம்	"

எட்டாம் பத்து	1	தேவிமாராவார்	புறநீர்மை	ஒன்பதொத்து
	2	நங்கள் வரிவளை	கொல்லி	ஏழொத்து
	3	அங்குமிங்கும்	நட்டபாடை	ஒன்பதொத்து
	4	வார்கடா அருவி	புறநீர்மை	"
	5	மாயக்கூத்தா	பழம்பஞ்சுரம்	ஏழொத்து
	6	எல்லியும்	வியந்தம்	"
	7	இருத்தும் வியந்து	இந்தளம்	"
	8	கண்கள் சிவந்து	தக்கேசி	"
	9	கருமாணிக்கமலை	"	"
	10	நெடுமாற்கடிமை	"	"
ஒன்பதாம் பத்து	1	கொண்ட பெண்டிர்	பழந்தக்கராகம்	ஏழொத்து
	2	பண்டைநாளாலே	புறநீர்மை	ஒன்பதொத்து
	3	ஒராயிரமாய்	நட்டபாடை	ஏழொத்து
	4	மையார்	கொல்லி	"
	5	இன்னுயிர்ச்சேவல்	"	"

	6	உருகுமால்	நட்டபாடை	"
	7	எங்கானல்	"	"
	8	அறுக்கும் வினை	கொல்லி	இடையொத்து
	9	மல்லிகை கமழ்	பஞ்சமம்	ஏழொத்து
	10	மாலை நண்ணி	நட்டபாடை	ஒன்பதொத்து
பத்தாம் பத்து	1	தாளதாமரை	இந்தளம்	ஏழொத்து
	2	கெடுமிடர்	"	"
	3	வேய்மருதோள்	பஞ்சமம்	"
	4	சார்வே தவநெறி	கொல்லி	கடையொத்து
	5	கண்ணன் கழலிணை	நாட்டம்	இடையொத்து
	6	அருள் பெறுவார்	இந்தளம்	கடையொத்து
	7	செஞ்சொற்கவிகாள்	தக்கேசி	ஏழொத்து
	8	திருமாலிருஞ்சோலைமலை	இந்தளம்	"
	9	சூழ்விசம்பு	கொல்லி	"
	10	முனியே	பஞ்சமம்	"

பெரிய திருமொழி

பாசுரங்கள்	திருமொழி பாடல் எண்.	பாடல் பெயர்	பண்	தாளம்
முதற்பத்து	1	வாடினேன்	இந்தளம்	ஒன்பதொத்து
	2	வாலிமாவலத்து	முதிர்ந்த குறிஞ்சி	ஏழொத்து
	3	முற்றமூத்து	பழந்தக்கராகம்	ஏழொத்து
	4	ஏனமுனாகி	தக்கராகம்	நடையொத்து
	5	கலையும் கரியும்	செந்திருதி	ஏழொத்து
	6	வாணிலா முறுவல்	தக்கராகம்	நடையொத்து
	7	அங்கண் ஞாலம்	நைவளம்	ஏழொத்து
	8	கொங்கலர்ந்த	சீகாமரம்	இடையொத்து
	9	தாயே தந்தை	முகாரி	அடதாளம்
	10	கண்ணார் கடல்குழ்	மேகராகக் குறிஞ்சி	ஏழொத்து

	6	உருகுமால்	நட்டபாடை	”
	7	எங்கானல்	”	”
	8	அறுக்கும் வினை	கொல்லி	இடையொத்து
	9	மல்லிகை கமழ்	பஞ்சமம்	ஏழொத்து
	10	மாலை நண்ணி	நட்டபாடை	ஒன்பதொத்து
பத்தாம் பத்து	1	தாளதாமரை	இந்தளம்	ஏழொத்து
	2	கெடுமிடர்	”	”
	3	வேய்மருதோள்	பஞ்சமம்	”
	4	சார்வே தவநெறி	கொல்லி	கடையொத்து
	5	கண்ணன் கழலினை	நாட்டம்	இடையொத்து
	6	அருள் பெறுவார்	இந்தளம்	கடையொத்து
	7	செஞ்சொற்கவிகாள்	தக்கேசி	ஏழொத்து
	8	திருமாலிருஞ்சோலைமலை	இந்தளம்	”
	9	சூழ்விசம்பு	கொல்லி	”
	10	முனியே	பஞ்சமம்	”

பெரிய திருமொழி

பாசுரங்கள்	திருமொழி பாடல் எண்.	பாடல் பெயர்	பண்	தாளம்
முதற்பத்து	1	வாடினேன்	இந்தளம்	ஒன்பதொத்து
	2	வாலிமாவலத்து	முதிர்ந்த குறிஞ்சி	ஏழொத்து
	3	முற்றமூத்து	பழந்தக்கராகம்	ஏழொத்து
	4	ஏனமுனாகி	தக்கராகம்	நடையொத்து
	5	கலையும் கரியும்	செந்திருதி	ஏழொத்து
	6	வாணிலா முறுவல்	தக்கராகம்	நடையொத்து
	7	அங்கண் ஞாலம்	நைவளம்	ஏழொத்து
	8	கொங்கலர்ந்த	சீகாமரம்	இடையொத்து
	9	தாயே தந்தை	முகாரி	அடதாளம்
	10	கண்ணார் கடல்குழ்	மேகராகக் குறிஞ்சி	ஏழொத்து

இரண்டாம் பத்து	1	வானவர்	சீகாமரம்	ஏழொத்து
	2	காசையாடை	பழந்தக்கிராகம்	”
	3	விற்பெருவிழவும்	புறநீர்மை	ஒன்பதொத்து
	4	அன்றாயர்	நட்டபாடை	மிடந்தொத்து
	5	பாராயது	சீகாமரம்	நடையொத்து
	6	நண்ணாத	அந்தாளி	ஏழொத்து
	7	திவளும்	புற நீர்மை	ஒன்பதொத்து
	8	திரிபுரம்	நட்டராகம்	நடையொத்து
	9	சொல்லுவன்	பழந்தக்கிராகம்	முடுகின இடந்தொத்து
	10	மஞ்சாடு	சீகாமரம்	நடையொத்து
மூன்றாம் பத்து	1	இருந்தண்	தோடி	ஏழொத்து
	2	ஊன் வாட	பழந்தக்கிராகம்	ஒன்பதொத்து
	3	வாடமருதிடை	மோகனம்	ஆதி
	4	ஒரு குறளாய்	மேகராகக் குறிஞ்சி	ஏழொத்து
	5	வந்துனதடியேன்	சீகாமரம்	”

	6	தூவிரிய	பஞ்சமம்	"
	7	கள்வன் கொல்	பஞ்சுரம்	"
	8	நந்தா விளக்கு	இந்தளம்	ஒன்பதொத்து
	9	சலங் கொண்ட	"	ஏழொத்து
	10	திருமடந்தை	பழந்தக்கராகம்	"
நான்காம் பத்து	1	போதலர்ந்த	"	நடையொத்து
	2	கம்பமா	பழம்பஞ்சுரம்	ஒன்பதொத்து
	3	பேரணிந்து	புறநீர்மை	"
	4	மாற்றரசர்	சீகாமரம்	நடையொத்து
	5	தூம்புடை	நட்டராகம்	ஒன்பதொத்து
	6	தாவளந்து	பாலையாழ்	"
	7	கண்ணார்கடல்	கொல்லி	இடையொத்து
	8	கவளயானை	சீகாமரம்	ஏழொத்து
	9	நும்மைத் தொழுதோம்	நட்டராகம்	ஒன்பதொத்து
	10	ஆய்ச்சியர்	புறநீர்மை	"

ஐந்தாம் பத்து	1	அறிவது	செந்துருத்தி	ஏழொத்து
	2	தாந்தம்	நட்டராகம்	நடையொத்து
	3	வென்றிமா	கவ்வாணம்	ஏழொத்து
	4	உந்திமேல்	பழம்பஞ்சரம்	"
	5	வெருவாதாள்	பியந்தை	இடையொத்து
	6	கைம்மானம்	நட்டராகம்	ஏழொத்து
	7	பண்டை	நட்டம்	ஒன்பதொத்து
	8	ஏழை ஏதலன்	பழந்தக்கராகம்	நடையொத்து
	9	கையிலங்கு	நட்டராகம்	ஒன்பதொத்து
	10	தீற்று	வியாழக்குறிஞ்சி	மழுமுடித்தல்
ஆறாம் பத்து	1	வண்டுணும்	புறநீர்மை	"
	2	பொறுத்தேன்	பழந்தக்கராகம்	ஏழொத்து
	3	துறப்பேன்	"	"
	4	கண்ணும் கழன்று	சீகாமரம்	இடையொத்து
	5	கலங்க	குறண்டி	ஏழொத்து

	6	அம்பரமும்	சீகாமரம்	இடையொத்து
	7	ஆளும் பணியும்	செந்துருத்தி	ஏழொத்து
	8	மாண்கொண்ட	பழந்தக்கராகம்	"
	9	பெடையடர்த்த	"	இடையொத்து
	10	கிடந்த நம்பி	இந்தளம்	இடையொத்து
ஏழாம் பத்து	1	கறவா மடநாகு	பழந்தக்கராகம்	நடையொத்து
	2	புள்ளாயேனமுமாய்	பாலையாழ்	ஏழொத்து
	3	சினஇல்	தக்கேசி	நடையொத்து
	4	கண்சோர	பியந்தை	"
	5	தந்தைகாலில்	தக்கராகம்	ஏழொத்து
	6	சிங்கமதாய்	நட்டராகம்	நடையொத்து
	7	திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா	செஞ்சுருட்டி	ரூபகம்
	8	செங்கமலம்	சீகாமரம்	ஆதி
	9	கள்ளம் மனம்	நட்டராகம்	ஏழொத்து
	10	பெரும்புறக்கடலை	தோடி	அட தாளம்

எட்டாம் பத்து	1	சிலையிலங்கு	காம்போஜி	ரூபகம்
	2	தெள்ளியீர்	சைந்தவி	அட
	3	கரையெடுத்த	கேதார கௌளம்	ரூபகம்
	4	விண்ணவர் தங்கள்	கமாஸ்	ஆதி
	5	தந்தை கால்	யதுகுலகாம்போதி	ஆதி
	6	தொண்டர்	நாதநாமக்கிரியை	ரூபகம்
	7	வியமுடை	குறிஞ்சி	ஆதி
	8	வானோர் அளவும்	சாவேரி	ரூபகம்
	9	கைம்மானம்	மோகனம்	திரிபுடை
	10	வண்டார்	சௌராஷ்ட்ரம்	ரூபகம்

ஒன்பதாம் பத்து	1	வங்கமா முந்நீர்	ஆரபி	அட
	2	பொன்னிவர் மேனி	சாரங்க	ஆதி
	3	தன்னை நைவிக்கிலென்	சங்கராபரணம்	ரூபகம்
	4	காவார்	காம்போதி	அட
	5	தவளஇளம்பிறை	ஆனந்த பைரவி	அட
	6	அக்கும்புலியின்	அடாணா	ரூபகம்
	7	தந்தை தாய்	தன்யாசி	ரூபகம்
	8	முந்துற	கருட்டி	அட
	9	மூவரில்	கமாஸ்	ரூபகம்
	10	எங்கள்	யமுனா கல்யாணி	அட

மேலே உள்ள பட்டியலில் சில பண்கள் இக்காலத்தன; தாளமும் அவ்வாறே. 10, 11 ஆம் பத்துகளுக்குரிய பழைய பண்களும் தாளங்களும் வழக்கொழிந்தன போலும். இவற்றுக்குப் புதிய பண்களும், தாளங்களுமே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன.

பழம்பண்களைப் பற்றிய சில கருத்துகள்

காமரம் என்னும் பண் சிறு பாணாற்றுப் படையில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது (76-78) 'காமரம் செப்பும்' சீகாமரம் - மருத நிலமக்களால் பாடப்படும் ஒருவகையான இரண்டாந்தரமான பண். இன்பவுணர்வு தோன்றும் பண். மருத நிலம் காமவுணர்வுக்கு ஏற்றது. இவ்விளக்கத்துக்கு ஏற்ப, பெரும்பாலும் பாசுரங்களுக்குப் பண் வகுத்திருப்பதை அறியலாம். திருவாய் மொழி 2ஆம்பத்து 5ஆம் திருமொழி 'இறைவன் ஆபரணங்களுடன் வந்து கலக்க ஆழ்வார் மகிழ்தல், 5ஆம் பத்து 2ஆம் திருமொழி 'அடியார் திருக்கூட்டத்தைக் கண்டு வாழ்த்தல்' ஆகியனவும், பெரிய திருமொழி முதற் பத்து 8ஆம் திருமொழி 2:1 - 'திருவேங்கடம் அடை நெஞ்சமே' என்றும் மகிழ்வுடன் ஆற்றுப் படுத்து மிடத்தும், 2:5 கண்டு கொண்டேன் கடன் மல்லைத் தலசயனத்தே' என்றும், 2:10 திருக்கோவலூர் அதனுள் கண்டேன்' என மகிழ்ச்சியுடன் பாடுமிடத்தும், 3:5. திருவாலி - மருத நில வருணனை 4:4 திருநாங்கூர் தெற்றியம்பலம் - மருதநில வருணனை, 6:4. திருநறையூர் வயல் வளம், 7:8. திருவழுந்தூர் மருதநில வருணனை அமையப் பாடியுள்ள

இடத்தும் சீகாமரப் பண் பொருத்தமுற வகுக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்து மகிழலாம்.

குறிஞ்சிப் பண்

மலைநிலத்தில் நள்ளிரவில் இது பாடப்படும்.

‘நலுங்கா நடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடி’ (மலைபடு கடாம். 359) தெய்வங்களைக் குறிஞ்சிநிலத்தில் பணிந்து வணங்கும்போது இதைப்பாடவேண்டும் என்பது மரபு.

செவ்வழிப்பண் மாலைக்குரியது; இசைமரபுப் படி காலையில் மருதம் பாடவேண்டும். முல்லை, நெய்தல் நிலங்களுக்குரியது செவ்வழி.

நைவளம்

இரண்டாம் தரம். பாலைப் பண்ணிலிருந்து கிளைத்தது.

‘நைவளம் பழுதிய பாலை வல்லோன்’ (குறிஞ்சிப்பாட்டு. 146) இதைப்பகலில் இசைக்க வேண்டியது.

‘நைவளம் - நட்டபாடை என்னும் இராகம் என்ப’ - பாலகாண்டம். எழுச்சிப்படலம் பாடல் 61. ‘நைவளம் என்னும் குறிஞ்சி யாழ்ப்பண்ணின் வகை’ - கோலங்காண் படலம் -34. பெரியதிருமொழி முதற்பத்து 7ஆம் திருமொழி இப்பண்ணில் அமைந்துள்ளது.

‘முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து நாப்புலர வாடி நடுங்குதுயருறுத்துப் பாலை என்பதோர் படிவங் கொள்ளும்’

என்னும் சிலப்பதிகாரக் கருத்துப்படி சிங்க வேள்குன்றம் - மலைநிலம் - காட்டு நிலம் வெயிலால் வாடி வதங்கிய செடி கொடிகளுடன் கூடிய பாலை நிலமாக மாறிக்காட்சியளிக்கிறது.

‘சிலைக்கை வேடர்’ - உள்ளனர். தேய்ந்த வேய், உடைந்த குன்று, கவ்வும் நாய், புலி, யானைகள், கல்லும்கரடும், காய்ந்த வாகை, மூங்கில் பற்றி எரிதில் - இவையே அப்பாலை நிலத்தில் உள்ளவை. எனவே பாலைப் பண்ணிலிருந்து கிளைத்த நைவளப் பண்ணை இத்திருமொழிக்கு வகுத்துள்ளது பொருத்தமாக உள்ளது.

பஞ்சரம்

குறிஞ்சி (அ) பாலைப் பண்ணைச் சேர்ந்த இரண்டாம்தரப் பண். அச்சம் தரும் இயல் புடையது. இது இக்காலச் சங்கராபரணமாகும். ஆனால் இது அச்சமூட்டுவதன்று. பெரிய திருமொழி 3ஆம் பத்து 7ஆம் திருமொழி - உடன் போக்கிற் சென்ற தலைமகளைக் குறித்துத் தாய் இரங்கும் பொருளில் இத்திருமொழி அமைந்துள்ளது.

‘அஞ்சவன் வெஞ்சொல் நங்காய்’ ‘பூங் கொடியாள் புனலாலி புகுவர் கொலோ’ ‘வயலாலி புகுவர் கொலோ’ என்று அன்னை அஞ்சும் பொருள் இத்திருமொழியில் அமைந்திருப்பதால், பஞ்சரப் பண்ணை வகுத்துள்ளனர்.

பாலைப்பண்

நண்பகலுக்குரியது; சுவையும் இனிமையும் மிகுதி; பாலை என்று கூறப்படும் யாழில் இசைக்கும் பண்களைப் பாலைப் பண் என்று கூறினர் போலும்!

மருதப்பண்

இன்பச்சுவை தருவது; காலையில் பாடுவது; 'விடியலில் அந்தணர் வேதம் பாட யாழோர் மருதப்பண் இசைத்தனர்' - (மதுரைக்காஞ்சி. 755-58)

விளரிப்பண்

இரங்கி அழுங்கல். சிலவகைப் பண்களையும் அதற்குரிய காலம், சுவைகளையும் காணலாம்.

பண் -	நிலம் -	சுவைஉணர்வு
1. பஞ்சுரம்	பாலை	அச்சச்சுவை தருவது
2. காமரம்	-	துன்பம்
3. குறிஞ்சி	நள்ளிரவு குறிஞ்சிநிலம்	அச்சம்
4. செவ்வழி	மாலை முல்லை-நெய்தல்	இரக்கம்
5. நைவளம்	பகல்	இன்பம்
6. படுமலை	-	இன்பம்
7. விளரி	நெய்தல்	ஏக்கம்

இவ்வகையான கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாசரங்களின் பண் அமைப்பு பற்றி மேலும் ஆராயலாம்.

கின்னரம்

யாழ் போன்றது, யாழிசைக்கும் வானவரையும் குறிக்கும்.

சங்கு

இயற்கையில் கிடைக்கும் இசைக்கருவி; கோடு, வளை எனப்படும். மங்கலக் கருவி; இறைவணக்கத்திற்குரிய கருவி.

கின்னரம், மிதுனம்

கின்னர யாழை இசைக்கும் கின்னரர். இது பற்றி ஏற்கெனவே அறிந்துள்ளோம். (பெரியாழ். தி. மொ. 3:6:5)

‘இரண்டு கையுடையுடையவராய்க் கனமாகச் செய்த கின்னரிகள் இருவர்’ இவர் வானவர் இனம் எனக் கருதப்பெற்றனர் (S.I.I.Vol.II எண்.200) தொகுத்துக்கூறுமிடத்து,

திருவாய்மொழியில் 20 பண்களும், பெரிய திருமொழியில் 25 பண்களும் உள்ளன; திருவாய் மொழியில் இல்லாது பெரிய திருமொழியில் 1. அந்தாளி 2. குறண்டி 3. கௌவாணம் 4. நைவளம் 5. பஞ்சுரம் 6. பியந்தை 7. வியாழக்குறிஞ்சி என்ற 7 வகைப் பண்கள் உள்ளன. பெரிய திருமொழியில் இல்லாது திருவாய் மொழியில் 1. கௌசிகம் 2. செருந்தி 3. முதிர்ந்த இந்தளம் என்ற மூவகைப் பண்கள் உள்ளன.

திருவாய்மொழியிலும், பெரிய திருமொழியிலும் இல்லாது தேவாரத்தில் உள்ள பண்கள்

1. அந்தாளிக்குறிஞ்சி 2. காந்தார பஞ்சமம்
3. கொல்லிக் கௌவாணம் 4. சாதாரி 5. செவ்வழி
6. பியந்தைக்காந்தாரம் என்பனவாம்.

தேவாரத்தில் இல்லாது திருவாய்மொழியிலும் பெரியதிருமொழியிலும் உள்ள பண்கள்.

1. குறண்டி 2. கௌவாணம் 3. செருந்தி 4. நாட்டம் 5. நைவளம் 6. பஞ்சுரம் 7. பாலை யாழ்
8. பியந்தை 9. முதிர்ந்த இந்தளம் 10. முதிர்ந்த குறிஞ்சி 11. வியந்தம் என்பனவாம்.

தேவாரத் திருமுறைகளில் பண்வகைகளை ஒட்டி அவ்வப் பண்களுக்கேற்ற வகையில் உள்ள திருப்பாட்டுகளையும் திருப்பதியங்களையும் அமைத்துள்ளனர். அவ்வகையில் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் அமைத்திலராயினும் பெரிய திருமொழியில் மட்டும் திவ்விய தேசங்களின் நில அமைப்பை ஒட்டிப் பதிகங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன என்பது அறியத் தக்கது.

நாலாயிரதிவ்வியப் பிரபந்தத்தால் அறியலாகும் அக்கால மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள்

எந்த ஓர் இலக்கியமும் அது தோன்றிய சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகவே இருக்கும். சமுதாயம் - அதன் தாக்கம் இலக்கியத்தின் பாடுபொருள்; சமுதாயத்தைப் புறக்கணித்து எந்த ஓர் இலக்கியமும் தோன்றமுடியாது. அவ்வகையில் ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களில் பல சமுதாயச் செய்திகள் ஆங்காங்கே அமைந்துள்ளன. அவற்றை ஒருவாறு தொகுத்து நோக்குவோம்.

குழந்தை பிறப்பு வளர்ப்பு

குழந்தை பிறக்கும்போது அக்கால மக்கள் என்னென்ன செய்வர்? கண்ணனின் பிறப்பைத் திருவாய்ப்பாடி மக்கள் ஆடியும் பாடியும் கொண்டாடும் நிலையில் ஆயர்கள் செய்த செயல்களை இதற்குக் காட்டார்க்கக் கொள்ளலாம். ஆடிப்பாடுவர்; எண்ணெய் சுண்ணம் எதிரெதிர் தூவுவர்; நறுநெய் பால் நன்றாகத் தூவுவர்; குழந்தையின் நாவில் படிந்திருக்கும் மாவை பசுஞ்சிறு மஞ்சள் பொடியைத் தடவி வழிப்பர்; குழந்தை பிறந்த 12ஆம் நாள் குழுவியைப் பிரசவ அறையில் இருந்து வெளிக்கொணரும் சடங்காகிய உத்தானம் செய்து மகிழ்வர். (பெரியா. திரு. மொழி. 2:1)

நல்லநாளில் குழந்தையைத் தொட்டிலில் இடுவர்; (மேற்படி-1:4:1) தாலாட்டு பாடுவர். (பெருமாள். திரு. 8) நிலா காட்டுவர் (1:5). காது குத்துவர் (மேற்படி 2:3). செண்பகம், மல்லிகை, தமனகம் (இக்காலத்தில் தவனம் என்று வழங்குகிறது) பாதிரி, செங்கழுநீர், புண்ணைப்பூ, குருக்கத்தி, இருவாட்சி, கருமுகை ஆகிய மலர்களைக் குழந்தைகளுக்குச் சூட்டுவர். (மேற்படி 2:7) அந்திப் போதில் குழந்தைகளுக்குக் காப்பிடுவர். (மேற்படி 2:8)

சிறுபெண்கள் வெண்மணலில் சிற்றில் அமைப்பர்; அதைச் சிறுவர் சிதைப்பர். (மேற்படி 3:2) திருமாவின் ஐம்படைகளான சங்கு

(பாஞ்சசன்னியம்) சக்கரம் (சுதரிசனம்) வில் (சார்ங்கம்) நந்தகம் (வாள்) கதை (கௌமோதகி) ஆகியவற்றின் வடிவை மணலில் அமைப்பர். (மேற்படி 3:7) சிறு குழந்தைகள் மண்ணை உண்ணும் (திரு.ச.விருத்.37)

பிள்ளைகளுக்கு நாராயண நாமங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பெயர் சூட்டுவர் குழந்தைகள் தந்தையைச் சுட்டிக் காட்டுவர். (பெரு. திரு. 7:3)

பெண்கள்

சிறு பெண்கள் முற்றில் கொண்டு விளையாடுவர். (முற்றில் >முச்சில் என இன்று வழங்குகிறது) (மேற்படி. 1:3:19) ஆயர்குலப் பெண்கள் மோர்விற்கச்செல்வர் (ஆடவர் ஆனிரை மேய்ப்பர்) (மேற்படி 3:1) நீர்நிலைகளில் நீராடி சுரி குழல் பிழிந்துதறி துகில் உடுத்து ஏறுவர். (திருப்பள்ளி10)

பெண்கள் அணியும் ஆபரணங்கள்

கைச்சரிவளை, நெற்றிச்சுட்டி; பொன் வளை; பல்லுப் பல்லாக இருக்கும் அச்சத்தாலி; வட்டவடிவில் இருக்கும் ஆமைத்தாலி. (காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து - திருப்பாவை.7) அணிவர்; குழந்தைகளுக்குக் கால்களில் கின்கிணி அணிவிப்பர்; அரைஞாண் கயிறு அணிவிப்பர்; பலமலர்களைப் புனைந்து கலம்பகமாக (இன்று கதம்பம் என வழங்குகிறோம்) அணிவர். (திருப்பள்ளி.5) குறப்பெண்கள் குறிஞ்சிப் பண்பாடி நடமிடுவர். (மேற்படி. 4:3:4) கிளி வளர்ப்பர். கிளிகளுக்கு இன்னமுதம் ஊட்டுவர். (இன்னமுதம்

ஊட்டுகேன் - உடையவர் தனியன். பெரு. திரு. மொழி) 'கோவிந்தா' என்னும் திருநாமத்தைச் சொல்லிக் கொடுப்பர். கிளியும் அத்திருநாமத்தைக் கேட்டுக் 'கோவிந்தா!' என்று சொல்லும். (நாச். திரு. மொழி. 12:9)

உணவு

அப்பம் வெல்லம் பாலில் கலந்து உண்பர். (பெரியா. தி. மொ.2:4) செந்நெலரிசி, சிறுபருப்பு, வெல்லம், நெய், பால் (மேற்படி. 2:9) இலட்டு, சீடை, எள் உருண்டை; குழையச் சமைத்த பருப்பு (கும்மாயம்) உண்பர். வெண்ணெய், தயிர் விழுங்குவர். (மேற்படி. 3:1)

உடை

சமணர் காவி ஆடை உடுப்பர்; (பெரி. தி. மொ.2:1:5) ஆயர் மாடு மேய்க்கச் செல்லும்போது குடைசெருப்புடன் செல்வர்; பொன்னாடை அணிவர்; பஞ்சசயனத்தின் மேலேறிப் படுப்பர். (அழகு, குளிர்ச்சி, மென்மை, பரிமளம், தாவண்யம்) - திருப்பாவை, குத்துவிளக்கெரிய) முத்துக் கோத்த உடற்சட்டை அணிவர் (நாச். திரு. 14/4)

திருமணம்

திருமண வீட்டில் பந்தல் போடுவர்; மாவிலைத் தோரணம் கட்டுவர்; தென்னம்பாளை, பாக்கு மரப்பாளை ஆகியவற்றைப் பந்தலில் கட்டித் தொங்க விடுவர்; முத்து மாலைகளைத் தொங்க விடுவர். மணமகனின் தங்கை மணமகளுக்குக்

கூறைப்புடைவையை உடுத்துவாள்; (மணப் பெண்ணும், நாத்தனாரும் ஏறக்குறைய சமவயதினராதலால் ஏகாந்தமான இடத்தில் கூறைப்புடைவையை உடுத்தும்போது மணப் பெண்ணுக்கு அங்கக்குற்றங்கள் எவையேனும் உள்ளனவா? என்று ஆராய்வாள்) அம்முறையில் கண்ணபிரானின் தங்கையான துர்க்கை ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்குக் கூறைப்புடைவையை உடுத்தினாள்; மணமாலையைச் சூட்டினாள்.

... ..

‘மந்திரக்கோடி உடுத்தி மணமாலை அந்தரி சூட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழி! நான்’

மணமகன் மணமகள் கையில் காப்பு கட்டினான்; மணமகன் மணப்பந்தலினுள்ளே எழுந்தருளிய போது இளம் பெண்கள் தீபம், கலசம் ஆகியவற்றை ஏந்தி எதிர் கொண்டனர்.

மணச்சடங்கு நிகழ்ந்தபோது மத்தளம் வாசித்தனர்; மங்கல வாத்தியமான சங்கினை ஊதினர்; நல்ல மறையோர் மறையோதினர்; அக்கினியை வளர்த்தனர்; மணமகனான கண்ணன் ஆண்டாளின் கையைப் பற்றித் தீவலம் செய்தான்; பின்னர் மணமகளின் தாளைப்பற்றி அம்மிமிதிக்கச் செய்தான்; மணமகளின் பெற்றோர், உடன் பிறந்தோர் கூடி மணமகளின் கைமேல் மணமகளின் கையை வைத்து பொரியை எடுத்து அள்ளிப் பரிமாறினர். பின்னர் திருமண விழா நடந்த களைப்பெல்லாம் நீங்குவதற்காக குங்குமம்,

சந்தனம் இவற்றை இருவர் மீதும் தூவி, மஞ்சன மாட்டினர்; யானைமேல் இருவரையும் அமரச் செய்து வீதிவலம் வருமாறு செய்தனர்; இவை ஸ்ரீஆண்டாள் கண்ட கனவுத் திருமணத்தின் போது நடைபெற்றவை. (நா. திரு. மொ.7) இச்சடங்குகள் பலவும் இன்றும் நடைமுறையில் இருப்பதைக் காண்கிறோம். (இதில் மங்கல நாண் பூட்டுதல் குறிப்பிடப் படவில்லை; இது கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே தமிழகத்தில் நடைமுறைக்கு வந்த தென்பர் ஆராய்ச்சியாளர். (தமிழர் திருமணத்தில் தாலி - டாக்டர். மா. இராச மாணிக்கனார்)

மறையோர்

மறையவர் தத்தம் திருமாளிகைகளில் முப்பொழுதும் ஓமத்தீ வளர்ப்பர்; விருந்து ஓம்புவர். (பெரியாழ். தி. மொ. 4:8:2) அவர்கள் செந்தமிழும் வடகலையும் திகழ்ந்த நாவினையுடையவராக விளங்கினர். (பெரிய. தி. மொ. 7:8:7) 'மறையாளர் அந்தி மூன்றும் அனலோம்பும் அணியார் வீதி அழுந்தார்' - என்று பின்னரும் திருமங்கை மன்னர் கூறுவதை அறியலாம். (பெரிய. தி. மொ. 7:5:1)

காட்டுவேடர்

திருமலையிலுள்ள காட்டு வேடர்கள் அகில் புகை இடுவர்; அம்மணம் திருவேங்கடமலை எங்கும் பரவிற்று. (மேற்படி. 2:1:1) குறப்பெண்கள் பாடும்போது வண்டுகளும் அவர்களுடன் குறிஞ்சிப் பண்பாடும். (மேற்படி 2:1:2) இவ்விடத்து,

...‘குழல்வண்டு

தமிழ்ப்பாட்டிசைக்குந் தாமரையே’ -
(கிட்கிந்தா காண்டம், பம்பைப்படலம் .28), என்னும்
கம்பநாட்டாழ்வாரின் பாடல் அடி ஒப்பு
நோக்கத்தக்கதாம்.

சாதிப்பாகுபாடு

அக்காலச் சமுதாயத்தில் சாதிப்பாகுபாடு
இருந்தது; அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்
என்னும் ‘குலந்தாங்கு சாதிகள்’ நான்கு
(திருவாய்-3:7:9) என்பதை நம்மாழ்வாரின்
திருவாக்காலும் அறியமுடிகிறது.

புலவர் சிலரது நிலை

புலவர், மன்னா மனிதரைப் பாடிப் பொருள்
பெற்று வாழ்ந்தனர் (திருவாய். 3:9:4) அவர்களை
‘மாரியனைய கை, மால்வரை ஒக்கும் திண்தோள்’
என்று பொய் பேசிப் புகழ்ந்தனர். (மேற்படி 3:9:7)
இது கண்டு நம்மாழ்வார் வருந்தினார்.

பதவிநிலையாமை

குடைநிழலிருந்து குஞ்சரம் ஊர்ந்த அரசரும்
தம் பதவி இழந்து, செல்வம் இழந்து, பிச்சை ஏற்கும்
நிலையை அடைந்தனர்; அப்பொழுது சில்லியான
பானையில் பிச்சை ஏற்று உண்டனர்; அவர்கள்
இரவில் பிச்சை ஏற்கச் சென்றபோது, நாய்கள்
அவர்களின் கால்களைக் கடித்தன. (மேற்படி 4:1:1)

விளையாட்டு

பெண்கள் பந்தாடுவர்; (திருப்பாவை. உந்துமதகளிறு) அவர்கள் தம் மென்மையான கைகளில் பந்தினைப் பற்றி இருப்பர். (பெரிய. திரு. மொ. 2:2:4; 4:2:7) கிளிக்கு மழலை பயிற்றுவர். (மேற்படி. 4:4:6) அவ்வாறு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட கிளிகள் (திருவெள்ளியங்குடியில்) 'அரி, அரி' என்றழைக்கும். (மேற்படி 4:10:7) (திருச்சித்திர கூடத்திலுள்ள கிளிகளோ நான்மறைபாடும். (மேற்படி. 3:2:6; 3:8:8)

இயற்கை வளம்

வயல்களில் செஞ்சாலி விளையும்; வண்டு இசைபாடும் பாடல் கேட்டுக் கரும்பு உறங்கும் (மேற்படி. 2:10:4) கரும்பாலைகளில் புகை கமழும் (மேற்படி. 3:5:2) அப்புகை சூரியனை மறைக்கும் (மேற்படி. 7:5:7) காவிரியாறு சந்தனம், அகில், பொன், மணி ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்து வயல்மடைகளில் பாயும். அப்படிப்பட்ட செல்வ வளம் பெருகும் அணியமுந்தூர் ஆகும். (மேற்படி. 7:8:3)

பழக்க வழக்கங்கள்

வீடுகளில் திண்ணை வைத்துக் கட்டும் வழக்கம் அன்று இருந்தது. (பெரியாழ். திரு. மொழி. 4:4:3) பஞ்சத்திலும் வறியோர்க்கு உணவளிப்பர் (மேற்படி. 4:4:10) இறந்தோரின் உறவினர்கள், இறந்தோரின் குற்றங்களைக் கூறாது, குணங்களைக் கூறிப் பாடிப் பாடி அழுவர்; பாடையிலிட்டுக்

கோடி மூடி எடுப்பர்; (பெரியாழ். 4:5:8) ஆய்ப்பாடிப் பிள்ளைகள் மாடு மேய்த்து வருவர்; சீலைத் தக்கையை ஒரு காதிலும், ஒரு காதில் செந்நிறத் தோன்றிப் பூவையும் (காந்தள்) அணிவர்; குடை செருப்புடன் செல்வர். (மேற்படி 3:3)

நாம் இன்றும் நிலத்தில் விளைந்த தானியங்களை வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்து, உணவு சமைத்து, நடுவீட்டில் வைத்து, முன்னோர்களை நினைத்து, தெய்வங்களுக்குப் படைக்கிறோம். (நிவேதனம் > நைவேத்தியம்; அறிவித்தல் என்று பொருள்.) இவ்வாறே குறவர் தினை அறுத்து புது அவி காட்டி பொன்னடி வாழ்க என்று (அன்றும்) புதியது உண்டனர். (மேற்படி. 5:3:3)

கற்புடைப் பெண்கள் தத்தம் கணவரைத் தெய்வமாகக் கருதி வாழ்ந்து வந்தனர். ஒருக்கால் கணவன் இழிவான செயல்களைச் செய்தாலும், அது காரணமாகக் கணவனை வெறுத்து ஒதுக்காமல் அன்பு பாராட்டி வாழ்ந்து வந்தனர்.

‘கண்டார் இகழ்வனவே காதலன்தான் செய்திடினும்
கொண்டானை அல்லால் அறியாக் குலமகள் போல்’

– (பெருமாள். திரு. மொ. 5:2)

வாழ்வில் துன்பம் ஏற்பட்டால் கட்டுவிச்சி யிடம் குறிகேட்கும் வழக்கம் இருந்தது. (திருநெடு.11) அவள் ஆவேசம் அடைந்து முற்றத்தில் நெல் எடுத்து எறிந்து பார்த்துக் குறி சொல்லுவாள். (சிறிய திருமடல். 41)

மலை நாட்டு மக்களிடம் ஒரு வழக்கம் முற்காலத்தில் இருந்தது, பெண்கள் கருவுயிர்த்த வுடன் தாயையும் சேயையும் நீராட்ட வேண்டும். அம்முறையில் பலவித இடையூறுகள் தாய்க்கு ஏற்பட்டதால், அத்தாய்க்குப்பதிலாக ஒரு மணைக் கட்டையை நீராட்டும் வழக்கமாக இடைக் காலத்தும் ஏற்பட்டது. அது இன்றும் உள்ளது. இக்கருத்தை நம்மாழ்வாரும்,

‘ஈன்றோளிருக்க மணை நீராட்டி’ என்று தம் திருவாசிரியத்தில் (6) குறிப்பிட்டுள்ளார். முழு முதலாம் திருமால் இருக்கப் பிற தெய்வ வழிபாடு செய்யும் உலகினர் இயல்பை இப்பழமொழியால் விளக்குவர் திருமங்கை ஆழ்வார். (பெரிய தி. மொ. 11:6:6)

தலைவி ஒருத்தி தலைவனை விரும்பிப் பழகி இருக்கும் நிலையில், அவளுக்கு உடல் வேறுபாடு தோன்றும்; அதைச் செவிலியும், நற்றாயும் அறிவர்; அவன்உடல் வேறுபாட்டுக்குரிய உண்மையான காரணத்தை அறியாமல், இது தெய்வக்குற்றத்தால் வந்தது என்று தவறுதலாகக் கருதி வேலனைக் கொண்டு ‘வெறியாட்டு’ நிகழ்த்துவர். கட்டுவிச்சியும் வெறியாட்டு நிகழ்த்துவாள். கள்ளும் இறைச்சியும் தூவி, கருஞ்சோறும் செஞ்சோறும் விரவி வெறியாட்டு நிகழும் இடத்தை அமைப்பர்; (திருவாய். 4:6). அந்நிலையில் தோழி உண்மைநிலையை எடுத்துரைத்து வெறிவிலக்குவாள்.

தேவர்களை மகிழ்விக்க மறையவர் பல சோமயாகங்களைச் செய்தனர். (பெரிய. தி.

மொ.2:10:1; 6:7:5) யாகம் முடிவடைந்தபின் நீராடுவர்; அந்நீராட்டம் 'அவபிருதஸ்நானம்' எனப்படும்.

... 'அவபிரதம் ஆட்டிய அடுதிறல் அயோத்தி எம் அரசே'
-(திருப்பள்ளி:4

ஆலயங்களில் விடியற்காலை நேரத்தில் நடைபெறும் வழிபாடு 'விசுவரூப சேவை' எனப்படும். அப்பொழுது எம்பெருமானை எழுந்தருளச் செய்ய திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடுவர்; பசு, கண்ணாடி முதலியவற்றை பெருமானுக்குக் காட்டுவர். (திருப்பள்ளி.8)

நோன்பு நோற்றல்

அக்கால மக்கள் விரதமிருந்து பல நோன்புகளை நோற்றனர். அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கது மார்கழி நோன்பு ஆகும். இது காத்யாயனி விரதம் என்று பாகவதத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்நோன்பு நோற்கத் தொடங்கும்போது மேற்கொண்டவை. விடியலில் நீராடுதல், ஐயமும், பிச்சையும் இயன்ற அளவு அளித்தல்; தவிர வேண்டுவன; நெய்யுண்ணல், பால் உண்ணல், மையிட்டு எழுதுதல்; மலர் இட்டு அலங்கரித்தல்; செய்யாதன செய்தல்; கோள் சொல்லல். ஆனால் நோன்பு முடிந்தபின் ஆடை அணிவர்; சூடகம், தோள்வளை, தோடு, செவிப்பூ பாடகம் முதலிய ஆபரணங்களை அணிவர்; பாற்சோறு மறையும் அளவு நெய்விட்டுச் செய்த அக்கார அடிசிலை உண்பர். (சர்க்கரைப் பொங்கல்) நோன்புக்கு

அங்கமாகப் பனிமேலே படாதிருக்க மேற்கட்டி
பிடித்துச் செல்வர்; சங்கு முழங்குவர்; பறை
அடிப்பர்; விளக்கு ஏற்றுவர்; அடையாளமாகக்
கொடிபிடித்துச் செல்வர்; பல்லாண்டு பாடி
(குழுப்பாடல்) கூடிச் செல்வர். (திருப்பாவை;
பாசரம் 2,27,26) கன்னிப் பெண்கள் தாம்
விரும்பியவரைக் கணவராக அடைய தைமாதத்தில்
மன்மதனைக் குறித்து வழிபாடு செய்வர். தரையை
விளக்குவர்; நொய் மணலால் அலங்கரிப்பர்;
விடியலில் நீராடி, சுள்ளி எரி மூட்டி நோற்பர்;
ஊமத்தம்பூ, முருக்கமலரால் அருச்சிப்பர்; நெல்,
கரும்பு, அரிசி, அவல் ஆகியவற்றை அமைத்து
மந்திரத்தால் வழிபடுவர் (நாச்.தி.மொ. 1:1,2,3)

மணலில் வட்ட வட்டமாகக் கோடுகள்
வரைந்து எண்ணிப்பார்ப்பர்; ஒற்றைப்படை
எண்ணிக்கையாக வந்தால் தாம் எண்ணிய
எண்ணம் கை கூடாது எனவும், இரட்டையாக
வந்தால் 'கூடும்' எனவும் அறிந்து கொள்வர். இது
கூடலிழைத்தலாகும். (மேற்படி. 4) தாம்
எண்ணுவதை நிறைவேற்றி வைக்கப் பெருமா
னுக்குப் பிரார்த்தனை செய்வர். (நாச். தி. மொழி
9:6)

நம்பிக்கைகள்

மக்கள் தாம் கண்ட கனவு பலிக்கும் என்று
நம்பினர். ஊமைகள் கனவு கண்டால் அதை
வெளியில் சொல்ல முடியாது என்று பெரியாழ்வார்
கூறுவதால் இக்கருத்து புலனாகிறது. 'ஊமனார்

கண்ட கனவினும் பழுதாய்'... (பெரியாழ். தி.மொ. 1:1:3) கண்ணன் தன்னைத் திருமணம் செய்து கொள்வதாக ஒரு நீண்ட கனவையே ஆண்டாள் கண்டு அதை நமக்கெல்லாம் அருமையாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். (நாச். திரு.மொ. வாரணமாயிரம் 6 ஆம்பத்து)

பல்லி சொல்லுக்குப்பலன் காண்பர். (பெரிய. தி. மொ. 10:10:4)

மருத்துவம்

கட்டி முதலியவற்றைக் கத்தியால் அறுத்து மருந்து இட்டுச் சுட்டு, (அறுவை சிகிச்சை) குணப்படுத்தினர். (பெருமாள் தி.மொ. 5:4)

அரசியல் செய்திகள்

அரசர்கள் தம்முள் ஒருவர்க்கொருவர் போரிடுவர்; 'திண்படை மன்னை வென்றி கொள்வார்' (பெரிய தி. மொ. 4:1:2) நாற்படைகள் அன்று இருந்தன;

'... படை மன்னவன் பல்லவர் கோன் பணிந்த,
செம்பொன் மணிமாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத் திருச்சித்திர
கூடம்'

(மேற்படி. 3:2:3)

கோச்செங்கணான் என்னும் சோழ மன்னன் திருநறையூர்த் திருமாலை வழிபட்டுத் திருப்பணி செய்தான்; சிவபிரானுக்கு 70 மாடக்கோயில் கட்டிப் பெருமை பெற்றான்;

‘இருக்கிலங்கு திருமொழி வாய்எண்டோ ளீசற்கு
எழின்மாடம் எழுபது செய் துலகமாண்ட
திருக்குலத்து வளச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம்’ – (பெரிய. தி.மொ. 6:6:8)

சிவபிரானுக்குத் திருத்தொண்டுகள் செய்த
கோச்செங்கணான், திருமாலுக்கும் திருத்
தொண்டுகள் செய்து, திருநறையூர் பெருமானை
வணங்கிப் போற்றியதால், நறையூர் நம்பி, இம்
மன்னனுக்குத் தெய்வ வாள் அளித்தருளினார்.
அதன் துணையால் பகை மன்னரை வென்றான்.
போர்க்களத்தில் இறந்து வீழ்ந்து கிடந்த பகைவரின்
மணிமுடிமேல் காகங்கள் ஏறிக் கொத்தினவாம்.

...‘கழல் மன்னர் மணிமுடிமேல் காகமேற
தெய்வவாள் வலங்கொண்ட சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே’
–(பெரிய. தி. மொ. 6:6:3)

இப்பாசுரத்தில் குறிக்கப்பட்ட கழல் மன்னன்
யார்? விளந்தைவேள் என்ற சிற்றரசன் ஒருவன்
கோச்செங்கணானுக்குப் பெரும் பகைவனாய்
இருந்தனன். அவனைப் போர் ஒன்றிலே தன்
வேலைச் செலுத்தி உயிர் தொலைத்துப்பின்
முத்தமிழ் நாட்டுக்கும் தனியரசன் தானேயாய்
உலகாண்டனன் இச்சோழன் என்றும்

‘மின்னாடு வேலேந்து விளந்தைவேளை
விண்ணேறத் தனிவேலுய்த் துலகமாண்ட
தென்னாடன் குடகொங்கன் சோழன் சேர்ந்த
திருநறையூர் மணிமாடஞ் சேர்மின்களே’
(பெரிய. தி.மொ. 6:6:6)

என்றும் ஆழ்வார் தெரிவிக்கிறார். போரில் செங்கணான் வெற்றி பெறுவதற்காகத் திருநறையூர்த் திருமால் அவர்க்குத் தெய்வவாள் ஒன்று உதவினர் என்பர் முன்னோர். (பெ.தி.மொ. 6:6:3) ஆம் பாசுர வியாக்கியானம்)

இனி அரசர்கரசனும் பரமபாகவதனுமான தொண்டை வேந்தன் ஒருவனுடன் திருமால் ஏழு நாழிகையளவும் எழுந்தருளியிருந்து, திருமந்திரப் பொருளை அவற்கு உபதேசித்தருளினர் என்பதனை,

‘துளங்குநீண்முடி... அரங்கத்தம்மானே’ - பெரிய. தி.மொ. 5:8:9) என்ற பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். இப்பாசுரத்தில் குறிப்பிடப்படும் தொண்டை மன்னவன் யார்? (பல்லவர்கள் ‘தொண்டையர் கோன்’, ‘தொண்டை வேந்தன்’ என்று கூறப்படுதல், நந்திக் கலம்பகத்தால் நன்கறியப்படும்)

1. காஞ்சிமா நகரிலுள்ள பரமேச்சுர விண்ணகரத்தை (ஸ்ரீவைகுண்டப் பெருமாள் கோயில்) எழுப்பியவனும்,
2. திருவல்லிக்கேணியில், மதில், மாட மாளிகை, மண்டபம் முதலியன புதியவாக நிருமித்துத் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி கோயிலைக் கட்டுவித்தவனும்,
3. சோழநாட்டில் நந்திபுர விண்ணகரம் எடுப்பித்தவனும்,
4. காசக்குடிப்பட்டயத்தால் அரிசரணபரன்’ என்று பாராட்டப்படுபவனும், ஆன

பரம்பாகவதன் இரண்டாம் நந்திவர்மனே ஆவன். (மு.இராகவையங்கார் ஆழ்வார்கள் காலநிலை பக். 138 முதல் 201 முடிய காண்க.) அக்காலத்தில் மாமல்லபுரம் சிறந்த கடற்கரையில் அமைந்த துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்கியது. இது பல்லவ மன்னர்களின் துறைமுகமாகும். இங்கு உள்நாட்டில் விளைந்த பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இதனைத் திருமங்கையாழ்வார் குறிப்பிட்டுப் பாடுகிறார்.

‘புலன்கொள் நிதி.... மடநெஞ்சே’

(பெரிய. தி.மொ. 2:6:6)

துறவியர்

முக்கோல் பகவர் (சித்து, அசித்து, ஈசுவரன் என்ற தத்துவ அடிப்படையில்) வைணவ சந்நியாசிகளின் காவி உடையில் வாழ்ந்தனர், (செங்கல் பொடிக் கூறை - திருப்பாவை. 14) விடியலில் மெள்ள எழுந்திருக்கும்போதே ‘அரி அரி’ என்று கூறிக்கொண்டு எழுந்தனர். (மேற்படி. 6) அவர்கள் பின்னர் தங்கள் திருக்கோயிலில் சங்கு ஊதச் சென்றனர் (14) திருவரங்கத் திருப்பதியைச் சுற்றி அவர்கள் வாழ்ந்தனர்.

‘சிற்பெயிற்று முற்றல்மூங்கில் மூன்றுதண்டர் ஒன்றினர்
அற்றபற்றர் சுற்றி வாழும் அந்தணீரரங்கமே’

-(திருச். விரு. 52)

பாகவதர் பெருமை

வேதம் ஒதுதல், ஒதுவித்தல் முதலியன அன்றும் இன்றும் அந்தணர்களுக்கே உரியதாகும். ஆனால் பிராம்மணர் அல்லாதவரும் வேதப்பயிற்சி உடையவராக ஒருசிலர் இருந்தனர். அவ்வகையில் அவர்கள் தாழ்ந்த குலத்தைச் சார்ந்தவராயினும் பரம்பாகவதர்களாக இருப்பின், 'பிராமண உத்தமர்களே! நீங்கள் அவர்களைத் தொழுங்கள்; உங்களிடமுள்ள அறிவுச் செல்வத்தை அவர்களுக்குக் கொடுங்கள்; அவர்களிடமிருந்து அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்துக் கொள்ளுங்கள்' என்கிறார் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்.

'பழுதிலா ஒழுகலாற்று...திருவரங்கத்தானே'

-(திருமாலை-42)

'வேதம், வேதாங்கங்களை அறிந்த அந்தணராயினும், பாகவதர்களைப் பழித்தால் அவர்களே புலையர் ஆவர்' என்றும் இவர் மேலும் பாடுகிறார். (மேற்படி. 43) இவ்வகையில் எம்பெருமானுக்கு மனம், மொழி, மெய்களில் அடிமைபூண்டு பற்றற்றவராய், 'ஒழுக்கத்தின் நிலைநின்று' வாழும் பரம்பாகவதர்களின் பெருமை அளவிடற்கரியதாக விளங்கியது. இவ்விடத்துப் பிள்ளைப் பெருமாள் அய்யங்காரின் 'பாதியாய் அழுகியகால் கையரேனும்' - என்னும் அஷ்டப்பிரபந்தப் பாடல் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது (திருவரங்க. கலம்-16)

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தைப் பதிப்பித்தோர்

திவ்வியப் பிரபந்தத்தை முதன் முதலில் அச்சுக்குக் கொணர்ந்தவர் திருப்புட்குழி

கூர்மாசார்யர் என்பவராவர். ஏட்டுச்சுவடிகளிலிருந்து நாலாயிரத்தைப் பகுதி பகுதியாக 1856 ஆம் ஆண்டு முதல் 1859 ஆம் ஆண்டுவரை பதிப்பித்து முடித்த தனிச் சிறப்பு இவருக்குண்டு. (பெரிய திருமொழியை இவர் பதிப்பிக்கவில்லை) தாம்பரத்திற்கு அருகிலுள்ள முடிச்சூர் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்து, கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் வாழ்ந்த அப்பாவு முதலியார் என்பவரே, 1865இல் திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் அனைத்தையும் வைப்பு முறைப்படி அமைத்து ஒரே பதிப்பாக அச்சிட்டவராவர். அத்துடன் தற்கால இராக தாளக் குறிப்புகளையும் இவரே அமைத்துத் தம்பதிப்பில் சேர்த்துள்ளார்.

அடுத்து திருவல்லிக்கேணி அரங்காச்சாரி ஐயங்கார் என்பவரும் (1873) கா.வெ. திருக்கச்சி நம்பி தாசர் என்பவரும் (1908) திருக்கழுக்குன்றம் - ஊரகம் சேட்லூர் கிருஷ்ணமாச்சாரி என்பவரும் (1917) சென்னை - டி.சி. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் என்பவரும் (1939) மயிலை மாதவதாசன் என்பவரும் (1943) முழுமையாகப் பதித்து வெளியிட்டனர்.

திருவல்லிக்கேணி - ஆர். கேசவ ஐயங்கார் 1951இல் முதலாயிரத்தை மட்டும் தனியே பதிப்பித்து வெளியிட்டார். மர்ரே. எஸ். ராஜம் அய்யர் என்பவர் வையாபுரிப் பிள்ளையைக் கொண்டு முதலாயிரத்தை 1955இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். பின்னர் ஏனையப் பகுதிகளையும் சிறந்த அறிஞர்களைக் கொண்டு 1956இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியார் 1927இல் பதிப்பித்தார். மேலும் நாலாயிரத்தின் மூலத்தைத் தெலுங்கு, இந்தி ஆகிய எழுத்துகளின் வரிவடிவில் பதிப்பித்த பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. அத்துடன் அவற்றுக்குக் கீழே தெலுங்கிலும் இந்தியிலும் கவிதைவடிவில் நாலாயிரம் இவரால் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டது.

விழுப்புரம் - வி.பூதூர். கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார் என்பவர் 1973இல் நாலாயிரத்தையும் செம்மையாகப் பதிப்பித்தார். திருவேங்கடத்தான் திருமன்றப்பதிப்பாக வெளிவந்துள்ள இதில் நூல்முகம் சிறந்த ஆய்வுரையாக அமைந்துள்ளது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பில் திருவாய் மொழி நூற்றந்தாதி, சடகோபரந்தாதி ஆகியன இணைக்கப்பட்டுள்ளன. 'திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்கள் சிலவற்றிற்குப் பிறர் கொள்ளும் கருத்தும், அதற்கு மரபின் வழிவிளக்கமும்' என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வு காணப்படுகின்றது. 'லிப்கோ' பதிப்பக உரிமையாளர் ஸ்ரீவத்ஸன் என்பவர் இருபகுதிகளாக 1984இல் இந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ளார். திருச்சி, புத்தூர், அக்ரஹாரம். S.கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யங்கார் என்பவர் 1988இல் நல்லதாளில் இந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ளார். திருக்குடந்தை தட்டை கிருஷ்ணமாச்சாரியார், காரப்பாங்காடு கோயிலாசாரியார் ஆகியோரும் இந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ளனர். உரை விளக்கத்துடன் சில பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

**அருளிச் செயல்களில் காஞ்சி அண்ணா
சுவாமிகளின் அரிய பாடங்கள்**

இத்தலைப்பில் 'அண்ணா சுவாமி நூற்றாண்டு விழா' மலரில் கிருஷ்ணமாச்சார்யர் என்பவர் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். பாசுரங்கள் பலவற்றுக்குப் பலர் கொள்ளும் பாடங்களும், அவை சரியல்ல என்பதை விளக்கி அவ்வப்போது காஞ்சி அண்ணா சுவாமிகள் பலகட்டுரைகளில், இதழ்களில் எழுதியவற்றைத் தொகுத்து இவர் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் சில இங்கே காட்டப்படுகின்றன.

1. பெரியாழ்வார் திருமொழி 4:9:1,2

'திருமங்கை மலர்க் கண்ணும்'...

'மலர்க்கண் வைத்த'...

இவ்விடங்களில் இவை உவமைத் தொகைகளல்ல; வினைத்தொகையாக விரிவுரைகளில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. எனவே, 'வினைத்தொகையில் வலி மிகாது என்னும் விதிப்படி, 'மலர்கண்' என்றே சேவிக்க வேண்டும்.

2. திருமாலை - 44

'ஆனைக் கன்றருளை யீந்த கண்ணறா'...

'கண்ணறாய்'... என்பதே சரியான பாடம். கண்ணறா - என்ற சொல்லுக்குத் 'தயை இல்லாதவன்' என்று பொருளாகும்.

3. பெரியதிருமொழி: 2:6:2

‘நீர் வண்ணன் மார்வத்தில் இரு கையைமுன்
நினைந்தவனார்’

‘மார்வகத்தில்’ - என்ற பாடமே சிறந்தது.
மார்வும் - அகமும் - மார்வகம் என உம்மைத்
தொகையாகக் கொள்க. அகம் - அருகு.

‘கடல் போலே இருக்கிற குளிர்ந்த வடிவில்
இடவருகிலும், திருமார்விலும் முறையே
பார்மங்கையும், மலர்க்கிழத்தியும் எழுந்தருளி
யிருக்கையை அனுசந்தித்து’ - என்பது விரிவுரை.
திருமகள் மார்பிலும், பூதேவி, அகத்திலும்
(இடவருகிலும்) உள்ளமை கூறப்படுதலால் ‘நீர்
வண்ணன் மார்வகத்தில்’ என்பதே சிறந்த பாடம்.

4. பெரியதிருமொழி: 5:8:9

‘...தொண்டை மன்னவன் திண்டிறல் ஒருவற்கு
உளங்கொளம்பினோடு இன்னருள் கரந்தங்கு
ஒடுநாழிகை ஏழுடனிருப்ப’...

‘ஒடு நாழிகை’ - ‘வீணாய்க் கழிகிற காலத்தில்’
என்பது விரிவுரை. ‘பயனில்லாமல் கழிகிற
காலத்திலே.’

அத்யாபகர்கள் சேவிக்கும்போது ‘அங்கொடு
நாழிகை’ எனச் சேவிக்கின்றனர். இங்கு - ‘ஒடு’
குறுக்கல் விகாரம் என்பர். ஆயின் ஓரசைச்சீராகும்.
இது தவறு. ஒவ்வோரடியும் எட்டு ஈரசைச்
சீர்களைப் பெற்றது - என்னுமிடம் காணலாம்.

5. மேலது - 8:2:5

‘பெண்மையும் தன்னுடையுண்மை உரைக்கின்றாள்’ ‘பெற்ற தாயான எனக்கும் வாய்விடா நின்றாள்’; இவளுக்கு என்ன பெண்மை!’ என்கின்றாள். இவ்விடத்து ‘பெண்மை என்’ என்ற பாடம் கொள்ளத் தக்கது. தன் தோழிக்கும் மறைக்கத் தக்க தன்னுடைய உண்மைநிலையைத் தாயாகிய என்னிடம் சொல்கிறாளே, இது என்ன பெண்மை! ‘என்பது இதன் கருத்தாகும்.

6. முதல் திருவந்தாதி - 86

‘குன்றெடுத்துப் பாயும் பனி மறைத்த பண்பாளா’

‘உடம்பிலே விழப்புக்க மழையை, மலையை எடுத்துப் பரிஹரித்த நீர்மை’ - என்பது பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் வியாக்கியானமாகும். பரிஹரித்தல் - தடுத்தல். அது மறைத்தலன்று; மறுத்தலே ஆகும்.

7. திருவாசிரியம் - 3ஆம் அடி

‘பலசுடர் புனைந்த பவளச் செவ்வாய்’

பல நட்சத்திரங்களையும் பூண்டு’- என்ற விரிவுரைப்படி, ‘பூண்டு’ - வினையெச்சமாக விவரிக்க வேண்டும். மூலத்திலும் ‘புனைந்து’ என வினை எச்சம் இருக்க வேண்டும்.

8. திருவாய்மொழி - 1:4:7

‘என் பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்
கென்றொரு வாய்ச்சொல்’ ஒருவாய் - ஒருவார்த்தை;
சொல் > சொல்லு என்றாகி ‘ஒருவார்த்தை சொல்லு’
என்றபடி, என்பது ஈடுவிரிவுரை. எனவே
வலிமிகாமல் ‘ஒருவாய் சொல்’ என்றே அநுசந்திக்க
வேண்டும் என்பது புலனாகும். வாய் - வாயால்
சொல்லும் சொல்லுக்கு ஆகுபெயர். சொல் -
என்பது வினைமுற்று. ‘வார்த்தையைச் சொல்லு’
என்றபொருளில் நடுவில் சகரம் மிகாமல்
‘வாய்சொல்’ என்று இயல்பாக நிற்கும்.

‘நன்னீர்மை இனியவர்கண் தங்காதென்றொரு
வாய்ச் சொல்’ (1:4:4) என்ற இடத்தில் வலிமிகும்
பாடம் ஏற்கத் தக்கது. வாயால் சொல்லும்சொல்
வாய்ச்சொல்; அது நல்குதிரோ என்பதில்
அந்வயிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் ‘வாய்ச்சொல்’
என்பதை ‘உக்தி’ என்று விவரித்துள்ளமை
கவனிக்கத் தக்கது.

ஆக, 1:4:7 - இல் - வாய்ச்சொல் எனவும்,

1:4:7 - இல் வாய்ச்சொல் என்றும் சேவிப்பது
ஈட்டுரைக்குப் பொருந்தும்.

9. உபதேசரத்தின மாலை - 7

‘...பெற்றிமையோர் என்று முதலாழ்வார்
களென்னும் பேரிவர்க்கு’ இவ்வடியில் ‘என்னும்’ -
தேமாமுன், பேர் - நேரசை வரின் வெண்டளை

பிறழும். எனவே 'பெயரிவர்க்கு' என்று கொண்டால், தேமாமுன் நிரையாகிக் குற்றமின்றாம்.

10. மேலது - 34

'ஏழ்பாரும் உய்யவவர்கள் செய்தவியாக்கியை களுள்ளதெல்லாம்'

உய்யவவர்கள் - கூவிளந்தண்பூ. நாலாசைச்சீர் வெண்பாவில் வராது. எனவே 'கள்' - நீக்கி, 'உய்யவவர்' எனக் கொண்டால் கூவிளங்காய் முன் நேரசை வந்தது; எனவே தளை பிழையாது.

'ஆழ்வார்கள் காலநிலை' - என்னும் நூலில் மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் 'அருளிச்செயற் பாடவமைதி' என்னும் தலைப்பில் சில பாடவேறுபாடுகளைக் குறித்துள்ளனர். அவை வருமாறு: (பக். 293-344)

1. பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற்பத்துள்

'வண்ண மாடங்கள் குழந்திருக் கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்' (1)

... ...
'பேணிச்சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில்' (3)

என்ற பாசுரங்களிலே 'நம்பி பிறந்தினில்', 'பிள்ளை பிறந்தினில்' என்று வழங்கப்படுகின்றன.

'பிறந்தினில்' - என்பதற்குப் பிறந்த போது, பிறந்தவளவில் என்றும், 'பிறந்த விதனில்' என்பதன் விகாரமாகவுமாம் எனவும் அறிஞர்சிலர் பொருளுரைத்துள்ளனர். இவ்வாறு அவர்கள் கூறினும், இவை பெரிதும் அமைவுடையன என்பது

அவர்களுக்கும் கருத்தன்று. அதனால் ஏதோ பழைய சுத்தபாடம் இங்குமாறியது என்று அறியலாம். அஃது, இச்சொல்லில் ஒரெழுத்தின் ஒரு மாத்திரையை நீட்டுவதால் எளிதில் அமைதல் குறிப்பிடத் தக்கது. அஃதாவது.

‘நம்பி பிறந்தீனில்’, ‘பிள்ளை பிறந்தீனில்’ என்பதே. கண்ணன் அவதரித்த ‘பிரசவகிருகம்’ என்று இங்கே பொருளாம்.

பிறந்த ஈனில் > பிறந்தீனில். பிறந்தகம் என்பது போல, ஈனில் - பிரசவவீடு. ஈனில் இப்பொருளில் வழங்குதலை,

‘சேவல், சூன்முதிர் பேடைக்கு ஈனில் இழைஇயர்’

‘சேவலன்னம்... ஈனில் இழைத்துப் - (குறுந். 85)

பாதுகாக்கின்றாற் போல’ - (திருக்கோ. 369 உரை)

2. பெரியாழ்வார் திருமொழி 4:9:1ஆம் பாசுரத்தில்

‘திருவடிதன் திருவருவந் திருமங்கை மலர்க்கண்ணுங்
காட்டி நின்ற

உருவுடைய மலர்நீலங் காற்றாட்ட வோசலிக்கும்
ஒளியரங்கமே’

- ஓசலிக்கும் - ‘நீலம் காற்று ஆட்டுதலால் அசையப்பெற்ற’ என்றும், ‘ஓ-வியப்பு; அசையுமாம்’ என்றும் பொருளும் குறிப்பும் தரப்பட்டுள்ளன.

‘ஓசனித்தல்’ என்ற வினைச்சொல் ஒன்று பழமையாகவே தமிழில் உண்டு. இதற்குத் தலையெடுப்பாதல், இடம் விட்டுப் பெயர

முனைதல், சிறகடித்தல் என்ற பொருள்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

‘வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படர
ஒசனிக்கின்ற வறுவெயிற் கடைநன்(சிலப். 10-124-5)

ஆகவே காற்று ஆட்டுதலால் நீல மலர்கள் தலையெடுத்து நிமிரும், (அன்றி) இடம் விட்டுப் பெயர முயலும் என்ற பொருளில் ‘நீலம் காற்றாட்ட ஒசனிக்கும்’ என்று முன்பு இருந்த தொடரே ‘ஒசலிக்கும்’ என்று எழுத்து மாற்றம் அடைந்தது.

3. மேற்படி 4:5:3ஆம் பாசரம்

‘சோர்வினாற் பொருள்’ - என்ற பாசரத்தில்,

‘ஆர்வமென்பதோர் பூவிட வல்லார்க்கு
அரவதண்டத்தில் உய்யலுமாமே’

அரவதண்டம் - அறவதண்டம் என்று கொள்ளத்தகும். அறவன் - தருமனாகிய யமன். அறவோன் மகனே - புறநானூறு. அப்பாசரத்தில் ‘ஆர்வினவிலும்’ என்பது ஒசை குன்றுதலால், ‘ஆர்வினாவிலும்’ என்ற பாடமே கொள்ளத்தகும்.

4. நாச்சியார் திருமொழி, 2:7 ஆம் பாசரத்தில்,

‘ஓதமா கடல்வண்ணாவுன் மணவாட்டிரொடு
குழறும்

...எங்கள் சிற்றில் சிதையேலே’

என்ற அடிகளுள் ‘குழறும்’ என்பது வியாக்யான பாடம். குழறுகை - ஆணையிடுகை; இவ்வாறு ஆணையிடுவது பொருளாயின், இது குளறும் என்று

இருத்தல் வேண்டும். வஞ்சினத்தைச் 'சூளறவு' என்பர். (திருக்கோவை 187)

'மனமே! என்னொடு சூளறும்' - சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் தேவாரம். திருப்புனவாயில் பதிகம்.

5. மூன்றாம் திருவந்தாதி 12-ஆம் பாசுரத்தில்

...   .   'மறையென்றும்
நன்கோதி நன்குணர்வார் காண்பரே நாடோறும்
பைங்கோத வண்ணன் படி'

பசுமை + ஓதம் = பைங்கோதம் என்று பண்பீறு திரிந்த தென்றும், பை - இங்கு (தங்கிய) ஓதம் என்று பிரித்தும் பொருள் கூறுவர். இது ஏற்கத் தக்கதன்று; பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானத்தில்,

'சீரமஹரமான வடிவையுடையவனுடைய படி' - என்றே உள்ளது. 'ஓதம்' என்பதற்குரிய பொருள் இதில் காணப்படவில்லை. 'பைங்கோல வண்ணன் படி' என்ற பாடம் இருந்து பின் மாறியதாகக் கருத இடம் உண்டு. 'கார்க் கோல மேனியானை' என்ற கம்பர் வாக்கை ஒப்பிடுக. (கும்பகருணன் வதைப்படலம்)

இனி 'பங்கோத வண்ணன் படி' என்று பாடம் கொள்ளினும் பொருந்தும். பங்கோதம் - அளறுபட்ட கடல். 'பங்கமார் கடல்' என்பர் (தேவாரம், திருவேட்டகுடி, 5) பங்கு - சேறு, பங்கம் என்பதன் திரிபு; பங்கு (சேறு) + ஓதம் என்றேனும் (சங்கு) + ஓதம் என்றேனும் பிரித்துக் கொள்க.

எவ்வகையினும் பைங்கோத வண்ணன் என்பது
திருத்தம் பெறத்தக்கது.

6. பெரிய திருமொழி 6:6:4 ஆம் பாகரத்தில்

‘வெங்கண்மா களிறுந்தி விண்ணி ஏற்ற
விறன் மன்னர் திறலழிய வெம்மா வுய்த்த
செங்கணான் கோச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடஞ்சேர் மின்களே’

‘விண்ணி’ என்ற சொல் ‘வெண்ணி’ என்று
திருத்தம் பெறற்குரியது. சேர சோழர்க்குள்
பெரும்போர் நிகழ்ந்த களங்களுள் இவ்வெண்ணி
யும் ஒன்று. (அகம். 55, 246, புறம்.66)

7. பெரிய திருமொழி 7:7:4 ஆம் பாகர முதல் அடியில்,

‘பரனே! பஞ்சவன் பௌழியன் சோழன்
பார்மன்னர் மன்னர் தாம் பணிந்
தேத்தும்-வானே!

என்ற தொடருள், ‘பௌழியன்’ என்று ஓதும் பாடம்
‘பூழியன்’ என்று திருத்தற்கு உரியது. பூழியன் - பூழி
நாட்டுக்குரியவன். பூழி - சேரமண்டலப் பகுதியான
கொடுத்தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. இந்நாட்டுரிமை
பற்றிச் சேரனைப் பூழியன் என்ற பெயரால் பழைய
நூல்களும் நிகண்டுகளும் வழங்குவன.

8. பேரா யிரமுடையா னென்றாள் பேர்த்தேயும்’

- (சிறிய திருமடல், 43ஆம் அடி)

என்பதனுள், தளைசிதையாவாறு ‘பெயர்த்தேயும்’
என்று திருத்திப் படிக்கவும்.

9. பெரிய திருமொழி 9:5:3 ஆம் பாசுரத்தில்,

‘காலையும் மாலை யொன்றுண்டு கங்குல்
நாழிகை யூழியின் நீண்டுலாவும்’

என்ற முதலடியுள், ‘ஒன்றுண்டு’ என்பது ‘ஒத்துண்டு’ என ஒத்தத்தக்கது. ‘காலையும் மாலையும் ஒத்து உண்டு’ என்பதற்கு - பாதக வர்க்கம் என்பதை எழுவாயாக வருவித்து, (அது) ‘காலையிலும் மாலையிற் போலே இருக்க பாதித்து முடியா நின்றது’ என்றும், ‘காலை’ என்பதையே எழுவாயாக்கி - ‘காலையும் மாலைபோலே பாதகமாகா நின்றது’ என்றும் இரு பொருள்கள் பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானத்தில் காணப்படுகின்றன. இவ்விரு பகஷங்களிலும் ‘ஒத்து’ என்பதற்குப் ‘போலே’ என்ற பொருளைக் குறிப்பிட்டு, உவமத்தின் பொதுத்தன்மை விளங்க ‘உண்டு’ என்பதற்கு ‘பாதகமாக உள்ளது’ என்று கருத்து விரித்து அப்பெரியார் உரைகூறினர். ‘பாதகமாகா நின்றது’ என்ற தொடர் வியாக்கியானத்தில் உள்ளதைக் கொண்டு, அதற்கு மூலம் வேண்டும் என்று ஒத்துண்டு என்றிருந்ததை ‘ஒன்றுண்டு’ என்று மாற்றிப் பின் வந்தோர் கொண்ட பாடம் ஏற்கத் தக்க தன்று. ‘காலை மாலை பாதகமாகா நின்றது’ என்று, இடையே உவமவுருபு விரியாமலே கூறின், அது குறித்த பொருளை விளக்காமையோடு, ஒன்றுண்டு என்பது, ‘பாதகமாகா நின்றது’ என்ற பொருளைச் செவ்வனம் பயவாமை அறிக. எனவே மாலையை அடுத்து ‘ஒத்து’ என்ற உவமச்சொல் இருப்பது

இன்றியமையாதது என்பதும், உண்டு என்பது பாதகமாக உள்ளது என்ற பொருள்பட நின்றது என்பதும் அறியத் தக்கது.

அடியேன் எழுதியுள்ள தெளிவுரையின் அமைப்பு

சென்னை - ஜெயின் கல்லூரியின் முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியரும், இந்நாள் தி.நகர் வர்த்தமானன் பதிப்பக உரிமையாளருமான மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் ஸ்ரீ சந்திரன் அவர்கள் அடியேனிடம் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் - முழுமைக்கும் தெளிவுரை எழுதிக்கொடுக்குமாறு அன்புடன் பணித்தார்கள். அப்பொழுது அன்னார், 'நீங்கள் எழுதும் உரை,

1. 'சாதாரண படிப்பறிவு உள்ளவர்களுக்கும் பொருள் புரிய வேண்டும்'

2. 'சாரமாகவும் இருக்க வேண்டும்' - என்று அன்புடன் தெரிவித்தார்கள். அவர் தம் உரையைப் பொன்னேபோல் ஏற்று இத்தெளிவுரையை எழுதத் தொடங்கினேன். அடியேன் சிறிய ஞானத்தன்; சிலமில்லாச் சிறியேன்; இருமொழியிலும் பெரும் புலவர்களாக இருப்பவர்களாலேயே இவ்வுரையை எழுத இயலும். அடியேனோ தமிழ் மொழியறிவு மட்டும் உடையவன். எனினும் ஆசாரியன் திருவடி பலத்தாலும், பாகவத உத்தமர்களின் நல்வாழ்த்து களாலும் ஒருவாறு மனம் துணிந்து இத்திருப் பணியை மேற்கொண்டேன்.

நாலாயிரம் முழுமைக்கும் உரைகண்ட வள்ளல் பெரியவாச்சான் பிள்ளை அவர்கள்.

திருக்குடந்தையை அடுத்த சேங்கனூரில் அவதரித்தவர். ஸ்ரீகிருஷ்ணபாதர், அபயப்பிரதானர் என்னும் வேறு திருநாமங்களும் இவருக்குண்டு. 'தனிஸ்லோகி, பரந்தரகசியம், மாணிக்கமாலை, நவரத்தினமாலை, சகல பிரமாண தாத்தபரியம், அபயப்பிரதான வியாக்கியானம், சரமரகசியம், அனுசந்தான ரகசியம், நிகமனப்படி ஆகிய நூல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். பெரிய கோயிலேயே நித்திய வாசம் செய்தவர். இவர் இயற்றிய மணிப்பிரவாள உரையை ஓரளவு எளிய தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டோரில் குறிப்பிடத் தக்கவர் காஞ்சிபுரம் பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணா அவர்கள். அடுத்து திருச்சி, புத்தூர் அக்கிரகாரம். ஸ்ரீவைஷ்ணவ சுதர்சனம்' ஆசிரியர். ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமிகள். திருவாய்மொழி - பகவத் விஷயம் - ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படி விளக்கவுரை 10 தொகுதிகள் நல்ல தமிழ் நடையில் இயற்றி உதவியருளியவர். ஸ்ரீ புரா. புருஷோத்தம நாயடு அவர்கள், திருவாய்மொழி - விளக்கவுரை 2 பகுதிகள் எழுதி உதவிய ஏந்தூர். சடகோப ராமாநுஜதாசர் அவர்கள், பெரிய திருமொழிக்கு விளக்கவுரை - 2 பகுதிகள் எழுதி உதவிய உத்தமூர் வீரராகவாசாரியர் அவர்கள், பெரிய திருமொழி - உரையும் தமிழாக்கமும் 1-200 பாசுரங்கள் தெ. ஞானசுந்தரம் அவர்கள், ஆழ்வார்கள் அமுத நிலையம் வெளியிட்டுள்ள திவ்வியப் பிரபந்த உரைகள், பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கு மட்டும் -

வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியர் அவர்களின் உரை, பூதூர்வேங்கடசாமி ரெட்டியார் அவர்களின் திருவிருத்த உரை. நம்பிள்ளை உரைத் திறன் - பேராசிரியர். கோ. அரங்கராஜன் அவர்களின் டாக்டர் பட்ட ஆய்வு நூல், முனைவர். ந. சுப்பு ரெட்டியார் ஆவர்களின் முத்திநெறி, சில நோக்கில் நாலாயிரம், வைணவ உரை வளம், தமிழர் இசை, தமிழக அரசு வெளியீடு, ஆழ்வார்கள் காலநிலை, ஆராய்ச்சித் தொகுதி - மு. இராகவையங்கார் அவர்கள், பேராசிரியர் திரு. ம. பெ. சீனிவாசன் அவர்களின் திவ்வியப்பிரபந்த இலக்கிய வகைமை, பெரியாழ்வார் ஆகிய நூல்கள், அடியேனுடைய டாக்டர் பட்ட ஆய்வேடு - தொண்டை நாடும் வைணவமும், கலைக்களஞ்சியம், ஆசாரிய இருதயம், ஸ்ரீவசனபூஷணம் - ஸ்ரீ பு.ரா. புருஷோத்த நாயடு அவர்களின் தமிழாக்கம், கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம், மற்றும் அடியேன் கடந்த 45 ஆண்டுகளாகப் படிப்பனவற்றுள் எழுதிவைத்துள்ள குறிப்புகள் - ஆகிய நூல்கள் இத்தெளிவுரை உருவாவதற்குத் துணை புரிந்தன.

இவ்வுரையில் 'பொருள்' என்னும் தலைப்பில் முதலில் பாசுரத்தின் பொருளை எளிமையாக விளக்கி எழுதியுள்ளேன். அடுத்து வரும் சிறப்புப் பொருள் என்னும் தலைப்பின் கீழ் இலக்கணக் குறிப்புகள், ஐதிகங்கள், உள்ளுறைப் பொருள், பிறவிளக்கங்கள், முன் திருமொழிக்கும் இத்திருமொழிக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு ஆகியன விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. திவ்விய

தேசங்கள் விளக்கம், கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள பெருமான், தாயார் திருநாமங்கள், தீர்த்தம், விமானம் ஆகியவற்றின் திருநாமங்கள் முதலிய செய்திகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைக் கற்போர் நன்கு உணர முடியும். முக்கியமாக நம் சம்பிரதாயத்திற்கு மாறுபடாத வகையில் இவ்வுரையை எழுதியுள்ளேன். அடியேன் அகோபில மடம் 44ஆம் பட்டம் பீடாதிபதி ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிக யதிந்திர மகாதேசிகர் சுவாமி அவர்களின் பொன்னார் திருவடிகளில் சம்பந்தம் பெற்றவன். அம்மகானின் திருக்கண் நோக்கமும், அடியேனுடைய தாய்வழிப்பாட்டனார். பரமபதவாசி. ஸ்ரீ இராமசாமிப் பிள்ளை அவர்களின் திருக்கண் நோக்கமும், அடியேனின் தந்தையார் வைகுண்டவாசி. ஸ்ரீ ஆர். வரதராஜப் பிள்ளை அவர்களின் திருவடியின் கீழ் அமர்ந்து கற்ற பாடங்களும், பல பெரிய வித்துவான்களை அடுத்துக் கேட்டறிந்த விஷய அறிவும், பரமபதவாசி, பண்ணுருட்டி, ஸ்ரீ வைணவ சபைச் செயலர். ஸ்ரீ ப. சீனிவாசராமானுஜ தாசர் சுவாமிகளின் நல்வாழ்த்துகளும், அடியேனுடைய தாயார். பரமபாகவதை பரமபதவாசி, சாரதாம்பாள் அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டிய வைணவ நெறியும் துணையாக நிற்க இத்தெய்வத் தொண்டினை ஓரளவு நிறைவேற்றியுள்ளேன். குணங்கள் இருப்பின் அவை அடியேனின் ஆசிரியர்களுக்குரியவை எனவும், குற்றங்கள் இருப்பின் அவை அடியேனுக்குரியவை எனவும்

பணிவுடன் தெரிவிக்கிறேன். பிழைகளைக் குறிப்பிட்டு அடியேனுக்குத் தெரிவித்தால் அவற்றை நன்றியுடன் ஏற்றுத் திருத்திக் கொள்வேன்; அடுத்த பதிப்பு 'அவன்' திருவருளால் வெளிவருமானால் அதில் செப்பம் செய்து வெளியிட ஆவன செய்வேன் என்பதையும் பணிவுடன் தெரிவிக்கின்றேன்.

நன்றி !

அடியேன் இத்தெளிவுரை எழுதத் தொடங்க எண்ணி அதற்கு ஏற்ற திவ்விய தேசமாகப் பெரிய கோயிலை அடைந்தேன். அங்கு அடியேனின் இளமைக்காலம் தொடங்கி நண்பராக இருந்து வருபவரும், அடியேனுக்கு வித்துவான் பட்டயப் படிப்புக்குரிய நூல்களைக் கொடுத்து உதவிய வருமான புலவர் ஆராகூர். திரு. ஏ.எஸ். வேங்கடராகவன், எம்.ஏ., எம்.எட். அவர்களின் திருமாளிகையில் சென்று தங்கினேன். அவரும், குடும்பத்தினரும் அன்புடன் உபசரித்தனர். மறுநாள் காலையில்

'திருவரங்கப் பெருநகருள் தெண்ணீர்ப்பொன்னி
திரைக்கையால் அடிவருடப் பள்ளிகொள்ளும்
கருமணியைக் கோமளத்தை'

- தரிசிக்க விரைந்தேன். துவஜஸ்தம்பத்தை அடைந்து கற்பூர தீபாராதனை ஏற்றி நின்று மனம், மொழி, மெய்களால் வணங்கி நின்றபோது, பெருமானின் சந்நிதியிலிருந்து மேளதாளத்துடன் வெளியே வந்தனர் பட்டர்கள். ஓ! இது ஒரு சுப

சூசகம்! என்று மனம் மகிழ்ந்து, அரங்கநகர் அப்பனைச் சேவித்து எம்பிராட்டி. ஸ்ரீ அரங்கநாயகித் தாயாரையும் புணிந்து, சந்நிதியில் எழுதத் தொடங்கினேன். இடையில் பல்வேறு குடும்பச் சூழல்கள்... உடல் நலக்குறைவு... இவற்றால் சற்றொப்ப 4 ஆண்டுகள் கழிந்து இத்திருப்பணி நிறைவடைய 'அவன்' திருவுள்ளம் பற்றினான். ஆம்! விக்किரம ஆண்டு தமிழ் புத்தாண்டு நன்னாளன்று வந்தவாசி ஸ்ரீ அரங்க நாயகித்தாயார் உடனாய ஸ்ரீ அரங்கநாதப் பெருமாள் திருவடியில் கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பணிவுடன் இட்டு, பணிந்து, அருச்சித்து நின்றேன். ஆக தொடக்கமும் முடிவும் ஸ்ரீ அரங்கன் சந்நிதியிலேயே அமைந்தன! இது 'அவன்' திருவுள்ளமன்றோ! முதலில் அடியேனின் 'டாக்டர்' பட்ட ஆய்வு வழிகாட்டிப் பேராசிரியர் புதுவை. டாக்டர். அ. பாண்டு ரங்கனார் அவர்களுக்கு அடியேனின் பணிவளர்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இவ்வுரையை எழுத அடியேனுக்குத் தம்மிடமிருந்த பல நூல்களை அளித்து உதவிய, அடியேனின் தமிழாசிரியரும், பாகவத உத்தமருமான தேசூர். புலவர் இராமாநுஜம் சுவாமி களுக்கும், வந்தவாசி ஸ்ரீ வைணவ சபையில் வாரந்தோறும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் நடைபெற்று வரும் ஸ்ரீவைணவ சபையில் நாலாயிர திவ்விபப் பிரபந்தத் தொடர் சொற்பொழிவு செய்ய அடியேனுக்கு வாய்ப்பளித்து சில நூல்களை வழங்கி உபகரித்த தலைவர் பொருளாளர்

சுவாமிகள் கைங்கரி ஸ்ரீஇராமச்சந்திர தேசிகதாசர் சுவாமி களுக்கும் செயலர். ஸ்ரீ குப்புரங்க ராமானுஜ தாசர் மற்றும் சபை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் அடியேன் தலையல்லால் கைம்மாறிலேன். அடியேனின் பள்ளித் தலைமையாசிரியர் அமரர் பி. அப்பாஜி ரெட்டியார் அவர்களுக்கும் என் பணிவார்ந்த நன்றி உரியது.

ஆசிரியர், பாகவத உத்தமர் சிவனம். கோவிந்த ராஜலு ராமானுஜதாசருக்கும் காரணி புலவர் வே. வேணுகோபால் ரெட்டியார் அவர்களுக்கும் என் வணக்கம் உரியது.

வாழ்த்து

அடியேன் இத்தெளிவுரையை எழுதும்போது, உடனிருந்து எழுதி உதவிய இளைய மகன் சிரஞ். மாதவனுக்கும், மற்ற வழிகளில் உதவிய முத்தமகன் சிரஞ். கோவிந்தராஜனுக்கும், 'அவன்' திருவருளால் நலமுண்டாக வேண்டுகிறேன். அடியேனின் துணைவி நாராயணி இப்பணிபுரிய உடனிருந்து ஆவன செய்தாள்; அவள் நலங்குன்றியபின் மருமகள். செள. ஜெயகௌரி உடனிருந்து உதவினார். மனம் சலிக்கும்போதெல்லாம் தன் கள்ளங்கபடமற்ற இன்முகம்காட்டி, குறுகுறு நடந்து, சிறுகை நீட்டி, இட்டும் தொட்டும், முத்தம் கொடுத்து இன்ப மயக்கத்தைக் கொடுத்து வருபவன் பெயரன் செல்வன். குலசேகரன் ஆகியோரும் நீடு வாழ எல்லாம் வல்ல திருமலைப் பெருமானை வேண்டுகிறேன். அவ்வாறே மகள்.

சௌ. கீதாலட்சுமி மருகர். திரு. இராஜேந்திரன்
ஆகியோர்க்கும் பெருமான் திருவருள்
பெருகுவதாகுக.

அடியேனுடைய இறுதிக் காலத்தில்
வந்தவாசியில் குடியேற வீடுவாங்கிக் கொடுத்தும்
மகனுக்கு ஸ்ரீ கண்ணன் மெடிக்கல் கடை வைக்க
உதவி செய்தும் பல்லாற்றானும் உதவி வரும்
என்முன்னாள் மாணவரும் இந்நாள் அ.ஆ.மே.ப.
உதவித்தலைமை யாசிரியருமான திரு. ஜி.
சுகுமாரன், அவர்தம் துணைவியார் சௌ. இராணி,
செல்வர்கள் ஆகியோருக்கும் 'அவன்' திருவருள்
பெருக வேண்டுகிறேன். அவ்வாறே பல்லாற்றானும்
உதவிவரும் வந்தவாசி அரசு மருத்துவமனை,
தலைமை மருத்துவர் டாக்டர் எஸ். குமார்
அவர்களுக்கும், அடியேனின் நன்றியும்
வாழ்த்துகளும்.

சென்னைக் கம்பன் கழகத்தின் சிறந்த
பதிப்பாளருக்கான விருதையும், ரொக்கப்பரிசையும்
பெற்று, இன்றைய பதிப்புலகின் ஈடு
இணையில்லாத சக்கரவர்த்தியாக விளங்கிவரும்
பேராசிரியர் அடியேனின் மதிப்பிற்குரிய ஜெ.
ஸ்ரீசந்திரன் அவர்களாவர். அன்னார்
மனமகிழ்வுடன் இத்திருப்பணியை அடியேனிடம்
ஒப்படைத்தார். இந்நூலை அழகுறப் பதிப்பித்து
வெளியிட்டுள்ள அப் பெரியாருக்கும், அவர்தம்
திருமகன் திரு. வர்த்தமானன் அவர்களுக்கும் என்
உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

1. கேசவனை யேசெவிகள் கேட்க; திருவரங்கத்
தீசனையே சென்னி இறைஞ்சிடுக; - நேசமுடன்
கண்ணனையே காண்க இருகண். இணர்கொள்
காயாம்பூ
வண்ணனையே வாழ்த்துக என்வாய்
- திருவரங்கக் கலம்பகம்-20
2. நன்றுந் திருவுடையோம் நானிலத்தில் எவ்வுயிர்க்கும்
ஒன்றும் குறையில்லை ஒதினோம் - குன்றம்
எடுத்தான் அடிசேர் இராமா னுசன்தாள்
பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பெற்று.
3. நானிலமும் தான்வாழ நான்மறைகள் தாம்வாழ
மாநகரின் மாறன் மறைவாழ - ஞானியர்கள்
சென்னியணி சேர்தூப்புல் வேதாந்த தேசிகனே!
இன்னுமொரு நூற்றாண் டிரும்
4. அடியார்கள் வாழ அரங்கநகர் வாழ
சடகோபன் தண்தமிழ்நூல் வாழ - கடல்குழந்த
மன்னுலகம் வாழ மணவாள மாமுனியே!
இன்னும் ஒரு நூற்றாண் டிடும்.

இவண்,

அடியார்க்கு அடியேன்,

இரா. வ. கமலக்கண்ணன் இராமாநுஜதாசன்

71, சிவராஜ் தெரு, கே.வி.டி. நகர் (விரிவு)
வந்தவாசி - 604408
தி. மலை. மாவட்டம்
தொலைபேசி எண்.27990

இவ்வுரை நூலாசிரியரைப் பற்றிய சிறு குறிப்பு

திருவண்ணாமலை மாவட்டம் வந்தவாசி வட்டம் கீழ்ப்புத்தூரில் பரம்பரை ஆசிரியர் தொழில் செய்யும் குடும்பத்தில் 27.2.39 அன்று இவர் பிறந்தார். இடைநிலை ஆசிரியராகத் தம் பணியைத் தொடங்கிய இவர் படிப்படியாக வித்துவான், பி.லிட், எம்.ஏ. (சிறப்புநிலை) பி.எட்; முதலிய பட்டங்களைப் பெற்றார். கடந்த 30 ஆண்டுகளாகப் பல உயர்நிலை, மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் தமிழ் ஆசிரியராகவும், பின்னர் தலைமையாசிரியராகவும் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

இவருடைய பணியைப் பாராட்டி தமிழக அரசு 1994ஆம் ஆண்டு “மாநில நல்லாசிரியர்” - விருது வழங்கிச் சிறப்பித்தது. எம்.ஏ. பாடத் திட்டத்தை ஒட்டி இவர் எழுதிய ‘உலகப் பெருங்கவிஞர் கம்பர்’ - என்னும் நூல் தமிழக அரசின் முதற்பரிசைப் பெற்றது. (1986) ‘இலக்கிய ஒப்பாய்வியல் ஒருநோக்கு’, ‘இக்கால இலக்கியம்’ என்பன இவரது பிற நூல்களாகும். தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தொகுத்து வரும் பேரகராதிக்கு ‘முதலாழ்வார் பாசுரங்கள் முந்நூறுக்கும்’ - இவர் ‘சொல்லடைவு’ செய்து கொடுத்துள்ளார். காஞ்சி ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் சுவாமிகள் அறிவித்த

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு ரூ. 500/- பரிசும் பாராட்டுகளும் பெற்றுள்ளார். 'எம்பிரான் சதகத்திற்கு' உரை எழுதி வெளியிட உதவியுள்ளார். "தொண்டை நாடும் வைணவமும்" என்ற தலைப்பில் ஆய்வேட்டை உருவாக்கிப் புதுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 'டாக்டர்' - பட்டம் பெற்றுள்ளார். (1994). அவ் ஆய்வேடு நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது. சென்னை வானொலி வழி சமய இலக்கியப் பேருரைகளை ஆற்றி வருகிறார். சென்னை, பண்ணுருட்டி, புதுவை முதலிய இடங்களில் நடைபெறும் வைணவ மாநாடுகளில் சிறப்புரையாற்றி வருகிறார். கோடை விடுமுறையில் முன்பு மகாபாரதத் தொடர் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றி வந்தார். திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான மாத வெளியீடான 'சப்த கிரி'யில் இவரது வைணவ சமயம் பற்றிய கட்டுரைகள் பல இடம் பெற்று வருகின்றன. 'ஆலய தரிசனம்' மாத இதழிலும் இவரது கட்டுரைகள் வெளிவருகின்றன.

கடந்த 40 ஆண்டுகளாக இவர் சேகரித்து வைத்த ஆய்வுச் செய்திகளுடன், சம்பிரதாய நூல்களை வல்லார் வாய்க் கேட்டும், வாசித்தும் வந்த அனுபவ அறிவுடன் கூடிய இவரது நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் தெளிவுரை இப்பொழுது உங்கள் திருக்கரங்களில் திகழ்கிறது.

—ஜெ. ஸ்ரீசந்திரன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

தனியின்கள்

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் தனியன்

ராமாநுஜ தயாபாத்ரம் ஜ்ஞாந வைராக்ய பூஷணம்
ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸிகம்
- பிரம்ம தந்திர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் அருளியது

இதன் பொருள் : ஸ்ரீ ராமாநுஜரின் கருணைக்குப்
பாத்திரமான வரும், ஞானம்- வைராக்கியம்
ஆகியவற்றைத் தம் அணிகலன்களாகப்
பூண்டவரும், வேங்கட நாதாரியர் என்ற பெருமைக்
குரியவரும் ஆகிய வேதாந்த தேசிகரை
வணங்குகிறேன்.

குரு பரம்பரைத் தனியன்

லக்ஷ்மீ நாத ஸமாரம்பாம் நாத யாமுந மத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்

-கூரத்தாழ்வான் அருளியது

பொருள் : எம்பெருமானைத் தொடக்கத்திலே உடைத்தாய், ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளையும் ஆளவந்தாரையும் இடையிலே உடைத்தாய், எமக்கு ஆசாரியரான எம்பெருமானாரை முடிவிலே உடைத்தான ஆசாரிய பரம்பரையை வணங்குகின்றேன்.

எம்பெருமானார் (ஸ்ரீராமாநுஜர்) தனியன்

யோநித்ய மச்சுத - பதாம்புஜ - யுக்மருக்ம
வ்யாமோகதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே
அஸ்மத் குரோர் பகவதோஸ்ய தயைக ஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே.

-கூரத்தாழ்வான் அருளியது

பொருள் : எந்த இராமாநுஜர், எப்பொழுதும் அழிவில்லாதவனான எம்பெருமானுடைய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளாகிற பொன்னிடத்தில் வைத்த விருப்பத்தினால் அந்தத் திருவடிகளுக்குப் புறம்பான பொருள்களைத் துரும்பாக நினைத்தாரோ, அப்படிப்பட்ட என்னுடைய ஆசாரியரும், எல்லாக் குணங்களும் நிறைந்தவரும் அருட்கடலானவருமான இந்த இராமாநுஜருடைய இரு திருவடிகளையும் துணையாகப் பற்றுகின்றேன்.

நம்மாழ்வார் தனியன்

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா.

-ஆளவந்தார் அருளியது

பொருள் : என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எப் பொழுதும் தாய், தந்தை, பெண்டிர், மக்கள், செல்வம் மற்றுமுள்ள எல்லாமும் எந்த ஓர் ஆழ்வார் திருவடிகளோ, நமக்குக் குல முதல்வராகிய அவ் ஆழ்வாருடைய, மகிழ் மலர்களினால் அழகு பெற்று விளங்கும் அந்தத் திருவடிகளை வணங்குகிறேன்..

ஆழ்வார்கள், உடையவர் தனியன்

பூதம் ஸரச்ச மஹதாஹ்வய - பட்டநாத -
 ஸ்ரீபக்திஸார - குலசேகர - யோகிவாஹாந்
 பக்தாங்க்ரிரேணு - பரகால - யதீந்த்ர மிஸ்ராந்
 ஸ்ரீமத் பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்.

-பராசரபட்டர் அருளியது

பொருள் : பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வார், பேயாழ்வார், பெரியாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், குலசேகராழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், தொண்ட ரடிப்பொடியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார், எம்பெருமானார் ஆகிய இவர்களை நாள்தோறும் வணங்குகிறேன்.

பொதுத் தனியன்கள் உரை முற்றிற்று

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

மணவாள மாமுனிகள் தனியன்

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்யாதி குணார்ணவம்,
யதிந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.

-நம்பெருமாள் அருளியது

பொருள் : திருமலையாழ்வார் என்னும் திருவாய்
மொழிப் பிள்ளையின் திருவருளுக்கு உரியவரும்,
ஞானம்-பக்தி முதலிய நற்குணங்களுக்குக் கடல்
போன்றவரும், எம்பெருமானாரிடம் பக்தியுடைய
வருமான மணவாள மாமுனிகளை வணங்கு
கிறேன்.

(மற்ற தனியன்கள் முன்பக்கத்தில் உள்ளவாறே
சேவிக்க வேண்டும்)

பெரியாழ்வார் திருமொழித் தனியன்கள்

குருமுக மந்தீத்ய ப்ராஹ வேதா நசேஷாந்
நரபதி பரிக்லுப்தம் கல்க மாதாதுகாம:
ச்வகர மமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி.

-நாதமுனிகள் அருளியது

பொருள் : எந்தப் பெரியாழ்வார் வல்லப தேவன் என்கிற அரசனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பந்தயப் பொருளாகிய பொற்கிழியைப் பெறும் கருத்துடைய வராய், ஆசாரியரிடம் ஒரு கல்வியையும் கற்காமலே, எம்பெருமான் திருவருளால் வேதங்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துரைத்தாரோ, அவர் தேவர்களால் வணங்கத் தக்கவர்; ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு மாமனார்; பிராம்மண குலத்திற்குத் திலகம் போன்றவர்; அவரை வணங்குகிறேன்.

மின்னார் தடமதில் சூழ் வில்லிபுத்து ரென்று, ஒருகால் சொன்னார் கழற் - கமலம் சூடினோம்; - முன்னாள் கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம்; கீழ்மையினில்சேரும் வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று, ஈண்டிய சங்க மெடுத்துத - வேண்டிய வேதங்க ளோதி விரைந்து கிழியறுத்தான், பாதங்கள் யாமுடைய பற்று. -பாண்டிய பட்டர் அருளியவை

மனமே! ஒளி பொருந்திய மதில்களினால் சூழப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் என்று ஒருமுறை சொன்னவர்களுடைய திருவடிகளை அணிந்து கொண்டோம். முன்பு பொற்கிழியை அறுத்துக் கொண்டவர் என்று பெரியாழ்வாருடைய பெருமையைச் சொன்னோம். அதனால் தாழ்வான செயல்களைச் செய்து அவற்றால் அடையக் கூடிய, மோட்சத்திற்கு விரோதமான வழியைப் போக்கிக் கொண்டோம்.

‘பரம்பொருள் எது என்று உறுதி செய்யப்’ பெரியாழ்வார் வந்தார்’ என்று வல்லபதேவன்

என்னும் பாண்டிய மன்னன் கொண்டாடினான். பிற வித்துவான்கள் தங்கள், தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னபோது அவற்றையெல்லாம் கண்டித்து, வேத வாக்கியங்களை எதிர்த்துச் சொல்லி அந்த வித்துவான்களை எல்லாம் வென்று, பின்னர் விரைவாகப் பொற்கிழியை அப்பெரியாழ்வார் அறுத்தார். அவர் திருவடிகளே நமக்குப் புகலிடமானவையாம்.

*

ஆழ்வார்களும் திவ்வியப் பிரபந்தங்களும்

ஸ்ரீமந் நாராயணன் தன் அவதாரங்களாலும் இவ்வுலகம் திருந்தாமையால், யானையைக் கொண்டு யானையைப் பிடிப்பதுபோல, பரம பதத்திலுள்ள நித்திய சூரிகளில் சிலரைத் தமிழ்நாட்டில் பிறக்கும்படிச் செய்தான். அவர்கள் பன்னிரு ஆழ்வார்களாகத் தோன்றினர். அவர்களாவர்.

1. பொய்கையாழ்வார், 2. பூதத்தாழ்வார், 3. பேயாழ்வார், 4. திருமழிசையாழ்வார், 5. நம்மாழ்வார், 6. மதுரகவியாழ்வார், 7. குலசேகராழ்வார், 8. பெரியாழ்வார், 9. ஸ்ரீஆண்டாள், 10. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், 11. திருப்பாணாழ்வார், 12. திருமங்கையாழ்வார்.

எம்பெருமானுடைய மங்கல குணங்களில் ஆழ்ந்தவர்கள் ஆழ்வார்களாவர். இவர்கள் வேதத்தாலும் அளவிட முடியாத எம்பெருமானுடைய எல்லாக் குணங்களையும் அவனருளால் அறிந்து அனுபவிப்பவர்கள். இவர்கள் மக்களுக்குப் பரம்பொருள் பற்றியும், அப்பொருளை அடையும் வழியைப் பற்றியும், அப்பரம்பொருளை அடைந்து பெறும் பேறு பற்றியும், அப்பொருளை அடையாமல் தடுக்கும் விரோதியைப் பற்றியும், இவற்றை அறிந்து பிழைப்பதற்குரிய ஆன்ம

நிலையைப் பற்றியும் தெளிவாக அறியும்படி தங்கள் பிரபந்தங்களின் வழியே எடுத்துக் கூறினர். அவற்றை அறிந்து மக்கள் உய்ந்தனர்; உய்ந்து வருகின்றனர். இப்பிரபந்தங்களே 'நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்' என வழங்கி வருகின்றன.

ஒவ்வொரு ஆழ்வாரைப் பற்றியும் அந்தந்தப் பிரபந்தங்களின் தொடக்கத்தில் விவரமாகக் கூறப்படும். இங்கு நாலாயிரத்தில் முதலாயிரத்தில் முதல் பிரிவாக உள்ள பெரியாழ்வார் திருமொழிப் பாசுரங்களின் பொருளை அறியவுள்ளோம். அவ்வகையில் பெரியாழ்வாரின் வரலாறு முதலில் இடம் பெறுகின்றது.

*

பெரியாழ்வார் வரலாறு

பாண்டிய நாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பிராம்மண குலத்தில், வேயக் குடியில், முகுந்தர் என்பவருக்கும், பதுமை என்பவருக்கும் வட பத்திரசாயி என்னும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பெருமானின் அருளால், கருடாழ்வாரின் அம்சமாய் ஆனி மாதம் சுவாதி நட்சத்திரத்தில் இவர் அவதரித்தார். இவர் இளமை முதலே தம் மனதில் விஷ்ணுவை நிலை நிறுத்தி வழிபட்டு வந்ததால், விஷ்ணு சித்தர் என்று பெயர் பெற்றார். தக்க வயதில், பெருமாளுக்குத் தொண்டு செய்ய எண்ணி, அப்பெருமான் கண்ணனாக அவதரித்த போது விரும்பிய மாலைகளைத் தொடுத்து அவ்வூர்ப் பெருமாளுக்குச் சாத்திச் சேவித்து வந்தார்.

அக்காலத்தில் மதுரையை ஆண்ட பாண்டிய மன்னன் வல்லபதேவன் (கி.பி. 740-767; ஆழ்வார்கள் காலநிலை, திரு. மு. இராகவையங்கார், பக். 85) என்பவன், நகர சோதனை செய்யும் போது, ஒரு பிராம்மணன் திண்ணையில் படுத்திருப்பதைக் கண்டு விசாரித்து ஒரு நல்ல வார்த்தை சொல்லும் படி கேட்டான். அந்தப் பிராம்மணனும்,

‘மழைக் காலத்துக்கு வேண்டியவற்றுக்கு மற்றைய எட்டு மாதங்களிலும், இரவுக்கு வேண்டியவற்றுக்குப் பகலிலும், முதுமைக்கு வேண்டியவற்றுக்கு இளமையிலும், மறுமைக்கு வேண்டிய

வற்றுக்கு இம்மையிலும் ஒருவன் முயல வேண்டும்,'
என்னும் கருத்துள்ள ஒரு சுலோகத்தைக் கூறினான்.

“வர்ஷார்த்த மஷ்டௌ ப்ரயதேத மாஸாந்
நிசார்த்த மர்த்தம் திவஸம் யதேத |
வார்த்த க்யஹேதோர் வயஸா நவேந
பரத்ர ஹேதோரிஹ ஜந்மநா ச ||”

அதைக் கேட்ட அரசன், முதல் மூன்றுக்கும்
நமக்கொரு குறைவில்லை; மறுமைக்குத் தான் முயல
வேண்டும் என்று தன் புரோகிதரான செல்வநம்பி
யிடம் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும்
நான்கு வித உறுதிப் பொருள்களையும் தரவல்ல
பரம்பொருள் இன்னதென்று உணர்வதற்கு வழி
என்ன, என்று கேட்டான். அவர் ‘வித்துவான்
களைக் கூட்டிப் பரத்துவ நிர்ணயம் (யார் முதல்வன்
என்று அறிவது) செய்து, அதன் அடிப் படையில்
வீடு பேறு (மோட்சம்) அடைய முயல வேண்டும்,
என்றார். அரசனும் வெற்றி பெறுவோர் பெறும்
பொருளைச் (பொற்காசுகளை) சீரையில் கட்டி
வைத்து, வித்துவான்களையெல்லாம் அழைத்தான்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பெருமாள், பெரியாழ்வா
ரின் கனவில் தோன்றி, மதுரைச் செய்தியைக் கூறி,
‘நீர் சென்று கிழியை அறுத்து வாரும்’ என்ன,
‘வேதம் முதலிய எவற்றையும் படிக்காதவனான
நான் அறுக்கமுடியுமோ?’ என்று விஷ்ணுசித்தர் கூற,
பெருமாள், ‘நாமல்லவோ அதற்குப் பொறுப்பு’
என்று கூறி மறைந்தார்.

பெரியாழ்வாரும் பாண்டியன் அவையை அடைந்து, வேண்டிய வேதங்கள் ஒதி, ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரன் என்று நிலை நாட்டினார். பொற் கிழியும், தானே தாழ் அதை அறுத்துக் கொண்டார். அதைக் கண்ட அரசனும், புரோகிதரும் மற்றும் பல அறிஞர்களும் அவரை அடி பணிந்து, பட்டத்து யானை மேலேற்றிக் குடை, கொடி, சாமரை ஆல் வட்டம் முதலியன தாங்களே பணி மாறி, வீதி வலம் செய்வித்தனர். புலவர்களுக்கெல்லாம் அவர் தலைவராய் விளங்கிய தகுதிக்கு ஏற்ப, அரசன் அவருக்கு, 'பட்டர்பிரான்' (வித்துவான்களுக் கெல்லாம் தலைவர்) என்று சிறப்புப் பெயர் இட்டான். திருச்சின்னம் ஒலி செய்ய, ஜல சங்கம் எடுத்துத் தவிர அவர் நகர் வலம் வருகிற அக்கோலத்தை அனுபவிக்கப் பெருமாள் பிராட்டியுடன் கருடன் மீதமர்ந்து வானத்தில் தோன்றி ஆழ்வாருக்குக் காட்சி கொடுத்தான். 'நல்ல காலத்திலேயே இம் மண்ணுலகோர் தீங்கு செய்வர்; இக்கலிகாலத்தில் முகம் காட்டுகிறானே! அவனுக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ!' என்று பயந்து யானை மீதுள்ள மணிகளையே எடுத்து, தாளமாகக் கொண்டு, 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு' என்று மங்களாசாசனம் செய்தார். (பொங்கும் பரிவால் இவர் இவ்வாறு செய்ததால் பெரியாழ்வார் எனப்பட்டார்)

பிறகு அரசனை வாழ்த்தி, கிழியை எடுத்துக் கொண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை அடைந்து, அப்பொருளைக் கொண்டு வடபெருங்

கோயிலுடையானுக்குக் கோயிலும் கட்டி வைத்து, பழையபடியே மாலை தொடுத்து அணிவித்து வந்தார். கிருஷ்ணாவதாரத்தில் இளமை முதலே ஆழ்ந்த சிந்தை உடையவராதலால், அந்த அவதாரப் பெருமைகளை, கண்ணன் விளையாட்டையெல்லாம் முற்றும் அனுபவித்து, 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' என்கிற பிரபந்தத்தை வெளியிட்டு உலகை வாழ்வித்தார்.

மேலும் இவர், ஸ்ரீ ஆண்டாளை வளர்த்து, அவள் 'திருப்பாவை', 'நாச்சியார் திருமொழி' முதலிய பிரபந்தங்களை உலக மக்கள் பாடி, உயர்வடையக் காரணமாக இருந்து, அவளை அரங்கனுக்கே அர்ப்பணித்த பெருமை உடையவராயும் விளங்கினார். இவர் இறுதியில் திருமாலிருஞ்சோலையில் வாழ்ந்து அங்கேயே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் மொத்தம் 24 பிரிவுகளை உடையதாகும். கால வெள்ளத்தாலும், போற்றுவார் இல்லாததாலும் எப்படியோ மறைந்து போன இவற்றை நாதமுனிகள் என்னும் வைணவப் பெரியார் அரும்பாடுபட்டுத் திரட்டினார். வேதவியாசர் வேதங்களை நான்காக வகுத்துத் தொகுத்ததுபோல், நாதமுனிகளும் இப்பாசுரங்களை நான்கு தொகுதிகளாக்கி ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பாடல்கள் அடங்கியிருக்குமாறு அடைவுபடுத்தினார். பாசுரங்களை அவர் 'இசைப்பா', 'இயற்பா' எனப்

பிரித்து இசைப்பாக்களை 3 தொகுதிகளாகவும், இயற்பாக்களை ஒரு தொகுதியாகவும் அமைத்து வெளியிட்டார்.

(அ) இசைப்பாத் தொகுதிகள்

1.	முதலாயிரம்		
	பிரபந்தம்	பாகரத் தொகை	
1.	பெரியாழ்வார் திருமொழி	473	
2.	திருப்பாவை	30	
3.	நாச்சியார் திருமொழி	143	
4.	பெருமாள் திருமொழி	105	
5.	திருச்சந்த விருத்தம்	120	
6.	திருமாலை	45	
7.	திருப்பள்ளி எழுச்சி	10	
8.	அமலனாதிபிரான்	10	
9.	கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு	11	
	ஆக, பிரபந்தங்கள் 9-க்குப் பாகரங்கள்	947	947
2.	பெரிய திருமொழி		
10.	பெரிய திருமொழி	1084	
11.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	20	

12.	திருநெடுந்தாண்டகம்	30	
	ஆக, பிரபந்தங்கள் 3-க்குப் பாகரங்கள்	1134	1134
3.	திருவாய்மொழி		
13.	திருவாய்மொழி	1102	
	ஆக, பிரபந்தம் 1க்குப் பாகரங்கள்	1102	1102

(ஆ) இயற்பாத் தொகுதி

4.	இயற்பா		
	பிரபந்தம்	பாகரத் தொகை	
14.	முதல் திருவந்தாதி	100	
15.	இரண்டாம் திருவந்தாதி	100	
16.	மூன்றாம் திருவந்தாதி	100	
17.	நான்முகன் திருவந்தாதி	96	
18.	திருவிருத்தம்	100	
19.	திருவாசிரியம்	7	
20.	பெரிய திருவந்தாதி	87	
21.	திருவெழுசூற்றிருக்கை	1	
22.	சிறிய திருமடல்	1	
23.	பெரிய திருமடல்	1	

	ஆக, பிரபந்தங்கள் 10க்குப் பாசுரங்கள்	593	
24.	பின்னர் திருவரங்கத்து அமுதனார் இராமாநுசர் மீது பாடியுள்ள 'இராமாநுச நூற்றந்தாதி' இத்தொகுதியுடன் சேர்க்கப்பட்டது. அதில் உள்ள பாசுரங்கள்	108	
		701	701
	ஆக 4 தொகுதிகளையும் சேர்ந்த பாசுரங்கள்		3884

4000க்கு 116 பாசுரங்கள் குறைகின்றன. இதைச் சரி செய்ய, சிறிய திருமடல் பெரிய திருமடல் வரிகள் 452 ஐ, நான்கு வரிகளை ஒரு பாசுரமாகக் கொண்டு 113 பாசுரங்களாக்கி, இவற்றின் தனியன்களையும் இவற்றின் இறுதியிலுள்ள வெண்பாக்களையும் சேர்த்து 118 எனக் கணக்கிட்டுச் சரி செய்வார். தனியன்களை இங்கு மட்டும் சேர்த்துக் கணக்கிடல் தவறு என்பர் சிலர்.

947 பாசுரங்களைக் கொண்ட பகுதியை 'முதலாயிரம்' என்று வழங்குகிறோம். 1102 பாசுரங்களைக் கொண்ட திருவாய் மொழியை 'குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன ஆயிரத்து' எனக் கொள்கிறோம். பெரிய திருமொழி 1084 பாசுரங்களால் அமைந்திருப்பினும், 'பொங்கு புகழ் மங்கையர் கோனீந்த மறை ஆயிரம்' என்று எம்பார்

கூறியுள்ளார். எனவே தொகை மிகுதி பற்றி சில பாசுரங்கள் குறைவாக இருப்பினும் 'நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம்' என வழங்குவது பொருத்தமே யாகும்.

வைப்புமுறை

'திருப்பல்லாண்டு', முதல் 'அமலனாதி பிரான்' ஈறானவை பிரணவார்த்தங்கள். ஆகையாலே, முதலில் வைக்கப்பட்டன எனவும், 'கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு', நமசப்தார்த்தத்தை விவரிப்பதால் அது அவற்றின் பின் வைக்கப் பட்டதென்றும், 'பெரிய திருமொழி' முதல் 'பெரியதிருமடல்' ஈறாக உள்ள பிரபந்தங்கள் நாராயண சப்த விவரணம் ஆகையால், அவை அதன் பின்னரும் அதன் பின்பு த்வயார்த்த விவரணமாகிய திருவாய்மொழி எல்லாவற்றுக்கும் முடிவான பிரபந்தமாக வைக்கப்பட்டதென்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

வேறு சிலர் திருவாய்மொழியை 3ஆம் தொகுதியாக்கி, இயற்பாவை 4ஆம் தொகுதியாக்கி, சரமசுலோக விவரணம் ஆதலால் இயற்பாவை இறுதிப் பகுதியாக முறைப்படுத்தினர் என்றும் கூறுவர். இன்றும் சந்நிதிகளில் திருவாய்மொழி சேவித்த மறுநாளில் இயற்பா சேவிப்பது வழக்கமாக உள்ளதும் இவ்வைப்பு முறைக்கு ஆதாரமாகும் என்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

மயர்வற மதிநலம், அருளப் பெற்ற இவ்ஆழ்வார்கள் பாடியருளிய இத்திவ்வியப்

பிரபந்தங்கள் 'தமிழ் வேதம்', 'திராவிட வேதம்' - என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவனவாம். வேதாந்த தேசிகரும்,

“பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார் தண்
பொருநல்வரும் குருகேசன் விட்டுசித்தன்
துய்யகுல சேகரன் நம்பாண நாதன்
தொண்டரடிப் பொடிமழிசை வந்த சோதி
வையமெல்லாம் மறைவிளங்க வாள்வே லேந்தும்
மங்கையர் கோன் என்றிவர்கள் மகிழ்ந்துபாடும்
செய்யதமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய ஓதித்
தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே.

என்னும் பாசுரத்தால், 'திவ்வியப் பிரபந்தங்களைத் தெளிய ஓதி' பொருள் புலப்படாத வேதப் பகுதிகளை நன்கு தெளிகின்றோம், என்று கூறியருள்கின்றார். பன்னிரு ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வாரை உயிராகவும், ஏனையோரை உடலாகவும் சிறப்பித்துக் கூறுவர். 'வேதம் தமிழ் செய்த மாறன்' - என்று நம்மாழ்வாரைக் குறிப்பிடுவர். அவர் அருளிய திருவாய்மொழி சாம வேத சாரம் எனப்படும்.

ஸ்ரீ:

பெரியாழ்வார் திருமொழி

முதற்பத்து-முதல் திருமொழி

திருப்பல்லாண்டு

முன்னுரை : இப்பிரபந்தத்தில் ஒவ்வொரு பாசுரத்திலும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு என்று சொல்லிப் பெருமானுக்கு மங்களா சாசனம் செய்திருப்பதால் இம்முதல் திருமொழி திருப்பல்லாண்டு என்று பெயர் பெற்றது. நாம் பெருமானிடம் நமக்கு வேண்டிய மங்களங்களைப் பிரார்த்தித்துப் பெற வேண்டும். ஆனால் இப் பெரியாழ்வாரோ பக்தியினால், 'பகவானுக்குக் குறையொன்றும் இல்லாமலிருப்பதே நமக்கு மங்களம்' - என்று பெருமானுக்கே 'பல்லாண்டு' பாடிப் போற்றுகிறார். (ஒரு நூறு பாசுரங்கள் கொண்ட பெரும் பிரிவு 'பத்து' எனவும், 10 பாசுரங்கள் கொண்ட உட்பிரிவு திருமொழி எனவும் வழங்கப்படும். இருமுறை சேவிக்க வேண்டிய பாசுரங்கள் * இக்குறி இட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.)

காப்பு

குறள் வெண்செந்துறை

1. *பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டு
பல்கோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா! உன்
செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு.

பொருள் : மல்லர்களை வென்ற வலிமையுள்ள தோள்களையுடைய நீல இரத்தினம் போன்ற நிறத்தை யுடையவனே! பற்பல ஆண்டுகளிலும், அனேக கோடி இலட்சம் ஆண்டுகளிலும் உமது சிவந்த திருவடிகளின் அழகுக்குக் குறைவற்ற பாதுகாப்பு உண்டாவதாக.

சிறப்புரை : பல்லாண்டு என்று ஒரு தடவை சொன்னால் போதும், பல்லாயிரத்தாண்டு எனவும், பல்கோடி நூறாயிரமும் பல்லாண்டு - எனவும் அதிகமாகச் சொல்வதேன்? என்றால், தண்ணீர் பருகும் ஆவல் மிகுந்தவன், தாகம் தீரும் வரையிலும், 'தண்ணீர், தண்ணீர்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது போல் இவரும் தம்முடைய பயம் அடங்குமளவும் கூறிக் கொண்டே இருப்பார். 'உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு' என திருவடிக்கு மட்டும் மங்களாசாசனம் இருப்பினும் (போற்றி உரைத்தல்) இது பெருமானின் திருமேனி முழுமைக்கும் மங்களா சாசனம் செய்ததாகும். (இதையும் அடுத்த பாசுரத்தையும் ஒரு பாட்டாகச் சேர்த்துப் பாடுவது வழக்கமாகும்.)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2. *அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம்
பல்லாண்டு
வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும்
பல்லாண்டு
வடிவார் சோதி வலத்துறையும் கடராழியும்
பல்லாண்டு
படைபோர்புக்கு முழங்கும் அப்பாஞ்சன்னியமும்
பல்லாண்டே. 2

பொருள் : அடியவர்களான எங்களுக்கும் சுவாமி யான உனக்கும், பிரிவு இல்லாமல் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் நித்திய மங்களமாய்க் கழிய வேணும். உனது திருமேனியின் பிரகாசத்துக்குக் காரணமாய், உன்னுடைய மார்பின் வலப்பக்கத்திலே வாழும் மகாலட்சுமியும் பல ஆண்டுகளிலும் மங்களத் துடன் இருக்கவும். உன் வலத்திருக்கையில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கும் சக்கரமும், போரிலே பேரொலியைச் செய்யும் பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்கும் எப்போதும் மங்களம் உள்ளவையாய் இருக்க வேணும்.

சிறப்புரை : வாசனையினால் மலர்களுக்குப் பெருமை உண்டு; ஒளியினால் இரத்தினத்திற்கு மேன்மை உண்டு. அதுபோல மகாலட்சுமியினால் பெருமானுக்குப் பெருமையுண்டு என்பதைத் தெரிவிக்க, 'வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு' - என்றார். 'அடியோமோடும்' - என்று இந்த உலகில் உள்ள தங்களையும், பரமபதமாகிய அவ்வுலகில் உள்ள மகாலட்சுமி முதலியோரையும் இங்குச் சொல்லி யிருப்பதால், இரு உலகங்களுக்கும் (லீலாவிபூதி, நித்தியவிபூதி) பெருமானான ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு இப்பாசுரத்தால் பல்லாண்டு பாடினார். (முதல் இரு பாசுரங்களும் திருமந்திரத்தின் பொருளைத் தெரிவிக்கின்றன. அதாவது, 'எம்பெருமானுக்கே அடிமையாக இருப்பவன் யான்; அத்தகைய யான் எனக்கு உரியனாய் இருத்தல் கூடாது. எல்லாப் பொருளுக்கும் தலைவனான நாராயணனுக்கே எல்லாவித அடிமைகளும் செய்யப் பெறுவேனாக வேண்டும்' என்பது).

3. வாழாட்பட்டு நின்றிருள்ளிரேல், வந்து மண்ணும்
மணமும் கொண்மின்
கூழாட்பட்டு நின்றீர்களை எங்கள் குழுவினில்
புகுதலொட்டோம்
ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள், இராக்கதர்வாழ்
இலங்கை
பாழாளாகப் படை பொருதானுக்குப் பல்லாண்டு
கூறுதுமே. 3

முன்னுரை : இந்த ஆழ்வார் தனியாக இருந்து பெருமானைப் போற்றிப் பாடுவதில் மன நிறைவு அடையாமல், இன்னும் பலரையும் போற்றிப் பாடுவதற்குத் துணையாகக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறார். உலகில் உள்ள மக்களை ஆராய்ந்து பார்த்ததில் அவர்கள்,

1. செல்வத்தை விரும்புபவர்கள், (இவர்களில் இழந்த பொருளை அடைய விரும்புவோர், புதிதாகப் பொருளை விரும்புவோர் என இருவகை உண்டு.)

2. பரமபதத்திற்கு அருகிலுள்ள கைவல்யத்தை அடைந்து ஆன்மானுபவம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புபவர்கள்,

3. பரமபதத்தை அடைந்து பகவானுடைய, திருவடிகளில் தினமும் (கைங்கரியம்) தொண்டு செய்யவேண்டும் என்று விரும்புபவர்கள் என மூன்று வகையாக அமைந்திருப்பதை அறிந்தார். இம்மூவரில் செல்வம், கைவல்யம் ஆகியவற்றை விரும்பும் இருபிரிவினரும் பயனை எதிர்

பார்ப்பவர்களாக இருப்பினும் அந்த அற்பப் பலனுக்காகவாவது பெருமானைப் பணிந்து வணங்குகிறார்கள். ஆதலின் அவர்களையும் திருத்திப் பணி கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்து, இம்மூவரையும் அழைக்கத் தொடங்குபவர் முதன் முதலில் எம் பெருமானுடைய திருவடிகளில் தினமும் கைங்கரியம் செய்ய விரும்பும் ஞானிகளை மட்டும் இப்பாசரத்தில் அழைக்கின்றார்.

பொருள் : பிழைப்பதற்குக் காரணமான எம்பெருமானுடைய அடிமைத் தொழிலில் ஈடுபட்டு நிலைத்து நின்றவர்கள் இருப்பீர்களாகில் நீங்கள் எங்களுடன் வந்து பெருமானுடைய உற்சவத்திற்குத் தொடக்கமான திருமுளைத் திருநாளுக்குப் புழுதி மண்ணைச் சுமந்து வாருங்கள். அத் திருவிழாவில் நீங்கள் விருப்பம் உடையவர்களாகவும் இருங்கள். சோற்றுக்காக அயலாரிடம் அடிமைப்பட்டிருப்பவர்களை, எம்பெருமானுக்குத் தொண்டு செய்து வாழும் எங்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளச் சம்மதிக்க மாட்டோம். எங்களுக்குள்ள பெருமையாவது, ஏழு தலைமுறை வரை ஒருவிதக் குற்றமும் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறோம். நாங்கள், அரக்கர் வசிக்கும் இலங்கையிலிருந்த தீயவர்களெல்லாம் அழிந்து போகும்படி வானர சேனையைக் கொண்டு போர் செய்த பெருமானுக்குப் பல ஆண்டுகளிலும் மங்களம் உண்டாகவேணும் என்று போற்றிப் பாடுவோம்.

சிறப்புரை : மண் கொள்கையாவது - விழாவின் (தொடக்கத்திற்கு) அங்குரார்ப்பணத்திற்குப் புழுதி

மண் சுமத்தல். (அங்குரார்ப்பணம் - பாலிகைகளில் முளை உண்டாகுமாறு நவதானிய விதைகளை இடுதல். ஏழாட்காலும் - முன்னே மூன்று, பின்னே மூன்று; நடுவில் தான் ஒன்று - ஆக ஏழுதலை முறையிலும் என்றபடி.

4. ஏடுநிலத்தில் இடுவதன் முன்னம் வந்து எங்கள் குழாம் புகுந்து
கூடு மனமுடையீர்கள் வரம்பொழி வந்தொல்லைக் கூடுமினோ
நாடும்நகரமும் நன்கறிய நமோநாராயணாய வென்று பாடும் மனமுடைப் பத்தருள்ளீர்! வந்து பல்லாண்டு கூறுமினே. 4

பொருள் : கைவல்ய அனுபவத்தை விரும்பி வழிபடுபவர்களே! அக் கைவல்யத்தில் ஆசையை விட்டுவந்து, எங்களுடைய குழுவினே சேர்ந்து ஒன்றாகிவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர்களாய் நீங்கள் இருந்தால், பொல்லாத இடமாகிய கைவல்யத்தில் உங்களைச் சேர்ப்பதற்கு முன்னமே, ஆத்மாவை மட்டும் அனுபவித்தல் என்ற எல்லை நீங்கும்படி விரைவாக வந்து எங்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள். அதன் பிறகு நாட்டிலும், நகரத்திலும் உள்ளவர்களும் உங்களுடைய நன்மையை அறிந்து கொள்ளும்படி, 'நமோ நாராயணாய' என்று திருமந்திரத்தைச் சொல்லி, பாடும் எண்ணமுடைய பக்தர்களோடு சேர்ந்து எம்பெருமானுக்குப் பல்லாண்டு பாடுங்கள்.

சிறப்புரை : இவ்வுடலானது பருவுடல், நுண்ணுடல் என இருவகையாக அமைந்துள்ளது. இதில் நுண்ணுடல், பருவுடலைக் காட்டிலும்

முக்கியமாகவும், சாரமாகவும் இருப்பதால் பாலின் ஏடு போன்றது என்பதால் ஏடு - நுண்ணுடலைக் (ஆன்மாவை, உயிரை) குறித்தது. ஆன்மா தனது நுண்ணுடம்பு விரஜை நதியில் நீராடிய பின்னரே பரம பதத்தையோ, கைவல்யத்தையோ அடையும். இவ்விரண்டில் எதை அடைந்தாலும் திரும்பி வருதல் இல்லை.

எனவே ஏடு நிலத்தில் (கைவல்யத்தில்) இடுவதன் முன்னம் என்றார். ஆன்மா பரம பதத்தை அடைந்து நித்யரோடும், முக்தரோடும், ஒன்றாகக் கூடிப் பகவானுடைய திருமேனி, திருக்கலியாண குணங்கள், நிலையான செல்வங்களையெல்லாம் அனுபவிக்க வேண்டும். அதைவிட்டுக் கைவல்யத்தைப் பெற்றவன், (ஒரு பெண் கணவனை அடைந்து இன்பங்களை அனுபவிக்காமல், திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் தன் அழகு முதலியவற்றைத் தானே அனுபவிப்பது போல) தன்னைத் தானே அனுபவித்தல் என்ற ஒரு சிறு எல்லைக்குள் அடங்கி நிற்க வேண்டும். ஆதலால் 'வரம்பொழிவந்து ஒல்லைக் கூடுமினோ' என்றார். கைவல்யத்தை விரும்புவோர் பிரணவத்தை மட்டும் ஒதுவர். இனி அப்படி யில்லாமல் நாராயணாய என்பதையும் சேர்த்து எட்டெழுத்து மந்திரத்தையும் ஒதிக் கொண்டு வர வேண்டும் என்கிறார்.

5. அண்டக் குலத்துக்கு அதிபதியாகி, அசுரர்
இராக்கதரை
இண்டைக் குலத்தை எடுத்துக் களைந்த
இருடகேசன் தனக்கு

தொண்டக் குலத்தில் உள்ளீர்! வந்தடி தொழுது
 ஆயிர நாமம் சொல்லி
 பண்டைக் குலத்தைத் தவிர்ந்து பல்லாண்டு
 பல்லாயிரத் தாண்டென்மினே. 5

பொருள் : செல்வத்தை விரும்புவோரை இப்பாசுரத்
 தால் அழைக்கிறார். அண்டங்களுக்கெல்லாம்
 தலைவனாய், அசுரர் அரக்கர் என்பவர்களுடைய
 கூட்டத்தை ஒரு சேர அழித்த இருடிகேசனிடத்தில்
 அடியவராய் இருப்பவரது கூட்டத்தில் சேர்ந்தவர்
 களே! நீங்கள் பயனை விரும்பி இருந்த பழைய
 தன்மையை நீக்கிக் கொண்டு வந்து எங்களோடு
 சேர்ந்து பகவானுடைய திருவடிகளை வணங்கி,
 அவனுடைய ஆயிரம் திருநாமங்களையும் சொல்லி,
 எப்பொழுதும் பல்லாண்டு பாடி மங்களாசாசனம்
 செய்து கொண்டு இருங்கள்.

சிறப்புரை : இண்டைக்குலம் - நெருக்கமான
 கூட்டம். இருடிகேசன் - இந்திரியங்களை
 அடக்கியாள்பவன். தொண்டக்குலம் (தொண்டர்
 + குலம்)

6. எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தம் மூத்தப்பன்
 ஏழ்படிகால் தொடங்கி
 வந்து வழி வழியாட் செய்கின்றோம் திருவோணத்
 திருவிழவில்
 அந்தியம் போதில் அரியுருவாகி அரியை
 யழித்தவனை
 பந்தனை தீர்ப் பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டென்று
 பாடுதுமே. 6

முன்னுரை : 'வாழாட்பட்டு' - என்ற பாசுரத்தில் (3) ஞானிகளை அழைத்தார் அல்லவா? அழைக்கும் போது, 'ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள்' என்று தம்முடைய பெருமையைச் சொல்லி அழைத்தார். அது கேட்ட அவர்கள், 'நாங்களும் உம்மைப் போலவே ஏழு தலைமுறையாக அடிமை செய்கிறவர்கள்', என்று தங்களுடைய பெருமையையும், எம்பெருமானுக்கு மங்களாசாசனம் செய்பவர்கள் நாங்கள் என்ற தங்களுடைய நாள் வழிபாட்டையும் சொல்லிக்கொண்டு வந்து சேர்ந்ததாக இப்பாசுரம் அருளிச் செய்யப்படுகிறது.

பொருள் : என்னுடைய தந்தையும், அவருக்குத் தந்தையும், அவருக்குத் தந்தையும், அவருக்குத் தந்தையும், அவருக்குப் பாட்டனுமாகிய ஏழு என்னும் தலைமுறையிலும், உரிய காலங்களில் வந்து, முறை தவறாமல் தொண்டு செய்கிறோம். திருவோணம் என்கிற திருநாளில், மாலை நேரத்தில், நரசிங்க மூர்த்தியாய்த் தோன்றி, பகைவனாகிய இரணியனைக் கொன்றொழித்தவனாகிய பெருமானுக்கு அன்றைய கட்டு தீரும்படி பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டென்று போற்றிப் பாடுவோம்.

சிறப்புரை : எந்தை - தானும் தன் தகப்பனுமென இருவர், தந்தை, தந்தை, தந்தை என்று மூவர், அப்பன் என்றால் தகப்பனார், மூத்தப்பன் எனவே பாட்டனார், ஆக இருவர், இப்படியாக ஏழு தலை முறை அரி - நரசிங்கம்; அரி - பகைவன்.

7. தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழித் திகழ்
 திருச்சக்கரத்தின்
 கோயிற் பொறியாலே யொற்றுண்டு நின்று
 குடிகுடியாட் செய்கின்றோம்
 மாயப் பொருபடைவாணனை ஆயிரந்தோளும்
 பொழிசுருதி
 பாய சுழற்றியவாழி வல்லானுக்குப் பல்லாண்டு
 கூறுதுமே. 7

முன்னுரை : ஏடு நிலத்தில் என்னும் பாசுரத்தில் (4) கைவல் யார்த்திகளை அழைத்தாரல்லவா? அப்போது 'நாடும் நகரமும் நன்கறிய' உங்களுடைய நன்மையை எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளும்படி நீங்கள் வரவேண்டும் என்று கூறினார். அவர்களும் அவ்வாறே சங்கு சக்கரங்களாலே திரு இலச்சினை செய்து கொண்டு, கண்ணனுக்கும், திருவாழியாழ் வானுக்கும் (சக்கரம்) மங்களாசாசனம் செய்பவராய் ஆகிவிட்டோமென்று தாங்கள் குடும்பமாகத் திருந்தின படியைச் சொல்லிக் கொண்டு வருவதாக அருளிச் செய்த பாசுரம் இது.

பொருள் : இப்போது நாங்கள் நெருப்பை விட அதிகமாக விளங்குவதும், சிவந்த ஒளியோடு கூடியதுமான சக்கரத்தாழ்வானை அக்கினியில் காய்ச்சி தோளில் ஏற்றிக்கொண்டு குடும்பமாக அடிமை செய்கிறவர்களாய் இருக்கின்றோம். அதுவும் தவிர, வஞ்சனையால், போர் செய்பவனாகிய வாணாசுரனுடைய ஆயிரம் தோள்களிலிருந்தும் வெளியே சொரிகிற இரத்தம் பாய்ந்தோடும்படி, சக்கரத்தைச் சுழற்றிவிட்ட எம்பெருமானுக்குப் போற்றிப் பாடுவோம்.

சிறப்புரை : மந்திரபூர்வமாக ஓமம் செய்த அக்கினியில் காய்ச்சி சங்கு சக்கரங்களின் பொறிகளைத் தோளில் அணிந்து கொள்வது ஸ்ரீ வைணவர்களின் வழக்கமாகும்.

8. நெய்யிடை நல்லதோர்சோறும் நியதமுமத்தாணிச்
சேவகமும்
கையடைக்காயும் கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக்
குண்டலமும்
மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்து என்னை
வெள்ளுயிராக்கவல்ல
பையுடை நாகப்பகைக் கொடியானுக்குப் பல்லாண்டு
கூறுவனே. 8

முன்னுரை : 'அண்டகுலத்துக்கு' என்னும் 5ஆம் பாசுரத்தில் ஆழ்வாராலே அழைக்கப்பட்ட செல்வத்தை விரும்புவோர், 'எம்பெருமானுடைய திருவருளினால் வேண்டியவற்றைப் பெற்ற பின்பு, திருந்தி, பகவானுக்கு மங்களாசாசனம் செய்பவர்களாக மாறி விட்டோம்' எனச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டது இப்பாசுரம்:

பொருள் : பெருமானே! நெய்யோடு ஒத்த எடையுள்ளது, நல்ல ஒப்பற்றதுமான சோற்றையும், எப்போதும் பிரியாமல் நெருங்கிச் செய்கின்ற சேவையையும், வெற்றிலைப் பாக்குகளையும் நீ கொடுத்தாய். அத்துடன் கழுத்திலும், காதிலும் அணிந்து கொள்ள வேண்டிய ஆபரணங்களையும், உடம்பில் பூசிக்கொள்ளச் சிறந்த சந்தனத்தையும், நான் விரும்பியபடியே கொடுத்தாய். இப்படி சம்சாரியாய்க் கிடந்த என்னை ஞானம் பெறச்

செய்தாய். பாம்பிற்குப் பகையாகிய கருடனைக் கொடியில் கொண்டுள்ள எம்பெருமானே! உனக்குப் பல்லாண்டு எனச் சொல்லிப் பாடுவேன்.

சிறப்புரை : நெய்யடை சோறு - நெய் பாதி, சோறு பாதியாய் இரண்டும் அளவொத்து இருக்கும். நல்லது ஓர் சோறு - தாய் இடப் புத்திரன் உண்ணும் சோறு போல அன்போட இடப்பட்டு, சுவையில் சிறிதும் குறைவில்லாத சோறு. அத்தாணிச் சேவகம் - பகவான் இருக்குமிடத்தில் இருந்துகொண்டு செய்யும் தரிசனம். வெள்ளுயிர் - சாத்விகளை வெள்ளுயிர் என்றார். சத்வகுணத்திற்கு நிறம் வெண்மை என்று கூறுவது மரபு.

9. உடுத்துக் களைந்த நின்றீதக வாயெடுத்துக்
கலத்ததுண்டு
தொடுத்த துழாய் மலர் சூடிக் களைந்தன சூடுமித்
தொண்டர்களோம்
விடுத்த திசைக் கருமந்திருத்தித் திருவோணத்
திருவிழவில்
படுத்த பைந்நாகணைப் பள்ளி கொண்டானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 9

முன்னுரை : 'வாழாட்பட்டு' என்னும் பாசுரத்தில் அழைக்கப்பட்டு (3) எந்தை தந்தை என்னும் பாசுரத்தால் (6) சொல்லிக் கொண்டு வந்த ஞானிகள், தாம் எம்பெருமானை நோக்கிப் பாடும் படியை இப்பாசுரத்தில் அருளிச் செய்கிறார்.

பொருள் : எம்பெருமானே! எங்களுக்கு வேண்டுமென்று நினைத்து, உடுப்பதும் உண்பதும், சூடுவதும்

செய்யாமல் நீ கழித்தவற்றை மகா பிரசாதம் என்று நினைத்து அவற்றை நாங்கள் உடுக்கிறோம். உண்கிறோம், சூடுகிறோம். நீ ஏவின காரியத்தைச் செய்து முடித்து அதனாலும் ஒரு திருப்தி உண்டாகாமையால் ஆதிசேடனாகிய படுக்கை மீது நீ பள்ளி கொண்டிருக்கிற கிடக்கை அழகிற்கு என்ன தீங்கு வருமோ என்று அச்சம் கொண்டு நீ அவதரித்த திருவோண நன்னாளிலே உனக்கு ஒருவிதக் குறைவுமில்லாதிருக்கப் பல்லாண்டு பாடுவமே.

சிறப்புரை : பீதம் - பொன்னிறம், பீதகம் - பொன்னாடை; நாகணை - நாகஅணை.

10. எந்நாளெம் பெருமான் உன்றனக்கடியோ
மென்றெழுத்துப்பட்ட
அந்நாளே அடியோங்களடிக்குடில் வீடு
பெற்றுய்ந்தது காண்
செந்நாள் தோற்றித் திருமதுரையுட்சிலைகுனித்து
ஐந்தலைய
பைந்நாகத் தலைப் பாய்ந்தவனே! உன்னைப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 10

முன்னுரை : 'ஏடு நிலத்திலென்னும்' பாசுரத்தால் (4) அழைக்கப்பட்டு, 'தீயிற்பொலிகின்ற' என்ற பாசுரத்தால் (7) தாம் திருந்தியதைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்த கைவல்யார்த்திகள் பல்லாண்டு பாடும்படியை, இப்பாசுரத்தில் அருளிச் செய்கிறார்.

பொருள் : சுவாமியே! அடியோங்கள் உனக்கு அடிமைப் பட்டவர்கள் என்று சொன்ன நாள்

முதல், எங்களுடைய குடும்பத்தினரும் கைவல் யத்தை விட்டு விடுதலை பெற்று விட்டோம். உரோகிணி நட்சத்திரத்தில் கண்ணனாகத் திருஅவதாரம் செய்து வடமதுரையில், கம்சனுடைய படைச் சாலையிலே இருந்த வில்லை வளைத்து முறித்தாய். மேலும் ஐந்து தலைகளையுடைய 'காளியன்' என்ற பாம்பின் முடியின் மேல் குதித்தாய். அப்படிப்பட்ட உனக்குப் பல்லாண்டு கூறுவோம்.

சிறப்புரை : அடிக்குடில் - அடிமைப்பட்டுள்ள வீட்டி லிருக்கும் புதல்வர், பேரன், பேத்திகள், முதலியோர். செந்நாள் - உரோகிணி நட்சத்திரம்.

11. *அல்வழக்கொன்றுமில்லா அணிகோட்டியர்கோன்
அபிமானதுங்கள்
செல்வனைப் போலத் திருமாலே! நானும் உனக்குப்
பழுவடியேன்
நல்வகையால் நமோ நாராயணாவென்று நாமம் பல
பரவி
பல்வகையாலும் பவித்திரனே! உன்னைப் பல்லாண்டு
கூறுவனே. 11

முன்னுரை : 'அண்டக் குலத்துக்கு' என்னும் பாசுரத்தாலே (5) அழைக்கப்பட்டு, 'நெய்யடை நல்லதோர்' என்னும் பாசுரத்தாலே (8) தாம் திருந்தியதை சொல்லிக்கொண்டு வந்த செல்வ விருப்பினர் பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள்.

பொருள் : திருமாலே, அந்திகள் ஒன்றுமில்லாமல் இருக்கிற திருக்கோட்டியூரில் உள்ளவர்களுக்குத்

தலைவரும், தான் எம்பெருமானுக்கு அடியவன் என்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ அபிமானம் நிறைந்திருக்கும், செல்வ நம்பியைப் போலவே, நானும் உனக்குப் பழமையான அடியவனாகி விட்டேன். எனக்கு நன்மையுண்டாகும்படி 'நமோ நாராயணா' என்று சொல்லி, உன்னுடைய பல திருநாமங்களையும், தோத்திரம் செய்து உங்களுக்கு மங்களாசாசனம் செய்வேன்.

சிறப்புரை : கோட்டியர்கோன் - திருக்கோட்டியூரில் தோன்றிய செல்வநம்பி ஆவார். பவித்திரன் - பரிசுத்தமான பெருமான்.

12. *பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப் பரமேட்டியை
சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டு
சித்தன் விரும்பியசொல்
நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாய
வென்று
பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்
பல்லாண்டே. 12

முன்னுரை : இப்பதிகத்தின் பயனைச் சொல்வது இப்பாசுரமாகும். இதைத் 'திருநாமப்பாட்டு' என்றும், 'பலச்ருதி' என்றும் சொல்வர்.

பொருள் : எப்போதும் பரிசுத்தனாயிருப்பவனும், பரம பதத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவனும், சார்ங்கம் என்ற பெயரையுடைய வில்லைக் கொண்டிருப்ப வனுமாகிய எம்பெருமானை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதாரம் செய்த விஷ்ணு சித்தர் என்ற

திருநாமமுடைய பெரியாழ்வார், பல்லாண்டென்று பரிவு கொண்டு அருளிச் செய்த இத்திருப்பல்லாண்டை நமக்கு நல்ல காலம் வந்து விட்டதென்று நினைத்து இடைவிடாமல் சொல்பவர்கள் மறுமையில் பரமபதத்தை அடைந்து அங்கும் பகவானுடைய திருநாமங்களைத் துதித்து எப்பொழுதும் பல்லாண்டு பாடுபவர்களாகப் பெறுவர் என்பதாம்.

சிறப்புரை : பரமேட்டி - எல்லா உலகத்தையும் விட உயர்ந்த இடத்திலுள்ள பரமபதத்தில் இருப்பவன்.

முதற்பத்து - இரண்டாம் திருமொழி

வண்ண மாடங்கள்

கண்ணன் திரு அவதாரச் சிறப்பு

முன்னுரை : பாண்டிய நாட்டிலுள்ள பதினெட்டு திருமால் திருத் தலங்களில் (பெருமாள் கோயில்கள்) திருக்கோட்டியூரும் ஒன்று. ஸ்ரீவல்லப பாண்டியனின் அரச புரோகிதராகவும், அமைச்சராகவுமிருந்த செல்வநம்பி என்பவர், இவ்வூரைச் சேர்ந்தவர். இவர் பெரியாழ்வாரின் நெருங்கிய தோழர். ஒரு சமயம் (அன்று ஸ்ரீஜெயந்தி எனப்படும் கண்ணன் பிறந்தநாள் கொண்டாட்ட நாள். அன்று விழா அங்கு நடந்து கொண்டிருந்தது). செல்வநம்பியைப் பார்ப்பதற்குத் திருக்கோட்டியூர் வருகின்றார் பெரியாழ்வார். அங்கு கோயில் கொண்டிருக்கும் சௌமிய நாராயணப்

பெருமானை அவர் வணங்கினார். அப்போது அவர் மனக்கண்ணிற்கு, அத்திருக்கோவில் நந்த கோபரின் மாளிகையாகவும், அவ்வூர் ஆயர்பாடியாகவும், மாறின. அப்பெருமாள் கண்ணனாக காட்சியளித்தார். இதைக் கண்ட பெரியாழ்வார், தானும் யசோதையாக மாறி, கண்ட காட்சியை நமக்குப் பின்வரும் பாடல்களின் மூலம் விளக்குகிறார்.

கலி விருத்தம்

13. *வண்ண மாடங்கள் சூழ்திருக் கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தீனில்
எண்ணெய் கண்ணம் எதிரெதிர் தூவிட
கண்ணன் முற்றம் கலந்தள றாயிற்றே.

1

பொருள் : அழகிய வீடுகளால் சூழப்பட்டுள்ள திருக்கோட்டியூரில் கேசவன் என்ற திருநாமத்தை உடையவனும் குணங்களால் நிரம்பியவனுமான திருமால் பிறந்த வீட்டில் வந்து திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளவர்கள் கூடினர். அவர்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களாய் எண்ணெயையும், மஞ்சள் பொடியையும், ஒருவர் மீது ஒருவர் தூவவே, அவ்விரண்டும் கீழே விழுந்து ஒன்று சேர்ந்து கண்ணன் திரு அவதரித்த மாளிகையின் முற்றத்தைச் சேறாக்கி விட்டன.

சிறப்புரை : ஈனில் - பிரசவமான இடம். இனில் என்று பாடம் கொள்ளும் போது, இனிய வீடு என்பது பொருள். கண்ணன் - கிருஷ்ணன் என்ற சொல் இவ்வாறு ஆயிற்று என்பர். கிருஷ் - நிலம்,

இவ்வுலகத்திற்கு நன்மை செய்பவன் என்று பொருள். கருநிறமுள்ளவன் என்றும் பொருள். அறியாமை நிறைந்த இவ்வுலகில் பரம்பொருள் நம் கண்ணில் காணும்படி அவதாரம் செய்வதால் கண்ணன் என்றார் என்றும் கூறலாம். கேசவன் - அழகிய மயிர் முடியை உடையவன் என்றும், பிரம்மன் சிவன் ஆகிய இருவரும் தன்னிடத்து உண்டாகப் பெற்றவன் என்றும், கேசி என்னும் அசுரனைக் கொன்றவன் என்றும் பொருள்படும். முற்றம் - வீட்டின் முன்புறம்.

14. ஓடுவார், விழுவார், உகந்தாலிப்பார்
நாடுவார், நம்பி ரான்எங்குத் தான் என்பார்
பாடுவார்களும் பல்பறை கொட்டின்று
ஆடுவார்களும் ஆயிற்றாய்ப் பாடியே.

2

பொருள் : திருவாய்ப் பாடியில் உள்ள ஆயர்கள் எல்லோரும், தமக்குத் தலைவனான நந்தகோபனுக்குப் பிள்ளை பிறந்ததைக் கேட்டு, மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து, தாம் செய்வது இன்னதெனத் தெரியாமல் சிலர் ஓடுபவர்களும், சிலர் எண்ணெய் சுண்ணம் கலந்ததனாலான சேற்றிலே வழுக்கி விழுபவர்களும், சிலர் ஆரவாரம் செய்பவர்களும் ஆனார்கள். வேறு சிலர், பிறந்த குழந்தையைத் தேடினர். இன்னும் சிலர் கண்ணன் எதிரே இருக்கும்போதே, நமக்குத் தலைவன் எங்கே இருக்கிறான் என்று கேட்டனர். மற்றும் சிலர் பாடினர். சிலர் பறையடிக்க, அதற்கேற்பக் கூத்தாடினர். இவ்வாறு ஆயர்பாடியிலுள்ளவர்கள் ஆனார்கள்.

15. பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தீனில்
காணத் தாம்புகு வார், புக்குப் போதுவார்
ஆணொப் பார் இவன் நேரில்லை காண் திரு
ஒணத் தான்உல காளும் என் பார்களே. 3

பொருள் : நல்ல குணத்தையுடைய புதல்வன், தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு பிறந்தபோது, பிள்ளையைப் பார்ப்பதற்கு, நந்தகோபர் மனையில் ஆயர்கள் புகுந்தனர். பார்த்தவர்கள் வெளியே வந்தனர். அவர்களில், உடலமைப்பு இலக்கணம் தெரிந்தவர்கள் (சாமுத்திரிகா இலட்சணம்) கண்ணனைப் பார்த்து, இப்பிள்ளைக்குச் சமமானவர் ஆண்களில் ஒருவரும் இல்லை என்பார். திருவோண நட்சத்திரத்திற்குரிய திருமாலினுடைய உலகை இவன் ஆளுவான் என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

16. உறியை முற்றத் துருட்டினின் றாடுவார்
நறுநெய் பால்தயிர் நன்றாகத் தூவுவார்
செறிமென் கூந்தல் அவிழத் திளைத்து எங்கும்
அறிவ ழிந்தனர் ஆய்ப்பாடி யாயரே. 4

பொருள் : அந்த ஆயர்களில் சிலர், தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அடங்காத பெருமகிழ்ச்சியால், நெய்யும், பாலும், தயிரும் இருக்கிற தறிகளை அறுத்துக் கொண்டு வந்து வீட்டின் முன்புறத்தில் உருட்டி விட்டு ஆடினர். வேறு சிலர், பிள்ளைக்கு நலம் உண்டாக வேண்டுமென்று நெய், பால், தயிர்களை மிகுதியாகத் தானம் செய்தனர். மற்றும் சிலர், தங்களுடைய மென்மையான கூந்தல் அவிழ்ந்து

அலையும்படிக் கூத்தாடினர். இவ்வாறு ஆயர்க
ளெல்லாம் பேரானந்த நிலையில் செய்வது
இன்னதென்று அறியாமல், அறிவு அழிந்து
நின்றனர்.

17. கொண்ட தாளுறி கோலக் கொடுமழு
தண்டி னர்,பறி யோலைச் சயனத்தர்
விண்ட முல்லை யரும்பன்ன பல்லினர்
அண்டர் மிண்டிப் புகுந்து நெய் யாடினார். 5

பொருள் : ஆயர்கள் உறியையும், மழு என்னும்
ஆயுதத்தையும், பசு மேய்க்கும் கோலையும், ஓலைப்
பாயையும் உடையவர்களாவர். அவர்கள் மகிழ்ச்சி
யினால், தங்கள் பற்கள் வெளியே தெரியும்படி
சிரித்துக்கொண்டு, நெருங்கி வந்து நின்று, பிள்ளை
பிறந்த மகிழ்ச்சியினால், எண்ணெய் தேய்த்துக்
கொண்டு நீராடினர்.

சிறப்புரை : அண்டர் - தேவர்கள், ஆயர்கள் என்ற
இரு பொருள்களை உடையது. இங்கு ஆயர்களைக்
குறித்தது.

18. கையும் காலும் நிமிர்த்துக் கடாரநீர்
பைய ஆட்டிப் பசுஞ்சிறு மஞ்சளால்
ஐயநா வழித்தாளுக்கு அங்காந்திட
வையம் ஏழும் கண்டாள் பிள்ளை வாயுளே. 6

பொருள் : ஒருநாள் கண்ணனுடைய தாயார்
யசோதைப் பிராட்டி கண்ணனை நீராட்டும்போது
வழக்கப்படியே, குழந்தையின் கையையும்,
காலையும் மெல்ல நீட்டி நிமிர்த்து, சிறு மஞ்சளைப்
பூசினாள். பச்சிலைகளையும், வாசனைப்

பொருள்களையும் சேர்த்துக் காய்ச்சின நீரைக் கொண்டு நீராட்டினாள். பின்னர் மஞ்சள் தேய்வையைக் கொண்டு, அக்குழந்தையின் நாக்கை வழித்தாள். அப்போது அக்குழந்தையின் திறந்த வாயிலே, உலகம் ஏழினையும் கண்டாள். (ஞானக் கண்ணால் கண்டாள்.)

19. வாயுள் வையகம் கண்ட மடநல்லார்
ஆயர் புத்திரன் அல்லன் அருந்தெய்வம்
பாய சீருடைப் பண்புடைப் பாலகன்
மாயன் என்று மகிழ்ந்தனர் மாதரே.

7

பொருள் : யசோதைப் பிராட்டி, கண்ணனின் திரு வாயிலே எல்லா உலகங்களையும், கண்ணன் தந்த ஞானக் கண்ணால் கண்டு, ஆச்சரியப்பட்டு, தன் அருகிலிருக்கும் பெண்களுக்கும் காட்ட, அவர் களும் கண்ணன் அருளால் ஞானக் கண் பெற்று எல்லா உலகங்களையும் கண்டு, மிகுந்த புகழையும், நல்ல குணங்களையும் உடைய மனிதர்களால் செய்ய முடியாத ஆச்சரியமான செய்கையைச் செய்கின்றான். ஆதலால் இவன் இடைப்பிள்ளை அல்லன்; அருமையான தெய்வமே இப்படி நேரில் வந்துள்ளது என்று கொண்டாடிக் கூறினார்கள்.

20. பத்து நாளும் கடந்த இரண்டாம் நாள்
எத்திசையும் சயமரம் கோடித்து
மத்த மாமலை தாங்கிய மைந்தனை
உத்தானம் செய்து உகந்தனர் ஆயரே.

8

முன்னுரை : பிறந்த குழந்தைக்கு 10 நாளிலோ, 12ஆம் நாளிலோ பெயரிட (நாமகரணம்) வேண்டும்

என்பது மரபு. கண்ணன் பிறந்த 12ஆம் நாள் ஆயர் பாடி முழுவதையும் அலங்கரித்து திருநாமம் இடுவது பற்றி இப்பாசரம் கூறுகிறது.

பொருள் : 12ஆம் நாளன்று, எல்லாத் திசைகளிலும், வெற்றிக்கு அறிகுறியான ஆயர்பாடியில் தோரணங்களை நாட்டி அலங்கரித்தனர். கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக எடுத்துப் பிடித்த கண்ணனை, நாமகரணம் செய்ய வந்த ஆயர்கள், தம் தம் கைகளிலே எடுத்துக்கொண்டு மகிழ்ந்தனர்.

சிறப்புரை : உத்தானம் - கைகளில் எடுத்துக் கொள்ளுதல்.

21. கிடக்கில், தொட்டில் கிழிய உதைத்திடும்
எடுத்துக் கொள்ளில், மருங்கை யிறுத்திடும்
ஒடுக்கிப் புல்கில், உதரத்தே பாய்ந்திடும்
மிடுக்கி லாமையால் நான் மெலிந் தேன்,

நங்காய்! 9

பொருள் : என்னருகிலிருக்கும் பெண்களே, நீங்களனைவரும் பருவத்துக்குத் தகுந்த செயல்களைச் செய்யும் பிள்ளைகளைப் பெற்றதால் ஒன்றும் குறைவில்லாது இருக்கிறீர்கள். ஆனால் என் மகன் செய்வதைக் கேளுங்கள் என்று யசோதை கூறுகின்றாள். இப்பிள்ளையை தொட்டிலில் கிடத்தினால், அத்தொட்டில் கிழிந்து விடும்படி உதைக்கிறான். அக்கால்களுக்கு வலிக்குமே என்று இவனை எடுத்து இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டால், அந்த இடுப்பை நழுவி முறித்து விடுகின்றான். இதனால் இக் குழந்தைக்கு நோவுண்டாகுமே என்று

மார்பிலே தழுவிக் கொண்டால் கால்களால் வயிற்றை உதைக்கிறான். இப்படி இவன் தன்னுடைய பருவத்திற்குத் தகாத செயல்களைச் செய்வதை நினைத்து, நினைத்து, நான் மிகவும் இளைத்து விட்டேன் என்கிறான்.

22. *செந்நெ லார்வயல் சூழ்திருக் கோட்டியூர்
மன்னு நாரணன் நம்பி பிறந்தமை
மின்னு நூல்விட்டு சித்தன் விரித்த இப்
பன்னு பாடல்வல் லார்க்கில்லை பாவமே.

10

பொருள் : இப்பாசுரத்தால் இப்பதிகத்தைக் கற்பதனாலாகும் பயன் கூறுகின்றார். நெற்பயிர் நிறைந்திருக்கின்ற, வயல்கள் சூழ்ந்த வளமான திருக்கோட்டியூரிலே, எப்போதும் கோயில் கொண்டிருக்கும் பெருமான் ஆயர்பாடியில் கண்ணனாகத் திரு அவதாரம் செய்தபோது, அங்கு நடந்த கொண்டாட்டம் முதலியவற்றைப் பெரியாழ்வார் விரிவாகக் கூறினார். புலவர்கள் இப்பாடல்களை சிறப்பித்துச் சொல்வர். இவற்றைப் பொருளோடு நன்கு ஒதி உணர்பவர்களுக்குப் பாவம் இல்லையாம்.

முதற்பத்து - மூன்றாம் திருமொழி

சீதக்கடல்

திருப்பாதாதிகேச வண்ணம்

முன்னுரை : கண்ணனுடைய திருமேனியழகை யசோதைப் பிராட்டி தான் அடி முதல் முடி வரையில் (பாதாதிகேசாந்தமாக) கண்டு அனுபவித்து

தான் அனுபவித்தபடியை அங்குள்ளாரிடம்
கூறியதாகச் செய்யப்பட்டது இத்திருமொழி.
பெரியாழ்வார் தன்னை யசோதைப் பிராட்டியாக
பாவனை செய்து கொண்டு இங்ஙனம்
பாடியுள்ளார்.

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

23. *சீதக் கடலுள் அமுதன்ன தேவகி
கோதைக் குழலாள் அசோதைக்குப் போத்தந்த
பேதைக் குழலி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்
பாதக் கமலங்கள் காணரே, பவளவாயீர்! வந்து
காணரே! 1

பொருள் : (கண்ணன் தன்னுடைய திருவடிகளில்
ஒன்றை எடுத்து வாயிலே வைத்துச் சுவை பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான். அதைக் கண்ட யசோதை
மகிழ்ந்து, பிற பெண்களுக்கும் காட்டுகிறாள்)
திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய மகாலட்சுமியை ஒத்த
தேவகிப் பிராட்டி யசோதைக்குக் கொடுத்த
குழந்தையாகிய கண்ணன், தன்னுடைய கைகளால்
தாமரைப்பூப் போன்ற தாள்களை 'வாயில்
வைத்துக் கொண்டு சுவைத்து உண்ணுகின்ற
காட்சியை பாருங்கள்' என்று யசோதை பிற
பெண்களிடம் கூறுகிறாள்.

24. முத்தும் மணியும் வயிரமும் நன்பொன்னும்
தத்திப் பதித்துத் தலைப்பெய்தாற் போல் எங்கும்
பத்து விரலும் மணிவண்ணன் பாதங்கள்
ஒத்திட் டிருந்தவா காணரே, ஒண்ணு தலீர்! வந்து
காணரே! 2

முன்னுரை : யசோதை கண்ணனுடைய பாதங்களில் ஒன்பது விரல்களுக்கு நவரத்தின வர்ணத்தையும், ஒரு விரலுக்கு மட்டும் பொன் நிறத்தையும் இட்டான். முதல் பாசுரத்தில் தாள்களின் அழகைக் காட்டியவன் இங்குக் கால்விரல்களின் அழகைக் காட்டுகிறான்.

பொருள் : முத்தையும், மாணிக்கத்தையும், வைரத்தினையும், சிறந்த பொன்னையும் மாறிமாறி அழுத்திச் சேர்த்தது போல நீல மணி போன்ற நிறத்தை உடைய கண்ணனுடைய கால்களிலுள்ள பத்து விரல்களும் ஒத்திருக்கின்றன. இத்தன்மையை, அழகிய நெற்றி உடையவர்களே! வந்து பாருங்கள் என்று யசோதை கூறுகிறான்.

25. பணைத்தோள் இளஆய்ச்சி பால்பாய்ந்த கொங்கை
அணைத்தார உண்டு கிடந்த இப்பிள்ளை
இணைக்காலில் வெள்ளித் தளைநின் நிலங்கும்
கணைக்கால் இருந்தவா காணீரே, காரிகையீர்!
வந்து காணீரே! 3

பொருள் : (கால் விரல்களின் அழகைக் காட்டிய பின்பு, கணைக்கால்களின் அழகைக் காட்டுகிறான். மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடைய யசோதையின் பால் சொரியும் தனங்களை கைகளாலே அணைத்துக் கொண்டு, பால் குடித்துப் படுத்துக் கொண்டிருக்கிற இக்குழந்தையின் கணைக்கால் களில் வெள்ளித் தண்டை அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கணைக் கால்களின் அழகைப் பெண்களே வந்து பாருங்கள்.

26. உழுந்தாள் நறுநெய் ஒரோர் தடாவுண்ண
இழுந்தாள் எரிவினால் ஈர்த்து எழில் மத்தின்
பழுந்தாம்பால் ஒச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்தான்
முழுந்தாள் இருந்தவாகாணரே, முகிழ்முலையீர்!
வந்து காணீரே! 4

பொருள் : பெண்களே! நான் பாலைக் கறந்து, காய்ச்சி, தோய்த்து, கடைந்து, வெண்ணெய் ஆக்கி, உருக்கி, இவ்வாறு வருந்தித் தடாக்களில் சேர்த்து வைத்த நெய்யை எல்லாம், ஒவ்வொரு தடாவாக ஒன்றும் மிச்சம் இல்லாதபடி என் பிள்ளை உண்டு விட்டான். அது கண்ட நான் இக்குழந்தைக்கு இவையெல்லாம் செரிக்குமோ, உடம்புக்கு ஆகாதே! என்று இவனை இழுந்து விட்டதாக நினைத்து, அந்த வயிற்றெரிச்சலாலே மத்தில் சுற்றியிருந்த கயிற்றால் அடிக்க ஓங்க, அதனால் இவன் பயந்து தப்புவதற்காகத் தவழ்ந்து ஓடுகின்றான். இங்ஙனம் தவழ்கின்ற இவனின் முழங்காலின் அழகைக் காணுங்கள்.

சிறப்புரை : தடா - மண்பானை. இதனால் முழுந்தாளின் அழகைக் காட்டுகிறாள்.

27. பிறங்கிய பேய்ச்சி முலைகவைத் துண்டிட்டு
உறங்குவான் போலே கிடந்த இப்பிள்ளை
மறங்கொள் இரணியன் மார்பை முன்கீண்டான்
குறங்கு களைவந்து காணீரே, குலிமுலை யீர்!
வந்து காணீரே! 5

பொருள் : கொடுமையுடைய பூதனையாகிய பேய் மகளின் முலையைச் சுவைத்து உண்டு தான் செய்த வீரச் செயல் மற்றவர்களுக்குத் தெரியாம

லிருப்பதற்காகத் தூங்குபவன்போல் படுத்துக் கொண்டிருந்தான். இவன் முன்பு இரணியனுடைய மார்பைப் பிளந்தவன். இக்குழந்தையினுடைய தொடைகளைப் பெண்களே! வந்து பாருங்கள்.

28. மத்தக் களிற்று வசுதேவர் தம்முடை
சித்தம் பிரியாத தேவகி தன் வயிற்றில்
அத்தத்தின் பத்தாம்நாள் தோன்றிய அச்சுதன்
முத்தம் இருந்தவா காணரே, முகிழ்நகையீர்! வந்து
காணரே! 6

பொருள் : யானைகளையுடைய வசுதேவரது மனத்தை விட்டு நீங்காமலிருக்கிற அவர் மனைவியாகிய தேவகியின் வயிற்றிலே, அஸ்த நட்சத்திரத்தின் பத்தாம் நாளிலே தோன்றிய இக்கண்ணனுடைய ஆண் குறியானது இருந்த தன்மையைப் பெண்களே! வந்து பாருங்கள்.

சிறப்புரை : முத்தம் - ஆண்குறி. அஸ்த நட்சத்திரத் திற்கு முன் எண்ணிச் சென்றால் பத்தாம் நட்சத்திர மாக உரோகிணி வரும். அஸ்த நட்சத்திரத்திற்குப் பின்னால் எண்ணிச் சென்றால் திருவோண நட்சத்திரம் வரும். இவற்றில் ரோகிணி நட்சத்திரம் கண்ணனுடைய அவதார நட்சத்திரமாகும். திருவோணம் திருமாலுக்குரிய நட்சத்திரமாகும். பெரியாழ்வார் கண்ணனை மங்களாசாசனம் செய்பவராகையால் அவனுடைய திருநட்சத் திரத்தை நேரே சொன்னால் பகைவர்கள் அபிச்சார ஓமம் போன்ற தீய யாகங்களைச் செய்து அழிக்கப் பார்ப்பார்கள் என்பதால் மறைத்து

‘அத்தத்தின் பத்தாம் நாள் தோன்றிய அச்சுதன்’
என்றார்.

29. இருங்கை மதகளிறு ஈர்க்கின்றவனை
பருங்கிப் பறித்துக் கொண் டோடுபர மன்தன்
நெருங்கு பவளமும் நேர்காணும் முத்தும்
மருங்கும் இருந்தவா காணீரே, வாணுதலீர்! வந்து
காணீரே! 7

பொருள் : கம்சன் கண்ணனை அழிக்க ‘சுவலயா
பீடம்’ என்னும் யானையை நிறுத்தி வைத்தான்.
அந்த யானையையும், பாகனையும் கொண்டு, அதன்
தந்தத்தைப் பறித்து எடுத்துக்கொண்டு கம்சன்
இருந்த இடத்தைத் தேடி ஓடினான். அப்படிப்பட்ட
கண்ணனுடைய இடையின் அழகையும், அதிலுள்ள
பவழ வடம், அரைஞாண், முத்து வடம் ஆகிய
ஆபரணங்களின் அழகை அழகிய நெற்றியுடைய
பெண்களே வந்து பாருங்கள்.

30. வந்த மதலைக் குழாத்தை வலி செய்து
தந்தக் களிறுபோல் தானே விளையாடும்
நந்தன் மதலைக்கு நன்றும் அழகிய
உந்தியிருந்தவா காணீரே, ஒளியிழை யீர்! வந்து
காணீரே! 8

பொருள் : ஒளியுள்ள ஆபரணங்களை அணிந்த
பெண்களே! இக்கண்ணன் தன்னோடு விளையாட
வந்த பிள்ளைகளின் கூட்டத்தில், தன் வலிமையைக்
காட்டிக்கொண்டு, குட்டி யானை போலத் தான்
ஒருவனே முக்கியமானவனாய் நின்று (இடைப்
பிள்ளைகளெல்லாம் ஒரு பக்கமும், தான் மட்டும்

ஒரு பக்கமுமாக நின்று) விளையாடுகின்ற நந்த கோபனின் புதல்வனாகிய இவனுக்கு, திரு உந்தியானது (நாபி) அழகாக இருக்கின்ற தன்மையை வந்து பாருங்கள்.

சிறப்புரை : உந்தி - கொப்பூழ் (தொப்புள்)

31. அதிரும் கடல்நிற வண்ணனை ஆய்ச்சி
மதுரமுலை யூட்டி வஞ்சித்து வைத்து
பதறப் படாமே பழந்தாம்பால் ஆர்த்த
உதரம் இருந்தவா காணீரே, ஒளிவளை யீர்! வந்து
காணீரே! 9

பொருள் : கடல் போன்ற நிறத்தையுடைய கண்ணனான இவனை, யசோதை தான் இவனைக் கட்டப் போவது தெரியாமல் ஏமாற்றி இனிமையுள்ள தனது பாலைக் குடிக்கச் செய்து, தன் எண்ணம் தவறாதபடி, பழைய கயிற்றால், வயிற்றில் கட்டினாள். அதனால் ஏற்பட்ட தழும்போடு கூடிய இவனது வயிற்றை வந்து பாருங்கள் என்று யசோதை அழைக்கின்றாள்.

சிறப்புரை : கண்ணன் இளமையில் திருவாய்ப் பாடியிலுள்ள ஆயர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று அவர்களுடைய, பால், தண்ணீர், வெண்ணெய் முதலிய வற்றைத் திருடி உண்டான். அதனை அவ்வாய்ச்சியர் யசோதையிடம் கூறினர். அக்குற்றத்திற்கு ஒரு தண்டனையாக யசோதை, கண்ணனை வயிற்றில் கட்டி உரலோடு பிடித்து வைத்தாள் என்பது இப்பாசுரத்தால் அறியத் தக்கது.

32. பெருமா உரலிற் பிணிப்புண் டிருந்து அங்கு
 இருமா மருதம் இறுத்த இப்பிள்ளை
 குருமா மணிப்பூண் குலாவித் திகழும்
 திருமார் பிருந்தவா காணரே, சேயிழையீர்! வந்து
 காணரே! 10

பொருள் : கண்ணன் பெரிய உரலில் கட்டப் பட்டிருந்தபோது, இரு மருத மரங்கள் இருக்கு மிடத்திற்கு அவ்வுரலை இழுத்துச் சென்றான். அதனால் அவை முறிந்து விழுந்தன. அப்படிப்பட்ட கண்ணனுடைய திருமார்பில் சிறந்த கௌஸ்துப மணி என்னும் மணி விளங்குகிறது. அவ்வழகை வந்து பாருங்கள் என்று கூறுகிறான்.

சிறப்புரை : குபேர புத்திரர்களான நளகூபரன், மணிக்கிரீவன் ஆகிய இருவரும், நீர்நிலையில் தெய்வ உலகப் பெண்களோடு நீராடினர். அங்கு தற்செயலாய் நாரதர் வரக் கண்டு, தேவமாதர்கள் வெட்கமடைந்து தமது ஆடைகளை அணிந்து மறைந்தனர். ஆனால் மது மயக்கத்தால், மயங்கி யிருந்த குபேர புத்திரர் இருவரும் ஆடையின்றி இருப்பதைக் கண்டு, நாரதர் சினம் கொண்டு அவ்விருவரையும், மருதமரமாகும்படி பணித்தார். கண்ணனின் திருவடிகள் படும்போது சாபம் நீங்கும் என்று கூறினார் என்பது இங்கு அறியத்தக்கது.

33. நாள்களோர் நாலைந்து திங்கள் அளவிலே
 தானை நிமிர்த்துச் சகடத்தைச் சாடிப்போய்
 வாள் கொள் வளையெயிற்று ஆருயிர் வவ்வினான்
 தோள்கள் இருந்தவா காணரே, கரி, குழலீர்! வந்து
 காணரே! 11

பொருள் : கண்ணன் பிறந்த பின்பு கழிந்த நாள்கள், ஒரு நாலைந்து மாதத்திற்குள்ளாகவே, பாலுக்கு அழுவது போலவே, தன்னுடைய பாதங்களைத் தூக்கி, அசுரத் தன்மையுள்ள சகடத்தை, உதைத்து அழித்தான். பூதனையின் உயிரைப் போக்கினான். அப்படிப்பட்ட கண்ணனின் தோள்களின் அழகை, சுருண்ட கூந்தலையுடைய பெண்களே வந்து பாருங்கள்.

சிறப்புரை : நந்தகோபரின் வீட்டில், ஒரு வண்டியின் கீழ்ப் புறத்தில் தொட்டிலில் பள்ளி கொண்டிருந்தான் கண்ணன். ஒருநாள் கம்சனால் ஏவப்பட்ட அசுரன் ஒருவன் (சகடாசுரன்) அவ்வண்டியில் வந்து ஆவேசித்து, கண்ணன் மேல் விழுந்து கொல்ல முயன்றான். இதையறிந்த கண்ணன், பாலுக்கு அழுவது போல, தனது சிறிய திருவடிகளை மேலே தூக்கி, வண்டியை உதைக்க, அதனால் அவ்வண்டி திருப்பப்பட்டு, கீழே விழுந்து, அசுரன் உட்பட அழிந்ததாம் என்பது இங்கு அறிய வேண்டிய கதையாகும். 'ஓர் நால் ஐந்து திங்கள் அளவிலே' - இவ்வாழ்வார், கண்ணனுக்கு மங்களா சாசனம் செய்பவராதலால், கண்ணனுக்குத் திருஷ்டி தோஷம் வரும் என்று அஞ்சி, அங்ஙனம் வராமலிருக்க, மாதம் 4 என்றும், 5 என்றும், 9 என்றும் தெரியாதபடி, இப்படி மயங்க அருளிச் செய்துள்ளார் என்று கூறுவர்.

34. மைத்தடங் கண்ணி யசோதை வளர்க்கின்ற
செய்த்தலை நீலநிறத்துச் சிறுப்பிள்ளை

நெய்த்தலை நேமியும் சங்கும் நிலாவிய

கைத்தலங் கள்வந்து காணீரே, கனங்குழையீர்!

வந்து காணீரே! 12

பொருள் : கறுத்திருக்கிற பெரிய கண்களையுடைய யசோதை, பிறரிடம் கொடுக்காமல் தானே வளர்க்கிற, கருநெய்தல் பூப்போன்ற நிறத்தை உடைய சிறுபிள்ளையாகிய இவனது, சக்கரமும், சங்கும், பொருந்தி விளங்குகின்ற திருக்கைகளினுடைய அழகை, பெரிய காதணியை அணிந்து கொண்டிருக்கும் பெண்களே! வந்து பாருங்கள்.

சிறப்புரை : இதனால் திருக்கைகளின் அழகைக் காட்டுகின்றார் பெரியாழ்வார். யசோதைக்குச் சிற்சில காலங்களில் கண்ணன் சங்கு, சக்கரங்களைக் காட்டுவதால், 'நேமியும், சங்கும், நிலாவிய கைத்தலங்கள்' என்றார். அல்லது, கண்ணனின் திருக்கைகளில் சங்கு, சக்கர ரேகைகள் அமைந்துள்ளன என்றும் கூறுவர்.

35. வண்டமர் பூங்குழல் ஆய்ச்சி மகனாகக்
கொண்டு வளர்க்கின்ற கோவலக் குட்டற்கு
அண்டமும் நாடும் அடங்க விழுங்கிய

கண்டம் இருந்தவா காணீரே, காரிகையீர்! வந்து

காணீரே! 13

பொருள் : வண்டுகள் படிந்திருக்கிற மலர்களைச் சூழிக் கொண்டிருக்கிற யசோதை, தன்னுடைய புதல்வனாக எண்ணிக் கொண்டு வளர்ந்து வருகிற பசுக்களைக் காப்பவனான நந்தகோபனின் மகனான கண்ணனின் திரு வயிற்றில், அண்டங்

களும், நாடுகளும் அடங்கும்படி, உட் கொண்டான். அப்படிப்பட்ட பெருமையுடைய கண்ணனின் கழுத்து அழகு இருக்கின்ற அழகை வந்து பாருங்கள்:

36. எந்தொண்டை வாய்ச்சிங்கம் வாவென் றெடுத்துக்
கொண்டு
அந்தொண்டை வாயழு தாதரித்து ஆய்ச்சியர்
தந்தொண்டை வாயால் தருக்கிப் பருகும்இச்
செந்தொண்டை வாய்வந்து காணீரே, சேயிழை யீர்!
வந்து காணீரே! 14

பொருள் : ஆயர்பாடிப் பெண்களெல்லோரும், 'எம்முடைய கொவ்வைக் கனியை ஒத்த வாயுடைய வனே, சிங்கக் குட்டியைப் போன்றவனே, இங்கே வா' என்று சீராட்டி, கண்ணனை எடுத்துக் கொண்டு, அவன் அழகிய கொவ்வைக் கனிபோல் இருக்கின்ற வாயினின்றும் சுரக்கின்ற அமுதத்தைத் தம் சிவந்த வாயால் பருகுவர். அப்படிப்பட்ட கண்ணனின் திருவாயின் அழகைப் பெண்களே வந்து பாருங்கள்.

37. நோக்கி யசோதை நுணுக்கிய மஞ்சளால்
நாக்கு வழித்துநீ ராட்டும் இந் நம்பிக்கு
வாக்கும் நயனமும் வாயும் முறுவலும்
மூக்கும் இருந்தவா காணீரே, மொய்குழலீர்! வந்து
காணீரே! 15

பொருள் : யசோதைப் பிராட்டி, கண்ணனுடைய உடம்பின் மென்மையைப் பார்த்து, அரைத்த மஞ்சளைக் கொண்டு நாக்கை வழித்து நீராட்டுவர். இச்சிறந்த பிள்ளை தாய், தந்தையரை மேற்

சொல்லிக் கூப்பிடும் பேச்சுமுகம், கண்ணமுகம், வாயமுகம் அந்த வாயில் தோன்றும் புன்சிரிப்பின் அழகும், முக்கமுகம், ஆகிய இவ்வழகுகள் இருந்த கண்ணனை, நெருங்கிய கூந்தலை உடைய பெண்களே! வந்து பாருங்கள்.

சிறப்புரை : துத்தி என்னும் நோய் வராமல் தடுப்பதற்காக, மஞ்சள் தேய்வையையேனும், மஞ்சள் பொடியைக் கொண்டேனும் நாக்கை வழிப்பது வழக்கம். இப்பாசுரத்தில் கண்ணனின் பேச்சுமுக, கண்ணமுக, வாயமுக, புன்முறுவலமுக, முக்கமுக ஆகிய திருமுக மண்டலத்தின் சமுதாய அழகைக் காட்டுகிறான்.

38. விண்கொள் அமரர்கள் வேதனை தீர முன்
மண்கொள் வசுதேவர் தம்மகனாய் வந்து
திண்கொள் அசுரரைத் தேய வளர்கின்றான்
கண்கள் இருந்தவா காணீரே, கனவளையீர்,
வந்து காணீரே! 16

பொருள் : தேவலோகத்தில் வாழும் தேவர் களுக்கு, அசுரர்களால் ஏற்படும் வருத்தம் நீங்கும்படி, பூமியில் வசுதேவருக்குப் புத்திரனாய் வந்து தோன்றி, அசுரர்களின் வலிமை அழியும்படி வளர்கின்ற இக்குழந்தையினுடைய, திருக்கண்கள் இருக்கும் அழகை, பொன்வளையலை அணிந்த பெண்களே வந்து பாருங்கள்.

சிறப்புரை : முன் பாசுரத்திலும், கண்களின் அழகைச் சொன்னவர், இங்கு மீண்டும் கூறுவது, அங்குப் பொதுவாக முக அழகைக் காட்டியவர்

இங்குச் சிறப்பித்துக் கண்களின் அழகைக் கூறுகிறார்.

39. பருவம் நிரம்பாமே பாரெல்லாம் உய்ய
திருவின் வடிவொக்கும் தேவகி பெற்ற
உருவு கரிய ஒளிமணி வண்ணன்
பருவம் இருந்தவா காணரே, பூண்முலையீர்! வந்து
காணரே! 17

பொருள் : குழந்தைப் பருவம் நிரம்பும் முன்னே உலகமெல்லாம் துன்பத்திலிருந்து பிழைக்கும்படி தேவகி பெற்றெடுத்த கரிய, ஒளியுள்ள இரத்தினம் போன்ற நிறத்தை உடைய கண்ணனது, திருப் புருவங்கள் இருக்கும் அழகை, ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்களே வந்து பாருங்கள்.

சிறப்புரை : இராமபிரான் உரிய பருவம் நிரம்பிய பின்பு, தனது பகைவர்களான அரக்கர்களை அழித்தார். ஆனால் கண்ணனோ, தொட்டில் பருவம் தொடங்கியே பூதனை, சகடாகுரன் முதலிய அசுரர்களை அழிக்கத் தொடங்கியதால் 'பருவம் நிரம்பாமே பாரெல்லாம் உய்ய தேவகி பெற்ற மணிவண்ணன்' என்றார்.

40. மண்ணும் மலையும் கடலும் உலகேழும்
உண்ணுந் திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும் பிள்ளைக்கு
வண்ணம் எழில்கொள் மகரக் குழையிவை
திண்ணம் இருந்தவா காணரே, சேயிழையீர்! வந்து
காணரே! 18

பொருள் : பூமியையும், மலைகளையும், கடலையும், மற்றுமுள்ள ஏழு உலகங்களையும் உண்ணும்

போது மகிழ்வோடு உண்ணுகின்ற இக்குழந்தைக்கு அழகைத் தரும் நிறத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற மகர குண்டலங்களாகிய இவற்றின் உறுதியான அழகைப் பாருங்கள்.

சிறப்புரை : இதனால் கண்ணன் திருக்காதில் அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற மகரக் குழையின் அழகைக் காட்டுகின்றார். மகரக்குழை - சுறாமீன் வடிவம் அமையச் செய்யப்படும் ஒரு காதணி. திருமால் உலகம் அழியும் காலத்தில் பிரளயப் பெருங்கடலில் இவ்வுலகமெல்லாம் அழியாதபடி உண்டு, வயிற்றில் கொண்டு காத்து, ஆலிலையின் மேல் யோகத் துயில் கொண்டு அருள்வன் என உணர்க.

41. முற்றிலும் தூதையும் முன்கைமேல் பூவையும்
சிறிற் இழைத்துத் திரிதருவோர்களை
பற்றிப் பறித்துக் கொண்டோடும் பரமன்றன்
நெற்றி யிருந்தவா காணீரே, நேரிழையீர்!

வந்து காணீரே! 19

பொருள் : சிறு பெண்கள் விளையாட்டாகச் சிறு வீடு கட்டுவதற்கு மணல் கொழிக்கும் சிறிய முறத்தையும், அவ்வீட்டில் மணல் சோறு சமைக்க, சிறிய பாளையையும் வைத்திருப்பர். அத்துடன் அப்பெண்கள் கொஞ்சி விளையாடுவதற்காகத் தமது முன்னங்கைமேல் நாகணவாய்ப் பறவையையும் (மைனா) வைத்திருப்பர். இவற்றையெல்லாம் வலியப் பறித்துக்கொண்டு ஓடுகின்ற தீம்பு செய்யும் இந்தக் கண்ணனுடைய நெற்றியின் அழகைப் பெண்களே, வந்து பாருங்கள்.

சிறப்புரை : கண்ணன் ஓடும்போது ஆயாசத்தினால், சிறு வியர்வை தோன்ற நெற்றி அழகாக இருக்கும் என்பதாம். முற்றில் - சிறு முறம், முச்சல் என்பது சிறுவர்களின் வழக்கச் சொல். தூதை - சிறிய பாணை. பூவை - மைனா.

42. அழகிய பைம்பொன்னின் கோல் அங்கைக்
கொண்டு
கழல்கள் சதங்கை கலந்தெங்கும் ஆர்ப்ப
மழுகன் றினங்கள் மறித்துத் திரிவான்
குழல்கள் இருந்தவா காணீரே, குவிமுலையீர்!
வந்து காணீரே! 20

பொருள் : கண்ணன் பொன்னால் செய்யப் பட்டுள்ள கொம்பை, தனது அழகிய கையிலே பிடித்துக் கொண்டு கன்றுகளை மடக்க ஒடுவான். அப்போது திருவடிகளில் அணிந்து கொண்டிருக்கிற வீரக் கழல்களும் சதங்கைகளும் ஒன்று சேர்ந்து பேரொலி செய்யும். அவ்வாறு ஓடி இளங்கன்றுகளை மடக்கிக் கொண்டு திரிகின்ற இவனுடைய குழல்களின் அழகை வந்து பாருங்கள். (குழல் - கூந்தல்)

43. *சுருப்பார் குழலி யசோதை முன் சொன்ன
திருப்பாத கேசத்தைத் தென்புதுவைப் பட்டன்
விருப்பால் உரைத்த இருபதோ டொன்றும்
உரைப்பார்போய் வைகுந்தத் தொன்றுவர் தாமே! 21

பொருள் : வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய யசோதைப் பிராட்டி, கண்ணன் பிறந்த போது பிறரை அழைத்துச் சொன்ன அழகிய

பாதாதி கேசாந்தத்தை (அடி முதல் முடி வரை) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் தோன்றிய பெரியாழ்வார் விருப்பத்தோடு அருளிச் செய்த 21 பாசுரங்களையும் சொல்பவர்கள் இவ்வுலகை விட்டுச் சென்று பரமபதத்தில் எம் பெருமானோடு பிரியாதிருக்கப் பெறுவர் என்பதாம்.

சிறப்புரை : இது பலன் கூறும் பாசுரமாகும். புதுவை - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரின் வேறு பெயராகும். பட்டன் - பட்டர் பிரான் ஆகிய பெரியாழ்வார். இத்திரு மொழி மட்டும் 21 பாசுரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

முதற் பத்து - நான்காம் திருமொழி

திருத்தாலாட்டு

முன்னுரை : எம்பெருமான் எந்த இடத்தில், எந்தத் திருமேனியோடு தோன்றினாலும், அவனுடைய நின்றல், இருத்தல், கிடத்தல், நடத்தல் முதலிய செய்கைகளைக் கண்டால், பிரமனும், சிவபெருமனும் மிகவும் விரும்பித் தங்களால் ஆன அளவும் தொண்டு செய்வர். அவ்வாறு அவர்கள் செய்தார்களாக, யசோதைப் பிராட்டி எண்ண மிட்டு, வளர்பிள்ளையைத் தொட்டிலிலே வளர்த்தித் தூங்கப் பண்ணுகைக்காகச் சீராட்டி, தாலாட்டின படியை, இவ்வாழ்வார் யசோதையாகத் தன்னைப் பாவனை பண்ணிக் கொண்டு, மிகவும் மகிழ்ந்து தாலாட்டுகிறார் இத் திருமொழியில். பிள்ளைத் தமிழ் என்னும் சிற்றிலக்கிய

வகையில் இத்தாலாட்டை 8ஆம் மாதத்தில் கூறுவது இலக்கணமாகும், தால்-நாக்கு; நாக்கை அசைத்துப் பாடுவதால் தாலாட்டு எனப்பட்டது.

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

44. *மாணிக்கங் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி
ஆணிப் பொன் னால்செய்த வண்ணச்
சிறுத்தொட்டில்
பேணி யுனக்குப் பிரமன் விடு தந்தான்
மாணிக் குறளனே! தாலேலோ! வையம்
அளந்தானே! தாலேலோ! 1

பொருள் : பிரமதேவனானவன் இரண்டு பக்கத்திலும் மாணிக்கத்தைக் கட்டி அவற்றின் நடுவிலே வைரத்தைக் கட்டி, உயர்ந்த பொன்னால் செய்த அழகிய சிறு தொட்டிலை உனக்காக விரும்பி அனுப்பினான். (மகாபலி சக்கரவர்த்தியிடம் மூவடி மண் பெறுவதற்காக) பிரம்மச்சாரியான வாமனன் ஆனவனே! உனக்குத் தாலாட்டு; உலகத்தை அளந்தவனே! உனக்குத் தாலாட்டு.

சிறப்புரை : ஆணிப்பொன் - மாற்று இல்லை என்னும்படி உயர்ந்த பொன். பொன் 4 வகைப்படும். அவை: ஆடகம், கிளிச்சிறை, தமனியம், சாம்பூநதம் எனப்படும். இவற்றுள் ஆடகம் உயர்ந்த பொன்னாகும்.

45. உடையார் கனமணியோடு ஒண்மா துளம்பு
இடைவிரவிக் கோத்த எழில்தெழ்கி னோடு
விடையேறு காபாலி ஈசன் விடுதந்தான்
உடையாய்! அழேல் அழேல், தாலேலோ! உலகம்
அளந்தானே! தாலேலோ! 2

பொருள் : எருதை வாகனமாகக் கொண்டு ஏறிச் செல்லும் சிவபெருமான் உனது திருவுரைக்குத் தகுதியான பொன்மணியும், நடுவில் கலந்து கோத்திருக்கின்ற அழகிய இடைச்சுரிகையும் சேர்ந்துள்ள அழகிய மாதுளம்பூ கோவையான அரை வடத்தை அனுப்பினான். எல்லா உயிர்களையும் அடிமையாக உடையவனே. இதை அழாமல் பெற்றுக்கொள். உனக்குத் தாலாட்டு. உலகங்களை அளந்தவனே! உனக்குத் தாலாட்டு.

சிறப்புரை : இதனால் சிவபெருமான் அனுப்பிய மாதுளம்பூக்கோவை என்னும் அரைவடத்தைப் பெற்றுக்கொள் என்று சொல்லித் தாலாட்டு கின்றார். தெழுகு - உடைவாள். கபாலி - சிவபெருமான்; இங்கு காபாலி என வந்தது.

46. எந்தம் பிரானார் எழில்திரு மார்வர்க்கு
சந்தம் அழகிய தாமரைத் தாளர்க்கு
இந்திரன் தானும் எழிலுடைக் கிண்கிணி
தந்துஉவ னாய் நின்றான் தாலேலோ! தாமரைக்
கண்ணனே! தாலேலோ! 3

பொருள் : எனது தலைவனும், அழகிய திருமார்பை உடையவனும் தாமரைப் பூப்போன்ற கால்களை யுடையவனுமான உனக்கு அழகான சதங்கையைக் கொடுத்து இந்திரன் நடுவில் நின்று கொண்டு இருக்கிறான். இப்படி உதவியவர்களைக் கண் குளிரப் பார்த்து அருள் செய்கின்ற தாமரை போன்ற கண்களை யுடையவனே! உனக்குத் தாலாட்டு!

சிறப்புரை : இதனால் இந்திரன் தன்னுடைய பணிவு தோன்ற வெகு தூரத்திலும் நில்லாமல், மிக அருகிலும் நில்லாமல், நடுத்தரமான இடத்தில் நிற்கின்றான் என்பது 'உவனாய் நின்றான்' என்பதன் கருத்தாகும். கிண்கிணி - கிண்கிண் என்று ஒலிப்பது பற்றி சதங்கைக்குக் காரணப் பெயராகும். இங்கு இடையில் அணியும் சதங்கையைக் காட்டும் எனலாம். உவன் - நடுவில் நிற்பவன்.

47. சங்கின் வலம் புரியும் சேவடிக் கிண்கிணியும்
அங்கைச் சரிவளையும் நாணும் அரைத் தொடரும்
அங்கண் விசம்பில் அமரர்கள் போத்தந்தார்
செங்கண் கருமுகிலே! தாலேலோ! தேவகி
சிங்கமே! தாலேலோ! 4

பொருள் : மேலுலகில் உள்ள தேவர்கள் உனக்காக வலம்புரிச் சங்கத்தையும் திருவடிகளில் அணியத்தக்க சதங்கையையும் அழகிய முன்சரி களும் தோள் வளைகளும் திருமார்பில் சாத்தத்தக்க நாணும், அரை வடமும் அனுப்பி உள்ளார்கள். சிவந்த திருக் கண்களையுடைய கருநிறமுள்ள மேகம் போன்றவனே! உனக்குத் தாலாட்டு! தேவகி வயிற்றில் பிறந்த சிங்கம் போன்றவனே! உனக்குத் தாலாட்டு!

சிறப்புரை : வலம்புரி - வலப்பக்கத்தில் சுழிந் திருக்கும் சங்கு. இதற்கு எதிர்மறை இடம்புரி. சிப்பியை விட ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தது இடம்புரி என்றும், அந்த இடம்புரியை விட ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தது வலம்புரி என்றும் அறியலாம்.

48. எழிலார் திருமார்புக்கு ஏற்கும் இவையென்று
அழகிய ஐம்படையும் ஆரமுங் கொண்டு
வழுவில் கொடையான் வயிச்சி ரவணன்
தொழுது உவனாய் நின்றான்; தாலேலோ! தூமணி
வண்ணனே! தாலேலோ! 5

பொருள் : குற்றமில்லாத கொடையாளியான குபேரன், அழகுள்ள, திருமார்புக்கு இந்த ஆபரணங்களெல்லாம் தகுதியாயிருக்கும் என்று நினைத்து, பஞ்சாயுதம் என்ற திருவாபரணத்தையும், மணி வடத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து, நடுத்தரமான இடத்தில் இருந்து கொண்டு வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். குற்றமில்லாத நீல மணி போன்ற நிறத்தை உடைய கண்ணனே! உனக்குத் தாலாட்டு!

சிறப்புரை : ஐம்படை - காத்தற் கடவுளாகிய திருமாவின் ஆயுதங்களான சங்கு, சக்கரம், வில், வாள், கதை ஆகியவற்றின் உருவில் ஆபரணமாகச் செய்து, குழந்தைகளுக்கு அணிவித்தல், பழங்கால மரபு. இது 'ஐம்படைத்தாலி' எனவும் சொல்லப் படுகிறது. வைச்சிரவணன் - குபேரன், வடக்குத் திக்குப் பாலகன்; செல்வத்திற்குத் தலைவன்;

49. ஒதக் கடலின் ஒளிமுத்தின் ஆரமும்
சாதிப் பவளமும் சந்தச் சரிவளையும்
மாதக்க என்று வருணன் விடுதந்தான்
சோதிச் சுடர் முடியாய்! தாலேலோ! சுந்தரத்
தோளனே! தாலேலோ! 6

பொருள் : வருணதேவன் கடலில் உண்டான முத்துகள் கொண்டு கட்டப்பட்ட முத்தாரத்தையும்,

சிறந்த சாதி நற்பவழத்தினாலாகிய வடத்தையும், முத்து, பவழங்களினாலாகிய முன்கைச்சரிவளையும் சங்கு வளையல்களையும் ஆகிய இவற்றை மிகவும் தகுதியாய் உள்ளதென்று உனக்கு அனுப்பியிருக்கிறான். மிக்க ஒளியை உடைய முடியை அணிந்தவனே! உனக்குத் தாலாட்டு; அழகிய தோள்களையுடையவனே! உனக்குத் தாலாட்டு.

சிறப்புரை : 'வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்' என்ற தொல்காப்பியத்தின்படி, வருணதேவன், கடலுக்குக் கடவுள் ஆதலால் அக்கடலினின்றும் தோன்றிய, முத்து, பவழங்களாலாகிய அணிகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான் என்பதாகும்.

50. கானார் நறுந்துழாய் கைசெய்த கண்ணியும்
வானார் செழுஞ்சோலைக் கற்பகத்தின் வாசிகையும்
தேனார் மலர்மேல் திருமங்கை போத்தந்தான்
கோனே! அழேல் அழேல், தாலேலோ! குடந்தைக்
கிடந்தானே! தாலேலோ! 7

பொருள் : தேன் நிரம்பிய தாமரை மலரில் வசிக்கும் மகாலட்சுமியானவள், காட்டிலே தோன்றிய நல்ல மணமுள்ள திருத்துழாயினாலே (துளசி) தொடுத்த மாலையையும், தேவலோகத்தில் நிறைய வளர்ந்துள்ள கற்பக மரத்தினுடைய பூவினால் தொடுத்த திருநெற்றி மாலையையும் அனுப்பியிருக்கிறான். கோனே! அழாமல் இவற்றைப் பெற்றுக் கொள்! உனக்குத் தாலாட்டு. திருக்குடந்தையிலே பள்ளி கொண்டிருப்பவனே உனக்குத் தாலாட்டு!

சிறப்புரை : 'கோனே' - எல்லார்க்கும் சுவாமியாய் இருப்பவன் என்பதால் பரத்துவமும், (மேன்மை) 'குடந்தைக் கிடந்தானே' - என்பதால் செளலப்பிய மும் (எளிமை) விளங்கும்.

51. கச்சொடு பொற்கரிகை காம்பு கனகவளை
உச்சி மணிச் சுட்டி ஒண்தாள் நிரைப் பொற்பு
அச்சுத னுக்கென்று அவனியாள் போத்தந்தாள்
நச்சு முலையுண்டாய்! தாலேலோ! நாராயணா!
அழேல், தாலேலோ! 8

பொருள் : பூமி தேவியானவள், ஆடையின்மேல் கட்டுவதற்கு ஏற்ற கச்சையும், பொன்னால் செய்த உடைவாளையும், கரைகட்டிய ஆடையையும், பொன்னால் செய்த தோள் வளையையும், தலையிலே அணிகின்ற, இரத்தினம் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட சுட்டியையும், பொன்னால் செய்த பூவையும், அச்சுதன் என்ற திருநாமம் உடைய உனக்கு உரியன என்று அனுப்பியிருக்கிறாள். பூதனையினுடைய விஷம் தடவப்பட்ட முலைப் பாலைக் குடித்தவனே! உனக்குத் தாலாட்டு.. நாராயணா, இவற்றை அழாமல் பெற்றுக்கொள். உனக்குத் தாலாட்டு.

சிறப்புரை : காம்பு - பட்டுச்சேலை என்றும் கூறுவர். கச்சு - இக்காலத்தில் பெல்ட் (Belt) என்று வழங்கப்படுகிறது.

52. மெய்திமிரும் நானப் பொடியொடு மஞ்சளும்
செய்ய தடங்கண்ணுக்கு அஞ்சனமும் சிந்தூரமும்

வெய்ய கலைப்பாகி கொண்டு உவ ளாய் நின்றாள்
ஐயோ! அழேல் அழேல், தாலேலோ! அரங்கத்
தணையானே! தாலேலோ! 9

பொருள் : ஆண்மானை வாகனமாக உடைய
காளியானவன், உன் உடம்பில் பூசுவதற்குரிய
வாசனைப் பொடியையும், மஞ்சள் பொடியையும்,
கண்களுக்கு ஏற்ற மையையும், திருநெற்றியில்
சாத்தத் தகுந்த சிந்தூரப் பொடியையும் எடுத்துக்
கொண்டு, நடுத்தரமான இடத்தில் நிற்கின்றாள்.
சுவாமியே! இவற்றை அழாமல் பெற்றுக் கொள்.
உனக்குத் தாலாட்டு. ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆதிசேடனாகிய
படுக்கையில் பள்ளி கொண்டிருப்பவனே உனக்குத்
தாலாட்டு.

சிறப்புரை : நானப் பொடி - சந்தனம், கஸ்தூரி,
பச்சைக் கற்பூரம் முதலிய வாசனைப்
பொருள்களைக் கொண்டு செய்யும் பொடியாகும்.
பாகன் - மேல் ஏறிக்கொண்டு செலுத்துபவன். பாகி
- அதன் பெண்பால். கலைப்பாகி - ஆண்மானை
வாகனமாய் உடைய துர்க்கை.

53. *வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சி முலையுண்ட
அஞ்சன வண்ணனை ஆய்ச்சிதா லாட்டிய
செஞ்சொல் மறையவர் சேர் புதுவைப் பட்டன்சொல்
எஞ்சாமை வல்லர்க்கு இல்லை யிடர்தானே. 10

பொருள் : கண்ணனைக் கொல்ல எண்ணி, தாய்
போல வடிவு கொண்டு வஞ்சமாய் வந்த பூதனை
என்னும் பேய் மகளுடைய உயிரைக் குடித்த
கருநிறமாய் உள்ள கண்ணனை, இடைக்குலத்த

வளாகிய யசோதை, தாலாட்டியவற்றை அருளிச் செய்தவர் வேதங்களில் வல்ல பிராமணர் மிகுந்துள்ள ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் தோன்றிய பட்டர்பிரான் ஆவார். அவருடைய சொல்லைக் குறைவில்லாமல் சொல்பவர்களுக்கு எந்தவகைத் துன்பமும் இல்லையாம். இது பலன் சொல்லும் பாசுரமாகும்.

முதற்பத்து

ஐந்தாம் திருமொழி - தன்முகத்து

அம்புலிப் புருவம்

முன்னுரை : கண்ணன் தவழ்ந்து விளையாடும் பருவ மடைந்தான். அவன் வீட்டின் முன்புறத்தில் தவழ்ந்து வந்து புழுதியில் விளையாடினான்; சந்திரனை அழைத்தான். இதைக்கண்ட யசோதை, கண்ணணின் மகிழ்ச்சிக்காகத் தானும் சந்திரனைப் பலமுறை அழைத்த படியை இவ்வாழ்வார் தாமும் தம்மை, யசோதைப் பிராட்டியாக நினைத்து, தன் எதிரே நடப்பது போலவே அனுபவித்துப் பாடுகின்றார், இத்திருமொழியில் தாலாட்டைக் கூறியவுடனே, சந்திரனை அழைத்தலைக் கூறியது, தொட்டில் பருவம் முதலே தாலாட்டு நிகழ்தலும், தவழும் பருவத்தில் சந்திரனைக் கூப்பிடுவதுமாகிய உலக வழக்கத்தைப் பற்றி என்க. (இந்த மாதத்தில் இன்னது கூறவேண்டுமென்ற முறை பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்திலேயே தவறாமல் வரவேண்டும்.) சந்திரனை அழைக்கும்போது, இன்சொல் கூறியும்,

(சாமம்) குழந்தைக்கும், சந்திரனுக்குமுள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறியும், (பேதம்) குழந்தையோடு விளையாட வந்தால் இதை இதைப் பெறலாம் என்று கூறியும் (தானம்), அவ்வாறு வராவிட்டால் இன்ன தண்டனைக்கு ஆளாவாய் என்று கண்டித்துக் கூறியும் (தண்டம்) சந்திரனை அழைப்பது நூல் மரபாகும். இதுவே பின்னாளைய பிள்ளைத் தமிழில் 'அம்புலிப் பருவம்' என்று சிறப்பித்துச் சொல்லுதலாகும். இப்பருவம் பாடுவது மிகவும் கடினம் என்று சொல்லுவர்.

கலிநிலைத் துறை

54. தன்முகத் துச்சட்டி தூங்கத் தூங்கத் தவழ்ந்து
 போய்
 பொன்முகக் கிண்கிணி யார்ப்பப் புழுதி யளை
 கின்றான்
 என் மகன் கோவிந்தன் கூத்தி னைஇள மாமத்
 நின்முகம் கண்ணுள ஆகில், நீயிங்கே
 நோக்கிப் போ. 1

பொருள் : குழந்தையாகிய கண்ணன், தன் முகத்திலே, சுட்டிய நெற்றிச் சுட்டியானது, பலமுறை அசையும் படியாகவும், அரைச் சதங்கை ஒலிக்கும் படியாகவும், தவழ்ந்து கொண்டுபோய் புழுதியை அளைந்து கொண்டிருக்கிறான். இளமைத் தன்மையுள்ள சந்திரனே உன் முகத்தில் கண்களிருந்தால், என் மகன் கோவிந்தனுடைய விளையாடல்களை இங்கு வந்து பார்த்து விட்டுப் போவாய்.

சிறப்புரை : மதீ - மதி என்பதன் விளி.

கோவிந்தன் - பசுக்களைக் காப்பவன்.

இப்பாடலில் சந்திரனை இன்சொல் கூறி அழைத்தலைக் (சாமம்) காணலாம். அடுத்த பாடலும் இப்பொருளில் அமைந்ததே.

55. என் சிறுக்குட்டன் எனக்கோர் இன்னமுது எம்பிரான் தன் சிறுக் கைகளால் காட்டிக் காட்டி

யழைக்கின்றான்

அஞ்சன வண்ணனோ டாடல் ஆட வறுதியேல்
மஞ்சில் மறையாதே, மாமதீ! மகிழ்ந்தோடிவா. 2

பொருள் : குளிர்ச்சி, அழகு ஆகிய இவற்றால் பெரியவனான சந்திரனே! என் சிறிய மகனும், எனக்கு இனிய அமுதம் போல இனிப்பவனும், எங்களுக்கு உதவி செய்பவனுமான இவன், தன்னுடைய சிறிய கைகளால், பலமுறை உன்னையே சுட்டிக்காட்டி அழைக்கிறான். இவனோடு விளையாட விரும்பினால், மேகத்தில் மறையாமல், மகிழ்ச்சியோடு விரைந்து ஓடிவா.

56. சுற்றும் ஒளிவட்டம் சூழ்ந்து சோதி பரந்தெங்கும் எத்தனை செய்யிலும் என்மகன்முகம் நேரொவ்வாய் வித்தகன் வேங்கடவாணன் உன்னை விளிக்கின்ற கைத்தலம் நோவாமே அம்பு லீ! கடிதோடிவா. 3

பொருள் : சந்திரனே! உன்னுடைய ஒளிமயமாயிருக்கிற மண்டலமானது எப்போதும் சுற்றிலும் சூழ்ந்து கொண்டு எல்லாவிடத்திலும் ஒளி நிரம்பியிருக்குமாறு காட்சியளிக்கிறாய். இப்படி உன்னை

எவ்வளவு அழகு செய்து கொண்டாலும்
என்னுடைய மகனின் முகத்திற்கு ஒப்பாக
மாட்டாய். ஆச்சரியப்படத் தகுந்த குணங்களை
யுடையவனும், திருவேங்கடமலையில் வாழ்பவனு
மான இவன், உன்னை அழைக்கின்ற கைகள்
நோகாதபடி விரைவாக ஓடி வருவாயாக.

சிறப்புரை : சந்திரன் தினந்தோறும் தேய்வதும்
வளர்வதுமாய் இருப்பவன். களங்கமுள்ளவன்.
அவ்வாறு இல்லாமல், எப்போதும் முழுநில
வாகவும் களங்கத்தை நீக்கிச் செயற்கை அழகு
செய்து கொண்டு விளங்கினாலும், இயற்கை
அழகுடன் ஒளிமயமாய், களங்கமில்லாமல்
இருக்கும் கண்ணன் முகத்திற்கு ஒப்பாகமாட்டான்
என்பது கருத்தாகும். இது பேதம் ஆகும்.

57. சக்கரக் கையன் தடங்கண்ணால் மலர விழித்து
ஒக்கலை மேல் இருந்து உன்னையே சுட்டிக்
காட்டுங்காண்
தக்கதறிதியேல் சந்தி ரா! சலம் செய்யாதே
மக்கள் பெறாத மலடன் அல்லையேல், வா,
கண்டாய். 4

பொருள் : சந்திரனே! சக்கரத்தைக் கையில்
உடையவனான இவன், தன்னுடைய பெரிய
கண்களால், உன்னையே நன்றாக விழித்துப்
பார்த்து, என்னுடைய இடையில் இருந்து கொண்டு,
உன்னையே சுட்டிக் காட்டுகிறான். உனக்குத்
தகுதியானதை நீ உணர்வாயானால், இவனுக்கு
வெறுப்பை உண்டாக்காதே. பிள்ளைகளைப்

பெறாத மலடனாக நீ இல்லாமலிருந்தால், இவனோடு விளையாட இப்போதே வருவாயாக.

சிறப்புரை : கண்ணனைச் சக்கரக்கையன் என்று இங்குக் கூறியது, சந்திரன் வராமல் இருந்தால், அவன் மேல் சக்கரத்தை விடுத்துத் தண்டிப்பான் என்பதைக் குறிக்கும். இது தண்டம் எனப்படும். பிள்ளை பெற்றவர்களுக்குத்தான் பிள்ளையின் அருமை தெரியும். ஆதலால் அவர்கள் இப்படி வெறுப்பு உண்டாக்க மாட்டார்கள் என்பதை 'மக்கட்பெறாத மலடன் அல்லையேல் வா, கண்டாய்' என்றார்.

58. அழகிய வாயில் அமுத் ஊறல் தெளிவுறா
மழலை முற்றாத இளஞ்சொல்லால் உன்னைக்
கூவுகின்றான்
குழகன் சிரீதரன் கூவக் கூவநீ போதியேல்
புழையில் ஆகாதே நின்செவி, புகர் மாமதீ!

5

பொருள் : ஒளியையும், பெருமையையும் உடைய சந்திரனே! இவன் தன்னுடைய அழகான வாயிலே ஊறுகின்ற நீராகிய அமுதத்தோடு கூடிய தெளிவில்லாத மழலைச் சொற்களால் உன்னைக் கூவி அழைக்கின்றான். எல்லோரோடும் கலந்திருக்கும் தன்மையுள்ளவனும், ஸ்ரீதரன் என்ற திருநாமம் உடையவனும் ஆன இவன், பலமுறை உன்னை அழைத்துக் கொண்டிருக்கையில் நீ காது கேட்காதவர்களைப் போலப் போவாயானால், உன்னுடைய காது துளையை உடையது அல்லாததாக (துளையில்லாததாக) ஆகி விடாதா?

சிறப்புரை : நீ செவி படைத்த பயன் இப்படிப் பட்ட இளஞ்சொல்லைக் கேட்டு உடனே வருதலேயாம் என்க. மழலை - எழுத்து நிரம்பாத மென்சொல். ஸ்ரீதரன் - மகாலட்சுமியை திரு மார்பில் தரித்துக் கொண்டிருப்பவன். குழகன் என்பதனால், தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவரோடும் கலந்து பழகும் குணம் (சௌசீல்யம்) கொண்டவன் என்பதும், ஸ்ரீதரன் என்பதால், மேன்மையான குணம் (பரத்துவம்) உடையவன் என்பதும் விளங்கும். ஒருவரால் ஒரு காரியம் ஆக வேண்டியிருந்தால், அவரைப் புகழ்ந்து சொல்லும் உலக வழக்கப்படி 'புகர்மாமதி' என்று சந்திரனைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறான். இது சாமம் எனப்படும்.

59. தண்டொடு சக்கரம் சார்ங்கம் ஏந்தும் தடக்கையன்
கண்துயில் கொள்ளக் கருதிக் கொட்டாவி
கொள்கின்றான்
உண்ட முலைப்பால் அறாகண் டாய், உறங் காவிடில்
விண்தனில் மன்னிய மாம தீ! விரைந்தோடி வா. 6

பொருள் : வானில் பொருந்தியிருக்கிற பெருமை பொருந்திய சந்திரனே! என் கண்ணன் எப்பொழுதும் தன் பெரிய கையில் கதையையும், சக்கரத்தையும், வில்லையும் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இவன் தூங்க நினைத்துக் கொட்டாவி விடுகின்றான். இவன் தூங்காவிட்டால் குடித்த தாய்ப்பாலானது, செரிக்காது. ஆகவே இவன்

பெறாத மலடனாக நீ இல்லாமலிருந்தால், இவனோடு விளையாட இப்போதே வருவாயாக.

சிறப்புரை : கண்ணனைச் சக்கரக்கையன் என்று இங்குக் கூறியது, சந்திரன் வராமல் இருந்தால், அவன் மேல் சக்கரத்தை விடுத்துத் தண்டிப்பான் என்பதைக் குறிக்கும். இது தண்டம் எனப்படும். பிள்ளை பெற்றவர்களுக்குத்தான் பிள்ளையின் அருமை தெரியும். ஆதலால் அவர்கள் இப்படி வெறுப்பு உண்டாக்க மாட்டார்கள் என்பதை 'மக்கட்பெறாத மலடன் அல்லையேல் வா, கண்டாய்' என்றார்.

58. அழகிய வாயில் அமுத் ஊறல் தெளிவுறா
மழலை முற்றாத இளஞ்சொல்லால் உன்னைக்
கூவுகின்றான்
குழகன் சிரீதரன் கூவக் கூவநீ போதியேல்
புழையில் ஆகாதே நின்செவி, புகர் மாமதீ!

5

பொருள் : ஒளியையும், பெருமையையும் உடைய சந்திரனே! இவன் தன்னுடைய அழகான வாயிலே ஊறுகின்ற நீராகிய அமுதத்தோடு கூடிய தெளிவில்லாத மழலைச் சொற்களால் உன்னைக் கூவி அழைக்கின்றான். எல்லோரோடும் கலந்திருக்கும் தன்மையுள்ளவனும், ஸ்ரீதரன் என்ற திருநாமம் உடையவனும் ஆன இவன், பலமுறை உன்னை அழைத்துக் கொண்டிருக்கையில் நீ காது கேட்காதவர்களைப் போலப் போவாயானால், உன்னுடைய காது துளையை உடையது அல்லாததாக (துளையில்லாததாக) ஆகி விடாதா?

சிறப்புரை : நீ செவி படைத்த பயன் இப்படிப் பட்ட இளஞ்சொல்லைக் கேட்டு உடனே வருதலேயாம் என்க. மழலை - எழுத்து நிரம்பாத மென்சொல். ஸ்ரீதரன் - மகாலட்சுமியை திரு மார்பில் தரித்துக் கொண்டிருப்பவன். குழகன் என்பதனால், தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவரோடும் கலந்து பழகும் குணம் (சௌசீல்யம்) கொண்டவன் என்பதும், ஸ்ரீதரன் என்பதால், மேன்மையான குணம் (பரத்துவம்) உடையவன் என்பதும் விளங்கும். ஒருவரால் ஒரு காரியம் ஆக வேண்டியிருந்தால், அவரைப் புகழ்ந்து சொல்லும் உலக வழக்கப்படி 'புகர்மாமதி' என்று சந்திரனைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறான். இது சாமம் எனப்படும்.

59. தண்டொடு சக்கரம் சார்ங்கம் ஏந்தும் தடக்கையன்
கண்துயில் கொள்ளக் கருதிக் கொட்டாவி

கொள்கின்றான்

உண்ட முலைப்பால் அறாகண் டாய், உறங் காவிடில்
விண்தனில் மன்னிய மாம தீ! விரைந்தோடி வா. 6

பொருள் : வானில் பொருந்தியிருக்கிற பெருமை பொருந்திய சந்திரனே! என் கண்ணன் எப்பொழுதும் தன் பெரிய கையில் கதையையும், சக்கரத்தையும், வில்லையும் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இவன் தூங்க நினைத்துக் கொட்டாவி விடுகின்றான். இவன் தூங்காவிட்டால் குடித்த தாய்ப்பாலானது, செரிக்காது. ஆகவே இவன்

தூங்குவதற்கு முன்பே இவனோடு விளையாட விரைந்தோடிவா.

சிறப்புரை : சங்கு சக்கரங்களை ஏந்துபவன் என்றது, இவற்றின் அழகை அனுபவித்து நீ வாழ்ந்து போகலாம். அல்லாமல் இவற்றின் வீரத்திற்கு இலக்காகி இறந்துபடாதே என்று நிலவை எச்சரிப்பதாகும். இது தண்டம் எனப்படும்.

60. பாலகன் என்று பரிபவம் செய்யேல், பண்டொரு நாள் ஆலின் இலை வளர்ந்த சிறுக்கன் அவன் இவன் மேலெழப் பாய்ந்து பிடித்துக் கொள்ளும்
வெகுளுமேல்
மாலை மதியாதே, மாம தீ! மகிழ்ந் தோடிவா. 7

பொருள் : பெருமை பெற்ற சந்திரனே! இவன் சிறு பிள்ளைதானே என்று குறைவாக எண்ணி அவமானத்தைச் செய்யாதே! முன்பு பிரளய காலத்தில், ஆலிலையில் கண் வளர்ந்த பெருமான் இவன்தான்! இவன் கோபித்தால் உன்மீது பாய்ந்து எழுந்து உன்னைப் பிடித்துக் கொள்வான். இப்படிப்பட்ட பெருமையுடைய இவனை உருவத்தினால் சிறியவன் என்று எண்ணாமல், இவனால் நாம் அழைக்கப் பெற்றோமே என்று மனமுவந்து ஓடிவா.

சிறப்புரை : இவனை அலட்சியம் செய்தால், உன்மேல் கோபங் கொண்டு பாய்ந்தெழுந்து உன்னைப் பற்றிக் கொள்வான் என்று சந்திரனை நோக்கிக் கூறுவது 'தண்டம்' எனப்படும் உபாயமாகும்.

61. சிறியனென் றென்னிளஞ் சிங்கத்தை இகழேல்
கண்டாய்
சிறுமையின் வார்த்தையை மாவலி யிடைச்
சென்றுகேள்
சிறுமைப் பிழைகொள்ளில் நீயும் உன்
தேவைக்குறியை காண்
நிறைம தீ!நெடு மால்விரைந் துன்னைக்
கூவுகின்றான். 8

பொருள் : 16 கலைகளும் நிரம்பிய சந்திரனே! என்னுடைய சிங்கக்குட்டி போன்ற இளமைப் பருவத்தில் நடந்த செய்தியை, மகாபலி சக்கரவர்த்தியிடம் போய் கேட்பாயாக. அவனுக்கு என் மகனைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். இப்படிப் பட்ட பெருமையையுடையவனான இவன், உன்னை விரைவாய் வருமாறு அழைக்கிறாய். இவனைச் சிறியன் என்று நினைப்பதை, தவறு என்று நீ கருதினால், இவனுக்கு அடிமை செய்ய நீ உரியவனாகிறாய். நீ உடனே வா!

சிறப்புரை : தேவைக்கு - அடிமைத் தொழில் செய்வதற்கு.

62. தாழியில் வெண்ணெய் தடங்கை யார விழுங்கிய
பேழை வயிற்றெம் பிரான் கண்டாய், உன்னைக்
கூவுகின்றான்
ஆழிகொண் டுன்னை யெறியும், ஐயுற வில்லைகாண்
வாழ் உறுதியேல், மாம தீ! மகிழ்ந் தோடிவா. 9

பொருள் : பெருமையுடைய சந்திரனே! மண் பாணையிலுள்ள வெண்ணெயை, தன் கை

நிறையும்படி அள்ளி, உட்கொண்டு பெருத்திருக்கிற வயிற்றை உடைய எங்கள் கண்ணன் உன்னை அழைக்கின்றான். இப்படி அழைக்கவும் நீ வராதிருந்தால் உன்னைச் சக்ராயுதத்தால் வீசித் தலையை அறுப்பான். இதில் சந்தேகமில்லை. நீ தலை அறுபடாமல் வாழ விரும்பினால், மகிழ்ச்சி கொண்டு உடனே ஓடிவா.

சிறப்புரை : வெண்ணெய்த் தாழியை இவனுக்கு எட்டாதபடி வைத்தால், அத்தாழியைக் கல்லைக் கொண்டு உடைப்பது போல நீயும் வராதிருந்தால், இவன் சக்கரத்தை உன்மீது ஏவி உன் தலையை அறுப்பான் என்பது தண்ட உபாயமாகும்.

63. மைத்தடங் கண்ணி யசோதை தன்மகனுக்கு இவை ஒத்தன சொல்லி உரைத்த மாற்றம் ஒளிபுத்தூர் வித்தகன் விட்டு சித்தன் விரித்த தமிழிலை எத்தனை யும் சொல்ல வல்ல வார்க்குஇட ரில்லையே.

10

பொருள் : கரிய பெரிய கண்ணையுடைய யசோதைப் பிராட்டி, தன் மகனாகிய கண்ணனுக்குத் தகுதியுள்ள இவற்றைச் சொல்லி சந்திரனை அழைத்த சொற்களாகிய இப்பாசுரங்களை, ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில் உதித்தவராய், மங்களாசாசனம் செய்வதில் திறமையான பெரியாழ்வாரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, தமிழ் மொழியிலான இப்பத்துப் பாட்டுகளையும் முடிந்த அளவு சொல்பவர்களுக்குத் துன்பம் ஒன்றும் இல்லை என்பதாம்.

முதற்பத்து

ஆறாம் திருமொழி - உய்ய உலகு

செங்கீரைப் பருவம்

முன்னுரை : இளமைப் பருவத்து விளையாடல் களில், செங்கீரையாடுவது என்பது ஒன்று. அதாவது, குழந்தை, தனது இரண்டு கைகளையும் முழந்தாளையும் ஊன்றித் தலையை நிமிர்த்திக் கொண்டு ஆடுவது ஆகும். இவ்விளையாட்டைக் காண வேண்டுமென்று யசோதை 'எனக் கொருகால் ஆடுக செங்கீரை, ஆடுக ஆடுக', என்று வேண்டி அதனை அனுபவித்ததுப் போல், பெரியாழ்வார் தாமும் அனுபவித்துப் பேசி மகிழ்கிறார்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

64. உய்ய உலகு படைத் துண்ட மணிவயிறா!
 ஊழிதோறாழி பல ஆலின் இலைய தன்மேல்
 பைய உயோகுதுயில் கொண்ட பரம்பரனே!
 பங்கய நீள் நயனத் தஞ்சன மேனியனே!
 செய்யவள் நின் அகலம் சேமம் எனக்கருதிச்
 செல்வு பொலிமகரக் காது திகழ்ந்திலக
 ஐய! எனக்கொருகால், ஆடுக செங்கீரை,
 ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 1

பொருள் : உயிர்களெல்லாம் பிழைக்கும்படி உலகங்களைப் படைத்து, பிரளய காலத்தில் அவற்றை உண்ட வயிற்றை உடையவனே! பல ஊழிக் காலங்களிலும், ஆலிலையின்மேல் உன் திரு

வயிற்றிலுள்ள உலகங்கள் அசையாதபடி மெல்ல யோக நித்திரை செய்த பெருமானே! தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களையும், மைபோல் கருநிற மான திருமேனியும் உடையவனே! தலைவனே! மகாலட்சுமி வசிக்கின்ற உன்னுடைய திருமார்பு, நீ ஆடும்போது அசையாதபடி எனக்காக ஒருமுறை செங்கீரை ஆடவேண்டும். மகரக் குழைகள் அணியப் பெற்ற காதுகள் மிகவும் விளங்கும்படி, ஆயர்களுக்குத் துணையாய் நின்று போர் செய்கின்றவனே! செங்கீரை ஆடுக.

சிறப்புரை : யோக நித்திரை - உலகங்களை யெல்லாம் காப்பாற்றும் வழியைச் சிந்தித்துக் கொண்டு செய்யும் தூக்கம். இது 'அறிதுயில்', 'துயிலாத்துயில்', என்றும் சொல்லப்படும். பெரும் உலகு அழியும் காலத்தில் (மகாப் பிரளயம்) இவ்வுலகங்களை யெல்லாம், பிரளய வெள்ளம் கொண்ட பின்பு, இவ்வுலகத்து உயிர்களெல்லாம், பொற்கொல்லரின் கையிலுள்ள மெழுக்கில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் பொன் துகள் போல (உரை மெழுக்கிற் பொன் போல) மூலப் பிரகிருதியில் அழுந்திக் கிடந்தன. அப்போது பகவான், நித்திய சூரிகளைப் போலத் தன்னை அனுபவித்து நித்தியமாய் கைங்கர்யங்கள் செய்து கொண்டு, வாழ வேண்டிய இவ்வுயிர்கள், கை, கால் உறுப்புகள் ஒன்றுமில்லாமல் இறகொடிந்த பட்சிபோலக் கிடப்பதைக் கண்டு மிகவும் வருந்தி, கருணை கொண்டு கை,கால் உடம்பு முதலியவற்றைக் கொடுத்துத் தன்னை அடையுமாறு நூல்களையும்

தந்து அருளினான் என்பது நூற்கொள்கையாதலால்
'உய்ய உலகு படைத்து' என்றார். பிரளயத்தில்
உலகங்கள் அழியாதபடி அவற்றை உண்டு வயிற்றில்
வைத்துப் பாதுகாப்பதனால், 'உண்ட மணி வயிறா',
என்றார்.

65. கோளரியின் உருவங்கொண்ட அவுணன் உடலம்
குருதி குழம்பியெழக் கூருகி ரால்

குடைவாய்!

மீள அவன் மகனை மெய்ம்மை கொளக் கருதி
மேலை யமரர் பதிமிக்கு வெகுண்டுவர
காளநன் மேகம் அவை கல்லொடு கால்பொழியக்
கருதி வரைக் குடையாக் காலிகள்

காப்பவனே!

ஆள எனக்கொருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே.

2

பொருள் : வலிமையுடைய நரசிங்க உருவம்
கொண்டு இரணியனுடைய உடலில் இரத்தமானது
குழம்பி எழும்படியாக, அந்த இரணியின் தன் மகன்
'எங்கும் உளன் கண்ணன்' என்று சொல்லியது
பொய்யாகுமென்று நினைத்த தன் மனதிலேயே
மறுபடியும் தன் மகன் விஷயத்தில் இவன்
சொல்லியது மெய்தான் என்று நினைக்கும்படியாக
கூர்மையான நகங்களால் அசுரனுடைய உடலைக்
கிழித்தவனே! தேவர்களுக்குத் தலைவனான
இந்திரன் தனக்கு ஆயர்கள் படைத்து இட்ட
சோற்றைக் கண்ணன் உண்டதனால் பசியோடு
மிகவும் கோபித்துக் கொண்டு, மேகங்களைக் கல்
மழை பொழியும் படி செய்ய, அந்தக் கோவர்த்தன
மலையைக் குடையாகக் கொண்டு பசுக்கூட்டங்

களைக் காப்பாற்றிய கண்ணனே! எனக்காக ஒருமுறை செங்கீரை ஆடுக!

சிறப்புரை : பசிக்கோபத்தால் ஏழு நாட்கள் விடாமழை பெய்வித்த இந்திரன் அவமானப்படும் படி கண்ணன், கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக எடுத்து, கன்று காலிகளைக் காத்தான். இதனால் கண்ணன் யார் என்று உணர்ந்த இந்திரன், அவனுக்குக் 'கோவிந்தன்' என்று பட்டாபிஷேகம் செய்தான்.

66. நம்முடை நாயகனே! நான்மறையின் பொருளே!
நாவியுள் நற்கமல நான்முகனுக்கு ஒருகால்
தம்மனை ஆனவனே!. தரணி தலம் முழுதும்
தாரகையின் உலகும் தடவியதன் புறமும்,
விம்ம வளர்ந்தவனே! வேழமும் ஏழ்விடையும்
விரவிய வேலைதனுள் வென்று வருமவனே!
அம்ம! எனக்கொருகால் ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 3

பொருள் : எங்களுக்கு நாதனானவனே! நான்கு வேதங்களின் பொருளாய் இருப்பவனே! உனது திருநாபியில் (கொப்பூழ்) தோன்றிய பிரம்மதேவன் ஒரு காலத்தில் வேதத்தைப் பறிகொடுத்துத் திகைத்தபோது, அவனுக்குத் தாய் போலப் பரிந்து அருளினவனே. இந்த உலகமும், நட்சத்திர உலகமும் ஆக எல்லா உலகங்களையும் திருவடிகளால் தடவி, அதற்கு மேலும் உள்ள இடத்தையும் திருவிக்கிரம அவதார காலத்தில் நீண்டு வளர்ந்து அளந்தவனே, குவலயாபீடம் என்னும் யானையையும், ஏழு எருதுகளையும், உன்னை எதிர்த்து அவை போர்

செய்ய வந்த காலத்தில் அவற்றை வென்றவனே!
தலைவனே! செங்கீரை ஆடுக.

சிறப்புரை : மது, கைடபர்கள் நான்முகனிடத்திலிருந்து வேதங்களைப் பறித்துக் கொண்டு போனபோது, அப்பிரமன் வேதங்களை இழந்ததற்காக 'கண்ணிழந்தேன், பொருளிழந்தேன்' என்று கதறிக் கதறி அழ, அவ்வேதங்களை எம்பெருமான் மீட்டுக் கொணர்ந்து கொடுத்துத் துயர் தீர்த்ததனால் "நான்முகனுக்கொரு தம் மனையானவனே!" என்றார். நப்பின்னையை மணக்க வேண்டுமாயின் ஏழு எருதுகளை அடக்க வேண்டுமென்று அவள் தந்தையார் குறித்து இருந்தபடி, அசுரத் தன்மையுள்ள அவ்வேழு எருதுகளையும் அடக்கி நப்பின்னையை மணந்தான் என்பது, 'ஏழ்விடையும் வென்று வருபவன்' என்பதில் அடங்கியுள்ள வரலாறாகும்.

67. வானவர் தாம்மகிழ வன்சகடம் உருள
வஞ்சமுலைப்பேயின் நஞ்சமது உண்டவனே!
கானக வல்விளவின் காய் உதிரக் கருதிக்
கன்றது கொண்டெறியும் கருநிற என் கன்றே!
தேனுகளும் முரளும் திண்திறல் வெந்நரகன்
என்பவர் தாம்மடியச் செருஅதிரச் செல்லும்
ஆனை! எனக்கொருகால், ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 4

பொருள் : தேவர்கள் மகிழும்படி சகடாகுரனை உன் திருவடிகளால் உருண்டு போகும்படி செய்து, வஞ்சனையாக வந்த பூதனை என்ற பேய்மகளின் நஞ்சு தீற்றிய தனத்தை அவளுடைய உயிரோடும்

குடித்தாய். விளாமரத்தின் காயை வஞ்சகக் கன்றினால் வீசிய என் கன்றானவனே! தேனுகா சூரனும், முரன் என்னும் சூரனும், நரகாசூரனும் இறந்து போகும்படி செய்த யானை போன்றவனே! செங்கீரை ஆடுக.

சிறப்புரை : கண்ணன் இடைச்சிறுவர்களோடு கூடி கன்றுகளை மேய்க்கையில் வத்சாசுரன் என்னும் அசுரன் கன்று வடிவங்கொண்டு கண்ணனைக் கொல்ல வந்தான். கபித்தாசுரன் என்னும் மற்றொரு அசுரன் கண்ணனைக் கொல்ல விளாமரமாக நின்றான். கண்ணன் கன்றின் கால்களைப் பற்றித் தூக்கி விளாமரத்தின் மீது மோதி இருவரையும் கொன்றான் என்பது 'கானக வல்விளவின் காய் உதிரக் கருதிக் கன்றது கொண்டெறியும்' என்ற வரிகளில் அறியப்படும் செய்தியாகும்.

68. மத்தளவும் தயிரும் வார்குழல் நன்மடவார்
வைத்தன நெய்களவால் வாரி விழுங்கி
ஒருங்கு
ஒத்த இணை மருதம் உன்னிய வந்தவரை
ஊரு கரத்தினோடும் உந்திய வெந்திறலோய்!
முத்தின் இளமுறுவல் முற்ற வருவதன்முன்
முன்ன முகத்தணியார் மொய்குழல்கள்
அலைய
அத்த! எனக்கொருகால் ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 5

பொருள் : நீண்ட கூந்தலையுடைய இடைப் பெண்கள் சேர்த்து வைத்த மத்தினால் துழாவிக்கடையத் தகுந்த தயிரையும், நெய்யையும்,

திருட்டுத்தனமாகக் கையினால் அள்ளி வயிறார உண்டாய். உன்னைக் கொல்ல வேண்டுமென்று இரட்டை மருதமரமாய் நின்ற அசுரர்களைத் தொடைகளாலும் கைகளாலும் தள்ளி அழித்த வலிமை உடையவனே! முத்துப் போன்ற பற்கள் வெளியே தோன்றும்படி இனிய புன்முறுவல் வெளி வருவதற்கு முன்னே, அழகிய முன்முகத்தில் அடர்ந்த கூந்தல்கள் அசைந்து ஆடும்படி செங்கீரை ஆடுக.

சிறப்புரை : நாரதர் சாபத்தால் மருத மரங்களான இரண்டிலும், கம்சனால் ஏவப்பட்ட இரு அசுரர்கள் வந்து ஆவேசித்து இருந்தனர் என்பது 'இணை மருதம் உன்னிய வந்தவரை ஊரு கரத்தினோடும் உந்திய வெந்திறலோய்' என்ற வரிகளின் மூலம் அறியத் தக்கது. பருவம் ஏறினால் சிரிப்பு முற்றி பெரும் சிரிப்பாக மாறிவிடும் ஆதலால் 'முத்தின் இளமுறுவல் முற்ற வருவதன் முன்' என்றார்.

69. காய மலர் நிறவா! கருமுகில் போலுருவா!
கானக மாமடுவில் காளியன் உச்சியிலே
தூய நடம்பயிலும் சுந்தர! என் சிறுவா!
துங்க மதக்கரியின் கொம்பு பறித்தவனே!
ஆயம் அறிந்து பொருவான் எதிர் வந்த மல்லை
அந்தரம் இன்றி அழித்தாடிய தாளிணையாய்!
ஆய! எனக்கொருகால், ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 6

பொருள் : காயாம் பூவினுடைய நிறத்தை உடையவனே! கரியமேகம் போன்ற நிறத்தை

உடையவனே! காட்டிலிருந்த மடுவில் வாழ்ந்த காளியன் என்ற பெயரையுடைய கொடிய பாம்பின் தலையில் கூத்தாடிய என்னுடைய மகனே! குவலயாபீடம் என்னும் யானையின் தந்தங்களைப் பறித்தவனே! மல்யுத்தம் செய்யும் வகையைத் தெரிந்து கொண்டு உன்னோடு போர் செய்ய எதிர்த்து வந்த மல்லர்களை அழித்து, கூத்தாடிய இரண்டு திருவடிகளை உடையவனே. இடைக்குலத்தவனே! செங்கீரை ஆடுக.

சிறப்புரை : கண்ணன் ஆடிய ஆடல்களாக, மாதவி இந்திர விழாவில் சில ஆடல்களை ஆடினாள். குவலயாபீடம் என்ற யானையின் தந்தங்களைப் பறித்துக் கொண்டு கண்ணன் ஆடிய ஆடல், 'அல்லியத் தொகுதி' என்றும் 'சாணூரன்', 'முஷ்டிகன்' ஆகிய மல்லர்களைக் கொன்று ஆடிய ஆடல் 'மற்கூத்து', என்றும் சிலப்பதிகாரத்தின்-கடலாடு காதையால் அறியப்படுகிறது.

70. துப்புடை யாயர்கள்தம் சொல்வழுவாது ஒருகால்
தூய கருங்குழல் நல்தோகை மயிலனைய
நப்பினை தன்திறமா நல்விடையேழ் அலிய
நல்ல திறலுடைய நாதனும் ஆனவனே
தப்பின பிள்ளைகளைத் தன மிகு சோதிபுகத்
தனியொரு தேர்கடவித் தாயொடு கூட்டிய
என்

அப்ப! எனக்கொருகால் ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே.

7

பொருள் : ஒரு காலத்தில், வலிமையுடைய இடையர்களுடைய சொல்லைத் தவறாமல் ஏற்று

அழகிய மயில் போன்ற சாயலை உடைய நப்பின்னையை மணப்பதற்காகக் கொடிய எருதுகள் ஏழையும் அடக்கிய வலிமையுடைய வனே! அந்த ஆயர்களுக்குத் தலைவனே! குழந்தை பிறந்தவுடனே தாயும் காண்பதற்கு முன்னே கைதப்பிப் போன பிராம்மணருடைய பிள்ளைகளைக் கொண்டு வருவதற்காக உன்னுடைய சோதிமயமான பரமபதத்தில் செல்லும்படி சிறந்த தேரினைச் செலுத்திச் சென்று, அங்கிருந்து அப்பிள்ளைகளைக் கொண்டு வந்து பெற்ற தாயோடு சேர்த்த என் தலைவனே! செங்கீரை ஆடுக.

சிறப்புரை : பரமபதம் பலகோடி சூரியர் ஒரு சேரச் சேர்ந்தது போன்ற பேரொளியை உடையது. ஆகையால் அதனைத் தன மிகுசோதி என்றார்.

மூன்றாம் அடியில் குறித்த வரலாறு:

ஒரு பிராமணனுக்குப் பிறந்த முதல் மூன்று பிள்ளைகளும் பிறந்த பொழுதே, பெற்ற தாயும் காண்பதற்கு முன்னே மறைந்து போயின. எனவே, நான்காம் பிள்ளை பிறக்கும் முன்பு, அப்பிராமணர் கண்ணனிடம் வந்து இந்த ஒரு பிள்ளையையாவது காப்பாற்றுக என வேண்டினார். கண்ணனும் சம்மதித்தான். ஆனால் அப்பொழுது கண்ணன் ஒரு யாகத்தில் இடம் பெற்றிருந்தமையால் செல்ல முடியாமல் போகவே, அர்ஜுனன் 'நான் சென்று பாதுகாப்பேன்' என்று உறுதி கூறி, பிரசவ இடத்தைச் சுற்றிலும், காற்றும் நுழைய முடியாதபடி

அம்பால் சர கூடம் கட்டி, பாதுகாக்க, அப்போதும்
 அக்குழந்தை மறையவே, பிராம்மணர்
 அர்ஜுனனைப் பழித்துக் கண்ணனிடம் சென்று
 கூறினார். கண்ணன் அருச்சுனனைத் தேர்
 செலுத்தச் சொல்லி, தன் ஆற்றலால் திவ்ய சக்தியை
 உண்டாக்கி அண்டத்திற்கு வெளியே சென்று
 ஓரிடத்தில் தேரையும், அவ்விருவரையும் நிறுத்தி,
 தான் மட்டும் பரமபதத்தில் சென்று அங்கிருந்த
 பிள்ளைகள் நால்வரையும் கொண்டு வந்து
 தாயிடம் ஒப்படைத்தார்.

71. உன்னையும் ஒக்கலையிற் கொண்டுதம் இல்மருவி
 உன்னொடு தங்கள் கருத்தாயின செய்து
 வரும்
 கன்னியரும் மகிழக் கண்டவர் கண்குளிரக்
 கற்றவர் தெற்றி வரப்பெற்ற எனக்கருளி
 மன்னு குறுங்குடியாய்! வெள்ளறையாய்! மதில் சூழ்
 சோலை மலைக்கரசே! கண்ண புரத்தமுதே!
 என் அவலம் களைவாய்! ஆடுக செங்கீரை,
 ஏழுலகும் உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே! 8

பொருள் : பிரளய காலத்திலும் அழியாமல் நிலை
 பெற்றிருக்கும் திருக்குறுங்குடியிலே கோயில்
 கொண்டிருப்பவனே, திருவெள்ளறைத் தலத்திலே
 என்றும் வசிப்பவனே! சோலை மலைக்குத்
 தலைவனே! திருக்கண்ணபுரத்திலுள்ள அமுதமே!
 என் துன்பங்களைப் போக்குபவனே! நீ எப்படிச்
 செங்கீரையாட வேண்டும் என்றால், உன்னை
 இடுப்பில் எடுத்துக்கொண்டு தங்களுடைய வீடு
 களுக்குச் சென்று, தங்கள் விருப்பப்படி உன்னை

அனுபவித்து வருகின்ற இளம்பெண்களும் மனம்
மகிழும்படி ஆடவேண்டும். உன்னைப் பார்க்கின்ற
வர்களுடைய கண்கள் குளிரும்படி ஆட வேண்டும்.
பாடல்களை எழுதக் கற்றவர்கள், பிள்ளைக்கவிகள்
ஆடிக் கொண்டு வரும்படி ஆடவேண்டும்.
ஏழுலகிற்கும் தலைவனே! நீ இவ்வாறு ஆடுக.

72. பாலொடு நெய் தயிர் ஒண் சாந்தொடு
செண்பகமும்
பங்கயம் நல்லகருப்பூரமும் நாறிவர
கோல நறும்பவளச் செந்துவர் வாயினிடைக்
கோமள வெள்ளிமுளை போல்சில பல்லிலக
நீல நிறத்தழகார் ஐம்படையின் நடுவே
நின்கனி வாயமுதம் இற்று முறிந்து விழ
ஏலும் மறைப் பொருளே! ஆடுக செங்கீரை,
ஏழுலகும் உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே. 9

பொருள் : நான்கு வேதங்களுக்கும் பொருந்திய
பொருளாயிருப்பவனே! பாலும், நெய்யும், தயிரும்,
சந்தனமும், செண்பக மலரும், தாமரை மலரும்,
பச்சைக் கருப்பூரமும் ஆகிய இவை வாசனை வீசிக்
கொண்டு வர, அழகிய மணமுள்ள பவழத்தைக்
காட்டிலும் சிவந்த வாயிலுள்ள வெள்ளி
அரும்புகள் போன்ற சில பற்கள் ஒளி வீசவும்,
மார்பிலே பொருந்தியுள்ள ஐம்படைத் தாலி
என்னும் ஆபரணத்தின் நடுவில் உன் வாயிலிருந்து
ஊறுகிற அமுத நீரானது இற்று இற்று விழவும் நீ
செங்கீரை ஆடுக.

சிறப்புரை : பால், தயிர், நெய் ஆகியவற்றைக்
கண்ணன் பலமுறை அமுது செய்வதாலும்,

சந்தனம், செண்பகம் இவற்றைப் பலமுறை திருமேனியில் சாத்திக் கொள்வதாலும், செங்கீரை ஆடும்போது அவை நறுமணம் வீசின. கண்ணனுடைய வாய் இயற்கையிலேயே, தாமரை, பச்சைக் கற்பூரங்களின் நறுமணமுடையது என்பதை 'கருப்பூரம் நாறுமோ, கமலப்பூ நாறுமோ, திருப்பவளச் செவ்வாய்', என்று ஸ்ரீ ஆண்டாள் நாச்சியார், திருமொழியில் கூறுவதன் மூலம் அறியலாம். 'ஏலுமறைப் பொருளே', என்றது, வேதத்துக்குப் பொருளாகுபவன் கண்ணனே, மற்றைய தேவர்கள் வேதத்தினால் சொல்லப் படுகின்ற பரம்பொருள் ஆக மாட்டார்கள் என்பதாம்.

73. செங்கமலக் கழலில் சிற்றிதழ் போல்விரலில்
 சேர்திகழ் ஆழிகளும் கிண்கிணியும் அரையில்
 தங்கிய பொன் வடமும் தாள நன் மாதுளையின்
 பூவோடு பொன்மணியும் மோதிரமும் கிறியும்
 மங்கல ஐம்படையும் தோள்வளையும் குழையும்
 மகரமும் வாளிகளும் கட்டியும் ஒத்திலக
 எங்கள் குடிக்கரசே! ஆடுக செங்கீரை,
 ஏழுலகும் உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே. 10

பொருள் : எங்களுடைய குடிக்கு அரசனானவனே! உன் திருவடிகள் செந்தாமரை மலர்போல் உள்ளன. அத்தாமரையின் சிறிய இதழ்களைப் போல உன் கால் விரல்கள் விளங்குகின்றன. அவற்றுள் படிந்து விளங்குகிற திருவாழி மோதிரங்களும், கால் சதங்கைகளும், இடையிலுள்ள பொன் அரை நாணும் பொன்னால் செய்த காம்பை உடைய

மாதுளம்பூக் கோவையும், இடையிடையே கலந்து
கோத்த பொன்மணிக் கோவையும், திருக்கையி
லுள்ள மோதிரங்களும் மணிக்கட்டிலுள்ள சிறு
பவள வடமும், திருமார்பிலுள்ள ஐம்படைத்
தாலியும், தோள் வளைகளும், காதணிகளும், மகர
குண்டலங்களும், காதின் மேல் அணிவித்துள்ள
வாளிகளும், நெற்றிச் சுட்டியும் அமைந்து விளங்கும்
படி செங்கீரை ஆடுக.

சிறப்புரை : செங்கீரை ஆடும்போது, ஆபரணங்
களெல்லாம் அசையும் ஆதலால் இவ்வாறு
கூறினார். கிண்கிணி - அரைச்சதங்கையும், பாதச்
சதங்கையும் ஆகலாம்.

74. 'அன்னமும் மீனுவும் ஆளரியும் குறளும்
ஆமையும் ஆனவனே! ஆயர்கள் நாயகனே
என் அவலம் களைவாய்! ஆடுக செங்கீரை,
ஏழுலகும் உடையாய்! ஆடுக ஆடுக' என்று
அன்ன நடைமடவாள் அசோதை உகந்த பரிக
ஆன புகழ்ப்புதுவைப் பட்டன் உரைத்த தமிழ்
இன்னிசை மாலைகள் இப்பத்தும் வல்லார் உலகில்
எண்டிசையும் புகழ்மிக்கு இன்பம் எய்துவாரே.

பொருள் : பெருமானே! நீ அன்னப் பறவையாக
வும், மீனாகவும், நரசிங்கமாகவும், வாமனனாகவும்
ஆமையாகவும் உன்னுடைய விருப்பத்தினால் திரு
அவதாரம் செய்தாய்! ஆயர்களுக்குத் தலைவனே!
என் துன்பத்தைப் போக்குபவனே! நீ செங்கீரை
ஆடுவாயாக என்று யசோதை விரும்பிச்
சொன்னவாறு பெரியாழ்வாரும் அருளிய இனிய
ராகத்தோடு கூடிய, தமிழ் மாலைகளாகிய

இப்பத்துப் பாசுரங்களையும், ஓத வல்லவர்கள் இவ்வுலகில் புகழைப் பெற்று, மறுமையில் பெறும் பகவதனுபவத்தையும், இவ்வுலகிலேயே பெறுவர் என்று கூறி முடிக்கிறார்.

சிறப்புரை : ஒரு காலத்தில் பிரமதேவன் தூங்குகையில் சோமுகன் என்னும் அசுரன் வேதங்களையெல்லாம் கவர்ந்து கொண்டு மறைய, திருமால், மீன் வடிவில் தோன்றி கடலில் சென்று, அவனைக் கொன்று, வேதங்களை மீட்டுவந்து, அன்னவடிவு எடுத்துக் கொண்டு, பிரமனுக்கு உபதேசித்தார் என்பது, 'அன்னமும் மீன் உருவுமான' சரித்திரம். துருவாச முனிவரின் சாபப்படி தேவலோகச் செல்வங்கள் கடலில் மறைய, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வேண்ட, பெருமான் அசுரர்களுடன் கூடி, மந்திர மலையை மத்தாக நாட்டி, வாசுகி என்னும் பாம்பை, கடைகயிறாகக் பூட்டித் திருப்பாற்கடலைக் கடையும் போது, அம்மலை கடலில் அழுந்தி விடாதபடி ஆமையாகத் தோன்றி ஆதாரமாக எழுந்தருளி இருந்தார்.

முதற்பத்து

ஏழாம் திருமொழி - மாணிக்கக் கிண்கிணி

சப்பாணிப் பருவம்

முன்னுரை : ஒரு கையோடு, மற்றொரு கையையும் சேர்த்துக் கொட்டுதலாகிய விளையாட்டைச் செய்யும்படி யசோதை கண்ணனை வேண்டி

அனுபவித்தாள். அவ்வாறே பெரியாழ்வாரும் இத்திருமொழியில் அனுபவித்து மகிழ்கிறார். இது பிள்ளைத்தமிழில் 'சப்பாணிப்பருவம்' என அமைந்துள்ளது.

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

75. மாணிக்கக் கிண்கிணி யார்ப்ப, மருங்கின்மேல்
ஆணிப் பொன்னாற் செய்த ஆய்பொன் உடைமணி
பேணிப் பவளவாய் முத்திலங்க பண்டு
காணி கொண்ட கைகளால் சப்பாணி, கருங்குழற்
குட்டனே! சப்பாணி. 1

பொருள் : உயர்ந்த பொன்னால் செய்த, பொன்மணிக் கோவையையுடைய இடுப்பின்மேல், உள்ளே மாணிக்கத்தை இட்ட அரைச்சதங்கை ஒலி செய்யவும், பவழம் போன்ற வாயில் முத்துப் பற்கள் ஒளிவிடவும், முன்பு பூமியை மகாபலியிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட கைகளால் சப்பாணி கொட்டி அருள வேண்டும். கரிய கூந்தலையுடைய பிள்ளையே! சப்பாணி கொட்டி அருள்!

சிறப்புரை : பிறருடைய காரியத்தை முடிப்ப தன்றோ உன் கைகளுக்குத் தொழில் என்பதற்காக 'பண்டு காணி கொண்ட கைகளால்' என்றார். காணி - நிலம்; குட்டன் - பிள்ளை.

76. பொன்னரை நானொடு மாணிக்கக் கிண்கிணி
தன்னரையாடத் தனிச்சுட்டி தாழ்ந்தாட
என்னரைமேல் நின்றிழிந்துங்கள் ஆயர்தம்
மன்னரைமேல் கொட்டாய் சப்பாணி, மாயவனே!
கொட்டாய் சப்பாணி. 2

பொருள் : பொன்னால் செய்த அரை நானோடு, மாணிக்கம் இட்ட அரைச் சதங்கையும், உன் இடுப்பிலே அசைந்து ஒலிக்கவும், நெற்றிச்சுட்டி தொங்கி அசையவும், என்னுடைய மடியிலிருந்து இறங்கி, ஆயர்களுக்குத் தலைவராகிய, உன் தந்தையாகிய நந்தகோபரிடம் போய், அவர் மடியிலிருந்து கொண்டு சப்பாணி கொட்டுக. ஆச்சரியமான குணங்களை உடையவனே! சப்பாணி கொட்டுக.

சிறப்புரை : கண்ணன், தன் மடியிலே இருந்து கொண்டு சப்பாணி கொட்டுவதைப் பார்ப்பதைக் காட்டிலும், தகப்பனார் மடியிலிருந்து கொண்டு சப்பாணி கொட்டும்போது, அவனது அழகு முழுவதையும் கண்ணாரக் கண்டு மகிழலாம் என்பதனால் இவ்வாறு கூறினாள்.

77. பன் மணி முத்து இன் பவளம் பதித் தன்ன
என் மணிவண்ணன் இலங்கு பொற்றோட்டின்மேல்
நின் மணி வாய் முகத் திலங்க, நின் அம்மைதன்
அம் மணி மேல் கொட்டாய் சப்பாணி, ஆழியங்
கையனே! சப்பாணி.

3

பொருள் : என்னுடைய நீலமணி போன்ற நிறத்தையுடைய கண்ணனே! இரத்தினங்களையும், முத்தையும், பவழத்தையும் பதித்துச் செய்யப்பட்ட அழகிய தோடு என்னும் காதணியின் அழகுக்கு மேலே, உன்னுடைய அழகிய, வாயிலே, முத்துப் பற்கள் விளங்கும்படி சிரித்துக் கொண்டு, உன் தாயின் இடையில் இருந்து கொண்டு சப்பாணி

கொட்டுக. கையில் மோதிரத்தை அணிந்தவனே
சப்பாணி கொட்டுக!

சிறப்புரை : முன் பாட்டில் வேண்டியவாறே,
நந்தகோபர் மடியிலிருந்து கொண்டு சப்பாணி
கொட்டிய கண்ணனைத் தன் மடியிலே வர விரும்பி
யசோதை அழைக்கின்றாள்.

78. தூநிலா முற்றத்தே போந்து விளையாட
வானிலா அம்புலீ! சந்திரா! வா என்று
நீநிலா நிற்புகழா நின்ற ஆயர்தம்
கோநிலாவக் கொட்டாய் சப்பாணி, குடந்தைக்
கிடந்தானே! சப்பாணி.

4

பொருள் : வானில் விளங்கும் சந்திரனே!
வெண்மையான நிலாவை உடைய முற்றத்தில் வந்து
நீ, நான் விளையாடும்படி வருவாயாக என்று,
சந்திரனை அழைத்து நின்று கொண்டு உன்னைப்
புகழ்கின்ற ஆயர்களுடைய தலைவராகிய
நந்தகோபர் மகிழும்படி, சப்பாணி கொட்டுக.
திருக்குடந்தையில் (கும்பகோணம்) பள்ளி
கொண்டிருப்பவனே! சப்பாணி கொட்டுக.

சிறப்புரை : சந்திரனே! நான் விளையாடும்படி நீ
சற்று இப்படி வருவாயாக! என்று அழைத்துக்
கொண்டே முற்றத்தில் நின்று கொண்டு நந்த
கோபரின் மனம் மகிழுமாறு சப்பாணி கொட்டுக
என்பதாம். நிலா என்ற சொல் மூன்றனுள், முதலது
பெயர்ச்சொல், அடுத்தது, விளங்குகின்ற என்னும்
பொருள் தரும் வினைத் தொகையாகும். அடுத்தது,
நின்றுகொண்டு என்னும் பொருள்தரும். செய்யா

என்னும் வாய்ப்பாட்டு உடன்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். இது நில்லா என்பதன் தொகுத்த லாகும். நான்காமடியிலுள்ள 'நிலாவ' - மகிழ்ச்சி யடையும்படி என்பதாம்.

79. புட்டியிற் சேறும் புழுதியும் கொண்டுவந்து
அட்டி யழுக்கி யகம்புக் கறியாமே
சட்டித் தயிரும் தடாவினில் வெண்ணெயும் உன்
பட்டிக் கன்றே! கொட்டாய் சப்பாணி, பற்ப நாபா!
கொட்டாய் சப்பாணி. 5

பொருள் : இடுப்பில் படிந்த சேற்றையும், புழுதி மண்ணையும், கொண்டு வந்து என்மேல் இட்டு, உறைக்கப் பூசினாய்; எனக்குத் தெரியாதபடி வீட்டில் புகுந்து சட்டியில் வைத்திருக்கும் தயிரையும், மிடாக்களில் இருக்கும் வெண்ணெயையும் உண்ணுகின்ற பட்டி தின்று திரியும் கன்று போன்றவனே! சப்பாணி கொட்டுக. தாமரைப் பூவைக் கொண்ட நாபியை உடையவனே! சப்பாணி கொட்டுக.

சிறப்புரை : கண்ணன் புழுதியில் விளையாடும் போது, உடம்பில் வியர்வை நீர் உண்டாக, அவ்வியர்வை நீரால் நனைந்து, புழுதி படிந்த இடம் சேறாகவும், நனையாத இடம், புழுதி மண்ணாகவும் இருக்கும். அப்படியே வந்து தன்மேல் அணைந்தால் அந்தச் சேறும் புழுதியும் தன்மேலும் படிந்து விடுமாகையால் 'அட்டி அழுக்கி' எனப்பட்டது. பட்டிக் கன்று - பட்டி தின்று திரியும் கன்று போல, நெய், பால், தயிர் முதலியவற்றைக் களவினால்

தின்று திரிவதையே பொழுது போக்காக
உடையவன்.

80. தாரித்து நூற்றுவர் தந்தை சொற் கொள்ளாது
போருய்த்து வந்த புகுந்தவர் மண்ணாள
பாரித்த மன்னர் படப் பஞ் சவர்க்கு அன்று
தேருய்த்த கைகளால் சப்பாணி, தேவகி சிங்கமே!
சப்பாணி.

6

பொருள் : எல்லார்க்கும் தந்தையாகிய உனது
சொல்லை ஏற்றுக் கொண்டு, அங்கீகரிக்காமல்,
துரியோதனாதியர், போரை நடத்துவதாகக்
கர்வத்துடன் வந்து போர்க்களத்தை அடைந்தனர்.
அரசை அவர்களே ஆள முயற்சி செய்த அந்த
அரசர்கள் நூற்றுவரும் இறக்கும்படி, பாரத யுத்த
காலத்தில் பாண்டவர்களுக்கு வெற்றியுண்டாக,
அர்ச்சுனனுக்குத் தேரை ஓட்டிய கைகளால்
சப்பாணி கொட்டுக. தேவகி வயிற்றில் பிறந்த
சிங்கமே! சப்பாணி கொட்டுக.

81. பரந்திட்டு நின்ற படுகடல் தன்னை
இரந்திட்ட கைம்மேல் எறிதிரை மோத
கரந்திட்டு நின்ற கடலைக் கலக்க
சரந்தொட்ட கைகளால் சப்பாணி, சார்ங்கவிற்
கையனே! சப்பாணி.

7

பொருள் : கடலானது வழி தருவதற்காகத்
தன்னை வேண்டிய கையின்மேல் அலைகளால்
மோதி அடிக்க, மறைந்து கிடந்த அக்கடலுக்குரிய
தேவதையான வருணனை, கலங்கி விடும்படி
அம்பைத் தொடுத்து விட்ட கைகளால் சப்பாணி

கொட்டியருள வேணும். சார்ங்கம் என்னும் வில்லைக் கையில் தரித்தவனே சப்பாணி கொட்டுக.

சிறப்புரை : இலங்கையை அடைய இராமபிரான் வானர சேனையுடன் புறப்பட்டுப் போய் கடற்கரையை அடைந்து, அணை கட்ட வழி தரவேண்டும் என்று கடலரசனாகிய வருணனைப் பிரார்த்தித்து, பலநாள் யோசனை நிலையில் நிற்க, அப்பெருமானுடைய பெருமையை அறியாமல் தன்னைச் சரணம் புகுந்த அவன் கைமேல் அலைமோதும்படி செய்திருக்க, ஸ்ரீராமன் சிற்றங்கொண்டு, அக்கடலை வற்றும்படி செய்வதற்காக, பிரம்மாஸ்திரத்தைத் தனது வில்லில் தொடுத்து விட ஆரம்பிக்கும் போது கடலரசன் கொதிப்படைந்து அஞ்சி ஓடிவந்து அப் பெருமானைச் சரணடைந்து கடல் வடிவமான தன்மேல் அணை கட்டும்படி ஒடுங்கி நின்றான் என்ற வரலாறு இங்கு அறியத் தக்கது.

82. குரக்கினத்தாலே குரைகடல் தன்னை
நெருக்கியணைகட்டி நீள் நீரிலங்கை
அரக்கர் அலிய அடுகணையாலே
நெருக்கிய கைகளால் சப்பாணி, நேமியங் கையனே!
சப்பாணி. 8

பொருள் : ஒலிக்கின்ற கடலை, இரு பக்கமும் தேங்கும்படி செய்து, குரங்குகளின் கூட்டங்களைக் கொண்டு அணைகட்டி, இலங்கையை அடைந்து, அங்குள்ள அரக்கர்களெல்லாம் அழியும்படியாக

அம்புகளைக் கொண்டு போர் செய்த கைகளால்
சப்பாணி கொட்டுக! சக்கரத்தை அழகிய கையில்
கொண்டவனே சப்பாணி கொட்டுக.

83. அளந்திட்ட தூணை அவன் தட்ட ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச் சிங்க உருவாய்
உளந்தொட்டு இரணியன் ஒண்மார்வகலம்
பிளந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி,
பேய்முலையுண்டானே! சப்பாணி.

9

பொருள் : இரணியன், தானே அளந்து கட்டிய
தூணை அவனே தட்ட, அவன் தட்டிய
இடத்திலேயே கூர்மையான நகங்களையுடைய
நரசிங்க மூர்த்தியாய் வளர்ந்த வடிவுடன் தோன்றி,
அவனது மனத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்த்துப்
பின்பு அவ்விரணியனுடைய மார்பு முழுவதுமே
நகத்தால் பிளந்த கைகளால் சப்பாணி கொட்டுக.

சிறப்புரை : நரசிங்கம் தோன்றி பின்னர், அது
கண்டு இரணியன் அஞ்சி, நெஞ்சு இளகி
நிற்பானோ? அவ்வாறு வருந்தி நின்றால்,
அவனையும் அடியவனாகக் கொள்வோம் என்பது
'வளர்ந்திட்டு உளம் தொட்டு' என்னும்
சொற்களால் உணர முடிகிறது.

84. அடைந்திட்டு அமரர்கள் ஆழ்கடல் தன்னை
மிடைந்திட்டு மந்தரம் மத்தாக நாட்டி
வடம் சுற்றி வாசுகி வன்கயிறாக
கடைந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி, கார்முகில்
வண்ணனே! சப்பாணி. 10

பொருள் : துருவாச முனி சாபத்தால் தாம் இழந்த செல்வத்தை மீண்டும் பெற தேவர்கள் உன்னைச் சரணமாக அடைய நீ பாற்கடலை, மந்தர மலையை மத்தாக நாட்டி, வாசுகி என்னும் பாம்பைக் கயிறாகக் கொண்டு நெருக்கிக் கடைந்த கைகளால் சப்பாணி கொட்டுக. கரிய மேகம் போன்ற நிறத்தினை உடையவனே சப்பாணி கொட்டுக.

சிறப்புரை : அடைந்திட்டு - அடைந்திட என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். திருமால் தேவர்களையும், அசுரர்களையும் முதலில் கடையும்படி விட்டுப் பின்பு அவர்கள் இளைக்கையில் தாம் இரு வடிவத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் துணையாக நின்று அமுதம் தோன்றுமளவும் கடைந்தனர் என்பதை 'கடைந்திட்ட கைகளால்' என்று குறிப்பிட்டார்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

85. ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய ஆயர்தங்கோவினை
நாட்கமழ் பூம்பொழில் வில்லி புத்தூர்ப்பட்டன்
வேட்கையால் சொன்ன சப்பாணி யீரைந்தும்
வேட்கையினால் சொல்லுவார் வினைபோமே.

11

பொருள் : உலக மக்களை அடிமை கொள்வதற்காகத் தோன்றிய கண்ணனிடம் வைத்த ஆசையினால் எந்நாளும் மணம் வீசும் சோலைகள் நிறைந்த ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் தோன்றிய, பட்டநாதன் என்ற பெரியாழ்வார் அருளிய சப்பாணி கொட்டுதலைக் கூறிய 10 பாசுரங்களையும், விருப்பத்தோடு சேவிப்பவர்களையுடைய பாவங்கள் அழிந்துவிடும் என்பதாம்.

முதற் பத்து

எட்டாம் திருமொழி - தொடர் சங்கிலிகை

தளர்நடைப் பருவம்

முன்னுரை : கண்ணன் தளர்நடை நடந்ததை, யசோதை கண்டு அனுபவித்தது போல, இப்பெரியாழ்வார் தாமும் தம்முடைய அன்பின் மிகுதியால் அவளாகப் பாவித்து அப்பாவனையின் மிகுதியால் கண்ணனுடைய அந்தச் செயல்களை நேரில் கண்டது போலப் பின்வரும் பாசுரங்களில் அருளிச் செய்கிறார்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

86. தொடர் சங்கிலிகை சலார்பிலாரென்னத்
தூங்குபொன் மணி ஒலிப்ப
படுமும் மதப்புனல் சோரவாரணம் பைய நின்று
ஊர்வது போல்
உடன்கூடிக் கிண்கிணி ஆரவாரிப்ப உடைமணி
பறைகறங்க
தடந்தாளிணை கொண்டு சார்ங்கபாணி தளர்நடை
நடவானோ! 1

பொருள் : கண்ணன் தளர்நடை நடக்கும்போது, யானை மெல்ல நடந்து போவது போலிருக்கும். யானை மதத்தின் மிகுதியால், கட்டுத்தறியை முறித்து விட்டுக் காலில் இட்ட இரும்புச் சங்கிலியை இழுத்துக் கொண்டு நடக்கும்போது அந்தச் சங்கிலித் தொடர் 'சலார் பிலார்' என்று ஒலிக்கும். யானை தன் இரு புறங்களிலும் மணிகள்

ஒலிக்கவும், மதநீர் பெருகவும் மெல்ல நடக்கும். அதுபோல கண்ணன் தளர்நடை நடக்கும்போது, காலில் அணிந்துள்ள சதங்கைகள் கிண்கிணிக்கும், இடை யில் கட்டிய சிறுமணிகள் பறைபோல் ஒலிக்கும். சார்ங்கம் என்னும் வில்லைக் கையிலேந்திய இப் பிள்ளை நடக்கின்ற ஆயாசத்தினால், யானைக்கு மதநீர் பெருகுவது போல, இவனது உடலில் வியர்வை பெருகும். அவ்வாறு தன்னுடைய இரு பாதங்களால் தளர்நடை நடக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறார்.

சிறப்புரை : திருவடிகளைத் தரையில் நன்றாகப் படிய வைத்து நடக்கும் பருவம் அன்று; ஆகையால் தட்டுத் தடுமாறி நடக்கும் நடையாகின்றது. மும்மதம்: யானைக்குக் கன்னம் இரண்டிலும், குறி ஒன்றிலும் ஆகிய மூன்றிடத்திலும் தோன்றும் மதநீர்.

87. செக்கரிடை நுனிக்கொம்பில் தோன்றும் சிறுபிறை

முளை போல

நக்க செந்துவர் வாய்த்திண்ணை மீதே

நளிர்வெண்பல் முளையிலக

அக்கு வடம் உடுத்து ஆமைத்தாலி பூண்ட அனந்த

சயனன்

தக்க மாமணிவண்ணன் வாகதேவன் தளர்நடை

நடவானோ!

2

பொருள் : செவ்வானத்தில் கொம்பின் நுனியில் காணப்படும் சிறிய பிறைச் சந்திரனாகிய முளையைப் போல, சிரித்த வாயில் மேடாகிய இடத்தில் வெண்மையாகிய பல்லின் முளைகள் ஒளிவிட, சங்கு மணி வடத்தை, இடையில் தரித்து,

சிறப்புரை : வாசுதேவன் - வசுதேவரது திருமகன் என்பது பொருள். இதை வடமொழியில் 'தத்திதாந்த நாமம்' என்பர். மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன் சிறு பற்களுக்கு உவமையாகும். அக்குவடம் - சங்கு மணிவடம். ஆமைத்தாலி - ஆமையின் வடிவமாகச் செய்யப்பட்டுக் கழுத்தில் அணிந்து கொள்ளும் ஆபரணம்.

88. மின்னுக கொடியும் ஓர்வெண் திங்களும்
குழ்பரிவேடமுமாய்
பின்னல் துலங்கும் அரசிலையும் பீதகச் சிற்றாடை
யொடும்
மின்னிற் பொலிந்ததோர் கார்முகில் போலக்
கழுத்தினில் காறையொடும்
தன்னிற் பொலிந்த இருடகேசன் தளர்நடை
நடவானோ!

பொருள் : கொடி மின்னலும், அதனோடு
சேர்ந்திருக்கும் சந்திரனும், அவ்விரண்டையும்
சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஊர் கோளையும் போல
இடையில் அணிந்துள்ள பொற்பின்னலும்
அரசிலைபோல அமைந்ததொரு திருவாபரணமும்,
இவ்விரண்டையும் சூழ்ந்த பொன் ஆடையும் ஆகிய
இவற்றோடும் மின்னல் பொருந்திய கருநிற மேகம்
போலக் கழுத்திலணிந்த காறை என்னும்

ஆபரணத்தையும் இவ்வாபரணங்கள் அவசிய மில்லை என்று சொல்லும்படி இயற்கையான தன்னுடைய அழகினால் விளங்குகின்ற, இருடிகேசன் என்னும் திருநாமம் உடைய இவன் தளர்நடை நடக்க வேண்டும்.

சிறப்புரை : மின்னல், சந்திரன், அதைச் சுற்றியுள்ள பரிவேடம் (சந்திரமண்டலம்). இவை முறையே கண்ணன் அணிந்துள்ள பொற் பின்னல், அதைச் சேர்ந்த அரசிலைப் பணி என்னும் ஆபரணம், இவ்விரண்டையும் சூழ்ந்து விளங்கும் பொன்னாடை ஆகியவற்றை ஒத்திருக்கும்.

89. கன்னற்குடம் திறந்தால் ஒத்தூறிக் கணகண
சிரித்து உவந்து
முன்வந்து நின்று முத்தம் தரும்என்முகில் வண்ணன்
திருமார்வன்
தன்னைப் பெற்றோர்க்குத் தன்வாய் அமுதம்
தந்தென்னை தளிர்ப்பிக்கின்றான்
தன்னெற்று மாற்றலர் தலைகள் மீதே தளர்நடை
நடவானோ!

4

பொருள் : கருப்பஞ்சாறு நிறைந்த குடம் பொத்த லானால் அப்பொத்தல் வழியே வழிகின்ற சாறு போல, கண்ணனுடைய வாயிலிருந்து நீர் சுரந்து வடிகிறது. அவன் கணகணவென்று சத்தம் உண்டாகும்படி சிரிக்கின்றான். அவன் என் முன்புறம் வந்து நின்று எனக்கு முத்தம் கொடுக்கின்றான். மேகம் போன்ற நிறத்தை உடையவனும், இலட்சுமியை மார்பில் கொண்

டுள்ளவனுமான இவனைப் பெற்ற எனக்கு, தனது வாயிலிருந்து உண்டாகும் அமுத நீரைக் கொடுக்கிறான். இவனைப் பிள்ளையாகப் பெற்ற பாக்கியத்தை உடைய என்னை மகிழ்ச் செய்கின்றான். இவனோடு எதிர்க்கின்ற பகைவர்களை வென்று அவர்களின் தலைகளின்மேல் அடிவைத்து தளர்நடை நடக்கவேண்டும்.

90. முன்நல் ஓர் வெள்ளிப் பெருமலைக் குட்டன்
மொடுமொடு விரைந்தோட
பின்னைத் தொடர்ந்ததோர் கருமலைக் குட்டன்
பெயர்ந்தடியிடுவதுபோல்
பன்னியுலகம் பரவியோ வாப்புகழ் பலதேவன்
என்னும்
தன் நம்பியோடப் பின்கூடச் செல்வான் தளர்நடை
நடவானோ!

5

பொருள் : கண்ணனின் அண்ணன் பலராமன், கண்ணனுக்கு முன்னே ஓடுகிறான். அவனைப் பிடிக்க கண்ணன் பின்னே ஓடுகிறான். இக்காட்சி இப்பாடலில் விளக்கப்படுகிறது. அழகிய வெள்ளி மலை பெற்ற குட்டி ஒன்று, திடுதிடென்று வேகமாக முன்னே ஓடிக்கொண்டிருக்க, அப்பிள்ளையைப் பிடிக்க, கருநிறமான மலை பெற்ற குட்டி, தான் இருக்குமிடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுத் தொடர்ந்து முடிவு காண முடியாத புகழுடைய பலராமன் என்னும் தமையன் முன்னே ஓடிக்கொண்டிருக்க, அவனைப் பிடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் பின்னே உடன் செல்பவனான இந்தக் கண்ணன், தளர்நடை நடக்க வேண்டும்.

சிறப்புரை : பலராமன் கண்ணனுக்கு முன் பிறந்தவன். வெண்மை நிறமுடையவன். ஆதலால் 'வெள்ளி மலை பெற்ற குட்டி போன்றவன்' என்றார். மொடு மொடு - நடக்கும்போது தோன்றும் ஒலிக்குறிப்பு.

91. ஒருகாலில் சங்கு ஒருகாலில் சக்கரம் உள்ளடி
பொறித்தமைந்த
இருகாலும் கொண்டு அங்குஅங்கு எழுதினாற்போல்
இலச்சினை பட நடந்து
பெருகா நின்ற இன்ப வெள்ளத்தின்மேல்
பின்னையும் பெய்துபெய்து
தருகார்க்கடல் வண்ணன் காமர்தாதை தளர்நடை
நடவானோ! 6

பொருள் : கடல் போன்ற நிறமுள்ளவனும், மன்மதனுக்குத் தந்தையானவனுமான இப்பிள்ளையின் ஒரு பாதத்தில் சங்கு ரேகையும், மற்றொன்றில் சக்கரரேகையும் அமைந்துள்ளன. அப்படிப்பட்ட இரு திருவடிகளும் அடிவைத்த இடங்களில் எழுதியது போல, சங்கு சக்கர அடையாளம் உண்டாகும். இவனது வடிவழகைக் கண்டு பொங்கும் ஆனந்தத்திற்கு மேல் பின்னும் மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கிக் கொண்டு தளர்நடை நடக்க வேண்டும்.

சிறப்புரை : மன்மதனுடைய அம்சமாகிய பிரத்யும்னனுக்கு தந்தையாதலால் கண்ணன் மன்மதனுக்குத் தந்தை எனப்பட்டான். அழகாலே உலக மக்களை மருட்டித் திரியும் மன்மதனுக்குத் தந்தை என்றதால் கண்ணனுடைய பேரழகு விளங்கும்.

92. படர்பங்கய மலர்வாய் நெகிழப் பணிபடுசிறு
 துளிபோல்
 இடங்கொண்ட செவ்வாய் ஊறியூறி இற்றிற்று
 வீழ்நின்று
 கடுஞ்சேக் கழுத்தின் மணிக் குரல் போல் உடைமணி
 கணகணென
 தடந்தாளிணை கொண்டு சார்ங்கபாணி தளர்நடை
 நடவானோ! 7

பொருள் : மலர்ந்த தாமரை மலரினின்று தேன் சிறுசிறு துளியாய்ப் பெருகி வழிவது போலத் தனது வாயினின்றும் இடைவிடாமல் நீர் பெருகவும், எருது நடந்து போகும்போது அதன் கழுத்தில் கட்டிய மணி கணகணவென்று ஒலிப்பது போல இடையில் அணிந்த மணி ஒலிக்கவும், இவன் தளர் நடை நடந்து வரவேண்டும். (சே-எருது).

93. பக்கம் கருஞ்சிறுப் பாறைமீதே அருவிகள்
 பகர்ந்தனைய
 அக்குவடம் இழிந்தேறித்தாழ், அணியல்குல்
 புடைபெயர
 மக்கள் உலகினிற் பெய்தறியாத மணிக்
 குழவியுருவின்
 தக்க மாமணிவண்ணன் வாகதேவன் தளர்நடை
 நடவானோ! 8

பொருள் : கண்ணன் தளர்நடை நடக்கும்போது, கருநிறமுடைய இடுப்பில் அணிந்துள்ள வெண்ணிற மான சங்குமணி வடமானது முன்பின்னாக மாறிமாறிப் பிரகாசிக்கும். இது கரிய சிறுமலையின்

பக்கத்தில் வெண்மையான அருவி மேடுபள்ளமான இடங்களில் பிரகாசிப்பதை ஒத்திருக்கிறது. அல்குல் பக்கங்களில் அசைய, இக்குழந்தை தளர்நடை நடந்து வரவேண்டும்.

சிறப்புரை : மூன்றாம் அடி கண்ணனின் மிக்க அழகைக் காட்டும். 'பெய்து அறியா' - பெற்று அறியாத. அல்குல் - தொடையிடுக்குக்கும், இடுப்புக்கும் இடையில் உள்ள இடம்.

94. வெண்புழுதி மேற்பெய்து கொண்டளைந்தோர்
வேழத்தின் கருங்கன்று போல்
தெண் புழுதியாடித் திருவிக்கிரமன் சிறுபுகர்
படவியர்த்து
ஒண்போதலர் கமலச்சிறுக்கால் உறைத்தொன்றும்
நோவாமே
தண்போது கொண்ட தவிசின் மீதே தளர்நடை
நடவானோ! 9

பொருள் : தனது மூவடியால் உலகங்களை யாண்ட இவன்; வெண்மையான புழுதியை மேலே போட்டுக் கொண்டு, அளைந்ததாகிய ஒரு யானையின் கருகிய கன்றுபோலத் தெளிவான புழுதியில் விளையாடுகிறான். அதனால் வியர்வை உண்டாகி அழகாகக் காணப்படுகிறது. இக் கண்ணன், தனது சிறிய அடிகளைக் கொண்டு தாமரை மலர்களால் அமைக்கப் பெற்ற மெத்தையின் மேல் சிறிதும் கால் நோகாதபடி மெல்ல நடக்கவேண்டும் என்பதாம்.

சிறப்புரை : தெண்புழுதி - தெளிவான புழுதி.

95. திரை நீர்ச் சந்திர மண்டலம்போல் செங்கண்மால்
கேசவன் தன்
திருநீர் முகத்துத் துலங்கு சுட்டி திகழ்ந்தெங்கும்
புடைபெயர
பெருநீர்த் திரையெழு கங்கையிலும் பெரியதோர்
தீர்த்த பலம்
தருநீர் சிறுச்சண்ணம் துள்ளம் சோரத் தளர்நடை
நடவானோ. 10

பொருள் : கண்ணனாகிய இவன் தனது நெற்றியில் தொங்கும் சுட்டி அசையவும் வாயினின்று நீர் துளி துளியாகச் சிந்தவும், தளர் நடை நடந்து வரவேண்டும்.

சிறப்புரை : கருநிறமான கண்ணனின் நெற்றியில் விளங்கும் சுட்டிக்கு கருநிறமான கடலின் நடுவில் தோன்றும் சந்திரனது பிரதி பிம்பம் ஏற்ற உவமையாகும். திருமாலின் திருவடியில் தோன்றி, சிவனது சடையில் விழுந்து, பெருகி வரும் கங்கையின் நீரில் மூழ்குவதைக் காட்டிலும் சிறு துளியாகச் சொட்டும், திருமாலினது வாய்த்தீர்த்தம் நம் மீது படப் பெறுவது, மிக்க புண்ணியத்தைத் தரும் என்பது, 'கங்கையிலும் பெரியதோர் தீர்த்த பலந்தரு நீர்த்திருச் சண்ணம்' என்ற அடியின் கருத்தாகும். (சண்ணம் - ஆண்குறி). (துள்ளம் - துளி).

96. ஆயர்குலத்தினில் வந்து தோன்றிய அஞ்சன
வண்ணன் தன்னை
தாயர் மகிழ ஒன்னார் தளரத் தளர்நடை
நடந்ததனை

வேயர் புகழ்விட்டு சித்தன் சீரால் விரித்தன

உரைக்கவல்லார்

மாயன் மணிவண்ணன் தாள் பணியும் மக்களைப்

பெறுவர்களே. 11

பொருள் : ஆயர்குலத்தில் வந்து அவதரித்த கண்ணன், தன்னைக் கண்டு தாய்மார்கள் மகிழவும், பகைவர்கள் வருந்தவும் தளர்நடை நடந்தது பற்றி வேயர்குடியில் தோன்றிய பெரியாழ்வார் சிறப்பாக விவரித்துச் சொன்ன பாசுரங்களைச் சொல்ல வல்லவர்கள் எம்பெருமானது திருவடிகளை வணங்குகின்ற மக்களைப் பெறுவார்கள்.

சிறப்புரை : கண்ணன் அரச குலத்தில் பிறந்திருந்தும், ஆய்ப்பாடியில் வளர்ந்த போது தெரிந்தது, ஆயர் குலத்தின் பிறப்பேயாதலால், 'ஆயர்குலத்தில் வந்து தோன்றிய அஞ்சன வண்ணன்' என்றார். தாயர் என்று பன்மையாகக் கூறியது, பாராட்டும் தாய், ஊட்டும் தாய், பால் தரும் தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய் எனத் தாய்மார் ஐவர் என்பதை உணர்த்துவதற்காக. தொட்டில் பருவத்திலேயே பூதனை, சகடாசுரன் முதலியோரை அழித்ததால் கண்ணன் மெல்ல அடியிட்டு நடக்கத் தொடங்கிய போது, 'இனி இவனால் நமக்கு என்ன தீங்கு நேருமோ?' என்று கம்சன் முதலிய அசுரர்கள் நடுங்கினர் என்பதை 'ஒன்னார் தளர' என்றார்.

முதற் பத்து

ஒன்பதாம் திருமொழி -
பொன்னியற்கிண்கிணி

அச்சோப் பருவம்

முன்னுரை : கண்ணன் குழந்தைப் பருவத்துக்குத் தகுதியாக ஓடிவந்து தன்னை அணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று, யசோதைப் பிராட்டி வேண்டி அனுபவித்தது போல, பெரியாழ்வார் தாமும் தம்மை, அப்பிராட்டியாகவே பாவித்து, அக் கண்ணன் தன்னை அணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு அனுபவித்து மகிழ்கிறார் இத்திருமொழியில். அச்சோ அச்சோ - குழந்தைகள் அன்னையர் இடுப்பில் ஏறுவதற்காக, ஓடிவந்து அவர்களைத் தழுவி அணைத்துக் கொள்ளும் இயல்பை வேண்டுவது இது. அச்சோ என்பது முற்காலத்தில் குழந்தையை 'அணைத்துக் கொள்' என்று வேண்டுவதற்கு வழங்கிய குறிப்புச் சொல்லாகும். கண்ணன் தன்னை அணைத்துக் கொள்வதை நினைக்கும் போது தோன்றும் பரமானந்தத்தில் மூழ்கி நெஞ்சருகிச் சொல்லிழந்து வாய்விட்டுச் சொல்ல மாட்டாமல், ஒரு முறைக்கு இருமுறை அச்சோ, அச்சோ என்கிறாள் என்று கூறலாம்.

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

97. பொன்னியல் கிண்கிணி சுட்டி புறம்கட்டி
தன்னியல் ஓசை சலன்சலன் என்றிட

மின்னியல் மேகம் விரைந்தெதிர் வந்தாற்போல்
என்னிடைக்கு ஓட்டரா அச்சோ! அச்சோ!

எம்பெருமான்! வாராய் அச்சோ! அச்சோ! 1

பொருள் : பொன்னால் செய்த பாதச் சதங்கைகளையும் சுட்டியையும் அணிந்து கொண்டு, சதங்கைகள் 'கலன் கலன்' என்று ஒலியெழுப்ப, மின்னலோடு சேர்ந்த மேகமானது விரைவாக எதிரில் ஓடிவருவது போல என்னுடைய இடையில் அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்களுடைய தலைவனே! வந்து அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறப்புரை : ஓட்டம் தரா என்ற இருசொற்கள் சேர்ந்து விகாரப்பட்டு ஓட்டரா என்று ஆயிற்று. இதற்கு ஓட்டந்து வந்து (ஓடிவந்து) என்று பொருளாம்.

98. செங்கலப்பூவில் தேன் உண்ணும் வண்டேபோல்
பங்கிகள் வந்து உன் பவளவாய் மொய்ப்ப
சங்குவில் வாள்தண்டு சக்கரம் ஏந்திய
அங்கை களாலே வந்தச்சோ! அச்சோ!

ஆரத் தழுவாய் வந்தச்சோ! அச்சோ! 2

பொருள் : செந்தாமரை மலரில் தேனை உண்பதற்காக மொய்க்கின்ற வண்டுகளைப் போல உனது கூந்தல் மயிர்கள் வந்து பவளம் போன்ற சிவந்த உனது வாயில் மொய்த்துக் கொள்ளும்படி ஓடிவந்து சங்கையும், வில்லையும், வாளையும், தண்டையும், சக்கரத்தையும் ஏந்திய உனது அழகிய கைகளாலே என்னை அணைத்துக் கொள்ள

வேண்டும். திருப்தி உண்டாகும்படி நன்றாகத் தழுவி அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறப்புரை : ஓடி விளையாடும்போது வாரிய கூந்தல் கலைந்து விடும். ஆதலால் அங்ஙனம் கலைந்து தொங்கும் கறுத்த மயிர்கள் செந்நிறமான வாயின் மேல் படிதல் செந்தாமரைப் பூவில் கருவண்டுகள் மொய்ப்பதை ஒத்திருக்கும் என்றார். பங்கி - ஆண்மயிர். திருமாலின் பஞ்ச ஆயுதங்களுக்குரிய திருநாமங்கள் வருமாறு: 1. சங்கு - பாஞ்சசனியம்; 2. சக்கரம் - சுதரிசனம்; 3. வில் - சார்ங்கம்; 4. கதை - கௌமோதகி; 5. வாள் - நந்தகம்.

99. பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதம் கைசெய்து
நஞ்சுமிழ் நாகம்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு
அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள் செய்த
அஞ்சன வண்ணனே! அச்சோ! அச்சோ!

ஆயர் பெருமானே! அச்சோ! அச்சோ!

3

பொருள் : பாண்டவர்களுக்காகத் துரியோதன னிடம் தூது சென்று, அவன் நாடு கொடுக்காததால் பாரத யுத்தத்தை அணிவகுத்துச் செய்தவனே! நஞ்சைக் கக்குகின்ற காளியன் என்னும் பாம்பு இருந்த மடுவில் புகுந்து ஆயர்களும் பயப்படும் படியாக அப்பாம்பின் படத்தின்மேல் குதித்து, அதனை இளைக்கச் செய்து, பின் அப்பாம்பின் மனைவியர் வேண்டியபடி அதனைக் கருணையினால் உயிரோடு விட்டவனே! மை போன்ற நிறமுடையவனே! என்னை அணைத்துக் கொள்ள

வேண்டும்! இடையர்களுக்குத் தலைவனே! என்னை அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறப்புரை : காளியனை அடக்கியது முன்னும், பாரதயுத்தம் செய்தது அதற்குப்பின்னும் எனினும், அங்ஙனம் கருதாமல் இங்ஙனம் அருளிச் செய்தார். நற்பொய்கை - காளியன் புகுவதற்கு முன்பிருந்த நல்ல குளம்.

100. நாறிய சாந்தம் நமக்கிறை நல்கென்ன
தேறி அவளும் திருவுடம் பிற்பூச
ஊறிய கூனினை உள்ளே ஒடுங்க அன்று
ஏற உருவினாய் அச்சோ! அச்சோ!
எம் பெருமான்! வாராய் அச்சோ! அச்சோ! 4

பொருள் : 'நல்ல வாசனை வீசுகின்ற சந்தனத்தை, எங்களுக்குக் கொஞ்சம் கொடு', என்று நீ கூனியைக் கேட்க, அவளும் இவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நம்மைக் கம்சன் தண்டிப்பானே என்று பயப்படாமல் மனம் தெளிந்து உனது அழகிய உடம்பிலே பூச, வெகுநாளாயுள்ள அவளது கூனை அக்காலத்தில் நிமிர்த்து உருவியவனே! என்னை வந்து அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறப்புரை : கம்சனுடைய கட்டளையினால் அக்ரூரர் என்பவர் கண்ணனை மதுரைக்கு அழைக்க, கண்ணன் கம்சனைக் கொல்ல நினைத்து பலராமனுடனே புறப்பட்டு மதுரை சென்று, அங்கு ஒரு சலவைத் தொழிலாளியைக் கொண்டு, அவனிடமிருந்த சிறந்த ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு, அரசவீதியில் போகும்போது, 'நைவக்

கிரை' என்னும் கூனி ஒருத்தி கம்சனுக்காகச் சந்தனத்தை எடுத்துச் செல்வதைப் பார்த்தனர். 'எங்களுக்கு தரமாட்டாயா சந்தனத்தை?' என்று கேட்க அவளும் மட்டமான சந்தனங்களைக் காட்ட, அது வேண்டா என்று மறுத்து, 'நல்ல வாசனையுள்ள சந்தனத்தை கொடு' என்று கேட்க, அவள் கண்ணணின் அழகைக் கண்டு மகிழ்ந்து, கம்சனுக்குக் கொண்டு போகின்ற இதனை இவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவன் தண்டிப்பானே என்று அஞ்சாமல் நல்ல சந்தனத்தைக் கொடுத்தாள். பயன் கருதாமல் அவள் செய்த செயலுக்கு மகிழ்ந்து அவளது கூனைக் கண்ணன் நிமிர்த்தினான் என்ற கதை இங்கு அறியத்தக்கது.

101. கழல்மன்னர் குழக் கதிர்போல் விளங்கி
எழலுற்று மீண்டே இருந்துன்னை நோக்கும்
கழலை பெரிதுடைத்துச்சோதனனை
அழல விழித்தானே! அச்சோ! அச்சோ!
ஆழியங் கையனே! அச்சோ! அச்சோ!

5

பொருள் : வீரக்கழலையணிந்த அரசர்கள் தன்னைச் சுற்றியிருக்க அவர்கள் நடுவில் சூரியன் போல் விளங்கிய துரியோதனன், 'கண்ணன் சபைக்கு வரும்போது யாரும் எழுந்திருக்கக் கூடாது' என்று கட்டளையிட்டு இருந்தான். ஆனால் தன்னையறியாமல், அவனே முதலில் எழுந்திருந்து மறுபடியும் உட்கார்ந்து கொண்டான். அவன் உனக்கு பொய்யாசனம் இடுவது முதலியவற்றால் உன்னைக் கொல்லப் பார்த்து வஞ்சனையாக ஆலோசனை செய்தான். அந்தத்

துரியோதனனை, உன் மனத்திலுள்ள சீற்ற
மெல்லாம் பார்வையிலே தோன்றும்படி,
உஷ்ணமாகப் பார்த்தவனே! என்னை வந்து
அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும்! சக்கரத்தை
அழகிய கையிலுள்ளவனே! என்னை வந்து
அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறப்புரை : சூழலை - சூழலை என்பதன் விகாரம்;
சூழல் - ஆலோசித்தல்; அழல விழித்தல் - உருத்துப்
பார்த்தல்.

102. போரொக்கப் பண்ணி இப் பூமிப் பொறை தீர்ப்பான்
தேரொக்க ஊர்ந்தாய் செழுந்தார் விசயற்காய்
காரொக்கு மேனிக் கரும்பெருங் கண்ணனே!
ஆரத் தழுவாய் வந்தச்சோ! அச்சோ!
ஆயர்கள் போரேறே! அச்சோ! அச்சோ! 6

பொருள் : பூமி பாரத்தைப் போக்குவதற்காக,
துரியோதனாதியரோடு, சமமாகப் போர் செய்து,
பகைவர்களுடைய தேர்களுக்கு ஒன்றே சமம் என்று
கருதும்படி அர்ஜுனனுடைய தேரைச் செலுத்திய
வனே! மேகம் போன்ற திருமேனியில் கரிய பெரிய
கண்களையுடையவனே! நீ ஓடிவந்து அணைத்துக்
கொள். ஆயர்களுக்கு அடங்கி நின்று போரிடும்
தன்மையுள்ள எருது போன்றவனே அணைத்துக்
கொள்.

சிறப்புரை : 'அசுரத் தன்மையுள்ள தீய அரசர்கள்
பலர் நிரம்பியிருப்பதால் என்னால் இந்தப்
பாரத்தைப் பொறுக்க முடியவில்லை' என்று
திருமாலிடம் பூமிதேவி முறையிட, அது கேட்ட

திருமால், தீயவர்களை எல்லாம் கொன்று, மண்ணின் பாரத்தைப் போக்குவதற்காக வட மதுரையில் கண்ணனாகப் பிறந்தான் என்பது அறியத்தக்கது.

103. மிக்க பெரும்புகழ் மாவலி வேள்வியில்
தக்கதி தன்றென்று தானம் விலக்கிய
சக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பாற் கிளறிய
சக்கரக் கையனே! அச்சோ! அச்சோ!
சங்கம் இடத்தானே! அச்சோ! அச்சோ!

7

பொருள் : பெரிய புகழினையுடைய மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி செய்த யாகத்திலே நீ வாமனனாய்ச் சென்று மூவடிமண் வேண்டினாய். மகாபலி நீ கேட்டதைக் கொடுக்க முயலும்போது, அவன் குருவான சக்கிராச்சாரியார், 'தரவேண்டா' என்று தடுத்தார். அதனால் அந்தச் சக்கிரனுடைய ஒரு கண்ணைத் துரும்பால் கலக்கிய பெருமானே! என்னை வந்து அணைத்துக்கொள். சங்கை இடக்கையில் தரித்திருப்பவனே! என்னை வந்து அணைத்துக் கொள்.

சிறப்புரை : மகாபலி என்னும் அசுர அரசன் தன் வலிமையால் மூவுலகங்களையும் தன் வசப்படுத்தி ஆண்டான். அப்பொழுது அரசிழந்த தேவர்கள், திருமாலைச் சரணடைந்தனர். அத்திருமால் காசிய பருக்கும், அதிதிதேவிக்கும் வாமனனாய்ப் பிறந்து யாகம் செய்து கொண்டிருந்த மாகாபலியிடம் சென்று தவம் செய்ய மூன்றடி மண் கேட்டார். அவனும் வாமனர் விரும்பியதைக் கொடுக்கத்

தொடங்குகையில், குலகுருவான சுக்கிராச்சாரியர் சிறிய வடிவில் வந்திருப்பது திருமாலே என்று உணர்ந்து தானம் செய்ய வேண்டாவென்று தடுத்தார். அதைக் கேளாமல் மாவலி தாரை வார்த்துக் கொடுக்க முனைந்தபோது, சுக்கிரன் நீர்ப் பாத்திரத்தின் துளையிலே அடைத்துக் கொண்டான். அத்துளையைச் சரிசெய்வது போல திருமால் தருப்பையால் குத்த சுக்கிரன் ஒரு கண்ணை இழந்து வழிவிட்டான். நீர் வெளியே வர திருமால் தானம் பெற்றார். 'ஈவது விலக்கேல்' - என்று ஒளவை சொல்லியுள்ள ஆத்திசூடி வரி. இங்கு பொருந்தத் தக்கதாம்.

104. என்னிது மாயம்? என் அப்பன் அறிந்திலன்
முன்னைய வண்ணமே கொண்டு அளவாய் என்ன
மன்னு நழுசியை வானில் சுழற்றிய
மின்னு முடியனே! அச்சோ! அச்சோ!
வேங்கட வாணனே அச்சோ! அச்சோ! 8

பொருள் : திருமால் மகாபலியிடம் நீர் ஏற்று, திரவிக்கிரமனாய் வளர்ந்து, அளக்கப் புகும்போது, அதைக் கண்ட மகாபலியின் மகனான நழுசி என்பவன் ஓடிவந்து 'இது என்ன மாயம்? என்னுடைய தகப்பன் நீ செய்யும் இந்த மாயத்தை அறியவில்லை. நீ யாசிக்க வந்த போது இருந்த சிறிய வடிவத்தைக் கொண்டே அளப்பாயாக' என்று சொல்லிப் பிடிவாதமாய் நிற்க, அந்த நழுசி என்பவனை, வளர்ந்த திருவடியினால் வானிலே கொண்டு போய் சுழன்று விழும்படி செய்தவனே! விளங்குகின்ற திருமுடியை உடையவனே! என்னை

அணைத்துக் கொள்! திருவேங்கட மலையில் வாழ்பவனே! என்னை அணைத்துக்கொள்.

சிறப்புரை : மாவலியிடம் தானம் வாங்கியவுடனே திருமால், திருவிக்கிரமனாய் வளர்ந்து மூன்றடி மண்ணை அளக்கப்புக, அதைக் கண்ட மாவலியின் மகனான நமசி என்பவன் ஓடிவந்து, 'என்னுடைய தந்தை உன்னுடைய மோசம் தெரியாமல் அகப்பட்டுக் கொண்டான்' என்று கூறித் தடுத்தான். திருமால் 'என்ன வஞ்சகம் செய்கிறேன்?' என்று கேட்க, 'நீ தானம் கேட்கும்போது இருந்த வடிவத்தைக் கொண்டு அளந்து கொண்டு போ' என்று நமசி கூறினான். அதற்குத் திருமால், 'வளரும் தன்மையுள்ள உடலாயிற்றே, பழைய வடிவு எவ்வாறு நிலைத்திருக்க முடியும்?' என்று கேட்டார். ஆனால் இவ்வாறு கூறியும் கேளாத நமசி தான் பிடித்த திருவடியின் பிடியை விடாமல் உறுதியாய் இருந்தான். அவனை, அத்திருவடியால், வானில் கொண்டுபோய்ச் சுழன்று விழும்படி செய்தார் என்பது இங்கு அறியத் தக்கது.

105. கண்ட கடலும் மலையும் உலகேழு
முண்டத்துக்கு ஆற்றா முகில்வண்ணா! ஓ என்று
இண்டைச் சடைமுடி ஈசன் இரக் கொள்ள
மண்டை நிறைத்தானே! அச்சோ! அச்சோ!
மார்வில் மறுவனே! அச்சோ! அச்சோ!

9

பொருள் : 'கண்ணால் கண்ட கடல்களும் மலைகளும், பதினநான்கு உலகங்களும் ஆகிய எல்லாவற்றையும் இட்டு நிறைக்கப் பார்த்தாலும்,

என் கையிலிருக்கும் பிரம கபாலத்துக்குப் போதாது, ஓ! முகில் வண்ணனே!' என்று அழைத்து சிவன் உன்னிடம் வந்து பிச்சை எடுக்க, அவன் கையிலிருந்த பிரம கபாலத்தை உன் மார்பிலிருந்து உண்டான இரத்தத்தால் நிறையும்படி செய்தவனே! என்னை அணைத்துக் கொள். திருமார்பிலே ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மச்சத்தை உடையவனே! என்னை அணைத்துக்கொள்.

சிறப்புரை : ஒரு காலத்தில் பரமசிவன், தன்னைப் போலவே பிரமனும் ஐந்து தலையுடையவனாய் இருப்பது, பலரும் பார்த்து மயங்குவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்று நினைத்து ஒரு சிரசைப் பறித்து விட, அக்கபாலம் அப்படியே சிவன் கையில் ஒட்டிக்கொண்டது. அவன் 'இதற்கு என் செய்வது?' என்று கவலைப்பட்ட, முனிவர்கள், 'இப்பாபம் தொலையப் பிச்சை எடுக்க வேண்டும்; என்றைக்குக் கபாலம் நிறையுமோ, அன்றைக்கு இது கையை விட்டுப் போகும்' என்று சொல்ல, சிவன் பல இடங்களிலும் சென்று பிச்சை எடுத்துக் கொண்டு அலைய, ஒருநாள் பத்ரிகாச்சிரமத்தை அடைந்து அங்கு எழுந்தருளியுள்ள நாராயண மூர்த்தியை வணங்கி இரந்த போது, அப்பெருமான் 'அக்ஷயம்' என்று பிச்சையிட உடனே அது நிறைந்து, சிவனின் கையை விட்டு அகன்றது.

106. துன்னிய பேரிருள் சூழ்ந்து உலகைமூட
மன்னிய நான்மறை முற்றும் மறைந்திட
பின் இவ்வுலகினில் பேரிருள் நீங்க அன்று
அன்னம் தானானானே! அச்சோ! அச்சோ!

அருமறை தந்தானே! அச்சோ! அச்சோ! 10

பெரியாழ்வார் திருமொழி

பொருள் : நிலையான நான்கு வேதங்களும் மறைந்து விட, அதனால், அஞ்ஞானமாகிய இருள் பரவி உலகங்களை மறைத்துக் கொள்ள, பின்பு இந்த உலகினில் இருந்த அந்த அஞ்ஞானமாகிய இருள் நீங்கும்படி அக்காலத்தில் அன்னமாய்த் தோன்றிய வனே! என்னை அணைத்துக் கொள். அருமையான வேதங்களை உபதேசித்தவனே! அணைத்துக் கொள்.

சிறப்புரை : இங்குக் குறித்த வரலாறு ஆறாம் திருமொழி, 11வது பாசுரத்தின் சிறப்புரையில் முன்னரே கூறப் பட்டுள்ளது காண்க.

நான்மறையாவன : ரிக், யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பன. இவை வேதவியாசரால் பிரிக்கப்பட்ட பிரிவின் பெயர்கள். ஆதலால், அதற்கு முன் இருந்த தைத்ரியம், பௌடியம், தலவகாரம், சாமம் என்பன இப்பாசுரத்தில் குறிக்கப்பட்ட நான்கு வேதங்களை உணர்த்துவதாகக் கொள்ளுதல் தகும்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

107. நச்சுவார் முன்னிற்கும் நாராயணன் தன்னை
அச்சோ வருகவென்று ஆய்ச்சி உரைத்தன
மச்சணி மாடப் புதுவைக்கோன் பட்டன்சொல்
நிச்சலும் பாடுவார் நீள்வீகம் பாள்வரே.

11

பொருள் : தன்னை விரும்பி பக்தி செய்பவரின் முன்னே வந்து நிற்கும் தன்மையுள்ள நாராயணனாகிய கண்ணனை, யசோதைப் பிராட்டி 'அணைத்துக் கொள்ள வருவாயாக' என்று சொன்னவற்றை, மாட மானிகைகள் நிறைந்த

ஸ்ரீ வில்லி புத்தூருக்குத் தலைவரான பெரியாழ்வார் சொன்ன இப்பத்துப் பாசுரங்களையும் விருப்பத் தோடு பாடுகிறவர்கள் எப்போதும் பரமபதத்தில் வாழ்வார்.

சிறப்புரை : 'நச்சுவார் முன் நிற்கும் நாராயணன்' - பிறப்பினாலும் தொழிலாலும் உண்டாகும் வேறுபாட்டைக் கருதாமல் தன்னை விரும்பியவர் களுக்கு அவர்கள் விரும்பியதைத் தர முன் நிற்பவன் என்பதாம்.

முதற் பத்து

பத்தாம் திருமொழி - வட்டு நடுவே

புறம் புல்கல்

முன்னுரை : கண்ணன் ஓடிவந்து தன்னை முதுகில் கட்டிக் கொள்வதை, யசோதை அக்காலத்தில் விரும்பிக் கூறியதுபோல, பெரியாழ்வார் தாமும் தம்மை, அந்த யசோதையாகவே பாவித்துத் தம்முடைய முதுகில் கண்ணன் கட்டிக் கொள்வ தாக மனத்தில் நினைத்து அனுபவித்து இனியர் ஆகிறார் இத் திருமொழியில்.

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

108. வட்டு நடுவே வளர்கின்ற மாணிக்க
மொட்டு நுனியில் முளைக்கின்ற முத்தே போல்
சொட்டுச் சொட்டென்னத் துளிக்கத் துளிக்க என்
குட்டன் வந்தென்னைப் புறம்புல்குவான்,
கோவிந்தன் என்னைப் புறம் புல்குவான். 1

பொருள் : என் மகன் இரண்டு நீல இரத்தின வட்டுக்களின் நடுவே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் மாணிக்க அரும்பின் நுனியிலே உண்டாகின்ற முத்தைப் போல சொட்டு சொட்டென்று ஓசை உண்டாகும்படி, அம்மொட்டு பலமுறை துளித்துளியாக வெளிவர, ஓடிவந்து என் முதுகைக் கட்டிக் கொள்வான். கோவிந்தன் என்னும் திருநாமம் உடைய என் மகன் என்னைக் கட்டிக் கொள்வான்.

சிறப்புரை : வட்ட நடுவே வளர்கின்ற மாணிக்க மொட்டு என்றது கண்ணனது குறியை; முளைக்கின்ற முத்து என்றது. அதிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற சிறுநீரை சொட்டு சொட்டென்ன - ஒலிக்குறிப்பு. சிறுநீர்த் துளிகள் இற்று இற்று மீண்டும் வருதலால், 'சொட்டுச் சொட்டென்னத் துளிக்கத் துளிக்க' என்றார். குட்டன் - மகன்; பிள்ளை.

109. கிண்கிணி கட்டிக் கிறிகட்டி கையினில்
கங்கணம் இட்டுக் கழுத்தில் தொடர்கட்டி
தன் கணத்தாலே சதிரா நடந்து வந்து
என் கண்ணன் என்னைப் புறம்புல்குவான்,
எம்பிரான் என்னைப் புறம்புல்குவான்.

2

பொருள் : என் கண்ணன் அரைச் சதங்கையை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டும் சிறிய பவள வடத்தைக் கையிலே கட்டிக் கொண்டும், தோள்களில் தோள் வளையைச் சார்த்திக் கொண்டும், கழுத்திலே சங்கிலியை அணிந்து கொண்டும் இன்னும் அணிந்து கொண்டுள்ள ஆபரணங்களோடு கூட அழகாக நடந்து வந்து என்

முதுகைக் கட்டிக் கொள்வான். எமக்குத் தலைவனானவன் வந்து என் முதுகைக் கட்டிக் கொள்வான்.

சிறப்புரை : சதிர் - அழகு; சதிரா நடந்து என்பதற்கு - நான் அறியாதபடி நடந்து வந்ததற்கு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். கிறி - சிறு பவளவடம்.

110. கத்தக் கதித்துக் கிடந்த பெருஞ்செல்வம்

ஒத்துப் பொருந்திக்கொண்டு உண்ணாது

மண்ணாள்வான்

கொத்துத் தலைவன் குடிகெடத் தோன்றிய

அத்தன் வந்தென்னைப் புறம்புல்குவான், ஆயர்கள்

ஏறு என் புறம்புல்குவான்.

3

பொருள் : மிகவும் கொழுத்த துரியோதனன், மிகுந்த செல்வத்தைத் தன் உறவினர்களான பாண்டவர்களுடன் கூடி இருந்து அனுபவியாமல், பூமியைத் தானே ஆள வேண்டுமென்று நினைத்தான். தம்பி மார்களும் உறவினர்களும் சேனைகளுமாகிய கூட்டத்துக்குத் தலைவனாகிய அத்துரியோதனன் தன் குடும்பத்தோடு அழியும்படி திரு அவதாரம் செய்த சுவாமியாகிய கண்ணன் வந்து என் முதுகைக் கட்டிக் கொள்வான். இடையர்கள் தலைவனாகிய கண்ணன் என் முதுகைக் கட்டிக் கொள்வான்.

சிறப்புரை : பாரத யுத்தம் முடிக்க, முக்கியமான வனாய் இருந்தவன் கண்ணன். ஆகவே அவன், 'கொத்துத் தலைவன் குடிகெடத் தோன்றிய

அத்தன்' எனப் பட்டான். கத்தக் கதித்து - மிகவும் கொழுத்து.

111. நாந்தகம் ஏந்திய நம்பி சரணென்று
தாழ்ந்த தனஞ்சயற்காகி தரணியில்
வேந்தர்கள் உட்க விசயன் மணித்திண்தோர்
ஊர்ந்தவன் என்னைப் புறம்புல்குவான்,
உம்பர்கோன் என்னைப் புறம்புல்குவான்.

4

பொருள் : 'நாந்தகம் என்னும் வாளைக் கையில் ஏந்தியுள்ள பெரியோனே! நீயே எனக்குப் பாதுகாப்பளிப்பவன்', என்று சொல்லித் தன்னை வணங்கிய அருச்சுனனிடம் அன்பு கொண்டு இப் பூமியிலே எதிரிகளான அரசர்கள் அஞ்சிக் கலங்கும்படி அந்த அருச்சுனனது அழகிய தேரைச் சாரதியாகச் செலுத்திய இக்கண்ணன் என் முதுகைக் கட்டிக் கொள்வான். தேவர்களுக் கெல்லாம் தலைவனான இவன் என் முதுகைத் தழுவிக்கொள்வான்.

சிறப்புரை : அருச்சுனனுக்குச் சாரதியானதால் கண்ணனின் எளிமையும் (சௌல்யம்) மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களிடத்தும் வேறு பாடின்றிப் பழகும் தன்மையும் (சௌசீல்யம்) விளங்கும். நாந்தகம் ஏந்திய நம்பி என்றதால் தன்னை அடைக்கலமாக அடைந்தவர்களின் பகைவர்களைத் தாமதமின்றி அழிப்பதற்காக எப்பொழுதும் ஆயுதத்தைக் கொண்டிருப்பவன் திருமால் என்க.

112. வெண்கலப் பத்திரம் கட்டி விளையாடி
கண்பல செய்த கருந்தழைக் காவின்சீழ்
பண்பல பாடிப்பல் லாண்டு இசைப்ப பண்டு
மண்பல கொண்டான் புறம்புல்குவான்,
வாமனன் என்னைப் புறம்புல்குவான்.

5

பொருள் : முன்னொரு காலத்தில் வெண்கலத்தால் இலை வடிவமாகச் செய்த அணிகலனை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு விளையாடி, பல மயிற் பீலிகளைக் கொண்டு (மயில்தோகை) செய்யப்பட்ட பெரும் குடையைப் பிடித்துக் கொண்டு, மாவலியிடம் சென்று மூவடி மண்ணை இரந்து பெற்றான் கண்ணன் (திருமால்). அடியார்கள் அவன் திருவிக்கிரமனாய் ஓங்கி உலகளந்த போது பலவகையான பண்களைப் பாடிப் பல்லாண்டு கூற எல்லா உலகங்களையும் அளந்து தனதாக்கிக் கொண்ட இக்கண்ணன் வந்து என் முதுகைக் கட்டிக்கொள்வான்.

சிறப்புரை : பத்திரம் - இலை; மயில்பீலியால் ஆன குடையைப் பிடித்துக்கொண்டு மாவலியிடம் சென்றான்.

113. சத்திரம் ஏந்தித் தனியொரு மாணியாய்
உத்தர வேதியில் நின்ற ஒருவனை
கத்திரியர் காணக் காணி முற்றும் கொண்ட
பத்திராகாரன் புறம்புல்குவான், பாரளந்தான் என்
புறம்புல்குவான்.

6

பொருள் : மகாபலி யாகம் செய்யும் இடத்திற்குப் பிரம்மச்சாரியாகி குடையைப் பிடித்துக் கொண்டு

திருமால் சென்றான். அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட அரசர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே, பகவானான தன்னுடைய சொத்தை என்னுடையது என்ற அந்த மகாபலியின் உலகம் முழுவதையும் அளந்து தனதாக்கிக் கொண்ட அழகிய வடிவுடையவனான கண்ணன் வந்து என் முதுகைத் தழுவிக் கொள்வான்.

சிறப்புரை : சத்திரம் - குடை; மாணி - பிரம்மச்சாரி; கத்திரியர் - க்ஷத்திரியர் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு; பத்திரம் ஆகாரன் - அழகிய வடிவை உடையவன்.

114. பொத்த உரலைக் கவிழ்த்து அதன் மேல் ஏறி
தித்தித்த பாலும் தடாவினில் வெண்ணெயும்
மெத்தத் திருவயிறார விழுங்கிய
அத்தன் வந்தென்னைப் புறம்புல்குவான்,
ஆழியான் என்னைப் புறம்புல்குவான். 7

பொருள் : அடியில் ஓட்டையாகி விட்டதொரு உரலைக் கொண்டு வந்து கவிழ்த்துப் போட்டு அதன் மேலேறி மிடாக்களில் உள்ள தேவையான பாலையும், வெண்ணெயையும் வயிராற விழுங்கிய தலைவனான கண்ணன் வந்து என் முதுகைத் தழுவிக் கொள்வான். சக்கரக் கையனான கண்ணன் என்னைத் தழுவிக் கொள்வான்.

சிறப்புரை : பொத்தல்+உரல்; பொத்தவுரல் என மருவியது. நல்ல உரலினால் தன் காரியம் முடிவதற்கு முன்பே அவ்வுரலைத் தேடிவந்து தன்னைப் பிடித்துக் கொள்வார்கள் என்று

கருதியதால் ஓட்டை உரலை உருட்டிக் கொண்டு வந்து தலைகீழாகப் போட்டு அதன் மீது ஏறினான்.

115. மூத்தவை காண முதுமணற் குன்றேறி
கூத்து வந்தாடிக் குழலால் இசைபாடி
வாய்த்த மறையோர் வணங்க இமையவர்
ஏத்த வந்தென்னைப் புறம்புல்குவான்,
எம்பிரான் என்னைப் புறம்புல்குவான்.

8

பொருள் : வயதான ஆயர்கள் பார்க்கும்படி மணற் குன்றின்மேல் ஏறி இருந்து தன் செயல்களைக் காண்பதற்கு வந்த முனிவர்களும் தன்னைக் கண்டு வணங்க, தேவர்கள் போற்ற புல்லாங்குழலால் இசை பாடி கூத்தை மகிழ்ந்து ஆடியும் நின்ற கண்ணன் வந்து என் முதுகைத் தழுவிக்கொள்வான்.

சிறப்புரை : ஒருகால் கண்ணன் எல்லாரும் காணும் படியாக மணற்குன்றின் மேல் ஏறி நின்று தான் விரும்பிய பெண்களின் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தல், தன் மீது கோபம் கொண்டுள்ள பெண்களின் காலைப் பிடித்துக் கொண்டு மன்னிப்பு கேட்டல், குழல் ஊதுதல், நிலவறையில் மறைந்து கிடக்கும் பெண்களும் அவ்விடத்தை விட்டு ஓடிவந்து தன்னைப் பார்ப்பதாலே மகிழ்ந்து கூத்தாடுதல் ஆகிய செயல்களைச் செய்தான். அதைக் கண்ட முனிவர்களும் தேவர்களும் போற்றினர் என்ற கதை இங்கு அறியத் தக்கது.

116. கற்பகக் காவு கருதிய காதலிக்கு
இப்பொழுது ஈவன் என்று இந்திரன் காவினில்

நிற்பன செய்து நிலாத் திகழ் முற்றத்துள்
 உயத்தவன் என்னைப் புறம்புல்குவான்,
 உம்பர்கோன் என்னைப் புறம்புல்குவான். 9

பொருள் : இந்திரனுடைய சோலையிலே இருந்த கற்பகச் சோலையைத் தன் வீட்டில் வைக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய சத்தியபாமையிடம் இப்பொழுதே கொண்டு வந்து நடுவேன் என்று சொல்லி அவளுடைய ஒளிவீசும் வீட்டின் முன்புறத்தில் கொண்டுவந்து நட்ட கண்ணன் என்னை முதுகில் அணைத்துக் கொள்வான். அச் செயலைச் செய்தபோது வீரத்தைக் காட்டிய தேவாதி தேவன் வந்து என்னை அணைத்துக் கொள்வான்.

சிறப்புரை : கண்ணன் நரகாசுரனை அழித்தபின்பு அவனால் முன்பு கவர்ந்து செல்லப்பட்ட இந்திரன் தாயான அதிதிதேவியின் குண்டலங்களை அவளுக்குக் கொடுப்பதற்காகச் சத்தியபாமையுடனே கருடனின் தோளின்மேல் ஏறித் தேவலோகம் சென்றார். அங்கு இந்திராணி, மானிடப் பெண்ணான இவளுக்குப் பாரிஜாத மலரைக் கொடுப்பது தகாது என்று கொடுக்க வில்லை. அதனால் சத்தியபாமை கண்ணனிடம் வேண்ட, உடனே அம்மரத்தை வேரொடு பெயர்த்து, கருடனின் தோளின் மீது வைத்து சத்தியபாமையுடன் புறப்பட்டான். அப்பொழுது இந்திராணி தூண்டியதால் வந்து தடுத்துப் போர் செய்த இந்திரனைச் சகலதேவப் படைகளுடன் சங்கு ஒலியால் பின்னிடுமாறு அவமானப்படுத்தி,

பின்பு பாரிஜாத மரத்தைத் துவாரகைக்குக் கொண்டு வந்து சத்தியபாமையின் வீட்டில் நட்பான் கண்ணன் என்பது இங்கு அறியத்தக்கது.

மந்தாரம், சந்தானம், பாரிஜாதம், கல்ப விருட்சம், அரிசந்தம் என்று தேவலோக மரங்கள் ஐந்து வகைப்படும். அவற்றுள் இங்கு பாரிஜாதத்தை கற்பகம் என்ற பெயரால் குறித்தார்.

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

117. ஆய்ச்சி அன்று ஆழிப்பிரான் புறம் புல்கிய
வேய்த்தந் தோளி சொல் விட்டு சித்தன் மகிழ்ந்து
ஈத்த தமிழிவை ஈரைந்தும் வல்லவர்
வாய்த்த நன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே.

பொருள் : மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடைய யசோதை கண்ணன் வந்து தன்னை முதுகில் அணைத்துக் கொண்டதைச் சொன்ன சொற்களைப் பெரியாழ்வார் தாம் மகிழ்ந்து கூறிய இப்பத்து தமிழ்ப் பாசரங்களை ஓத வல்லவர் நல்ல மக்களைப் பெற்று மகிழ்ந்து வாழ்வார் என்பதாம். வாய்த்த - பெருமானுக்கு மங்களாசாசனம் செய்யும் குணமுடைய.

இரண்டாம் பத்து

முதல் திருமொழி - மெச்சுது

அப்பூச்சி காட்டுதல்

முன்னுரை : சிறு பிள்ளைகள் பூச்சிகாட்டி விளையாடுவது போல, கண்ணன் தானும் மனிதனாய்ப்

பிறந்ததற்கு ஏற்பப்பூச்சி காட்டி விளையாடியதை அக்காலத்திலுள்ள கோபிமார் கண்டு அனுபவித்து மகிழ்ந்தது போலப் பெரியாழ்வார் தாமும் மனக்கண்ணால் கண்டு அனுபவித்து மகிழ்கிறார் இத்திருமொழியில்.

அப்பூச்சி காட்டுதல் - இது சிறு பிள்ளைகளின் விளையாட்டு. கண்ணின் மேல் இமையை மடக்கிக் கொண்டு இதர பிள்ளைகளை வெருட்டுவது, மயிரால் முறைத்துக் காட்டுதல் முதலிய பால சேட்டைகள்.

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

118. *மெச்சுது சங்கம் இடத்தான் நல் வேயுதி
பொய்ச்சூதில் தோற்ற பொறையுடை மன்னர்க்காய்
பத்தூர் பெறாத அன்று பாரதம் கைசெய்த
அத்தூதன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான், அம்மனே!
அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்! 1

பொருள் : பலரும் கொண்டாடும் படி ஊதுகின்ற சங்கை இடத்திருக்கையில் கொண்டிருப்பவனும் சிறந்த குழலை ஊதுபவனுமாகிய கண்ணன் வஞ்சகம் நிறைந்த சூதாட்டத்தில் தம்முடைய சொத்துகளையெல்லாம் இழந்து பொறுமையோடு இருந்த பாண்டவர்களுக்காகத் துரியனிடம் தூது சென்று கேட்டும், அவனிடம் பத்து ஊரையும் கூட பெற முடியாமல் போகவே, அக்காலத்தில் பாரத யுத்தத்தை அணிவகுத்துச் செய்த அப் பாண்டவ தூதனான கண்ணன், அப்பூச்சி காட்டுகிறான்.

சிறப்புரை : இப்பாசுரத்தின் கடைசி அடியைக் குறித்த ஒரு வரலாறு உண்டு. உய்ந்த பிள்ளை என்னும் அரையர் இப்பாசுரத்தைப் பாடி அதற்கு ஏற்ப அபிநயம் செய்யும் போது, இராமானுசரும் அவருடைய பாகவதக் குழுவினரும் கண்டு மகிழ்ந்து இருந்தனர். உய்ந்த பிள்ளை அத்தூதன் என்னும்போது கண்ணனையும், அப்பூச்சி என்னும் போது, கண் இமையை மடக்கிக் கொண்டு வருவதையும் காட்டி அபிநயிக்க, இராமானுசரின் பின்புறம் அமர்ந்திருந்த அவருடைய ஒன்றுவிட்ட தம்பியாகிய எம்பார் என்பவர் தம் இரு கைகளையும் திருத்தோள்களோடு இணைத்துக் காட்ட அரையரும் தாம் முன்பு அபிநயித்ததை விட்டு எம்பார் காட்டியதுபோலவே எம்பெருமான் திருத் தோள்களில் சங்கு சக்கரங்கள் தரித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் காட்ட, அதைப் பார்த்த உடையவர் மிகவும் மகிழ்ந்து, கோவிந்தப் பெருமாள் (எம்பார்) இருந்தீரோ? என்றார். இதனால் நம்மிலே ஒருவன் என்று இவ்வுலகத்தைக் கருதும்படி எளிமையாக இருந்தவனே அவர்கள் பயப்படும்படி சிலகாலத்தில் சின்னங்களைக் காட்டுகிறான் என்பது. இது ஈற்றடியின் உட்பொருளாகும். (உள்ளுறை), மெச்சஊது - பலரும் கொண்டாடும் படி ஊதுகின்றது.

119. மலைபுரையோள் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும் பலர்குலைய நூற்றுவரும் பட்டழிய பார்த்தன் சிலைவளையத் திண்தேர்மேல் முன்நின்ற செங்கண் அலவலை வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். 2

பொருள் : மலையை ஒத்த தோள்களையுடைய அரசர்களும் பெரிய வீரர்களும் துரியோதனாதியரும் அழியவும், அருச்சுனனது வில் வளையவும் அந்த அருச்சுனனுடைய தேரின் மேல் சாரதியாய் முன்புறத்திலிருந்த சிவந்த கண்களையுடைய வனாய், அவனது வெற்றியைப் புகழ்பவனாய் இருக்கும் கண்ணன் அப்பூச்சி காட்டுகிறான்.

சிறப்புரை : அலவலை - புகழ்பவன்; பொருளின் சிறப்பையும், கேட்போன் சிறுமையும் பாராமல் கீதை முதலிய இரகசிய அர்த்தங்களையும் சொல்பவன் என்றும் பொருள்படும். அலவலை - தனது வெற்றியைப் பிறர்மேல் ஏற்றிப் புகழ்பவன்.

120. காயும் நீர் புக்குக் கடம்பேறி காளியன்
தீய பணத்திற் சிலம்பார்க்கப் பாய்ந்தாடி
வேயின் குழலூதி வித்தகனாய் நின்ற
ஆயன் வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான், அம்மனே!
அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். 3

பொருள் : காளியன் என்னும் பாம்பினுடைய விஷத்தினால் கொதிக்கின்ற மடுவின் நீரிலே புகுந்து கலக்கி, கரையிலிருந்த கடம்ப மரத்தின் மேல் ஏறி அப்பாம்பினுடைய படத்திலே தனது திருவடியில் அணிந்து கொண்டிருந்த சிலம்புகள் ஒலிக்கும்படி குதித்து நடனமாடினான் கண்ணன். ஆயர்கள் மகிழக் குழலை ஊதினான். இப்படி ஆச்சரியப்படும் படியான செயல்களை உடையனாக இருந்த கண்ணன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

121. இருட்டில் பிறந்துபோய் ஏழைவல் ஆயர்
மருட்டைத் தலிர்ப்பித்து வஞ்சகன் மாளப்
புரட்டி அந்நாள் எங்கள் பூம்பட்டுக் கொண்ட
அரட்டன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்! 4

பொருள் : கண்ணன் மதுரையில் தேவகியின்
மைந்தனாக நடு இரவில் பிறந்தான். அப்போதே,
ஆய்ப்பாடிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். கண்ணனிட
முள்ள அன்பாலும் கம்சனிடமுள்ள கோபத்தாலும்
ஆயர்கள் தாமே கம்சனைக் கொல்வதாகச்
சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கண்ணன்
போக்கினான். கொடியவனான கம்சன் மாளும்படி
அவன் மயிரைப் பிடித்து அடித்துப் பூமியிலிட்டுப்
புரட்டினான். 'அப்படிப்பட்ட கண்ணன் நாங்கள்
யமுனையில் நீராடிய அந்தக் காலத்தில் எங்களது
அழகிய பட்டாடைகளை வாரிக்கொண்டு
சென்றான். அப்படிப்பட்ட தீம்பனான கண்ணன்
வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்' என்று ஆயர்குலப்
பெண்கள் கூறுகின்றனர்.

சிறப்புரை : அரட்டன் - குறும்புச் செயல்களை
உடையவன்; தீம்பன்.

122. சேப்பூண்ட சாடு சிதறி திருடிநெய்க்கு
ஆப்பூண்டு நந்தன் மனைவி கடைதாம்பால்
சோப்பூண்டு துள்ளித் துடிக்கத் துடிக்க அன்று
ஆப்பூண்டான் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். 5

பொருள் : எருதுகள் கட்டுதற்குரிய வண்டியில்
ஆவேசித்த சகடாசுரனை தன் திருவடியால் உருக்

குலையும்படி உதைத்தான் கண்ணன். நெய்க்கு ஆசைப்பட்டுத் திருடி உண்டு உரியவர் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டான். அவர்கள் யசோதையிடம் 'காட்டிக் கொடுக்க, அவள் தயிரைக் கடையும் கயிற்றாலே கண்ணனை அடிக்க, அவன் மிகவும் துடிதுடித்தான். மேலும் எங்கும் போகாதபடி உரலில் கட்டுண்டு கிடந்தான். அப்படிப்பட்டவன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

சிறப்புரை : சே - எருது; சாடு - சகடம் (வண்டி); ஆப்பூண்டு - அகப்பட்டுக் கொண்டு; சோப்பூண்டு - அடிபட்டுக்கொண்டு.

123. செப்பிள மென்முலைத் தேவகி நங்கைக்கு
சொப்படத் தோன்றித் தொறுப்பாடி யோம் வைத்த
துப்பமும் பாலும் தயிரும் விழுங்கிய
அப்பன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

6

பொருள் : பொற்கலசங்கள் போன்ற தனங்களை யுடைய தேவகிக்கு மகனாகப் பிறந்து ஆயர்பாடியிலுள்ளவர்களாகிய நாங்கள் சேர்த்து வைத்த நெய்யையும் பாலையும் தயிரையும் உட்கொண்ட உபகாரகன் (உதவி செய்பவன்) ஆகிய கண்ணன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

சிறப்புரை : சொப்படத் தோன்றி - கண்ணன் தேவகியினுடைய புத்திரனாகி சங்கு சக்கரங்கள் முதலியவற்றை ஏந்தி தாய் வயிற்றில் கருவிலிருந்து பிறக்காமல் வந்து தோன்றினான். அதைச்

சொப்படத் தோன்றி என்பதால் குறிப்பிட்டார்; சொப்பட - நன்றாக; தொறுப்பாடி - பசுக்கள் நிரம்பிய இடம் (கோகுலம் என்னும் திருவாய்ப்பாடி.)

124. தத்துக் கொண்டாள் கொலோ? தானே பெற்றாள் கொலோ?!

சித்தம் அனையாள் யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கொத்தார் கருங்குழல் கோபால கோளரி
அத்தன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

7

பொருள் : இப்பிள்ளையை யசோதையானவள் தத்தெடுத்துக்கொண்டு வளர்த்தாளோ? அல்லது தானே பெற்றெடுத்தாளோ? தெரியவில்லை. கண்ணனுடைய மனத்திற்கு இசைய நடப்பவளாகிய அந்த யசோதையின் சிங்கக் குட்டி போன்றவனும், கரிய கூந்தலை உடையவனுமாகிய தலைவனாகிய இவன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

சிறப்புரை : யசோதை குழந்தையைப் பெற்ற காலத்தில் அருகிலிருந்தவர்கள் இவள் இக் குழந்தையைத் தத்தெடுக்கவில்லை; ஆனால் இவள் பிள்ளை பெற்றபோது நாங்கள் அயர்ந்து தூங்கிவிட்டோம். பிள்ளை பிறந்ததையும் காணவில்லை. நாங்கள் விழித்த பின்பு இவள் 'நான் இக்குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தேன்', என்று சொல்லக் கேட்டோம், என்று சொல்லும்படியாகக் கண்ணன் தோன்றினான். ஆகையால், 'தத்துக்

கொண்டாள் கொலோ? தானே பெற்றாள்
கொலோ?' என்றனர்.

125. கொங்கைவன் கூனி சொற்கொண்டு குவலயத்
துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும்
எங்கும் பரதற் கருளிவன் கானடை
— அங்கண்ணன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

8

பொருள் : கொடிய கூனியான மந்தரையின்
சொல்லை ஏற்றுக் கைகேயி கூறியவாறு எங்குமுள்ள
சிறந்த யானைகளையும், குதிரைகளையும்,
அரசாட்சியையும் பரதனுக்குக் கொடுத்து விட்டு
கொடிய காட்டை அடைந்த அழகிய கருணை
யுள்ளவனான இவன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

சிறப்புரை : திருமாலின் அவதாரங்களில் இராமனும்,
கண்ணனும் அடங்குவர். அந்த ஒற்றுமை
காரணமாக இராமன் செய்த செயலைக் கண்ணன்
செய்ததாகக் கூறினார். அம் கண்ணன் - அழகிய
கருணையுள்ளவன். அரசைவிட்டுக் காட்டுக்குப்
போகிறோமே என்று மனக் கவலை கொள்ளாமல்,
தந்தையின் சொல்லைக் காப்பாற்றுவதற்காக என்று
கொண்ட மகிழ்ச்சி கண்களில் தோன்றியமையால்
அம் கண்ணன் என்றார்; துங்கம் - சிறந்த
பொருள்கள்; உயர்வு.

126. பதக முதலைவாய்ப் பட்ட களிறு
கதறிக்கை கூப்பி என் கண்ணா! கண்ணா! என்ன
உதவப்புள் ஊர்ந்து அங்கு உறுதுயர் தீர்த்த
அதகன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். 9

பொருள் : முதலையின் வாயிலே அகப்பட்ட கஜேந்திரன் என்னும் யானை வருந்தி கையைக் குவித்துக் கொண்டு என் கண்ணனே என்று பல முறை அழைக்க, அப்போதே அந்த யானைக்கு உதவும்படி கருடன் மீது ஏறி வந்து அந்த யானையின் மிகுந்த துன்பத்தைப் போக்கிய, அடியவர்களைக் காப்பதில் மிடுக்கை உடைய கண்ணன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

சிறப்புரை : இந்திரத்யும்நன் என்னும் அரசன் மிகுந்த திருமால் பக்தியினை உடையவனாய் விஷ்ணு பூஜை செய்கையில் ஒருநாள் அகத்தியர் அவனிடம் எழுந்தருள, அப்போது அவன் பூஜையில் தன் மனத்தை செலுத்தியிருந்ததால் அம் முனிவர் வந்ததை அறியாமல் உபசாரம் ஒன்றும் செய்யாமலிருக்க, அலட்சியத்தால் தனக்கு உபசாரம் செய்யாமலிருக்கிறான் என்று தவறாக எண்ணிய அம்முனிவர், அவனை யானையாக மாறு சபித்தார். யானையாக மாறிய நிலையிலும் முற்பிறவி நினைவில் நாள்தோறும் ஆயிரம் தாமரை மலர்களைக் கொண்டு திருமாலைப் பூசித்து வருகையில், ஒருநாள் தாமரைக் குளத்தில் பூப்பறிக்க இறங்கியபோது அங்கு முன்பு தேவலன் என்னும் முனிவரின் சாபத்தால் முதலையாயிருந்த ஹு ஹு என்னும் கந்தர்வன் அந்த யானையின் காலைப் பிடித்துக் கொள்ள, வருந்திய யானை 'ஆதிமூலமே!' என்று அழைக்க அக்குரல் கேட்டவுடனே திருமால் கருடன் மீது ஏறிவந்து சக்கராயுதத்தை ஏவி முதலையைத் துணித்து யானையைக் காத்தார் என்பது இங்கு அறியத்தக்கது.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

127. வல்லாள் இலங்கை மலங்கச் சரந்தூரந்த
வில்லாளனை விட்டு சித்தன் விரித்த (ருல்)
சொல்லார்ந்த அப்பூச்சிப் பாடல் இவை பத்தும்
வல்லார்போய் வைகுந்தம் மன்னியிருப்பரே.

10

பொருள் : வலிய அரக்கர்கள் அழியும்படி
அம்பைச் செலுத்திய வில்லேந்திய இராமனாக
முன்பு தோன்றிய கண்ணனைப் பற்றிப்
பெரியாழ்வார் விரிவாகக் கூறிய சொல் நிரம்பிய
அப்பூச்சியைப் பற்றியதாகிய இப்பத்துப்
பாடலையும் பாட வல்லவர் பரமபதம் அடைந்து
அழிவின்றி நிலையாய் இருப்பார்.

இரண்டாம் பத்து

இரண்டாம் திருமொழி - அரவணையாய்

முலையுண்ண அழைத்தல்

முன்னுரை : கண்ணன் பகலெல்லாம் ' விளையாடி
இளைப்படைந்து பொழுது போனதும் பால்
உண்பதையும் மறந்து உறங்கி, பொழுது விடிந்து
நெடு நேரமாகியும் கண் விழியாமல் இருக்கவே,
யசோதைப் பிராட்டி அப்பிரானைத் துயிலெழுப்பி
பால் உண்ணாமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்த
முலையுண்ண வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திந்து
ஊட்டினவாறே பெரியாழ்வார் தாமும் அனுபவிக்க
விரும்பித் தம்மை அந்த யசோதையாகவே
பாவித்துக் கொண்டு அவனை அம்மம் உண்ண

எழுப்புதல் முதலியவற்றைப் பேசி மகிழ்கின்றார்
இத்திருமொழியில்.

கலிவிருத்தம்

128. அரவணையாய்! ஆயரேறே! அம்மமுண்ணத்
துயிலெழாயே
இரவும் உண்ணாது உறங்கி நீ போய், இன்றும்
உச்சி கொண்டதாலோ
வரவும் காணேன் வயிறசைந்தாய்; வனமுலைகள்
சோர்ந்து பாய
திருவுடைய வாய் மடுத்துத் திளைத்து உதைத்துப்
பருகிடாயே. 1

பொருள் : ஆதிசேடனாகிய படுக்கையை உடைய
வனே! இடையர்களுக்குத் தலைவனே! நீ இரவிலும்
பால் உண்ணாது தூங்கிவிட்டாய். இப்போதும்
பொழுது விடிந்து உச்சிப் பொழுது ஆகிவிட்டது.
ஆகையால் பால் உண்பதற்குத் தூக்கம் தெளிந்து
எழுந்திருக்க வேண்டும். நீயே எழுந்திருந்து பால்
உண்ண வரவில்லை. வயிறும் தளர்ந்து நின்றாய்.
எனது அழகிய தனங்கள் பால் வடிந்து பெருகிக்
கொண்டிருக்க, உன் வாயை வைத்துச் செருக்கிக்
கால்களாலே உதைத்துக் கொண்டு பால்
உண்பாயாக.

129. வைத்த நெய்யும் காய்ந்த பாலும் வடிதயிரும்
நறுவெண்ணெயும்
இத்தனையும் பெற்றறியேன் எம்பிரான்! நீ
பிறந்தபின்னை
எத்தனையும் செய்யப் பெற்றாய்; ஏதும் செய்யேன்
கதம்படாதே
முத்தனைய முறுவல்செய்து மூக்கு உறிஞ்சி
முலையுணாயே. 2

பொருள் : பெருமானே! உருக்கி வைத்த நெய்யும் காய்ந்த பாலும் கட்டித் தயிரும் நறுமணமுள்ள வெண்ணெயும் ஆகிய இவ்வெல்லாவற்றையும் நீ பிறந்த பின் கண்டதில்லை. உனக்கு விருப்பமான வற்றையெல்லாம் நீ செய்யலாம். அதற்காக நான் உன்னை ஒன்றும் செய்யமாட்டேன். நீ கோபித்துக் கொள்ளாதே. புன் சிரிப்புடன் மூக்கை உறிஞ்சிக் கொண்டு பால் உண்பாயாக.

சிறப்புரை : கதம் - கோபம்.

130. தந்தம் மக்கள் அழுது சென்றால் தாய்மாராவார்
தரிக்ககில்லார்
வந்துநின்மேல் பூசல் செய்ய வாழ்வல்ல வாகதேவா!
உந்தையார் உன் திறத்தல்லர்; உன்னை நான்
ஒன்றுர்ப்ப மாட்டேன்
நந்தகோபன் அணிசிறுவா! நான் சுரந்த
முலையுணாயே. 3

பொருள் : (நீ ஊரிலுள்ள பிள்ளைகளோடு விளையாடப் போனால், அவர்களை அடித்துக் குத்தி விளையாடுகிறாய்). அதனால் அப்பிள்ளைகள் அழுது கொண்டு பெற்றோரிடம் சென்றால், அத்தாய்மார்கள் பொறுத்துக் கொள்ளாமல் தங்கள் பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு வந்து காட்டி உன்மேல் பிழை சொல்லிப் பிணங்கினால் நீ அதனால் சற்றும் வருத்தப்படாமல் மகிழ்ச்சியடைகிறாயே. உன்னுடைய தந்தையும் உன்னைப் பற்றிக் கவனிப்பதில்லை. உன்னை அதட்டி அடக்க எனக்கோ வலிமை இல்லை. கிடக்கட்டும். நந்த

கோபன் மகனே! பால் உண்ண வருவாயாக என்று
அழைக்கின்றாள்.

131. கஞ்சன் தன்னால் புணர்க்கப்பட்ட கள்ளச் சகடு
கலக்கழிய
பஞ்சியன்ன மெல்லடியால் பாய்ந்தபோது
நொந்திடுமென்று
அஞ்சினேன் காண் அமரர்கோவே! ஆயர் கூட்டத்
தளவன்றாலோ
கஞ்சனையுன் வஞ்சனையால் வலைப்படுத்தாய்!
முலையுணாயே. 4

பொருள் : தேவர்களுக்குத் தலைவனே! நீ
கம்சனால் உன்னைக் கொல்ல ஏற்படுத்தப்பட்ட
வஞ்சனையுள்ள சகடமானது அழிந்து போகும்படி
மென்மையான உனது திருவடிகளால் உதைத்தாய்!
அதனால் உனது திருவடிகளுக்குத் துன்பம்
உண்டாகுமே என்று நான் பயந்தேன்.
(பெற்றவளுக்குத்தான் பிள்ளையின் அருமை
தெரியும். அதுபோல உன்னுடைய அருமை
எனக்குத்தான் தெரியும்.) இடையர்கள் கூட்டம்
முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் என்னுடைய
அச்சத்திற்கு ஈடாகாது. உன்னை அழிக்க வஞ்சனை
செய்த கம்சனை உன்னுடைய வஞ்சனையினாலே
கொன்றவனே! பாலுண்ண வருவாயே.

132. தீயபுந்திக் கஞ்சன் உன்மேல் சினமுடையன் சோர்வு
பார்த்து
மாயந்தன்னால் வலைப் படுக்கில் வாழுகில்லேன்
வாகதேவா!

தாயார் வாய்ச்சொல் தருமம் கண்டாய், சாற்றிச்
 சொன்னேன் போகவேண்டா
 ஆயர்பாடிக்கு அணிவிளக்கே! அமர்ந்து வந்து என்
 முலையுணாயே. 5

பொருள் : வாசுதேவனே! தீய கம்சனானவன்
 உன்னிடம் கோபம் கொண்டு இருக்கிறான். நீ
 தனியாய் இருக்கிற சமயம் பார்த்து வஞ்சனையால்
 உன்னைப் பற்றிக் கொண்டால் நான் பிழைக்க
 மாட்டேன். தாய்மார்களுடைய வாயால்
 சொல்வதை ஏற்று அதன்படி நீ நடக்கவேண்டும்.
 வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். நீ ஓரிடத்திற்கும் போக
 வேண்டா. ஆய்ப்பாடிக்கு அழகிய விளக்கே! வந்து
 பால் உண்பாயாக.

133. மின்னனைய நுண்ணிடையார் விரிகுழல் மேல்
 நுழைந்த வண்டு
 இன்னிசைக்கும் வில்லிபுத்தூர் இனிது அமர்ந்தாய்!
 உன்னைக் கண்டார்
 என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ! இவனைப்
 பெற்ற வயிறுடையாள்
 என்னும்வார்த்தை எய்துவித்த இருடிகேசா!
 முலையுணாயே. 6

பொருள் : மின்னலைப் போன்ற மெல்லிய
 இடையை உடைய பெண்களின் கூந்தலின் மேல்
 தேனை உண்பதற்காகப் புகுந்த வண்டுகள், தேன்
 உண்ட களிப்பினால் இனிய ஓசையைச் செய்கின்ற
 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் எழுந்தருளி இருப்பவனே!
 உன்னைப் பார்த்தவர்கள் இவனைப் பிள்ளையாகப்
 பெற்ற தாய் என்ன தவத்தைச் செய்தாளோ? என்று

கொண்டாடிச் சொல்லும் சொல்லை எனக்கு
உண்டாக்கிய இருடிகேசனே! பால் உண்பாயாக.

சிறப்புரை : பகவானை அடையவேண்டுமென்று
நினைப்பவர்களுக்கு அவனைப் பற்றுவதற்குத்
துணையான் பகவத் குணங்கள் நான்கு
வகைப்படும். அவை நம்மைக் காப்பாற்றுவான்
பெருமான் என்று துணிவதற்குத் தகுதியான
சுவாமித்துவமும், அவன் பெருமை கண்டு
விலகாமலிருப்பதற்கு உறுப்பான சௌலப்பியமும்,
தன் குற்றத்தை நினைந்து பயப்படாமலிருப்பதற்கு
உறுப்பான வாத்தல்யமும், சௌசீல்யமும் ஆகும்.
இவை எல்லாம் நன்கு விளங்க பெருமான்
எழுந்தருளி இருக்கிறான் என்பது தோன்ற 'வில்லி
புத்தூரின் இனிது அமர்ந்தாய்' என்றார். இப்
பாட்டின் முன் இரண்டடிகளில் ஸ்ரீ ஆண்டா
ளுடைய கூந்தலிலே எம் பெருமானாகிய தெய்வ
வண்டு ஆசை கொண்டது குறிப்பாக உணர்த்தப்
படுகிறது.

134. பெண்டிர் வாழ்வார் நின் ஒப்பாரைப் பெறுதுமென்னும்
ஆசையாலே
கண்டவர்கள் போக்கொழிந்தார்; கண்ணிணையால்
கலக்க நோக்கி
வண்டுலாம் பூங்குழலினார் உன் வாயமுதம்
உண்ணவேண்டி
கொண்டுபோவான் வந்து நின்றார்; கோவிந்தா! நீ
முலையுணாயே. 7

பொருள் : உன்னைப் பார்த்தவர்களான
பதிவிரதைகள் உன்னைப் போன்ற பிள்ளைகளைத்

தாமும் பெற வேண்டுமென்று ஆவல் உள்ளவராய்
உன்னை விட்டுப் போகமுடியாமல் உன்னிடமே
இருக்கிறார்கள். இளமைப் பருவமடைந்து இன்பம்
அனுபவிக்கவேண்டும் என்று இருப்பவர்கள்
உன்னுடைய வாயமுதத்தைப் பருகுவதற்கு உன்னை
எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டுமென்று வந்திருக்
கிறார்கள். அது நடக்கும்படி நடக்கட்டும். இப்
போது கோவிந்தனே, நீ பாலுண்ண வருவாயாக.

135. இருமலைபோல் எதிர்ந்தமல்லர் இருவர் அங்கம்
எரிசெய்தாய்! உன்
திருமலிந்து திகழும் மார்வு தேக்கவந்து என்
அல்குலேறி
ஒரு முலையை வாய்மடுத்து ஒரு முலையை
நெருடிக்கொண்டு
இருமுலையும் முறைமுறையாய் ஏங்கியேங்கி
இருந்துண்ணாயே. 8

பொருள் : இரண்டு மலைகளைப் போன்ற,
எதிர்த்து நின்ற இரு மல்லர்களுடைய உடம்பைப்
பயத்தால் எரியும்படி செய்தவனே! நீ வந்து என்
மடிமீது ஏறிக் கொண்டு உனது வயிறு நிறையும்படி
ஒரு முலையை வாயில் வைத்துக் கொண்டு,
மற்றொரு முலையை கையினால் நெருடிக்
கொண்டு இளைத்து இளைத்து இவ்வாறு மாறி
மாறிப் பொருந்தி இருந்து உண்பாயாக.

136. அங்கமலப் போதகத்தில் அணிகொள்முத்தம்
சிந்தினாற்போல்
செங்கமல முகம் வியர்ப்பத் தீமை செய்திம்
முற்றத்தூடே

அங்கமெல்லாம் புழுதியாக அளையவேண்டா; அம்ம
விம்ம

அங்கமரர்க்கு அமுதளித்த அமரர்கோவே
முலையுணாயே. 9

பொருள் : தலைவனே! தேவர்கள் அமுதத்தைப்
பெற அடைந்த அக்காலத்தில் அவர்கள் வயிறு
நிரம்பும் படி அவர்களுக்கு அமுதத்தை
உண்டாக்கிக் கொடுத்த தேவதேவனே! நீ புழுதியில்
விளையாடும் போது உன் முகத்தில் வியர்வை
தோன்றுகிறது. இது தாமரைப் பூவில் சிந்திய
முத்துக்களைப் போலக் காணப்படுகின்றது. எனவே
இந்த முற்றத்திலேயே தீம்பைச் செய்து கொண்டு
உடம்பெல்லாம் புழுதியாகும்படி விளையாடாதே!
பால் உண்ண வருவாயாக.

137. ஓடஓடக் கிண்கிணிகள் ஒலிக்கும் ஓசைப்
பாணியாலே
பாடிப்பாடி வருகின்றாயைப் பற்பநாபன்
என்றிருந்தேன்
ஆடியாடி அசைந்தசைந்திட்டு அதனுக்கேற்ற
கூத்தையாடி
ஓடியோடிப் போய்விடாதே, உத்தமா! நீ
முலையுணாயே. 10

பொருள் : கண்ணா! நீ ஓடும்போது உனது
திருவடிகளில் அணிந்த சதங்கைகளின் ஓசை
பாடுவது போல உள்ளது. நீ நடக்கிற
நடையெல்லாம், அதற்குத் தகுந்தாற் போல
அசைந்து ஆடுவதுபோல உள்ளது. இப்படி நீ
என்னிடம் ஓடி வருகிறாய். வேறு ஒரு ஆபரணம்
வேண்டாதபடி உன் கொப்பூழே ஆபரணமாகக்

கொண்டிருக்கும் உத்தமனே! நீ ஆடிக் கொண்டே
என் கைக்கு எட்டாதவாறு ஓடாதே! பாலுண்ண
வருவாயாக.

பற்பநாபன் - பத்பநாபன்; நாபியில்
தாமரையை உடையவன் என்று பொருள்.

138. வாரணிந்த கொங்கையாய்ச்சி மாதவா! உண்
என்ற மாற்றம்
நீரணிந்த குவளைவாசம் நிகழ்நாளும் வில்லிபுத்தூர்
பாரணிந்த தொல்புகழான் பட்டர்பிரான்
பாடல்வல்லார்
சீரணிந்த செங்கண்மால்மேல் சென்றசிந்தை
பெறுவர் தாமே.

பொருள் : கச்சை அணிந்து கொண்டிருக்கிற
தனங்களையுடைய யசோதைப் பிராட்டி
கண்ணனைப் பாலுண்ண அழைத்த சொற்களை,
வளம் பொருந்திய வில்லிபுத்தூரில் தோன்றியவரும்,
புகழுடையவருமான பெரியாழ்வார் அருளிச்
செய்த பாடல்களைப் பாட வல்லவர்கள்
திருமாலிடம் பதித்த மனங்களை உடையவர்களாக
இருப்பார்கள் என்பதாம்.

இரண்டாம் பத்து

மூன்றாம் திருமொழி - போய்ப்பாடு

பன்னிரு நாமப் பெருமை:

காதுகுத்துதல்

முன்னுரை : யசோதைப் பிராட்டி கண்ணனுக்குக்
காதுகளைக் குத்திப் பெருக்கிக் காதணிகளை

இட்டுக் காணவேண்டுமென்று விரும்பி காதணி விழாவிற்கு, ஊரிலுள்ள பெண்களையெல்லாம் அழைத்து வருவதற்குக் கொடுக்க வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் வாங்கி வைத்து 'காது குத்த வேண்டும் வா' என்று கண்ணனை அழைக்க, அவனும் 'நோகுமே!' என்று அஞ்சி மறுத்துச் சொல்லவே; அப்பெருமான் அஞ்சாமலிருக்க இன் சொற்களைச் சொல்லியும், இனிய பொருள்களைக் காட்டியும் அவனை உடன்படுத்தி அவனது காதுகளைக் குத்தித் திரியூட்டி கடிப்பு (காதணி) இட விரும்பியதை, இப்பெரியாழ்வார் தாமும் அந்த யசோதையைப் போலவே அனுபவித்துப் பாடுகிறார் இத்திருமொழியில்.

139. போய்ப்பாடுடைய நின் தந்தையும் தாழ்த்தான்
 பொருதிறல் கஞ்சன்கடியன்
 காப்பாருமில்லை கடல்வண்ணா! உன்னைத் தனியே
 போயெங்கும் திரிதி
 பேய்ப்பால் முலையுண்ட பித்தனே! கேசவ நம்பீ!
 உன்னைக்காது குத்த
 ஆய்ப்பாலர் பெண்டுகள் எல்லாரும் வந்தார்;
 அடைக்காய் திருத்தி நான் வைத்தேன். 1

பொருள் : பெருமையுடைய உன் தந்தையும், வெளியே போய்த் திரும்பி வருவதற்குத் தாமதமாகிறது. கம்சனோ கொடியவன். கடல் வண்ணனே! உன்னைப் பாதுகாப்பவர் எவரும் இங்கில்லை. நீ தனித்துப் போய் கண்ட இடங்களில் திரிகிறாய். பூதனையின் பாலைக் குடித்த மதிமயக்கம் உள்ளவனே! கேசவனே! உன்னுடைய

காதைக் குத்தும் விழாவிற்காக ஆயர்குலப் பெண்கள் எல்லாரும் வந்து விட்டார்கள். நானும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வெற்றிலை பாக்கு முதலியவற்றையெல்லாம் தயார் செய்து விட்டேன். ஆகவே நீ காதுகுத்திக் கொள்ள வரவேண்டும்.

சிறப்புரை : பாடு - பெருமை; அடைக்காய் - வெற்றிலை, பாக்கு; நம்பி - எல்லாத் திருக்கலியாண குணங்களும் நிறைந்தவன்.

140. வண்ணப் பவள மருங்கினிற் சாத்தி மலர்ப்பாதக்
கிண்கிணி யார்ப்ப
நண்ணித் தொழுமவர் சிந்தை பிரியாத நாராயணா!
இங்கே வாராய்
எண்ணற் கரிய பிரானே! திரியை எரியாமே காதுக்
கிடுவன்
கண்ணுக்கு நன்றும் அழகும் உடைய கனகக்
கடிப்பும் இவையா. 2

பொருள் : உன்னை வணங்குபவர்களுடைய மனத்தை விட்டு நீங்காமலிருக்கும் நாராயணனே! நீ பவழ வடத்தை இடுப்பில் அணிந்து கொண்டு மலர் போன்ற பாதங்களில் அணிந்துள்ள சதங்கை ஒலிக்கும்படி இங்கே வாராய்! உன்னிடம் அன்பில்லாதவர்களுக்கு நினைக்கவும் அரிய சுவாமியே! நூல் திரியை எரிச்சல் உண்டாகாதபடி உன் காதுகளுக்கு இடுவேன். அப்படிச் சாதைப் பெருக்கிய பின் நீ அணிய வேண்டிய பொற் கடிப்பும் இவை ஆகும்.

சிறப்புரை : இப்பாசுரத்தில் காதில் திரியை இட அழைக்கிறாள். யான், எனது என்னும் பற்றுகளை விட்டு உன்னையே சரணமாக வந்தடைந்து தம்முடைய அடிமைத் தனத்திற்குத் தக்கபடி, நின் திருவடிகளையே நம்பித் தொழுகின்ற அடியவர்களின் மனத்தில் நொடிப் பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமல் விருப்பத்தோடு எப்பொழுதும் வசிக்கின்ற நாராயணனே! என்று குறிப்பதை 'நண்ணித் தொழுபவர் சிந்தை பிரியாத நாராயணா!' என்ற அடியின் மூலம் அறியலாம். இவ்வாறு அடியவர்களுக்கு எளிமையாயிருக்கும் பெருமானே அல்லாதவர்களுக்கு அரியனாகவும் இருக்கிறான் என்பதை, 'எண்ணற்கரிய பிரானே!' என்ற சொற்கள் மூலம் குறிக்கிறார். கடிப்பு - காதணி. காது குத்தி, நூல் திரியிட்டுக் காது பெருக்கிய பின்பு காதணிகளை இடுதல் இயல்பு.

141. வையம் எல்லாம் பெறும் வார்கடல் வாழும் மகரக்
குழைகொண்டு வைத்தேன்
வெய்யவே காதில் திரியை இடுவன் நீ
வேண்டியதெல்லாம் தருவன்
உய்ய இவ் வாயர் குலத்தினில் தோன்றிய ஒண்
கடராயர் கொழுந்தே
மையன்மை செய்திள ஆய்ச்சியர் உள்ளத்து
மாதவனே! இங்கே வாராய். 3

பொருள் : நாங்களெல்லாம் பிழைக்கும்படி இந்த இடையர் குலத்திலே வந்து பிறந்த எங்கள் கொழுந்து போன்றவனே! இந்த உலகங்களை யெல்லாம் விலையாகப் பெறக்கூடிய சுறாமீன்

வடிவில் செய்யப்பட்ட மகரக்குழையை உனக்குக் கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறேன். இதை அணிந்தால் உன் காது விரிவடையும். உன் காதுக்குத் தினவு உண்டாகாமலிருக்க உன் காதில் திரியை இடுவேன். உனக்கு வேண்டிய பணியாரங்களையும் பழங்களையும் தருவேன். மகாலட்சுமியின் கணவனே! இளம் பெண்களின் மனத்தில் மயக்கத்தைச் செய்து கொண்டு இவ்விடம் வருவாயாக.

142. வணநன்று உடைய வயிரக் கடிப்பிட்டு வர்காது
தாழ்ப் பெருக்கி
குணநன்று உடையர் இக்கோபால பிள்ளைகள்
கோவிந்தா! நீ சொல்லுக் கொள்ளாய்
இணைநன்று அழகிய இக்கடிப் பிட்டால் இனிய
பலாப்பழம் தந்து
கணநன்றணி முலை உண்ணத் தருவன் நான்;
சோத்தம், பிரான் இங்கே வாராய். 4

பொருள் : கண்ணா! இந்த இடைப்பிள்ளைகள் தங்கள் நீண்ட காதினை தோள் அளவும் தொங்கும் படி பெருக்கி நல்ல நிறத்தை மிகுதியாக உடைய வைரக் கற்கள் பதித்துச் செய்த கடிப்பை அணிந்து கொண்டு, தமது தாய்மார் சொல்லியபடி கேட்டுக் கொண்டு நல்லவர்களாக இருக்கின்றார். கோவிந்தனே! நீயோ, என் சொல்லைக் கேட்ப தில்லை. இவ்வாறு இல்லாமல் என் சொல்லைக் கேட்டு அழகாக உள்ள இந்தக் கடிப்பை அணிந்து கொண்டால் நான் உனக்கு, இனிப்பான பலாப் பழத்தைக் கொடுத்துப் பாலையும் கொடுப்பேன் தலைவனே! உன்னைப் போற்றிப் புகழ்கிறேன்.

சோத்தம் - ஸ்தோத்ரம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு; பெருமானை வந்தனம் செய்தல்.

143. சோத்தம், பிரான் என்று இரந்தாலும் கொள்ளாய்;
கரிசுழலாரொடு நீ போய்
கோத்துக் குரவை பிணைந்து இங்கு வந்தால்
குணங்கொண்டிடுவனோ? நம்பீ!
போத்தும் பெரியன அப்பம் தருவன், பிரானே!
திரியிட வொட்டில்
வேய்த்தடந்தோளார் விரும்பு கருங்குழல் விட்டுவே!
நீ இங்கே வாராய். 5

பொருள் : தலைவனே! உனக்கு வந்தனம் என்று சொல்லி நீ வரவேண்டுமென்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டாலும் நீ வருவது இல்லை. நீ பெண்களோடு தனியாகச் சென்று கைகோத்துக் கொண்டு குரவைக் கூத்தாடிப் பின்பு இங்கே வந்தால் அது உனக்குத் தகுதியானது என்று நான் ஏற்கமாட்டேன். திரியை உனது காதில் இட நீ விரும்பினால் மீண்டும் மீண்டும் பெரிய அப்பங்களை உனக்குக் கொடுப்பேன். பெண்கள் விரும்பும் கருநிறமுள்ள கூந்தலையுடைய ஸ்ரீ விஷ்ணுவே! நீ இங்கே வருவாயாக.

விட்டு - விஷ்ணு; எங்கும் பரவியிருப்பவன் என்பது பொருள்; குரவை - ஏழு ஆயர்குலப் பெண்கள் கையைக் கோத்துக்கொண்டு ஆடும் ஒருவகை நடனமாகும்.

கண்ணன் "நீ நேற்று என்னை அழைக்கையில் நான் வர, அப்போது வந்ததைக் குணமாகக்

கொள்ளாமல் என்னை அடித்தவள் அன்றோ நீ!" என்று சொல்ல, யசோதை, "நீ பெண்களுடன் தனியிடத்தில் குரவையாடி வந்தால் அதை நான் எவ்வாறு குணமாகக் கொள்ளக் கூடும்?" என்கிறாள்.

144. விண்ணெல்லாம் கேட்க அழுதிட்டாய், உன் வாயில்
 விரும்பி அதனை நான் நோக்கி
 மண்ணெல்லாம் கண்டு என் மனத்துள்ளே அஞ்சி
 மதுகுதனே என்று இருந்தேன்
 புண் ஏதுமில்லை, உன் காதும் அறியும்;
 பொறுத்திறைப் போது இரு, நம்பீ!
 கண்ணா! என் கார் முகிலே! கடல் வண்ணா!
 காவலனே! முலையுணாயே.

6

பொருள் : கண்ணா! நீ மண்ணைத் தின்றதற்காக நான் உன்னை அடித்தேன். அதனால் நீ ஆகாயம் முழுவதும் கேட்கும்படி அழுதாய். நீ அப்படி அழும்போது நான் உன்னுடைய வாயில் உலகங்களை எல்லாம் பார்த்து என் மனத்திற்குள் பயப்பட்டு உன்னை மதுகுதனன் என்றே தெரிந்து கொண்டேன். உன்னுடைய காதில் புண் ஏதுமில்லை. கடிப்பிடும்போது உன்னுடைய காது சிறிது மடங்கும். அதை மட்டும் சிறிது நேரம் பொறுத்துக்கொள். கண்ணனே! மேகம் மற்றும் கடல் போன்ற நிறத்தை உடையவனே! உலகைக் காப்பாற்றுபவனே, பால் உண்பாயாக.

கடிப்பிடும்போது காதில் உண்டாகும் நோயைப் பொறுத்துக் கொள்ள பால் உண்ண அழைக்கிறாள். மதுகுதனன் - மது என்ற அரக்கனை அழைத்தவன்.

145. முலைஏதும் வேண்டேனென்று ஓடி நின் காதில்
கடிப்பைப் பறித்தெறிந்திட்டு
மலையை எடுத்து மகிழ்ந்து கல்மாரி காத்துப்
பசுநிரை மேய்த்தாய்
சிலையொன்று இறுத்தாய்! திருவிக்கிரமா!
திருவாயர் பாடிப் பிரானே!
தலைநிலாப் போதே உன் காதைப் பெருக்காதே
விட்டிட்டேன், குற்றமேயன்றே. 7

பொருள் : “அம்மா! பாலையும் மற்ற பலகாரங்
களையும் நான் விரும்ப மாட்டேன்,” என்று
சொல்லிக் கொண்டு கண்ணன் ஓடினான்.
“கண்ணா! நான் உன் காதிலே இட்ட காதணியைப்
பிடுங்கி எறிந்து விட்டுச் செல்கிறாய். மலையை
எடுத்துக் குடையாகப் பிடித்துக் காத்தவனே!
சிவனுடைய வில்லை முறித்தவனே! மூவுலகங்
களையும் அளந்தவனே. தலை சீராக நில்லாமல்
இளம் பருவத்திலே உன் காதைப் பெருக்காமல்
விட்டது என்னுடைய குற்றமேயாகும்” என்று
தன்னை வெறுத்துக் கூறுகிறான்.

146. என்குற்றமே என்று சொல்லவும் வேண்டாகாண்,
என்னை நான் மண்ணுண்டேனாக
அன்புற்று நோக்கி அடித்தும் பிடித்தும்
அனைவர்க்கும் காட்டிற்றிலையே?
வன்புற்ற அரவின் பகைக்கொடி வாமன நம்பீ! உன்
காதுகள் தூரும்
துன்புற்றனவெல்லாம் தீர்ப்பாய், பிரானே! திரியிட்டுச்
சொல்லுகேன் மெய்யே. 8

பொருள் : “அம்மா, நான் இப்போது உனது
சொல்லைக் கேட்பதில்லை, அது என் குற்றமென்று

நீ சொல்ல வேண்டா” என்றான் கண்ணன். அதற்கு யசோதை, ‘பின்பு யாருடைய குற்றம்?’ என்று கேட்கக் கண்ணன் ‘உன் மீது குற்றமில்லையோ?’ என்றான். “நான் உன்னை என்ன செய்தேன்?” என்றாள் யசோதை. “நான் மண் தின்னாமல் இருந்த போதே தின்றேன் என்று சொல்லி என்னைப் பிடித்தும், அன்புடையவள் போல என் வாயைப் பார்த்தும், என்னை அடித்தும் எல்லாருக்கும் நீ காட்டவில்லையோ அம்மா?” என்று கூறினான். அதற்கு யசோதை, “பாம்புக்குப் பகையாயுள்ள கருடனை வாகனமாகக் கொண்டுள்ள வாமன மூர்த்தியே! இவ்வாறு நீ ஒன்று சொல்ல, நான் ஒன்று சொல்ல பொழுது போகின்றது. குத்திய உனது காதுகள் தூர்ந்து விடும். உன்னை அடைந்த அடியார்களின் துன்பங்களையெல்லாம் தீர்ப்ப வனே! உன் காதில் திரியை இட்டு நான் அடிக்க மாட்டேன்” என்று நான் சபதம் செய்கின்றேன்.

ஒன்றுக்கொன்று பகையாய் உள்ள ஆதிசேடனைப் படுக்கையாகவும் கருடனைக் கொடியாகவும் கொண்டிருப்பவனே என்றதால் பகைமையைப் போற்றிச் சாந்தத்தை உண்டாக்க வல்லவன் என்பது கருத்து.

147. மெய் என்று சொல்லுவார் சொல்லைக் கருதித்
தொடுப்புண்டாய் வெண்ணெயை என்று
கையைப் பிடித்துக் கரையுரலோடு என்னைக்
காணவே கட்டிற்றிலையே?
செய்தன சொல்லிச் சிரித்தங்கு இருக்கில் சிரிதரா!
உன் காது தூரும்
கையில் திரியை யிடுகிடாய் இந்நின்ற காரிகையார்
சிரியாமே. 9

பொருள் : “அம்மா! நீ மெய்யே சொல்வேன் என்று நீ சொன்னாலும் உன் சொல்லை நம்பக் கூடாது. நீ சொல்லுவார் சொல்வதைக் கேட்டு மெய் என்று நம்பி என்னைத் தண்டிப்பவள் அல்லவா? வெண்ணெயைக் களவில் உண்டேன் என்று என் மீது பழிசுமத்தி என் கையைப் பிடித்துப் பலரும் காண உரலில் நீ கட்டவில்லையா?” என்று கண்ணன் கேட்க, அதற்கு யசோதை, “ஸ்ரீதரனே! நான் முன்னே செய்தவற்றைச் சொல்லிக் கொண்டு அங்கே பொழுது போக்கிக் கொண்டிருந்தால் உனது காது தூர்ந்துவிடும். உன் முன்னுள்ள பெண்கள் ‘சுனைக்காது கூழைக் காது’ என்று சிரித்துக் கேலி பேசாத வண்ணம், என் கையிலுள்ள திரியை அணிந்து கொள்வாயாக!” என்று கூறினாள்.

ஸ்ரீதரன் - மார்பில் மகாலட்சுமியை தரித்துக் கொண்டிருப்பவன்; கிடாய் - முன்னிலை அசைச் சொல்; பொருளில்லை.

148. காரிகை யார்க்கும் உனக்கும் இழுக்குற்றென்
காதுகள் வீங்கி யெரியில்
தாரியா தாகில் தலை நொந்திடுமென்று
விட்டிடேன், குற்றமே யன்றே
சேரியிற் பிள்ளைகள் எல்லாரும் காது பெருக்கித்
திரியவும் காண்டி
ஏர்விடை செற்றிளங் கன்றெறிந்திட்ட இருக்கேசா!
என்றன் கண்ணே! 10

பொருள் : “அம்மா, குத்திய காதில் திரியை இடுவதால் எனது காது வீங்கி எரிச்சல் எடுப்பதால்

சிரிக்கிற இப்பெண்களுக்கும் உனக்கும் உண்டாகும் குற்றம் என்ன?" என்று கண்ணன் கேட்க, அதற்கு யசோதை, "நீ இன்னும் இளம்பருவத்திலிருந்த போது உன் காதைக் குத்தித் திரியிட்டிருக்க வேணும். அப்போது சிறிய குழந்தையாயிற்றே காது குத்தினால் ஒருகால் குழந்தைக்குத் தலைநோய் வந்திடுமோ என்று நினைத்து, முன்னமே காது குத்தாமல் இருந்துவிட்டேன். அது என் குற்றம்தான். எருது வடிவாய் வந்த அரிஷ்டாசுரனையும் கன்றின் வடிவில் வந்த வத்ஸாசுரனையும் கொன்ற இருட கேசனே! என் கண்போன்றவனே! இந்த ஆயர்பாடியில் எல்லாப் பிள்ளைகளும் காதைப் பெருக்கிக் கொண்டு திரிவதை நீ பார்க்கிறாய் அல்லவா? அவர்களைப் போல நீ இருக்க வேண்டாவோ?" என்று கேட்டாள்.

149. கண்ணைக் குளிரக் கலந்தெங்கும் நோக்கிக்
 | கடிகமழ் பூங்குழலார்கள்
 எண்ணத்துள் என்றும் இருந்து தித்திக்கும்
 பெருமானே! எங்களமுதே!
 உண்ணக் கணிகள் தருவன், கடிப்பொன்றும்
 நோவாமே காதுக்கிடுவன்
 பண்ணைக் கிழியச் சகட முதைத்திட்ட பற்பநாபா!
 இங்கே வாராய். 11

பொருள் : "கண்ணா! நீ இடைப்பெண்களைப் பார்ப்பதால், அவர்கள் மனத்தின் உள்ளே எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறாய். எங்கள் அமுதமே உன் காதில் கடிப்பை இட வருவாய்", என அழைக்க, அதற்குக் கண்ணன், "என்ன

தருவாய்?" என்று கேட்க, யசோதை, "நாவற்பழம் முதலிய பழங்கள் தருவேன்," என்றாள்.

"காதணியைச் சிறிதும் நோகாமல் உன் காதில் இடுவேன். சகடாசுரனை அழித்த பத்மநாபனே! இங்கே அதற்காக நீ வரவேண்டும்!" என்றாள்.

பற்பநாபன் - பிரமனையும், அண்டங்களையும் தாங்கியுள்ள தாமரையை நாபியிலே உடையவன்.

150. வாவென்று சொல்லி என் கையைப் பிடித்து
வலியவே காதிற் கடிப்பை
நோவத் திரிக்கில், உனக்கு இங்கு ஒழுக்குற்றென்?
காதுகள் நொந்திடும், கில்லேன்
நாவல் பழம்கொண்டு வைத்தேன்; இவை காணாய்
நம்பீ! முன் வஞ்ச மகளைச்
சாவப்பாலுண்டு சகடரப் பாய்ந்திட்ட தாமோதரா!
இங்கே வாராய். 12

பொருள் : கண்ணன் யசோதையைப் பார்த்து, "அம்மா, என்னை நீ இங்கு வா என்று சொல்லி என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு வலிக்கும்படி காதில் காதணியை இப்போது இட்டால், அதனால் உனக்குத் துன்பம் உண்டோ? என் காதுகள் வலிக்கும்; அதைப் பொறுக்கும் வல்லமை எனக்கு இல்லை." என்று மறுத்துக் கூறினான். அது கேட்ட யசோதை, "சிறந்தவனே, உனக்கு விருப்பமான நாவல் பழத்தைக் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறேன். இவற்றைப் பாராய். முன்பு பூதனையையும் சகடாசுரனையும் அழித்த தாமோதரனே! காதணிகளை அணிந்து கொள்ள இங்கே வாராய்.

தாமோதரன் - தாம்பு + உதரன்; யசோதை கட்டிய கயிற்றுத் தழும்பை வயிற்றில் உடையவன் என்று பொருள்.

இத்திருமொழியில் முதல் பாசரம் முதல் 12ஆம் பாசரம் வரைமுறையே திருமாலின் பன்னிரு திருநாமங்களைக் கூறி வந்தது அறியத் தக்கது. (அத்திருநாமங்கள் ஒவ்வொரு பாசரத்திலும் கீழ்க் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.) நம்மாழ்வாரும் திருவாய் மொழியில் இரண்டாம் பத்து, ஏழாம் திருமொழி முழுவதிலும் பன்னிரு திருநாமங்களை அமைத்துப் பாடியுள்ளது இங்கு அறியத்தக்கது.

151. வார்காது தாழ்ப் பெருக்கி அமைத்து மகரக்
குழையிட வேண்டி
சீரால் அசோதை திருமாலைச் சொன்ன சொல்
சிந்தையுள் நின்று திகழ
பாரார் தொல்புகழான் புதுவை மன்னன் பன்னிரு
நாமத்தாற் சொன்ன
ஆராத அந்தாதி பன்னிரண்டும் வல்லார்
அச்சதனுக்கு அடியாரே. 13

பொருள் : யசோதையானவள் நீண்டிருக்கிற காதைத் தொங்கும்படி வளர்த்து ஓர் அளவிலே நிற்கும்படி செய்து மகர குண்டலங்களை இடும்படி விரும்பிக் கண்ணனை அழைத்த சொற்கள் தம் மனத்திலே நிலையாக விளங்க, அச்சொற்களைப் புகழுள்ள பெரியாழ்வார் பன்னிரு திரு நாமங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லி அழைத்த அந்தாதித் தொடையினால் ஆகிய 12 பாடல்களையும் பாட வல்லவர்கள் அச்சதன் என்னும் திருநாமம் உள்ள கண்ணனுக்கு அடியவர்கள் ஆவர்.

அச்சுதன் - தன்னை அடைந்தவரை நழுவ விடாதவன்; தன்னுடைய நிலையிலிருந்தும் ஒருபோதும் நழுவாதவன். அந்தாதி - முன்பாட்டின் கடைசியிலுள்ள எழுத்தாவது, அசையாவது, சீராவது, அடியாவது அடுத்த பாட்டிற்கு முதலாவதாக வரப் பாடுவது. அந்தாதி - அந்தம் + ஆதி.

இரண்டாம் பத்து

நான்காம் திருமொழி - வெண்ணெயளைந்த

நீராட்டல்

முன்னுரை : யசோதைப் பிராட்டி, கண்ணனுக்குக் காது குத்தித் திரியிட்டு, காதைப் பெருக்கிக் காதணியை இட்ட பின்பு, துன்பம் நீங்க அவனை நீராட்ட வேண்டுமென்று விரும்பி, அதற்கு வேண்டிய பொருள்களை எல்லாம் தயார் செய்து, அப்பிரானைப் பலபடியாக நல்வார்த்தை சொல்லி அழைத்து திருமஞ்சனமாட்டியதை பெரியாழ்வார் தாமும் அந்த யசோதை போல அனுபவித்து, அவள் காலத்தில் பேசியதை எல்லாம் பேசி மகிழ்கிறார் இத்திருமொழியில்.

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

152. வெண்ணெய் அளைந்த குணுங்கும் விளையாடு
புழுதியும் கொண்டு
திண்ணென இவ்விரா உன்னைத் தேய்த்துக்
கிடக்க நான் ஒட்டேன்

எண்ணெய் புளிப்பழங் கொண்டு இங்கு எத்தனை
போதும் இருந்தேன்
நண்ணல் அரிய பிரானே! நாரணா! நீராட வாராய்.1

பொருள் : வெண்ணெயை அளைந்ததனால்
உண்டான மொச்சை நாற்றத்தையும் விளையாடு
வதனால் ஏற்படும் புழுதியையும் உடம்பில்
கொண்டிருந்து, அதனால் இன்றைய இரவில்
உடம்பைப் படுக்கையில் தேய்த்துக்கொண்டு
படுக்கும்படி விட நான் உறுதியாகச் சம்மதிக்க
மாட்டேன். தேய்த்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய
எண்ணெயையும், புளிப் பழத்தையும் தயாராக
வைத்துக் கொண்டு இங்கே நான் எவ்வளவு
காலமாக உன் வருகையை எதிர்பார்த்து
இருக்கிறேன்? ஒருவராலும் தம் முயற்சியினால்
கிட்டுவதற்கு அரிய பெருமானே, நாராயணனே!
நீராடுவதற்கு நீ வரவேண்டும்.

சிறப்புரை : வெண்ணெய்த் தாழிக்குள்ளே
தன்னுடைய கை எட்டுமளவும் நீட்டி
வெண்ணெயை எடுத்ததனால் அவ்வெண்ணெய்
பட்டு மொச்சை நாற்றம் வீசும்; அத்துடன்
விளையாடப் போனால் புழுதியும் படியும்;
இவ்விரண்டும் உடம்பில் இருந்தால் தினவு
ஏற்படும். ஆகையால் யசோதைப் பிராட்டி
கண்ணனைப் பார்த்து, 'குணுங்கும் புழுதியும்
உடம்பிற் கிடத்தலால் தினவெடுத்துப் படுக்கையில்
உடம்பைத் தேய்த்துக் கொண்டு படுத்திருக்கும்படி
உன்னை நான் விடமாட்டேன். ஆகையால் நீ
எண்ணெய் தேய்த்து நீராடும்படி வேண்டிய

எண்ணெயையும், அதைப் போக்கும் புளிப் பழத்தையும் சேர்த்து வெகு நாழிகையாக உன் வரவிற்குக் காத்திருக்கிறேன்; நீ திருமஞ்சனம் ஆட வரவேண்டும் என்றழைக்கிறாள்.

புளிப்பழம் - எண்ணெய்ப் பசை போகப் பயன்படுத்தும் புளிப்புச் சுவையுடைய ஒரு பழத்தைப் பயன்படுத்துவர். சிகைக்காயைக் குறிக்கும் என்றும் சொல்வர்.

153. கன்றுகள் ஓடச் செவியில் கட்டெறும்பு பிடித்திட்டால் தென்றிக் கெடுமாகில் வெண்ணெய் திரட்டி

விழுங்குமா காண்பன்
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்! நீ பிறந்ததிருவோணம்
இன்று நீ நீராட வேண்டும் எம்பிரான்! ஓடாதே
வாராய். 2

பொருள் : ஏழு மராமரங்களை அம்பெய்து சாய்த்தவனே! பசுவின் கன்றுகள் வெருண்டோடும் படி அவற்றின் காதுகளில் கட்டெறும்பைப் பிடித்து நீ போடுகிறாய். அதனால் அவை சிதறி ஓடிவிடுகின்றன. எனவே வெண்ணெயைத் திரட்டி நீ விழுங்குவதற்குக் கிடைக்காதல்லவா? இன்று நீ பிறந்த திருவோணமாகும். ஆகையால் நீ நீராட வேண்டும். எமது தலைவனே நீ ஓடிவிடாமல் வரவேண்டும்.

சிறப்புரை : கன்று உண்டானால் பசு கறக்கலாம். பசு கறந்தால் பால் உண்டாகும். பால் உண்டானால் வெண்ணெய் உண்டாகும். உனக்கு வெண்ணெய் வேண்டுமென்றால் கன்று அவசியம்

வேண்டும். ஆகவே அவற்றின் காதுகளில்
கட்டெறும்பைப் பிடித்துப் போட்டு ஓடும்படி
செய்யாதே என்கிறாள்.

154. பேய்ச்சி முலை உண்ணக் கண்டு பின்னையும்
நில்லாது என் நெஞ்சம்
ஆய்ச்சியர் எல்லாரும் கூடி அழைக்கவும் நான்
முலை தந்தேன்
காய்ச்சின நீரொடு நெல்லி கடாரத்தில் பூரித்து
வைத்தேன்
வாய்த்த புகழ்மணி வண்ணா! மஞ்சனம் ஆட நீ
வாராய். 3

பொருள் : நீ பூதனையின் உயிரைப் பாலோடு
குடித்ததைப் பார்த்த பின்பும் நான் பயந்து ஓடாமல்
என் மனம் கேளாமல் ஆய்ச்சியர் எல்லாம் கூடிக்
கதறி என்னை அழைக்கவும், உன்னிடம் அன்பு
கொண்ட நான் பால் கொடுத்தேன். நெல்லிக்
காயை நீரில் இட்டுக் காய்ச்சி பெரிய பாத்திரத்தில்
நிரப்பி வைத்திருக்கிறேன். புகழ் வாய்ந்த
மணிவண்ணா நீ நீராட வரவேண்டும் என்று
அழைக்கிறாள்.

கடாரம் - பெரிய பாத்திரம்; பூரித்து
வைத்தேன் - நிரப்பி வைத்தேன். நெல்லிக்காயைத்
தண்ணீரில் இட்டுக் குளித்தல் பழங்கால
வழக்கமாகும்.

155. கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த கடிய சகடம் உதைத்து
வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச வாய்முலை வைத்த
பிரானே!

மஞ்சளும் செங்கழு நீரின் வாசிகையும் நாறு
சாந்தும்
அஞ்சனமும் கொண்டு வைத்தேன்; அழகனே!
நீராட வாராய். 4

பொருள் : கம்சனுடைய ஏவலால் வந்த சகடாசுரனை உதைத்துக் கொன்றும், பூதனையை அழித்தும், எங்களைக் காத்து உதவி செய்தவனே! உன் மேனி நிறம் பெறும்படி சாத்துதற்குரிய மஞ்சளையும், நீராடிய பின் சாத்திக் கொள்ள வேண்டிய செங்கழு நீர் மாலையையும், வாசனை வீசும் சந்தனத்தையும், கண்களில் இடும் மையையும் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறேன். அழகனே! நீ நீராட வர வேண்டும்.

புணர்ப்பு - கபடமான ஆலோசனை;
வாசிகை - மாலை; சாந்து - சந்தனம்; அஞ்சனம் - மை.

156. அப்பம் கலந்த சிற்றுண்டி அக்காரம் பாலில் கலந்து
சொப்பட நான் கட்டு வைத்தேன் தின்னல்
உறுதியேல்; நம்பி!
செப்பிள மென்முலையார்கள் சிறுபுறம் பேசிச்
சிரிப்பர்
சொப்பட நீராட வேண்டும், சோத்தம், பிரான்!
இங்கே வாராய். 5

பொருள் : கண்ணா! இவ்வூர்ப் பெண்கள் (நீ நீராடமல் இருப்பதைக் குறித்து) மறைவில் உன்னைப் பற்றிச் சொல்லிப் பரிகாசம் செய்து சிரிப்பார்கள். மேலும், பாலில் வெல்லத்தைக் கலந்து

செய்த அப்பத்தையும் மற்ற சிற்றுண்டிகளையும் நன்றாக நான் உனக்குச் சுட்டு வைத்திருக்கிறேன். நீ அவற்றை உண்ண விரும்பினால் நன்றாக நீராடவேண்டும். தலைவனே, உன்னை வணங்குகிறேன். நீராட நீ வருவாயாக.

செப்பு - பொற்கலசம்; அக்காரம் - வெல்லம்; சொப்பட - நன்றாக; சோத்தம் - வணங்குகிறேன்.

157. எண்ணெய்க் குடத்தை உருட்டி இளம்பிள்ளை
கிள்ளி எழுப்பி
கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக் கழகண்டு செய்யும்
பிரானே!

உண்ணக் கனிகள் தருவன்; ஒலிகடல் ஒதநீர்போலே
வண்ணம் அழகிய நம்பீ! மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்.

பொருள் : கண்ணா நீ (வீட்டிலுள்ளவர் வேறு வேலையாய் இருக்கும்போது) எண்ணெய்க்குடத்தை உருட்டுகிறாய். (அவர்கள் சிந்திய எண்ணெயை வழிப்பதும், துடைப்பதுமாய் இருக்கையில்) சிறு குழந்தைகளைக் கையினால் வெடுக்கென்று கிள்ளி அவர்களைத் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்திருக்கும்படி செய்கிறாய். கண் இமையை மாற்றி அப்பூச்சி காட்டுகிறாய். இப்படிப் பல தீம்புகளைச் செய்கின்ற வனே! நீ உண்ண நல்ல பழங்களைத் தருவேன். கடல் போன்ற நிறமுடையவனே நீராட நீ வர வேண்டும்.

கழகண்டு - கழைகண்டு என்று பாடம். (தீம்பு).
ஓதம் - அலை.

158. கறந்த நற் பாலும் தயிரும் கடைந்து உறிமேல்
வைத்த வெண்ணெய்
பிறந்ததுவே முதலாகப் பெற்று அறியேன் எம்பிரானே
சிறந்த நற்றாய் அலர் தூற்றும் என்பதனால் பிறர்
முன்னே
மறந்தும் உரையரி மாட்டேன்! மஞ்சனம் ஆட நீ
வாராய்.. 7

பொருள் : கண்ணா, கறந்த பாலையும் தயிரையும் வெண்ணெயையும் நீ பிறந்த நாள் முதல் கண்டறியேன். (குற்றம் செய்தாலும் குழந்தையின் குற்றத்தை மறைக்கும் இயல்புள்ள) தாயும் பழிசொல் கின்றாளே என்று மற்றவர்கள் சொல்வார்களே என்ற அச்சத்தினால் மற்றவர்கள் எதிரே மறந்தும் உன்னைக் குறை சொல்ல மாட்டேன். நீ நீராட வர வேண்டும்.

அலர் - பழி;

159. கன்றினை வாலோலை கட்டிக் கனிகள் உதிர
எறிந்து
பின் தொடர்ந்து ஓடி ஓர் பாம்பைப் பிடித்துக்
கொண்டாட்டினாய் போலும்
நின் திறத்தேன் அல்லேன், நம்பீ! நீ பிறந்ததிரு
நன்னாள்
நன்று நீ நீராட வேண்டும்; நாரணா! ஓடாதே
வாராய். 8

பொருள் : கண்ணன் கன்றுகள் துள்ளி ஓடுவதற்காக அவற்றின் வாலிலே ஓலைகளைக் கட்டி விடுகிறான். கன்றாக வந்த அசுரனை எறிதடியாகக் கொண்டு பழங்களை உதிர்த்தான்.

பின் காளியன் என்ற பாம்பைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆட்டினான். இப்படிப்பட்ட கண்ணனின் செயல்களைத் தான் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்று யசோதை கூறுகிறாள்.

நீ பிறந்த நல்ல நாள் இன்று. ஆதலால் நீ நன்றாக நீராட வேண்டும் நாராயணனே! ஓடாதே வருவாயாக.

சிறப்புரை : என்றும் குளிக்காதவர்களும் தாம் பிறந்த நாளில் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டு நன்னீராடுதல் (மங்கள ஸ்நானம்) வழக்கமாதலால், அவனது பிறந்தநாளன்று நீராட வருமாறு அழைக்கிறாள் யசோதை.

160. பூணித் தொழுவினிற்புக்குப் புழுதி அளைந்த
பொன்மேனி
காணப் பெரிதும் உகப்பன், ஆகிலும் கண்டார்
பழிப்பர்
நாண் இத்தனையும் இலாதாய்! நப்பின்னை காணிற்
சிரிக்கும்
மாணிக்கமே! என் மணியே! மஞ்சனம் ஆட நீ
வாராய். 9

பொருள் : பசுக்களைக் கட்டி வைத்துள்ள கொட்டகையிலே புகுந்து புழுதி அளைகின்றாய். அதனால் அழுக்கேறிய உன் உடலைப் பார்க்க நான் விரும்புவேன். ஆனாலும் உன்னைப் பார்த்தவர்கள் (இவள் பிள்ளை வளர்ப்பது அழகாயிருக்கிறது) என்று என்னைப் பழிப்பார்கள். சிறிதும் வெட்கம் இல்லாதவனே! நீ இப்படி இருப்பதை நப்பின்னை

பார்த்தால் சிரிப்பாள். என் கரிய மாணிக்கமே,
மரகத ரத்தினமே! நீ நீராட வாராய்.

பூணி - பசு; தொழு - கொட்டகை; மணி -
மரகதம்.

161. கார்மலி மேனி நிறத்துக் கண்ணபிரானை உகந்து
வார்மலி கொங்கை யசோதை மஞ்சனம் ஆட்டிய
ஆற்றை
பார்மலி தொல்புது வைக்கோன் பட்டர்பிரான்
சொன்ன பாடல்
சீர்மலி செந்தமிழ் வல்லார் தீவினை யாதும் இலரே.

பொருள் : மேகத்தைவிடச் சிறந்த நிறமுடைய
கண்ணனை யசோதை விரும்பி நீராட்டிய
விதத்தைப் பழமையான வில்லிபுத்தூருக்குத்
தலைவரான பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த
செந்தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடவல்லவர்கள்
சிறிதும் பாவம் இல்லாதவராக வாழ்வார்.
இத்திருமொழியை திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிப்பது
சம்பிரதாயம்.

இரண்டாம் பத்து

ஐந்தாம் திருமொழி - பின்னை மணாளனை

குழல்வாரக் காக்கையை வா எனல்

முன்னுரை : யசோதை கண்ணனை அழைத்து
நீராட்டிய பின் குழல் வாருவதற்காக, அவன் அழுது
ஓடுதல், ஆடுதல் செய்யாமல் சரியானபடி இருந்து
கொண்டு குழல்வாரக் காட்டுவதற்காக

‘அக்காக்காய் குழல் வார வா’ என்று சொல்லி தன் வசப்படுத்தின படியை, பெரியாழ்வார் தாழும் அனுபவித்துப் பாடுகின்றார் இத் திருமொழியில்.

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

162. *பின்னை மணாளனைப் பேரிற் கிடந்தானை
முன்னை அமரர் முதல் தனி வித்தினை
என்னையும் எங்கள் குடிமுழு தாட்கொண்ட
மன்னனை, வந்து குழல் வாராய், அக்காக்காய்!
மாதவன் தன்குழல் வாராய், அக்காக்காய்! 1

பொருள் : காக்கையே! நப்பின்னைக்குக் கணவனும் திருப்பேர் என்னும் திருத்தலத்தில் பள்ளி கொண்டிருப்பவனும், பரமபதத்திலுள்ள நித்திய சூரிகளுக்குத் தலைவனும், அவர்களுக்கு ஆதி காரணமாய் இருப்பவனும், என்னையும், எங்களுடைய குடியிலுள்ளோர் அனைவரையும் அடிமை கொண்ட கண்ணனுக்கு, நீ வந்து கூந்தல் வாருவாயாக. மகாலட்சுமியின் கணவனான இவனுக்கு நீ கூந்தல் வாருவாயாக.

சிறப்புரை : அக்காக்காய் என்று காக்கையைக் கூப்பிட்டு குழந்தைகளுக்குக் குழல் வாரி முடிப்பது உலக வழக்கில் இருப்பதை அறியலாம்.

பேரில் கிடந்தானை - திருப்பேர் என்னும் திருத்தலத்தில் பள்ளி கொண்டிருப்பவன். கோவிலடி என்றும் இவ்வருக்குப் பெயர் வழங்கும். சோழநாட்டுத் திருப்பதி. ‘அப்பக் குடத்தான்’ என்பது பெருமானின் திருநாமம். மேற்கே சயனித்த கோலம். கமலவல்லி, தாயார் திருநாமம்.

ஆன்மாக்கள் பக்தர், முக்தர், நித்யர் என மூன்று வகைப்படுவர். பக்தர் - இல்லறத்தில் வாழ்வோர்; முக்தர் - இல்லறத்தை விட்டு மோட்சத்தை அடைந்தவர்; நித்யர் - நித்ய சூரிகள். ஆதிசேடன், கருடன், விஷ்வக்சேனர் முதலியோர். இம்மூவரில் நித்யர் ஒரு நாளும் இவ்வுலக வாழ்வில் ஈடுபடாமல் எப்பொழுதும் பகவானையே அனுபவிப்பவர் ஆதலால் அவர்கள், 'முன்னை அமரர்' எனப்பட்டனர். அந்த நித்ய சூரிகளின் வாழ்வுக்கு பகவான் பொறுப்பாக இருப்பதால், 'முன்னை அமரர் முதல் தனி வித்தினை' என்றார்.

163. பேயின் முலையுண்ட பிள்ளை இவன் முன்னம்
மாயச் சகடும் மருதும் இறுத்தவன்
காயா மலர்வண்ணன்; கண்ணன் கருங்குழல்
தூய்தாக வந்துகுழல்வாராய், அக்காக்காய்!
தூமணி வண்ணன் குழல் வாராய்,
அக்காக்காய்! 2

பொருள் : காக்கையே! இச்சிறுவன் முன்பு பூதனை என்னும் பேய்மகளின் உயிரை உண்ட வனாவான். சகடாசுரன் ஆவேசித்த சகடத்தையும் (வண்டி) இரட்டை மருதமரங்களையும் முறித்தவன். நீலோற்பல மலர்போன்ற நிறமுடையவன். இவனுடைய கருநிறமான கூந்தலை நீ வந்து நன்றாக வாருவாய்; நீல ரத்தினம் போன்ற கூந்தலை வாருவாயாக!

164. திண்ணக் கலத்தில் திரையுறி மேல்வைத்த
வெண்ணெய் விழுங்கி விரைய உறங்கிடும்

அண்ணல் அமரர் பெருமானை ஆயர்தம்
கண்ணனை வந்து குழல் வாராய், அக்காக்காய்!
கார்முகில் வண்ணன் குழல் வாராய்,
அக்காக்காய்! 3

பொருள் : காக்கையே! உறிமேலே வைத்த
உறுதியான பாத்திரத்திலுள்ள வெண்ணெயை
விழுங்கி விரைவாக ஓடி வந்து பொய் உறக்கம்
கொண்டுள்ள சுவாமியும், நித்ய சூரிகளுக்குத்
தலைவனும், ஆயர்களுக்குக் கண் போன்றவனு
மான இவனுக்குக் கூந்தல் வாருவாய். மேகம்
போன்ற நிறமுடையவனான இவனுடைய கூந்தலை
வாருவாயாக.

165. பள்ளத்தில் மேயும் பறவை யுருக் கொண்டு
கள்ள அசுரன் வருவானைத் தான் கண்டு
புள்ளிது வென்று பொதுக் கோவாய் கீண்டிட்ட
பிள்ளையை வந்து குழல் வாராய், அக்காக்காய்!
பேய்முலையுண்டான் குழல் வாராய்,
அக்காக்காய்! 4

பொருள் : காக்கையே! நீர் நிலைகளில் இரை
தேடித் திரியும் கொக்கு என்ற பறவையின் வடிவில்
வந்த அசுரனை விரைவாக வாயைக் கிழித்துப்
போட்ட பிள்ளையின் குழல் வார வாராய்.

சிறப்புரை : ஒரு காலத்தில் கண்ணன் பலராமன்
முதலியோர், கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு
யமுனா நதியை அடைந்து நீர் குடித்து,
கன்றுகளையும் நீருட்டிக் கரையேறுகையில்,
கொக்கின் வடிவில் வந்த பகாசுரன் என்னும்

அசுரன் கண்ணனை விழுங்க அவ்வசுரனுடைய நெஞ்சில் நெருப்பைப் போல் எரிக்கவே, அவன் பொறுக்க முடியாமல், கண்ணன் வெளியே உமிழ்ந்து, மூக்கினால் குத்த நினைக்கையில் கண்ணன் அவனது வாய் அலகுகளை, கைகளால் பற்றிக் கிழித்தெடுத்தான் என்ற சரித்திரம் இங்கு அறியத்தக்கது. இவனுக்குத் தீமை செய்வோர் இவ்வாறு அழிவர் ஆதலால் நீ இவனுக்கு உதவி செய்ய வந்து குழல் வார வருவாயாக என்று அழைக்கிறாள்.

பொதுக்கோ - பொதுக்கென, விரைவாக.

166. கற்றினம் மேய்த்துக் கனிக்கொரு கன்றினை
பற்றி எறிந்த பரமன் திருமுடி
உற்றன பேசி நீ ஓடித் திரியாதே
அற்றைக்கும் வந்து குழல் வாராய், அக்காக்காய்!
ஆழியான் தன்குழல் வாராய், அக்காக்காய்! 5

பொருள் : காக்கையே! நீ உனக்கு ஏற்றதை சொல்லிக் கொண்டு ஓரிடத்தில் நிற்காமல் பறந்து திரியாமல் இங்கே வா. வந்து கன்றாக வந்த அசுரனைக் கொண்டு விளாம்பழத்தை உதிர்த்த பெரியோனுடைய தலைமுடியை அவ்வந் நாளும் வந்து குழல் வாருவாயாக. சக்கராயுதத்தை உடையவனுடைய கூந்தலை வாருவாயாக.

சிறப்புரை : நீ வந்து குழல் வாராவிடில் சக்கராயுதத்தைக் கொண்டு உன்னையும் தண்டிப்பான் என்பது கருத்து.

167. கிழக்கிற் குடிமன்னர் கேடிலா தாரை
 அழிப்பான் நினைத்திட்ட இவ்வாழியதனால்
 விழிக்கும் அளவிலே வேரறுத்தானை
 குழற்கணி யாகக் குழல் வாராய், அக்காக்காய்!
 கோவிந்தன் தன் குழல் வாராய்,
 அக்காக்காய்! 6

பொருள் : காக்கையே! வர பலம், புஜ பலம் முதலியவை இருப்பதால் நமக்கு அழிவு இல்லை என்று நினைத்திருந்தவரான கிழக்குத் திக்கிலுள்ள பட்டணத்தில் குடியிருந்த அரசர்களை அழிக்க எண்ணி சக்கராயுதத்தால் கண்முடித் திறப்பதற்கு முன் வேரொடு அழித்தவனான கண்ணனுடைய கூந்தலுக்கு அழகு உண்டாகும்படி குழல் வார வாராய். கோவிந்தனின் குளிர்ந்த கூந்தலை வார வாராய்.

சிறப்புரை : கிழக்கிற் குடிமன்னர் என்றது கிழக்கு திக்கிலுள்ள பிராக்கோதிஷ்டரம் என்னும் நகரில் வசித்தவர்களான நரகாசுரன் முதலியவர்களை. அவ்வாழி - அவ் + ஆழி; பகவான் நினைக்கு மிடத்தில் வந்து, அடியார்களின் பகைவர்களை அழிப்பவன் அப்பகவானிலும் முந்துவதான சக்கராயுதம் என்பதாகும். கோவிந்தன் - பிற உயிர்களைக் காப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டுள்ளவன்.

168. பிண்டத் திரளையும் பேய்க்கிட்ட நீர்ச்சோறும்
 உண்டற்கு வேண்டி நீ ஓடித் திரியாதே
 அண்டத்து அமரர் பெருமான் அழகமர்
 வண்டொத் திருண்டகுழல் வாராய், அக்காக்காய்!
 மாயவன் தன்குழல் வாராய், அக்காக்காய்! 7

பொருள் : காக்கையே! பிதுர்களுக்காக இடும் பிண்டத்தின் உருண்டையையும், பிசாசத்திற்குப் போட்ட நீர்ச் சோற்றையும் நீ உண்ண விரும்பி நீ பறந்து திரியவேண்டா. மேலுலகிலுள்ள தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்தக் கண்ணனுடைய கூந்தலை வார வாராய். மாயை உடையவனாகிய இவனது கூந்தலை வார வாராய்!

சிறப்புரை : இறந்த திதியில் செய்யும் திவசத்தில் பிதிரு தேவதைகளுக்காகச் சோற்றுப் பிண்டத்தைக் காகத்திற்கு இடுதல் வழக்கம். பிசாசு முதலியவற்றுக்காக, நீரோடு கூடிய சோற்றைப் பலியிடுதலும் வழக்கம். கண்ட சோற்றுக்கும் அலைந்து திரியாமல், தேவாதி தேவனான இவனுடைய குழலை வார வரவேண்டும் என்பதாம்.

169. உந்தி எழுந்த உருவ மலர் தன்னில்
சந்தச் சதுமுகன் தன்னைப் படைத்தவன்
கொந்தக் குழலைக் குறந்து புளியட்டி
தந்தத்தின் சீப்பால் குழல் வாராய், அக்காக்காய்!
தாமோதரன் தன்குழல் வாராய், அக்காக்காய்!

பொருள் : காக்கையே! தனது திருநாபியில் உண்டான தாமரை மலரில் பிரமதேவனைப் படைத்தவனான இவனுடைய கூந்தலில் புளிப்பழத்தை இட்டுத் தேய்த்ததால் நெறிப்பு உடைய கூந்தலைத் தந்தத்தால் செய்த சீப்பினால் சிக்கெடுத்து குழல் வார வாராய்! தாமோதரனின் குழல் வார வாராய்.

சந்தம் - அழகு; கொந்தம் - நெறிப்பு (அ) சிக்கு;
குறந்து - சிக்கெடுத்து.

170. மன்னன் தன் தேவிமார் கண்டு மகிழ்வெய்த
முன் இவ்வுலகினை முற்றும் அளந்தவன்
பொன்னின் முடியினைப் பூவணை மேல் வைத்து
பின்னே இருந்து குழல் வாராய், அக்காக்காய்!
பேர் ஆயிரத்தான் குழல் வாராய்,
அக்காக்காய்! 9

பொருள் : காக்கையே! முன்பு வாமன அவதாரம்
செய்த காலத்தில் இவனுடைய அழகினைக் கண்டு
மகாபலியின் மனைவியரும் மகிழ்ந்தனர். மூவடி
மண் பெற்று இவ்வுலகங்கள் முழுவதையும் அளந்த
இவனது தலையை மலர்ப்படுக்கையில் வைத்து,
இவன் பின்னே இருந்து கொண்டு கூந்தலை
வாராய்! ஆயிரம் திருநாமங்களை உடைய இவனது
கூந்தலை வாராய்!

பூவணை - பூப்போல மெல்லிய படுக்கை
என்றும் கூறலாம்; பொன் - அழகு; பேராயிரம் -
சகஸ்ரநாமம்.

171. கண்டார் பழியாமே அக்காக்காய்! கார்வண்ணன்
வண்டார் குழல்வார வாவென்ற ஆய்ச்சிசொல்
விண்தோய் மதில்வில்லி புத்தூர்கோன் பட்டன்
சொல்
கொண்டாடிப் பாடக் குறுகா வினைதாமே. 10

பொருள் : காக்கையே! பார்த்தவர்கள் பழிக்காத
படி கண்ணனது கூந்தலை வாரும்படி வருவாய்
என்று சொன்ன யசோதைப் பிராட்டியினுடைய

சொல்லைக் குறித்த வில்லிபுத்தூருக்குத் தலைவராகிய பெரியாழ்வாருடைய சொல்லைப் புகழ்ந்து பாட நல்வினை, தீவினை ஆகிய இரண்டும் சேராவாம். கண்டார் பழியாமே - நீராடிய பின்பு தலையை விரித்துக் கொண்டிருந்தால் கண்டவர்க ளெல்லாம் பழிப்பார்கள் ஆதலால், அங்ஙனம் பழிக்காதபடி புண்ணியமும் பாவம் போலவே சம்சாரத்தில் பந்தத்தை உண்டாக்கிப் பொன் விலங்கு போல இருப்பதால் மோட்சத்தை அடைபவர் இரும்பு விலங்கு போன்ற பாவத்தை நீக்குவது போலவே, புண்ணியத்தையும் நீக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்த 'குறுகா வினைதாமே' எனப் பன்மையாகக் கூறினார். இத் திருமொழியை அன்போடு பாடுபவர் மோட்சம் பெறுபவர் என்பதாம்.

இரண்டாம் பத்து

ஆறாம் திருமொழி - வேலிக்கோல்

கோல் கொண்டுவா எனல்

முன்னுரை : யசோதைப் பிராட்டி, தலை வாரிய பின்பு பூச்கூட நினைத்துக் கொண்டிருக்கையில், கண்ணன் தன் பிறப்பு ஒழுக்கத்திற்கு ஏற்ப (ஆயர்குலத் தலைவனான நந்தகோபனிடம் வளர்ந்ததற்கு ஏற்ப) கன்றுமேய்க்கும் பிள்ளை களோடு தானும் போக வேண்டும் என்று நினைத்து, 'கன்று மேய்க்கிற கோலைத் தா' என்று தாயைக் கேட்க, கண்ணனுக்குப் பூச்கூட்ட வேண்டுமென்ற

எண்ணத்தால் அவள் அதற்கு இசைந்து கோல் கொடுக்காமல் அவனையே மாற்றி, 'அக்காக்காய்! கோல் கொண்டு வா' என்று சொல்லியதை பெரியாழ்வார் தாமும் அவள் சொன்னபடியே சொல்லி அனுபவித்து மகிழ்கிறார் இத்திரு மொழியில்.

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

172. *வேலிக்கோல் வெட்டி விளையாடு வில்லேற்றி
தாலிக் கொழுந்தைத் தடங்கழுத்தில் பூண்டு
பூலித் தழையைப் பிணைத்துப் பிறகிட்டு
காலிப்பின் போவாற்கோர் கோல் கொண்டு வா,
கடல்நிற வண்ணற்கோர் கோல் கொண்டுவா. 1

பொருள் : காக்கையே! வேலியிலுள்ள கோலை வெட்டி அதை விளையாடுகின்ற வில்லாகச் செய்து நாண் ஏற்றியும், ஆமைத்தாலியைத் தன் கழுத்திலே அணிந்து கொண்டும், மயிலின் தோகைகளை ஒன்று சேர்த்துப் பின்புறத்தில் கட்டிக் கொண்டும், பசுக் கூட்டங்களின் பின்னே போகின்ற இவனுக்கு ஒரு கோலைக் கொண்டுவா. கடல்போன்ற நிறமுடைய இவனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டுவா.

சிறப்புரை : இத்திருமொழி காக்கையைக் குறித்துச் சொல்வது என்பதை, 'அக்காக்காய் நம்பிக்குக் கோல் கொண்டு வா' என்ற கடைசி செய்யுள் அடியால் அறியலாம்.

173. கொங்கும் குடந்தையும் கோட்டியூரும்பேரும்
எங்கும் திரிந்து விளையாடும் என் மகன்

சங்கம் பிடிக்கும் தடக்கைக்குத் தக்க நல்
அங்கம் உடையதோர் கோல் கொண்டுவா,
அரக்கு வழித்ததோர் கோல் கொண்டுவா. 2

பொருள் : காக்கையே! கொங்குநாட்டிலும் திருக் குடந்தையிலும், திருக்கோட்டியூரிலும், திருப் பேரிலும் மற்றுமுள்ள திருப்பதிகளிலும், திரிந்து விளையாடுகின்ற என் பிள்ளையினுடைய சங்கைத் தரித்திருக்கும் பெரிய கைக்கு ஏற்றதான நல்ல ஒரு கோலைக் கொண்டுவா. அரக்கு பூசிய ஒரு கோலைக் கொண்டு வா.

சிறப்புரை : பரம வைணவனான பாண்டியன் நெடுஞ்சடையன் கொங்கு நாட்டைத் தன் ஆட்சிக்கு உட்படுத்தினான். பின்னர்

“பூஞ்சோலை அணிபுறவில் காஞ்சிவாய்ப்
பேரூர்புக்குத்
திருமாலுக்கு அமர்ந்து உறையக் குன்ற மன்னதோர்
கோயிலாக்கி’னான்.

என்று வேள்விக்குடிச் சாசனம் கூறுகின்றது. காஞ்சி வாய்ப் பேரூர் என்பது கொங்கு நாட்டில் நொய்யலாறு என வழங்கும் காஞ்சிமா நதிக்கரையின் பக்கத்திலுள்ள பேரூர் என்ற புகழ் பெற்ற சிவத்தலமாகும். அவ்வூரில் திருமாலுக்குப் பெரியதோர் கோவில் அமைத்தவன் இப்பாண்டியன் என்பதை இச்சாசனம் மூலம் அறிய முடிகிறது. ‘கொங்கும் குடந்தையும் கோட்டி யூரும் பேரும் எங்கும் திரிந்து விளையாடும் என் மகன்’ என்ற இப்பாசுர அடிகள் இந்

நெடுஞ்சடையன் கொங்கு நாட்டில் செய்த இவ்வரிய திருப்பணியை நினைவு படுத்துகின்றது.

ஆழ்வார்கள் பாடல்பெற்ற திவ்யதேச மொன்றையும் உடையதன்று என்று கருதப்படும் கொங்கு நாடு கண்ணன் விளையாடும் தலங்களில் ஒன்றாகப் பெரியாழ்வாரால் முற்பட எண்ணப்படுவதற்குக் காரணம் யாது? இதற்கு ஏற்ற விடையாவது - தம் சிஷ்யனும் பரமபாகவதனுமான நெடுஞ்சடையனால் அந்நாட்டுப் பேரூரில் நிருமித்துப் பிரதிஷ்டிக்கப் பெற்ற மூர்த்தியைப் போன்ற கொங்கு நாட்டு மூர்த்திகளைத் திரு உள்ளத்துக் கொண்டே இப்பெரியாழ்வார் அவ்வாறு பாடியிருத்தல் வேண்டும் என்பதேயாம்.

அக்கொங்குநாட்டில் பாடல் பெற்ற திவ்யதேசங்களே இல்லை என்று கருதி - 'கொங்கும் குடந்தையும்' என்ற தொடர்க்கு, 'வாசனை மயமான குடந்தையும்' என்று பதப்பொருளும் 'கொங்குக் குடந்தையும்' என்றிருக்க வேண்டியது, 'கொங்கும் குடந்தையும் என்று மெலிந்தது' என்று விசேடமும் பண்டை வியாக்கியானங்களில் எழுதப் பட்டுள்ளன. ஆயினும் பெரியாழ்வார் காலத்து நிகழ்ச்சிகளை நோக்குமிடத்து, அத் தொடர்க்கு மேற்கூறிய கருத்துக் கொள்ளுதலே பொருத்தமாம் என்க. "மு. ராகவைய்யங்கார், ஆழ்வார்கள் கால நிலை" பக். 91-93.

174. கறுத்திட்டு எதிர்நின்ற கஞ்சனைக் கொன்றான்
பொறுத்திட்டு எதிர் வந்த புள்ளின்வாய் கீண்டான்

நெறித்த குழல்களை நீங்க முன்னோடி
சிறுக்கன்று மேய்ப்பாற்கோர் கோல் கொண்டு வா,
தேவ பிரானுக்கோர் கோல் கொண்டு வா. 3

பொருள் : காக்கையே! கம்சனைக் கொன்ற
வனும், கொக்கின் வடிவில் வந்த பகாசுரனுடைய
வாயைக் கிழித்தவனும், ஓடுகின்ற வேகத்தால்
இரண்டு பக்கமும் அலையும்படியான கூந்தலுடன்,
கன்றுகளுக்கு முன் சென்று மேய்ப்பவனுமாகிய
இவனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டுவா. தேவர்களுக்கு
உதவி செய்பவனான இவனுக்கு ஒரு கோல்
கொண்டுவா.

குழல்களை - ஐ சாரியை; பொருள் இல்லை!

175. ஒன்றே உரைப்பான் ஒரு சொல்லே சொல்லுவான்
துன்று முடியான் துரியோதனன் பக்கல்
சென்றங்குப் பாரதம் கைளறிந்தானுக்கு
கன்றுகள் மேய்ப்பது ஓர் கோல் கொண்டுவா,
கடல்நிற வண்ணற்கோர் கோல் கொண்டுவா. 4

பொருள் : காக்கையே! 'பாண்டவர்களுடன்
சேர்ந்து வாழோம்' என்ற ஒரே விஷயத்தைச்
சொல்பவனும், பெரியோர்கள் எவ்வளவு
சொன்னாலும் ஊசி குத்தும் நிலமும் பாண்டவர்
களுக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்ற ஒரே
சொல்லைச் சொல்பவனுமான துரியோதனனிடம்
தூதாகச் சென்று, அவ்விடத்தில் பாரத யுத்தத்தை
உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு வந்த இவனுக்குக்
கன்றுகளை மேய்க்கத்தக்க ஒரு கோலைக்
கொண்டுவா.

கை எறிதல் - கை அடித்தல்; இது சத்தியப் பிரமாணம் செய்யும் வகையில் ஒன்று.

176. சீரொன்று தூதாய்த் துரியோதனன் பக்கல்
ஊரொன்று வேண்டிப் பெறாத உரோடத்தால்
பாரொன்றிப் பாரதம் கை செய்து பார்த்தற்குத்
தேரொன்றை ஊர்ந்தாற்கோர் கோல் கொண்டு வா,
தேவ பிரானுக்கோர் கோல் கொண்டு வா. 5

பொருள் : காக்கையே! துரியோதனனிடம் தூதுவனாகச் சென்று பாண்டவர்களுக்கு ஓர் ஊராவது கொடு என்று இரந்து கேட்டும், அந்த ஓர் ஊரையும் பெறாததால் உண்டான கோபத்தால் பாரத யுத்தத்தில் அணிவகுத்து அருச்சுனனுக்குப் பாகனாயிருந்து தேரைச் செலுத்தியவனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டு வா. பரமபதத்திலிருப்பவர்களுக்குத் தலைவனானவனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டு வா.

உரோடம் - கோபம்; கைசெய்தல் - அணிவகுத்தல்.

177. ஆலத் திலையான் அரவின் அணைமேலான்
நீலக் கடலுள் நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்தான்
பாலப் பிராயத்தே பார்த்தற்கு அருள் செய்த
கோலப் பிரானுக்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா,
குடந்தைக் கிடந்தாற்கோர் கோல்
கொண்டுவா. 6

பொருள் : காக்கையே! உலகம் அழியும் காலத்தில் அதை உண்டு ஆலிலையில் பள்ளி கொண்டிருப்பவனும், ஆதிசேடனாகிய படுக்கையில் பள்ளி

கொள்பவனும், கருங்கடலில் வெகு காலமாக யோக நித்திரை செய்பவனுமாகிய கண்ணன் குழந்தைப் பருவம் முதலே அருச்சுனனிடம் அருள் கொண்டிருந்தான். அழகிய வடிவுடைய தலைவனான இவனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டு வா. திருக்குடந்தையில் (கும்பகோணம்) பள்ளி கொண்டிருக்கும் பெருமானுக்கு ஓர் கோல் கொண்டு வா.

சிறப்புரை : இந்திரன் கண்ணனிடம் வந்து, 'என்னுடைய புதல்வனான இவனை நீ பாதுகாக்க வேண்டும்' என்று காட்டிக் கொடுத்ததால், அருச்சுனனிடம், குழந்தைப் பருவத்திலேயே கண்ணன் கருணை கொண்டிருந்தான். அருச்சுனனுக்குக் கீதை உபதேசித்து விஸ்வரூபம் காட்டியதால் கண்ணனை, 'பார்த்தற்கு அருள் செய்த பிரான்' என்றார்.

178. பொற்றிகழ் சித்திரக் கூடப் பொருப்பினில்
உற்ற வடிவில் ஒரு கண்ணும் கொண்ட அக்
கற்றைக் குழலன் கடியன் விரைந்து உன்னை
மற்றைக் கண் கொள்ளாமே கோல் கொண்டுவா,
மணிவண்ண நம்பிக்கோர் கோல்
கொண்டுவா.

7

பொருள் : காக்கையே! சித்திர கூட மலைச் சாரலில் சீதையின் மடியில் தலைவைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீ ராமன் தூங்கும்போது பிராட்டியின் உடம்பில் பதிந்த இரு கண்களில் ஒரு கண்ணை மட்டும் பறித்துக் கொண்ட கண்ணன் கொடியவன்.

ஆதலால் அவனுக்கு விருப்பமானதை நீ உடனே செய்ய வேண்டும். இல்லை என்றால் உன்னைக் கோபித்து உன்னுடைய மற்றொரு கண்ணையும் பறித்துக் கொள்ளாதபடி சீக்கிரமாக ஒரு கோல் கொண்டு வா. நீல மணி போன்ற நிறம் கொண்ட இவனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டு வா.

சிறப்புரை : ஸ்ரீராமன் வனவாசம் செய்யும்போது சித்திரகூட மலைச்சாரலில் சீதையுடன் தனியாய் இருக்கும்போது இந்திரன் மகனான ஜயந்தன் காக வடிவில் வந்து தாய் என்று அறியாமல் சீதையின் உடம்பில் புண்படுத்த, அவ்வளவில் ஸ்ரீராமன் கோபம் கொண்டு, ஒரு தருப்பைப் புல்லை எடுத்து, அதில் பிரம்மாஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்து அக்காகத்தின் மேல் மெதுவாக விட, அது தப்ப வழி தேடி பல இடங்களிலும் ஓடி அலைந்து ஒருவரும் தன்னை ஏற்றுக் கொள்ளாததால் மீண்டும் ஸ்ரீராமனையே சரணடைய அப்பெருமான் அருள் கொண்டு அக்காகத்திற்கு உயிர்கொடுத்து, அந்த அஸ்திரம் வீணாகாமல், அதன் ஒரு கண்ணை மட்டும் வாங்கி விட்டனன் என்பது இங்கு அறியத் தக்கது. கடியன் - கொடியவன். பிழைக்கு ஏற்ற தண்டனை செய்பவன்.

179. மின்னிடைச் சீதை பொருட்டா இலங்கையர்
மன்னன் மணிமுடி பத்தும் உடன்வீழ
தன்னிகரொன்று இல்லாச் சிலைகால் வளைத்திட்ட
மின்னும் முடியற்கோர் கோல் கொண்டு வா,
வேலை யடைத்தாற்கு ஓர் கோல்
கொண்டு வா.

பொருள் : காக்கையே! சீதையை மீட்பதற்காக இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் ஒரு சேர அறுந்து விழும்படி வில்லை வளைத்து, அம்புகளைத் தொடுத்த ஒளி வீசும் முடிகளை அணிந்த கண்ணனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டு வா. கடலில் அணை கட்டியவனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டு வா.

180. தென்னிலங்கை மன்னன் சிரந்தோள் துணி செய்து
மின்னிலங்கும் பூண் விபீடண நம்பிக்கு
என்னிலங்கு நாமத்தளவும் அரசென்ற
மின்னலங் காரற்கோர் கோல் கொண்டு வா,
வேங்கட வண்ணற்கோர் கோல் கொண்டு வா. 9

பொருள் : காக்கையே! அழகிய இலங்கைக்கு அரசனாகிய இராவணனது, தலைகளையும் தோள்களையும் துணித்து. விட்டு, விபீஷண ஆழ்வாருக்கு, 'என்னுடைய திருநாமம் விளங்கும் வரையிலும் நீ அரசாட்சி செய்வாயாக' என்று இலங்கை ஆட்சியைத் தந்த அலங்கார வடிவுடைய கண்ணனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டு வா. திருவேங்கட மலையில் வாழ்பவனுக்கு ஒரு கோல் கொண்டு வா.

சிறப்புரை : தென் - அழகிய; மின்னலங்காரற்கு - ஒளிவீசும் அலங்காரமுடைய கண்ணன், 'மின்னிலங்காரற்கு' என்ற பாடத்தில், மின் - மின்னல் போல்; இலங்கு - விளங்குகின்ற; ஆரற்கு - மாலையை உடையவன் என்பது பொருளாகும்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

181. *அக்காக்காய் நம்பிக்குக் கோல்கொண்டு வாவென்று
மிக்காள் உரைத்த சொல் வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டன்
ஒக்க உரைத்த தமிழ்பத்தும் வல்லவர்
மக்களைப் பெற்று மகிழ்வர் இவ் வையகத்தே. 10

பொருள் : காக்கையே! நம்பிக்கு கோலைக்
கொண்டு வா என்று யசோதை சொன்ன
சொற்களை, அப் பிராட்டியைப் போலவே ஸ்ரீ
வில்லிபுத்தூரில் தோன்றிய பெரியாழ்வார்
சொன்ன இத் தமிழ்ப் பத்துப் பாசுரங்களையும்
சொல்ல வல்லவர்கள் நல்ல மக்களைப் பெற்று
இவ்வுலகில் மகிழ்வோடு வாழ்வார்கள் என்பதாம்.

இரண்டாம் பத்து

ஏழாம் திருமொழி - ஆனிரை

பூச்சூட்டல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

182. ஆனிரை மேய்க்க நீ போதி, அருமருந்தாவ தறியாய்
கானகம் எல்லாம் திரிந்து உன் கரிய திருமேனிவாட
பாணையிற் பாலைப் பருகிப் பற்றாதார் எல்லாம்
சிரிப்ப

தேனில் இனிய பிரானே! செண்பகப் பூச்சூட்ட
வாராய். 1

(யசோதைப் பிராட்டி கண்ணனைப் பூச்சூட்ட
வரவேண்டும் என்று அழைத்தவாறே

பெரியாழ்வார் தாமும் அழைத்து அனுபவித்துப் பாடியது இத்திருமொழி ஆகும்).

பொருள் : தேனைவிட இனிய தலைவனே! வேண்டாதவரெல்லாம் பரிகாசம் செய்யும்படி, அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பாணையிலுள்ள பாலைக் குடித்து, உன்னுடைய அழகிய திருமேனி வாடும்படி காடு முழுவதும் திரிந்து, பசுக்களை மேய்க்க நீ போகிறாய். நீ கிடைப்பதற்கு அரிய அமுதம் போன்றவன். அதை நீயே அறியவில்லை. நீ கன்று மேய்க்கப் போகாமல் செண்பகப் பூவை நான் சூட்டும்படி வருவாயாக என்று யசோதை அழைத்தாள்.

சிறப்புப் பொருள் : அருமருந்து ஆவது - இவ்வுலகில் உள்ளவர்களுக்குப் பிறவி நோயறுக்கும் மருந்தாவதையும், பரமபதத்தில் உள்ளவர்களுக்குப் போக மகிழ்ச்சிக்கு மருந்தாவதையும் காட்டும். நீல மேகம். போன்ற திருமேனி, வெயில் சுடும் காட்டில் போவதால், வாடும் என்பதைக் 'கரிய திருமேனி வாட' என்கிறாள்.

183. கருவுடை மேகங்கள் கண்டால் உன்னைக் கண்டால்
ஒக்கும்; கண்கள்
உருவுடையாய்! உலகேழும் உண்டாக வந்து
பிறந்தாய்!
திருவுடையாள் மணவாளா! திருவரங்கத்தே
கிடந்தாய்!
மருவி மணம் கமழ்கின்ற மல்லிகைப் பூச்சூட்ட
வாராய்.

பொருள் : கண்ணா! உன்னைப் பார்த்தால் நீர் கொண்ட மேகங்களைப் போலக் குளிர்ந்திருக்கும் வடிவுடையவனே! ஏழுலகங்களும் நலம் பெறும்படி வந்து பிறந்தவனே! மகாலட்சுமிக்குக் கணவனே! இவ்வுலகில் வாழ்பவரைப் பாதுகாக்க ஸ்ரீரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டிருப்பவனே! வாசனை வீசும் மல்லிகைப் பூவைச் சூட்ட வாராய்.

சிறப்புப் பொருள் : உலகேழும் உண்டாக வந்து பிறந்தாய் - 'சாது சனத்தை நலியும் கஞ்சனைச் சாதிப்பதற்கு ஆதியஞ் சோதியிருவை அங்குவைத்து இங்குப் பிறந்த வேத முதல்வன்,' என்றார் ஆழ்வாரும். பகவான், 'திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா!' என்றபடி மகாலட்சுமிக்கும் செல்வம் போன்றவன் ஆதலால், 'திருவுடையாள் மணவாளா!' என்றார்.

184. மச்சொடு மாளிகை ஏறி மாதர்கள் தம்மிடம் புக்கு
கச்சொடு பட்டைக் கிழித்துக் காம்பு துகிலவை கீறி
நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய்! நீள்திருவேங்கடத்
தெந்தாய்!

பச்சைத் தமனகத்தோடு பாதிரிப் பூச்சூட்ட வாராய்.

3

பொருள் : கண்ணா! நீ மாளிகைகளில் ஏறி, பெண்களிடம் சென்று அவர்களுடைய கச்சையும், பட்டாடையையும் கிழித்து விட்டு, அப்பெண்களின் சேலையையும் கிழித்துப் போட்டு, இப்படியே நாளும் தீம்புகளைச் செய்பவனே! திருவேங்கட மலையிலுள்ள எம்முடைய சுவாமியே! பச்சைநிற

முள்ள தமனகத்தோடு, பாதிரிப்பூவையும் சூட்ட வாராய் என யசோதை அழைத்தாள்.

சிறப்புரை : நிச்சல் - நித்தியம் என்னும் வடசொல்லின் விகாரம். (நாள்தோறும்); தமனகம் - தவனம் என்று இன்று சொல்லப்படுகிறது.

185. தெருவின்கண் நின்றிள வாய்ச்சி மார்களைத் தீமை
செய்யாதே
மருவுந் தமனகமும் சீர் மாலை மணம் கமழ்கின்ற
புருவம் கருங்குழல் நெற்றிப் பொலிந்த முகிற் கன்று
போலே
உருவம் அழகிய நம்பீ! உகந்திவை சூட்ட நீ
வாராய். 4

பொருள் : புருவம், கூந்தல், நெற்றி ஆகிய இவை அழகாக விளங்கும் மேகக் கன்று போல உருவம் உடைய உயர்ந்தோனே! நீ தெருவிலே நின்று கொண்டு இடைச் சிறுமிகளைத் தீம்பு செய்யாம லிரு. மருக் கொழுந்தையும் தமனகத்தையும் சேர்த்துக் கட்டிய அழகிய மாலைகள் வாசனை வீசுகின்றன. இவற்றை மகிழ்ச்சியாகச் சூட்ட நீ வாராய்.

சிறப்புரை : கண்ணபிரானுக்கு ஏற்ற உவமைப் பொருள் கிடைக்காததால் 'புருவம், கருங்குழல், நெற்றிப் பொலிந்த முகிற் கன்று' என இல்பொருள் உவமை கூறப்பட்டது. கமழ்கின்ற - 'அன்' சாரியை பெறாத முற்று. 'கமழ்கின்றன' - என்று அமையும்.

186. புள்ளினை வாய் பிளந்திட்டாய்! பொருகரியின்
கொம்பொசித்தாய்!
கள்ள அரக்கியை மூக்கொடு காவலனைத் தலை
கொண்டாய்!
அள்ளி நீ வெண்ணெய் விழுங்க அஞ்சாதடியேன்
அடித்தேன்
தெள்ளிய நீரில் எழுந்த செங்கழுநீர் சூட்ட வாராய்.

5

பொருள் : கொக்கு வடிவில் வந்த பகாசுரனை வாய் பிளந்து போட்டவனே! குவலயாபீடம் என்னும் யானையின் கொம்பைப் பறித்தவனே! சூர்ப்பணகையின் மூக்கை அறுத்து, அவளுக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்த இராவணனுடைய தலையையும் அறுத்தவனே! இப்படிப்பட்ட நீ வெண்ணெயை அள்ளி உண்ண, சிறிதும் பயப்படாமல் உன்னை அடித்தேன். அப்பிழையைப் பொறுத்து, தெளிவான நீரில் உண்டான செங்கழுநீர்ப் பூவைச் சூட்ட வாராய்.

சிறப்புரை : யசோதை கண்ணனுடைய அழகில் ஈடுபட்டு 'அடியேன்' என்றாள்.

187. எருதுகளோடு பொருதி, ஏதும் உலோபாய் காண்,
நம்பீ!
கருதிய தீமைகள் செய்து கஞ்சனைக் கால் கொடு
பாய்ந்தாய்!
தெருவின் கண் தீமைகள் செய்து சிக்கென
மல்லர்களோடு
பொருது வருகின்ற பொன்னே! புன்னைப் பூச் சூட்ட
வாராய்.

6

பொருள் : உயர்ந்த பெருமானே! நப்பின்னையை மணப்பதற்காக ஏழு எருதுகளோடு போரிட்டாய். நீ ஒன்றிலும் பின் வாங்கமாட்டாய். கம்சன் உனக்குச் செய்யவேண்டும் என்றிருந்த தீம்புகளை நீ அவனுக்குச் செய்து, அக்கம்சனைக் கால்கொண்டு அழித்தவனே. நீ மதுரைக்குச் செல்லும்போது தெருவிலே தீம்புகளைச் செய்து கொண்டு போய், மல்லர்களுடனே போரிட்டு வந்த பொன் போல் அருமையானவனே! புன்னைப்பூச் சூட்ட வாராய்.

சிறப்புப் பொருள் : 'பொன்னே! புன்னைப் பூச்சூட்ட வாராய்' என்றதால் பொன்னைப் பொன்னோடு சேர்ப்பது போல், பொன் போன்ற உன் திருமேனியில் பொன்னிறமான மகரந்தங்களை உடைய புன்னைப் பூவைச் சேர்த்தல் சிறக்கும் என்று கூறியவாறாம்.

188. குடங்கள் எடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாட வல்ல
எங்கோவே!
மடங்கொள் மதிமுகத் தாரை மால்செய்யவல்ல என்
'மைந்தா!
இடந்திட்டிரணியன் நெஞ்சை இரு பிளவாக முன்
கீண்டாய்!
குடந்தைக் கிடந்த என் கோவே! குருக்கத்திப்
பூச் சூட்ட வாராய். 7

பொருள் : பல குடங்களைத் தூக்கி உயர எறிந்து குடக் கூத்தாடும் சாமர்த்தியமுள்ள எம் தலைவனே! சந்திரன் போன்ற முகமுடைய பெண்களை மயக்கவல்ல என் மைந்தனே! நரசிம்மாவதாரம் செய்தபோது இரணியனது

மார்பை நகங்களை ஊன்றி இரு பிளவாகப் போகும்படி பிளந்தவனே! திருக்குடந்தையில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் எமது தலைவனே! குருக்கத்திப் பூச்சூட்ட வாராய். (குடந்தை - கும்பகோணம்).

சிறப்புரை : குடக்கூத்து - ஆயர்களுக்குச் செல்வம் அதிகம் உண்டாகும்போது அதனால் உண்டாகும் செருக்கு நீங்குவதற்காக அவர்கள் ஆடும் ஒரு கூத்தாகும். தலையில் அடுக்குக் குடமிருக்க, இரு தோள்களிலும் இரு குடங்கள் இருக்க, இரு கையிலும் குடங்களை ஏந்தி வானத்தில் எறிந்து ஆடுவது ஒரு கூத்து என்பர்.

189. சீமாலிகன் அவனோடு தோழமை கொள்ளவும்
வல்லாய்
சாமாறவனை நீ எண்ணிச் சக்கரத்தால் தலை
கொண்டாய்
ஆமாறு அறியும் பிரானே! அணியரங்கத்தே
கிடந்தாய்!
ஏமாற்றம் என்னைத் தவிர்த்தாய்! இருவாட்சிப் பூச்
சூட்ட வாராய். 8

பொருள் : கண்ணா! நீ மாலிகன் என்பவனுடன் நட்பு கொள்ள வல்லவன். பின் அந்த அசுரனை நீ கொல்ல எண்ணி அவன் தலையைச் சக்கரத்தால் அறுத்தாய். இனி நடக்க வேண்டியவற்றை எல்லாம் அறியவல்ல தலைவனே! அழகிய ஸ்ரீரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டிருப்பவனே! என் துன்பத்தைப் போக்கியவனே! இருவாட்சிப்பூச் சூட்ட வாராய்.

சிறப்புப் பொருள் : மாலிகன் என்பது பெயர். மேன்மைப் பொருளைத் தரும் ஸ்ரீ - சேர்ந்து, 'சீ' - என்று திரிந்து 'சீமாலிகன்' என வந்தது. இவன் கண்ணனிடம் நட்பு கொண்டு, அவனிடம் பலவகை ஆயுதங்களையும் கற்று, ஒருவர்க்கும் அஞ்சாமல் செருக்குடையவனாய்ச் சாதுக்களைத் துன்புறுத்திவர, 'நண்பனான இவனை நாம் அழிப்பது தகுதியன்றே, என்ன செய்யலாம்?' என வருந்தி, ஒருநாள் அவனைப் பார்த்து, 'நீ இவ்வாறு செய்வது தகுதியன்று', என்று சொல்ல, அசுரத் தன்மையுள்ள அச் சீமாலிகன் தன் வாயில் வந்தபடி பிதற்றி, 'நீ எல்லா ஆயுதங்களையும் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தும் சக்கராயுதப் பயிற்சி மட்டும் கற்பிக்க வில்லையே' என்று கண்ணன் மீது குறை கூறினான். 'இதில் பழகுவது உனக்கு முடியாது எனக்கே கடினமானது' என்று சொல்ல, 'என்னால் முடியாதது ஒன்று உண்டோ? நீ அவசியம் கற்பிக்க வேண்டும்' என்ன, கண்ணன், இவனை அழிக்க இதுதான் தக்க சமயமென்று எண்ணி, சக்கரத்தை எடுத்துத் தனது ஒற்றைவிரலால் சுழற்றி மேலெறிந்து கையிலேற்க, மாலிகனும் அதைச் சுழற்றி எறிந்து பிடிப்பதாக எண்ணி, தன் கை விரலைக் கழுத்துக்கு அடுத்து வைத்து நிற்க, அச் சக்கரம் சுழன்றுவர இடம் போதாமையால் அதன் வீச்சு இவன் கையிற் பிடிபடாமல் இவன் தலையை அரிந்து விட்டது என்பது இப்பாசுரத்தில் குறித்த கதை.

190. அண்டத் தமரர்கள் சூழ அத்தாணியுள்

அங்கிருந்தாய்

தொண்டர்கள் நெஞ்சில் உறைவாய்! தூமலரான்

மணவாளா!

உண்டிட்டு உலகினை ஏழும் ஓரால் இலையில்
 துயில் கொண்டாய்!
 கண்டுநான் உன்னை உகக்கக் கருமுகைப்
 பூச்சூட்ட வாராய். 9

பொருள் : அருகான இடத்தில் தேவர்கள்
 சேவிக்கும்படி சூழ்ந்திருக்க அவர்கள் நடுவில்
 பரமபதத்தில் வீற்றிருப்பவனே! அடியவர்கள்
 மனத்தில் வசிப்பவனே! இலட்சுமியின் கணவனே!
 பிரளய காலத்தில் ஏழு உலகங்களையும் உண்டு, ஓர்
 ஆலிலையில் யோக நித்திரை கொண்டவனே! நீ
 பூச்சூடுவதைப் பார்த்து நான் மகிழும்படி
 இருவாட்சிப் பூவைச் சூட்ட வாராய்.

சிறப்புப் பொருள் : கருமுகை - சிறு சண்பகமுமாம்.
 அண்டம் - பரமபதம். உகக்க - மகிழும்படி.
 தூமலராள் - தாமரையில் வசிக்கும் மகாலட்சுமி.

191. செண்பக மல்லிகையோடு செங்கழுநீர் இருவாட்சி
 எண்பகர் பூவும் கொணர்ந்தேன் இன்று இவை
 சூட்ட வா என்று
 மண்பகர் கொண்டானை ஆய்ச்சி மகிழ்ந்துரை
 செய்த இம் மாலை
 பண்பகர் வில்லிபுத்தூர்க் கோன் பட்டர்பிரான்
 சொன்ன பத்தே. 10

பொருள் : செண்பகம், மல்லிகை, செங்கழுநீர்ப் பூ,
 இருவாட்சி ஆகிய மலர்களை எல்லாம் கொண்டு
 வந்தேன். இப்பூக்களைச் சூட்டிக் கொள்ள
 வருவாயாக என்று மண்கொண்ட கண்ணனிடம்
 யசோதை சொன்னவற்றை, இராகத்துடன்

சொல்லும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்குத் தலைவனாகிய பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த இம்மாலை ஒரு பத்துப் பாசுரங்கள் ஆகும்.

சிறப்புரை : இத்திருமொழிக்குப் பயன் உரையாது விட்டது, இப்பத்துப் பாசுரங்களுமே சுவையாய் இருக்கும் என்பதாம். எண்பகர் - நூல்களில் சூட்டிக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணிச் சொல்லப் பட்டுள்ள; பகர் மண் - மகாபலி உடன்பட்டுச் சொன்ன மண்; பண் - இராகம்.

இரண்டாம் பத்து

எட்டாம் திருமொழி - இந்திரனோடு

காப்பிடல்

யசோதைப் பிராட்டி கண்ணனை நீராட்டிக் குழல்வாரிப் பூச்சூட்டியபின்பு, அவனுக்குத் திருஷ்டி தோஷம் (கண்ணேறு) வராதபடி காப்பிட வேண்டும் என்று நினைத்து, 'நீ போது போன வேளையில் நாற்சந்தி முதலிய இடங்களில் நில்லாதே', என்று அக் கண்ணனை அழைத்துக் காப்பிட்டபடியை, தாமும் அனுபவிக்க விரும்பிய பெரியாழ்வார் தம்மை அவளாகப் பாவனை செய்து திருவெள்ளறையில் கண்ணன் அர்ச்சையாய் (விக்கிரக வடிவில்) நிற்கிற நிலையிலே அவனைக் காப்பிட அழைத்து மகிழ்கிறார் இத் திருமொழியில்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

192. *இந்திரனோடு பிரமன் ஈசன் இமையவரெல்லாம்
மந்திர மாமலர் கொண்டு மறைந்து உவராய் வந்து
நின்றார்
சந்திரன் மாளிகை சேரும் சதுரர்கள் வெள்ளறை
நின்றாய்!
அந்தியம் போது இதுவாகும் அழகனே! காப்பிட
வாராய்.

1

பொருள் : மிக உயர்ந்த மாளிகைகளை உடைய, ஆற்றல் உள்ளவர்கள் வசிக்கும் திருவெள்ளறையிலே நின்றவனே! அழகனே! இந்திரன், பிரம்மா, சிவன் மற்றும்முள்ள தேவர்களும் சிறந்த மலர்களைக் கொண்டு நடுவில் வந்து மறைந்து நின்றனர். இக்காலம் அழகிய சாயங்கால வேளையிலே நான் உனக்குப் பாதுகாப்பாக அந்திக் காப்பிடும்படி வருவாய்.

சிறப்புரை : மந்திரமலர் - பகவானுக்கு அளிப்பதற்காக, வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு கையில் ஏந்தியுள்ள மலர். இவ்வுலகத்தவருடைய கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் நின்றலால், தேவர்களை 'மறைந்து நின்றார்' என்றார். வீடுகள் சந்திர மண்டலத்தளவும் ஓங்கியிருப்பதால், மாளிகைகளில் சந்திரன் சேர்வன் என்பதாம். சதுரர்கள் - பகவானுடைய பெருமைகளை அறிந்து அதற்கேற்ப மங்களாசாசனம் செய்வதில் சாமர்த்தியசாலிகள். வெள்ளறை - சோழ நாட்டுத் திருப்பதி; பெருமாள்: புண்டரீகாட்சன், தாயார்: பங்கயச் செல்வி;

கிழக்கே நோக்கிய திருக்கோலம்; உய்யக்
கொண்டார் திருவவதாரம் செய்த திருத்தலம்.

193. கன்றுகள் இல்லம் புகுந்து கதறுகின்ற பசுவெல்லாம்
நின்றொழிந்தேன் உன்னைக் கூவி, நேசமேல்
ஒன்றும் இலாதாய்!
மன்றில் நில்லேல், அந்திப் போது; மதிள் திரு
வெள்ளறை நின்றாய்!
நன்று கண்டாய் என்றன் சொல்லு; நான் உன்னைக்
காப்பிட வாராய். 2

பொருள் : மதிள் அரணையுடைய திரு
வெள்ளறையிலே நின்றவனே! என் மேல் சிறிதும்
அன்பில்லாதவனே! உன்னைக் கூவி அழைத்து
நின்றேன். அதனால் பசுக்களெல்லாம் கன்றுகள்
இருக்கிற இடத்திலே சேர்ந்து (கன்றை ஊட்ட
விடுதலும், கறத்தலும் செய்யாமையால் பால்
முட்டிக் கொண்டு) கத்துகின்றன. நீ அந்திவேளை
யில் நாற் சந்தியில் நில்லாதே; என் வாய்ச் சொல்
உனக்குநல்லதாகும். நான் உன்னை அந்திக் காப்பிட
வாராய்.

சிறப்புப்பெயர் : சந்திவேளையில் கெட்ட
தேவதைகள் நாற் சந்தியில் நிற்கும் ஆதலால், அங்கு
இருந்தால் ஏதேனும் துன்பம் உண்டாகும்; நன்று
கண்டாய் - உனக்கு நல்லதாகும் அறிவாயாக.

194. செப்போது மென்முலை யார்கள் சிறுசோறும்
இல்லும் சிதைத்திட்டு
அப்போது நான் உரப்பப்போய் அடிசிலும் உண்டிலை,
ஆள்வாய்!

முப்போதும் வானவர் ஏத்தும் முனிவர்கள்
 வெள்ளறை நின்றாய்!
 இப்போது நானொன்றும் செய்யேன், எம்பிரான்!
 காப்பிட வாராய். 3

பொருள் : என்னை ஆளப் பிறந்தவனே! முக்
 காலத்திலும் தேவர்கள் போற்றுகின்ற முனிவர்கள்
 வாழும் திரு வெள்ளறையில் கோவில் கொண்டி
 ருப்பவனே! சிறு பெண்கள் விளையாட்டாகச்
 செய்த மணல் சோற்றையும், மணல் வீட்டையும்
 அழித்து விட்டு நின்றாய். அப்போது நான்,
 பெண்களோடு நீ இப்படித் திரியக் கூடாது என்று
 உன்னை அதட்டினேன். அதனால் நீ பயந்து
 அப்பால் போய், உனக்காக வடித்த சோற்றையும்
 உண்ணாமல் இருந்துவிட்டாய். இச்சமயத்தில் நான்
 உன்னை ஒன்றும் செய்ய மாட்டேன். எமக்கு
 உதவியாய் இருப்பவனே! அந்திக் காப்பிட வாராய்.

சிறப்புப் பொருள் : முப்போது - இரண்டு சந்தியும்,
 ஒரு உச்சிப் போதும்; என் சொல்படி கேட்டு, நான்
 கொடுத்தவற்றை வாங்கிக் கொண்டு, என்
 கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவனே! என்பது
 - ஆள்வாய் என்பதன் கருத்து.

195. கண்ணில் மணல்கொடு தூவிக் காலினால்
 பாய்ந்தனை என்றென்று
 எண்ணரும் பிள்ளைகள் வந்திட்டு இவரால்
 முறைப்படுகின்றார்
 கண்ணனே! வெள்ளறை நின்றாய்! கண்டாரோடே
 தீமை செய்வாய்
 வண்ணமே வேலைய தொப்பாய்! வள்ளலே! காப்பிட
 வாராய். 4

பொருள் : கண்ணனே! திருவெள்ளறையில் நிற்பவனே! கண்டவர்களோடெல்லாம் தீம்பு செய்பவனே. கடல் - போன்ற நிறமுள்ளவனே. அவ்வழகை எனக்கு வழங்கியவனே. பல பிள்ளைகள் வந்து அவர்கள் கண்ணிலே நீ மண்ணைத் தூவினாய் என்றும், அவர்களைக் காலால் உதைத்தாய் என்றும், பல முறை நீ செய்யும் தீம்பைக் குறித்து என்னிடம் முறையிடுகிறார்கள். ஆதலால் அங்கே போவதை விட்டு அந்திக் காப்பிட வாராய்.

சிறப்புப் பொருள் : 'தீமை செய்வாய்! வண்ணம் வேலையது ஒப்பாய்', என்றது நீ தீம்பு செய்தாலும் உன்னை விட முடியாதபடி இருக்கிறது உன்னுடைய வடிவழகு என்றபடி,

196. பல்லாயிரவர் இவ்வூரில் பிள்ளைகள் தீமைகள் செய்வார்
எல்லாம் உன் மேலன்றிப் போகாது! எம்பிரான்!
நீ இங்கே வாராய்.
நல்லார்கள் வெள்ளறை நின்றாய்! ஞானச் சுடரே!
உன் மேனி
சொல்லார வாழ்த்தி நின்றேத்திச் சொப்படக் காப்பிட
வாராய். 5

பொருள் : எம்பிரானே! ஐயாயிரம் குடியுள்ள இவ்வூரில் தீம்புகளைச் செய்யும் சிறுவர்கள் பல ஆயிரம் பேர் உள்ளனர். அத்தீம்புகளெல்லாம் உன் மேலேதான் சாட்டப்படுகின்றன. வேறொருவர் மேல் சேருவது இல்லை எனவே அங்கே போகாமல் நீ இங்கே வரவேண்டும். நல்லவர்கள் வாழ்கின்ற

திரு வெள்ளறையிலே நின்றவனே! ஞான ஒளியை
உடையவனே! உன்னை வாயாரப் புகழ்ந்து
வாழ்த்தி நன்றாக அந்திக் காப்பிட வாராய்.

சிறப்புப் பொருள் : பகவானது திவ்ய ஆத்ம
சொருபம் எப்பொழுதும் சுயம் பிரகாசமாய் ஞான
மயமாய் இருத்தலால் ஞானச் சுடரே என்றார்.

197. கஞ்சன் கறுக்கொண்டு நின்மேல் கருநிறச்
செம்மயிர்ப் பேயை
வஞ்சிப் பதற்கு விடுத்தான் என்பதோர்
வார்த்தையும் உண்டு
மஞ்ச தவழ்மணி மாட மதிள்திரு வெள்ளறை
நின்றாய்!
அஞ்சவன் நீயங்கு நிற்க, அழகனே! காப்பிட
வாராய். 6

பொருள் : அழகிய வீடுகளையும், மதிலையும்
உடைய திருவெள்ளறையில் நின்றவனே! கம்சன்
கோபங் கொண்டு உன்மேல் பூதனை என்னும் பேய்
மகளை வஞ்சித்துக் கொல்ல அனுப்பினான்
என்பதான ஒரு சொல்லும் கேட்டதுண்டு. ஆதலால்
நீ அந்த இடத்தில் இருப்பதற்கு நான் பயப்படு
கிறேன். அழகனே அந்திக் காப்பிட வாராய்.

198. கள்ளச் சகடும் மருதும் கலக்கழிய உதை செய்த
பிள்ளையரசே! நீ பேயைப் பிடித்து முலையுண்ட
பின்னை
உள்ளவாறு என்றும் அறியேன் ஒளியுடை
வெள்ளறை நின்றாய்!
பள்ளிகொல் போதிதுவாகும்; பரமனே! காப்பிட
வாராய். 7

பொருள் : பிள்ளைத் தன்மையைக் கொண்ட பெருமானே! வஞ்சனையான சகடாசரனையும், மருத மரங்களையும் அழித்த திருவடிகளை உடைய நீ, பூதனை என்னும் பேய்மகளை அழித்த பின்பு மேலும் உனக்கு என்ன விளையுமோ? என்று என்னால் ஒன்றும் அறியமுடியவில்லை. அழகுள்ள திருவெள்ளறையிலே நின்றவனே! இப்போது நீ படுத்துத் தூங்கும் காலமும் வந்துவிட்டது. எனவே நீ அந்திக் காப்பிட வாராய்.

சிறப்புப் பொருள் : பரமன் - அழகு முதலியவற்றால் எல்லாரிலும் தானே மேம்பட்டவன்.

199. இன்பம் அதனை உயர்த்தாய்! இமையவர்க்கு என்றும்
அரியாய்!
கும்பக் களிறட்ட கோவே! கொடுங்கஞ்சன்
நெஞ்சினிற் கூற்றே!
செம்பொன் மதிள்வெள்ளறையாய்! செல்வத்தினால்
வளர் பிள்ளாய்!
கம்பக் கபாலிகாண் அங்கு; கடிதோடிக் காப்பிட
வாராய். 8

பொருள் : உன்னுடைய சிறந்த குணங்களால் எனக்குப் பரமானந்தத்தை உண்டாக்கியவனே! தேவர்களுக்கு எப்போதும் அருமையானவனே! குவலயாபீடம் என்ற யானையைக் கொன்ற தலைவனே! கொடிய கம்சனது மனத்திலே யமன் போல பயங்கரனாய்த் தோன்றுபவனே! திருவெள்ளறையில் இருப்பவனே. செல்வச் செருக் கோடு வளர்கின்ற குழந்தாய்! நீ உள்ள அந்த இடத்தில் காளி இருக்கிறாள். ஆகவே அங்கு

நில்லாமல் விரைந்தோடி வா! உனக்கு அந்திக்
காப்பிட வேண்டும்.

சிறப்புப் பொருள் : கபாலி - ருத்ரன் என்றும்
கூறலாம். இனி உடம்பு நிறைய சாம்பல் பூசி எலும்பு
மாலை அணிந்து, கையில் கபாலம் கொண்டு
பிச்சை எடுப்பவர். இவர்கள் இரவில் பிச்சை
எடுத்துத் திரிவது முற்கால வழக்கு. ஆதலால்
அப்படி இருப்பவர்களைக் கண்டு குழந்தைகள்
பயப்படுவது இயல்பு. இவ்வாறாக வருபவனை
'கபாலி' என்பர். கும்பம் - யானையின் தலையின்
மேல் குடம் போன்று இருக்கும் ஒரு வகை உறுப்பு.

200. இருக்கொடு நீர் சங்கிற்கொண்டிட்டு எழில்
மறையோர் வந்து நின்றார்
தருக்கேல், நம்பி! சந்தி நின்று தாய் சொல்லுக்
கொள்ளாய் சில நாள்
திருக்காப்பு நான் உன்னைச் சாத்தத் தேகடை
வெள்ளறை நின்றாய்!
உருக்காட்டும் அந்தி விளக்கின்று ஒளிகொள்ள
ஏற்றுகேன் வாராய்.

9

பொருள் : இருக்கு வேதம் சொல்லிக் கொண்டு
நல்ல நீரை சங்கிலை கொண்டு வந்து பிராமணர்கள்
உனக்கு இரட்சையிட வந்து நிற்கிறார்கள். தீம்பு
நிறைந்தவனே! நாற்சந்தியிலே நின்றனுகொண்டு
கர்வத்துடன் நின்று கொண்டிருப்பவனே! கொஞ்ச
காலத்திற்குத் தாயின் பேச்சைக் கேட்பாயாக.
ஒளியுள்ள திருவெள்ளறையிலே நின்று
அருளியவனே! இப்போது உன்னிடம் அன்பு
கொண்டுள்ள நான் அழகிய இரட்சையை உனக்கு

இடுவதற்காக உன் வடிவத்தைக் காட்டும் அந்தி
விளக்கை ஒளியுடன் ஏற்றுவேன். இதைக் காண
விரைந்து வருவாயாக.

201. போதமர் செல்வக் கொழுந்து புணர்திரு வெள்ளறை
யானை
மாதர்க்கு உயர்ந்த அசோதை மகன் தன்னைக்
காப்பிட மாற்றம்
வேதப் பயன்கொள்ள வல்ல விட்டுசித்தன் சொன்ன
மாலை
பாதப் பயன்கொள்ள வல்ல பத்தருள்ளார்
வினைபோமே. 10

பொருள் : பெண்டிர்களில் சிறந்த யசோதை,
கண்ணனை இரட்சை இட வரவழைக்கச் சொன்ன
சொற்களைப்போல மகாலட்சுமி வாழும்
திருமார்புடைய திருவெள்ளறையில் நின்ற
பெருமானைப் பற்றி வேதத்தின் பயன் அறிய வல்ல
பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த பாமாலையி
னுடைய ஒரு பாதத்தைப் படித்தாலும் பக்தராக
உள்ளவரது வினைகளெல்லாம் தீர்ந்து விடும்.

இரண்டாம் பத்து

ஒன்பதாம் திருமொழி - வெண்ணெய்
விழுங்கி

பாலக்கிரீடை

(இளமை விளையாட்டு)

முன்னுரை : யசோதைப் பிராட்டி கண்ணனை
நீராட்டிக் குழல்வாரிப் பூசுக்குட்டிக் காப்பிட்டுத் தன்

அருகே படுக்கவைத்துத் தானும் உறங்கிப் பின்பு விடிய எழுந்திருந்து வீட்டுக் காரியங்களைப் பார்க்கும்படி போக, கண்ணன் தானும் எழுந்திருந்து ஊரார் வீட்டிலே புகுந்து வெண்ணெய் விழுங்குவதும், பாத்திரத்தை உடைப்பதும் பணியாரங்களைத் தின்பதும் காய்ச்சின பாலைச் சாய்த்துப் பருகுவதும் சிறு பெண்களின் கைவளைகளைக் கழற்றி நாவற்பழம் வாங்குவதுமாகத் தீங்கு செய்ய, அந்த வீட்டிலுள்ளோர் யசோதையிடம் இதைப் பற்றி முறையிடுவதையும், அப்போது யசோதை கண்ணனைப் பலவிதமாகச் சொல்லி அழைப்பதையும் அவர்களின் தன்மையைத் தம் மேலே ஏற்றிக் கொண்டு பேசுகிறார் பெரியாழ்வார் இத் திருமொழியில்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

202. வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்கலத்தை வெற்பிடை
இட்டதன் ஓசை கேட்கும்
கண்ணபிரான் கற்ற கல்வி தன்னைக்
காக்ககில்லோம், உன் மகனைக் காவாய்
புண்ணில் புளிப்பெய்தால் ஒக்கும் தீமை
புரைபுரையால் இவை செய்ய வல்ல
அண்ணல் கண்ணன் ஓர் மகனைப் பெற்ற
அசோதை நங்காய்! உன் மகனைக் கூவாய்.1

பொருள் : அம்மா! யசோதைப் பிராட்டியே! உன் மகன் கண்ணன் எங்கள் வீட்டில் நுழைந்து வெண்ணெய் முழுவதையும் உண்டு பின் காலிப் பாத்திரத்தைக் கல்லிலே போட்டு அது உடையும்

போது உண்டாகும் ஓசையைக் கேட்டு மகிழ்கின்றான். இந்தக் கண்ணன் படித்துள்ள திருட்டுக்கு உரிய வித்தையை எங்களால் தடுக்க முடியாது. ஆகையால் உன்னுடைய பிள்ளையை தீம்பு செய்யாமல் தடுப்பாயாக. புண்ணிலே புளிச் சாற்றைச் சொரிந்தது போன்ற கொடுமையான இப்படிப்பட்ட தீம்புகளை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சாமர்த்தியமாகச் செய்கின்றான். தலைமையைத் தெரிவிக்கும் கண்களை உடையவனான ஒரு புதல்வனைப் பெற்ற யசோதைப் பிராட்டியே! உனது மகனை அழைத்துக் கொள்வாயாக! என்று ஒரு கோபிகை கூறுகின்றாள்.

சிறப்புப் பொருள் : அண்ணார்க்கு அண்ணான் என்று பிரித்து - அண்ணனாகிய பலராமனுக்கு அன்னியம் (குணத்தினால் ஒவ்வாதவன்) என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். யசோதை நங்காய் என்றது பரிசாசத்தைக் காட்டும். நல்ல பிள்ளையைப் பெற்றவளே! என்றவாறு.

203. வருக வருக வருக இங்கே வாமன நம்பீ! வருக
இங்கே
கரிய குழல் செய்ய வாய்முகத்துக் காகுத்த நம்பீ!
வருக இங்கே
அரியன் இவன் எனக்கு இன்று, நங்காய்! அஞ்சன
வண்ணா! அசலகத்தார்
பரிபவம் பேசத் தரிக்க கில்லேன்; பாலியேனுக்கு
இங்கே போதராயே. 2

பொருள் : வாமன நம்பியே! இவ்விடம் வருவாயாக வருவாயாக! கரிய கூந்தலையும் சிவந்த

வாயினையும் அழகிய முகத்தினையும் உடைய
 இராமமூர்த்தி! இங்கே வருவாயாக (என்று
 கண்ணனை அழைத்து தன் பிள்ளை மேல் குற்றம்
 சுமத்தியவனை நோக்கிய யசோதை) குணம்
 நிறைந்தவனே இப்பிள்ளை எனக்கு இப்போது
 அருமையானவனாய் உள்ளான். (என்று சொல்லி
 மீண்டும் கண்ணனை நோக்கி) கரிய நிறமுள்ள
 கண்ணனே! அயல் வீட்டுக்காரர்கள் உன்னைக்
 குறித்து அவமானமான வார்த்தைகளைப்
 பேசினால் பொறுக்கும் வல்லமை எனக்கு இல்லை.
 இப்படி அயலார் உன்னைச் சொல்ல அதைக்
 கேட்கும்படியான பாவத்தை உடைய எனக்கு, இந்த
 வருத்தம் தீரும்படி இங்கே வருவாயாக! என்று
 அழைத்தாள்.

சிறப்புப் பொருள் : வருக வருக வருக - விரைவுப்
 பொருளில் மும்முறை வந்த அடுக்கு. கரிய குழல்
 செய்யவாய் - முரண்தொடை; காகுத்தன் -
 ஸ்ரீராமன். வெறுப்பினால் யசோதை தன்னைப்
 பாவிவேன் என்கிறாள்.

204. திருவுடைப் பிள்ளைதான் தீயவாறு தேக்கமொன்றும்
 இலன், தேசுடையன்
 உருக வைத்தகுடத்தோடு வெண்ணெய் உறிஞ்சி
 உடைத்திட்டுப் போந்து நின்றான்
 அருகிருந்தார் தம்மை அநியாயம் செய்வதுதான்
 வழக்கோ? அசோதாய்!
 வருகவென்று உன் மகன் தன்னைக் கூவாய்;
 வாழ்வொட்டான் மதுகுதனனே.3

பொருள் : “யசோதைப் பிராட்டியே! உனது
 செல்வ மகனாகிய கண்ணன் தான் தீம்பு செய்யும்

வழியில் சிறிதும் தாமதிப்பது இல்லை. அதை தனக்குப் புகழாகக் கொள்ளுகிறான். (இவன் செய்தது என்னவென்றால்) நான் உருக்குவதற்காக அடுப்பில் வைத்திருந்த வெண்ணையைத் தாழியில் சிறிதும் மிச்சமில்லாமல் உறிஞ்சிவிட்டு பாத்திரத் தையும் உடைத்துவிட்டு தான் உடைக்காதவன் போல் அப்பால் போய் இருக்கிறான். அம்மா! இவ்வாறு (உனது பிள்ளையைக் கொண்டு) உன் வீட்டுக்கு அருகிலுள்ளவர்களை வேண்டியபடி அக்கிரமம் செய்வது உனக்கு நியாயமாகுமா? எனவே நீ வா என்று சொல்லி உனது மகனை அழைப்பாயாக. இல்லை என்றால் இக் கண்ணன் எங்களை வாழ விடமாட்டான்” என்று ஒரு கோபிகை கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : தேச - புகழ்.

205. கொண்டல் வண்ணா! இங்கே போதராயே, கோயிற்
பிள்ளாய்! இங்கே போதராயே
தெண்டிரை சூழ்திருப் பேர்க்கிடந்த திருநாரணா!
இங்கே போதராயே
உண்டு வந்தேன் அம்மம் என்று சொல்லி ஓடி
அகம்புக ஆய்ச்சி தானும்
கண்டு எதிரே சென்றெடுத்துக் கொள்ளக்
கண்ணபிரான் கற்ற கல்விதானே. 4

பொருள் : “மேகம் போன்ற திருநிறத்தவனே! இங்கே வாராய். ஸ்ரீரங்கத்தில் வசிக்கும் பிள்ளையே இங்கே வாராய். தெளிந்த அலையுடைய நீரால் சூழப் பெற்றுள்ள திருப்பேர் என்ற திருப்பதியில் பள்ளி கொண்டிருக்கின்ற திரு நாராயணனே!

இங்கே வாராய்.” (என்று இப்படி யசோதை அம்மம் உண்ணும்படி அழைக்க, அதுகேட்ட கண்ணன்) ‘பால் உண்டு வந்தேன்’ என்று சொல்லி விரைந்து வந்து வீட்டிற்குள் நுழைய, (இவன் தீம்பு செய்ததால் கோபம் கொண்டிருந்த) யசோதையைப் பார்த்து கோபம் நீங்கி எதிரே சென்று எடுத்துக் கொள்ளும் படி இந்தக் கண்ணன் கற்ற மாய வித்தை தான் என்னே? என்று ஆழ்வார் ஈடுபடுகிறார்.

சிறப்புப் பொருள் : கோயில் - ஸ்ரீரங்கம். திருமால் திருப்பதிகள் நூற்று எட்டனுள் தலைமை பெறுதலால் ‘கோயில்’, என்றும் ‘பெரிய கோயில்’, என்றும் ஸ்ரீரங்கம் வழங்கப்பெறும்.

206. பாலைக் கறந்து அடுப்பேற வைத்துப் பல்வளையாள்
என்மகள் இருப்ப
மேலை அகத்தே நெருப்பு வேண்டிச் சென்றிறைப்
பொழு தங்கே பேசி நின்றேன்
சாளக்கிராமம் உடைய நம்பி சாய்த்துப் பருகிட்டுப்
போந்து நின்றான்
ஆலைக் கரும்பின் மொழி அனைய அசோதை
நங்காய்! உன் மகனைக் கூவாய். 5

பொருள் : “அம்மா! யசோதையே! நான் பாலைக் கறந்து மிடாக்களோடும் தடாக்களோடும் (பாத்திரம்) அடுப்பிலே ஏற்றி வைத்து என் பெண்ணைப் பாலுக்குக் காவலாக இருக்க வைத்து அப்பாலைக் காய்ச்ச நெருப்பு வேண்டும் என்று என் வீட்டிற்கு அண்டை வீட்டில் போய் சிறிது நேரம் அவ்விடத்திலேயே பேசிக் கொண்டிருந்தேன். சாளக்கிராமம் என்னும் திருப்பதியில் வாழும்

கண்ணன் அந்தப் பாத்திரங்களை எல்லாம் சாய்த்துப் பாலை எல்லாம் குடித்துவிட்டு அப்பால் சென்று நின்றான். கரும்புபோல் இனிய பேச்சை உடைய யசோதையே! உன் மகனை அழைப்பாயாக.”

சிறப்புப் பொருள் : திருச் சாளக்கிராமம் வடநாட்டுத் திருத்தலங்களில் ஒன்று. ஸ்ரீமூர்த்தி, ஸ்ரீதேவி, பெருமாள் வடக்கே நின்ற திருக்கோலம். கனகவிமானம் பனிக்கட்டி மிகுந்துள்ள நேபாள தேசத்தில் அந் நாட்டு அரசரின் அனுமதி பெற்றே இத்திருத் தலத்தைத் தரிசிக்க முடியும்.

207. போதர் கண்டாய்; இங்கே போதர் கண்டாய்;
போதரேன் என்னாதே போதர் கண்டாய்
ஏதேனும் சொல்லி அசலகத்தார் ஏதேனும் பேசநான்
கேட்க மாட்டேன்
கோது கலமுடைக் குட்டனேயோ! குன்றெடுத்தாய்!
குட மாடு கூத்தா!
வேதப் பொருளே! என் வேங்கடவா! வித்தகனே!
இங்கே போதராயே. 6

பொருள் : “கண்ணா! நீ வரவேண்டும். இங்கே வரவேண்டும். வருகிறேன் என்று சொல்லி காலதாமதம் செய்யாமல் வரவேண்டும். அயல் வீட்டாரெல்லாம் உன் மீது குற்றமாக ஏதேதோ பேச, அதை நான் கேட்டுப் பொறுத்திருக்க மாட்டேன். ஆகையால் எல்லோரும் கொண்டாடும் புகழுடைய பிள்ளையே! கோவர்த்தன மலையை எடுத்தவனே! குடக்கூத்து ஆடுபவனே! வேதங்களின் பொருளாக உள்ளவனே! எனது

வேங்கடவனே! ஆச்சரியமான செயலுடையவனே இங்கே வருவாயாக.”

சிறப்புப் பொருள் : கோது கலம் - கௌதூஹலம் என்ற வடமொழியின் விகாரம். இச்சொல் இங்கு கொண்டாடப்படும் புகழை உணர்த்திற்று. எல்லாராலும் கொண்டாடப்படும் குணங்களை உடைய நீ, பழிப்புக்கு இடமாய் விட்டாயே என்றபடி. ஓ - இரக்கக் குறிப்பீட்டுச் சொல்.

208. செந்நெல் அரிசிச் சிறுபருப்புச் செய்த அக்காரம்
நறுநெய் பாலால்
பன்னிரண்டு திருவோணம் அட்டேன்; பண்டும்
இப்பிள்ளை பரிசறிவன்
இன்னம் உகப்பன் நான் என்று சொல்லி எல்லாம்
விழுங்கிட்டுப் போந்து நின்றான்.
உன் மகன் தன்னை, அசோதை நங்காய்! கூவிக்
கொள்ளாய் இவையும் சிலவே!

பொருள் : “யசோதைப் பிராட்டியே! அரிசி, பருப்பு, வெல்லக் கட்டி, நெய், பால் ஆகிய இவற்றால் பாயசம் செய்து பன்னிரண்டு திருவோணம் விரதமிருப்பதற்காகச் சமைத்து வைத்தேன். அப்படிச் செய்த காலத்திலும், இப்பிள்ளையின் தன்மையை நான் அறிவேன். இப்போதும் இந்தத் திருவோண விரதத்திற்குச் சமைத்ததை எல்லாம் விழுங்கிவிட்டு அதனாலும் திருப்தி உண்டாகாமல் நான் இன்னமும் வேண்டியிருப்பேன் என்று சொல்லி அப்பால் போய் நின்று விட்டான். ஆகையால் உன் பிள்ளையை அழைத்துக் கொள்வாய். அயலார்க்குத்

தீம்பு செய்யும்படி பிள்ளையை விடுவதுதான் பிள்ளை வளர்ப்பதோ? அங்ஙனம் செய்யாதபடி இவனை உன் அருகில் வைத்துக் கொள்” என்று ஒரு கோபிகை கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : அக்காரம் - வெல்லம்; சிறுபருப்பு - பயற்றம் பருப்பு, முன்பு விரதம் இருந்த காலத்தில் சுவாமிக்குப் படைக்கும் முன்பே இவன் பாயசத்தினை அருந்திவிட்டான் என்றபடி

209. கேசவனே! இங்கே போதராயே; கில்லேனென்னாது
இங்கே போதராயே
நேசம் இலாதார் அகத்திருந்து நீ விளையாடாதே
போதராயே
தூசனம் சொல்லும் தொழுத்தை மாறும்
தொண்டரும் நின்ற இடத்தில் நின்று
தாய் சொல்லுக் கொள்வது தன்மம் கண்டாய்,
தாமோதரா! இங்கே போதராயே. 8

பொருள் : “கேசவனே இங்கே வருக! வர மாட்டேன் என்று சொல்லாமல் வருவாயாக. உன்னிடம் அன்பில்லாதவர்களுடைய வீட்டில் இருந்து கொண்டு விளையாடாமல் இங்கே வருவாயாக. தாமோதரனே! தாயின் பேச்சை அங்கீகரித்து நடப்பதுதான் தர்மமாகும். ஆகவே, உன் மீது குற்றம் சொல்லும் வேலைக்காரர்களும், வேலைக்காரிகளும் இருக்கும் இடத்திலிருந்து இங்கே வருவாயாக” என்று யசோதை அழைத்தாள்.

சிறப்புப் பொருள் : தூசனம் - தூஷணம்; கில்லேன் - மாட்டேன் என்று சொல்லாமல்

210. கன்னல் இலட்டுவத்தோடு சீடை காரெள்ளின்
 உண்டை கலத்தில் இட்டு
 என்னகம் என்று நான் வைத்துப் போந்தேன்; இவன்
 புக்கவற்றைப் பெறுத்திப் போந்தான்
 பின்னும் அகம்புக் குறியை நோக்கிப் பிறங்கொளி
 வெண்ணெயும் சோதிக்கின்றான்
 உன் மகன் தன்னை, அசோதை நங்காய்! கூவிக்
 கொள்ளாய், இவையும் சிலவே! 9

பொருள் : “யசோதைப் பிராட்டியே! சர்க்கரைப்
 பாகு சேர்த்துச் செய்த இலட்டும், சீடையும்,
 எள்ளுருண்டையும் ஆகிய எல்லாவற்றையும்
 பாத்திரத்தில் போட்டு என் வீடுதானே (இங்கு யார்
 வரப்போகிறார்கள்) என்று நான் வைத்துவிட்டு
 வெளியே வந்தேன். இக் கண்ணன் உள்ளே நுழைந்து
 எனக்குச் சிறிதும் மிஞ்சாதபடி உண்டு விட்டு
 வந்தான். அதோடு கூட வீட்டில் புகுந்து
 வெண்ணெயை வைக்கும் உறியைப் பார்த்து
 எங்கேனும் இன்னும் இருக்குமோ என்று ஆராய்ந்து
 பார்க்கிறான். எனவே உன்பிள்ளையை அழைத்துக்
 கொள்வாயாக! இப்படியும் ஒரு பிள்ளை
 வளர்த்தியோ?” என்று ஒரு கோபிகை
 முறையிட்டாள்.

பொறுத்தி - பெறச்செய்து

211. சொல்லில் அரசிப் படுதி, நங்காய்! சூழல் உடையன்
 உன்பிள்ளை தானே
 இல்லம் புகுந்து என் மகளைக் கூவிக் கையில்
 வளையைக் கழற்றிக் கொண்டு .

கொல்லையில் நின்றும் கொணர்ந்து விற்ற
அங்கொருத்திக்கு அவ்வளை கொடுத்து
நல்லன நாவல் பழங்கள் கொண்டு, நானல்லேன்
என்று சிரிக்கின்றானே! 10

பொருள் : “யசோதைப் பிராட்டியே! உனது பிள்ளை மீது பிழை சொன்னாலோ நீ கோபிக்கிறாய். உனது பிள்ளையோ தீம்பு செய்வதில் தந்திரம் உள்ளவன். (அவன் செய்தது என்ன வென்றால்) என் வீட்டில் நுழைந்து என் பெண்ணைப் பெயர் சொல்லி அழைத்து அவள் கையிலிருந்த வளையலைக் கழற்றிக் கொண்டு போய் கொல்லையிலிருந்து கொண்டு வந்து நாவற் பழம் விற்றுக் கொண்டிருந்த ஒருத்திக்கு அந்த வளையலைக் கொடுத்து, நல்ல பழங்களை அவளிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டு, ‘நான் வளையலைக் கழற்றவில்லை’ என்று கூறிச் சிரிக்கிறான்” என்பதாக ஒரு கோபிகை கூறுகின்றாள்.

சிறப்புப் பொருள் : அரசி - அரசன் மனைவி; அரசிப் படுதி - அரசியின் தன்மையை அடைகிறாய்; இது கோபிக்கின்றாய் என்று பொருள் தந்தது; சூழல் - தந்திரம்.

212. *வண்டு களித்திரைக்கும் பொழில் சூழ் வருபுனர்
காவிரித் தென்னரங்கன்
பண்டவன் செய்த கிரீடை எல்லாம் பட்டர்பிரான்
விட்டு சித்தன் பாடல்
கொண்டவை பாடிக் குணிக்க வல்லார் கோவிந்தன்
தன்னடியார்க்காளாகி
எண் திசைக்கும் விளக்காகி நிற்பார் இணையடி
என் தலை மேலனவே. 11

பொருள் : வண்டுகள் தேனை உண்டு மகிழ்ந்து ரீங்காரம் செய்யும் சோலைகள் சூழ்ந்த நீர்ப் பெருக்கை உடைய காவிரி நதியில் சூழப் பெற்ற ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவனாகிய அந்தக் கண்ணன் முன்னே செய்த விளையாட்டு களையெல்லாம் தெரிவிக்கிற பெரியாழ்வரது இப்பாசுரங்களைப் பாடிக் கொண்டு கூத்தாட வல்லவர்களாய், அக் கோவிந்தனுக்கே பக்தர்களாய் இவ்வுலகுக்குப் பிரகாசமாய் உள்ளவர்களுடைய இரண்டு பாதங்களையும் நான் எனது தலை மீது அணிவேன்.

சிறப்புரை :- கிரீடை - விளையாட்டு. இதனால் இப்பதிகத்தைப் பாடுவோரது சிறப்பையும் அவர்களிடம் தமக்குள்ள கௌரவத்தையும் பெரியாழ்வார் தெரிவிக்கின்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக ஸ்ரீரங்கனாதனைச் சொல்வதை, 'கொண்டல் வண்ணனை கோவலாய் வெண்ணெய் உண்ட வாயன் என் உள்ளம் கவர்ந்தானை அண்டர்கோன் அணி அரங்கன் என்ற திருப்பாணாழ்வார் பாசுரத்திலும் காணலாம்.

இரண்டாம் பத்து

பத்தாம் திருமொழி - ஆற்றிலிருந்து

அயலகத்தார் முறைப்பாடு

முன்னுரை : கண்ணனிடம் விருப்பம் உள்ளவர்களாய் இளமைப் பருவமுள்ள பெண்கள் கண்ணன் செய்யும் தீம்புகளை யசோதையிடம் தெரிவித்து,

‘இவனுடைய தீம்புகளை எம்மால் பொறுக்க முடியாது; ஆதலால் நாங்கள் இவனால் உயிரிழந்து விடுவோம்’ என்று பலதரம் சொல்லி முறையிட்ட படியை பெரியாழ்வார் தாமும் தம்மை அவர்களாகவே பாவித்துப் பேசி மகிழ்கிறார் இத்திருமொழியில்.

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

213. ஆற்றிலிருந்து விளையாடு வோங்களை
சேற்றால் எறிந்து வளை துகில் கைக்கொண்டு
காற்றில் கடியனாய் ஓடியகம்புக்கு
மாற்றமும் தாரானால் இன்று முற்றும்:
வளைத்திறம் பேசானால் இன்று முற்றும். 1

பொருள் : “யசோதையே! நாங்கள் நதியிலே விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். (இந்தக் கண்ணன் அங்கு வந்து) எங்கள் மேல் சேற்றை எடுத்து வீசி விட்டு (நாங்கள் கரையில் வைத்திருந்த) வளையல்களையும் ஆடைகளையும் வாரி எடுத்துக் கொண்டு, காற்றைக் காட்டிலும் வேகமாய் ஓடிப் போய் வீட்டில் புகுந்து மறு பேச்சும் பேசாமல் இருக்கிறான். இவனால் இன்றைய தினம் நாங்கள் அழிந்துவிடுவோம். ‘வளையலைக் கொடுப்பேன்; கொடுக்க மாட்டேன்’ என்ற இரண்டில் ஒன்றையும் சொல்லாமலிருக்கின்ற இவனால் இன்று அழிந்து விடுவோம்.”

சிறப்புப் பொருள் : தாரான் + ஆல் என்று பிரித்து, தாரான் - தாராமல் இருக்கின்றான்; ஆல் -

ஆதலால் என்றுமாம். இப்படியே மற்ற
இடங்களிலும் காண்க.

214. குண்டலம் தாழக் குழல்தாழ நான்தாழ
எண்திசை யோரும் இறைஞ்சித் தொழுதேத்த
வண்டமர் பூங்குழலார் துகில் கைக்கொண்டு
விண்தோய் மரத்தானால் இன்று முற்றும்:
வேண்டவும் தாரானால் இன்று முற்றும்.

2

பொருள் : “யசோதையே! காதிலணிந்த குண்ட
லங்கள் தாழ்ந்து தொங்கவும், குழல் கற்றை தொங்கி
அசையவும், பொன் பூணூல் நாபி வரையில்
தொங்கவும் எட்டுத் திக்கிலுமுள்ள அனைவரும்
தன்னுடைய அழகையும் பெருமையையும் கண்டு
நன்றாக வணங்கிப் போற்றவும் நின்ற இக்கண்ணன்
வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர்களை அணிந்த
கூந்தலை உடைய நாங்கள் (ஆற்றங்கரையில்
அவிழ்த்து வைத்த) ஆடைகளை அள்ளிக் கொண்டு
குருந்த மரத்தின் மேலே ஏறி நின்றான். இவனால்
நாங்கள் இன்று அழிவோம். அவ்வாடைகளை
கெஞ்சிக் கேட்கவும் தராத இவனால் இன்று
அழிந்து விடுவோம்.”

215. தடம்படு தாமரைப் பொய்கை கலக்கி
விடம்படு நாகத்தை வால்பற்றி ஈர்த்து
படம்படு பைந்தலை மேல் எழப் பாய்ந்திட்டு
உடம்பை அசைத்தானால் இன்று முற்றும்:
உச்சியில் நின்றானால் இன்று முற்றும்.

3

பொருள் : “யசோதையே! இக்கண்ணன் காளியன்
என்ற கொடும் பாம்பை அடக்குவதற்காக அது

இருந்த தாமரைக் குளத்தில் குதித்துக் கலக்கி அதன் வாலைப் பிடித்து இழுத்து அதன் தலை மேலே எழும்பிப் பாய்ந்து தன் திருமேனியை அசைத் தாடினான். அப்படிப்பட்ட இக்கண்ணன் செய்த திங்குகளினால் நாங்கள் முழுவதுமாக அழிந்து விடுவோம்.”

216. தேனுடன் ஆவி செகுத்து பனங்கனி
தான் எறிந்திட்ட தடம் பெரும் தோளினால்
வானவர் கோன்விட வந்த மழை தடுத்து
ஆனிரை காத்தானால் இன்று முற்றும்:
அவை உய்யக் கொண்டானால் இன்று முற்றும். 4

பொருள் : “யசோதையே! தேனுகாசரனை அழித்து பனம்பழம் உதிரும்படி அத்தேனுடன் உடம்பை வீசி எறிந்த மிகப் பெரிய கையினால் கோவர்த்தன மலையை எடுத்துக் குடையாகப் பிடித்து, இந்திரன் ஏவலால் பொழிந்த மழையைத் தடுத்துப் பசுக் கூட்டங்களைக் காப்பாற்றிய இக்கண்ணன் செய்யும் திங்குகளால் நாங்கள் இன்று அழிந்து விடுவோம்.”

217. ஆய்ச்சியர் சேரி அளைதயிர் பாலுண்டு
பேர்த்தவர் கண்டு பிடிக்கப் பிடியுண்டு
வேய்த்தடந் தோளினார் வெண்ணெய்கோள்
மாட்டாது அங்கு
ஆப்புண் டிருந்தானால், இன்று முற்றும்:
அடியுண்டு அழுதானால் இன்று முற்றும். 5

பொருள் : “யசோதையே! இடைச்சியர் வாழும் பகுதியிலே இக்கண்ணன் சென்று வெண்ணெய்

தயிர் பால் இவற்றைத் திருடி உண்டு, உரியவர்கள் பார்த்துப் பிடித்துக் கொள்ளப் பிடிபட்டு மறுபடியும் மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடைய அப் பெண்களின் (வீட்டிலிருந்த) வெண்ணெயை அபகரிக்க முடியாமல் அவர்கள் வீட்டிலே கட்டுண்டு இருந்தான்; அடியும் பட்டான்; அழுதான். அப்பட்ட இக்கண்ணன் செய்யும் தீம்புகளால் நாங்கள் முற்றிலும் அழிந்து விடுவோம்.”

218. தள்ளித் தளர்நடை இட்டினம் பிள்ளையாய்
உள்ளத்தின் உள்ளே அவளை உறநோக்கி
கள்ளத்தினால் வந்த பேய்ச்சி முலை உயிர்
துள்ளிச் சுவைத்தானால், இன்று முற்றும்:
துவக்கற உண்டானால், இன்று முற்றும். 6

பொருள் : “யசோதையே! இக்கண்ணன் சிறு குழந்தையா யிருந்தபோது, தன்னைக் கொல்ல வந்த பூதனையை நாம் கொல்ல வேண்டுமென்று எண்ணி அவள் உயிரையும் பாலோடு சேர்த்துக் குடித்தான். அப்படிப்பட்ட இவன் செய்யும் தீம்புகளால் நாங்கள் இன்று முற்றும் அழிந்து விடுவோம்.”

தள்ளி - தடுமாறி; உற நோக்கி - நன்றாகப் பார்த்து; பேய்ச்சி - பூதனை என்னும் பேய் மகள்; துவக்கு அற - சம்பந்தம் இல்லாதபடி.

219. மாவலி வேள்வியில் மாண் உருவாய்ச் சென்று
மூவடி தா என்றிரந்த இம் மண்ணினை
ஓரடியிட்டு இரண்டாம் அடி தன்னிலே
தாவடியிட்டானால், இன்று முற்றும்:
தரணி அளந்தானால், இன்று முற்றும். 7

பொருள் : “யசோதையே! இக் கண்ணன் மகாபலி செய்த யாகத்தில் வாமன வடிவில் சென்று மூன்றடி மண் கொடு என்று யாசித்துப் பெற்ற இவ்வுலகத்தை ஓரடியாக அளந்து இரண்டாவது அடியிலே மேலுலகங்களை அளக்க, தாவி அடியிட்டான். (இவ்வாறு தேவர்களுடைய விருப்பத்தை முடித்துக் கொடுத்தவன். எங்களுடைய விருப்பத்தைச் செய்யாமல் வருத்துவதால்) நாங்கள் இன்று அழிவோம்” என்று இளம் பெண்கள் கூறினர்.

220. தாழை தண்ணாம்பல் தடம்பெரும் பொய்கைவாய்
வாழும் முதலை வலைப்பட்டு வாதிப்புண்
வேழம் துயர்கெட விண்ணோர் பெருமானாய்
ஆழிபணி கொண்டானால் இன்று முற்றும்! அதற்கு
அருள் செய்தானால் இன்று முற்றும். 8

பொருள் : “யசோதையே! இக் கண்ணன் கரையில் தாழை மடல்களையும், நீரில் குளிர்ந்த ஆம்பல்களையுமுடைய பெரிய குளத்திலே வசிக்கிற முதலையாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக் கொண்டு துன்பப்பட்ட கஜேந்திராழ்வானது துன்பம் தீர, தேவர்களுக்குத் தலைவன் என்பது தோன்ற, கருடன் மீது ஏறிவந்து சக்ராயுதத்தை ஏவி முதலையைக் கொன்று அந்த யானைக்குக் கருணை செய்தான். ஆனால் (தன் அருகிலேயே நிற்கும் நாங்கள் வருந்தும்படி) எங்களிடம் கருணை காட்டாமல் இருக்கிறான். இவனால் நாங்கள் அழிவோம்.”

சிறப்புப் பொருள் : வேழத்துக்குத் துயர் - பறித்த மலர்களைச் செவ்வி அழியாமல் எம்பெருமானது திருவடிகளில் சாத்தப் பெற்றிலோமே என்பது.

221. வானத்து எழுந்த மழை முகில்போல் எங்கும்
கானத்து மேய்ந்து களித்து விளையாடி
ஏனத் துருவாய்க்கிடந்த இம் மண்ணினை
தானத்தே வைத்தானால், இன்று முற்றும்! தரணி
இடந்தானால் இன்று முற்றும். 9

பொருள் : “யசோதையே! வானத்தில் தோன்றிய மழை பொழியும் மேகம்போல் விளங்கும் வராக வடிவம் (பன்றி) கொண்டு, சென்று மகிழ்வுடன் விளையாடிக் கொண்டே இந்த பூமியைக் குத்தி எடுத்து இருந்த இடத்திலேயே இவன் வைத்தான். (வெள்ளத்தில் மூழ்கிய பூமியை இடந்து எடுத்தவன் விரக வெள்ளத்திலே மூழ்கும்படி எங்களை விட்டிருக்கிறான். எனவே இவனால் இன்று நாங்கள் அழிந்து விடுவோம்.”

இடத்தல்-குத்தி எடுத்தல்.

222. *அங்கமலக் கண்ணன் தன்னை அசோதைக்கு
மங்கை நல்லார்கள் தாம் வந்து முறைப்பட்ட
அங்கவர் சொல்லைப் புதுவைக் கோன் பட்டன்
சொல்
இங்கு இவை வல்லவர்க்கு ஏதம் ஒன்றில்லையே.

பொருள் : மங்கைப் பருவமுடைய பெண்கள் கண்ணனைக் குறித்து யசோதையிடம் வந்து முறையிட்ட அம் மங்கையர்களின் வசனத்தை,

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குத் தலைவராகிய பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த இப் பத்துப்பாசுரங்களையும் ஒத வல்லவர்களுக்குத் துன்பம் எதுவும் இல்லையாம்.

மூன்றாம் பத்து

முதல் திருமொழி - தன்னேராயிரம்

அன்னை கண்ணனுக்கு
'இன்னமுதன்றி அம்மந்தாரேன்'
எனல்

முன்னுரை : கண்ணனை அன்பினாலே பலதரம் அம்மம் உண்ண அழைத்தும் அம்மமுட்டியும் வரும் யசோதைப் பிராட்டி, அந்தக் கண்ணனுடைய இளமைப் பருவத்தையும் அந்தப் பருவத்தில் செய்ய முடியாத அற்புதச் செயல்களைச் செய்யும் திறத்தையும் கண்டு, அவனைத் தன்னுடைய பிள்ளை என்னும் எண்ணம் தவிர்த்து 'சர்வேசுவரனே இப்படி அவதரித்து இருக்கிறான்' என்றதை, பெரியாழ்வார் தாமும் தம்மை யசோதையாகவே பாவித்துப் பேசி மகிழ்கிறார் இத்திருமொழியில். மங்களா சாசனம் செய்யும் நபரான இவ் ஆழ்வார்க்கு, கண்ணனுக்குப் பசியாதிருக்க அம்மம் தரவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு பக்கமும் அச்சம் ஒரு பக்கமும் உண்டாகின்றன என்க.

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

223. தன்னே ராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளிர்நடை இட்டு
வருவான்
பொன்னேய் நெய்யோடு பாலும் உண்டொரு
புள்ளுவன் பொய்யே தவழும்
மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்ச மகள் கொங்கை
துஞ்ச வாய் வைத்த பிரானே!
அன்னே! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்,
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. . 1

பொருள் : உனக்குச் சமமான ஆயிரம் பிள்ளை
களோடு கூடி தளர்நடை நடந்து வருபவனே!
நெய்யையும் பாலையும் குடித்துப் பொய்யாகத்
தவழ்ந்து செல்கிறவனே! தாய் வடிவில் வந்த
பேய்மகள் இறக்கும்படி செய்த உபகாரகனே!
உன்னைத் தெரிந்து கொண்டேன். உனக்குப்பால்
கொடுக்கப் பயப்படுவேன்.

சிறப்புப் பொருள் : 'நடக்கக் கற்ற குழந்தை, தவழக்
கற்றதாம்', என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப நடக்கத்
தெரிந்த பின்பும் தெரியாதவன் போலத்
தவழுதலால் 'பொய்யே தவழும் புள்ளுவன்' என்று
குறிப்பிட்டார். அன்னே- அச்சக் குறிப்பு
இடைச்சொல். முன்பெல்லாம் இவனை என்
பிள்ளையாகவும், நான் தரும் பால் முதலியன
இவனுக்கு அடிப்படையான உணவாகவும் (தாரகம்)
நினைத்திருந்தேன். இவன் பேய்ச்சி முலையுண்ட
பின்பு இவனுடைய ஆச்சர்யமான செயல்களைக்
கண்முன் காண்பதால் "இவன் என் பிள்ளை
அல்லன்: நான் கொடுக்கும் அம்மம் முதலியனவும்

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குத் தலைவராகிய பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த இப் பத்துப்பாசுரங்களையும் ஒத வல்லவர்களுக்குத் துன்பம் எதுவும் இல்லையாம்.

மூன்றாம் பத்து

முதல் திருமொழி - தன்னேராயிரம்

அன்னை கண்ணனுக்கு
'இன்னமுதன்றி அம்மந்தாரேன்'
எனல்

முன்னுரை : கண்ணனை அன்பினாலே பலதரம் அம்மம் உண்ண அழைத்தும் அம்மமுட்டியும் வரும் யசோதைப் பிராட்டி, அந்தக் கண்ணனுடைய இளமைப் பருவத்தையும் அந்தப் பருவத்தில் செய்ய முடியாத அற்புதச் செயல்களைச் செய்யும் திறத்தையும் கண்டு, அவனைத் தன்னுடைய பிள்ளை என்னும் எண்ணம் தவிர்த்து 'சர்வேசுவரனே இப்படி அவதரித்து இருக்கிறான்' என்றதை, பெரியாழ்வார் தாமும் தம்மை யசோதையாகவே பாவித்துப் பேசி மகிழ்கிறார் இத்திருமொழியில். மங்களா சாசனம் செய்யும் நபரான இவ் ஆழ்வார்க்கு, கண்ணனுக்குப் பசியாதிருக்க அம்மம் தரவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு பக்கமும் அச்சம் ஒரு பக்கமும் உண்டாகின்றன என்க.

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

223. தன்னே ராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளிர்நடை இட்டு
வருவான்
பொன்னேய் நெய்யோடு பாலும் உண்டொரு
புள்ளுவன் பொய்யே தவழும்
மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்ச மகள் கொங்கை
துஞ்ச வாய் வைத்த பிரானே!
அன்னே! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்,
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. . 1

பொருள் : உனக்குச் சமமான ஆயிரம் பிள்ளை
களோடு கூடி தளர்நடை நடந்து வருபவனே!
நெய்யையும் பாலையும் குடித்துப் பொய்யாகத்
தவழ்ந்து செல்கிறவனே! தாய் வடிவில் வந்த
பேய்மகள் இறக்கும்படி செய்த உபகாரகனே!
உன்னைத் தெரிந்து கொண்டேன். உனக்குப்பால்
கொடுக்கப் பயப்படுவேன்.

சிறப்புப் பொருள் : 'நடக்கக் கற்ற குழந்தை, தவழக்
கற்றதாம்', என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப நடக்கத்
தெரிந்த பின்பும் தெரியாதவன் போலத்
தவழுதலால் 'பொய்யே தவழும் புள்ளுவன்' என்று
குறிப்பிட்டார். அன்னே- அச்சக் குறிப்பு
இடைச்சொல். முன்பெல்லாம் இவனை என்
பிள்ளையாகவும், நான் தரும் பால் முதலியன
இவனுக்கு அடிப்படையான உணவாகவும் (தாரகம்)
நினைத்திருந்தேன். இவன் பேய்ச்சி முலையுண்ட
பின்பு இவனுடைய ஆச்சர்யமான செயல்களைக்
கண்முன் காண்பதால் "இவன் என் பிள்ளை
அல்லன்: நான் கொடுக்கும் அம்மம் முதலியனவும்

இவனுக்குத் தாரகம் அன்று என்று நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டேன்: ஆகவே இவனுக்கு அம்மம் கொடுக்க அஞ்சுவேன் என்று யசோதை கூறுகிறாள். (புள்ளாவம்-மெய்ப்போலத் தோன்றும்படி பொய்யில் வல்லமை காட்டுதல்)

224. வான்போல் மஞ்சனம் ஆட்டி அமுதாட்டிப் போனேன்,
வருமள விப்பால்
வன்பார் அச்சகடம் இறச்சாடி வடக்கில் அகம்புக்
கிருந்து
மின்போல் நுண்ணிடையாள் ஒரு கன்னியை
வேற்றுருவம் செய்து வைத்த
அன்பா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 2

பொருள் : அன்பனே! உன்னை நீராட்டி அமுது ஊட்டி யமுனையில் நீராடப் போனேன். நான் வரும் முன்பே சகடத்தை முறியும்படி கால்களால் உதைத்தும், நம் வீட்டிற்கு வடக்கிலுள்ள வீட்டில் புகுந்து ஓர் இளம் பெண்ணை உருவம் மாறும் படியும் செய்த உன்னை அறிந்துகொண்டேன். (நம்மிடம் வேறுபட்ட கடவுள் என்று உன்னைத் தெரிந்து கொண்டதால் உனக்கு அம்மம் தர அஞ்சுவேன்.)

225. கும்மாயத்தோடு வெண்ணெய் விழுங்கி குடத்தயிர்
சாய்த்துப் பருகி
பொய்ம் மாயமருதான அகரரைப் பொன்று
வித்தின்று நீ வந்தாய்
இம்மாயம் வல்ல பிள்ளை நம்பீ! உன்னை
என்மகனே என்பர் நின்றார்
அம்மா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 3

பொருள் : நம்பியே! குழையச் சமைத்து வைத்த பருப்பையும், வெண்ணெயையும் ஒன்றாக விழுங்கி விட்டு, தயிர்க்குடத்தைச் சாய்த்துக் குடித்துவிட்டு, மருதமரமாய் நின்ற அசுரர்களைக் கொன்று இப்போது நீ ஒன்றுமறியாதவன் போல வந்திருக்கிறாய். இப்படிப்பட்ட மாயம் செய்யும் உன்னை 'என்னுடைய பிள்ளைதான்' என்று சொல்வார்கள். எல்லார்க்கும் தலைவனே! உன்னை அறிந்து கொண்டேன். எனவே உனக்குப் பால்தர நான் பயப்படுகின்றேன் என்று யசோதை கூறுகின்றாள்.

226. மையார் கண்மட ஆய்ச்சியர் மக்களை மையன்மை
செய்தவர் பின்போய்
கொய்யார் பூந்துகில் பற்றித் தனிநின்று குற்றம்
பலபல செய்தாய்
பொய்யா! உன்னைப் புறம்பல பேகவ
புத்தகத்துக்குள கேட்டேன்
ஐயா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 4

பொருள் : தலைவனே! நீ இடைப் பெண்களுடைய கொய்சகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு அவர்கள் பின்னே போய் அவர்களோடு தனி இடத்தில் இருந்து கணக்கில்லாத குற்றங்களைச் செய்தாய். பொய்யனே! உன்னைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்ற பல பொல்லாங்குகள் எல்லாம் ஒரு புத்தகம் எழுதும் அளவில் உள்ளதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகவே உலக மக்களால் செய்ய முடியாத மனிதத் தன்மைக்கு மேற்பட்டவன் என்று உன்னை அறிந்து கொண்டேன்.

சிறப்புப் பொருள் : மை ஆர் கண்- மை எழுதப்பெற்ற கண்கள்; மையன்மை செய்து- உன்னிடம் பித்து உண்டாகும் படி செய்து; மையல்-மோகம்; அதன் தன்மை- மையன்மை.

227. முப்போதும் கடைந் தீண்டியவெண்ணெயினோடு
தயிரும் விழுங்கி
கப்பாலாயர்கள் காவிற் கொணர்ந்த கலத்தொடு
சாய்த்துப் பருகி
மெய்ப்பால் உண்டு ஏழு பிள்ளைகள் போல நீ
விம்மி விம்மி அழுகின்ற
அப்பா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 5

பொருள் : தலைவனே! நீ மூன்று காலத்திலும் (காலை, உச்சி, அந்தி) தயிரைக் கடைந்ததனால் திரண்ட வெண்ணெயையும் தயிரையும் விழுங்குகிறாய். இடையர்கள் தோளில் காவடியிலே சுமந்து கொண்டு வந்த பாலைக் குடிக்கிறாய். என் பாலையும் குடித்து (அது பெறாதபோது) அழுகின்ற பிள்ளைகள் போல அழுகிறாய். இவ்வாறு விசித்து அழும் உன்னை அறிந்து கொண்டேன். எனவே உனக்கு அம்மம் தர நான் அஞ்சுவன்.

228. கரும்பார் நீள்வயல் காய்கதிர்ச் செந்நெல்லைக்
கற்றானிரை மண்டித் தின்ன
விரும்பாக் கன்று ஒன்று கொண்டு விளங்கனி வீழ
எறிந்த பிரானே!
கரும்பார் மென்குழல் கன்னி ஒருத்திக்குச்
குழ்வலை வைத்துத் திரியும்
அரம்பா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 6

பொருள் : வயலில் கரும்பு போல வளர்ந்துள்ள நெற்பயிரைக், கன்றுகளும் பசுக்களும் தின்று கொண்டிருக்க (தானும் தின்பது போல பாவித்தும் தின்பதில்) விருப்பமில்லாத ஒரு கன்றினைக் கொண்டு விளம்பழம் சிந்தும்படி வீசி எறிந்த பெருமானே ஓர் இளம் பெண்ணுக்காக அவளை அகப்படுத்துகின்ற கண்ணாகிய வலையை வைத்துக் கொண்டு திரிகின்ற தீம்பனே! உன்னை அறிந்து கொண்டேன். உனக்குப் பால்தர அஞ்சுவேன்.

சிறப்புப் பொருள் : கற்றா - கன்று + ஆ; மண்டி - மேல்விழுந்து; சுரும்பு - வண்டு. வலை கட்டி மிருகங்களை அகப்படுத்துவது போல, கண்களைக் கொண்டு பெண்களைத் தன் வயப்படுத்துதலால் அக் கண்களை வலை என்றே கூறினார். அரம்பா - தீம்பனே.

229. மருட்டார் மென்குழல் கொண்டு பொழில்புக்கு வாய்
வைத்தவ் வாயர் தம் பாடி
கருட்டார் மென்குழல் கன்னியர் வந்துன்னைச்
சுற்றும் தொழ நின்ற சோதி!
பொருள் தாய மிலேன் எம்பெருமான்! உன்னைப்
பெற்ற குற்றமல்லால் மற்றுஇங்
கரட்டா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்,
உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 7

பொருள் : தீம்பனே! மெல்லிய ஓசையை உடைய, தன் ஒலியைக் கேட்பவர்களை மருளச் செய்யும் தன்மையுள்ள, புல்லாங்குழலைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு சோலையிலே புகுந்து வாயிலே வைத்து

ஊதினாய். அதனால் ஆய்ப் பாடியிலுள்ள இளம் பெண்கள் தமது காவலைக் கடந்து வந்து உன்னைச் சுற்றிலும் இருந்து வணங்கி நிற்கின்ற சோதியே! எம்பெருமானே! உன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்ற தன்றி வேறு செல்வத்தைப் பற்றிய விவாதம் எதுவும் இவ்வூராருக்கும் எனக்கும் இல்லை. உன்னைத் தெய்வம் என்று அறிந்து கொண்டேன். ஆகவே உனக்குப் பால்தர அஞ்சுவேன்.

சிறப்புப் பொருள் : சுருண்டு + ஆர் - சுருட்டார்; சுருண்டு நிரம்பிய (அ) சுருட்சி பொருந்திய

230. வாளா ஆகிலும் காணகில்லார்; பிறர் மக்களை
மையன்மை செய்து
தோளால் இட்டவரோடு திளைத்துநீ சொல்லப்
படாதன செய்தாய்
கேளார் ஆயர் குலத்தவர் இப் பழி கெட்டேன்!
வாழ்வில்லை நந்தன்
காளாய்! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 8

பொருள் : நந்தகோபனுடைய மகனே! நீ ஒரு தீம்பும் செய்யாமலிருப்பினும் இவ்வூரார் உன்னைப் பார்க்கப் பொறுக்கமாட்டார்கள். (அப்படியிருக்க) நீ அயலாருடைய பெண்களை மயக்கி, தோளால் அணைத்துக் கொண்டு அவர்களோடு விளையாடி, சொல்லத்தகாத செயல்களையும் செய்தாய். இந்த ஆயர்கள் இப்பழியைக் கேட்கப் பொறுக்க மாட்டார்கள். ஆ! கெட்டேன் எனக்கு வாழ்வு இல்லை. எனவே உன்னை அறிந்து கொண்டேன். எனவே உனக்கு அம்மம் தரப்படப்படுவேன்.

கெட்டேன் - துன்பத்தின் மிகுதியால்
சொல்லும் வார்த்தை.

231. தாய்மார் மோர் விற்கப் போவர், தகப்பன்மார்
கற்றானிரைப் பின்பு போவர்
நீ ஆய்ப்பாடி இளங்கன்னி மார்களை நேர்படவே
கொண்டு போதி
காய் வார்க்கென்றும் உகப்பனவே செய்து
கண்டார் கழறத் திரியும்
ஆயா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 9

பொருள் : இடைக்குலத்தில் பிறந்தவனே!
தாய்மார்கள் மோரை விற்பதற்குப் போவார்கள்.
தகப்பன்மார் பசுக்களை மேய்த்துவரப்
போவார்கள். நீ அந்தச் சமயம் பார்த்து, இந்த
ஆய்ப்பாடியிலுள்ள கன்னிப் பெண்களை உன்
விருப்பப்படி அழைத்துக் கொண்டு போகிறாய்.
உன்மேல் பகை கொண்டிருப்பவர்கள்
உன்னிடமுள்ள குணங்களை எல்லாம் குற்றமாகச்
சொல்கிறார்கள். 'இவனைத் தூற்றுவதற்கு வழி
கிடைத்தது' என்று மகிழ்ச்சி அடைவர். உன்னிடம்
அன்புள்ளவர்களும் நீ செய்யும் தீம்பு
பொறுக்காமல் உன்னைக் குறை கூற நேருகிறது. நீ
இவ்விளம் பருவத்தில் இப்படி இருப்பதால் நீ
தெய்வமே என்று உன்னை அறிந்து கொண்டேன்.
ஆகவே உனக்குப் பால் தர அஞ்சவேன்.

232. கொத்தார் பூங்குழல் கன்னி ஒருத்தியைச் சோலைத்
தடங்கொண்டு புக்கு
முத்தார் கொங்கை புணர்ந்திரா நாழிகை மூவேழு
சென்ற பின் வந்தாய்

ஓத்தார்க் கொத்தன பேசுவர் உன்னை உரப்பவே
நானொன்றும் மாட்டேன்
அத்தா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன், உனக்கு
அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே.. 10

பொருள் : தலைவனே! மலர்களை அணிந்த
கூந்தலை உடைய ஒரு கன்னியை அழைத்துக்
கொண்டு சோலையிலே புகுந்து கலந்து இரவு
நாழிகை 21 கழிந்த பின்பு (விடியற்காலத்தில்)
அங்கிருந்து திரும்பி வந்தாய். இதனால் அவரவர்
பலவாறு உன்னைப் பற்றிச் சொல்வார்கள்.
தாயாகிய நான் இப்படித் தீம்பு செய்யும் உன்னைத்
தண்டிக்கச் சிறிதும் வல்லமை இல்லாதவளாய்
இருக்கிறேன். உன்னை அறிந்து கொண்டேன்
ஆதலால் உனக்கு அம்மம் தர அஞ்சுவன்.

233. *காரார் மேனி நிறத்தெம்பிரானைக் கடிகமழ் பூங்குழ
லாய்ச்சி
ஆரா இன்னமுது உண்ணத் தருவன் நான் அம்மம்
தாரேனென்ற மாற்றம்
பாரார் தொல்புகழான் புதுவை மன்னன் பட்டர்பிரான்
சொன்னபாடல்
ஏரார் இன்னிசை மாலை வல்லார் இருடிகேசனடி
யாரே.

பொருள் : மேகம் போன்ற நிறமுடைய
கண்ணனைக் குறித்து யசோதைப் பிராட்டி,
“பாலுண்ணத் தருபவளாகிய நான் உன்னை
அறிந்து கொண்டதால் இனி கொடுக்க மாட்டேன்”
என்று சொன்ன சொற்களை வில்லிபுத்தூருக்குத்
தலைவரான பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த இப்
பாகரங்களைப் பாட வல்லவர்கள் கண்ணனுடைய
பக்தர்களாவார்.

மூன்றாம் பத்து

இரண்டாம் திருமொழி - அஞ்சன
வண்ணனை

கண்ணனை அன்னை கன்றின்பின்
போக்கியது எண்ணி மனம்
கரைந்து இரங்குதல்

முன்னுரை : யசோதைப் பிராட்டி கண்ணனுடைய
தெய்வீகத் தன்மையை மறந்து மீண்டும் தன்
மகனாகவே எண்ணி அவனை அவன் விருப்பப்படி
விளையாட விடாமல் அதிகாலையிலேயே
உண்ணச் செய்து அவனுடைய மென்மையான
இயல்பை நினையாமல், மிகவும் வெம்மையும்,
வன்மையுமுடைய காட்டிலே குடையும், செருப்பும்
இன்றி கன்றுகளை மேய்க்க அனுப்பி அதனால்
வருந்தினாள். பெரியாழ்வாரும் அப் பிராட்டியின்
தன்மையை அடைந்து பாடுகின்றார் இத்
திருமொழியில்

கலிநிலைத்துறை

234. அஞ்சன வண்ணனை ஆயர் கோலக் கொழுந்தினை
மஞ்சனம் ஆட்டி மனைகள் தோறும் திரியாமே
கஞ்சனைக் காய்ந்த கழலது நோவக் கன்றின்பின்
என் செயப்பிள்ளையைப் போக்கினேன்; எல்லே
பாவமே! 1

பொருள் : மை போன்ற திருநிறம் உடையவனும்,
இடையர் கோலத்தில் கொழுந்து போல உள்ளவனு

மாகிய கண்ணனை நீராட்டி அவன் விருப்பப்படி, வீடுகள் தோறும் விளையாடப் பார்த்திராமல், கம்சனை அழித்த கண்ணனின் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகள் நோகும்படி கன்றுகளின் பின்னே என்ன செய்வதற்காக என் பிள்ளையை அனுப்பினேன்? நான் செய்த பாவம் இருந்தபடி என்னே?

சிறப்புப் பொருள் : ஆயர் கோலம் - கன்றுகளின் பின்னே போகும்போது உண்டான வேகமான நடையும், அதனால் திருமேனியில் தோன்றிய குறு வியர்ப்பும், அலைந்த திருக்குழலும், பிடித்த கோலுமான வடிவம். கொழுந்து- ஆயர்களுக்குத் துன்பம் வந்தால் முதலில் தன்முகம் வாடுபவன். இடையர் முதலில் சிலநாள் கன்றுகளை மேய்த்துப் பின்பு பசுக்களை மேய்ப்பர். (ஓரிடத்தில் நில்லாமலும், பசுக்களைப் போல மெல்லச் செல்லாமலும் துள்ளியோடும் தன்மையை உடையவை கன்றுகளாகும். அப்படிப்பட்ட கன்றுகளின் பின்னே கால்கள் நோகப் போகும்படி செய்து விட்டேனே? இப்படி ஏன் நான் செய்தேன்? இப்படிச் செய்து பச்சாதாபப் படும்படி ஆன என்னுடைய பாவம் தான் என்ன? என்று யசோதை வருந்துகிறாள் எல்லே - இரக்கக் குறிப்பு இடைச்சொல்.

235. பற்று மஞ்சள் பூசிப் பாவை மாரொடு பாடியில் சிற்றில் சிதைத்து எங்கும் தீமை செய்து திரியாமே கற்றுத் தூளி உடைவேடர் கானிடைக் கன்றின்பின் எற்றுக்கென் பிள்ளையைப் போக்கினேன்; எல்லே

பாவமே! 2

பொருள் : பற்றுகிற மஞ்சளை உடம்பில் பூசிக் கொண்டு பெண்கள் இழைத்த சிற்றிலை அழித்து விட்டு தான் விரும்பும் பெண்களோடு எல்லா இடங்களிலும் சென்று தீம்பு செய்து கண்ணன் திரிவான். அப்படிப் பட்டவனை கன்றுகள் ஓடுவதால் எழும் தூசிகளையுடைய அடித்துப் பறிக்கும் வேடர் நிறைந்த காட்டிலே எதற்காகப் போக்கினேன் இது பெரிய பாவம்.

சிறப்புப் பொருள் : பற்று - மஞ்சள். ஆய்ப்பாடியில் இடைப் பெண்கள் மஞ்சள் அரைத்தால் அது பற்றும், பற்றாது என்பதைக் கண்ணனுடைய கரிய திருமேனியில் பூசிப் பார்ப்பார்களாம். ஆதலால் அம்மஞ்சள் 'பற்று மஞ்சள்' எனப்பட்டது.

236. நன்மணி மேகலை நங்கை மாரொடு நாடொறும்
பொன் மணி மேனி புழுதி யாடித் திரியாமே
கண்மணி நின்றதிர் கான் அதரிடைக் கன்றின் பின்
என் மணிவண்ணனைப் போக்கினேன்; எல்லே
பாவமே! 3

பொருள் : சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த மேகலையை அணிந்த பெண்களுடன் நீல இரத்தினம் போன்ற உடலில் நாள்தோறும் புழுதி படிய விளையாடிக் கண்ணன் திரிவான். அக் கண்ணனைக் காட்டு வழியிலே, மலையானது மணி போன்று ஒலிக்கும் வழியிலே கன்றுகளின் பின்னே அனுப்பினேன். இது மகா பாவம்.

சிறப்புப் பொருள் : மேகலை - எண்கோவை அணி; பொன் - அழகிய; அதர் - வழி; மலைமேல்

கன்றுகளை மேய்க்கும்போது கண்ணன் கன்றுகளை அழைப்பான். அவைகளும் இவனைக் கூப்பிடும். அவ்விரண்டு ஒலிகளும் கலந்து மலையில் எதிரொலிக்கும். ஆதலால் 'கண்மணி நின்றதிர் கான்' என்றார்.

237. வண்ணக் கருங்குழல் மாதர் வந்து அலர் தூற்றிட
பண்ணிப் பல செய்திப் பாடி எங்கும் திரியாமே
கண்ணுக்கு இனியானைக் கான் அதரிடைக்
கன்றின்பின்
எண்ணற்கு அரியானைப் போக்கினேன்; எல்லே
பாவமே! 4

பொருள் : பல தீம்புகளைச் செய்து அதனால் பெண்கள் ஓடிவந்து பழி சொல்லித் தூற்றும்படி செய்து இந்த ஆய்ப்பாடி முழுவதும் கண்ணன், திரிவான். அப்படிப்பட்ட நினைத்தற்கும் அரியவனான கண்ணனை காட்டு வழியில் கன்றுகளின் பின் அனுப்பி வைத்தேன். இது மகா பாவம்.

அலர் - பழிச்சொல்.

238. அவ்வவ்விடம்புக் கவ்வாயர் பெண்டிர்க் கணுக்களாய்
கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்துக் கூழைமை
செய்யாமே
எவ்வும் சிலையுடை வேடர் கானிடைக் கன்றின்பின்
தெய்வத் தலைவனைப் போக்கினேன்; எல்லே
பாவமே! 5

பொருள் : பெண்களிலிருக்கும் அந்த அந்த இடத்திலே புகுந்து அவர்களுக்கு அந்தரங்களாய்,

கோவைப் பழம் போன்ற தன் வாய் இதழை அவர்கள் பானம் செய்யும்படி கொடுத்து கூழைத் தனத்தைச் செய்வான் கண்ணன். அப்படிப் பட்டவனை, அவ்வாறு செய்யாமல் துன்பம் செய்யும் வேடர்கள் இருக்கும் காட்டிலே கன்றின் பின்னே போக்கினேன். இது பெரும் பாவம்

சிறப்புப் பொருள் : கூழைமை செய்தல் - 'உன்னைத் தவிர வேறோருத்தியையும் அறியமாட்டேன். உன்னைப் பிரிந்தால் ஒரு கணமும் தரிக்க மாட்டேன்', என்பது போலச் சொல்லி அவரவர் களுக்கு ஏற்றபடி கூழைக் கூச்சல் போடுதல். எவ்வம் - துன்பம்.

239. மிடறு மெழுமெழுத் தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப்
போய்

படிபு பலசெய்திப் பாடி எங்கும் திரியாமே
கடிபு பலதிரிகான், அதரிடைக் கன்றின் பின்
இடற என் பிள்ளையைப் போக்கினேன்; எல்லே
பாவமே! 6

பொருள் : தொண்டையிலே மெழுமெழுத்து ஓடும்படி வெண்ணெயை விழுங்கி விட்டுப் பல தீம்புகளைச் செய்து இவ்வாய்ப்பாடி முழுவதும் கண்ணன் திரிவான். அவ்வாறு இல்லாமல் பல யானைகள் திரிகின்ற காட்டு வழியிலே, கன்றுகளின் பின்னே தட்டுத் தடுமாறித் திரியும்படியாகப் போக்கினேன். இது மகா பாவம்.

சிறப்புப் பொருள் : மெழு மெழுத்து ஓட - பலகாரங்களையும், சோற்றையும் அமுது செய்ய

வேண்டுமென்றால், வாயிலிட்டு மென்று மெல்ல
மெல்லத் தொண்டைக்குக் கீழே இறங்கச் செய்ய
வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமல் வாய் அழுது
செய்தால் மெழு மெழுத்து ஓடும் இயல்பு உடையது
வெண்ணெயாகும். களிறு - கடிநு என எதுகை நயம்
நோக்கி வந்தது.

240. வள்ளி நுடங்கிடை மாதர் வந்து அலர் தூற்றிட
துள்ளி விளையாடித் தோழரோடு திரியாமே
கள்ளி யுணங்கு வெங்கான் அதரிடைக்
கன்றின்பின்
புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன்; எல்லே
பாவமே! 7

பொருள் : பெண்கள் என்னிடம் வந்து கண்ணன்
மேல் பழி சொல்லித் தூற்றுவர் ஆனால்
கண்ணனோ, முன்னிலும் அதிகமாகத் துள்ளிக்
கொண்டு தோழர்களோடு விளையாடித் திரியான்.
அவ்வாறு திரியாதபடி கள்ளிச் செடியும் வாடுகின்ற
கொடிய காட்டு வழியிலே கன்றுகளின் பின்னே
போக்கினேன் இது மிகவும் பாவம்.

சிறப்புப் பொருள் : வள்ளி - கொடி; கள்ளி - மழை
பெய்யா விட்டாலும் பசுமை மாறாத கள்ளிச்
செடியும், அதிக வெப்பத்தால் வாடி வதங்கும்
படியான காடு புள்ளின் தலைவன் - கருடனுக்குத்
தலைவன். (பெரிய திருவடி)

241. பன்னிரு திங்கள் வயிற்றில் கொண்ட
அப்பாங்கினால்
என் இளம் கொங்கை அமுத மூட்டி எடுத்துயான்

பொன்னடி நோவப் புலரியே கானிற் கன்றின்பின்
என்னிளஞ் சிங்கத்தைப் போக்கினேன்; எல்லே

பாவமே! 8

பொருள் : நான் என் கண்ணனைப் பன்னிரண்டு
மாத காலம் என் வயிற்றிலே வைத்துக்
கொண்டிருந்த அந்த அன்பு மிகுதியால் என் பாலை
உண்ணும்படி செய்து இடுப்பிலே வைத்துக்
கொண்டிருந்தேன். அப்படிப் பட்டவனை
இப்போது அழகிய திருவடிகள் நோகும்படி, விடியற்
காலத்திலேயே காட்டிலே கன்றுகளின் பின்னே
போக்கினேன். இது மகா பாவம்.

சிறப்புப் பொருள் : இராமனைப் போலவே
கண்ணனும், கருவில் 12 மாதங்கள் இருந்து
பிறந்தவன் என்க.

242. குடையும் செருப்பும் கொடாதே தாமோதரனை நான்
உடையும் கடியன ஊன்று வெம்பரற்களுடைக்
கடிய வெங்காணிடைக் காலடி நோவக் கன்றின் பின்
கொடியன் என் பிள்ளையைப் போக்கினேன்; எல்லே
பாவமே! 9

பொருள் : மிக்க கொடுமையை உடைய நான்
வெயிலைத் தடுக்கும் குடையையும் முள் முதலியன
தைக்காதபடி காக்கும் செருப்பையும் கொடுக்கா
மல் என் தாமோதரனை, நிலவெப்பம் தாங்காமல்
வெடிக்கின்ற, காலில் உறுத்துகின்ற வெப்பமுடைய
பருக்கைக் கற்களை உடைய கொடிய காட்டிலே
கால்கள் நோகும்படி கன்றுகளின் பின்னால்
போக்கினேன். இது மகா பாவம்.

243. என்றும் எனக்கு இனியானை என் மணிவண்ணனை கன்றின் பின்போக்கினேன் என்று யசோதை கழறிய பொன்திகழ் மாடப் புதுவையர் கோன்பட்டன் சொல் இன் தமிழ் மாலை வல்லவர்க்கு இடரில்லையே. 10

பொருள் : எப்போதும் எனக்கு இனிமையான வனும், நீல மணி போன்ற நிறம் உடையவனுமான கண்ணனை, கன்றுகளின் பின்னே அனுப்பினேனே என்று யசோதை துன்பப்பட்டு சொன்னதை, ஸ்ரீ வில்லி புத்தூருக்குத் தலைவராகிய பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த இனிய தமிழினால் ஆகிய பாமாலை பத்தையும், சொல்ல வல்லவர்களுக்குப் பகவானைப் பிரிதலாகிய துன்பம் ஒன்றும் வராது என்பதாம்.

மூன்றாம் பத்து

மூன்றாம் திருமொழி - சீலைக்குதம்பை

கண்ணன் வரவு கண்டு அன்னை மகிழ்தல்

முன்னுரை : கண்ணன் கன்றுகளை மேய்த்து மீண்டு வரும்போது, யசோதை அவனுக்கெதிரே சென்று அவனது திருமேனியையும் அலங்காரத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்தவளாய்த் தான் அனுபவித்துப் பலரையும் அழைத்துக் காட்டுகிறாள். கண்ணனின் திருமேனி முழுவதும் கன்றின் தூளியாயிருக்கிறது. எனவே நீராடி அமுது செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறாள். மேலும் குடை, செருப்பு கொடுக்காமல்

அனுப்பியதால் அவன் திருவடிகள் வெதும்பி திருக் கண்களும் சிவந்து, திருமேனியும் அலைந்து விட்டது. எனவே இனி கன்றின் பின் போகாதே! இங்கேயே இரு என்று கூறினாள். அவ்வாறு கூறியதாகப் பெரியாழ்வார் இத் திருமொழியில் அருளிச் செய்கிறார்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

244. *சீலைக் குதம்பை ஒருகாது ஒருகாது செந்நிறமேல்
தோன்றிப்பூ

கோலப் பணைக் கச்சம் கூறையுடையும்
குளிர்முத்தின் கோடாலமும்
காலிப் பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன்
வேடத்தை வந்து காணீர்
ஞாலத்துப் புத்திரனைப் பெற்றார், நங்கைமீர்!
நானே மற்றாரு மில்லை.

1

பொருள் : ஒரு காதிலே சீலையின் தக்கையையும், மற்றொரு காதிலே காந்தள் பூவையும், திருமேனிக்கு ஏற்ற ஆடையையும் அதன் மேல் கட்டிய கச்சையையும் முத்தாரத்தையும் ஆகிய இந்த அலங்காரத்தோடு கன்றுகளின் பின்னே வருகிற கடல்போன்ற நிறமுடைய கண்ணனின் அலங்காரத்தை வந்து பாருங்கள். பெண்களே! பூமியில் சிறந்த பிள்ளையைப் பெற்றவள் நான் ஒருத்திதான். வேறொருத்தியும் இல்லை என்று யசோதை கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : சீலைக் குதம்பை - காதில் இட்ட துணித் திரி. இரு காதுகளிலும் அத்திரியை இட்டு

அனுப்ப, அவன் காட்டிலே, ஒரு காதில் திரியைக்
களைந்து விட்டு, செங்காந்தள் பூவை அணிந்து
கொண்டு வந்தான்.

245. கன்னி நன்மாமதிள் சூழ் தரும்பொழில் காவிரித்
தென்னரங்கம்
மன்னிய சீர்மது குதனா! கேசவா! பாவியேன்
வாழ்வுகந்து
உன்னை இளங்கன்று மேய்க்கச் சிறுகாலே ஊட்டி
ஒருப் படுத்தேன்
என்னின் மனம் வலி ஆள் ஒரு பெண்ணில்லை
என் குட்டனே! முத்தம் தா. 2

பொருள் : பெரிய மதில் சூழப்பெற்ற ஸ்ரீரங்கம்
என்னும் திருப்பதியில் நித்திய வாசம் செய்கிற
எளிமைக் குணமுடைய மதுகுதனே! கேசவனே!
பாவியாகிய நான் என் வாழ்வை விரும்பி
அழகனான உன்னைக் கன்றுகளை மேய்க்க
விடியற்காலையிலேயே உனக்கு உணவளித்து
அவற்றின் பின்னே அனுப்பி விட்டேன். ஆகையால்
என்னைவிட வலிய நெஞ்சை உடையவளாக ஒரு
பெண் இந்த உலகினில் இல்லை. என் சிறுவனே!
எனக்கு முத்தம் கொடு.

246. காடுகள் ஊடுபோய்க் கன்றுகள் மேய்த்து மறியோடி
கார்க்கோடற்பூச்
சூடி வருகின்ற தாமோதரா! கற்றுத் தூளிகாண்
உன்னுடம்பு
பேடை மயிற் சாயல் பின்னை மணாளா! நீ
ராட்டமைத்து வைத்தேன்
ஆடி அமுதுசெய், அப்பனும் உண்டிலன்,
உன்னோடுடனே உண்பான். 3

பொருள் : “காடுகளுக்குள்ளே சென்று கன்றுகளை மேய்த்து அவற்றை மடக்குவதற்காக ஓடி, காந்தள் பூவைச் சூடிக்கொண்டு வருகின்ற தாமோதரனே! உன்னுடைய உடம்பில் கன்றுகள் எழுப்பிய புழுதி படிந்திருக்கிறது. நப்பின்னையின் கணவனே! நீராடுவதற்கு வேண்டியவற்றைத் தயார் செய்து வைத்துள்ளேன். நீராடிப் பின்பு உண்பாய். உன்னுடன் கூடஇருந்து உண்பதற்காக உன் தகப்பனாரும் இன்னும் உண்ணாமல் இருக்கிறார்” என்று யசோதை அழைத்தாள்.

இப் பாசரம் திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிக்கப் படுகிறது.

247. கடியார் பொழிலணி வேங்கடவா! கரும்போரேறே! நீ
உகக்கும்

குடையும் செருப்பும் குழலும் தருவிக்கக்

கொள்ளாதே போனாய், மாலை

கடிய வெங்கானிடைக் கன்றின் பின்போன

சிறுகுட்டச் செங்கமல

அடிய வெதும்பி உன் கண்கள் சிவந்தாய்.

அசைந்திட்டாய்; நீ எம்பிரான்! 4

பொருள் : “வாசனை நிரம்பிய சோலைகளை உடைய அழகிய திருவேங்கட மலையில் எழுந்தருளி இருப்பவனே! கருநிறமுள்ள எருது போன்றவனே! நீ விரும்புவதற்கு உரிய குடையையும், செருப்பையும் நான் வருவிக்கவும் நீ அதனை எடுத்துக் கொள்ளாமல் கன்றுகளை மேய்க்கப் போய் விட்டாய். அதனால் கொடிய வெப்பமுள்ள

காட்டிலே கன்றுகளின் பின்னே நடந்து போன உன்
செந்தாமரை போன்ற பாதங்களும் கொப்பளிக்க,
உன்னுடைய கண்களும் சிவந்து விட்டன.
எம்பிரானே! அதனால் நீ உடம்பு இளைத்தும்
போனாய்.” என்று யசோதை கூறினாள்.

சிறுகுட்டன் - சிறிய குழந்தை.

248. பற்றார் நடுங்கமுன் பாஞ்ச சன்னியத்தை வாய்
வைத்த போரேறே! என்
சிற்றாயர் சிங்கமே! சீதை மணாளா! சிறுகுட்டச்
செங்கண் மாலே!
சிற்றாடையும் சிறுபத்திரமும் இவை கட்டிலின் மேல்
வைத்துப் போய்
கற்றாயரோடு நீ கன்றுகள் மேய்த்துக் கலந்துடன்
வந்தாய் போலும். 5

பொருள் : “துரியோதனாதிபர் மனம் நடுங்கும்
படி, முன்பு பாரத யுத்தத்தில் பாஞ்சசன்யம் என்ற
சங்கை வாயிலே வைத்து ஊதினாய். எருது
போன்றவனே! எனது இடைப் பிள்ளைகள் நடுவே,
சிங்கக்குட்டி போல ஆடையும், முடியில் அணியும்
ஆபரணமும் ஆகிய இவற்றைப் படுத்து உறங்கும்
கட்டிலிலேயே நீ மறந்து வைத்துவிட்டுப் போய்
விட்டாய். கன்று மேய்க்கும் இடைப் பிள்ளை
களோடு போய்க் கன்று மேய்த்துவிட்டு உடன்
சேர்ந்து வந்தாயோ?” என்று யசோதை கூறினாள்.

பத்திரம் - முடியில் அணியும் ஓர் ஆபரணம்;
உண்டைவில் என்பாரும் உளர்.

249. அஞ்சுடர் ஆழி உன் கையகத்து ஏந்தும் அழகா! நீ
பொய்கை புக்கு
நஞ்சு உமிழ் நாகத்தினோடு பிணங்கவும், நான்
உயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்
என் செய்ய என்னை வயிறு மறுக்கினாய்?
ஏதுமோர் அச்சமில்லை
கஞ்சன் மனத்துக்கு உகப்பனவே செய்தாய்,
காயாம்பூ வண்ணம் கொண்டாய்! 6

பொருள் : சக்கரத்தைக் கையிலே ஏந்துகின்ற அழகனே! நீ காளியன் இருந்த பொய்கையிலே குதித்து விஷத்தைக் கக்குகின்ற அப்பாம்போடு நீ சண்டை செய்தபோது நான் உயிர் பிழைத்திருந்தேன். நீ என்னை என்ன செய்வதற்காக வயிறு குழம்பச் செய்தாய்? உனக்கு ஒரு வகைப் பயமும் இல்லை. காயாம் பூவினுடைய நிறத்தைக் கொண்டுள்ளவனே! உனக்குத் தீங்கு செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்த கம்சனுடைய மனத்திற்கு விருப்பமானவற்றையே செய்தாய். (உன்னைக் கன்றின் பின் போக்கினேனே!)

சிறப்புப் பொருள் : கையகத்து ஆழி ஏந்தும் அழகா என்றது உன் கையில் பகைவரை அழிக்க ஆயுதம் இருக்கவும், காளியனை அடக்க நேரே சென்றது என் வயிற்றில் கலக்கம் உண்டாக்கவே என்றபடி. உன்னைக் கொல்ல சமயம் பார்த்திருக்கின்ற கம்சனின் விருப்பம் நிறைவேறப் பெற்று மகிழும் படியாகக் காட்டுக்குச் சென்று கண்ட இடமெங்கும் திரிகின்றாய்! இவைகளை நினைத்தால் என் வயிறு

குழம்புகின்றது. இதனால் நீ பெறுவது என்ன?
என்றாள்.

250. பன்றியும் ஆமையும் மீனும் ஆகிய பாற்கடல்
வண்ணா! உன்மேல்
கன்றின் உருவாகி மெய்ப்புலத்தே வந்த கள்ள
அசுரர் தம்மைச்
சென்று பிடித்துச் சிறு கைகளாலே விளங்காய்
எறிந்தாய் போலும்
என்றும் என் பிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்கள்
அங்ஙன மாவர்களே. 7

பொருள் : பன்றியும் (வராகம்), ஆமையும், மீனும்
ஆகிய திரு அவதாரம் செய்த பாற்கடல்
வண்ணனே! உன்னைக் கொல்ல கன்று வடிவில்
வந்த அசுரனை உனது சிறிய கைகளால் பிடித்து
விளாங்காயை அடித்து வீழ்த்தினாய். எப்போதும்
என் மகனுக்குத் தீமை செய்கின்றவர்கள் கன்றும்
விளாங்காயும் போல அழிந்து போவார்கள்.

251. கேட்டறியாதன கேட்கிறேன், கேசவா! கோவலர்
இந்திரற்கு
காட்டிய சோறும் கறியும் தயிரும் கலந்து
உடனுண்டாய் போலும்
ஊட்ட முதலிலேன் உன் தன்னைக் கொண்டொரு
போதும் எனக்கரிது
வாட்டம் இலாப்புக்கு வாகதேவா! உன்னை
அஞ்சுவனின்று தொட்டும். 8

பொருள் : கேசவனே! உன்னைப் பற்றி இதற்கு
முன்னே கேட்காதவற்றை எல்லாம் நான் இப்போது

கேட்கிறேன். ஆயர்கள் இந்திரனுக்காக அனுப்பிய சோற்றையும், கறியையும், தயிரையும் ஒன்றாகக் கலந்து அவனுக்கு இடாமல் வைத்துக் கொண்டு நீயே உண்டாய். இப்படி உண்ணவல்ல உன்னை நாளும் உண்பிப்பதற்கு என்னால் இயலாது. புகழுடைய வசதேவ புத்திரனே! மனிதத் தன்மைக்கு மிகுந்த உனது செயல்களை அறிந்த நான் இன்று முதல் உன்னைக் குறித்துப் பயப்படுவேன்.

சிறப்புப் பொருள் : இந்திரனுக்கு இட்டவற்றை உண்ட உனக்கு நாள்தோறும் இவ்வாறே உண்ணும் வல்லமை இருக்கும் ஆதலால், நான் எவ்வாறு உண்பிப்பேன்? என்பாள் (ஊட்ட முதலிலேன்) என்கிறாள்.

252. திண்ணார்வெண் சங்குடையாய்! திருநாள்
திருவோண மின்றேழு நாள்; முன்
பண்ணேர் மொழியாரைக் கூவி முளையட்டிப்
பல்லாண்டு கூறுவித்தேன்
கண்ணாலம் செய்யக் கறியும் கலத்தது அரிசியும்
ஆக்கி வைத்தேன்
கண்ணா! நீ நாளைத் தொட்டுக் கன்றின்
பின்போகேல் கோல்செய் திங்கேயிரு. 9

பொருள் : வலிமையான பாஞ்சசனியம் என்னும் சங்கினை உடையவனே! நீ பிறந்த திருவோண மானது இன்றைக்கு ஏழாம் நாளாகும். (அவ்விழா விற்காக) முன்னமே இராகத்தை ஒத்த பேச்சை உடைய பெண்களை அழைத்து அங்குரார்ப்பணம் செய்து உனக்குப் பல்லாண்டு கூறி வைத்தேன் நீ

பிறந்த நாள் விழாவினைக் கொண்டாடக் கறியையும் அரிசியையும் பாத்திரத்தில் தயார் செய்து வைத்தேன். கண்ணா! நீ பிறந்த நாள் வருவதால் கன்றுகளின் பின்னே போகாதே! அலங்காரம் செய்து கொண்டு வீட்டிலேயே இருப்பாயாக.

சிறப்புப் பொருள் : கண்ணனை நோக்கி யசோதை இவ்வாறு கூறியது விசாக நட்சத்திரத்து அன்று என்று அறிக. முளையட்டுதல் - நவதானியங்களைக் கொண்டு பாலிகை வைத்தல்.

இப்பாடலும் திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிக்கப் படுகிறது

253. *புற்றரவல்குல் யசோதை நல்லாய்ச்சி தன் புத்திரன்
கோவிந்தனை
கற்றினம் மேய்த்து வரக்கண்டு கந்தவள் கற்பித்த
மாற்றமெல்லாம்
செற்றம் இலாதவர் வாழ்தருதென் புதுவை விட்டு
சித்தன் சொல்
கற்றிவை பாடவல்லார் கடல் வண்ணன் கழலினை
காண்பார்களே. 10

பொருள் : யசோதை தன் மகனான கண்ணன் கன்றுகள் மேய்த்து வருவதைக் கண்டு மகிழ்ந்து இன்னபடி செய் என்று சொன்ன சொற்களை எல்லாம் பொறாமை இல்லாதவர்வாழும் ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில் திருஅவதாரம் செய்த பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த இப்பத்துப் பாசரங்களையும் கற்றுப் பாடவல்லவர் கண்ணனது இரு திருவடிகளையும் தரிசிக்கப் பெறுவர் என்பதாம்.

மூன்றாம் பத்து

இரண்டாம் திருமொழி - தழைகளும்

காலிப்பின் வரும் கண்ணனைக்
கண்டு கன்னியர் காமுறல்

முன்னுரை : யசோதை கூறியவாறு திருவோணத் திரு நட்சத்திரம் கொண்டு ஆடிய பின்பு, பசுக்களையும் கன்றுகளையும் மேய்க்கப் போய் அவை நன்றாக மேய்ந்ததால் பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்து, தன்னைப் பலபடியாக அலங்கரித்துக் கொண்டு, குழல் ஊதுவதும், இசை பாடுவதும் ஆகி, கண்ணனும் அவனுடைய தோழர்களும் பெரும் செருக்கோடு திரும்பி வர, திருவாய்ப் பாடியிலுள்ள பெண்கள் அக்காட்சியினைக் கண்டு அடைந்த துன்பங்களை அப்பெண்கள் பேச்சாலே பெரியாழ்வார் இத்திரு மொழியில் பேசுகின்றார்.

எண்சீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

254. *தழைகளும் தொங்கல்களும் ததும்பி எங்கும்
தண்ணுமை எக்கம்மத் தளிதாழ் பீலி
குழல்களும் கீதமு மாகி எங்கும் கோவிந்தன்
வருகின்ற கூட்டம் கண்டு
மழைகொலோ வருகின்றதென்று சொல்லி
மங்கைமார் சாலக வாசல் பற்றி
நுழைவனர் நிற்பனராகி எங்கும் உள்ளம் விட்டுண்
மறந் தொழிந் தனரே. 1

பொருள் : ஆய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்கள் தழை தொங்கல் என்ற பீலிக்குடைகள் எங்கும் நிறைந்து, தண்ணுமையும், எக்கமும், மத்தளியும், ஆகிய வாத்தியங்களையும், தாழ்பீலியும் பலவகைக் குழல் களும் பாட்டுகளும் எங்கும் நிறைய இவ்வாறு கண்ணன் கன்று மேய்த்து தன்னை ஒத்த ஆயிரம் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து வருகின்ற கூட்டத்தைப் பார்த்து மேகத்தின் கூட்டம்தான் இப்படி வருகிறதோ? என்று சொல்லி பலகணியைச் சென்று கிட்டி கண்ணனிடம் உள்ள அளவு கடந்த காதலால் நுழைபவரும் பின் நுழைய முடியாமல் நிற்பவரும் ஆகி, அவன் போகும் வழியிலெல்லாம், தம்முடைய நெஞ்சைத் தொடர்ந்து போக விட்டு உணவையும் மறந்து விட்டார்கள்.

சிறப்புப் பொருள் : தழை, தொங்கல் - மயிற்பீலியாலான குடைகள். தண்ணுமை - தோற்கருவிகளில் சிறந்த நான்கு வகைகளில் ஒன்று. இது குடமுழா எனப்படும். எக்கம் - ஒரு நரம்பை உடைய இசைக் கருவி ஆகும். மத்தளி - மத்தளம். குழல்கள் - இலைக்குழல், புல்லாங்குழல் என்பன. நெஞ்சு கண்ணன் பின்னே சென்றதனால் நினைக்க முடியாது. எனவே உணவையும், மறந்தனர் என்கிறார்.

255. வல்லி நுண் இதழன்ன ஆடைகொண்டு வசையறத்
திருவரை விரித்தெடுத்து
பல்லி நுண் பற்றாக உடைவாள் சாத்திப் பணைக்கச்
சுந்திப்பல தழை நடுவே

முல்லை நல் நறுமலர் வேங்கைமலர் அணிந்து
 பல்லாயர் குழாம் நடுவே
 எல்லியம் போதாகப் பிள்ளைவரும் எதிர் நின்று
 அங்கினவளை இழவன் மினே. 2

பொருள் : (பல பீலிக் குடைகள் பிடிக்குமாறு தன்னேராயிரம் பிள்ளைகள் தன்னைச் சுற்றியிருக்க அவர்கள் நடுவிலே கண்ணன்) மெல்லிய ஆடையையும் அதன் மேல் கச்சையும் அதில் குற்றுடைவாளையும் அணிந்து முல்லை, வேங்கை மலர்கள் கொண்டு தொடுத்த மாலையை அணிந்து அந்தியம் பொழுது ஆகிவிட்ட படியால் வருகிறான். நீங்கள் அவன் வருமிடத்தில் நின்று அவனைக் கண்டால், அவனைச் சேராமையால் உடம்பு, இளைத்துப் போக, உங்கள் கைவளையும் கழன்று விடும் ஆதலால் அங்குப் போகாமலிருப்பதே நல்லது” என்று மற்ற பெண்களை நோக்கி ஒருத்தி கூறுகின்றாள்.

சிறப்புப் பொருள் : சுவரில் பல்லி இயல்பாகப் படிந்திருப்பது போல, வைத்துக் கட்டியது என்று தோன்றாமல் கச்சிலே படியக் குற்றுடைவாள் செருகப் பட்டிருக்கிறது என்பது “பல்லி நுண் பற்றாக உடைவாள் சாத்தி”, என்பதன் பொருள். ஆயர்கள் வசிப்பது முல்லை நிலமாதலால், அதற்கேற்ப முல்லைப் பூவும் வேங்கைப் பூவும் கூறினார். அங்கினவளை (அங்கு + இனவளை)

256. கரிகையும் தெறிவில்லும் செண்டுகோலும்
 மேலாடையும் தோழன் மார் கொண்டோட
 ஒருகையால் ஒருவன்தன் தோளை ஊன்றி ஆநிரை
 இனம்மீளக் குறித்த சங்கம்

வருகையில் வாடிய பிள்ளை கண்ணன் மஞ்சளும்
மேனியும் வடிவும் கண்டாள்
அருகே நின்றாள் எம்பெண் நோக்கிக் கண்டாள்;
அது கண்டு இவ்வூர் புணர்க்கின்றதே. 3

பொருள் : (ஒத்த பருவமுடைய தன் தோழர்கள்
தனக்கு வேண்டியபோது கொடுப்பதற்காகச்
சுரிகை, சுண்டுவில், ஒருவகைக் கோல், மேலாடை
முதலியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிவர, ஒரு
கையில் ஒருவனது தோளைப் பற்றிக் கொண்டு,
மற்றொரு கையால் பசுக்களின் கூட்டம் திரும்பி
வரும்படியாக ஊதின சங்கைப் பிடித்துக் கொண்டு
கண்ணன் வரும்போது வாடி இருக்கிறான். அவன்
திருமேனியில் மஞ்சள் பூசப்பட்டுள்ளது. சமுதாய
அழகுள்ளதாக உள்ளது. அவனைக் கண்டவளும்
அருகில் நின்றவளுமான என் பெண் பிள்ளை
அவனை உற்றுப் பார்த்தாள். அப்படி அவள்
நோக்கியதைப் பார்த்து இந்த ஊர் அவனிடம்
ஆசையாலே பார்த்தாள் என்று ஒன்றைக் கதை
கட்டிச் சொல்கிறது, என்று ஒரு தாயார் கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : சுரிகை - ஒரு வகைக் கத்தி;
தெறிவில், செண்டுகோல் - என்ற இரண்டும்
விளையாட்டிற்கு உரிய கருவிகள். தங்களை
மேய்ப்பதற்கும், திரும்ப ஓட்டிச் செல்வதற்கும்,
அப்பாற் செல்லாமைக்கும் அது வெவ்வேறு
வகையாக ஊதும் வகைகளைப் பழக்கத்தால்
பசுக்கள் அறியும் ஆதலால், கண்ணன் அவ்வக்
காலத்திற்கு ஏற்றபடி குழலைக் கொண்டும், சங்கைக்
கொண்டும் ஊதுவான் என்க. இப்போது

சாயுங்காலம் ஆதலால், 'மீளக் குறித்த சங்கம்' எனப் பட்டது. மஞ்சள் - பெண்கள் பூசிய பற்று மஞ்சள்.

257. குன்று எடுத்து ஆநிரை காத்த பிரான்
கோவலனாய்க் குழலூதி ஊதி
கன்றுகள் மேய்த்துத்தன் தோழரோடு கலந்துடன்
வருவானைத் தெருவில் கண்டு
என்றும் இவனையொப்பாரை நங்காய்! கண்டறியேன்,
ஏடி! வந்து காணாய்
ஒன்றும் நில்லாவளை, கழன்றுதுகில் ஏந்திள
முலையுமென் வசமல்லவே. 4

பொருள் : “கோவர்த்தன மலையை எடுத்துக் குடையாகப் பிடித்துப் பசுக் கூட்டங்களைக் காப்பாற்றிய பெருமானும், இடையனாக இருந்து புல்லாங் குழலைப் பலவாறாக ஊதி கன்றுகளை மேய்த்துத் தன் தோழரோடு சேர்ந்து வருகின்ற கண்ணனைத் தெருவில் பார்த்து, என் கையிலணிந்த வளையலும் கழன்று விட்டன. அரையில் அணிந்த ஆடையும் அவிழ்ந்துவிட்டது. என் மார்பகங்களும், என் வசத்தில் நிற்கவில்லை. பெண்ணே! எப்போதும் இவனைப் போன்ற ஒருவனைப் பார்த்ததே இல்லை. என் தோழியே! வந்து பார்ப்பாயாக!” என்று ஒரு பெண் கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : ஏடி - தோழி; இவனைக் கண்டவுடன் தன் விருப்பம் நிறைவேறாமையால் உடல் இளைக்கத் தொடங்கவே, துகில் அவிழ்ந்து வளையும் கழன்றன என்பதாம்.

258. சுற்றி நின்று ஆயர் தழைகளிடச் சுருள் பங்கி
 நேத்திரத்தால் அணிந்து
 பற்றி நின்று ஆயர் கடைத்தலையே பாடவும் ஆடக்
 கண்டேன் அன்றிப் பின்
 மற்றொருவர்க் கென்னைப் பேசலொட்டேன்
 மாலிருஞ்சோலை எம் மாயற்கல்லால்
 கொற்றவனுக் கிவளாமென் றெண்ணிக்
 கொடுமின்கள்; கொடராகில் கோழம்பமே. 5

பொருள் : “தன்னைச் சூழ நின்று இடைச்சிறுவர்
 வெயில் படாமலிருக்க, பீலிக் குடைகளைப் பிடிக்க,
 சுருண்ட மயிர்முடியை பீலிக் கண்களால்
 அலங்கரித்து, இடையருடைய தலைவாசலிலே
 நான் இருக்க ஆடிக் கொண்டும், பாடிக் கொண்டும்
 கண்ணன் போவதைக் கண்டேன். இனி அவனைத்
 தவிர வேறொருவர்க்கு என்னை மணம் பேசுவதைச்
 சம்மதியேன். திருமாலிருஞ் சோலையில்
 எழுந்தருளியுள்ள மாயவனுக்கு அல்லாமல் வேறு
 யாருக்கும் நான் வாழ்க்கைப் படைன். எனவே
 இக்கண்ணனுக்கு இவள் உரியவள் ஆவாள் என்று
 நினைத்து அவனுக்கே என்னைக் கொடுத்து
 விடுங்கள். அவ்வாறு செய்யாவிடின் உங்களுக்கு
 மனக் குழப்பமே ஏற்படும்” என்று ஒரு பெண்
 கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : பங்கி - ஆண் மயிர்; நேத்திரம் -
 கண்; இங்கு மயிர்க்கண்; கோழம்பம் - குழப்பம்,
 கலக்கம். பெண் இறந்தால் தாய்மார்களுக்குக்
 கலக்கம் உண்டாகும் அன்றோ? இவள் ஆம் -
 ஒழுக்கத்தாலும் பருவத்தாலும் இவள் அவனுக்குத்
 தகுந்தவள் என்றபடி.

259. சிந்துரம் இலங்கத்தன் திருநெற்றிமேல் திருத்திய
 கோறம்பும் திருக்குழலும்
 அந்தரம் முழுவத் தழைக்காவின் கீழ் வரும்
 ஆயரோடுடன் வளைகோல் வீச
 அந்த மொன்றில்லாத ஆயப்பிள்ளை அறிந்தறிந்து
 இவ்வீதி போதுமாகில்
 பந்துகொண்டான் என்று வளைத்து வைத்துப்
 பவளவாய் முறுவலும் காண்போம், தோழி! 6

பொருள் : தன்னுடைய நெற்றியிலே சிந்துரப் பொடியும் அதற்குமேல் அழகாகச் சார்த்திய திருக்குறம்பம் என்னும் ஆபரணமும் அதற்குமேல் அழகிய மயிர் முடியும் விளங்க வானத்தில் மங்கள வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, தோழர்கள் தத்தமது வெற்றிதோன்ற வளைகோல் வீசிக்கொண்டு வர, குளிர்ந்த பீலிக் குடையாகிய சோலையின் கீழே இடைப் பிள்ளைகளோடு இந்த வீதி வழியே கண்ணன் போவான். அவனை நான் நம்முடைய பந்தை எடுத்துக் கொண்டு போனான் என்று ஒரு குற்றம் சாட்டி, அப்பால் போக ஒட்டாமல் தடுத்து நிறுத்துவோம். இதனால் அவன் புன்சிரிப்பு செய்வான். அப்போது அப் புன்முறுவலைத் தோழியே நாம் பார்ப்போம் என்று ஒருத்தி தன் தோழியை நோக்கிக் கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : சிந்துரம் - சாதிலிங்கப் பொடி; கோறம்பம் - திருக்குறம்பம் என்னும் ஆபரணம்; திலகப் பொட்டு என்னும் கூறுவர். முழுவம் - பெருவாயன் என்னும் வாத்தியம்; மத்தளம். அந்த மொன்றில்லாத - முடிவு இல்லாத அழகினை உடைய. அந்தரம் - இடைவெளி.

260. சாலப்பல் நிரைப்பின்னே தழைக்காவின் கீழ்த் தன்
 திருமேனி நின்று ஒளிதிகழ
 நீலநல் நறுங்குஞ்சி நேத்திரத்தால் அணிந்து,
 பல்லாயர் குழாம் நடுவே
 கோலச் செந்தாமரைக் கண்மிளிரக் குழலாதி இசை
 பாடிக் குனித்து ஆயரோடு
 ஆலித்து வருகின்ற ஆயப் பிள்ளை அழகு கண்டு
 என் மகளயர்க்கின்றதே. 7

பொருள் : “மிகப் பலவான பசுக்கூட்டத்தின்
 பின்னே பல இடைப்பிள்ளைகளின் கூட்டத்தின்
 நடுவிலே பீலிக் குடையாகிற சோலையின் கீழே
 தன்னுடைய அழகிய உடல் பளபளவென்று
 விளங்கும்படி நின்று நீலநிறம் உடையதாய் சுருட்சி,
 நீட்சி, முதலிய அமைப்பினை உடையதாய்
 வாசனை வீசுகின்ற குழல் கற்றையை பீலிக்
 கண்களினால் அலங்கரித்துக் கொண்டு தாமரை
 மலர் போன்ற தனது திருக்கண்கள் பிறழ்ந்து
 விளங்கவும், வேய்ங்குழலை ஊதிக்கொண்டும்,
 பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டும், கூத்தாடிக்
 கொண்டும், இடைப் பிள்ளைகளுடன் மகிழ்வோடு
 வருகின்ற இக்கண்ணனது அழகைப் பார்த்து
 என்னுடைய பெண் அறிவு அழிகின்றாள்” என்று
 பெண்ணைப் பெற்ற தாய் தன் பிள்ளையின்
 வேறுபாட்டைக் கண்டு வருந்திக் கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : ‘என் மகள் அயர்க்கின்றாள்’ -
 என்று சொல்லாமல், ‘அயர்க்கின்றது’ என்று
 அஃறிணையாகக் கூறியது, செறவினால்
 உயர்திணை அஃறிணையாகச் சொல்லப்பட்ட

திணை வழுவமைதியாகும். புல்லைப் பசுக்கள் வயிறு நிறைய மேய்ந்ததாலும், பிரிந்த மங்கயரைக் கூடலாம் என்ற மகிழ்ச்சியாலும், கண்ணனது திருமேனி ஒளி திகழ்வது ஆயிற்று. குஞ்சி - தலைமயிர். ஆலித்து - ஆரவாரம் செய்து, அயர்க்கின்றது - அறிவு அழிகின்றாள்.

261. சிந்துரப் பொடிகொண்டு சென்னியப்பித் திருநாமம்
இட்டங்கோர் இலையந் தன்னால்
அந்தர மின்றித் தன் நெறிபங்கியை அழகிய
நேத்திரத்தால் அணிந்து
இந்திரன் போல்வருமாயப் பிள்ளை எதிர்நின்றங்
கினவளை இழவேலென்ன
சந்தியில் நின்றுகண்டார் நங்கை தன் துகிலொரு
சரிவளை கழல்கின்றதே. 8

பொருள் : தாயானவள் தன் பெண் வேறுபாடு அடைந்த தன்மையைக் குறித்துக் கேட்க வந்தவர்களுக்கு, அப்பெண் வேறுபாடு அடைந்த காரணத்தையும், தன்மையையும் கூறுகிறாள்:

“சாதிலிங்கப் பொடியினைக் கொண்டு, குழலிலே அலங்காரமாகச் சார்த்தி, அந்நெற்றியிலே ஓர் இலையால் திருநாமம் இட்டு, தனது மயிர் முடியை பீலிக் கண்களால் அலங்கரித்து, தேவர்களின் நடுவே இந்திரன் வருவதுபோல, தோழர்களின் நடுவே வருகின்ற இவ்விடைப் பிள்ளையின் எதிரே நின்று கைவளைகளை நீ இழக்க வேண்டா” என்று என் மகனை நோக்கி நான் வற்புறுத்திச் சொல்லவும் அவள் கேளாமல் அவன் வரும் வழியில் நின்று தனது ஆடையையும்

கைவளைகளையும் கழன்று ஒழியப் பெற்றாள். இது என்ன அநியாயம்?

சிறப்புப் பொருள் : அந்தரம் - இடைவெளி; சரிவளை - ஒரு வகை வளையல், இங்கு கையை விட்டுச் சரியும் வளை என்று மற்றொரு பொருளையும் தரும்.

262. வலங்காதின் மேல் தோன்றிப் பூவணிந்து மல்லிகை
வனமாலை மௌவல் மாலை
சிலிங்காரத் தால்குழல் தாழவிட்டுத் தீங்குழல் வாய்
மடுத்து ஊதி ஊதி
அலங்காரத்தால் வருமாயப் பிள்ளை அழகு கண்டு
என் மகள் ஆசைப்பட்டி
விலங்கி நில்லாது எதிர்நின்று கண்டார் வெள்வளை
கழன்று மெய்ம் மெலிகின்றதே. 9

பொருள் : “வலக்காதிலே செங்காந்தள் பூவினை அணிந்து கொண்டும், காட்டு மல்லிகை மாலை, முல்லை மாலை ஆகியவற்றைத் திருமார்பில் அணிந்து கொண்டும் அலங்காரத்தோடு கூந்தலைத் தொங்கும்படி பின்னி விட்டுக் கொண்டும், இனிய புல்லாங்குழலை வாயில் வைத்து ஊதிக் கொண்டும் இப்படிப்பட்ட அலங்காரத்தோடு வருகின்ற இக்கண்ணனது அழகைப் பார்த்து எனது பெண் காதல் கொண்டு வழிவிட்டு நில்லாமல் எதிரே நின்றதால் இவளுடைய சங்கு வளையும் சரிந்து, உடம்பும் இளைத்து விடுகின்றது” என்று பெற்றதாய் கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : இடக்காதுக்கு ஒன்றும் சொல்லாமல் விட்டதால், ஒரு காதுக்குச் சார்த்திக்

கொண்டிருக்கும் அதுவே அழகாக வந்தான் என்றாவது, மற்றொரு காதுக்கு தோன்றிப்பூவைச் சார்த்திக் கொள்ள மறந்தான் என்றாவது கொள்க. உடம்பு மெலிந்ததை முன்னே சொல்லாமல், வளை கழன்றதை முன்னே சொன்னதற்குக் காரணம் - வளை கழன்ற பின்புதான் இவன் உடம்பு மெலிந்ததை அறிந்தான் அல்லது முன்னே வளை கழலும் அவ்வளவு மெலிந்து பின்பு வளைக்கு ஆதாரமாயிருந்த உடம்பே இல்லை என்று சொல்லும்படி அவ்வளவு உடம்பு மெலிந்தது என்றாவது கொள்ளலாம். சிலிங்காரம் - சிருங்காரம்; அலங்காரம். வலக்காது - வலங்காது - மெலித்தல் விகாரம்.

263. *விண்ணின் மீது அமரர்கள் விரும்பித்தொழ
 மிறைத்து ஆயர்பாடியில் வீதி ஊடே
 கண்ணன் காலிப்பின்னே எழுந்து அருளக் கண்டு
 இள வாய்க்கன்னி மார்காமுற்ற
 வண்ணம் வண்டு அமர்பொழில் புதுவையர்கோன்
 விட்டுசித்தன் சொன்ன மாலை பத்தும்,
 பண்ணின்பம் வரப்பாடும் பத்தருள்ளார் பரமான
 வைகுந்தம் நண்ணுவரே. 10

பொருள் : தேவர்கள் விரும்பித் தன்னை வணங்க, செருக்குக் கொண்டு திருவாய்ப் பாடியில் வீதியின் நடுவிலே கண்ணன் பசுக் கூட்டத்தின் பின்னே எழுந்தருளுவதைக் கண்டு இடைச்சிறு பெண்கள் ஆசை கொண்ட தன்மையை சோலைகள் சூழ்ந்த வில்லிபுத்தூரில் வாழும் தலைவராகிய பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த பாமாலை ஆகிய இப்பத்துப்

பாசுரங்களையும் இராகத்தோடு இன்பமுண்டாகப் பாடுகின்ற பக்தர்கள் எல்லா உலகுக்கும் மேலான ஸ்ரீ வைகுண்ட உலகத்தை அடைவார்கள்.

சிறப்புப் பொருள் : காமுற்ற - காமம் + உற்ற என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம். மிறைத்து - செருக்குக் கொண்டு; காலி - பசுக் கூட்டம்.

மூன்றாம் பத்து

ஐந்தாம் திருமொழி - அட்டுக்குவி

**கோவர்த்தன கிரியைக்
குடைகொள் வண்ணம்**

முன்னுரை : திருவாய்ப்பாடியில் ஆயர்கள் வழக்கப் படி இந்திர பூஜைக்கென்று சமைத்த சோறு முதலிய வற்றை அடங்கலும் கண்ணபிரான் அவ்விந்திரனுக்கு இட ஒட்டாமல் கோவர்த்தன மலைக்கு இடச்செய்து பின்பு தானே ஒரு தேவதை வடிவங் கொண்டு அவற்றை முற்றும் அமுது செய்துவிட, பிறகு இந்திரன் பசிக் கோபத்தினால் மேகங்களை ஏவி ஏழுநாள் விடாமழை பெய்விக்க, கண்ணபிரான் அக் கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகத் தூக்கிப் பசுக்களையும் ஆயர்களையும் காத்தருளின பேருதவியை ஆழ்வார் மிகுதியாக மதித்து அவ்வரலாற்றை விரிவாக அருளிச் செய்து இனியராகிறார் இத் திருமொழியில்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

264. *அட்டுக் குவிசோற்றுப்பருப்பதமும் தயிர்வா
வியும்நெய் யளறும் அடங்கப்
பொட்டத் துற்றி மாரிப்பகை புணர்த்த பொருமா
கடல்வண்ணன் பொறுத்தமலை
வட்டத் தடங்கண் மடமான் கன்றினை வலைவாய்ப்
பற்றிக் கொண்டு குற மகளிர்
கொட்டைத் தலைப்பால் கொடுத்து வளர்க்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 1

பொருள் : சமைத்துக் குவித்த சோற்றுமலையும் தயிர் ஓடையும் நெய்சோறும் ஆகிய இவைகளை ஒருசேர விரைவாக அமுது செய்து, மழையாகிய பகையை உண்டாக்கிய கடல் போன்ற நிறமுடைய கண்ணன் தாங்கி நின்ற மலையானது (எதுவென்றால்) தன்னிடமுள்ள குறவர், மான் கன்றுகளை வலையிலே பிடித்துக் கொண்டுபோய் தம் பெண்களிடம் கொடுக்க, அக் குறப் பெண்கள் பஞ்சுச் சுருளின் முனையில் பாலைக் கொடுத்து அம் மான் கன்றுகளை வளர்ப்பார்கள். அப்படிப் பட்ட வெற்றியுடைய குடையே கோவர்த்தனம் என்னும் பெயரை உடையதாகும்.

சிறப்புப் பொருள் : இந்திரனுக்காக ஆயர்பாடியில் உள்ள ஐந்து லட்சம் குடியிலும் வீடு தோறும் சமைத்து வண்டியில் போட்டு இழுத்துக் கொண்டு வந்த சோற்றை எல்லாம் ஒரு சேரக் குவித்தால் அவை மலை போன்று இருக்கும்; அச்சோற்று மலையின் மேலே தொட்டிகட்டித் தயிரை நிறைய வார்த்தால் அது மலையில் உண்டான ஓடை

போன்று இருக்கும். நெய்யை அந்தச் சோற்றுடன் நிறைய விட்டால் அது சேறு போன்று இருக்கும். எனவே 'அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமும் தயிர் வாவியும் நெய்யளறும்' என்று அருளிச் செய்தார். குறவர் வேட்டையாடும் போது மான் குட்டிகளைக் கண்டு அவற்றிடம் கொண்ட கருணையினால் அவற்றின் மேல் அம்பு எய்யாமல் பிடித்து வந்து பெண்களிடம் கொடுக்க அவர்கள் பஞ்சைச் சுருளையாகச் செய்து அதன் முனையிலே பாலைத் தோய்த்து, தாய்ப் பாலைப்போல் கொடுத்து அம் மான்களை வளர்ப்பார்கள் என்க. கொட்டை - பஞ்சுச் சுருள். கோவர்த்தனம் - நீர்நில வளங்களால் பசுக்களை வளர்ப்பது என்று காரணப் பொருள்படும். (கோ +வர்த்தனம்). பொட்ட - இடைச்சொல்.

265. வழுவொன் றுமில்லாச் செய்கை வானவர்கோன்
வலிப்பட்டு முனிந்து விடுக்கப்பட்ட
மழைவந் தெழுநாள் பெய்துமாத் தடுப்ப
மதுகுதனன் எடுத்து மறித்த மலை
இழவு தரியாததோ ரீற்றுப்பிடி இளஞ்சீயம்
தொடர்ந்து முடுகுதலும்
குழவி யிடைக்காலிட் டெதிர்ந்துபொரும்
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக் குடையே.2

பொருள் : குற்றமில்லாத தொழிலை உடைய தேவேந்திரனின் வலிமைக்கு உட்பட்டு அவனால் கோபத்துடன் ஏவப்பட்ட மேகங்களானவை திரண்டுவந்து ஏழுநாள் வரையிலும் இடை விடாமல் பொழிந்து பசுக்களை வெளியே

போகாதபடி தடுக்க, கண்ணன் உடனே அனைவரையும் காப்பதற்காக அடிமண்ணோடு கிளப்பி எடுத்துத் தலைகீழாகப் பிடித்த மலையானது எதுவென்றால் பெண்யானை அப்பொழுதுதான் பெற்ற தன்குட்டியை ஒரு சிங்கக்குட்டி தொடர்ந்து வந்து கொல்லத் தொடங்க அதைப் பொறுக்காமல் தன் குட்டியைத் தன் கால்களின் நடுவே வைத்துக் கொண்டு அந்தச் சிங்கக் குட்டியோடு எதிர்த்துப் போர்செய்கின்ற குடையே இம்மலையாகும்.

சிறப்புப் பொருள் : தான் இந்திர பதவியைப் பெற அதற்குச் செய்ய வேண்டிய காரணங்களில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் செய்தவன் இந்திரன் ஆவான் என்பதை, 'வழுவென்று மில்லாச் செய்கை வானவர்கோன்' என்றார். மா - இங்கு பசுக்களையும் கன்றுகளையும் குறிக்கும். இனங்குறித்தலால் ஆயர்களையும் சேர்த்துக் குறிக்கும். இடைக்கால் - கால் இடை முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமை தொகை; இலக்கணப் போலி.

266. அம்மைத் தடங்கண் மடவாய்ச்சியரும் ஆனாயரும்

நிரையும் அலறி

எம்மைச் சரண் ஏன்றுகொள் என்றிரப்ப

இலங்காழிக்கை எந்தை எடுத்தமலை

தம்மைச் சரணென்றதம் பாவையரைப் புனம்மேய்

கின்ற மானினம் காண்மின் என்று

கொம்மைப் புயக்குன்றர் சிலைகுனிக்கும் கோவர்த்

தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 3

பொருள் : "ஆய்ச்சியரும், ஆயர்களும், பசுக் கூட்டங்களும் கண்ணா நீ பாதுகாப்பாக இருந்து

எங்களை இரட்சிக்க வேண்டும்” என்று கதறிக் கூப்பிட்டுப் பிரார்த்திக்க, அப்பொழுது, சக்கரத்தைக் கையிலேந்திய எமது சுவாமி எடுத்துப் பிடித்த கோவர்த்தனம் என்னும் மலையில், வேடர்கள் நிலத்தில் பணி செய்யும் பெண்களின் கண்களைப் பார்த்து மான்கூட்டங்கள் என்று கருதித் தத்தம் பெண்மக்களிடம் சொல்லி மாணை ஓட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் அப் பெண்கள் மேல் வில்லை வளைத்து அம்பு எய்வர். அப்படிப்பட்ட வேடர்கள் வாழும் மலையாகும்.

சிறப்புப் பொருள் : கொம்மை - வலிமை, குன்றர் - மலையில் வாழும் வேடர். பாவை - சித்திரப் பதுமை; அது போன்றவர் பாவையர்.

267. கடுவாய்ச் சின வெங்கட் களிற்றினுக்குக் கவளம்
எடுத்துக் கொடுப்பான் அவன்போல
அடிவாயுறக்கை இட்டெழப் பறித்திட்டு அமரர்
பெருமான் கொண்டு நின்ற மலை
கடல்வாய்ச் சென்று மேகம் கவிந்திறங்கிக்
கதுவாய்ப் படநீர் முகந்தேறி எங்கும்
குடவாய்ப் படநின்று மழை பொழியும் கோவர்த்தன
மென்னும் கொற்றக் குடையே. 4

பொருள் : கொடிய வாயையும், கோபத்தையும், கொடிய கண்களையும் உடைய ஆண் யானைக்கு அதன் பாகன் கவளத்தை எடுத்துக் கொடுப்பது போல கண்ணன், தன் ஒரு கையானது மலையின் அடிப்பாகத்தில் பொருந்த மற்றொரு கையால் அதைப் பிடித்துக் கொண்டு பிடுங்கித்தாங்கி நின்றான். மேகங்கள் கடலில் சென்று கடல் நீரும்

வற்றும்படி அந்நீரை முகந்து அங்கிருந்து வந்து குடத்தின் வாயிலிருந்து நீர் கொட்டுவது போல ஏழு நாள் நிலையாக இருந்து மழை பொழிந்தபோது தேவர்கள் தலைவனான கண்ணன் அம்மலையைக் குடையாக எடுத்தான்.

சிறப்புப் பொருள் : மேகங்கள் - யானை; மலை - கவளம்; கண்ணன் - பாகன். 'மதயானை போல் எழுந்த மாமுகில்காள்' என்றதும் காண்க. கவளம் - விலங்கின் உணவு. கதுவாய்ப்பட - குறைந்துவிட, குடவாய்ப்படுதல் - குடத்திலிருந்து நீர் சொரிந்தால் எவ்வாறு பருமனாய் இருக்குமோ அதுபோல ஒவ்வொரு நீர்த்தாரை விழுதல்.

268. வானத்திலுள்ளீர்! வலியுள்ளீரேல் அறையோ! வந்து
வாங்கு மினென்பவன்போல்
ஏனத் துருவாகிய ஈசனெந்தை இடவனெ வாங்கி
எடுத்தமலை
கானக் களியானை தம் கொம் பிழந்து கதுவாய்
மதஞ்சோரத்தன் கைஎடுத்து
கூனற் பிறைவேண்டி அண்ணாந்து நிற்கும்
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 5

பொருள் : வராகத்தின் (பன்றி) வடிவம் கொண்ட தலைவனும், எங்களுக்குத் தந்தையுமான கண்ண பிரான், இம்மலையை ஒரு மண்கட்டி போலே இலேசாகத் தூக்கிப் பிடித்தது எவ்வாறு இருந்தது எனில், 'மேல் உலகில் உள்ளவர்களே நீங்கள் பலமுள்ளவர்களாய் இருப்பீர்களானால் அறையோ அறை! இதை வந்து வாங்கிப் பிடியுங்கள் பார்க்கலாம்' என்பது போல இருந்தது.

அம்மலையில் வாழும் யானை கரையோடு மோதி விளையாடும்போது தன் தந்தத்தை இழந்து விட்டு கொம்பு நீங்கிய வாயிலே மதநீர் பெருகிக் கொண்டு இருக்க, தனது துதிக் கையை உயரத்தூக்கி பிறைச் சந்திரனை (தனது ஒடிந்த தந்தம் என்று எண்ணி) அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டு நிற்கும். அப்படிப்பட்ட மலை கோவர்த்தன மலையாகும்.

சிறப்புப் பொருள் : அறையோ - வென்றவர்கள் தோற்றவர்களை நோக்கிச் சொல்லும் வார்த்தை. கடலில் மூழ்கிய பூமியை கோரப் பற்களால் எடுத்து வந்த பெரிய வலிமை உடையவனுக்கு இச்சிறு மலையைப் பேர்த்தெடுப்பதில் சிறிதும் வருத்த மில்லை என்பது, 'ஏனத் துருவாகிய ஈசன் இடவன் என வாங்கி எடுத்த மலை; இடவன் - மண்கட்டி. யானை கரையில் மோதி தந்தம் முறிந்து விட தனக்கு அருகில் நிற்கும் சந்திரனைத் தன் தந்தம் என்று மயங்கி அதை எடுப்பதற்காகத் தன் துதிக்கையை தூக்கிக் கொண்டு நிற்கும் என்பதால் (மயக்க அணி) அம்மலை சந்திர மண்டலத்தை விடவும் ஓங்கி நிற்கிறது என்பது பெறப்பட்டது. கதுவாய் - கொம்பு நீங்கிய வாய். மதம் சோர - மதநீர் பெருக.

269. செப்பாடுடைய திருமாலவன்தன் செந்தாமரைக்
கைவிரல் ஐந்தினையும்
கப்பாக மடுத்து மணிநெடுந்தோள் காம்பாகக்
கொடுத்துக் கவித்தமலை
எப்பாடும் பரந்திழிதெள்ளருவி இலங்கு மணி
முத்துவடம் பிறழ
குப்பாயம் எனநின்று காட்சிதரும் கோவர்த்தன
மென்னும் கொற்றக் குடையே. 6

பொருள் : திருமாலாகிய அக்கண்ணன் தன்னுடைய கை விரல்கள் ஐந்தையும் கிளைக் கொம்புகளாக அமைத்துத் தன் தோளைக் குடைக்காம்பு போல் கொண்டு அம் மலையைத் தலை கீழாகப் பிடித்தான். அப்பொழுது அதன் எல்லாப் பக்கங்களிலும் பரவிக் கீழே விழுகின்ற தெளிவான நீர் அருவி அழகிய முத்தாரத்தைப் போன்று விளங்கியது. அவ்வருவி கண்ணன் மேல் விழும் போது முத்துச் சட்டை போல அழகாகக் காட்சி அளித்தது.

சிறப்புப் பொருள் : கண்ணன் தன் கைவிரல்களை நீள நிமிர்த்திய வண்ணம் குவித்து, அகற்றி, நிறுத்தி அவற்றால் அம்மலையைப் பிடிக்கும்போது அவனது தோள் குடைக்காம்பாகவும், விரல்கள் குடைக்கப்பாகவும் மலை குடையாகவும் இருந்தன என்பவாம். கப்பு - குடையை மலர்த்திப் பிடிக்கும்போது குடைக் காம்பை ஒட்டிக் கம்பிகள் நிற்கும் பாகம். கண்ணன் மலையைத் தலைகீழாக பிடித்தபடியால் அவனைச் சூழப் பல இடங்களிலும் நீர் அருவிகள் விழும். அவை முத்துமாலை போலத் தோன்றும். அவை கண்ணன் மேல் விழும்போது அவனுக்கு முத்துச் சட்டை இட்டது போல அழகாக இருந்தது என்பதாம். குப்பாயம் - முத்துச் சட்டை. செப்பாடு- செவ்வைக் குணம்.

270. படங்கள் பலவும் உடைப்பாம் பரையன்

படர்பூமியைத் தாங்கிக் கிடப்பவன்போல்
தடங்கை விரல்ஐந்தும் மலர வைத்துத் தாமோதரன்
தாங்கு தடவரைதான்

அடங்கச்சென்று இலங்கையை ஈடழித்த அனுமன்
புகழ்பாடித் தங்குட்டன் களை
குடங்கைக் கொண்டு மந்திகள் கண் வளர்த்தும்
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே. 7

பொருள் : பல படங்களை உடைய ஆதிசேடன்
பூமியைக் கீழே இருந்து தாங்கிக் கொண்டிருப்பது
போல, கண்ணன் தனது பெரிய திருக்கைகளிலுள்ள
ஐந்து விரல்களையும் விரிந்திருக்கும்படி பரப்பி
வைத்து தாங்கப் பெற்ற பெரிய மலையில், இலங்கை
முழுவதும் சென்று அந்நகரின் பெருமையைக்
குலைத்த அனுமனுடைய புகழைத் தாலாட்டுப்
பாடலாகப் பாடிப் பெண்குரங்குகள் தனது குட்டி
களை உள்ளங்கையிலே ஏந்திக்கொண்டு தூங்கச்
செய்யும். அப்படிப்பட்ட கோவர்த்தனம் என்னும்
குடையாகும்.

சிறப்புப் பொருள் : பெண் குரங்குகள் தமது
குட்டிகள் உறங்குவதற்காகத் தமது சாதியைச்
சேர்ந்தவனாகிய அனுமனின் புகழினைப் பாடும்
என்க. ஈடு - பெருமை; குட்டன் - குட்டி;
(உவப்பினால் வந்த திணை வழுவமைதி.) குடங்கை
- உள்ளங்கை. கண் வளர்த்தும் - தூங்கச் செய்யும்.
அரையன் - அரசன்; போலி.

271. சலமாழுகில் பல் கணப் போர்க்களத்துச் சரமாரி
பொழிந்தெங்கும் பூசலிட்டு
நலிவானுறக்கேடகம் கோப்பவன்போல் நாராயணன்
முன் முகம் காத்த மலை
இலைவேய் குரம்பைத் தவமாமுனிவர் இருந்தார்
நடுவே சென்று அணார் சொறிய
கொலைவாய்ச் சின வேங்கைகள் நின்றுறங்கும்
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 8

பொருள் : மகாமேகங்கள், போர் செய்யுமிடத்தில் போர் வீரர் அம்பு மழை பொழிவது போல நீரைப் பெய்து ஆய்ப்பாடி முழுவதும் அழிக்கத் தொடங்கிய அளவில் (அம்பு மழை மேலே விழாதபடி) கேடகத்தை எடுத்துப் பிடிப்பவன்போல நாராயணனாகிய கண்ணன் மழையின் ஆரம்பத்தை தடுப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த மலையில் புலிகள் பர்ணசாலையில் வாழ்கின்ற முனிவர்கள் நடுவிலே போய்நிற்க அவர்கள் அவற்றின் கழுத்தைச் சொறிவதால் மகிழ்ச்சியோடு தூங்கிக் கொண்டிருக்கும். அப்படிப்பட்ட குடையாகும் கோவர்த்தன மலை.

சிறப்புப் பொருள் : மேகங்கள் மழை பொழிவது போர்க் களத்தில் வீரர்கள் அம்புகளைப் பொழிவது போலிருக்க, அதைத் தடுக்க கண்ணன் மலையை எடுத்துப் பிடிப்பது அவ்வம்புகளைத் தடுக்க கேடயம் பிடிப்பது போல இருந்தது. அம் மலையில் தவம் செய்யும் முனிவர்கள், 'எல்லாம் பகவத் சொரூபமே' என்று நினைத்து இருந்ததால் பயமின்றி அருகே நின்ற புலிகளின் கழுத்தினைச் சொறிய, அப்புலிகள் அதனால் உண்டான சுகத்தால் தூங்கும் என அம்மலையின் சத்துவ குணம் தலை எடுக்கும் தன்மை பின் இரண்டு அடியில் கூறப்பட்டது. அணார் - கழுத்து.

272. வன்பேய் முலையுண்டதோர் வாயுடையன்
வன்தூணென நின்றதோர் வன்பரத்தை
தன் பேரிட்டுக் கொண்டு தரணி தன்னில்
தாமோதரன் தாங்கு தடவரைதான்

முன்பே வழிகாட்ட முசுக்கணங்கள் முதுகிற்பெய்து
தம்முடைக் குட்டன்களை
கொம்பேற்றியிருந்து குதி பயிற்றும்
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே. 9

பொருள் : பூதனை என்னும் பேய்மகளின் முலையை உண்ட தாமோதரனானவன் பெரும் பாரத்தைத் தாங்கி நின்ற ஒரு வலிய தூணைப் போல் நின்று இவ்வுலகில் தன் பெயரை இட்டு எடுத்துத் தாங்குகின்ற பெரிய மலையில் பெண் குரங்குகள் முதலில் குதிக்கும் விதத்தைக் காட்ட தமது குட்டிகளை முதுகிலே வைத்துக் கொண்டு போய் மரக் கொம்பிலே ஏற்றி வைத்து (ஒரு கொம்பிலிருந்து மற்றொரு கொம்பிற்குத்தான் குதித்துக் காட்டி) இப்படிக் குதித்தல் தொழிலைப் பழக்குகின்றன. அப்படிப்பட்ட மலையே கோவர்த்தன மலையாகும்.

சிறப்புப் பொருள் : கண்ணன் பசுக்களைக் காத்து வளர்ப்பவனாதலால் கோவர்த்தனன் என்ற பெயர் பெற்றான். அப்பெயரையே அம்மலைக்கு இட்டு வழங்கச் செய்து அதில் தான் ஒரு தூண்போல நின்று தாங்கினன் என்க. முசு - குரங்குகளில் ஒரு வகை ஜாதி. குதி - குதித்தல்.

273. கொடியேறு செந்தாமரைக் கைவிரல்கள் கோலமும்
அழிந்தில வாடிற்றில
வடிவேறு திருவுகிர் நொந்துமில மணிவண்ணன்
மலையுமோர் சம்பிரதம்
முடியேறிய மாமுகிற் பல்கணங்கள் முன்னெற்றி
நரைத்தனபோல எங்கும்
குடியேறியிருந்து மழைபொழியும்
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 10

பொருள் : கண்ணன் கோவர்த்தன மலையை எடுத்துப் பிடித்தபோது அவனது மலர்போன்ற கையும் விரல்களும் இயற்கை அழகு அழியவில்லை; (ஏழுநாள் மலையைச் சுமந்த தளர்ச்சியால்) வாடவுமில்லை. நகங்களும் துன்பத்தை அடையவுமில்லை. இவற்றை நோக்கும்போது, கண்ணன் மலையை எடுத்துப் பிடித்தது ஒரு இந்திர ஜாலமே. அம்மலையின் உச்சியில் மேகக் கூட்டங்கள் நரைத்தது போலத் தோன்ற எங்கும் குடியாக ஏறி இருந்து மழை பொழியும்:

சிறப்புப் பொருள் : சம்பிரதம் - இந்திர ஜாலம். மேகங்கள் பொழியாதபோது வெண்ணிறமாய்த் தோன்றிக் கொண்டு தங்குகின்ற இடம் மலைத்தலை ஓரம் ஆதலால், 'முன் நெற்றி நரைத்தன போல் இருந்து' என்றார். நரைத்து - மயிர் வெளுத்து, உகிர் - நகம். கொடியேறு - கொடி வடிவமான ரேகை பொருந்திய திருக்கை.

274. *அரவிற் பள்ளிகொண்டரவம் துரந்திட் டரவப்
பகையூர்தி யவனுடைய
குரவிற் கொடி முல்லைகள் நின்றுறங்கும்
கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக் குடைமேல்
திருவிற் பொலிமா மறைவாணர் புத்தூர் திகழ் பட்டர்
பிரான் சொன்னமாலை பத்தும்
பரவு மனநன் குடைப் பத்தருள்ளார் பரமான
வைகுந்தம் நண்ணுவரே.

11

பொருள் : திருப்பாற்கடலில் ஆதிசேடனாகிய படுக்கையில் படுத்து, கண்ணனாய் அவதரித்த

போது, காளியன் என்ற பாம்பை மடுவிலிருந்து துரத்தி விட்டுப் பாம்பிற்குப் பகையாகிய கருடனை வாகனமாகக் கொண்டு நடத்துபவனாகிய திருமாலின் சம்பந்தம் பெற்ற கோவர்த்தனம் என்கிற குடையின் விஷயமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடு விளங்குகிற வேதம் வல்ல பிராமணர் நிறைந்த ஸ்ரீவில்லி புத்தூரிலே விளங்கித் தோன்றும் பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த பாமாலையாகிய இப்பத்துப் பாசுரங்களையும் கொண்டாடிச் சொல்லவல்ல பக்தர்கள் எல்லாப் பதவியையும் விட உயர்ந்ததான ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை அடைவார்கள்.

சிறப்புப் பொருள் : குரவமும், அதன் மேல் படர்ந்த கொடிமுல்லையும், அம் மலையில் நின்று உறங்கும் என்பது தன்மை நவீர்சியாகும். வைகுந்தம் நண்ணுவரே - வைகுந்தந் நண்ணுவரே என்று நகர ஒற்று மிக்கது செய்யுள் ஓசை நோக்கி, விரித்தல் விகாரம்.

மூன்றாம் பத்து

ஆறாம் திருமொழி - நாவலம்

குழலாதற் சிறப்பு

முன்னுரை : பெரியாழ்வார் கண்ணன் குழலாது வதைத் திருவாய்ப் பாடியிலுள்ளார் கண்டது போலப் பாவனையின் மிகுதியினால் கண்டு பேசி மகிழ்கிறார் இத் திருமொழியில்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

275. நாவலம் பெரிய தீவினில் வாழும் நங்கைமீர்கள்
 இதோ ரற்புதங்கேளீர்
 தூவலம்புரி உடைய திருமால் தூய வாயில்
 குழலோசை வழியே
 கோவலர் சிறுமியர் இளங்கொங்கை குதுகலிப்ப
 உடல் உள்அவிழ்ந்து எங்கும்
 காவலும் கடந்து கயிறு மாலை யாகி வந்து
 கவிழ்ந்து நின்றனரே. 1

பொருள் : அழகிய பெரிய நாவலந்தீவில் வாழும் பெண்களே! இந்த ஒரு ஆச்சரியமான செய்தியைக் கேட்பீராக! (அது என்ன எனில்) பாஞ்சசன்யம் என்னும் வலம்புரிச் சங்கைக் கையில் கொண்டுள்ள கண்ணனது திருவாயிலே வைத்து ஊதிய புல்லாங்குழலின் இசையின் வழியாக ஆயர்களின் இளம் பெண்கள் தமது இளம் கொங்கைகள் நாங்கள் முன்னே போகிறோம் கண்ணனை அடைய என்று மகிழ், தமது உடலும் மனமும் கட்டுக் குலைந்து காவலையும் மீறி கயிற்றில் கோத்த மாலை போலாகி எல்லா இடத்திலும் வந்து கவிழ்ந்து கொண்டு நின்றார்கள்.

சிறப்புப் பொருள் : கண்ணபிரான் வேயங்குழலை வாயில் வைத்து ஊத, அதன் ஓசையைக் கேட்ட இளம் பெண்கள் உடல் இளைத்து மனம் உருகி, தங்களுக்குக் காவலாக வீட்டிலிருக்கின்ற பெரியவர்களையும் அலட்சியம் செய்துவிட்டு கண்ணன் குழலாதும் இடத்தை அடைந்து கயிற்றிலே தொடுத்த மாலைகள் போலே வரிசை

வரிசையாய் வந்து கண்ணனைச் சூழ்ந்து
 நின்றார்கள். உள் - மனம். அவிழ்ந்து - கட்டுக்
 குலைந்து. கயிறு மாலையாகி - கயிற்றில் கோத்த
 மாலை போல் ஆகி. கவிழ்ந்து நின்றனர் -
 கண்ணனைப் பார்த்து நாணம் கொண்டு தலை
 கவிழ்ந்து நின்றனர். நாவலந்தீவு - மேரு மலைக்குத்
 தென்புறத்தில் கந்தமாதன பர்வதம் உள்ளது. அதன்
 மேல் நாவல் மரமொன்று இருக்கிறது. அம்மரத்தின்
 பழங்கள் மிகப் பெரியன. அவை அம்மலைமேல்
 வீழ்ந்து சிதைய அவற்றின் சாற்றினால் சம்பூநதி
 என்று ஒரு நதி ஓடுகிறது. அம்மரத்தைப் பற்றியே
 இத்தீவுக்கு நாவலந்தீவு (ஜம்பூத்வீபம்) என்று பெயர்
 வந்தது என்பது ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தினால்
 விளங்கும்.

276. இடஅணரை இடத்தோளோடு சாய்த்து இருகை
 கூடப்புருவம் நெரிந்தேற
 குடவயிறுபட வாய்கடை கூடக் கோவிந்தன் குழல்
 கொடுத்தின போது
 மடமயில்களோடு மான்பிணை போலே மங்கை
 மார்கள் மலர்க்கூந்தல் அவிழ
 உடை நெகிழ ஓர் கையால் துகில்பற்றி
 ஒல்கியோடரிக்க ணோட நின்றனரே. 2

பொருள் : இடப்பக்கத்து மோவாய்க் கட்டையை
 இடத் தோளோடு சாய்த்து இருகைகளும் குழலோடு
 சேரவும் திருப்புருவங்கள் நெளித்து மேலே
 போகவும் வயிறானது குடம்போல குமிழ்த்துத்
 தோன்றவும் வாய் இரண்டு அருகும் குவியவும்
 இவ்வாறு குழலை ஊதிய காலத்தில் மயில்போன்ற

சாயலையும் மான் போன்ற கண்களையும் உடைய பெண்கள் கூந்தல் அவிழ்ந்து அலையவும் புடைவை நெகிழவும் அவிழ்ந்த அப் புடைவையை ஓர் கையாலே பிடித்துக் கொண்டு துவண்டு, கண்கள் கண்ணணிடம் செல்ல, நின்றனர்.

சிறப்புப் பொருள் : அணர் - கீழ்வாய், மோவாய்க்கட்டை. (அணர் - தாடி; அதற்குரிய இடத்திற்கு ஆகுபெயராயிற்று.) கடைகூட - வாயின் இரு ஓரங்களும் ஒன்றாய்க் கூட; எனவே குவிந்து என்றதாயிற்று. விரைந்தோடி நின்றல்.

277. வானிள வரசு வைகுந்தக் குட்டன் வாகதேவன்
மதுரை மன்னன் நந்த
கோனிள வரசு கோவலர் குட்டன் கோவிந்தன்
குழல் கொடுதினபோது
வானிளம் பதியர் வந்து தீண்டி மனமுருகி மலர்க்
கண்கள் பணிப்ப
தேனளவு செறி கூந்தலவிழச் சென்னிவேர்ப்பச்
செவி சேர்த்து நின்றனரே. 3

பொருள் : பரமபதத்துக்கு இளவரசனும், அப்பரம பதத்திலுள்ளவர்களுக்குக் குழந்தைப் பருவத்தை உடையவனும், வாகதேவ குமாரனும், வட மதுரைக்குத் தலைவனும், நந்தகோபாலனுக்கு இளவரசனும் ஆயர் சிறுவனும் பசுக்களைக் காப்பவனுமான கண்ணன் குழல் ஊதியபோது தேவலோகத்திலுள்ள இளமையான உடலுடைய மகளிர் திரள் திரளாக வந்து குவிந்து, தாங்கள் நெஞ்சு நீர்ப்பண்டமாய் உருகவும் மலர்போன்ற கண்கள் ஆனந்த நீர் துளிர்ந்து விழவும், ஓடி வரும்

விசையால் கூந்தல் அவிழ்ந்து போகவும் நெற்றியானது வேர்க்கவும் இவ்வகையான மாறுபாடுகளை அடைந்து குழல் ஓசையினைக் காது கொடுத்துக் கேட்டுக் கொண்டு நின்றனரே.

சிறப்புப் பொருள் : வான் இளவரசு - தன்னிலும் வயது முதிர்ந்த வராய்த் தோன்றும் நித்திய சூரிகளை முதன்மையானவர்களாக்கி அவர்கள் சீழே தன்னை அழைத்துக் கொண்டு நிற்பன் சர்வேசுவரன் என்றபடி. 'திருவனந்தாழ்வான் மடியிலும் ஸ்ரீசேனாதிபதியாழ்வான் பிரம்பின் கீழும், பெரிய திருவடியின் சிரசின் கீழிலும் ஆய்த்து இத்தத்துவம் வளருவது' என்று பட்டர் அருளுவர். இளம்படியர் - நரை, மூப்பு, இறப்பு இல்லாமை யோடு போகத்திற்கு உரிய உடலும் உரியவர். வளமான கற்பக மலரைச் சூடியிருந்தும், ஓடிவந்த வேகத்தால் மலர்கள் விழுந்து விட்டாலும் முன்படிந்த தேன் சுவடு மாறாது இருக்கும் என்பது கருதி 'தேனளவு கூந்தல்' எனப்பட்டது. தேவசாதியர்க்கு வியர்வை இல்லை ஆயினும் இக் குழலோசை அவர்களுக்கும் வேறு பாட்டை உண்டாக்கிற்று என்பதை உணர்த்த 'சென்னி வேர்ப்ப' என்றார்.

முன் இரண்டு பாசுரங்களால் மண்ணுலக கோபிகைகள் பரவசம் அடைந்ததைக் கூறி, இது முதல் ஐந்து பாசுரங்களால் விண்ணுலகத்தவர் பரவசம் அடைந்ததை அருளுகின்றார்.

278. தேனுகன் பிலம்பன் காளியனென்னும் தீப்பப்
 பூடுகளடங்க உழக்கி
 கானகம்படி உலாவி உலாவிக் கருஞ்சிறுக்
 கன்குழலாதினபோது
 மேனகையொடு திலோத்தமை அரம்பை உருப்பசியர்
 அவர் வெள்கி மயங்கி
 வானகம் படியில் வாய்திறப்பின்றி ஆடல் பாடலவை
 மாறினர் தாமே. 4

பொருள் : தேனாகாசரன், பிரலம்பாசரன், காளியன் என்று சொல்லப்படுகின்ற தீம்பை உடைய பூண்டுகள் முழுவதையும் வேரோடு அழித்துக் காட்டில் உலாவிக் கொண்ட கருநிறமுள்ள கண்ணன் குழலை ஊதியபோது அக்குழல் ஓசையையும் அவனது நடை அழகையும் கண்டு மேனகை, திலோத்தமை, அரம்பை, ஊர்வசி ஆகிய தேவமாதர்கள் வெட்கம் கொண்டு மதிமயங்கி வானத்திலும் பூமியிலும் ஆடல்பாடல் என்றவற்றை வாயாலும் சொல்லக் கூடாது என்று நினைத்து ஆடல் பாடல்களைத் தாங்களே விட்டு விட்டார்கள். இதனால் கண்ணனது நடைஅழகும் குழலோசையின் இனிமையும் நன்கு விளங்கும்.

சிறப்புப் பொருள் : கானகம் - பிருந்தாவனம்; தேனுகன் - கழுதை யின் வடிவம் கொண்டு அழிக்க வந்த அசுரன்.

279. முன் நரசிங்கமதாகி அவுணன் முக்கியத்தை
 முடிப்பான், மூவுலகில்
 மன்னரஞ்சும் மதுகுதனன் வாயில் குழலின்
 ஓசைசெவியைப் பற்றி வாங்க

நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு நாரதனும் தம்தம்
வீணை மறந்து
கின்னரமிதுனங்களும் தம்தம் கின்னரம்தொடு
கிலோமென்றனரே.

5

பொருள் : முற்காலத்தில் நரசிங்க வடிவமாகி
இரணியனது மேன்மையை அழித்தவனும்
மூவுலகிலுமுள்ள அரசனும் தன்னுடைய மனிதத்
தன்மையின் அளவைக் கடந்த செயல்களைக்
கண்டு அஞ்சுவதற்குக் காரணமாயும் உள்ள
கண்ணன், தனது வாயிலே வைத்து ஊதிய
குழலோசையானது தம்முடைய காதைப் பிடித்து
இழுக்க நல்ல நரம்புகளை உடைய வீணையை
வாசிக்கும் தும்புருவும் நாரதரும் தங்கள் தங்களுக்
குரிய வீணையை மறந்தனர். கின்னரம் மிதுனம்
என்று பெயர் பெற்றுள்ள தேவ சாதியினரும் தங்கள்
தங்களுடைய கின்னரத்தை இனித் தொட
மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள்.

சிறப்புப் பொருள் : நல் நரம்பு - செவி படைத்தாரைத்
தன் ஒலியாலே தன்வசம் ஆக்கும் சிறந்த நரம்பு.
இங்கு நரம்பு என்ற சொல் வீணையைக் குறித்தது,
கின்னரம் - குதிரையின் முகமும், மனித உடலு
முடைய ஒரு தேவ சாதி. இச்சாதி எப்போதும்
ஆணும் பெண்ணுமாய் இருக்கும். கின்னரம்
என்னும் இசைக்கருவியை வைத்துக் கொண்டு
பாடும் இயல்பு உடைமையால் இச்சாதியார்
கின்னரர் எனப்படுவர். நாரதரின் வீணை 'மகதி'
எனப்படும். தும்புருவின் வீணை 'களாவதி'
எனப்படும். (சரஸ்வதியின் வீணை கச்சபி
எனப்படும்.)

280. செம்பெருந்தடங் கண்ணன் திரள் தோளன் தேவகி
 சிறுவன் தேவர்கள் சிங்கம்
 நம்பரன் இந் நாள் குழலாதக் கேட்டவர்கள்
 இடருற்றன கேளீர்
 அம்பரத் திரியும் காந்தப்ப ரெல்லாம் அமுத
 கீதவலையால் சுருக்குண்டு
 நம்பரம் அன்றென்று நாணி மயங்கி நைந்து
 சோர்ந்து கைம் மறித்து நின்றனரே. 6

பொருள் : சிவந்த பெரிய திருக்கண்களும்
 திரண்ட தோள்களும் உடையவனும், தேவகியின்
 மகனும், தேவர்களின் சிங்கம் போன்றவனும் நம்
 பெருமானும் ஆகிய கண்ணன் இப்போது குழலை
 ஊத, அதைக் கேட்டவர்கள் அடைந்த துன்பத்தைக்
 கேளுங்கள்: வானிலே சஞ்சரிக்கின்ற கந்தர்வர்
 எல்லாரும் அமுதம்போல் இனிமையான வேணு
 கானமாகிய வலையில் கட்டுண்டு இனி, கான
 வித்தையை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டியது
 இல்லை என்று வெட்கம் அடைந்து, அறிவிழந்து,
 மனமும் சிதைந்து, உடலும் தளர்ந்து இனி
 ஒன்றுக்கும் நாங்கள் தகுந்தவர் ஆகமாட்டோம்
 என்று கையை மடக்கிக் கொண்டு நின்றார்கள்.

சிறப்புப் பொருள் : காந்தப்பர் - கந்தர்வர் என்பதன்
 விகாரம். * அமுதகீதவலை - பராமுகம் ஆகத்
 திரிபவர்களையும், வலிய இழுக்கும் தன்மை பற்றி
 வலை எனப்பட்டது. அம்பரம் - வானம்.

281. புவியுள் நான் கண்டதோர் அற்புதம் கேளீர்! பூணி
 மேய்க்குமிளங் கோவலர் கூட்டத்து
 அவையுள் நாகத் தணையான் குழலாத
 அமரலோகத் தளவும் சென்றிசைப்ப

அவியுணா மறந்து வானவரெல்லாம் ஆயர்பாடி
 நிறையப் புகுந்தீண்டி
 செவியுணாவின் சுவை கொண்டு மகிழ்ந்து
 கோவிந்தனைத் தொடர்ந்து என்றும் விடாரே. 7

பொருள் : இந்த உலகிலே நான் பார்த்த ஓர் அற்புதத்தை உலக மக்களே கேளுங்கள். அது என்னவென்றால், ஆதிசேடனைப் படுக்கையாகக் கொண்ட கண்ணன் பசுக்களை மேய்க்கும் இடைப் பிள்ளைகளின் கூட்டத்தில் இருந்து கொண்டு குழலை ஊத, அதன் ஒலி தேவலோகம் வரை சென்று ஒலிக்க அதுகேட்ட தேவர்கள் தமது உணவாகிய அவிசை மறந்து ஆயர்பாடி நிரம்ப வந்து நெருங்கி இருந்து செவிக்கு உணவான கானத்தினுடைய சுவையை அனுபவித்து கோவிந்தனைத் தொடர்ந்து கொண்டு ஒரு கணமும் பிரியாமல் கூடவே இருந்தார்கள்.

சிறப்புப் பொருள் : அவி - ஹவிஸ்; மந்திர பூர்வமாக அக்னியில் ஹோமம் செய்யும் ஆகுதி. இதை அக்னி தேவன் கொடுக்கத் தேவர்கள் உண்ணுகின்றனர் என்பது நூல் கொள்கையாம். செவிஉணா - 'செவிக்கு உணவு இல்லாதபோது' -என்னும் குறளைக் காண்க. பூணி - பசு.

282. சிறுவிரல்கள் தடவிப் பரிமாறச் செங்கண்
 கோடச்செய்வவாய் கொப்பளிப்ப
 குறுவெயர்ப்புருவம் கூடலிப்பக் கோவிந்தன் குழல்
 கொடுத்தினபோது
 பறவையின் கணங்கள் கூடுதுறந்து வந்து குழ்ந்து
 படுகாடு கிடப்ப
 கறவையின் கணங்கள் கால் பரப்பிட்டுக்
 கவிழ்ந்திறங்கிச் செவியாட்டகில்லாவே.

பொருள் : தனது சிறிய விரல்கள் குழலில் துளையுள்ள இடத்தைத் தேடிக் கொண்டு பரவவும், கண்கள் வளையவும், திருவாய், காற்றை நிரப்பிக் கொண்டு இருப்பதால் நீரைத் துளை வழியால் கொப்பளிக்கவும், சிரமத்தால் சிறு வியர்வை அரும்பின புருவம் மேலே வளையவும் கண்ணன் குழலாதினான். அப்போது பறவைகளின் கூட்டங்கள் தாம் வசித்திருந்த கூட்டைவிட்டு வந்து கண்ணனைச் சுற்றிக் கொண்டு வெட்டி வீழ்த்திய காடுபோல அசையாமல் இருந்தன. பசுக் கூட்டங்கள் பரவசமாகிக் கால்களைப் பரப்பித் தலைகளை மிகவும் தாழ்த்திக் கொண்டு தமது காதுகளை ஆட்டாமல் இருந்தன.

சிறப்புப் பொருள் : இதுமுதல் இரண்டு பாசுரங்களால் விலங்குகளும், பறவைகளும் வேயங்குழலில் ஈடுபட்டமையைக் கூறுகிறார். கோட - வளைய. குறுவெயர் - சிறு முத்தின் அளவாக வியர்வை உண்டாதல்; காதுகளை அசைத்தால் இசை கேட்பதற்குத் தடையாகும் என்று பசுக்கள் செவி ஆட்டாது ஒழிந்தன என்க.

283. திரண்டெழுதழை மழைமுகில் வண்ணன் செங்கமல
மலர்குழ் வண்டினம் போலே
சுருண்டிருண்ட குழல் தாழ்ந்த முகத்தான்
ஊதுகின்ற குழலோசை வழியே
மருண்டு மான் கணங்கள் மேய்கை மறந்து மேய்ந்த
புல்லும் கடைவாய் வழி சோர
இரண்டு பாடும் துலுங்காப் புடைபெயரா எழுது
சித்திரங்கள் போல நின்றனவே.

பொருள் : மேகம் போன்ற நிறமுடையவனும், தாமரைப் பூக்களைச் சுற்றி மொய்க்கின்ற வண்டுகளின் கூட்டம்போல சுருண்டு இருண்ட கூந்தல் தாழ்ந்திருக்கப் பெற்ற முகத்தை உடையவனுமாகிய கண்ணன் ஊதுகின்ற குழலின் ஒலி மான் கூட்டங்களின் காதில் விழுந்தது. அப்போதே அவை மேய்வதையும் மறந்து, மேய்ந்த புல்லும் கடைவாய் வழியாக நழுவி, விழ முன்னும் பின்னும் அசையாது நின்று அப்பால் போகாமல் சித்திரத்தில் எழுதப் பெற்ற மான்களோ இவை என்று நினைக்கும்படி இருந்தன.

சிறப்புப் பொருள் : முகத்தைச் சுற்றிக் கூந்தல் இருப்பது தாமரையைச் சுற்றி வண்டுகள் இருப்பது போன்றது. துலுங்கா - அசையாமல்.

284. கருங்கண் தோகைமயிற் பீலி அணிந்து கட்டி நன் குடுத்த பீதக ஆடை
அருங்கல உருவின் ஆயர் பெருமான் அவன் ஒருவன் குழலூதியபோது
மரங்கள் நின்று மதுதாரைகள் பாயும்; மலர்கள் வீழும்; வளர் கொம்புகள் தாழும்
இரங்கும், கூம்பும்; திருமால் நின்ற நின்ற பக்கம் நோக்கி அவை செய்யும் குணமே. 10

பொருள் : மயிலின் பீலியை அழகாகச் சார்த்திக் கொண்டு, அழகாக உடுத்த பீதாம்பரத்தையும், திருவாபரணங்களை அணிந்த திருமேனியையும் உடைய அந்தக் கண்ணன் குழலூதியபோது, மரங்களினின்றும் தேன்துளிகள் பாய்ந்து துளிர்க்கும்; மலர்கள் சிந்தும்; வளர்ந்த கிளைகள் தாழ்ந்து

நிற்கும்; உருகும்; வணங்குவாரைப் போலத் தாழ்ந்த கொம்புகளைக் குவியச் செய்யும். இவ்வாறு அந்த மரங்கள் கண்ணன் எந்தெந்தப் பக்கங்களில் நிற்பானோ, அந்த அந்தப் பக்கங்களை நோக்கிச் செய்கின்ற வழிபாடுகள் இருந்தவாறு என்னே? என்று வியக்கின்றார்.

சிறப்புப் பொருள் : குழலூதும்போது கண்ணன் நிற்கும் பக்கங்கள் பலவற்றுள் ஒரு பக்கத்தில் தேன் திவலைகளைப் பெருக்கும். மற்றொரு பக்கத்தில் பரவசமாகி மலர்களைச் சிந்தும். வேறொரு பக்கத்தில் கிளைகளைத் தாழ்த்தி நிழல் பரப்பும். தம்மிலே தாம் உருகியும் நிற்கும். எமக்கு அருள் செய்ய வேண்டுமென்று அஞ்சலி செய்வது போலக் கொம்புகளைக் கூப்பும். இவ்வாறாக, மரங்கள் கண்ணபிரான் திறத்து வழிபட்ட படியை யான் என்னென்று கூறுவேன் என்கிறார்.

285. *குழல் இருண்டு சுருண்டேறிய குஞ்சிக்
கோவிந்தனுடைய கோமளவாயில்
குழல் முழைஞ்சுகளினாடு குமிழ்த்துக் கொழித்த
அமுதப் புனல் தன்னை
குழல் முழுவம்விளம்பும் புதுவைக் கோன்
விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ் வல்லார்
குழலை வென்றகுளிர் வாயினராகிச் சாது
கோட்டியுள் கொள்ளப்படுவாரே.

11

பொருள் : அழகிய குழலை உடைய கண்ணனது அழகிய வாயிலிருந்து தோன்றி குழல் துளைகளின் வழியாக வழிந்த குழலின் ஓசையைப் பற்றி ஸ்ரீவில்லி புத்தூருக்குத் தலைவரான பெரியாழ்வார்

விரிவாகச் சொன்ன தமிழ்ப் பாசுரங்களை நன்கு கற்றவர்களை, குழல் இனிமையை வென்று குளிர்ந்த பேச்சை உடையவராய் ஸ்ரீ வைணவ சாதுக்கள் கூட்டத்திலே சிறந்தவராக மதித்துக் கொண்டாடப் படுவர்.

சிறப்புப் பொருள் : ஸாது கோஷ்டி - சாது கோட்டி. ஸ்ரீ வைணவர் திரள். முழைஞ்சு - குகை; இலக்கணையால் துளையினை உணர்த்திற்று. குழலைப் பற்றிய இப்பாசுரங்களில் வல்லவர் ஆதலால் வேயங் குழலினும் இனிய பேச்சை உடையவராவர் என்க. குஞ்சி - ஆண்மயிர். குழல், குஞ்சி இரண்டும் கேசத்திற்கே பெயர் ஆயினும், இங்கு இரண்டையும் சேரச் சொன்னது ஒரு வகை கவி மரபு. மை வண்ண நறுங்குஞ்சி குழல் பின் தாமும் என்றார் திருமங்கையாழ்வாரும். தமிழ் - தமிழினாலான பாசுரங்கள்; கருவியாகு பெயர்.

மூன்றாம் பத்து

ஏழாம் திருமொழி - ஐயபுழுதி

மாயன்மேல் மகள் மாலுறுகோலம்

தாயவள் கூறல்

முன்னுரை : கண்ணனுடைய திரு அவதாரம் தொடங்கி அவனது எல்லாப் பெருமைகளையும் பிறர் பாவனை கொண்டு வரிசையாக அனுபவித்துக் கொண்டு வந்த இவ்வாழ்வார், ஆற்றாமை அதிகமாகித்தளர்ந்து, தாமான தன்மை

அழிந்து, ஒரு ஆய்மகளாகத் தன்னைக் கருதிக் கொண்டு அப்போது தான் படும்பாட்டை தன் வாயால் சொல்ல வலிமையின்றி, தன் தாயார் சொல்லும் பாசுரமாய்ச் சொல்லுகிறது இத்திருமொழி. ஆண் பெண்ணாதல் கூடுமோ? எனில் 'கண்ணில் காண்பரேல் ஆடவர் பெண்மையை அவாவு தோளினாய்!' (கம்பராமயணம்) என்பதால் இது முடியும்.

தலைமகனைக் களவொழுக்கத்தில் சேர்ந்த தலைமகள் அவன் பிரிந்த நிலையில் பொறுக்க இயலாமல் வருந்தி உடல் மெலிந்து வடிவம் வேறுபட, அதைக் கண்ட தாயார் 'இதற்குக் காரண மென்ன?' என்று அவளது உயிர்த்தோழியைக் கேட்க, அவள் உண்மையைக் கூற, அது கேட்ட தாயார் இவளது இளமையையும், செயலின் பெருமையையும் கூறி முறையிடுவது இத்திருமொழியாகும். தலைவனையும், தலைவியையும் சேர்ப்பவள் தோழி. திருமந்திரத்தில், பிரணவத் தினால் எம்பெருமானோடு இவ்வாத்மாவுக்கும் சொல்லப்பட்ட வேறு தெய்வங்களை வணங்காமை' முதலிய சம்பந்தங்களை உணருகையே அவ்வெம் பெருமானோடு இவ்வாத்மா சேரக் காரணமாகையால் அந்த சம்பந்த ஞானமே தோழியாகும்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

286. *ஐயபுழுதி உடம்பளைந்து இவள் பேச்சும்

அலந்தலையாய்

செய்ய நூலின் சிற்றாடை செப்பன் உடுக்கவும்

வல்லள் அல்லள்

கையில் சிறு தூதையோடு இவள் முற்றில் பிரிந்து
மிலள்
பையரவணைப் பள்ளி யானோடு கைவைத் திவள்
வருமே. 1

பொருள் : இப் பெண் அழகிய புழுதியை உடல் முழுவதும் பூசிக் கொண்டு, பேச்சும் கலங்கி, சிற்றாடையைச் சீராக உடுப்பதற்கும் தெரியாத வளாய் தன் கையிலே (மணல்சோறு ஆக்கும்) சிறு பாணையையும் (மணலைக் கொழிக்கும்) சிறிய முறத்தையும் விளையாட வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். (இப்படிப் பட்ட இளம் பருவத்திலேயே) இவள் ஆதிசேடனாகிய படுக்கையிலே படுப்பவனான கண்ணனோடு களவொழுக்கம் நிகழ்த்தி வருகின்றாளே? இது என்னே? என்று தாய் இரங்குகிறாள். (பருவம் வந்த மகளிர் தலை மகளனோடு களவொழுக்கத்தில் கலப்பது உண்டு. ஆனால் இவளோ மிகச் சிறு பெண்ணாயிருக்கிறாள் என்பதாம்.)

சிறப்புப் பொருள் : தூதை - சிறுபாணை. இப் பாடலில் இவள் என்ற சுட்டுப் பெயர் மூன்று முறை வந்துள்ளது ஏன் எனில், பருவத்துக்கும், செயலுக்குமுள்ள பொருத்தம் இன்மையைக் காட்டுவதற்காகும். ஐய- அழகிய. அலந்தலையாய் - கலங்கி.

287. வாயிற் பல்லும் எழுந்தில; மயிரும் முடிகூற்றில
சாய்விலாத குறுந்தலைச் சில பிள்ளைகளோடு
இணங்கி

தீயிணக் கிணங்காடி வந்திவள் தன்னன்ன
செம்மை சொல்லி
மாயன் மாமணிவண்ணன் மேல் இவள்
மாலுறுகின்றாளே. 2

பொருள் : இப் பெண்ணின் வாயிலே பற்களும் நன்றாக முளைக்கவில்லை. மயிரும் சேர்த்து முடியும்படி வளரவில்லை. இப்படிப்பட்ட இளமையை உடைய இவள், தாய்க்கு அடங்காமல் தம் விருப்பப்படி நடக்கின்ற சில பெண்களோடு சேர்ந்து, களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டு, (இத்துணைப் போது எங்கே போனாய்? என்றால் உண்மையைச் சொல்லாமல் போக்குச் சொல்லி) அந்தக் கண்ணனுடைய பெருமைகளையும், வடிவழகையும் வாய் பிதற்றிப் பேசுகின்றாளே! எனச் செவிலி இரங்குகின்றாள்.

சிறப்புப் பொருள் : சாய்வு - ஒடுக்கம், அடக்கம். இணங்காடி வந்து - படிந்து வந்து. குறுந்தலை - தாழ்மையான ஒழுக்கத்தை உடைய. தீ இணக்கு - பொல்லாத இணக்கம் (களவுப் புணர்ச்சி). மாலுறுதல் - மயங்குதல். பகவத் விஷயத்தில் தமக்கு உள்ள பேராவலை வெளிப்படுத்திய ஆழ்வாரின் நிலையை அன்பர் கூறுதல் இதற்கு உள்ளுறைப் பொருளாகும்.

288. பொங்கு வெண்மணல் கொண்டு சிற்றிலும் முற்றத்
திழைக்கலுறில்
சங்கு சக்கரம் தண்டு வாள்வில்லும் அல்ல
திழைக்கலுறாள்

கொங்கை இன்னம் குவிந்தெழுந்தில;

கோவிந்தனோடு இவளை

சங்கையாகி என்னுள்ளம் நாடொறும் தட்டுளுப்

பாகின்றதே.

3

பொருள் : (இம்மகளை வெளியில் அனுமதித்தால் அன்றோ இவள் களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டு வருகிறாள்? உள்முற்றத்தில் இருந்துகொண்டே விளையாடச் சொல்லுவோம் என்று தாயாகிய நான் அங்ஙனமே கட்டளை இட்டால்) இவள் முற்றத்தில் சிறிய வீடுகட்டத் தொடங்கினாலும், எம்பெருமானது பஞ்சாயுதங்களாகிய சங்கு, சக்கரம், தண்டு, வாள், வில் ஆகியவை தவிர வேறொன்றைச் செய்ய மாட்டாள். இவளுக்கு இன்னமும் கொங்கைகள் திரண்டு எழவில்லை. இப்படிப்பட்ட இளம்பருவமுள்ள இவளைக் கண்ணனோடு சம்பந்தம் உடையவளாகச் சந்தேகித்து என் மனமானது தினந்தோறும் தடுமாற்றம் அடைகின்றது என்று ஒரு தாய் கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : தட்டுளுப்பு - தடுமாற்றம். உள்ளுறைப் பொருளாகச் சிற்றில் நம் உடலையும், வீடு முதலியவற்றையும் குறிக்கிறது. இவ்வாழ்வார் மனித வடிவெடுத்து, இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டும், சிற்றின்பங்களில் நெஞ்சைச் செலுத்தாது, பெருமானின் திவ்ய ஆயுதங்களின் அம்சமாக அவதரித்துள்ள பரமபாகவதர்களையே வணங்கிக் கொண்டிருப்பது, முன் இரு அடிகளுக்கு உள்ளுறைப் பொருளாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

கொங்கை என்பதற்கு பக்தி என்பது உள்ளுறையாகும். பக்தி முதிராத முன்னமே, இவளுக்கு பகவத் விஷயத்தில் பேராவல் வாய்த்தவாறு என்னே? என்று சிலர் அதிசயித்தல் பின் இரு அடிகளுக்கு உள்ளுறையாம்.

289. ஏழை பேதை ஓர் பாலகன் வந்து என்
பெண்மகளை எள்கி
தோழிமார் பலர் கொண்டு போய்ச்செய்த சூழ்ச்சியை
யார்க்குரைக்கேன்?
ஆழியான் என்னும் ஆழ மோழையில் பாய்ச்சியகப்
படுத்தி
மூழையுப் பறியாததென்னும் மூதுரையும் இலளே. 4

பொருள் : அறிவு வளர்ச்சி இல்லாதவளும், அறியாமை உடையவளும், இளம் பருவத்தை உடையவளுமான எனது பெண் பிள்ளையை, தோழிமார்கள் வந்து விளையாட அழைத்துச் செல்வதாக வஞ்சித்து அழைத்துக் கொண்டு போய், சக்கராயுதத்தை உடையவன் என்று புத்தி பெற்ற (கண்ணனாகிய), ஒருவராலும் நிலைகொள்ள முடியாத கீழாற்றில் உள்ளே தள்ளி அதில் அகப்படுத்தி விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட வஞ்சகச் செய்கையை யாரிடம் சொல்வேன்? என் மகளோ 'அகப்பபையானது சுவையை உணராதது' என்று வழங்குகின்ற பழமொழியைச் சொல்வதற்கும் தகாதவளாய் இருக்கிறாள் என்று தாய் தன்னில் தான் முறையிட்டு வருந்துகின்றாள்.

சிறப்புப் பொருள் : தலைமகன் தன் பரிவாரத்தோடு வேட்டைக்குப் புறப்பட, தலைமகளும் தோழிய

ரோடு பூக்கொய்து விளையாடச் சோலைக்குப் புறப் பட்ட அளவிலே ஒரு காரணத்தால் தோழியர் பிரிய தலைவன், தலைவி இருவரும் ஊழ்வினையால் கூடுவர். ஆதலால் 'என் பெண்மகளை என்கித் தோழியர் பலர் கொண்டு போய்ச் செய்த சூழ்ச்சி' என்றாள். பாலகன் - மகிழ்ச்சியினால் பெண்பால் ஆண் பாலாகக் கூறப்பட்ட பால் வழுவமைதி. உப்பு- சுவை என்ற பொதுப் பொருளை இங்கு உணர்த்திற்று. மோழை - கீழ்த்திசையிலிருந்து பெருகும், ஆறு. உள்ளுறை: பகவத் விஷயத்திலே பேரவாக் கொண்டுள்ள இவ்வாழ்வாரைப் பாகவதர் அழைத்துச் சென்று, பகவத் சந்நிதியில் சேர்த்தமையை அன்பர் கூறுதல்.

290. நாடும் ஊரும் அறியவேபோய் நல்லதுழாயலங்கல்
 சூடி நாராயணன் போமிடமெல்லாம் சோதித்
 துழிதர்கின்றாள்
 கேடு வேண்டுகின்றார் பலருள் கேசவனடி
 பாடு காவலிடுமின் என்றென்று பார் தடுமாறினதே5

பொருள் : என்மகள் நாட்டிலும், ஊரிலும் உள்ளார் அறியும்படி, வீட்டைவிட்டு புறப்பட்டுச் சென்று, திருத்துழாய் மாலையை அணிந்து கொண்டு கண்ணன் செல்லக் கூடிய இடங்களிலெல்லாம் தேடிக் கொண்டு திரிகின்றாள். இக்குடிக்குக் கெடுதியை விரும்புவோர் பலர் உள்ளனர். ஆகவே, (இவள் அவனைத் தேடிச் சென்றாள் என்ற பழி வராமல்) அக் கண்ணனோடு சேரும்படி இப் பெண்ணை அருகிலுள்ள காவலில் கொண்டு சேருங்கள் என்று ஊரில் நமக்கு நன்மை

செய்யக் கூடியவர்கள் பலமுறை சொல்லி மனத் தடுமாற்றம் கொண்டனர். (என் பெண் இவ்வளவு இளமைப் பருவத்திலேயே கண்ணனிடம் ஈடுபடுகின்றாளே என்று தாய் வருந்திக் கூறுகின்றாள் என்க.)

சிறப்புப் பொருள் : உழிதருகின்றாள் - திரிகின்றாள். பாடுகாவல் - அருகிலே உள்ள காவல். பாடு - பக்கம். மணமகனுடைய வேண்டுகோளின் பேரில் பெண்ணைக் கொடுத்தல் உலக வாடிக்கையா யிருக்க, இவளை நாமாக வருந்திக் கொடுக்க வேண்டி வந்ததே என்று அனுகூலர் மனம் குழம்புவர் என்பதாம். உள்ளுறை; வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து என்றபடி பாகவதர்களின் தகவுரையை (புருஷகாரம்) முன்னிட்டு எம்பெரு மானைப் பற்றுதல் முறைமையாய் இருக்க, இவ்வாழ்வார் தம் அவாவின் மிகுதியால் அம்முறையை மீறி நடந்தது கண்டவர்கள் பாகவத புருஷகாரமாக இவரை அங்குச் சேர்க்கத் தொடங்கினார் என்பது இதற்கு உள்ளுறையாம்.

291. பட்டம் கட்டிப் பொற்றோடு பெய்து இவள்
பாடகமும் சிலம்பும்
இட்டமாக வளர்த்தெடுத்தேனுக்கென்னோடு
இருக்கலுறாள்
பொட்டப் போய்ப் புறப்பட்டு நின்றிவள் பூவைப்பூ
வண்ணா! என்னும்
வட்ட வார்குழல் மங்கைமீர்! இவள்
மாலுறுகின்றாளே.

பொருள் : இப் பெண்ணை நெற்றியிலே பட்டம் கட்டி, காதிலே காதணி அணிவித்துப் பாடகத்தையும், சிலம்பையும் பாதத்திலே இட்டு இவ்வாறு மிகவும் விருப்பமாக வளர்த்து எடுத்த எனக்கு, அனுகூலமாய் இருக்க வேண்டியவள் அவ்வாறு செய்யாமலிருப்பதோடு, என்னைவிட்டு விரைவாகச் சென்று, எல்லோரும் அறிய வெளிப்பட்டு நின்று, காயாம்பூ போன்ற நிறமுடையவனே! என்று சொல்லுவாள். பெண்களே இவ்வாறு இவள் கண்ணனிடம் பித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

சிறப்புப் பொருள் : பாடகம் - பாத கடகம் என்ற சொல்லின் சிதைவு. உள்ளுறை: இங்குக்குறிப்பிட்ட ஆபரணங்கள் ஆசாரியன் நமக்கு உண்டாக்கிய நாமரூபங்கள். அவன் தலைவன், நாம் அடிமை என்ற அறிவு ஆகிய ஆத்மாலங்காரங்கள். இவ்வகை ஆத்மாலங்காரங்களை உண்டாக்கிய ஆசாரியர்களிடம் ஏற்படும் அபிமானத்தோடு நிறைவு பெறாமல், எம்பெருமான் எழுந்தருளி இருக்கும் பல திருப்பதிகளுக்கும் சென்று ஆழ்ந்திடுதல் இதற்கு உள்ளுறையாகும். பொட்ட - விரைவாக

292. பேசவும் தெரியாத பெண்மையின் பேதையேன்

பேதையிவள்

கூசமின்றி நின்றார்கள் தம்மெதிர் கோல்கழிந்தான்

மூழையாய்

கேசவா! என்றும் கேடிலீ! என்றும் கிஞ்சக வாய்

மொழியாள்

வாசவார் குழல் மங்கை மீர்! இவள்

மாலுறுகின்றாளே: 7

பொருள் : மங்கைமார்களே! பெண் தன்மையை உடையவளான அறியாமையை உடையவள் நான். அப்படிப்பட்ட என் மகளான இவள், கூச்சம் இல்லாமல் தம் பெண்மையிலும், தாய்க்கு அடங்கி நிற்பதிலும் தவறாமல் இருக்கும் பிறபெண்களின் முன்னே, கோலை விட்டு நீங்கிய அகப்பை போல (என்னோடு உறவற்றவளாய்) கேசவனே! என்றும், அழிவற்றவனே! என்றும் கிளிபோன்ற மொழியில் பேசுகின்றாள். மேலும் இவள் கண்ணனிடம் பித்தேறி நிற்கின்றாள் என்று தன் பெண்ணின் தன்மையைக் கேட்க வந்தவர்களுக்குத், தாய் அவள் நிலமையைக் கூறினாளாம்.

சிறப்புப் பொருள் : முழை - அகப்பை. கிஞ்சகம் - கிளி, உள்ளுறை- நம் தலைவனாகிய பெருமான், அவன் பொருளாகிய இவ் வாத்ம வஸ்துவை (உயிரை) வந்து கைக்கொண்டு போகவேண்டும். அவன் இருப்பிடத்திற்கு, நாமாகச் சென்று நிற்பல் முறைமை அன்று. ஆழ்வார் இவ்வாறு முறைதவறி அவள் சந்நிதியில் சென்று அவன் திருநாமங்களை உச்சரித்துப் பித்தேறிய படியை அன்பர் கூறுதல் இதற்கு உள்ளுறைப் பொருளாகும்.

293. காறை பூணும் கண்ணாடி காணும், தன்
கையில்வளை குலுக்கும்
கூறையுடுக்கும், அயர்க்கும் தன் கொவ்வைச்
செவ்வாய் திருத்தும்;
தேறித்தேறி நின்றாயிரம் பேர்த் தேவன்
திறம்பிதற்றும்;
மாறில் மாமணிவண்ணன் மேலிவள்
மாலுறுகின்றாளே.

பொருள் : இப்பெண் பொற்காறையைத் தன் கழுத்திலே அணிந்து கொள்கிறாள். பின்பு தன் அழகைக் கண்ணாடியிலே பார்த்துக் கொள்கிறாள். தன் கை வளையல்களை அசைக்கிறாள். ஆடையை அழகாக உடுக்கிறாள். இப்படித்தான் தயாராக இருக்கவும், கண்ணன் வராததால், தளர்ச்சி அடைகிறாள். பின்பு தெளிந்து, கோவைக் கனி போன்ற தனது - வாயினை மேலும் சிவக்கும்படிச் செய்கிறாள். தெளிந்து நின்று ஆயிரம் திருநாமங்களையுடைய பெருமானது தன்மை களைக் கூறிப் பிதற்றுகின்றாள். இவ்வாறு கண்ணனிடம் இவள் பித்தேறி நின்றாள்.

சிறப்புப் பொருள் : காறை - கழுத்தில் அணிந்து கொள்ளும் ஆபரணம். கூறை - ஆடை. ஆயிரம் பேர் - சகஸ்ரநாமம். காறை பூணுதல், ஆடை உடுத்தல், முதலியன எல்லாம் பகவத் விஷயத்தில் முதிர்ந்த பக்தியின் செயல்களாம். வேறொன்றையும் உபாயமாகக் கொள்ளாது இருத்தல் என்னும் முறைமைக்கு இதனால் குறைவு வராது. இவ்வுபாய அனுஷ்டானமும், உபேயத்தில் சேர்ந்ததே என்பது உள்ளுறையாம். (ஸ்ரீ ஆண்டாளின் செயல்களாகப் பெரியாழ்வார் கண்டு கூறியன என்பர்.)

294. கைத்தலத் துள்ள மாடழியக் கண்ணாலங்கள்
செய்து இவனை
வைத்து வைத்துக் கொண்டென்ன வாணிபம் நம்மை
வடுப்படுத்தும்

செய்த்தலைத்தலை எழுநாற்றுப் போலவன் செய்வன
செய்து கொள்ள
மைத்தடமுகில் வண்ணன் பக்கல் வளர
விடுமின்களே. 9

பொருள் : இப் பெண்பிள்ளைக்குச் செய்ய வேண்டிய மங்கலச் செயல்களை எல்லாம் கையிலுள்ள பணத்தைச் செலவழித்துச் செய்தேன். ஆனால் நமக்கு அடங்காத இவளை வைத்துக் கொண்டிருந்து என்ன பயன்? பயன் உண்டாகாமல் போய் விடுவதும் அல்லாமல் நமக்குத் துன்பத் தையும் தரும் என்று நான் சொல்லி வருந்த, சுற்றத்தினர், 'வயலிலே வளர்ந்த நாற்றினை, அவ்வயலுக்கு உரியவன் தனது விருப்பப்படி வேண்டியது செய்வது போல இவளையும், கண்ணனிடம் அவன் செய்ய நினைப்பனவற்றைச் செய்து கொள்ளும்படி கொண்டுபோய் விடுங்கள்' என்றார்கள்.

சிறப்புப் பொருள் : மாடு - பணம்; வாணிபம் - இங்கு பயனைக் குறித்தது. செய் - கழனி; கண்ணாலம் - மருமொழி. உள்ளுறை: சுற்றத்தார் என்றது உள்ளுறையில் எம்பெருமானோடு உள்ள சம்பந்த ஞானத்தை என்று கூறலாம்.

295. பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து பேணி நம்
மில்லத்துள்ளே
இருத்து வானெண்ணி நாமிருக்க இவளுமொன்
றெண்ணுகின்றாள்

மருத்துவப்பதம் நீங்கினாளென்னும் வார்த்தை
படுவதன்முன்
ஒருப்படுத்து இடுமின் இவளை உலகளந்தான்
இடைக்கே.

10

பொருள் : உலகில் உள்ளவர்கள் செய்யும் கலியாணங்களைவிட, மிகப் பெரிய கலியாணங்களை (கொண்டாட்டம்) இவளுக்கு நான் செய்து வைத்தேன். குலமரியாதையைக் காப்பாற்றி நம்முடைய வீட்டுக்குள்ளேயே இவளை இருக்கும் படி செய்ய எண்ணி நாம் இருக்கும்போது இவளும் வேறொன்றை நினைக்கிறாள். வைத்தியன் செய்யும் மருந்தின் பதம் போல, இவளுடைய பதம் பார்த்து நாம் செய்யாமையால், இவள் நம்மைவிட்டு நீங்கினாள் என்கிற சொல்லானது உலகினில் உண்டாவதற்கு முன்னே இப்பெண்ணை கண்ணனிடம் கொண்டு சென்று விட்டு விடுங்கள். என்று தாய் மனமிரங்கிச் சுற்றத்தாரிடம் கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : வைத்தியன் தயாரிக்கும் மருந்து, பதம் பார்த்து தயாரிக்காமல் போனால் கெட்டுவிடுவது போல, இவள் பதம் பார்த்து நாம் கண்ணனிடம் ஒப்படைக்காமல் போனதால் நம்மைவிட்டு நீங்கினாள் என்னும் சொல் உலகில் பரவுமுன்னே இவளைக் கண்ணனிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுங்கள் என்று தாயார் சுற்றத்தாரை நோக்கிக் கூறினாள்.

296. *ஞால முற்று முண் டாலிலைத்துயில்

நாராயணனுக்கு இவள்
மாலதாகி மகிழ்ந்தனளென்று தாயுரை செய்ததனை

கோலம் ஆர்பொழில் சூழ்பது வையர்கோன்
விட்டுசித்தன் சொன்ன
மாலை பத்தும் வல்லவர்கட்கில்லை வருதுயரே. 11

பொருள் : உலகங்களை எல்லாம் உண்டு ஆலிலையில் யோக நித்திரை செய்யும் நாராயணனிடம் இப்பெண் மோகம் கொண்டு, அவனுடைய கலவியை விரும்பி மகிழ்ந்தாள் என்று தாய் சொன்னதை, சோலைகள் சூழ்ந்த வில்லி புத்தூருக்குத் தலைவரான பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த பாமாலைகள் பத்தையும் பாடவல்லவர் களுக்குத் துன்பம் இல்லையாம்.

சிறப்புப் பொருள் : பகவத அனுபவத்திற்குத் தடையான ஒரு துன்பமும் நேராது என்பதாம்.

மூன்றாம் பத்து

எட்டாம் திருமொழி - நல்லதோர் தாமரை

**மாயவன் பின்சென்ற மகளை
உன்னித் தாய் இரங்குதல்**

முன்னுரை : கண்ணனிடம் பெரும் காதல் கொண்டு பித்தேறிய தலைமகளை அத்தலை மகனிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று தாயும், சுற்றத்தாரும், நினைத்திருக்கும்போது, அத்தலைவன் தலைவியை ஒருப்படுத்தி உடன் கொண்டு போக அப்படி உடன் போக்கிற் சென்ற தலைவியைக் குறித்து தாயார் பலவகையாக வருந்தி, பலபடி

எண்ணியும் கூறியதைச் சொல்வதாகும் இத் திருமொழி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

297. *நல்லதோர் தாமரைப் பொய்கை நாண்மலர்
மேல்பனி சோர
அல்லியும் தாதும் உதிர்ந்திட்டழகழிந் தாலொத்த
தாலோ
இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ! என்மகளை எங்கும்
காணேன்
மல்லரை யட்டவன் பின்போய் மதுரைப் புறம்புக்காள்
கொ(ல்)லோ? 1

பொருள் : அழகிய தாமரைக் குளமானது, பனி பெய்வதால் தன்னிடமுள்ள தாமரை மலர்களின் பூந்தாதுகள் உதிர்ந்து தான் அழகு கெடுவது போல, என்னுடைய பெண் வீட்டைவிட்டு நீங்கியதால் இந்த என்வீடு அழகு கெட்டது. மேலும் இவ்வீடு பாழாய் விட்டது. ஐயோ! என் பெண்ணை எந்த இடத்திலும் தேடிப் பார்த்தும் காண முடியவில்லை. இவள் இங்கு இல்லாததால் கண்ணனுடன் சேர்ந்து வெளியே போயிருக்க வேண்டும். அங்ஙனம் போகும்போது, மதுரையில் சென்று புகுந்தார் களோ? அல்லது அருகிலுள்ள திருவாய்ப்பாடியில் புகுந்தார்களோ? என்று உடன் போக்கில் சென்ற தலைவியைக் குறித்துத் தாய் ஐயப்பட்டுச் சொல்கிறாள்.

சிறப்புப் பொருள் : சந்தேகங்களெல்லாம் இரண்டு பொருள்களைப் பற்றிப் பிறக்குமாதலால், இங்குக்

கம்சன் இருப்பிடமான மதுரையில் புகுந்தாளோ? அல்லது அதன் அருகிலுள்ள திரு ஆய்ப்பாய்ப் பாடியில் புகுந்தாளோ? என்று சந்தேகம் கொண்டாள். ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் சிருங்காரச் சேஷ்டை களினால் இருவரும் மயங்கி, மெய்மறந்து, கம்ச நகரத்தில் புகுந்தால் தீராத் துன்பம் விளையுமே என்ற அச்சம் தாய் நெஞ்சில் ஏற்படுகிறது என்க. இத் திருமாளிகையில் பெண்பிள்ளை இருந்தது ஓரடி நிலத்தில் ஆகிலும், அகம் முழுவதும், அவளே இருந்ததாகத் தாய்க்குத் தோன்றியதால், 'இல்லம் வெறியோடிற்றாளோ?' என்கிறாள்.

298. ஒன்றும் அறிவொன்றில்லாத உருவறைக் கோபாலர்
தங்கள்
கன்றுகால் மாறுமா போலே கன்னியிருந்தாளைக்
கொண்டு
நன்றும் கிறிசெய்து போனான்; நாராயணன் செய்த
தீமை
என்றும் எமர்கள் குடிக்கோர் ஏச்சுச் சொலாயிடுங்
கொல்லோ? 2

பொருள் : அறிவு சிறிதும் இல்லாதவரும், அழகில்லாதவரும் ஆன ஆயர்கள் பிறரது கன்றுகளை களவினால் அடித்துக் கொண்டு போவது போல கன்னிகையாய் என்கீழ் அடங்கி இருந்தவளை, தீம்பு செய்து எனக்குத் தெரியாமல் உடன் அழைத்துக் கொண்டு கண்ணன் போனான். எல்லா நற்குணங்களையும் உடைய அவன் செய்த தீம்பு எப்போதும் எங்களுடைய குடிக்கு ஓர் ஏச்சாக

ஆகிவிடுமோ? என்று மகளைப் பிரிந்த தாயார் கூறினாள்.

சிறப்புப் பொருள் : உரு அறை - வடிவம் அறுதல்; வடிவம் இல்லாமை. நன்றும் கிறி செய்கையாவது - பகலில் கொண்டு போனால் பலர் அறிந்து தண்டிக்கக் கூடுமென்று அனைவரும் உறங்கும் சமயம் பார்த்துக் கொண்டு போதல். கன்று கால் மாறுதலாவது - பிறருடைய அழகிய கன்றுகளை உடையவர்கள் அறியாது களவு செய்து கொண்டு போதல்.

299. குமரி மணஞ்செய்து கொண்டு, கோலஞ்செய்

தில்லத் திருத்தி

தமரும் பிறரும் அறியத் தாமோதரற்கென்று சாற்றி
அமரர் பதியுடைத் தேவி அரசாணியை வழிபட்டு
துமில்ம் எழப்பறை கொட்டித் தோரணம் நாட்டிடுங்

கொ(ல்)லோ?

3

பொருள் : இப் பெண்ணைக் கன்னிகையாய் இருக்கும் போது செய்ய வேண்டிய சடங்கைச் செய்து அலங்காரம் செய்து, கலியாண வீட்டிலே இருக்க வைத்து உறவினரும் மற்றவரும் அறிய வைத்து இவளைக் கண்ணனுக்கு மணம் செய்து கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி, தேவர் தலைவனான கண்ணனின் மனைவியாகப் போகின்ற இவள் அரச மரத்தின் கொம்பை வலம் வந்து நிற்க. அத்திருமண விழாவைப் பறை அறைந்து, தோரணங்கள் நாட்டிக் கொண்டாடு வார்களோ? எனத் தாய் சந்தேகிக்கின்றாள் என்க.

சிறப்புப் பொருள் : இந்த என் மகள் தலைமகனைக் களவிற் புணர்ந்து உடன் சென்றதால் அங்குள்ள குடியில் பிறந்த உறவினர்கள் 'கலியாணக் கொண்டாட்டம் செய்வது எதற்கு?' என்று மறுப்பார்களோ? அல்லது ஊரெங்கும் தோரணம் நாட்டுதல் முதலிய கொண்டாட்டங்களைச் செய்வார்களோ என்று தாயார் சந்தேகிக்கின்றாள் என்க. அலங்கார பீடத்தின் மேலாக அரச மரத்தின் கிளையைத் தூணாக நாட்டி வைக்க, அதை மணமகள் வலம் வருவது முற்கால வழக்கமாகும். அரசு ஆணி - அரசு மரத்தின் கொம்பு. துமிலம் - பேரோசை.

300. ஒருமகள் தன்னையுடையேன், உலகம் நிறைந்த
புகழால்
திருமகள் போல வளர்த்தேன்; செங்கண்மால்தான்
கொண்டு போனான்
பெருமகளாய்க் குடி வாழ்ந்து பெரும்பிள்ளை பெற்ற
அசோதை
மருமகளைக் கண்டுகந்து மணாட்டுப் புறம்
செய்யுங் கொ(ல்)லோ? 4

பொருள் : ஒரு பெண் பிள்ளையை உடைய வளான நான் அப்பெண்ணை உலகம் முழுவதும் நிரம்பிய புகழோடு மகாலட்சுமியைப் போன்ற வளாக வளர்த்து வந்தேன். இவளைத் திருமால்தான் உடனழைத்துக் கொண்டு போனான். பெரிய பெண் பிள்ளையாய் குடி வாழ்க்கை செய்து, பெருமை உடைய (கண்ணனை) பிள்ளையை ஈன்ற யசோதையானவள், தன்னுடைய மருமகளைப் பார்த்து

மகிழ்ந்து மணவாட்டியின் தன்மைக்குத் தகுதியாகச் செய்ய வேண்டிய சிறப்புகளைச் செய்வாளோ? (அன்றி களவொழுக்கத்தில் கூடிய கூட்டமன்றோ? என்று மனப்பூர்வம் அல்லாமல் உலக மரியாதைக் காகச் சிறிதே கொண்டாடுவாளோ) என்று உடன் போக்கில் சென்ற தலைமகளுக்கு மேல் நடக்க வேண்டிய சீர்மையைக் குறித்துத் தாய் சிந்தித்துக் கூறுகின்றாள்.

சிறப்புப் பொருள் : யசோதை தானும் பெருமகள், பெற்றதும் பெரும் பிள்ளை என நயம் காண்க. கலியாணம் செய்யப் பெற்றவள் மணவாட்டி எனப்படுவள். அச்சொல் மணாட்டி எனச் சிதைந்து வரும். அவளுக்கு உரியதன்மை மணாட்டு.

கூரத்து ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளும் போது, உடையவர் அவரது பிரிவைத் தரிக்க மாட்டாது, “ஒரு மகள் தன்னை உடையேன்” என்றும், ‘உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள் போல வளர்த்தேன்’ என்றும் ‘என் செங்கண்மால்தான் கொண்டு போனான்’ என்றும் அருளிச் செய்தார் என்றனர் ஆன்றோர். ஸ்ரீ ஆண்டாளை அரங்கனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்துப் பிரிந்த போது, பெரியாழ்வார் தாமே இவ்வாறு வருந்தினர் என்றும் கூறுவர்.

301. தம்மாமன் நந்தகோபாலன் தழீஇக்கொண்டென்
மகள் தன்னை
செம்மாந் திரேயென்று சொல்லிச் செழுங்கயற்
கண்ணும் செவ்வாயும்

கொம்மையும் முலையும் இடையும் கொழும்பணைத்
தோள்களும் கண்டிட்டு
இம்மகளைப் பெற்ற தாயர் இனித்தரி யாரென்னுங்
கொ(ல்)லோ? 5

பொருள் : என் பெண்ணின் மாமனரான நந்தகோபன் என்பவர் தன் மருமகளான இவளைக் கண்டு அன்பினால் அணைத்துக் கொண்டு, இவள் தலை கவிழ்ந்து நிற்கும்போது நேராக இரு என்று சொல்லி, இவளது மீன் போன்ற கண்களையும், சிவந்த வாயையும், பருத்த கொங்கையையும், நுண்ணிய இடையையும், மூங்கில் போன்ற தோள்களையும் பார்த்து, இப்பெண்ணை மகளாகப் பெற்ற தாய்மார் இவளை விட்டுப் பிரிந்ததால், இனிமேல் உயிரோடு இருக்க மாட்டார் என்று சொல்வாரோ? அல்லது இவளை ஒரு பொருளாகக் கருதாது விட்டு விடுவாரோ? என்பதாம்.

சிறப்புப் பொருள் : கணவனுக்குத் தந்தை மாமன் எனப்படுவான். உயர்வுப் பன்மை விகுதியாக ஆர் என்பதைக் கூட்டி, மாமனார் என இச்சொல்லை வழங்குவர்.

302. வேடர் மறக்குலம் போலே வேண்டிற்றுச் செய்தென்
மகளை
கூடிய கூட்டமேயாகக் கொண்டு குடிவாழுங்
கொ(ல்)லோ?
நாடும் நகரும் அறிய நல்லதோர் கண்ணாலஞ்
செய்து
சாடிற் பாய்ந்த பெருமான் தக்கவா கைப் பற்றுங்
கொ(ல்)லோ? 6

பொருள் : சகடாசுரன் முரிந்து விழும்படியாகத் திருவடிகளால் உதைத்த கண்ணன் என் பெண்ணை வேடர் சாதியிலும், மறச் சாதியிலும், நடப்பது போலத் தர்ன் விரும்பியதைச் செய்து ஒன்று சேர்ந்த கூட்டத்தையும் மணமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருவானோ? அல்லது நாட்டிலும் நகரத்திலும் உள்ளவர் அனைவரும் அறியும்படியாகச் சிறந்த மணத்தைச் செய்து கொண்டு, இரு குலத்துக்கும் தகுதியாக இவன் கையைப் பற்றுவானோ என்று உடன் போக்கிற் சென்ற தலைமகளைத் தலைமகன் அக்னி சாட்சியாக மணப்பானோ? இல்லையோ? என்று சந்தேகித்துக் கூறுகின்றான்.

303. அண்டத்தமரர் பெருமான் ஆழியான் இன்றென்
மகளை
பண்டப் பழிப்புகள் சொல்லிப் பரிசற ஆண்டிடுங்
கொ(ல்)லோ ?
கொண்டு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்து கோவலப்
பட்டங்கவித்து
பண்டை மணாட்டிமார் முன்னே பாதுகாவல்
வைக்குங் கொ(ல்)லோ ? 7

பொருள் : பரமபதத்திலுள்ள நித்திய சூரிகளுக்குத் தலைவனாய், சக்கரத்தை உடையவனான கண்ணன், உடன் போக்கில் அழைத்துக் கொண்டு சென்ற என் பெண்ணைப் பொருள்களுக்குச் சொல்லுகின்ற குறைகளைச் சொல்லிக் கழித்துத் தாழ்வாக மதித்து, புறத்தொழில்களைச் செய்யுமாறு ஏவுவானோ. அல்லது இவளைக் கொண்டு, தன் குடி வாழ்க்கை எல்லாம் வாழ்ந்து ஆயர்

புறத்தார்க்குத் தலைவியானதற்கேற்ற பட்டத்தைக் கட்டி முன்னமே தேவிமாராய் இருப்பவர் எதிரில் இவளையும் சேர்த்து, அந்தப்புரக் காவலில் வைப்பானோ? என்று தாய் (மகளைப் பிரிந்து) சந்தேகித்தாள்

சிறப்புப் பொருள் : பரிசுர ஆண்டிடுதல் - வாசல் பெருக்குதல் முதலிய வேலை செய்பவளாகக் கொள்ளுதல்.

304. குடியிற் பிறந்தவர் செய்யும் குணமொன்றும்
செய்திலன் அந்தோ!
நடையொன்றும் செய்திலன், நங்காய்! நந்தகோபன்
மகன் கண்ணன்
இடையிருபாலும் வணங்க இளைத் திளைத்தென்
மகள் ஏங்கி
கடைகயிறே பற்றி வாங்கிக் கைதழும் பேறிடுங்
கொ(ல்)லோ? 8

பொருள் : (தாயார் மன வருத்தத்தை அண்டை வீட்டிலுள்ள ஒரு பெண்ணிடம் கூறுவதாகக் கொள்ளுதல் இப்பாசுரமாகும்). நற்குணம் மிகுந்தவளே! நந்தகோபன் மகனாகிய கண்ணன் உயர்ந்த குடியில் பிறந்தவர் செய்யும் சிறந்த செயல் ஒன்றையும் செய்யவில்லை. உலக நடக்கையை யேனும் கடைபிடிக்கவில்லை. அந்தோ! என் பெண் இரு பக்கமும் மாறி மாறி வளைய ஏக்கம் கொண்டு, நடுநடுவே இளைப்படைந்து, தயிரைக் கடைகின்ற தாம்பைப் பிடித்துக் கொண்டு இழுத்தலால் கையில் தழும்பேறப் பெறுவாளோ? என்று வருந்திக் கூறினாள் தாயார்.

சிறப்புப் பொருள் : நற்குடியில் பிறந்தவர்கள் பெண்களை முறையாகத் திருமணம் செய்து கொண்டு பின்பு வெளிப்படையாக அழைத்துக் கொண்டு போதல், குடியில் பிறந்தவர் செய்யும் குணமாகும். உலக நடையாவது, காந்தர்வ முறையில் சேர்ந்து உடன் அழைத்துக் கொண்டு போனாலும், பின்பாவது திருமணம் செய்து கொள்ளுதல். இம் மகளது கைகள் தளிர்போல் மெல்லியவை. ஆதலால், கடை கயிற்றைத் தீண்டும் அளவே தழும்பேறும் என்பதாம். அந்தோ - இரக்கப் பொருள் பற்றி வந்த சொல்.

305. வெண்ணிறத் தோய்தயிர் தன்னை வெள்வரைப்
பின்முன் எழுந்து
கண்ணுறங்காதே இருந்து கடையவும் தான் வல்லள்
கொ(ல்)லோ?
ஒண்ணிறத் தாமரைச் செங்கண் உலகளந்தான்
என் மகளை
பண்ணறையாப் பணி கொண்டு பரிசற ஆண்டிடுங்
கொ(ல்)லோ? 9

பொருள் : வெண்ணிறமுள்ள தோய்ந்த தயிரை, கிழக்கு வெளுப்பதற்கு முன்பே தூக்கத்திலிருந்து எழுந்து, தூங்காமலிருந்து கடைவதற்கும் இந்த என் மகள் வல்லமை உள்ளவளோ? உலகளந்த கண்ணன் என் பெண்ணை தாழ்ந்த தொழில்களில் ஏவி அவளது பெருமைகளைக் களைவானோ? அல்லது பெருமைக்குத் தக்கவாறு வைத்திருப்பானோ? என்று தாயார் சந்தேகப் படுகின்றாள்.

சிறப்புப் பொருள் : வெள்வரைப்பு - கிழக்கு வெளுப்பது. ஒள் நிறம் - அழகிய நிறம். பண் அரை ஆக - தகுதி குறைவாக. இச்சொல் பண்ணரையா என விகாரப் பட்டு வந்தது.

306. *மாயவன் பின் வழி சென்று வழியிடை
மாற்றங்கள் கேட்டு
ஆயர்கள் சேரியிலும்புக்கு அங்குத்தை மாற்றமும்
எல்லாம்
தாயவன் சொல்லிய சொல்லைத் தண் புதுவைப்
பட்டன் சொன்ன
தூய தமிழ்பத்தும் வல்லார் தூமணி வண்ணனுக்
காளரே. 10

பொருள் : தன் மகள் ஆச்சரியமான பண்புகளை உடைய கண்ணன்பின் சென்ற வழியைப் பின் பற்றிச் சென்று, போகிற வழியில் ஆழர்வமான பொருள்களைக் கண்டு அவற்றைப் பற்றிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டே திருவாய்ப் பாடியிலும் புகுந்து அங்கு நடக்க இருப்பது பற்றிய வார்த்தைகளை எல்லாம் தாய் சொன்ன சொற்களை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்த பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த தூய்மையான தமிழ் மொழிகளில் ஆகிய பத்துப் பாசுரங்களையும் பாட வல்லவர்கள், நீல மணிபோன்ற திரு நிறமுடைய கண்ணனுக்கு அடியவர் ஆவர்.

சிறப்புப் பொருள் : அங்குத்தை - அங்கு. தூய தமிழ்ப்பத்து - பொருள் விளக்கமாய் உயிர்களுக்கு மேன்மையைத் தரும் தமிழ்ப் பாசுரங்கள் பத்து.

மூன்றாம் பத்து

ஒன்பதாம் திருமொழி - என்னாதன்

நந்தன் மதலையைக் காசுத்தனை
நவின்று உந்தி பறத்தல்

முன்னுரை : இதுவரையிலும் பெரியாழ்வார், கிருஷ்ணாவதாரப் பெருமைகளைப் பேசி வந்தார். இப்போது இராமாவதாரத்தையும், உடன் அனுபவிக்க விரும்பி, கிருஷ்ணாவதாரப் பெருமைகளைச் சொல்பவள் ஒருத்தியும், இராமாவதாரப் பெருமைகள் சொல்பவள் ஒருத்தியுமாக இரண்டு பெண்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிராய் நின்று பேசி உந்தி பறப்பதாக அருளிச் செய்து இரு அவதாரப் பெருமைகளையும் ஒரே திருமொழியில் அனுபவிக்கிறார்.

இப்படி ஒருவருக்கொருவர் எதிரான இரு பெண்களின் நிலை ஒரே நேரத்தில் இவருக்கு உண்டாயிற்று. இத்திருமொழியில் ஒவ்வொரு பாடலிலும் 'பாடிப்பற' என்றது - பாடி உந்தி பற என்பதாம். இறுதிப் பாடலில் 'உந்தி பறந்த' என்பதைக் காண்க. இனி, உந்தி பறத்தலாவது, பெண் பிள்ளைகள் கூட்டமாக கூடி ஆடுவது ஓர் விளையாட்டு ஆகும்.

கலித்தாழிசை

307. *என்னாதன் தேவிக்கன்றின்பப்பூ ஈயாதாள்
தன் நாதன் காணவே தண்பூ மரத்தினை

வன்னாதப் புள்ளால் வலியப் பறித்திட்ட
என்னாதன் வன்மையைப் பாடிப்பற! எம்பிரான்
வன்மையைப் பாடிப்பற! 1

பொருள் : எனக்குத் தலைவனான கண்ணனுடைய தேவியான சத்தியபாமைக்குப் பாரிஜாத மலரை இந்திராணி கொடுக்கவில்லை. அதனால் அவள் கணவனான இந்திரன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, கருடாழ்வாரைக் கொண்டு அம்மரத்தை வலுவிலே பிடுங்கிக் கொண்டு வந்த எனது தலைவனான கண்ணனது வலிமையைப் பாடிக் கொண்டு உந்தி பற. எம்பிரானின் வலிமையைப் பாடிப் பற.

சிறப்புப் பொருள் : நாதம் - ஒலி; இலக்கணையால் வேதத்தை உணர்த்திற்று. கருடன் வேதமயமானவன்.

308. என்வில் வலிகண்டு போவென்றெதிர் வந்தான்
தன் வில்லினோடும் தவத்தை எதிர் வாங்கி
முன் வில் வலித்து முது பெண் உயிருண்டான்
தன் வில்லின் வன்மையைப் பாடிப்பற! தாசரதி
தன்மையைப் பாடிப்பற! 2

பொருள் : (சீதையை மணந்து ஸ்ரீராமன் மிதிலையிலிருந்து அயோத்திக்கு மீண்டு வருகையில் பரசுராமன் தன் வில்லை எடுத்துக் கொண்டு எதிரில் வந்து) இராமா! என் வில்லின் வலிமையைக் கண்டு, பின் போ! என்று சொல்ல, அவனுடைய வில்லோடும், அவனுடைய தவத்தையும் அவன் எதிரிலேயே வாங்கினான் ஸ்ரீராமன். அதற்கு முன்பு

தன் வில்லை வளைத்துத் தாடகையின் உயிரைப் போக்கினான். அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமனின் வில்லின் வலிமையைப் பாடிப் பற! தசரதன் மகனது இயல்பைப் பாடிப்பற! (முதுபெண் - தாடகை)

309. உருப்பிணி நங்கையைத் தேரேற்றிக் கொண்டு
விருப்புற்றங்கேக விரைந்தெதிர் வந்து
செருக்குற்றான் வீரஞ்சிதைய தலையைச்
சிரைத்திட்டான் வன்மையைப் பாடிப்பற! தேவகி
சிங்கத்தைப் பாடிப்பற! 3

பொருள் : உருக்குமிணிப் பிராட்டியைத் தனது தேரில் ஏற்றிக்கொண்டு தன் விருப்பம் நிறைவேறிக் கண்ணன் போகும் வழியில் அவனை எதிர்ப்பதற்காக வேகமாய் வந்து கர்வம் கொண்ட ருக்மனுடைய வீரத்தன்மை அழிய அவனது தலைமயிரை (அம்பால்) சிரைத்தவனான அந்தக் கண்ணனின் பெருமையைப் பாடிப்பற! தேவகியின் மகன் பெருமையினைப் பாடிப்பற!

310. மாற்றுத்தாய் சென்று வனம்போகே என்றிட
ஈற்றுத்தாய் பின் தொடர்ந்தெம்பிரான்! என்றழ
கூற்றுத்தாய் சொல்லக்கொடிய வனம்போன
சீற்ற மிலாதானைப் பாடிப்பற! சீதை மணாளனைப்
பாடிப்பற! 4

பொருள் : பெற்ற தாயோடு ஒப்பான சுமித்ரையாகிய தாய் வந்து 'காட்டிற்குப் போ!' என்று சொல்லவும், பெற்ற தாயான கோசலை பின்தொடர்ந்து வந்து 'எமது உபகாரகனே!' என்று

சொல்லிப் புலம்பவும், எமன் போன்ற தாயான
கைகேயி, தசரதன் கட்டளையைத் தனது வாயால்
சொல்ல, கொடிய காட்டிலே போயிருந்த
மனக்கொதிப்பு கொள்ளாதவனைப் பாடிப்பற!
சீதையின் கணவனைப் பாடிப்பற!

சிறப்புப் பொருள் : மாற்றுத்தாய் - சுமித்திரை, ஒருத்தி
என் மகனுக்கு வேண்டுமென்று விரும்பிய அரசு
உனக்கு வேண்டா! ஒருவரும் எனக்கு வேண்டா
என்று கூறும் வனமே உனக்குப் போதுமென்று
கூறினாள். சுமித்ரையார் காட்டுக்குப் போ என்று
சொன்னதாக ஸ்ரீராமாயணத்தில் இல்லை.
ஆனாலும் மயர்வற மதிநலம் பெற்ற இவ்வாழ்வார்
குறிப்பிடுவதால் இதிகாச புராணங்களில்
இருக்கலாம் என்பர். மாறுதாய் - பெற்ற தாயோடு
ஒப்பான தாய்.

311. பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதம் கைசெய்து
நஞ்சமிழ் நாகம் கிடந்தநற் பொய்கைபுக்கு
அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள் செய்த
அஞ்சன வண்ணனைப் பாடிப்பற! அசோதைதன்
சிங்கத்தைப் பாடிப்பற! 5

பொருள் : பாண்டவர்களுக்குத் தூதுவனாகி
பாரத யுத்தத்தை நடத்தி நஞ்சைக் கக்குகிற
காளியன் என்ற பாம்பு இருந்த தீய பொய்கையிலே
புகுந்து அப்பாம்பு பயப்படும்படி அதன் படத்தின்
மேல் குதித்து அதனை இளைப்படையச் செய்து
பின்பு அவன் உயிர் பெறும்படி கருணை புரிந்த
மைபோன்ற கருநிறமுள்ள கண்ணனைப் பாடிப்பற!

யசோதை சீராட்டி வளர்க்க சிங்கக்குட்டிபோல்
வளர்பவனைப் பாடிப்பற!

சிறப்புப் பொருள் : நற்பொய்கை - நல்ல பாம்பு
என்றாற் போன்ற எதிர்மறை இலக்கணை அல்லது
காளியன் புகுதற்கு முன்பிருந்த தன்மையைக்
கூறினார் எனலாம்.

312. முடியன்றி மூவுலகங்களுமாண்டு உன்
அடியேற் கருளென்றவன்பின் தொடர்ந்த
படியில் குணத்துப் பரதநம்பிக்கு அன்
றடிநிலை யீந்தானைப் பாடிப்பற! அயோத்தியர்
கோமானைப் பாடிப்பற! 6

பொருள் : '(சடையைப் புனைந்து காட்டை
அடைந்திருக்கும் தாங்கள் நாட்டை அடைந்து)
திருமுடி சூடி மூன்று உலகங்களையும் ஆண்டு உமது
அடியவனான என்னிடம் கருணை செய்வீர்!"
என்று பரதன் அந்த ஸ்ரீராமன் பின் போய்
வேண்டினான். ஒப்பில்லாத குணத்தை உடைய அப்
பரதாழ்வானுக்கு அக்காலத்தில் திருவடி
நிலைகளைக் கொடுத்து அருளியவனைப்
பாடிப்பற! அயோத்தி மாநகரத்தார்க்குத் தலைவ
னான இராமபிரானைப் பாடிப்பற!

சிறப்புப் பொருள் : படியில் குணம் - ஒப்பில்லாத
குணம்; அடிநிலை - பாதுகை.

313. காளியன் பொய்கை கலங்கப் பாய்ந்திட்டு அவன்
நீள்முடி யைந்திலும் நின்று நடஞ் செய்து

மீள அவனுக்கருள் செய்த வித்தகன்
தோள்வலி வீரமே பாடிப்பற! தூமணி வண்ணனைப்
பாடிப்பற! 7

பொருள் : காளியன் என்னும் பாம்பு இருந்த
பொய்கை கலங்கும்படி அதிலே குதித்து, அந்தக்
காளியனது, ஐந்து படங்களின் உச்சியிலும் மாறி
மாறி இருந்து நடனம் செய்து அவன் சரண்
அடைந்ததனால் மறுபடியும் அவனுக்கு உயிரைக்
கொடுத்த ஆச்சரியமான குணங்களை உடைய
கண்ணனது தோள் வலிமையையும் வீரத்தையும்
பாடிப்பற! குற்ற மற்ற நீலமணி போன்ற
திருநிறமுடைய வனைப் பாடிப்பற!

314. தார்க்கிளந் தம்பிக் கரசீந்து தண்டகம்
நூற்றவள் சொற்கொண்டு போகி நூடங்கிடைச்
சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடு மூக்கு அவள்
ஆர்க்க அரிந்தானைப் பாடிப்பற!
அயோதிக்கரசனைப் பாடிப்பற! 8

பொருள் : வெற்றி மாலை சூடி அரசாளத்
தகுதியில்லாத தம்பியான பரதனுக்கு தனது
அடிநிலைகளைச் சூடுகின்ற அரசைக் கொடுத்து,
தன்னைத் தண்டக வனம் செல்லும்படி ஆலோசித்த
கைகேயியின் சொல்லை ஏற்று அங்குச் சென்று,
சூர்ப்பணகையின் காது, மூக்கை அவள் கதறும்படி
அறுத்தவனைப் பாடிப்பற! அயோத்திக்கு
அரசனான இராம பிரானைப் பாடிப்பற!

சிறப்புப் பொருள் : சூர்ப்பணகை - முறம் போன்ற
நகத்தை உடையவள். இவளை அங்கபங்கம்

செய்தது இலக்குவனாயிருக்க, இராமன் செய்ததாகக் கூறியது. இலக்குவன் இராமனது வலக்கை போன்றவன். ஆதலால் என்க. நூற்றவள் - கெட்ட எண்ணம் உடையவள். இளந்தம்பி - இளையவனாயிருந்த தம்பி.

315. மாய சகடமுதைத்து மருதிறுத்து
ஆயர்களோடுபோய் ஆநிரை காத்து அணி
வேயின் குழலூதி வித்தகனாய் நின்ற
ஆயர்கள் ஏற்றினைப் பாடிப்பற! ஆனிரை
மேய்த்தானைப் பாடிப்பற! 9

பொருள் : வஞ்சனை பொருந்திய சகடத்தை உதைத்து அழித்து மருத மரங்களை முரித்து, ஆயர்களோடு சென்று பசுக்கூட்டங்களைக் காப்பாற்றி அழகிய குழலை ஊதி தனது சாமர்த்தியம் தோன்ற இருந்த ஆயர்கள் தலைவனைப் பாடிப்பற! பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்தவனைப் பாடிப்பற!

சிறப்புப் பொருள் : வித்தகன் - சாமர்த்தியசாலி. மற்றவர்களைப் போல் பசுக்களுக்குப் புல்லும் தண்ணீரும் கொடுத்து வளர்ப்பதல்லாமல் குழலின் ஓசையே அடிப்படையாக இருக்க வளர்த்துக் காத்ததால், 'வேயின் குழலூதி வித்தகனாய் நின்ற ஆயர்கள் ஏறு' என்றும், பரமபதத்தில் இருப்பதை விட பசு மேய்ப்பதை விரும்புவதால், 'ஆனிரை மேய்த்தான்' என்றும் கண்ணனைக் கூறுகிறார்.

316. காரார் கடலை அடைத்திட் டிலங்கை புக்கு
ஓராதான் பொன்முடி ஒன்பதோடு ஒன்றையும்

நேரா அவன் தம்பிக்கே நீளர சீந்த
ஆராவமுதனைப் பாடிப்பற! அயோத்தியர்
வேந்தனைப் பாடிப்பற! 10

பொருள் : கடலைத் தூர்த்து அணை கட்டி
இலங்கை சென்று, (தனது வரபலம், புயபலம் ஆகிய
வற்றால் செருக்கி) மதியாதிருந்த இராவணனது
தலைகள் பத்தையும், பிரமாஸ்திரத்தால் அறுத்து,
அவன் தம்பியாகிய விபீஷணாழ்வானுக்கே
அரசாட்சியைக் கொடுத்த எவ்வளவு உண்டாலும்
திருப்தி ஏற்படுத்தாத அமுதம் போன்ற இராம
பிரானைப் பாடிப்பற! பின்பு அயோத்திக்கு
அரசனான வனைப் பாடிப்பற!

சிறப்புப் பொருள் : ஓராதான் - மதியாதவன். நேரா
- நேர்ந்து (அறுத்து) செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு
வினை எச்சம். நீள் அரசு - எண் இலங்கு நாமத்து
அரசு என்றதை நினைக்க.

317. *நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனை நவின்று
உந்தி பறந்த வொளியிழை யார்கள் சொல்
செந்தமிழ்த்தென் புதுவை விட்டு சித்தன் சொல்
ஐந்தினோடு ஐந்தும் வல்லார்க்கு அல்லல்
இல்லையே. 11

பொருள் : (ஒருவருக்கு ஒருவர் எதிரில் நின்று)
கண்ணனது பெருமையையும் இராமனது பெருமை
யையும் சொல்லி, உந்தி பறத்தலாகிய விளையாட்
டினை அனுபவித்த, பெண்களது சொல்லைச்
செந்தமிழால் பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த பத்து

பாசுரங்களையும் பாட வல்லவர்களுக்கு சம்சார
துக்கம் ஒன்றும் உண்டாகாது என்பதாம்.

சிறப்புப் பொருள் : காகுத்தன் - ககுத்சன் என்னும்
அரச மரபில் தோன்றிய இராமன்.

மூன்றாம் பத்து

பத்தாம் திருமொழி - நெறிந்த கருங்குழல்

சீதைக்கு அனுமன் தெரிவித்த
அடையாளம்

முன்னுரை : இராமதூதனாகச் சென்ற அனுமன்
அசோகவனத்தில் பிராட்டியைக் கண்டு,
அவருக்குத் தான் இராமதூதன் என்பதைப் பல
அடையாளங்களைக் கூறித் தெளிவித்துப் பின்பு
திருவாழியையும் கொடுத்து, அவள் திருவுள்ளத்தை
மிகவும் மகிழ்வித்த படியை ஆழ்வார், தாம்
அனுபவித்து அவற்றை இத்திருமொழியில் அருளிச்
செய்கிறார்.

கலி விருத்தம்

318. *நெறிந்த கருங்குழல் மடவாய்! நின்னடியேன்
விண்ணப்பம்
செறிந்த மணி முடிச்சனகன் சிலையிறுத்து நினைக்
கொணர்ந்து
அறிந்து அரசு களைகட்ட அருந்தவத்தோன்
இடைவிலங்க
செறிந்தசிலை கொடுதவத்தைச் சிதைத்ததும்
ஓரடையாளம். 1

முன்னுரை : கரிய கூந்தலை உடைய பிராட்டியே! உனது அடியவனான எனது விண்ணப்பத்தை கேட்க வேண்டும். சனக மகாராஜன் கன்யா சுல்கமாக ஏற்படுத்திய சிவனுடைய வில்லை முறித்து உம்மை இராமபிரான் திருமணம் செய்து கொண்டார். அதை அறிந்த அரசர்களை அழித்த பரசுராமன் இராமபிரானை நடுவழியில் தடுக்க, அப்போது பரசுராமன் கையிலிருந்த திருமாவின் வில்லை வாங்கிக்கொண்டு அவனது தவத்தை அழித்ததும் ஓர் அடையாளமாகும்.

319. அல்லியம்பு மலர்க்கோதாய்! அடிபணிந்தேன்
விண்ணப்பம்
சொல்லுகேன் கேட்டருளாய், துணை மலர்க்கண்
மடமானே!
எல்லியம்போ தினிதிருத்தல் இருந்தோரிட வகையில்
மல்லிகைமா மாலை கொண்டங்கார்த்ததும்
ஓரடையாளம். 2

முன்னுரை : மலர்மாலை போன்றவளே! உமது திருவடிகளில் வணங்கி ஒரு விண்ணப்பத்தைச் சொல்வேன். அதைக் கேட்டருள வேண்டும். அழகிய இரவிலே இனிமையான ஓர் இருப் பிடத்திலே இருந்தபோது, மல்லிகை மாலையினால் நீர் இராமபிரானைக் கட்டியதும் ஓர் அடையாளம்.

சிறப்புப் பொருள் : இவ்வடையாளம் மிகவும் அந்தரங்கமாக நடந்த நிகழ்ச்சியினைக் குறிப்பதால், மற்றைய அடையாளங்களைப் போல் அல்லாமல் சிறந்தது என்க. தலை படைத்த பயன் பெற வணங்கி, வாய் படைத்த பயன்பெறச்

சொல்லுவேன் என்பான். 'அடி பணிந்தேன்
விண்ணப்பம் சொல்லுகேன்' என்றான்.
எல்லியம்போது - அம் எல்லிப்போது. அழகிய
இரவு வேளை. சுகானுபவத்திற்கு ஏகாந்தமான
காலமாதலால் எல்லியம்போது எனப்பட்டது.

320. கலக்கிய மாமனத்தனளாய்க் கைகேயி வரம்
வேண்ட
மலக்கிய மாமனத்தனளாய் மன்னவனும்
மறாதொழிய
'குலக்குமரா! காடுறையப் போ' என்று
விடைகொடுப்ப
இலக்குமணன் தன்னோடு மங்கேகியது
ஓரடையாளம். 3

பொருள் : கைகேயி ஆனவள் மந்தரை என்னும்
கூனியால், கலக்கப்பட்ட மனத்தை உடையவளாய்
தசரதனிடம் வரம்வேண்ட, அது கேட்டு கலக்க
முற்ற தசரதனும் மறுக்க முடியாமல் வெறுமனே
கிடக்க, கைகேயி இராமனை அழைத்து, பதினான்கு
ஆண்டுகள் காட்டுக்குப் போ' என்று சொல்லி
விடை கொடுத்தனுப்ப, அக்காட்டிலே இலட்சுமண
னோடு கூட இராமபிரான் போனதும் ஓர்
அடையாளமாகும்.

சிறப்புப் பொருள் : இலக்குமணனோடு என்றது
சீதையாகிய உன்னோடும் என்பதற்கு இனங்
குறித்தலாகும். மலக்கிய - கலக்கமுற்ற.

321. வாரணிந்த முலைமடவாய்! வைதேவீ! விண்ணப்பம்
தேரணிந்த அயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீ!
கேட்டருளாய்

கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடும் கங்கை
தன்னில்
சீரணிந்த தோழமை கொண்டதும் ஓரடையாளம். 4

பொருள் : விதேக வம்சத்தில் பிறந்தவளே! ஒரு
விண்ணப்பம்! தேர்களாலே அலங்காரமான
அயோதிக்கு அரசனாவதற்குரிய ஸ்ரீராமபிரானது
பெருமைக்குத் தகுந்த தேவியே! கேட்க வேண்டும்.
வேலாயுதத்தில் வல்லவனான குகப் பெருமானோடு
கூட இராமபிரான் கங்கைக் கரையிலே நட்பு
கொண்டதும் ஓர் அடையாளம்.

சிறப்புப் பொருள் : குகன் - கங்கைக் கரையிலுள்ள
சிருங்கிபேர புரத்திற்கு அதிபதியாகிய ஒரு வேடர்
தலைவன். கங்கையில் ஓடும் விடுபவன். அவனது
பக்தி பரவசத்தைக் கண்டு தன் தம்பியாக இராமன்
ஏற்றுக் கொண்டான்.

322. மானமரும் மென்னோக்கி! வைதேவீ! விண்ணப்பம்
கானமரும் கல்லதர்போய்க் காடுறைந்த காலத்து
தேனமரும் பொழிற்சாரல் சித்திரகூடத் திருப்ப
பால்மொழியாய்! பரதநம்பி பணிந்ததும்
ஓரடையாளம். 5

பொருள் : வைதேவியே! அடியேன் விண்ணப்பிப்
பதைக் கேட்கவேண்டும்! காட்டிலே கல் நிறைந்த
வழியிலே போய் காடுகளில் வசித்த காலத்தில்
சோலைகள் சூழ்ந்த சித்திரகூடப் பருவதத்தில்
நீங்கள் இருக்கையில் பரதாழ்வான் வந்து
வணங்கியதும் ஓரடையாளமாகும்.

சிறப்புப் பொருள் : கல் அதர் - கல் நிரம்பிய வழி. சாரல் - தாழ்வரை. மான் அமரும் மெல் நோக்கி - தன் இனத்தைப் பிரிந்து செந்நாய்களின் கூட்டத்தால் வளைக்கப்பட்டு அவற்றின் நடுவே நின்று மலங்க மலங்க விழிக்கும் ஒரு பெண்மான், உதவி செய்யும் மக்களைப் பிரிந்து கொடிய அரக்கியர்களால் சூழப் பட்டு அவர்களுடைய மருட்டலால் மனம் கலங்கி இருக்கும் பிராட்டிக்கு ஏற்ற உவமையாகும்.

323. சித்திர கூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்ட
அத்திரமே கொண்டெறிய அனைத்துலகும்

திரிந்தோடி

‘வித்தகனே! இராமாவோ! நின்ன பயம்’

என்றழைப்ப

அத்திரமே அதன் கண்ணை அறுத்ததும்

ஓரடையாளம்.

6

பொருள் : சித்திர கூட மலையிலே நீங்களிருவரும் இருக்கையில், சிறிய காக்கையின் வடிவு கொண்டு வந்த தேவேந்திரன் மகனான ஐயந்தன் என்பவன் உமது திருமுலைத் தடத்தைத் தீண்ட, அதனால் கோபம் கொண்ட ஸ்ரீராமன், பிரம்மாஸ்திரத்தைத் தொடுத்து விடுக்க, அக்காகம் அதற்குத் தப்புவதற்காக உலகங்களிலெல்லாம் திரிந்து ஓடி தப்ப முடியாமல் மீண்டும் இராமபிரானையே அடைந்து, ‘ஓ, இராமா! நான் உன்னுடைய அடைக்கலம்’ என்று கூப்பிட, அந்த அஸ்திரம், அக்காகத்தின் ஒரு கண்ணை மட்டும் அறுத்து விட்டதும் ஓர் அடையாளம்.

சிறப்புப் பொருள் : வித்தகன் - ஆச்சரியமான குணங்களை உடையவன்.

324. மின்னொத்த நுண்ணிடையாய்! மெய்யடியேன்
விண்ணப்பம்
பொன்னொத்த மானொன்று புகுந்தினிது விளையாட
நின்னன்பின் வழிநின்று சிலை பிடித்தெம்பிரானேக
பின்னே அங்கிலக்குமணன் பிரிந்ததும்
ஓரடையாளம். 7

பொருள் : மின்னலைப் போன்ற மெல்லிய இடையை உடையவளே! அடியேன் விண்ணப் பத்தைக் கேட்கவேண்டும். பொன்னிறமுள்ள ஒரு மான் வந்து அழகாக விளையாடி நிற்க, உமது ஆசைக்குக் கட்டுப்பட்டு இருந்து வில்லை ஏந்தி இருந்த இராமபிரான் அதன் பின் போக, பிறகு அவ்விடத்தில் இலக்குவனும் பிரிந்ததும் ஓரடையாளமாகும்.

325. மைத்தகுமா மலர்க்குழலாய்! வைதேவீ! விண்ணப்பம்
ஒத்த புகழ் வானரக்கோன் உடனிருந்து
நினைத்தேட
அத்தகு சீரயோத்தியர்கோன் அடையாளம் இவை
மொழிந்தான்
இத்தகையால் அடையாளம் ஈதவன் கைம்மோதிரமே.

பொருள் : வைதேவியே! ஒரு விண்ணப்பமுண்டு. அதைக் கேளும். சுக்கிரீவ மகாராஜன் இராமனோடு இருந்து உம்மைத் தேடும்படி ஆள் விடுகையில் இராமபிரான் என்னிடம் இவ் அடையாளங்களைச் சொல்லி அருளினான். ஆதலால் நான் சொன்ன அடையாளங்கள் இவ்வழியால் வந்தன.

அதுவல்லாமல் இது அப்பெருமானின் மோதிர
மாகும் என்று அனுமன் கூறினான்.

326. திக்குநிறை புகழாளன் தீவேள்விச் சென்றநாள்
மிக்க பெருஞ்சபைநடுவே வில்லிறுத்தான் மோதிரம்
கண்டு
'ஓக்கு மாலடையாளம் அனுமான்!' என்று உச்சிமேல்
வைத்துக்கொண்டு உகந்தனளால் மலர்க்குழலாள்
சீதையுமே. 9

பொருள் : ஜனகனது யாகத்தில் முனிவருடன்
போன காலத்தில், பெரிய சபையின் நடுவில் சிவ
தனுசை முரித்தவனான ஸ்ரீராமனது மோதிரத்தைப்
பார்த்துப் பிராட்டியும், 'அனுமனே! நீ சொன்ன
அடையாளங்களெல்லாம் சரியே' என்று சொல்லிப்
பெருமானின் மோதிரத்தைத் தலை மீது வைத்துக்
கொண்டு மிகவும் மகிழ்ந்தாள்.

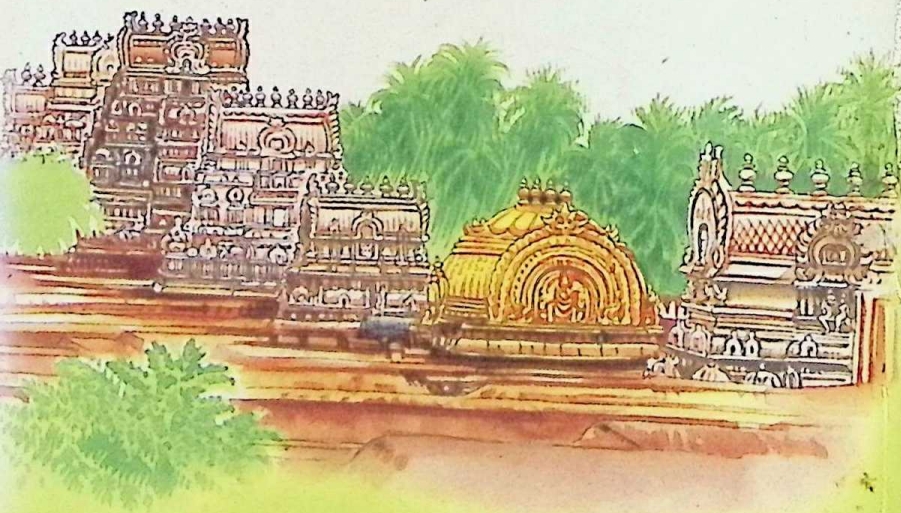
327. *வாராரும் முலைமடவாள் வைதேவி தனைக்கண்டு
சீராரும் திறல் அனுமன் தெரிந்துரைத்த
அடையாளம்
பாராரும் புகழ்ப் புதுவைப் பட்டர்பிரான் பாடவல்லார்
ஏராரும் வைகுந்தத் திமையவரோடிருப்பாரே. 10

பொருள் : பிராட்டியைப் பார்த்து அனுமன்
சொன்ன அடையாளங்களைக் கூறுகின்றனவான
பெரியாழ்வார் அருளிய பாசரங்களைப் பாடவல்ல
வர்கள் எல்லா நன்மைகளும் நிரம்பிய
வைகுந்தத்தில் நித்திய சூரிகளோடு இருக்கப்
பெறுவர்.

முதல் தொகுதி முற்றிற்று

வார்த்தமானன் பதிப்பகம்